

Giới thiệu Vợ Trước Muốn Tái Hôn

Thể loại: ngôn tình, gương vỡ lại lành...

Editor: Twinsyl

Một hồi âm mưu, cô trở thành tội nhân hại mối tình đầu của anh thành người sống đời sống thực vật.

Một phần di chúc, cô trở thành người vợ hữu danh vô thực của anh.

Sau bốn năm kết hôn, anh đối với cô hận thấu xương, mọi cách nhục nhã.

Cô phòng không gối chiếu, không muốn làm oan phụ khuê phòng, lạnh lùng ứng đối các loại hành hạ của anh.

Năm năm hôn ước sắp kết thúc, lúc cô cho rằng có thể toàn thân mà lui khi đó, anh lại cấp cho nàng một đoạn súng ái thấu tận tâm can.

Cô cùng mối tình đầu của anh xảy ra tai nạn xe cộ khi đó, anh đối với cô toàn thân là máu làm như không thấy!

***

"Đường Hạo Nam, ký tên đi!" Đem phần "Thỏa thuận li hôn" cô đã ký xong ném ở trước mặt anh, cô bình tĩnh nói.

"Nghe nói cô mang thai rồi hả?" Người đàn ông híp con người đen, sâu xa hỏi.

"Đã phá bỏ." Cô lãnh đạm phun ra ba chữ.

"Cô lặp lại lần nữa?!" Anh đập bàn mà đứng lên, hướng cô chất vấn, vẻ mặt khó có thể tin!

"Đã xóa sạch rồi!" Cô không biết sợ nhìn anh, tăng thêm thanh âm.

Đường Hạo Nam nắm lên thỏa thuận li hôn trên bàn, xé tan nát!

Anh nói: "Hạ Nhất Nhiễm! Liên tính ly hôn, người yêu cầu cũng không phải là cô! Thứ tượng gỗ như cô không tư cách!"

Của dân chính cục, cô nắm chặt giấy chứng nhận li hôn đỏ sẫm, hướng anh lộ ra một cái mỉm cười lạnh nhạt.

"Đường Hạo Nam, tạm biệt, không hẹn gặp lại." Cô kiêu căng xoay người, nước mắt rơi như mưa.

Cô tiêu hết khí lực xoay người, đồng thời rút đi hờn phách của anh!

Nhiều năm sau, cô thành quả phụ tài phi

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Tiểu Tam ở trước mặt vợ cả thị uy

Tập đoàn Đường thị, bộ phận quảng cáo sáng tạo đang ở phim trường quay chụp quảng cáo cho một bộ trang sức.

Nhiếp ảnh gia cùng trợ lý chụp ảnh điều chỉnh tốt ánh sáng ở studio xong, người mẫu nổi tiếng Chu Giai Ngưng là người đại diện cho sản phẩm lần này bãi công rồi!

Một hồi muốn ăn trái cây, một hồi muốn ăn kem, một hồi còn nói muốn nghỉ ngơi.

Tổng giám bộ phận chụp ảnh đã đến thương thuyết, vẫn không có kết quả.

Tổng giám bộ phận quảng cáo sáng tạo đến thương thuyết, cũng vẫn lại là không có kết quả.

Quảng cáo cho bộ trang sức này đã được xác định là được đưa lên trang bìa của tuần san nổi tiếng nhất chính thức vào Chủ nhật tuần tới, thời gian rất gấp!

"Đi mời Hạ tổng!" Tổng giám bộ phận quảng cáo sáng tạo, Khương Dư Hằng tận lực nâng cao giọng nói, đối với trợ lý bên cạnh phân phó.

"Hạ tổng? Chính là vị hoàng hậu thất sủng bị đẩy vào trong lãnh cung kia sao?" Chu Giai Ngưng mặc áo cưới trắng tinh ngồi ở trên ghế sofa, vừa đánh giá đầu ngón tay, vừa cất giọng nói, thanh âm nhõn hoắc, ngửi khí mùi phần chàm chọc.

Bên người cô ta còn có một cô trợ lý đang ngồi, chính đang cầm dũa móng tay giúp cô ta mài móng tay.

Cái tên Khương Dư Hằng cho rằng đem Hạ Nhất Nhiễm mời đến, cô ta sẽ sợ sao?

Như vậy, càng theo ý muốn của cô ta hơn!

Nhiếp ảnh gia người nước ngoài không kiên nhẫn liên tục nhìn đồng hồ, ông cũng là một nhiếp ảnh gia nổi tiếng, vẫn lại là lần đầu gặp được người mẫu vô lễ ngạo mạn như vậy!

Không qua bao lâu, cửa gỗ nặng trĩu của Studio bị người ta đẩy ra.

Một cô gái mặc bộ đồ màu trắng ngà, khoác một cái áo giả vest bên ngoài. Mái tóc màu nâu uốn quăn gọn sóng, trên khuôn mặt tinh xảo hoàn mỹ, chứa nụ cười tao nhã.

"Hạ tổng!"

Hiện trường nhân viên công tác cùng lúc kêu hô một tiếng, Hạ Nhất Nhiễm khẽ gật đầu, bước đi không nhanh không chậm đi tới bên này, giày cao gót màu xanh ngọc phát ra tiếng động thanh thúy.

Toàn thân tán mát tỏa ra một cỗ khí tràng cường thế, lúc giơ tay nhắc chân lộ ra một vẻ ung dung, tao nhã cùng thành thực chỉ những người có chức quyền mới có.

Người mẫu Chu Giai Ngưng vẫn ngồi tại chỗ, cầm lấy một quả nho xanh trong mâm đựng trái cây trên bàn trà, chậm rãi lột vỏ.

"Chu tiểu thư, nghe nói bộ ảnh quảng cáo này cô không nghĩ muốn chụp?"

Hạ Nhất Nhiễm vừa nói xong, liền vòng qua bàn trà, ở trên ghế sofa ngồi xuống.

"Không có nha, ai nói tôi không chụp? Tôi chưa nói không chụp nha, tôi chỉ là khát nước, ăn xong đĩa nho này thì tốt rồi." Nói đùa, nếu bộ ảnh quảng cáo này không chụp mà nói, cô ta phải bồi thường cho Đường thị rất nhiều tiền vì hủy hợp đồng!

Người phụ nữ này không phải ngực to não nhỏ.

Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười, ở trong lòng hừ lạnh. Biết cái cô Chu Giai Ngưng này là cố ý chơi trò đùa giỡn thị uy mà, nhìn tốc độ chậm chạp này của cô ta, ăn xong đĩa nho này, không biết mặt trời xuống núi từ khi nào nữa?

"Chu tiểu thư là nói, ăn xong đĩa nho này, liền làm việc?"

"Đúng vậy!" Chu Giai Ngưng vội vàng nói, chậm rì rì, lại cầm lấy một quả nho.

Lúc này, Hạ nhất Nhiễm cũng cầm một quả.

"Tôi cũng có chút khát nước a."

Cô nói xong, đem quả nho nhét vào trong miệng, phun ra vỏ nho, không phun thịt, sau đó lại là một quả.

Chu Giai Ngưng nhìn thấy liền tròn mắt há hốc mồm.

Chỉ chốc lát sau, Hạ Nhất Nhiễm liền ăn sạch toàn bộ đĩa nho, cô rút tờ giấy lau mặt, xoa xoa tay, đứng lên, vỗ hai tay

"OK, nho ăn xong rồi, Chu tiểu thư có thể làm việc rồi! David, please!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong, tay phải dương cao, suất khí búng tay, lưu loát giao tiếp bằng Anh ngữ với nhiếp ảnh gia.

Chu Giai Ngưng làm sao cũng không nghĩ tới Hạ Nhất Nhiễm sẽ dùng loại kẻ sách như vậy!

Cô ta đương nhiên giận nhưng không làm được gì, đứng lên.

"Hạ tổng, tôi đúng là hồng nhan tri kỷ của Đường tổng, cô đắc tội tôi, không sợ chồng cô tìm cô tính sổ sao?" Chu Giai Ngưng dậm lại khuôn mặt được trang điểm tinh xảo, vẻ mặt đắc ý, đối với cô thị uy.

Thật sự là buồn cười, lại có Tiểu Tam công khai ở trước mặt vợ cả thị uy! Bất quá, quả thật có, chuyện như vậy Hạ Nhất Nhiễm cô luôn luôn đều phải đối mặt một lần!

Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười, tươi cười là tươi đẹp như vậy.

"Vậy thì thử xem?" Dứt lời, cô xoay người, không muốn cùng loại phụ nữ này lãng phí nước bọt.

"Hôm nay chụp không xong, người nào cũng không cho rời đi! Vẫn lưu lại đến chụp xong mới thôi!" Lời này đúng là nói cho Chu Giai Ngưng nghe.

Chỉ là Hạ Nhất Nhiễm cường thể vừa mới dứt lời, hai cánh cửa gỗ nặng trịch kia lại một lần bị đẩy ra.

Người đàn ông mặc toàn thân Tây phục thủ công sang quý, dáng người cao gầy thon dài, đi nhanh đi đến. Kiểu tóc gọn gàng sạch sẽ của thương nhân lại không mất đi vẻ suất khí, ngũ quan tinh xảo, toàn thân lộ ra mị lực thành thực của người đàn ông.

"Đường tổng!" Chu Giai Ngưng nhìn thấy Đường Hạo Nam, ủy khuất kêu một tiếng, nhắc lên làn váy cưới, hướng anh chạy đến.

Trong Studio, ngoại trừ ba nhân vật chính, những người khác đều âm thầm hít khí lạnh!

Hạ Nhất Nhiễm ánh mắt lạnh nhạt rơi vào đôi nam nữ trước mắt, người phụ nữ như chim nhỏ nép vào người, ủy khuất ghé vào trong lồng ngực rộng lớn của người đàn ông, mà người đàn ông kia, đúng là chồng của cô.

Chồng Hạ Nhất Nhiễm, Đường Hạo Nam, tổng giám đốc tập đoàn Đường thị!

"Tiểu bảo bối, làm sao vậy?" Đường Hạo Nam ôn nhu hỏi.

Ánh mắt chầm chọc mà lạnh lạnh như băng lạc đến trên mặt Hạ Nhất Nhiễm đang ở chỗ không xa, vợ của anh!

Cô là lạnh nhạt như vậy, xem chồng của chính mình đồ giành một người phụ nữ khác, lại giống đang nhìn một đôi người xa lạ.

Anh thật phần chán ghét sự lạnh nhạt này của cô, thật phần!

"Đường tổng... Người ta thân thể không thoải mái, không có tinh thần làm việc, Hạ tổng cô ấy..." Chu Giai Ngưng về mặt hoa lệ đầm mưa ghé vào trong lòng Đường Hạo Nam khóc thút thít, nhân viên công tác có mặt tại đây quả thực cũng nhìn không được rồi!

Nhưng mà, người nào lại dám to gan quản "Việc nhà" của tổng giám đốc!

Liền ngay cả con rể Đường gia Khương Dư Hằng cũng không lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Tổng giám đốc phu nhân này không được sủng ái

Đường thị từ trên xuống dưới gần như tất cả nhân viên đều biết, Hạ Nhất Nhiễm cái vị tổng giám đốc phu nhân này, không được sủng ái.

Bọn họ kết hôn bốn năm, ba ngày bốn bữa, chuyện xấu của tổng giám đốc cùng đám oanh oanh yến yến đều thường lên các đầu đề.

Hạ Nhất Nhiễm đứng sừng sững tại chỗ, như một bức tượng, vẫn không nhúc nhích, ánh mắt lạnh nhạt.

Mắt mặt sao?

Chồng của chính mình cùng người phụ nữ khác, trước mặt nhân viên ân ái ái ái. Đương nhiên mắt mặt. Nơi này Khương Dư Hằng vẫn lại là học trưởng khi còn học đại học của cô, con rể Đường gia.

Bất quá, cô đã luyện thành thói quen rồi.

Đường Hạo Nam ôm Chu Giai Ngưng hướng Hạ Nhất Nhiễm bên này đi tới, "Bảo bối, có phải phía dưới không thoải mái hay không? Nghĩ muốn tôi rời há?"

Rõ ràng trắng trợn nói lời vô sỉ truyền vào trong tai cô, cô không biết những nhân viên khác có nghe được hay không, tóm lại, cô là nghe được rõ ràng!

Đường Hạo Nam nâng lên tay trái, ý bảo những người khác rời đi, Hạ Nhất Nhiễm cũng lưu loát bước tới, chuẩn bị đi.

"Hạ tổng, cô ở lại." Tiếng của Đường Hạo Nam như ma âm, kéo chân Hạ Nhất Nhiễm đang nâng lên lại hạ xuống.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía anh, ánh mắt trấn định, "Đường tổng, xin hỏi có gì chỉ giáo?" Cô lạnh nhạt nhìn khuôn mặt tuấn tú khiến mình khắc cốt, lễ phép khéo hỏi.

Trong studio, chỉ còn lại có ba người bọn họ.

"Giai Giai, đi phòng nghỉ chờ tôi!" Đường Hạo Nam ra lệnh một tiếng, Chu Giai Ngưng nhanh chóng từ trong ngực anh rời đi.

Kỳ thật Chu Giai Ngưng cũng chẳng qua là một trong những quân cờ Đường Hạo Nam dùng để nhục nhã Hạ Nhất Nhiễm.

Sở dĩ dám ở trước mặt Hạ Nhất Nhiễm hung hãn làm càn, là có Đường Hạo Nam làm chỗ dựa cùng xui khiến!

Lần này, trong Studio chỉ còn lại có hai người bọn họ!

Hạ Nhất Nhiễm rõ ràng cảm giác được từ trên người Đường Hạo Nam phát ra lãnh ý, lạnh đến khiến người ta phát run, nhưng cô vẫn như cũ trấn định, mặt mỉm cười.

Ở trước mặt anh chỉ có cô giả bộ mỉm cười, mới tính thua không phải quá triệt để!

Đột nhiên, cảm truyền đến nóng bỏng, đầu cường bạo bị anh nâng lên, ngón tay của anh hung hăng giữ chặt cằm của cô, cô bị ép ngẩng đầu, nhìn anh.

"Hạ Nhất Nhiễm! Người nào đưa cho cô quyền lợi, can đảm dám ức hiếp người phụ nữ của tôi?!"

Đường Hạo Nam ánh mắt hung ác nham hiểm quả thực muốn đem cô cho bán thung!

Hạ Nhất Nhiễm rất muốn đem ngực anh xé ra, moi tim của anh ra nhìn xem, nhìn anh rốt cuộc có bao nhiêu hận chính mình! Bao nhiêu hận thấu xương..

"Đường tổng, quy định công ty cho tôi quyền lợi, nếu ảnh bìa tạp chí lần này không thể đúng hạn giao nộp, tổn thất chúng ta phải chịu..."

"Ngậm miệng!" Lời Hạ Nhất Nhiễm nói còn chưa xong, đã bị anh hét cắt ngang, sắc mặt của cô sớm đỏ lên, cảm giác xương cốt hai má sắp bị anh bóp nát, đau đớn không thôi!

Nhưng, chút điểm đau đớn ấy tính là cái gì chứ? Có thể so được với nỗi đau đớn vạn tiền xuyên tim không?

Quả nhiên...

Tay anh buông ra, "Chút tổn thất đó tính là cái gì? Chỉ cần người phụ nữ của Đường Hạo Nam tôi vui vẻ, đừng nói hơn một ngàn vạn, dù là vài trăm triệu, tôi cũng hát đi được như thường! Ngược lại, người phụ nữ bị tôi vứt bỏ xem như rác rưởi đem đến cho tôi bao nhiêu hợp đồng thì đi nữa, liền tính trên trăm triệu, tôi cũng chẳng thèm gó tới!"

Người đàn ông trên mặt cười, tuấn mỹ mê người như vậy, nhưng mà, lời nói ra, như là từng mũi tên mang độc, thẳng đâm vào lòng người!

Hai má hơi hồng giống màu hoa hồng bị phai, điểm điểm đánh tan, rồi sau đó trở nên trắng bệch, trong suốt.

Vẫn đang bình tĩnh tao nhã đứng ở kia, Hạ Nhất Nhiễm sớm nghe quen đến ngáy lời anh nhục nhã chính mình.

Thấy cô phản ứng thờ ơ, càng khiến Đường Hạo Nam nghiêng răng nghiêng lợi!

"Ồ trong mắt cô, Chu Giai Ngưng bên trong kia là cái gì? Trả lời tôi!" Người đàn ông hai tay đặt lên hai bờ vai của cô xiết chặt, lạnh lùng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, cùng đối diện với khuôn mặt tuấn mỹ như vậy, "Kỹ. Nữ. Cao. Cấp. Mà anh, là khách. chơi. gái làm cho người ta ghê tởm!" Cô mỉm cười nói, không chịu khuất phục trước anh.

Giờ phút này, Đường Hạo Nam không giận ngược lại nở nụ cười, tâm tình còn có vẻ tốt hơn rất nhiều!

Sau đó lạnh lùng nhìn chằm chằm cô, "Cô, so với kỹ nữ còn không bằng."

"Không được rời khỏi nơi này nửa bước! Tôi cùng Giai Giai sau khi xong việc, nếu là nhìn đến cô không có ở đây, cô tự gánh lấy hậu quả!" Cô vừa định thở một ngụm, âm thanh ngoan độc từ sau lưng lại vang lên.

Cô, so với kỹ nữ còn không bằng.

Tim, vì sao lại đau rồi hả? Cô ngã ngồi vào trong ghế sofa, buộc chặt thân thể rốt cuộc được thả lỏng.

Chỉ chốc lát sau, trong phòng nghỉ liền truyền đến rên rỉ đạt được cao trào của người phụ, sóng sau cao hơn sóng trước. Tiếng thờ dục...

Chồng của cô, kết hôn đã bốn năm, người chồng hữu danh vô thực, người đàn ông cô đã từng yêu, hiện tại chính đang ở phòng trong cùng người phụ nữ khác hô mưa gọi gió!

Mà cái người vợ như cô, không có quyền lợi tiến lên ngăn cản, không có năng lực bảo vệ quyền lợi chính mình, còn bị buộc ở bên ngoài nghe!

Thất lung của cô hơi hơi khom xuống, vùi đầu vào trong đầu gối, giống như nghe không được tiếng rên rỉ của người phụ nữ bên trong, ngực từng đợt đau đốn, giống như xe lu nặng nề mà nghiền áp qua.

Máu tươi đầm đìa, máu thịt mơ hồ.

...

Không bao lâu, Đường Hạo Nam từ trong phòng nghỉ ngơi ra ngoài, mới vừa muốn mở miệng nhục nhã Hạ Nhất Nhiễm. Ngẩng đầu khi đó, chỉ thấy cô khom người ngồi ở kia, mặt chôn ở trong đầu gối.

Trong nháy mắt đó, lòng của anh không hiểu sao xiết lại. Co rút từng đợt, cổ họng có chút khô khốc.

Giống như thấy được một Hạ Nhất Nhiễm bị thương...

Bị thương?

Tốt lắm! Cô xứng đáng thống khổ!

Nhưng cái người phụ nữ không chịu để tâm này, giống như chưa từng thống khổ quá!

Đối với anh luôn luôn là đáng về lãnh lãnh đạm đạm.

Tay người đàn ông gặt gao nắm lại thành nắm đấm, toàn thân căng thẳng, tức giận đem cảm xúc đau lòng khó hiểu kia trong lòng anh bao phủ!

"Đường..."

Tiếng của Chu Giai Ngưng, để cho Hạ Nhất Nhiễm lập tức ngồi thẳng người lại, cảm xúc bị thương lập tức khôi phục lại bình tĩnh, cô làm bộ lười biếng ngáp một cái, nhìn về phía đôi Cầu Nam Nữ kia!

Thì ra cô vẫn là người không có thương tâm kia! Chỉ là cô nghỉ ngơi thôi!

Đường Hạo Nam trong lòng càng thêm tức giận! Anh vậy mà vừa mới còn có chút yêu thương cô!

Anh thực hoài nghi anh nếu cùng Chu Giai Ngưng hoan ái ở trước mặt cô, cô vẫn có thể thờ ơ!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Anh và em gái cô cùng nhau tham dự tiệc tối

Nhóm người nhân viên không biết tổng giám đốc là như thế nào giải quyết ổn thỏa chuyện Chu Giai Ngưng, thợ hoá trang cho Chu Giai Ngưng trang điểm lại thời điểm, nhìn đến những cái dấu hôn ngân trên ngực cô ta, đại khái rõ ràng rồi. Tổng giám đốc cùng người mẫu Chu Giai Ngưng ở trước mặt tổng giám đốc phụ nhân trong Studio ân ái quần quýt. Chuyện xấu, rất nhanh truyền đi hết trong tập đoàn rồi...

Hạ Nhất Nhiễm đi ngang qua khu làm việc chung của bộ phận quan hệ công chúng mơ hồ nghe được nhân viên đang xì xào bàn tán nghị luận, cô ngoảnh mặt làm ngơ, trên mặt vẫn như cũ mỉm cười tình xảo.

Vừa mới tiến vào trong văn phòng riêng của chính mình, trợ lý An Lạp đưa tới kế hoạch "Tiệc cảm ơn khách hàng của Tập đoàn Đường thị" đêm nay.

Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở ghế làm việc, mở ra cặp hồ sơ, kiểm tra kế hoạch.

"Tất cả khách quý tham dự hội nghị toàn bộ xác nhận rồi hả? Có cái tình huống đặc biệt gì không?" Cô khép lại tập hồ sơ, cầm cái ca của chính mình đứng dậy đi rót nước.

"Hạ tổng, tất cả khách quý tham dự hội nghị tôi đã xác nhận ba lần rồi, trước mắt ngoại trừ tổng giám đốc của chúng ta bên kia, tất cả khách quý đều đã xác định có thể đứng giờ đến khách sạn!" An Lạp làm việc lưu loát trôi chảy là trợ thủ đắc lực của cô, Hạ Nhất Nhiễm uống một hớp.

"Anh ấy là cái tình huống gì? Không tham gia hay vẫn lại là đi?"

"Trợ lý Hứa nói, tổng giám đốc không nguyên phối hợp... Không nguyên phối hợp cùng người bước thăm dò... Ngài ấy đêm nay có bạn gái!" An Lạp kiên trì nói ra tình hình thực tế, sợ làm tổn thương lòng Boss nhà mình.

Hạ Nhất Nhiễm lại nở nụ cười, tươi cười cực kỳ thực, không giống đáng về nguy trang thường ngày, "An Lạp, về sau mấy chuyện báo cáo về tổng giám

đốc như vậy, không cần áp a áp úng!"

"Nhưng mà, Hạ tổng, người thật sự không sao chứ? Bọn họ nói được, rất khó nghe..." An Lạp là thật thích Hạ Nhất Nhiệm một Boss lớn như vậy, giỏi giang, ôn trọng lại vẫn có bản lĩnh, thật không biết tổng giám đốc là mất mù hay vẫn lại là đầu óc bị úng nước, một người mọi mặt ưu tú như vậy, người vợ xinh đẹp hoàn hảo như thế mà không thích, phải muốn cùng những cái bình hoa phong trần sớm nở tối tàn kia trộn cùng một chỗ!

Hạ tổng cũng vậy, chồng của chính mình đều đã đối với cô như vậy, vì cái gì lại vẫn không li hôn chứ?

"An Lạp, tôi không có khó chịu gì cả, có chút người có một số việc, không quan tâm, liền không sao cả. Đường tổng không đi với tôi cũng được, đêm nay tôi với cô một dạng, phụ trách tiếp đãi! Đi làm việc đi!" Hạ Nhất Nhiệm bình tĩnh nói.

An Lạp nhú mày, muốn nói thêm cái gì đó, muốn nói lại thôi, vẫn lại là đi ra ngoài.

...

Đèn rực rỡ mới lên, thành phố Sùng Xuyên có khách sạn Phi Đại ở trong bóng đêm đèn đuốc sáng trưng, suối phun xung quanh toàn bộ mở ra, từng chiếc xe sang trọng một chiếc lại theo một chiếc tại quảng trường nhỏ ở cửa khách sạn dừng lại, một đôi tiếp theo một đôi khách quý lục tục đi vào cửa lớn Khải Hoàn phong cách Tây Âu.

Sảnh lớn của bữa tiệc, trang trí xanh vàng rực rỡ. Y hương tán ảnh, ăn uống linh đình.

Hạ Nhất Nhiệm mặc toàn thân váy liền áo công sở nhãn hiệu Chanel, màu trắng đen đơn giản, cổ tay phải mang theo hai cái vòng tay một đen một trắng lớn nhưng đơn giản, phối hợp cùng mái tóc xoăn màu nâu rậm nắng toát lên vẻ chuyên nghiệp mà đầy chừng chặc.

Nhóm người khách mời ánh mắt hoặc nhiều hoặc ít đều rơi vào phía bên cô, cô liền cười nhẹ nhàng đáp lại.

"Hạ tổng, Lục tổng đến đây!" Anh Lạp lạnh lợi thừa dịp Hạ Nhất Nhiệm không cùng khách hàng chào hỏi, nhắc nhở cô.

Hạ Nhất Nhiệm ngoái đầu nhìn lại...

Người đàn ông thân hình cao lớn, rắn rỏi, bề ngoài ôn trọng, khí chất thành thục, toàn thân Tây phục màu đen, hướng về bên này không nhanh không chậm đi tới.

Hạ Nhất Nhiệm khoe miệng tự nhiên nâng lên, lộ ra một cái tươi cười xinh đẹp ngọt ngào phát ra từ đáy lòng.

"Cậu... Lục tổng!" Hạ Nhất Nhiệm thiếu chút nữa liền xưng hô với Lục Ngô Hàn như lúc thường ngày, ý thức được trường hợp không đúng, lập tức chữa lại!

Lục Ngô Hàn, cậu của Đường Hạo Nam, bây giờ đã ba mươi bốn tuổi, chỉ so Đường Hạo Nam lớn hơn sáu tuổi!

Người đàn ông thành thục cương nghị, trên khuôn mặt tuần tú lộ ra nụ cười nhàn nhạt nhu hòa, ánh mắt sùng nịch.

"Như thế nào lại không mang bạn gái?" Cô cười hỏi, trong ấn tượng của cô, Lục Ngô Hàn chưa từng mang bạn gái xuất hiện qua tại những trường hợp xã giao làm ăn thế này.

Phục vụ đưa sâm banh tới, Lục Ngô Hàn cầm hai ly, đem một ly đưa cho cô, anh ta cười nhạt, thân sĩ hỏi: "Hạ tiểu thư, xin hỏi cô đêm nay có thể làm bạn gái của tôi không?"

Hạ Nhất Nhiệm vốn là sững sốt, ngược lại nở nụ cười, "Cậu, không nghĩ tới người cũng sẽ hài hước!" Cô nhỏ giọng nói, tiếp nhận sâm banh.

Cô xem Lục Ngô Hàn là trưởng bối, là người nhà hòa ái dễ gần, nhẹ nhàng mà cùng anh ta chạm cốc, uống một ngụm sâm banh.

"Tôi hình như trước giờ không biết hài hước rồi!" Lục Ngô Hàn khoe miệng nhếch ý cười, ánh mắt lại như bàn thạch kiên định.

Cho nên, anh ta là thật sự!

Hạ Nhất Nhiệm đột nhiên cảm thấy được Lục Ngô Hàn có phần không thích hợp, còn không có kịp để cô suy nghĩ, hiện trường xuất hiện âm thanh ồn ào nhốn nháo.

Cô cùng Lục Ngô Hàn cùng chung nhìn về phía cửa.

Lễ phục màu đen, quần áo trong màu trắng, cần cổ đeo càvat đen, toát lên vẻ tôn quý, hơn một tia phiêu dật. Anh giống như bất luận mặc cái gì, cũng đều đẹp như vậy, mê người. Mà còn, bất luận tham dự bất luận cái trường hợp gì, đều thu hút sự chú ý của vạn chúng.

Ngắm thìa vàng lớn lên, trời sinh vương giả, liền là như vậy.

Hạ Nhất Nhiệm trái tim là vài năm nay bị Đường Hạo Nam "Huấn luyện" cường đại!

Nhưng mà, giờ phút này khi cô nhìn em gái cùng cha khác mẹ của chính mình thân mật kéo cánh tay Đường Hạo Nam xuất hiện khi đó, trái tim dù có cường đại thế nào vẫn lại là bị chấn động đến chỗ!

Mặc dù em gái Hạ Khả San vẫn còn là sinh viên, nhưng nhiều khách ở đây, vẫn lại là có người nhận ra cô ta rồi!

Bạn gái đêm nay của Đường Hạo Nam không phải người vợ hợp pháp của anh Hạ Nhất Nhiễm, mà lại là em vợ. Điều này làm cho người ta không thể không liên tưởng cái gì!

Nhìn trên mặt Hạ Khả San kia tươi cười thẹn thùng, Hạ Nhất Nhiễm bên tai vang lên cảnh báo!

Chẳng lẽ Đường Hạo Nam đến em gái của cô cũng cần phải tranh chấp sao?!

Ánh mắt sắc bén của Đường Hạo Nam vẫn lạnh lùng nhìn chăm chăm Hạ Nhất Nhiễm, người phụ nữ chết tiệt này, vậy mà đến cậu của anh cũng dám dụ dỗ!

"Cậu..." Đường Hạo Nam mang theo Hạ Khả San đứng ở trước Lục Ngộ Hàn, coi như không có Hạ Nhất Nhiễm, hướng Lục Ngộ Hàn chào hỏi, Hạ Khả San cũng đi theo hô "Cậu".

Lục Ngộ Hàn cười nhạt gật đầu, tay phải vỗ xuống bả vai Đường Hạo Nam, một vẻ trưởng giả đối với vấn bối hòa ái dễ gần, "Mang ta đi vào giới thiệu khách khứa đi!" Lục Ngộ Hàn nói xong, đem Đường Hạo Nam lôi đi, vứt lại Hạ Khả San.

"Chị, anh rồ!"

"Em theo chị qua đây!" Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ cảm kích Lục Ngộ Hàn kéo Đường Hạo Nam đi tới, cũng không quản anh ta có phải cô ý hay không. Cô giữ chặt Hạ Khả San, liền hướng cửa sau hội trường đi tới!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Là mày không bản lĩnh nắm được trái tim đàn ông

"Hạ Khả San! Em đầu óc bị úng nước sao? Đường Hạo Nam là anh rể của em!"

"Anh rể? Chị gái thân yêu à, anh ấy có coi chị như vợ mình sao? Anh ấy đúng là chính miệng nói với tôi, anh ấy căn bản không thích chị! Chị ở Đường gia cũng là cái tượng gỗ, các người sớm hay muộn là muốn ly hôn!"

Trên lối thoát hiểm của khách sạn, Hạ Nhất Nhiễm cùng Hạ Khả San đang cãi vã, Hạ Khả San buông lời châm chọc.

Nghe lời của cô ta, Hạ Nhất Nhiễm lòng tràn đầy bi ai, khóe miệng dâng lên nụ cười trào phúng, "Hạ Khả San, em cho là Đường Hạo Nam cùng chị ly hôn rồi, em có thể gả cho anh ta sao? Đường Hạo Nam coi Hạ gia chúng ta đều là kẻ thù!" Cái người em gái này từ trước đến nay tùy hứng, nhưng cô thấy nó tuổi còn nhỏ, lại là em gái của chính mình, không thể không quản cô ta.

Tuy bọn họ chỉ là cùng cha khác mẹ, nhưng mà...

"Hạ Nhất Nhiễm! Chị thôi đi! Nếu anh rể đối với nhà của chúng ta như thế, vậy chị như thế nào vẫn còn không cùng anh ấy ly hôn?!" Hạ Khả San bèn nhon phản bác.

Hạ Nhất Nhiễm không nói gì.

"Chị không phản đối đúng không? Mẹ tôi nói quả không sai, chị chính là kẻ tiện nhân!" Hạ Khả San lại mắng cô một câu, sau đó, nhấc váy lễ phục lên, chạy.

Trong lối thoát hiểm, theo thanh âm biến mất, hệ thống đèn cảm ứng cũng tắt hết, Hạ Nhất Nhiễm hai tay ôm ngực, đứng ở trong góc lối đi nhỏ tối đen sì, thân thể mệt mỏi tựa vào trên vách tường lạnh băng.

A... Tiện nhân...

Khóe mắt có chất lỏng ấm áp rơi xuống, ánh mắt không khô khốc như thế rồi.

Tiệc rượu vẫn còn tiếp tục, Đường Hạo Nam mị lực không gì sánh kịp giống như chúng tinh phùng nguyệt - sao quanh trăng sáng, chỉ là, cặp mắt mê người của anh một mực tìm kiếm một bóng dáng, một lần lại một lần, đều đã không thấy được người muốn nhìn đến kia!

"Xin lỗi không tiếp được!" Thu lại nụ cười tà mị, lãnh đạm nói một câu, bỏ lại một đám khách khứa, ra khỏi hội trường!

"Anh rẻ!" Hạ Khả San nâng váy đuổi theo, Đường Hạo Nam ngồi lên một chiếc xe màu đen có rèm che, nghênh ngang mà đi!

...

Nhà cũ Hạ gia

Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên xuất hiện, để cho người hầu Hạ gia cực kì ngoài ý muốn, bởi vì vị đại tiểu thư này từ sau khi kết hôn, liền không trở về nhà mẹ đẻ một lần!

Cố Tú Vân từ trên cầu thang xoắn ốc màu trắng ngà chậm rãi đi xuống, ở chỗ giữ cầu thang liền đứng lại, bà ta hai tay ôm ngực. Phong thái trên cao nhìn xuống, vẫn còn vượn lại nụ cười xấu xa.

"A, đại tiểu thư Hạ gia còn nhớ rõ cửa lớn nhà mẹ đẻ nha!"

Trong tay nắm chặt túi xách Hạ Nhất Nhiễm hơi ngửa đầu, "Tôi là tới tìm cha tôi!"

Cố Tú Vân hừ lạnh, ý cười châm chọc trên mặt càng sâu, chậm rãi xuống lầu, "Mày còn có mặt mũi gặp cha mình?" Giọng điệu lười biếng, ngữ khí chứa đầy châm chọc.

"Đường Hạo Nam chính công ty chúng ta thời điểm, cha mày muốn gặp mày, mày tại sao không gặp ông ấy?" Cố Tú Vân đã đi xuống lầu, trên thân mặc bộ sườn xám được cắt may thủ công, đáng người thương tổn, tao nhã, nhưng, trong lời nói, cảm thương mang cơn.

"Đường Hạo Nam chính công ty Hạ gia, là các người gieo gió gặt bão, tôi dựa vào cái gì giúp các người thu dọn cục diện rối rắm? Lúc trước các người đưa tôi lên giường Đường Hạo Nam. Khi đó, như thế nào không nghĩ tới hôm nay?"

Chuyện cũ không muốn nhớ lại, nhìn vị mẹ kế này, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng oán hận, giống một đoàn bông, ngăn ở trong tổ, không đau không ngứa, lại ngọt ngào đến mức làm cho người ta thờ không nổi!

Cố Tú Vân sắc mặt nháy mắt liền thay đổi, vẻ mặt căng thẳng, cứng ngắc, răng nanh cắn chặt!

"Bỏ đi! Cha không muốn gặp tôi cũng không sao. Tôi tới là nghĩ muốn nhắc nhở các người một câu, đem con gái bảo bối của các người quản cho tốt đi! Để tin tức cùng anh rẻ loạn luân truyền đi khắp nơi, đến lúc đó, vút chính là mặt mũi của các người!" Hạ Nhất Nhiễm không có đối với mẹ kế khách khí, bà ta đối với cô không tốt, cô cần gì phải khách khí?!

Nhưng mà, liền là như vậy bất ngờ không phòng ngự, Cố Tú Vân tao nhã cởi bỏ áo khoác, dương tay liền cấp cho Hạ Nhất Nhiễm một bạt tai!

Hạ Nhất Nhiễm nửa bên mặt má nhất thời nổi lên năm ngón tay.

"Nói con gái của tao câu dẫn đàn ông của mày, sao không nói ngược lại là mày không bản lĩnh nắm giữ được trái tim Đường Hạo Nam? Đồ vô dụng! Vú Trần! Đem con tiện nhân đó đuổi ra ngoài cho tôi!" Cố Tú Vân nghiêng răng nghiêng lợi nói một câu đi đến cửa thang lầu.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn bóng lưng kia, trái má nóng rát, "Hạ Khả San nếu là lại tiếp cận Đường Hạo Nam nửa bước, tôi liền nói ra sự thật năm đó với anh ấy. Để rồi coi, đến lúc đó, các người liền chờ phá sản đi!"

"Ha... Ha ha..." Cố Tú Vân đi đến trên cầu thang xoay người lại, trào phúng cười lên tiếng, "Mày thật đúng là không biết tự lượng sức mình, Đường Hạo Nam sẽ tin mày sao? Liên tính tin, thì đã làm sao? Mày cũng đừng quên Đồng Y Mộng vẫn là người thực vật!"

Đồng Y Mộng, cái tên này, để cho chỗ chỗ yếu ớt sâu trong đáy lòng Hạ Nhất Nhiễm không chỗ ẩn trốn.

Cô giống một kẻ tội nhân.

...

Đồng Y Mộng, là người duy nhất trong lòng Đường Hạo Nam. Bọn họ là một đôi yêu nhau, Đường Hạo Nam vốn dĩ muốn kết hôn với cô ấy.

Vào một đêm bốn năm trước, Hạ Nhất Nhiễm bị mẹ kế Cố Tú Vân thiết kế, đưa lên giường Đường Hạo Nam.

Bọn họ bị Đồng Y Mộng bắt gian tại trận, Đồng Y Mộng chịu không được đã kích này, không khống chế được chạy đi mất, xảy ra tai nạn xe cộ, thành người sống đời sống thực vật, đến nay lại vẫn nằm ở trong bệnh viện.

Bờ kênh cạnh bến tàu, Hạ Nhất Nhiễm cầm trong lon bia trong tay mạnh uống cạn, uống xong, dùng lực đem lon vứt vào trong sông. Ngay sau đó lại mở một lon, trong đầu tất cả đều là những cái chuyện cũ khiến người ta không muốn nhớ đến này.

Người đàn ông bóng dáng cao lớn hướng tới bên này đi tới sau lưng cô, cách đó không xa đứng lại, một đôi sâu thẳm mâu, rốt cục có thể làm càn, tham lam nhìn bóng dáng đơn bạc kia.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5: Mặt của cô làm sao vậy?!

Từ lúc sinh ra trên cuộc đời này, con đường cô đi luôn phủ đầy bụi gai.

Cho dù con đường phủ kín bụi gai, cô cũng đi được tao nhã, ung dung. Cũng không yếu đuối, không rơi nước mắt, ngẩn cao đầu mà bước đi.

Bởi vì, cô là một con nhím toàn thân có gai, có gai bảo hộ, những Bụi Gai đó làm sao có thể thương tổn đến cô?

Nhưng lúc này, Lục Ngộ Hàn lại nghe được tiếng khóc của cô, thanh âm ai oán, thê lương, giống như tiếng than thở quyên.

Cô say, đầu óc chóaáng váng không rõ ràng, không chế không nổi nước mắt trân quý của mình, tùy ý chảy theo dòng. Giống như có thể hòa tan nặng nề trong lòng ngực, giống như khóc lớn một hồi sẽ dễ chịu một chút!

Ban đêm, trăng sáng, bờ sông, bến tàu, một người con ái thương tâm ngòi một mình co ro khóc thút thít, thật thê lương.

Hình ảnh u buồn, thương cảm, bóng dáng đơn độc cô đơn, khiến người người thương tiếc.

Lục Ngộ Hàn là vì kim lòng không được trước hình ảnh đó mà đi tới, tiêu sái ở bên người cô ngồi xuống, mùi khói thuốc nhàn nhạt hòa với khí tức thành thực của người đàn ông, Hạ Nhất Nhiễm thất vọng quay sang, không phải người đó.

Không phải Đường Hạo Nam

Cái người đàn ông đó đã từng có thể trước tiên tìm đến cô ở trên bờ sông!

Không phải anh!

Nước mắt rơi xuống được càng mãnh liệt hơn, "Cậu..." Cúi đầu hô một câu.

Lục Ngộ Hàn nhẹ nhàng mà vỗ vỗ vai phải chính mình kề tiếp vai cô, cô mím môi cười khổ, đầu tự nhiên tựa vào đầu vai anh ta, từ từ nhắm hai mắt, nước mắt kiềm ném, ào ạt rơi xuống.

Nước mắt cô hơn phân nửa là vì Đường Hạo Nam mà rơi, Lục Ngộ Hàn biết.

Cánh tay phải vươn ra ôm cô vào lòng, nhẹ nhàng mà vỗ cánh tay cô, "Em chừng nào thì mới không còn vì tên tiểu tử Hạo Nam kia rơi lệ?"

"Nhanh, nhanh..." Cô cười nói, hít sâu một hơi, xoa xoa nước mắt, "Cậu, con mời người uống rượu!" Cô quay đầu, tươi cười xả giao, cầm một lon bia, đưa cho anh.

Dưới ánh trăng, nhìn cô giống như đứa bé, giấy lát, sáng khoáy kéo ra nắp bật, ngửa đầu liên uống.

Lục Ngộ Hàn thấy cô như vậy, khoe môi giờ lên, cũng mở mồm kéo, cùng cô uống, cùng điên với cô.

Ở trong lòng Hạ Nhất Nhiễm, Lục Ngộ Hàn là trường bối, một người trường bối rất hòa ái dễ gần, là một trong số ít bằng hữu của cô. Mà còn, anh cùng Đường Hạo Nam quan hệ rất không tệ, Đường Hạo Nam cũng cực kỳ kính trọng anh.

Đối với Lục Ngộ Hàn, cô không nữa điểm phòng bị.

Đường Hạo Nam tại hội trường phát hiện cô mất tích không thấy bóng dáng về sau, cho rằng cô chịu không nổi đã kích, trước tiên liền về nhà, về nhà tìm, không có cô.

Tìm một vòng lớn, mới tìm được này!

Không nghĩ tới chính là, cô vậy mà lại cùng cậu của anh vai kề vai cùng nhau ngồi ở bến tàu uống rượu, lại vẫn còn vừa nói vừa cười!

Nháy mắt, giận dữ sộ!

Cho tới bây giờ, đều là anh trước tiên có thể tìm đến cô!

Cô muốn như thế nào, câu dẫn cậu của anh sao?!

Hạ Nhất Nhiễm, cô lại vẫn thật không biết xấu hổ!

"Cô đứng lên cho tôi!" Người đàn ông nổi giận dùng dùng, vọt tới phía sau bọn họ, một tay kéo lấy Hạ Nhất Nhiễm ngồi trên đất, động tác ngang ngược thô lỗ, Hạ Nhất Nhiễm kinh hô, thân thể không ổn định, tựa vào trong lòng anh.

"Hạo Nam!" Lục Ngộ Hàn đứng lên, lạnh giọng khiển trách.

"Cậu, cô ấy tuy là cháu dâu của người, nhưng mà, đêm hôm khuya khoác như vậy, cô nam quả nữ cùng một chỗ, để cho người ngoài nhìn thấy, không tốt đúng chứ?" Đường Hạo Nam một cánh tay giữ lấy eo Hạ Nhất Nhiễm nhốt chặt cô lại, khoe miệng cong lên mang đầy ý cười châm chọc, khí thế không giận mà uy mười phần.

Đây là lần đầu tiên trong đời Đường Hạo Nam đối với Lục Ngộ Hàn nói năng lỗ mãng!

Bởi vì Hạ Nhất Nhiễm, cái người vợ hữu danh vô thực anh vứt bỏ xem không bằng rác rưởi này!

"Anh buông ra!" Hạ Nhất Nhiễm vùng vẫy.

"Cô câm miệng cho tôi! Trở về sẽ xử lý cô!" Đường Hạo Nam khiển trách xong, một tay đem Hạ Nhất Nhiễm bồng lên, tư thái như đế vương ôm sủng thiếp, ở trước mặt Lục Ngộ Hàn rời đi - -

Người đàn ông ấy đứng yên tại chỗ, hai gấu gao nắm lại thành nắm đấm, cắn chặt răng. Anh, tro mắt nhìn người con gái mình yêu thương nhất bị chính cháu trai mình ôm rồi đi, một cái lon bị anh đá bay, rơi vào mặt sông phẳng lặng tạo nên gợn sóng!

...

Hạ Nhất Nhiễm bị Đường Hạo Nam ném vào ghế lại phụ của chiếc xe việt dã Sahara Arctic Wrangler màu đỏ thẫm, cô đã uống nga nga say, bị ném mạnh đến choáng váng đầu nghĩ muốn nôn.

Xe việt dã đang chạy băng băng, Hạ Nhất Nhiễm không thắt dây an toàn, hai tay chặt vật nắm chặt tay vịn, "Anh lái chậm một chút!"

"Két..."

"A..."

Đột nhiên dừng lại, thân thể của cô gần như muốn bay ra ngoài, bị anh đứng lúc giữ chặt, ngồi lại trên ghế.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô là muốn chết sao?!" Ghế kê bên tài xế bị anh hạ xuống, anh lấn người đè ở trên người cô, một tay nắm chặt cổ áo liền thân váy của cô, vẻ mặt lạnh lẽo dọa người!

Sợi tóc rơi loạn đĩnh ở trên mặt, Hạ Nhất Nhiễm nhìn đến khuôn mặt tuấn tú mơ hồ trước mắt, cô lại làm gì chọc giận anh rồi sao?!

"Đến cậu của tôi cô đều muốn câu dẫn? Sao nào, một mình trông phòng bốn năm, tịch mịch khó nhìn rồi hả?!" Không thể không nói, ánh mắt cô mê ly, sợi tóc rơi toát loạn, đôi môi nhìn vào mềm mại phần nộm hồng hồng tròn bóng. Khuôn ngực mềm mại, cùng với tư thế ái muội này...

Thật đúng là gọi lên dục thú của anh!

Bụng dưới như bị thiếu cháy một dạng, đau rồi!

Ngoại trừ đêm đó bị cô thiết kế phát sinh quan hệ, kết hôn đã bốn năm, anh không chạm qua cô!

"Đường Hạo Nam! Anh nói hươu nói vượn cái gì!" Cái tên biến thái này vậy mà đến cậu của mình cũng cần phải hoài nghi?!

"Đừng đem người khác cũng nghĩ xấu xa, vô sỉ giống anh!" Cô không sợ chết phản bác lại một câu, bởi vì nghĩ tới em gái Hạ Khả San!

"Ha- - cô còn dám theo tôi nói cái này? Năm đó là ai không biết xấu hổ leo lên giường của tôi?!" Một tay giữ lấy cằm của cô, sợi tóc trên mặt cô buông rơi.

"Mặt của cô làm sao vậy?!" Nửa bên mặt sưng đỏ, rõ ràng hiện lên dấu năm dấu ngón tay.

"Ai làm?!"

Đường Hạo Nam lại bạo gầm lên một tiếng, lại có người dám đánh người của Đường Hạo Nam anh?!

Ngực căng thẳng, cả trái tim cứng rần băng lãnh, bất ngờ không phòng ngự lại đau rồi...

Tự dưng giờ lười làm bộ này quá.>"<

Ko biết do tác giả hay do bản raw tui lấy ko đúng nguồn mà ý nó rời cmn rạc, giống như chỉ có cái sườn tui phải triển khai rồi viết ra. T~T cơ mà tìm nhiều bản nó cũng vậy nên chả biết làm sao

Gần đây toàn gặp chuyện ko vui nữa, công việc thì quá trời, có nên nghỉ 1 thời gian ko nhĩ??? Chứ giờ 1c/ngày tui còn ko đảm bảo được T~T

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Anh có thể ức hiếp cô, nhưng người khác không thể!

Anh ức hiếp cô, nhục nhã cô thì được, nhưng mà, người khác không thể!

Hạ Nhất Nhiễm không nói lời nào, như là không có nghe đến về mặt hoảng hốt, hồi ức kéo về lúc nào đó.

Đã từng, mỗi lần cô bị mẹ kế khi dễ hậu, có người thiếu niên, tổng hội giúp nàng "Báo thù" bây giờ đây, người kia đã không tồn tại nữa rồi!

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô chết rồi sao?! Tôi hỏi cô là bị ai đánh?! Trả lời tôi!" Cuồng nộ khiến chút lòng thương hại của mình đối với cô đuối đi, Đường Hạo Nam tiếp tục truy vấn, âm thanh đinh tai nhức óc!

"Là cái người mẹ kế kia của tôi! Nói cho anh thì lại như thế nào?! Tôi bị bà ta đánh, anh không nên vui vẻ sao?!" Hạ Nhất Nhiễm trừng lớn đôi mắt bò câu, lớn tiếng phản bác, đẩy anh ra, thừa dịp Đường Hạo Nam không chú ý, cô thần tốc xuống xe!

Trái tim kiều ngạo hung hăng chấn động, Đường Hạo Nam sợ sệt, giầy lát đã đi xuống xe.

Chỉ thấy Hạ Nhất Nhiễm ngồi xổm bên cạnh con đê, chật vật nôn!

Về mặt anh chăm chọc cười cười, chậm rì rì đi đến bên người cô.

"Cô không phải rất lợi hại sao? Như thế nào không phản kháng? Hừ! Tôi biết rõ, cô lại vẫn đang giả vờ, giả vờ yếu ớt, giả vờ Bạch Liên hoa, nén giận bị đánh, để cho cậu của tôi thương cảm cô đúng không?" Nghĩ đến tội cô đã phạm phải, Đường Hạo Nam đối với cô còn có nửa điểm đau lòng!

Không thể lại bị cái người phụ nữ mặt ngoài Bạch Liên hoa, thực tế lòng dạ rắn rết này lừa gạt rồi!

Cô còn đang nôn, ngón tay đưa vào trong yếm hầu húc họng, đem ô uế trong bụng bức đi ra, Đường Hạo Nam chăm chọc khiêu khích, vẫn lại là sắc bén như thế!

"Không phản đối rồi hả?" Cô không nói một tiếng, lại vẫn ngồi xổm ở kia, anh nhắc chân, đá đá cô.

Lúc này, Hạ Nhất Nhiễm trong giầy lát đứng dậy, quay đầu, dưới ánh trăng, đôi mắt của cô như băng phong phóng đến, hàm răng cắn chặt.

"Cô còn dám trừng tôi thử xem?!" Anh vùng nắm đấm, Hạ Nhất Nhiễm đã quay đầu bước đi.

"Cô đứng lại đó cho tôi!" Đường Hạo Nam đứng tại chỗ, hướng về phía bóng lưng cô kêu hô, cô giống như không có nghe thấy, tiếp tục đi về phía trước, đi được rất nhanh, giầy cao gót mài chân gây đau đớn, cô dứt khoát đá rơi xuống, nhặt lên giầy da, hai chân đi ở trên con đê.

Trên đê gió đêm không nhỏ, thổi mái tóc quăn của cô, miệng vừa chua vừa đắng, tư vị kia, so ra vẫn kém chua xót trong lòng.

Ở trong lòng anh, trước kia Hạ Nhất Nhiễm chính là giả vờ thương cảm, là kẻ tiện nhân!

Nếu không phải vì cô, anh cùng Đồng Y Mộng hẳn không bị chia rẽ, Đồng Y Mộng hẳn không lại vẫn nằm ở trong bệnh viện!

Đúng, cô là tiện nhân, là tội nhân!

Nhưng mà những thứ này là ai tạo thành?!

Cô cũng là người bị hại!!!

Hạ Nhất Nhiễm mạnh xoay người, người kia, còn đứng tại chỗ, trong góc tối đen sì kia, ló ra ánh sáng tàn thuốc.

Cô xoay người rồi!

Đường Hạo Nam khước miệng theo bản năng dương lên, thấy cô hướng về bên này bước đến, liền biết, cô trốn không thoát khỏi lòng bàn tay của cô!

Cô có thật nói cho anh biết sự thật!

Nói cho anh, cô ít nhất ở trong lòng anh hẳn không đáng khinh như vậy...

Nhưng mà có ích lợi gì chứ?!

Vô dụng, anh không thích cô, vứt bỏ cô, xem cô như giẻ rách. Anh vẫn yêu Đồng Y Mộng! Bọn họ mới đúng một đôi, cô chỉ có thể trốn ở góc, hâm mộ Đồng Y Mộng!

Khoảng cách chỉ 300 mét, đi mỗi một bước, lòng bàn chân giống như đang dẫm lên trên đường cái rải đá gập gềnh, mỗi một bước, toàn tâm đều đau càng thêm đau.

Đoạn đường này đi, giống một dải như cả thế kỷ.

Đến khi đi đến cạnh anh khi đó, cô cứng rần đem mắt nước mắt bức về, một đôi mắt trong veo nhìn chăm chăm người đứng ở chỗ không xa kia, người đã từng đã cho cô ấm áp cùng bảo hộ yêu thương, đã từng là ánh trắng sáng soi sáng đáy lòng tối tăm của cô.

Đã từng mà thôi.

Trong bốn năm qua Đường Hạo Nam mang cho cô, chỉ có vô tận hành hạ cùng khuất nhục.

Đầu thuốc lá bị anh giẫm dưới chân, nặng nề mà nghiền áp, sau đó, bị anh đá vào trong cống thoát nước.

"Chạy đi, như thế nào lại trở lại rồi? Không nghĩ muốn tiếp tục giả vờ thương cảm nữa sao?" Thanh âm tăng lên chứa đầy vẻ châm chọc, Hạ Nhất Nhiễm cúi đầu đứng ở bên cạnh anh.

"Đường tổng, thực xin lỗi, tôi sai rồi. Tôi hôm nay không nên tại studiog khó xử Chu tiểu thư, không nên rời khỏi hiện trường tổ chức tiệc tối, không nên tới bến tàu cùng Lục tổng uống rượu, không nên chống đối người." Cô cúi thấp đầu, gần từng tiếng, âm thanh không lớn không nhỏ, ngữ khí bình tĩnh, thái độ thành khẩn.

Cùng anh đấu, không có kết quả tốt, chỉ biết dỗi lấy càng thêm nhục nhã cùng hành hạ.

Cô hôm nay phạm sai lầm, mười phần sai.

Nhìn đến cô ở trước mặt mình khuất phục, anh vì cái gì không cảm nhận được một chút vui vẻ, trong lòng cảm thấy được ít đi cái gì.

"Hạ Nhất Nhiễm, cô có biết hay không, đáng về thấp kém của cô ở trước mặt tôi, nhìn vào thật sự, cực kỳ ti tiện!" Giữ chặt mặt cô, nắm năm ngón tay kia rõ ràng còn ở đó.

"Đường tổng, người đã quên rồi, tôi chính là kẻ tiện nhân mà." Tâm như tro tàn, cô mặt không chút thay đổi tự giễu.

Gặp cô như vậy, Đường Hạo Nam tức giận, lại không thể nào phát tiết, mà còn, anh vì cái gì lại đau lòng rồi hả?

"Coi như cô còn thông minh!" Gần từng chữ, anh nghiêng răng nghiêng lợi, xoay người lên xe, cô vội vã cũng đi theo, thức thời ngồi ở phía sau.

Cô cúi đầu, đem chính mình chìm ngập trong bóng tối đen sì trong xe.

Qua một lúc lâu sau, bên trong xe an tĩnh lại, ai cũng không nói chuyện, chỉ có tiếng động cơ cùng tiếng gió ma xát thân xe.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô đang làm sao?!" Anh vừa lái xe, thỉnh thoảng lại xuyên thấu qua kính chiếu hậu bên trong xe, nhìn cô ngồi ở phía sau.

Có rất nhiều lần trước kia, anh tận mắt nhìn đến cô bị mẹ kế ức hiếp, trốn ở một góc tối một mình liếm miệng vết thương, cái cô bé tội nghiệp, cô đơn hướng nội.

"Tôi đang tính thời gian, còn có nửa năm là ba ngày, chúng ta là có thể ly hôn rồi!" Cô ngẩng đầu, trong giọng nói mang theo ý cười, tìm lại cơ rút đau đớn. Nói ra này một câu này khi đó, như là như trút được gánh nặng, vừa khổ chất không chịu nổi.

Sáng giờ bận đi xả giận, giờ mới có thời gian làm ==))

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Còn có nửa năm ly hôn

Thì ra đoạn hôn nhân buồn cười, không tình yêu, ghê tởm này, cũng chỉ còn lại nửa năm thôi!

Đường Hạo Nam sau khi nghe xong, ngón tay dài thô lỗ cời bỏ khuy áo somi trước ngực, phiền não thở hắt ra.

Trong xe một mảnh lặng im, Đường Hạo Nam nắm chặt tay lái, tầm mắt nhìn chăm chăm phía trước, Hạ Nhất Nhiễm tầm mắt rơi vào sau lưng anh.

Năm năm, cuối cùng cũng sắp vượt rồi, cô liền có một loại cảm giác được giải thoát.

"Tính rõ ràng như thế, vội vã thoát khỏi tôi như thế, tìm tình yêu mới sao?" Giọng điệu châm chọc của Đường Hạo Nam trước sau như một vang lên, anh cuối cùng cũng sắp thoát khỏi cái người phụ nữ vô si thấp hèn này rồi! Haha! Anh hiện tại rất muốn mở bình sâm banh chúc mừng!

Cô trầm mặc, anh xem như cô ngầm thừa nhận.

"Cô đã là thứ tàn hoa bại liễu như vậy, đừng hy vọng gã được người nào tốt hơn! Nếu không muốn tôi giúp cô xem xét lựa chọn vài đối tượng không? Tôi quen biết không ít ông chủ lớn giàu có, nhà giàu mới nổi, rất hợp với khí chất của cô!" Lời nói ác độc của người đàn ông không buông tha bất luận cái cơ hội gì nhục nhã cô, biết rõ ràng anh là đang nhục nhã mình, nhưng lòng Hạ Nhất Nhiễm như cũ bị đâm trúng rồi.

Đường Hạo Nam, anh có biết hay không, đêm đó, người mẹ kế Cố Tú Vân kia của em chính là nghĩ muốn đưa em lên giường của một tên nhà giàu mới nổi đó, nhằm lẫn thế nào lại đưa vào phòng anh!

Hạ Nhất Nhiễm ngẫu nhiên sẽ nhớ lại đoạn ký ức khiến không chịu nổi năm đó, nếu có thể quay ngược trở lại cô thật sự tình nguyện một đêm đó cô lên giường của kẻ nhà giàu mới nổi được mẹ kế cô sắp xếp kia!

Như thế, liên đều không có toàn bộ kết quả hôm nay rồi!

Nói vậy, Đường Hạo Nam vẫn còn có thể là cái người đàn ông mang cho cô ảm áp kia...

"Hạ Nhất Nhiễm, cô hẳn không phải đang khổ sở chứ?" Thấy cô nãy giờ không nói gì, anh lại tiếp tục châm chọc, trong lòng lại dâng lên khó chịu.

"Đường tổng, tôi tại sao phải khổ sở? Còn có, trước tiên phải chúc mừng Đường tổng, cuối cùng có thể thoát khỏi ta cái tàn hoa bại liễu như tôi rồi!" Chẳng muốn trả lời anh, nhưng không trả lời anh cũng sẽ không dễ dàng tha cho cô.

Cái người phụ nữ không chịu để tâm từ này, cô sao lại có khả năng khổ sở?!

Đường Hạo Nam cảm thấy được chính mình "Tự mình đa tình", trong lòng thật sự căm tức!

...

Biệt thự Đường gia, đèn đuốc sáng trưng.

Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm rất ít khi cùng nhau trở về, cho nên, khi hai người bọn họ cùng nhau đi vào cửa, trong phòng khách, tất cả mọi người cực kỳ ngạc nhiên.

"Anh họ, người ở đâu tìm được cô ta? Hẳn không là cô ta ra ngoài tìm đàn ông, bị anh bắt gian tại trận chứ?"

Đang nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm váy liền áo nhiều nếp nhăn, trên mặt lại vẫn in dấu năm ngón tay khi đó, em họ của Đường Hạo Nam con gái của cô cả anh từ trên ghế sofa đứng lên, không lớn không nhỏ đối Hạ Nhất Nhiễm châm chọc. Cô ta biết, anh họ không thích Hạ Nhất Nhiễm, có thể nói là oán hận!

"Cô ấy có can đảm đó sao?" Đường Hạo Nam sâu xa nói một câu, ở trên ghế sofa ngồi xuống, nhắc chân bắt chéo.

"Tôi lên lầu nghỉ ngơi rồi." Hạ Nhất Nhiễm cũng không phải người dễ bị ức hiếp, ở trong mắt cô, nơi này người nào cũng chưa tư cách nhục nhã cô! Lãnh đạm nói xong liền muốn lên lầu.

"Coi cái bộ dạng lời thôi lếch thếch kia đi, thật đúng là coi mình như Thiếu phu nhân!" Chị họ của Đường Hạo Nam, Đường Hạo Hâm giương giọng châm chọc, ngồi bên người chính là chồng cô ta Khương Dư Hằng.

"Hạ Nhất Nhiễm, cô đứng lại!" Mẹ của Đường Hạo Nam, Lục Uyển Thu lúc này đứng lên, lạnh giọng khiển trách.

"Mẹ, xin hỏi có cái chuyện gì sao?" Hạ Nhất Nhiễm xoay người, hỏi một câu.

"Hạ Nhất Nhiễm, trong mắt cô còn có tôi cái trường bối này sao?!"

"Mẹ, chị dâu trong mắt nào có người a...! Người ta có bà nội đã mất cho chỗ dựa nha!" Em gái Đường Hạo Nam, Đường Hạo Duyệt thêm mắm thêm muối nói.

Hạ Nhất Nhiễm một câu cũng chưa nói, người một nhà này đối với cô nhục nhã, cô luôn là lựa chọn tai trái nghe tai phải ném, mà người chồng hữu danh vô thực kia của cô, chính đang hưng trí dạt dào nhìn cô bị nhục nhã, anh thậm chí híp mắt, cười xem trò hay.

Úc hiếp châm chọc cô, vẫn là chuyện anh làm không biết mệt!

"Duyệt Duyệt à, đây là vì không giáo dưỡng tạo thành, một đứa có mẹ sinh không mẹ dạy dỗ tới cùng là không như vậy đó." Lục Uyển Thu ôm con gái nhỏ, khắc nghiệt châm chọc Hạ Nhất Nhiễm.

Người không mẹ dạy dỗ.

Một câu này thực sự đã đâm trúng chỗ đau của Hạ Nhất Nhiễm!

"Các người muốn mắng tôi như thế nào cũng đều có thể, nhưng mà, đừng kéo mẹ tôi vào nsoi!" Hạ Nhất Nhiễm cuối cùng bạo phát, không để ý Đường Hạo Nam ở đây, không để ý hậu quả!

Về mặt Đường Hạo Nam cũng lặng lẽ không tiếng động thay đổi, một con người đen sâu xa nhìn cô.

Lúc này, Lục Uyển Thu đứng đứng dậy, bước đi đến trước mặt Hạ Nhất Nhiễm, Đường Hạo Duyệt cũng đi theo, "Cô chính là không mẹ dạy, mẹ tôi cũng không nói gì sai!"

"Hạ Nhất Nhiễm, tôi là mẹ chồng của cô, hôm nay tôi liền thay mẹ cô dạy dỗ cô..."

"Đủ rồi!" Ngay khi Hạ Nhất Nhiễm cho rằng mẹ chồng đang muốn đánh mình lúc đó, Đường Hạo Nam đột nhiên đứng lên, lạnh giọng quát, tất cả mọi người liền ngậm cả người.

Dáng người cao ngất chân dài bước nhanh, hướng tới bên này đi tới, vẻ mặt nghiêm túc, "Cái nhà này tới cùng ai là làm chủ? Điều trở về phòng hết cho tôi!" Lúc anh đang nói câu đó, đã đi đến bên người cô, bắt lấy cổ tay cô, kéo cô lên lầu.

Hạ Nhất Nhiễm lờ mờ, những người khác cũng ngu ngơ, Đường Hạo Nam không phải vô cùng căm hận Hạ Nhất Nhiễm à?

Đây là đang hát tuồng gì vậy?

Bất quá, Đường Hạo Nam từ trước đến nay âm tình bất định, phúc hắc thâm trầm, liền ngay cả Lục Uyển Thu cái người mẹ thân sinh ra anh cũng đoán không ra tâm tư thật sự của con trai mình.

Hạ Nhất Nhiễm cũng không biết Đường Hạo Nam rốt cuộc đang muốn chơi trò gì, vừa đánh vừa xoa hay lòng nổi lên chút thương hại với cô sao?

Anh vừa mới tại sao phải giúp cô?

Tuy rằng, cũng không tính là giúp cô.

Cổ tay bị anh lôi kéo, cô đi theo phía sau anh, đi dọc trên hành lang, cô có chút thất thần nhìn bóng lưng anh, đã quên là từ lúc nào, Đường Hạo Nam đã từng như vậy, lôi kéo cô đi, cô đi theo phía sau lưng anh, cảm giác thật ấm áp.

Anh đẩy ra cửa phòng ngủ chính, lôi kéo cô đi vào.

Đây là phòng của bọn họ, sau khi kết hôn anh chưa từng ở qua một đêm!

Hiện tại, thật sự là ko có rảnh như trước nữa. Công việc khá bận T~T

Au chỉ hứa là sẽ cố gắng mỗi ngày 1c thôi. Nhưng ko dám chắc. Có thể 2ngày 1c cũng ko chừng. Qua 1 thời gian rảnh hơn rồi tính nhé ^_^

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Nghĩa vụ người vợ

Vào phòng, Hạ Nhất Nhiễm trước tiên liền hướng phòng tắm chạy, cô nóng lòng đem toàn thân chặt vật tẩy rửa sạch đi.

Bốn năm qua Đường Hạo Nam chưa từng chạm qua cô dù chỉ một ngón tay, cho nên, cô không có bất luận cái phòng bị gì với anh, trước dùng nước súc miệng súc miệng, cởi quần áo xong, liền khẩn cấp đi vào bồn tắm mát xa lớn trong nhà tắm.

A! Rất cực thoải mái hơn!

Cô nhắm hai mắt, ngâm mình ở trong bồn tắm, hưởng thụ giây phút yên tĩnh quý giá.

Cửa nhà tắm bị người nhẹ nhàng kéo ra, phòng tắm to như vậy, ở tận cùng, trong bồn tắm mát xa lớn xa hoa hơi nước nóng bốc lên, một cô gái đang nằm ở trong bồn tắm, nhắm mắt dưỡng thần.

Mặt nước trong suốt thấy đáy, là cô trần như nhộng với những đường cong mê người.

Bụng dưới của Đường Hạo Nam một trận bành trướng. Chết tiệt, anh vậy mà nhớ tới đêm hôm đó bốn năm trước, sự khít khao cùng non nót của cô khiến anh dục hóa toàn thân!

Hạ Nhất Nhiễm loáng thoáng nghĩ thấy thấy mùi thuốc lá nhân nhật, trong giấy lát, cô mở ra hai mắt, lúc nhìn đến Đường Hạo Nam không biết từ nào thì vào khi đó, hai tay cô lập tức phòng bị ôm lấy ngực, thu hai chân lại, cuộn mình ngồi ở trong bồn tắm, che giấu thân thể lỏa lồ của chính mình.

"Anh vào đây để làm gì?!" Nhìn lên thấy người đàn ông thân mặc áo ngủ, cao quý như thần, nhưng cũng giống như ác ma một dạng, Hạ Nhất Nhiễm hoảng hốt.

Chưa từng gặp qua tình cảnh như vậy, cô trong lúc này không biết nên ứng đối như thế nào!

Người đàn ông môi mông hơn nhếch lên tạo nên đường cong tà mị, khom xuống, nhìn cô gái như chim sợ cành cong trước mặt, cảm thấy được rất thú vị.

"Vợ thân yêu của tôi ơi, nơi này là lãnh địa của tôi, bao gồm cả cô, cũng là vật sở hữu của tôi, tôi tại sao không thể tới?"

Hạ Nhất Nhiễm cảm giác thân thể của chính mình đang phát run, cô cố gắng bảo trì trấn định, Đường Hạo Nam lần đầu tiên kêu hô là vợ, nhưng mà, đáng về cười tít mắt kia, để cho cô cảm thấy được rất nguy hiểm.

"Anh muốn tắm rửa mà nói, tôi đem bồn tắm lớn nhường lại cho anh." Nói xong, cô di chuyển thân thể, khăn lông cách cô quá xa, cô với không tới.

Ngồi cũng không xong, đứng cũng không được, hết sức khó xử.

Ai ngờ, Đường Hạo Nam đột nhiên đem áo ngủ trên người kéo xuống, nhấc chân liền vào bồn tắm lớn, sau đó ngồi xuống!

Bình thường bị áo somi cùng Tây phục bao bọc thân thể, thì ra sau lớp áo vải đó lại là bắp thịt đầy đặn săn chắc như thế...

Cô thất thần, cảm bị anh nâng lên, cô mới hoàn hồn.

"Tôi, tôi muốn đi ra ngoài!"

"Mơ tưởng! Hạ Nhất Nhiễm, đêm nay cô cũng nên thực hiện nghĩa vụ của người làm vợ rồi!" Anh giữ chặt vòng eo nhỏ nhắn của cô, đem cô hướng trong lòng ngực mình kéo vào, cô liền như vậy ngồi ở trên bắp đùi của anh!

Hạ Nhất Nhiễm tim đập roi rớt vài nhịp!

Cô sớm đã không còn là cô bé đơn thuần khờ dại trước đây, cô hiểu rõ ý tứ của Đường Hạo Nam.

"Đường Hạo Nam! Anh đã từng nói qua, tuyệt đối sẽ không đụng chạm tới dù chỉ một lần!" Cô không sợ chết phản bác, quả thật là anh đã từng nói qua như vậy!

"Tôi thay đổi chủ ý không được sao?"

"Anh hà tất tự hạ thân phận theo kẻ tiện nhân như tôi - - "

"Ngâm miệng! Hạ Nhất Nhiễm! Cô không được phản kháng! Đường Hạo Nam tôi đối với cô, muốn như thế nào liền như thế đó!" Đường Hạo Nam bá đạo ngắt lời cô, ôm cô ở trong ngực.

Nghĩ đến Chu Giai Ngưng ở Studio, nghĩ đến em gái, nghĩ đến những oanh oanh yến yến cô không đếm được kia, Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được, anh thật bản!

"Đường Hạo Nam! Đừng dùng bàn tay bản thủ của anh đụng chạm tới!" Cô đột nhiên phản kháng, hai tay chấn ở trong ngực anh, mạnh đứng dậy, chạy ra bồn tắm lớn, trên mặt đất trơn trượt, khiến cô chật vật thiếu chút nữa ngã sấp xuống, nhưng vẫn lại là như cá trạch một dạng, chuẩn ra buồng vệ sinh!

Người phụ nữ không sợ chết này! Vậy mà chê anh bản?! Anh mà ở dưới tầm mắt của anh chạy trốn rồi!

Bắt quá, cô có năng lực bỏ chạy kia sao?

Trên đời này chỉ có Đường Hạo Nam anh không cần, không có thú anh không chiếm được!

Trở lại phòng ngủ, người phụ nữ đáng giận kia đã ặc áo ngủ, phòng bị trũng mắt nhìn anh, "Hạ Nhất Nhiễm, cô tốt nhất ngoan ngoãn nằm ở trên giường cho tôi, chờ tôi sủng hạnh!"

Đường Hạo Nam, anh cho là mình là ai?! Thực tự cho rằng chính mình là đế vương thời cổ đại sao?!

Bất quá, ở trong nhà này, anh quả thật chính là đế vương, cô biết nếu là Đường Hạo Nam cố ý muốn đụng chạm cô, cô đêm nay trốn không thoát!

Cô bị anh bức đến trong góc, thân thể bị áp giữa vách tường cùng trong ngực anh, trên thân anh tỏa ra mùi hormone nam tính đặc trưng của người đàn ông bao quanh lấy cô, hơi thở nóng bỏng cùng mũi hoặc không ngừng bao phủ toàn thân chạy thẳng vào trái tim cô.

Người đàn ông khôi ngô, đáng người hoàn mỹ, vẻ mặt tà mị, mê hoặc lòng người đến vậy.

Trên người cô những mùi vị chát vật lúc trước đã bị nước tẩy đi, còn lại chính là hương thơm thuần khiết đẹp ngọt ngào, chỉ mới nhìn dáng vẻ sạch sẽ tinh khiết của cô, thủ tính của anh đã bành trướng.

"Ngao ngoãn, có lẽ tôi sẽ còn thương hại cô một chút!" Giọng nói trầm thấp mà dồi dào từ tính mê người, lập tức, thắt lưng bị anh giữ chặt, cô rơi vào trên giường lớn, thân thể của anh nặng nề mà đặt ở trên thân thể cô!

Trái tim đang kịch liệt cuồng khiêu nhảy loạn, hô hấp Hạ Nhất Nhiễm càng thêm dồn dập, Đường Hạo Nam không chút khách khí xé mở vạt áo ngủ của cô...

"Đường Hạo Nam! Đồng Ý Mộng lại vẫn nằm ở bệnh viện kia, anh đã quên sao?!" Thời khắc mấu chốt, cô sử xuất "Sát chiêu"!

Quả nhiên, Đường Hạo Nam ngưng ngẩn cả người, bất quá, sắc mặt của anh nháy mắt trở nên lạnh lùng như băng trôi ngàn năm.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô đáng chết!"

Anh nghiêng răng nghiêng lợi, vung lên tay phải, liền muốn hướng trên mặt của cô đánh xuống.

Cô chấp nhận số mệnh đóng lại hai mắt, chờ đợi bàn tay của anh hạ xuống...

Nếu đây là nghiệp chướng nặng nề cô nên chấp nhận.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Cô kỳ thật chỉ là một vai nữ phụ

Trên giường Hạ Nhất Nhiễm nhắm nghiền hai mắt, nửa bên mặt trên má vẫn còn lưu lại năm dấu ngón tay kia, Đường Hạo Nam tay phải ở giữa không trung dừng lại, ngực co rút.

Trong đôi mắt đen thâm thúy kia lộ ra tia thương tiếc, chớp lóe rồi biến mất.

Tức giận cùng hận ý ở trong lồng ngực găm thét, nhưng nhìn cô như vậy, anh vậy mà đối với cô sinh ra thương hại, không thể nào xuống tay đánh cô được!

Không có cảm giác đau đớn mà mình đang chờ đợi, Hạ Nhất Nhiễm nín thở, chậm rãi mở ra hai mắt, nhìn đến chính là một khuôn mặt hung dữ vạm vỡ, tay anh dừng ở giữa không trung.

Anh tại sao không đánh cô?

"Đánh cô, chỉ làm bẩn tay của tôi!" Như là đọc hiểu được ánh mắt của cô, Đường Hạo Nam hung tợn nói một câu! Anh từ trước đến nay không ra tay đánh phụ nữ!

Hạ Nhất Nhiễm vẫn như cũ không nhúc nhích nằm ở kia, quanh thân băng lãnh, nghĩ đến Đồng Ý Mộng, lưng đổ ra một tầng mồ hôi lạnh.

Đường Hạo Nam mặc quần áo từ tế xong liền ra khỏi phòng ngủ chính, lúc nghe đến tiếng đóng cửa dữ dội khi đó, cô mới có tri giác, chát vật bò đi đến cửa đem cửa phòng khóa trái, tắt đèn, lập tức chui vào trong chăn.

Tất cả mọi mệt, cùng run sợ trong lòng cả một ngày rốt cục kết thúc!

Cô quá mệt mỏi, mơ màng đi vào giấc ngủ.

Trong giấc mơ hỗn loạn, có Đồng Y Mộng, có Đường Hạo Nam, có chính cô.

Nếu nói, Đồng Y Mộng cùng Đường Hạo Nam là nam chính nữ chính trong tiểu thuyết, như thế cô chính là một nữ phụ, mà còn là nữ phụ vụng trộm thầm mến nam chính.

Cô chưa từng nghĩ tới Đường Hạo Nam sẽ yêu chính mình, chỉ yên lặng hâm mộ tình yêu của bọn họ.

Khi đó Đường Hạo Nam xem cô như em gái, khi cô bị người ta ức hiếp, nhất là bị mẹ kế ức hiếp khi đó, cái người thiếu niên phúc hắc kia sẽ luôn nghĩ biện pháp giúp cô "Báo thù".

Khi đó Đồng Y Mộng xem cô như người bạn thân thiết nhất, có chuyện gì vui buồn phần nọ đều cùng cô chia sẻ, đương nhiên cũng không thể thiếu những chuyện dù nhỏ nhất nhất giữ cô ta cùng Đường Hạo Nam.

Về sau, cô giống như một nữ phụ ác độc trong tiểu thuyết ngôn tình, trèo lên giường nam chính, còn bị nữ chính bắt gian tại giường, nữ chính chịu không nổi cái đả kích này, chạy, ở trên đường bị xe đụng trúng, trở thành người sống thực vật...

Trong mơ Hạ Nhất Nhiễm khóc, khóc đến điên cuồng, đau đớn đến tê tâm phế liệt, như là con ác mộng đẩy cô xuống vực sâu vạn trượng, hành hạ cô thờ không nổi.

"Tôi không phải cố ý, tôi cũng là người bị hại, tôi không nghĩ muốn... Tôi không nghĩ muốn..." Cô trong cơn mê nói mơ như đang cố vùng vẫy khỏi vòng xoáy chảy xiết.

Vài năm nay, linh hồn của cô làm sao có thể không chịu dày vò cắn rứt?!

Cô tuy rằng không phải cố ý, nhưng đã tạo thành Đồng Y Mộng thành người sống đòi thực vật, người dẫn đến chuyện ngày hôm nay quả thật là cô! Huống chi, các cô vốn dĩ vẫn lại là bạn tốt! Huống chi, Đường Hạo Nam là người yêu của Đồng Y Mộng, hiện tại vậy mà lại trở thành chồng của cô.

Sau khi tỉnh lại toàn thân đều là mồ hôi lạnh.

Cô thật không biết chính mình trong lòng đang nghĩ cái gì!

Không biết Đường Hạo Nam tối hôm qua về sau đi đâu, có lẽ đi bệnh viện nhìn Đồng Y Mộng, có lẽ đi một nơi nào đấy giải khát rồi.

Nói anh đối với Đồng Y Mộng tình cảm sâu nặng đi, nhưng mà tình nhân của anh vô số, đương nhiên, kia đều là gặp dịp thì chơi, giải quyết sinh lý lúc cần.

Hạ Nhất Nhiễm hiểu rõ, người vợ sâu trong đáy lòng Đường Hạo Nam thủy chung chỉ có Đồng Y Mộng.

Vài ngày sau đó, tin tình cảm về Đường Hạo Nam rất nhiều, cô có cố ý để ý qua, không có cái tên Hạ Khả San. Nhưng mà, vị thư ký thực tập ở phòng thư ký của tổng giám đốc, đúng là Hạ Khả San!

Hạ Nhất Nhiễm không lại cảnh cáo Hạ Khả San, không nghĩ muốn xen vào nữa, cũng không rảnh quản.

"Hạ tổng, bộ phận marketing lại cho người qua đây yêu cầu chúng ta, muốn hai nữ đồng nghiệp đi qua tiếp rượu! Nói là có buôn bán lớn!" An Lạp gõ cửa tiến vào, đối với Hạ Nhất Nhiễm trực tiếp báo cáo, cực kì tức giận.

An Lạp sờ dĩ nói "Lại", là vì bộ phận marketing trước kia thường làm như vậy, không chỉ có bộ phận marketing, những ngành khác cũng là, dù rằng Hạ Nhất Nhiễm tại hội nghị cao tầng của công ty, đã nhiều lần nhấn mạnh qua, bộ phận quan hệ công chúng của bọn họ không phải bộ phận "tiếp khách"!

Trên thực tế, Đường Hạo Nam lúc trước sắp xếp cho cô vào bộ phận quan hệ công chúng liền là có ý muốn nhục nhã cô.

Bởi vì một trong những quy tắc ngầm của bộ phận quan hệ công chúng này chính là "Tiếp khách".

Hạ Nhất Nhiễm đương nhiên không thể theo, vốn dĩ cô học chuyên ngành tiếng Pháp, hiện tại đã nắm vững những việc của bộ phận quan hệ công chúng cần làm. Vài năm nay, cô dựa vào năng lực của chính mình, từ một nhân viên thấp cổ bé họng không ai để mắt đến của bộ phận quan hệ công chúng, từng bước một ngồi lên vị trí tổng giám này!

Cô nghiêm cấm nữ nhân viên ra ngoài cùng khách hàng.

"Thông báo cho bộ phận marketing, đêm nay xã giao, bộ phận quan hệ công chúng sẽ có người đi!" Bộ phận Marketing đều là người của Đường gia, cô không cho người bộ phận quan hệ công chúng đi qua, chỉ càng thêm cho bọn họ cơ hội ở trước mặt Đường Hạo Nam chỉ trích cô.

"Hạ tổng, chúng ta phái người nào đi?"

"Chuyện này cô không cần phải xen vào!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong, lấy ra di động, gọi điện thoại ra ngoài, An Lạp đã ra khỏi văn phòng rồi.

"Ngày mai bổ sung lại không được rồi sao, đêm nay tôi thật sự có việc!"

"Bà cô của cô tôi! Sinh nhật chỉ có tổ chức trước thôi, nào có đạo lý đền bù sau! Bánh ngọt mình đều đã làm cho cậu xong hết rồi, cậu thật sự là đáng ghét lắm luôn ak!"

"Phải phải phải, mình đáng ghét! Cậu không phải vẫn nghĩ muốn mua bộ đồ dùng đầu bếp của mỹ kia à? Lập tức sẽ đưa đến nha!"

"Hôm nay là sinh nhật cậu! Cũng không phải sinh nhật mình!" Tô Tiểu Quả tức giận đến giậm chân!

Hạ Nhất Nhiễm rất ít khi bị làm cho cảm động, vẫn lại là bị cô nàng luôn luôn thích chiếm chút tiện nghi Tô Tiểu Quả cảm động đến nơi rồi. Bình thường nếu là nói đưa cô ấy thứ gì đó, cô ấy sớm vui ngất trời rồi!

Không phải sáng sớm cô ấy nhắc nhở, cô quả thật còn không nhớ tới hôm nay là sinh nhật của chính mình!

Rất không dễ dàng trấn an Tô Tiểu Quả, tiệc xã giao đêm nay, cô tính toán tự mình đi.

Buổi tối bảy giờ, lái xe đi tới khách sạn lớn Kim Bích Huy Hoàng, phòng khách VIP ở lầu sáu đã được bao trọn.

Tại cửa phòng, thấy được vẻ mặt không kiên nhẫn của Đường Hạo Hâm, chị họ của Đường Hạo Nam, quản lý bộ phận marketing.

"Sao cô lại tới đây?! Đến xã giao à?!"

"Quản lý Đường, tôi chính là đến xã giao." Hạ Nhất Nhiễm thuận theo lý nói, đẩy ra cửa phòng lớn, dẫn đầu đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Tình cũ của cô

Trong phòng bao lớn nhất ở Kim Bích Huy Hoàng chướng khí mù mịt, một đám oanh thanh yến ngữ điệu nháo nhoét quần quanh người đàn ông xem lẫn trong đó còn có sang sảng tiếng cười.

Tiệc xã giao như vậy đối với cô mà nói, nhìn quen lắm rồi.

Vị trí chủ vị đang ngồi chính là tổng giám Đường Hạo Thăng của bộ phận marketing, em trai họ của Đường Hạo Nam, tay phải anh ta đang kẹp một điều thuốc, sương khói lượn lờ, từ từ bay lên.

Vị trí chính khách đang ngồi, liền là vị khách hàng quan trọng đêm nay, người kia đang hút thuốc, tay phải kẹp điều thuốc, một tay chống cằm, sương khói lượn lờ bao phủ, thấy không rõ khuôn mặt của người đó. Nhưng mà nhìn ra được đây là một người đàn ông đẹp trai, không phải giống mới mấy lão tổng bụng to mặt xệ của các công ty thường thấy.

Đường Hạo Thăng thấy chỉ có Hạ Nhất Nhiễm một mình vào đây, hơi chút nhíu mày, ý bảo cô tại vị trí bên cạnh vị chính khách kia ngồi xuống, cô cười đi tới.

Người đàn ông kia không nói được một lời, ngón tay thon dài đem tàn thuốc ấn xuống dập tắt trong gạt tàn thủy tinh, sau đó chậm rãi ngẩng đầu.

"Hạ tổng, vị này chính là Kha tổng của tập đoàn Khang Diệp!"

"Kha tổng, cô ấy là tổng giám bộ phận quan hệ công chúng của Đường thị - -"

"Tôi có quen biết!" Lời nói của người đàn ông kia ý tứ hàm xúc không rõ cười cười, anh ta nói xong liền đứng lên, dáng người cao lớn làm cho Hạ Nhất Nhiễm có một cỗ cảm giác áp bách.

"Nhiễm Nhiễm, đã lâu không gặp!"

Lời của Kha Dịch Thần nói ra, để cho tất cả mọi người đang ngồi kinh sợ, một giây sau, anh ta đã ôm lấy Hạ Nhất Nhiễm!

Đó là một cái ôm nhiệt tình tiêu chuẩn!

Từ lúc nhận ra là Kha Dịch Thần, Hạ Nhất Nhiễm liền vẫn ở vào trạng thái hóa đá, bị Kha Dịch Thần ôm chặt vào trong ngực, khi ngửi được khí tức nam tính xa lạ, cô lập tức hoàn hồn, trấn định lấy cách thức lễ nghi tiêu chuẩn, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ lưng Kha Dịch Thần.

"Đã lâu không gặp." Cô mỉm cười nhàn nhạt trả lời.

Cô tuyệt đối không nghĩ tới, khách hàng đêm nay chính là Kha Dịch Thần...

"Thì ra Kha tổng chúng ta cùng Hạ tổng là quen biết cũ ha!" Đường Hạo Thăng nhin nọt nói một câu.

Hơn bốn năm không gặp, gương mặt tuần tú này ít đi vài phần lệ khí, hơn vài phần trưởng thành, tươi cười cũng là khôn khéo, sâu xa khó lường.

Hạ Nhất Nhiễm nhàn nhạt quét mắt nhìn Kha Dịch Thần, "Chúng tôi trước kia là bạn học!" Lại quay sang nói một câu, "Kha tổng, mau ngồi đi!"

Kha Dịch Thần bình tĩnh ngồi xuống, lại đốt điếu thuốc, hít một hơi, khoe miệng cong lên mang theo nhọt nhọt ý cười.

Trước kia là bạn học.

Ở trong lòng cô, anh chỉ là cái định nghĩa này?

Hạ Nhất Nhiễm là không nghĩ tới Kha Dịch Thần còn có thể trở về, cũng không nghĩ tới lúc trước cái người thanh niên một nghèo hai trắng, biến hóa nhanh chóng, thành tổng giám đốc công ty đầu tư nước ngoài.

Cô xem Kha Dịch Thần giống như những khách hàng khác một dạng mà chiêu đãi, Kha Dịch Thần biểu hiện cũng cực kỳ tự nhiên.

Vật đổi sao dời, người nào cũng không còn có dáng vẻ thời niên thiếu, bỏ đi sự ngây ngô cùng bén nhọn, trở nên sành đời khôn khéo.

Người Đường gia không buông tha bất luận cái cơ hội gì khi để Hạ Nhất Nhiễm, khi biết Kha Dịch Thần cùng Hạ Nhất Nhiễm là người quen cũ về sau, Đường Hạo Hâm lên lút ra ngoài gọi điện thoại cho Đường Hạo Nam.

Đường Hạo Nam đang nghe đến cái tên Kha Dịch Thần này, liền lập tức cúp điện thoại, Đường Hạo Hâm cảm thấy đã giẫm lên đúng chỗ bãi mìn của Đường Hạo Nam, tâm tình tốt hơn hẳn liền trở về phòng bao.

Bữa tiệc là nhằm tăng thêm cảm tình đôi bên, công việc hợp tác cụ thể còn phải tại phòng họp nghiêm túc bàn bạc thương lượng, cho nên, trong bữa cơm này, người nào cũng chưa nhắc đến chuyện làm ăn.

...

Bữa tiệc tan, tất cả mọi người Đường gia lên xe, chỉ riêng Hạ Nhất Nhiễm không xe, đoạn thời gian trước xe cô xảy ra chút sự cố, đưa đến trung tâm bảo dưỡng rồi. Kha Dịch Thần đề xuất muốn đưa cô về, Hạ Nhất Nhiễm chối từ, vẫn cứ bị Kha Dịch Thần kéo lên Land Rover của anh.

"Vài năm nay em sống có tốt không?" Kha Dịch Thần tự mình lái xe, cười hỏi, tươi cười ôn hòa.

Tại Sùng Xuyên, phàm là người muốn biết tình huống Hạ Nhất Nhiễm, hỏi một vòng liền biết.

Hạ Nhất Nhiễm hơi sững sờ, không biết anh là giả ngu hay vẫn lại là như thế nào, "Tôi rất tốt a! Còn anh? Vài năm nay đi đâu vậy? Tập đoàn Khang Diệp... Tổng bộ là nước Pháp đi?"

Cô vừa nghĩ bên cạnh tự nhiên cười trả lời.

"Đúng, anh đi nước Pháp!" Kha Dịch Thần giương giọng nói, tăng tốc độ xe, chạy đến trên cầu Đại Giang, dừng xe ở ven đường, anh cùng Hạ Nhất Nhiễm đi lên bậc thang lên cầu ngắm cảnh, dựa vào lan can nhìn cảnh đêm.

Nước Pháp, đã từng là nơi Hạ Nhất Nhiễm tha thiết ước mơ được đến, cô đại học chính là chuyên ngành tiếng Pháp chuyên nghiệp.

Hai người nói chuyện phiếm một hồi, Hạ Nhất Nhiễm nói đều là lời khách sáo, gió đêm thổi, nhìn cảnh đêm trên mặt sông, lúc lơ đãng đã nhắc đến trước kia chuyện.

Kha Dịch Thần nghiêng mặt, nhìn cô, ánh mắt nhu hòa, "Đường Hạo Nam, anh ta đối với em như thế nào?"

"... A Thần, dự báo thời tiết nói tối nay có bão đi qua, thời gian không còn sớm, chúng ta đều nên trở về đi!" Nhắc tới Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm như bị đánh một gậy cảnh cáo, cô cùng Kha Dịch Thần ôn chuyện, nếu để cho Đường Hạo Nam biết bọn họ đơn độc cùng một chỗ, vậy vẫn không thể...

"Bốp... Bốp... Bốp..."

Tiếng vỗ tay thanh thúy, một phen lại một phen vang lên, nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, Đường Hạo Nam giống như từ trên trời giáng xuống, anh vỗ tay, chăm chọc nhìn bọn họ!

Dây dăng trên cầu được gắn đèn tỏa sáng, đèn đường chiếu xuống đem mặt đường tạo ra sáng như ban ngày.

"Thật sự là đặc sắc! Hiện tại cũng có kỳ sĩ cùng công chúa đứng ngay trước mắt trình diễn rồi!" Anh vỗ tay, chăm chọc nói.

Kha Dịch Thần mỉm cười nhìn Đường Hạo Nam, dáng vẻ cực kỳ thân mật.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng lại là hoảng hốt, thật sự là cô sợ điều gì sẽ gặp điều đó!

Đường Hạo Nam trước kia đối với cô cùng Kha Dịch Thần liền có hiểu lầm, hiện đang nhìn bọn họ đơn độc cùng một chỗ ôn chuyện, khẳng định lại đang phát hỏa!

Cô vừa mới còn đang ở trước mặt Kha Dịch Thần nói cô sống rất tốt, lần này, được bị vạch mặt tại trận rồi!

Chỉ cầu Đường Hạo Nam có thể cho bọn họ chút mặt mũi.

Chẳng qua, chuyện này có khả năng sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Cô muốn cùng Kha Dịch Thần song túc song phi?

Đêm trước ngày Hạ Nhất Nhiễm cùng Đường Hạo Nam kết hôn, Kha Dịch Thần đã từng làm một chuyện cực kỳ điên cuồng, nửa đêm, trộm một chiếc xe con chạy tới, chở cô, trốn ra khỏi thành phố Sùng Xuyên. Kết quả đương nhiên là kết thúc thất bại.

Nhớ đến chuyện cũ nghĩ lại mà kinh sợ, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đi xuống bậc thang, chủ động đi đến bên người Đường Hạo Nam, bị Đường Hạo Nam một cái liền kéo vào trong lòng.

"Bà xã, em không lái xe đến, sao lại không gọi anh đến đón em chứ?"

Đường Hạo Nam vô cùng thân thiết ở bên tai cô thổi khí, ôn nhu cười hỏi, nhưng ý cười kia lại khiến Hạ Nhất Nhiễm toàn thân nổi cả da gà.

"Buổi tối bộ phận marketing nói là mời khách hàng ăn cơm, đem em cũng mang theo, không nghĩ tới khách hàng chính là A Thần! Anh bận rộn như vậy..." Cô trước liền giải thích, nhưng cảm giác Đường Hạo Nam không muốn khách khí.

"Liên tính anh bận rộn đến thế nào, em cảm thấy được đề cho một người ngoài đưa em về, thích hợp sao? Hừm?"

Đường Hạo Nam rõ ràng biểu hiện ra địch ý, tận lực nhấn mạnh hai chữ "Người ngoài", khiến Hạ Nhất Nhiễm nghẹn lời.

Kha Dịch Thần mặt vẫn mỉm cười, trên cao nhìn xuống liếc bọn họ, Đường Hạo Nam lúc này lôi kéo Hạ Nhất Nhiễm đi lên bậc thang, cánh tay rắn chắc giữ lấy bờ vai cô.

"Chắc chắc... Tổng giám đốc tập đoàn Khang Diệp, bà xã à, em có biết vợ của tổng giám đốc Kha chúng ta là ai không?"

Đường Hạo Nam cho tới bây giờ đều là tự phụ như thế, không coi ai ra gì như thế!

Anh lấy ánh mắt soi mói, xem thường, đem Kha Dịch Thần từ đầu đến chân đánh giá một lần, sau đó, đối với Hạ Nhất Nhiễm bên cạnh, sâu xa hỏi.

Đèn đường quá sáng, đem sắc mặt tái mét của Hạ Nhất Nhiễm nổi bật lên, Đường Hạo Nam còn tưởng rằng cô ăn giấm, bỗng nhiên cảm giác tức giận, mà Kha Dịch Thần cũng thay đổi sắc mặt.

"Đường tổng, anh hiểu lầm rồi! Tôi còn chưa kết hôn!" Kha Dịch Thần mở miệng nói, híp mắt, cười nói.

"Hô... Hiểu lầm? Đại đa số nhân sĩ đã thành công lúc đối mặt với chuyện xấu khi đó, đều nói là hiểu lầm, người như thế, Đường mỗ tôi cực kỳ khinh bỉ! Phải là phải, thoải mái thừa nhận là được! Tôi càng khinh bỉ hơn chính là, mấy tên đàn ông ăn bám, thích bám váy đàn bà!" Đường Hạo Nam buông ra Hạ Nhất Nhiễm, vừa nói vừa làm bắt đầu làm thế, khí tràng cường thế lần áp phong qua của Kha Dịch Thần.

Hạ Nhất Nhiễm nghe được một đầu mồ mịt, chẳng qua, Kha Dịch Thần có kết hôn rồi hay không, cô một chút đều đã không quan tâm!

Đường Hạo Nam châm chọc, đàn ông ăn bám, chẳng lẽ là, Kha Dịch Thần?

"Đường tổng, com có thể ăn bậy, nói cũng không thể nói lung tung. Vài năm không gặp, không nghĩ tới Đường tổng cùng mấy phóng viên của tạp chí lá cải chuyên viết tin Bát Quái giống nhau, một dạng nhảm chán rồi!"

"A! Đường Hạo Nam tôi có lẽ không tự xưng là quân tử có đạo đức hay cao thượng gì gì đó! Trái lại một số người tự nhận chính mình là phật tử cứu thế, vì muốn thăng chức nhanh, đến giường của mấy bà già cũng đều đã đồng ý leo lên! Ghê tởm, đáng khinh hay không!" Đường Hạo Nam nói ra đều là những lời châm chọc, châm chọc Kha Dịch Thần nghĩ muốn đem Hạ Nhất Nhiễm giải cứu ra ngoài theo người như anh ta, châm chọc Kha Dịch Thần bên phủ bà!

Hạ Nhất Nhiễm xem như nghe hiểu rõ mọi chuyện, Đường Hạo Nam nói Kha Dịch Thần cười một bà già!

Cô kinh ngạc nhìn về phía Kha Dịch Thần, anh ta vẫn như cũ một vẻ cười tít mắt, Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được Đường Hạo Nam đang nói bậy, anh chính là tư tưởng xấu xa lại lời nói ác độc, loại chuyện này đều có thể nghĩ ra!

Đường Hạo Nam đột nhiên chế trụ tay cô, lôi kéo cô xuống bậc thang.

"Đường tổng, anh chăm chọc người khác ăn bám, bản thân anh thì sao?" Lời Kha Dịch Thần chứa đầy kinh bi vang lên, Đường Hạo Nam dậm chân, Hạ Nhất Nhiễm cũng dừng bước lại.

"Kha Dịch Thần! Anh nói người nào ăn bám đàn bà?!"

Kha Dịch Thần cười từ trên bậc thang đi xuống, "Năm đó, anh nếu không phải dựa theo di chúc của bà nội mình cưới Nhiễm Nhiễm, anh hôm nay chính là tổng giám đốc Đường thị sao?" Chăm chọc sâu xa một câu, Kha Dịch Thần kéo ra cửa xe Land Rover mà đen của mình, lên xe.

Đường Hạo Nam khoe miệng giật giật, lần đầu tiên bị người ta móc họng mà không đáp trả lại được, lôi kéo Hạ Nhất Nhiễm hướng xe thể thao màu đỏ đang đậu đối diện cầu đi đến!

"Nhất Nhiễm! Bonne anniversaire! (tiếng Pháp: Sinh nhật vui vẻ!)" Trong chiếc Land Rover Kha Dịch Thần hướng về phía bóng lưng của bọn họ hô to, Đường Hạo Nam mở ra cửa xe phía ghế tay lái phụ, đem Hạ Nhất Nhiễm đẩy đi vào, chính mình ngồi đến vị trí lái, thần tốc chạy đi.

Land Rover màu đen hướng con đường phía nam chạy đi, xe thể thao màu đỏ hướng bắc, hai chiếc xe đi ngược lại!

Đường Hạo Nam mang cô đến căn hộ của anh ở ngoại thành, dọc theo đường đi, anh không nói được một lời, trong lòng cô run sợ, cùng anh đi lên tầng 36, vừa mới tiến vào cửa, Đường Hạo Nam liền bạo phát, một tay lấy cô quảng ngã ở trên ghế sofa, thân thể đè ép lên trên.

"Hạ Nhất Nhiễm tôi cảnh cáo cô, liên tính tôi không cần cô, cô cũng đừng hy vọng cùng Kha Dịch Thần cùng một chỗ! Tôi sẽ không cho các người hạnh phúc! Cô không có tư cách được hạnh phúc! Nghĩ muốn với người đàn ông cô yêu thương song túc song phi*, mơ tưởng!" Đường Hạo Nam giận không kềm được nắm chặt cổ của cô, hướng cô tức giận gầm rống.

*SONG TÚC SONG PHI: Song túc song phi chỉ cặp nam nữ yêu đương thắm thiết không phân ly. ==> tương đương với "chung giường chung chiếu", "như hình với bóng".... nói theo kiểu hoa mỹ thì như chim liền cánh như cây liền cành ấy □□□□

Cái tên biến thái! Cô chỉ là cùng Kha Dịch Thần nhiều năm không gặp, đơn độc hàn huyên vài câu, anh liền nghĩ xa như vậy rồi!

Cô bị anh xiết cổ đến không thở nổi, Đường Hạo Nam buông cô ra, đi đến bên cạnh tủ rượu, mở bình Whisky, ngửa đầu rót vào vài miệng.

"Cũng còn chưa tới nửa năm, Kha Dịch Thần trái lại đem thời gian tính toán được vừa vặn khớp ha!"

"Anh suy nghĩ nhiều rồi!", cô sửa lại mái tóc tán loạn cùng quần áo trên người, thở sâu, buồn bực phản bác.

Tên đàn ông chết tiệt này vẫn cho rằng cô yêu nhất chính là Kha Dịch Thần!

"Tôi suy nghĩ nhiều? Cô cho tôi là kẻ ngốc sao? Hạ Nhất Nhiễm, tôi cảnh cáo cô, đừng mơ tưởng nghĩ muốn để cho Đường Hạo Nam tôi đội nón xanh! Cô muốn cùng Kha Dịch Thần song túc song phi? Nằm mơ! Trên đời này kẻ không xứng có được hạnh phúc nhất chính là cô. Cho nên, cô vẫn lại là cố gắng trải qua những ngày thê thảm một chút đi, như vậy, tôi mới hẳn không khiến cho cô thảm hại hơn!"

Đường Hạo Nam cầm trong tay bình rượu, đi đến trước mặt cô, tiếp tục đối với cô chăm chọc.

Cô cười cười, "Tôi còn chưa đủ thảm sao?" Từ một khắc yêu Đường Hạo Nam, cô liền nhất định cực kỳ thảm rồi.

"Không đủ, chờ cô giống Mộng Mộng như vậy, thành một người sống đời thực vật nằm ở kia, mới đầy đủ thảm!" Đường Hạo Nam lần đến gần cô, hận đến nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Mặc dù tui thích đọc ngược, cơ mà làm bộ ngược vừa làm vừa đau lòng. Sao tui tự ngược mình chi vậy nè T~T

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Nấu mì cho tôi ăn

Thì ra anh hận cô, đã đến mức hận không thể cô đi tìm chết rồi!

Hạ Nhất Nhiễm đã từng nghĩ tới cái chết, nhưng mà, cô không có tư cách tự sát. Sinh mệnh này là mẹ cho cô, cô không tư cách chà đạp sinh mệnh này, chỉ có cố gắng hào hào mà sống sót, mới đứng với người mẹ đã mất của mình, ít nhất bà cũng cảm thấy được sự an ủi cùng hiếu thuận của cô.

"Vậy khả năng là khiến anh thất vọng rồi, tôi sẽ không làm chuyện thương tổn đến chính mình. Bất quá, cũng không loại trừ khả năng ngày nào đó tôi xảy ra chuyện ngoài ý muốn, chết đi, hoặc là thành người sống đòi thực vật rồi. Anh tốt nhất làm kẻ ti tiện bỉ ổi, mỗi ngày lấy kim châm, nguyên rửa tôi xảy ra chuyện ngoài ý muốn." Cô cười, bình tĩnh nói, tâm như tro tàn.

Khi cô nói chuyện, Đường Hạo Nam ngửa đầu gần như một hơi đem rượu còn lại trong ly mạnh uống xong, chất lỏng màu mật ong dọc theo cằm của anh chảy xuống, có dọc theo cổ, thấm ướt vào áo.

Trước kia Đường Hạo Nam không phải cái dạng này, hẳn không say rượu.

"Bốp!"

Bình rượu trống trơn bị anh ném vỡ tan ở trên mặt đất, người đàn ông kiêu ngạo ngã xuống ở trên ghế sofa, sắc mặt đỏ hồng, cô cho rằng anh uống say, nhắc chân muốn đi!

"Quay lại!"

Cô buồn bực thở một hơi, xoay người, nhìn người đàn ông đang tựa vào ghế sofa.

Hai chân thon dài, vẻ mặt tà mị, góc cách rõ ràng, nhìn qua là sự phóng đảng không kèm chế được, nhưng cũng lại tràn ngập nguy hiểm!

"Tôi đói bụng, đi nấu cơm cho tôi!" Cho rằng anh vừa muốn mở miệng nhục nhã chính mình, không nghĩ tới, từ trong miệng Đường Hạo Nam, lại nói ra một câu như vậy.

Cô cho rằng chính mình nghe lầm rồi.

"Tai điếc rồi hả?!" Anh lại gầm lên một câu, Hạ Nhất Nhiễm mới hoàn hồn, lập tức có động tác.

Tên bệnh thần kinh này!

Phòng bếp của căn hộ này không nhuộm bụi trần, đồ làm bếp một màu thuần sắc.

Cũng không biết Đường Hạo Nam là thật không ăn cơm chiều hay vẫn lại là cố ý làm khó dễ cô, Hạ Nhất Nhiễm không suy nghĩ nhiều như vậy.

Mở ra hai cánh cửa tủ lạnh to như vậy, tức cười chính là, bên trong chỉ có mấy gói mì sợi, còn có một loạt trứng gà, cùng một miếng thịt bò chín, đến rau xanh đều không có!

Cô đối với cuộc sống cùng công việc của Đường Hạo Nam một chút cũng không biết, trước kia chưa từng theo tới nơi này.

Chẳng lẽ anh bình thường đói bụng, chính mình nấu mì sợi?

Không có khả năng đi - -

Anh đường đường là tổng giám đốc một tập đoàn, muốn ăn cái gì không có, một cuộc điện thoại liền có.

Nhìn mì sợi, Hạ Nhất Nhiễm mới nhớ tới hôm nay là sinh nhật chính mình, cô hôm nay đã 26 tuổi rồi.

Dựa theo tập tục, sinh nhật hôm nay là muốn ăn mì trường thọ, đem lại may mắn.

Trong nhà bếp, một người phụ nữ có mái tóc xoăn gợi cảm, mặc tạp dề, đang nấu mì, động tác của cô nghiêm túc, vẻ mặt chuyên chú, thoạt nhìn xem ra lại vẫn rất hiền lành.

Đường Hạo Nam hai tay khoanh trước ngực, đứng sừng sững tại cửa phòng bếp, một đôi mắt sâu không thấy đáy khủng hoảng nhìn cô gái bên trong đang bận rộn.

Hạ Nhất Nhiễm sớm đã nhìn thấy anh, không để ý anh, chuyên tâm làm việc.

Lấy quả trứng gà, một bàn tay tách ra vỏ trứng, rơi vào cái chảo, động tác lưu loát, thành thực!

"Đừng nghĩ giờ trò gì! Phòng bếp có theo dõi!"

Theo dõi?

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, quả thực thấy được theo dõi.

Tên biến thái này!

Cô là có thể trước mặt hạ mặt hay vẫn lại là sẽ khắc đom ở bên trong?

Lòng dạ quá ti tiện rồi!

Hạ Nhất Nhiễm bung một tô mì nóng hôi hổi đi ra, Đường Hạo Nam sớm đã như Thái Thượng Hoàng ngồi bên bàn ăn.

Cô trấn định đem bát mì đặt ở trước mặt anh, đối với khả năng nấu ăn của chính mình cực kỳ có tin tưởng, cô bình thường ở chỗ Tô Tiểu Quả học không ít chuyên môn.

Đường Hạo Nam lấy ánh mắt soi mói nhìn bát mì thịt bò nóng hôi hổi, có vài miếng thịt bò chín, nửa cái trứng đã luộc chín, hương vị nồng đậm.

"Bên trên là cái gì?" Chỉ vào một khối tương màu đen trên mặt, anh bắt bẻ hỏi.

"Tương thịt bò, tôi vừa nấu."

Kia đúng là tương thịt bò bí chế độc nhất vô nhị của Tô Tiểu Quả, không tin anh không thích.

Đường Hạo Nam kén cá chọn canh cuối cùng cũng chịu ăn, mới thử một miếng, liền ăn như hổ đói.

Hạ Nhất Nhiễm như trút được gánh nặng, nghĩ thầm hẳn là đã không còn chuyện gì của cô nữa rồi, tính toán phải đi về.

"Đứng lại!"

"...", anh lại muốn như thế nào?!

"Còn có chuyện gì sao?"

"Còn có một chén!"

"Bưng tới!"

"..." Anh thật đúng là coi cô như người hầu rồi!

Cho rằng anh muốn ăn tô thứ hai...

"Ngồi xuống! Cùng ăn với tôi!"

Cô sửng sốt, cho rằng chính mình đang nghe lầm rồi, khi Đường Hạo Nam hướng cô khinh bỉ, vừa muốn mở miệng mắng cô "Tai điếc" khi đó, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đi lấy đôi đũa.

Cô ăn vài miếng tượng trưng, coi như là ăn mì trường thọ rồi. Đây còn phải nhờ phúc của cái tên Đường Hạo Nam bệnh thần kinh này a.

Đối diện, Đường Hạo Nam đã đem mì trong bát toàn bộ ăn sạch, thấy cô buông đũa xuống, đem bát mì kia của cô cũng bung qua đi.

Lúc Hạ Nhất Nhiễm còn đang kinh ngạc, anh đã ăn gần hết bát mì sọi của cô!

Không phải cực kỳ ghét bỏ cô sao?

Sao thứ cô đã ném qua, anh còn muốn ăn?

"Bon anniversre! Là cái ý gì?" Anh vừa ăn, bên cạnh không chút để ý hỏi, Hạ Nhất Nhiễm lại sửng sốt.

Phát âm tiếng Pháp tiêu chuẩn, chỉ là không nghĩ tới là từ miệng Đường Hạo Nam phát ra.

Kỳ thật cô trước kia đã dạy anh nói câu này, nhưng chắc là anh đã không còn nhớ rõ rồi.

Chẳng qua, nháy mắt tiếp theo, cô liền đề cao cảnh giác.

Anh lại vẫn nhớ đến chuyện Kha Dịch Thần trước kia a!

"Cô lại tai điếc rồi hả?!"

"Ý là sinh nhật vui vẻ." Cô bảo trì trấn định trả lời, nhớ tới Kha Dịch Thần phát âm cũng là cực kỳ tiêu chuẩn.

"A, hôm nay là sinh nhật cô ha..." Lại là ngữ khí châm chọc, ý tứ hàm xúc thâm sâu.

Đường Hạo Nam nhớ tới cái đêm tình một đêm bốn năm trước kia, cũng là sinh nhật của cô.

Hạ Nhất Nhiễm cũng như vậy, trong lòng tối cùng là mất tự nhiên, "Tôi cần phải trở về!"

Lúc đó, bên ngoài nổi lên gió to.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Khó có được đơn độc ở chung

Con gió này cùng Đường Hạo Nam đối với cô hay nổi nóng một dạng, quả thực nói đến là đến. Chẳng qua, dự báo thời tiết sớm đã nói, thứ sáu có cơn bão tối nay đi ngang qua.

Liên tính bên ngoài gió thổi đến long trời lở đất, lốc xoáy hay vòi rồng gì gì đó, cô cũng là phải đi, Hạ Nhất Nhiễm lấy ra điện thoại di động, vừa đi vừa muốn gọi điện thoại, tại cửa, điện thoại bị Đường Hạo Nam đoạt đi rồi!

"Muốn gọi điện thoại cho A Thần của cô? Để anh ta tới đón cô?"

"Tôi gọi điện thoại kêu xe thuê! Còn có, tôi cùng Kha Dịch Thần căn bản là không có gì!"

"Không có gì? Không có gì cô lại thân mật như thế? Năm đó cô đều đã cùng anh ta bỏ trốn rồi! Không có gì cô đêm nay sao lại chủ động muốn đi gặp khách hàng? Cô sớm biết rằng anh ta về nước rồi đi!"

Còn tưởng rằng bão táp đã bình ổn, không nghĩ tới chỉ là vừa bắt đầu!

"Không nói? Lặng im rồi hả? Hạ Nhất Nhiễm, tôi cùng người nào cho cô lá gan?!"

"Tôi không có lặng im, tôi nói cái gì anh cũng đều sẽ không tin tưởng, cho nên tôi cảm thấy được không nhất định muốn cùng anh giải thích, anh từ đầu hẳn không tin tưởng tôi!" Tóm lại, ở trước mặt anh, cô làm cái gì, nói cái gì đều là sai!

Những lời này là lời cô luôn giấu trong lòng, cũng là lần đầu tiên nói với anh lời trong lòng.

Vì cái gì khi nghe cô nói những lời này khi đó, anh ở trong mắt cô thấy được thành khẩn cùng với bất đắc dĩ, một cái chớp mắt kia, Đường Hạo Nam là tin tưởng những lời này của cô.

"Đây trách ai? Là do cô trước kia một mực lừa gạt chúng tôi, cô đem tín nhiệm cùng bảo vệ của tôi đối với cô, trở thành tính kẻ! Hạ Nhất Nhiễm, sở dĩ hôm nay cô phải nhận lấy, đều là báo ứng cô nên được!" Không thể bị cô lừa gạt, Đường Hạo Nam quyết tâm ngoan độc, tiếp tục nói móc, châm chọc cô.

Đường Hạo Nam bỏ lại những lời này xong liền đi phòng ngủ, cô đi ra cửa muốn mở cửa, phát hiện cửa căn bản mở không ra, cô ra không được.

Nhặt chí ngồi trên sofa bên cạnh cửa sổ sát đất, bên ngoài bão giống như rất lớn.

Cô ôm gối ôm, ngồi ở kia, ngằm ngằm người.

Nghĩ đến Kha Dịch Thần, nghĩ đến những lời Đường Hạo Nam vừa mới nói, nghĩ thầm rằng đêm nay khẳng định là có người đối với Đường Hạo Nam mặt báo, chẳng thể thì anh hẳn không lập tức đi tìm.

Cái Đường gia này, mỗi người đều đã coi cô như cái đinh trong mắt!

Còn về Kha Dịch Thần, anh ta có phải giống như Đường Hạo Nam nói được không chịu nổi như thế hay không, cô không quan tâm.

Cô cảm kích quá Kha Dịch Thần, hi vọng anh ta có thể có cuộc sống thật tốt.

Trong phòng đèn đột nhiên tắt ngúm, xung một mảnh tối đen.

Cái tên Đường Hạo Nam này lại đang làm cái gì?!

Bên trong bóng tối, người đàn ông cầm trong tay một cái nến hương đi ra, Hạ Nhất Nhiễm nhìn qua, anh mặc áo ngủ, giờ phút này, lại đột sáng lên một cây, đặt ở trên bàn trà.

"Mất điện rồi." Anh nói xong, một bên ở trên ghế sofa ngồi xuống.

Cô còn tưởng rằng anh có ý tắt đèn.

Ngắm lại anh cũng sẽ không nhàm chán như thế!

Trong không gian yên tĩnh, chỉ có hai ngọn nến tản ra ánh sáng màu vàng nhạt, hai người ở trên ghế sofa ngồi cách xa nhau, mặt hướng tới cửa sổ sát đất không lồ.

Khó có được an tĩnh cùng đơn độc ở chung.

Trên người anh tỏa ra hương cỏ cây tươi mát do vừa mới tắm rửa xong, cùng hương vị trước kia một dạng, hương vị này, để cho lòng của cô không lí do lại đau rồi.

"Ước muốn sinh nhật năm nay là cái gì?"

"A?"

Anh đột ngột hỏi, cô kinh ngạc, quay đầu nhìn anh, anh lại vẫn nhìn về phía tối như mực ngoài cửa sổ, trong ánh nến, cái quay mặt của anh cũng đẹp hoàn mỹ đến khiến người ta nín lặng.

Giờ phút này, anh là an tĩnh vô hại, không có ý tứ châm chọc cô.

Cô cúi đầu, nhìn ánh sáng, "Nguyện vọng nói ra liền không linh rồi."

"A... Không nói tôi cũng đoán được, hi vọng sớm một chút ly hôn, cùng Kha Dịch Thần người hữu tình sẽ thành gia quyến thuộc!" Đường Hạo Nam tựa vào ở trên ghế sofa, châm chọc mở miệng nói.

"Tôi không nghĩ như thế!" Hạ Nhất Nhiễm buồn bực phản bác, nhìn ánh sáng, cô giống như bị ma xui quỷ khiến đóng lại hai mắt, hai tay tạo thành chữ thập, đề trán, thật sự là đang trang nghiêm ước nguyện.

Đường Hạo Nam quay đầu - -

Trong ánh nến, nhìn cô với mái tóc xoăn rơi tán loạn trên vai, cúi đầu, tư thế chân thành cầu nguyện.

Anh rất tò mò, nguyện vọng thật sự của cô là cái gì!

Mở mắt ra khi đó, đối diện là khuôn mặt của anh, một cái chớp mắt kia Đường Hạo Nam, trên mặt không có ghét bỏ, tàn ác, xem ra ôn hòa mà mê người, lòng của cô lại lần nữa rung động, lập tức xoay tầm mắt, nhìn về phía nơi khác.

"Hạ Nhất Nhiễm, cô có phải thích tôi hay không?" Người đàn ông không chút để ý đưa ra vấn đề, hung hăng chấn động lòng của cô, mũi cô chua xót, hốc mắt nóng lên.

"A... Làm sao có thể?!" Láy nụ cười che dấu nội tâm chột dạ, cô cười giấu phản bác.

"Không thích tôi, vì cái gì bỏ lên giường của tôi?" Đây là điều cho tới nay, anh nghĩ mãi không xong.

"Hừ vinh a... Anh là người nổi nghiệp Đường thị, bạch mã hoàng tử tuổi trẻ đầy hứa hẹn nhất ở thành phố Sùng Xuyên này, người nào cũng biết, gả cho anh, cũng giống như bay lên cảnh cao lâm Phụng Hoàng, tôi đương nhiên cũng không ngoại lệ." Cô không phát hiện, Đường Hạo Nam quả thật đang âm thầm nắm chặt, phát ra thanh âm thanh thúy.

Hà tất đem sự thật của tất cả mọi chuyện trước kia cho anh xem, anh không trân quý, chỉ biết càng thêm vô tình nhục nhã cô!

Nguyện ước sinh nhật của cô là, hi vọng Đồng Y Mộng sớm một chút tỉnh lại.

"Gà rừng chung quy là gà rừng, bay lên ngọn cây, chỉ biết rước lấy càng thêm truyện cười!"

Cô không nói gì.

Thật lâu thật lâu, Đường Hạo Nam từ trong thất thần khôi phục, trên sofa bên cạnh, cô đã ngủ thiếp đi.

Cái người phụ nữ không tim không phổi này!

Anh đứng lên, một vẻ muốn đi.

"Mẹ..."

Âm thanh yếu ớt kia, nhỏ như muỗi kêu, khiến anh dừng chân, căng thẳng căn vặn kiểm chế cổ cảm xúc mềm lòng đang muốn trào ra.

"Anh Hạo Nam... Cứu em..."

"Hạ..." Đường Hạo Nam tức giận vọt tới trước mặt cô, nghĩ muốn đem cô lập tức kéo lên, không nghĩ tới, trên gương mặt cô lại treo một bên nước mắt trong suốt.

Thừa nhận đi, Đường Hạo Nam, mày thật sự yêu cô ấy!

Tức giận nằng thăm chính mình một trận, anh lại cúi người, đem cô nhẹ nhàng mà từ trong ghế sofa ôm vào phòng ngủ!

Một chút ngọt ngào cho cuối tuần ấm áp □□□□

Qua tuần nếu rảnh sẽ cô lên ngày 2c. Nói trước là nếu thôi nhé, tui ko hứa hẹn gì đâu □□□□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Ôm nhau ngủ

Bên ngoài bão còn đang tàn sát bờ bãi, trong căn hộ cao tầng, mơ hồ có thể nghe đến động tĩnh bên ngoài, trong phòng đen sì.

Hạ Nhất Nhiễm ngủ say bị Đường Hạo Nam thô lỗ đặt trên giường mà anh lại ngủ ở một bên, nằm thẳng, cách xa cô một khoảng.

Hạ Nhất Nhiễm tưởng ngủ thật không tốt, lát lại động, lăn qua lộn lại, càng ngày càng tiếp sát anh.

Sau cùng một chân cô đặt ở trên đùi của anh, cánh tay vòng qua eo anh, tựa như con gấu túi đang ôm thân cây!

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô buông ra không tôi giết cô!" Cho dù cô đang trong giấc ngủ say nồng ngủ mơ mơ màng màng, Đường Hạo Nam cũng không tùy tiện buông xuống kiều ngạo thường ngày của mình, ý đồ đẩy cô ra, nhưng mà người phụ nữ đang say ngủ kia lại vẫn gắt gao ôm anh.

Vốn thời tiết đã nóng, mất điện không có máy điều hoà, lần này còn bị cô ôm chặt, mà còn người phụ nữ này đáng người rất gọi cảm, thú tính trong người Đường Hạo Nam nhất thời liền nổi lên, một cỗ nhiệt lưu ở đan điền bắt đầu khởi động, lần này càng khô nóng khó nhịn rồi!

Anh thật sự là điên mới ôm cô tới phòng ngủ!

Giống cô cái loại người phụ nữ đáng giận này, nên bị vứt ngoài trời mưa bão kia mới đúng!

"Không muốn... Buồn ngủ lắm..." Hạ Nhất Nhiễm than thở nói một câu, lười biếng, giống như đang làm nũng.

Đường Hạo Nam sùng sốt.

Âm thanh nũng nịu ấm áp kia giống chocolate nóng hòa tan, từng chút từng chút một thấm vào lòng người, dịu dàng mềm mại làm tan chảy trái tim cứng lạnh như đá của anh.

Không có lại tiếp tục đẩy cô ra, cũng không ghét bỏ cô, ngược lại tùy ý để cô ôm, ngửi mùi thơm ngát nhàn nhạt trên người cô, lòng của anh vậy mà lại cũng kỳ dị yên tĩnh trở lại.

Đây là từ khi kết hôn mấy năm qua, hai người lần đầu tiên cùng giường chung gối, bị cô thân mật ôm đi ngủ.

"Anh Hạo Nam... Hôm nay là sinh nhật của em..."

Hạ Nhất Nhiễm nằm mơ, vẫn lại là lúc mười mấy tuổi, sinh nhật cô, lúc nói xong câu này khi đó, Đường Hạo Nam từ phía sau bày ra một bó Hồng Mân Côi tôi... Cô vươn tay liền muốn tiếp nhận, nhưng mà, anh xoay người, hướng tới Đồng Y Mộng thân mặc váy công chúa đứng cách đó không xa đi đến...

Đường Hạo Nam nghe thấy những lời vô nghĩa của cô, tim, giống bị con giun đã ngủ đông bỗng thức dậy, đâm đau.

Buổi sáng xem lịch khi đó đã nhớ đến hôm nay là sinh nhật của cô, lúc ấy nhớ tới sinh nhật cô lại vẫn ảo não tâm trạng sa sút.

Anh Hạo Nam... A!

"Hạ Nhất Nhiễm, cô cũng đừng giả vờ thương cảm cho tôi thấy nữa!" Tôi hẳn không trở lên đem... Anh hừ lạnh nho nhỏ nói thầm, lại ở trên trán cô hôn một cái, sau đó như tên trộm rồi đi, nhắm mắt lại, rất nhanh ngủ.

...

Thành phố Sùng Xuyên này nằm ở vùng duyên hải trải qua cơn bão cùng cơn mưa lớn đêm qua, nghênh đón một ngày mới, ánh mặt trời xuyên thấu qua tầng mây dày đặc, chiếu sáng cả thành phố.

Sáng sớm, bảy giờ Hạ Nhất Nhiễm đứng giờ tỉnh lại, cảm giác mệt chết đi được, hơn nữa hai chân cực kỳ mỏi.

Khi cô cất lực mở mí mắt nặng trĩu khi đó, một gương mặt tuấn tú rõ ràng ngay trước mắt phóng đại, cô giật mình há mồm, cổ gồng bình tĩnh mới không kêu ra tiếng, nín thở nhìn khuôn mặt tuấn tú gần trong gang tấc.

Phòng ngủ chính hướng đông, ánh mặt trời từ cửa sổ sát đất phía nam chiếu nghiêng. Tiến vào, chiếu sáng khuôn mặt tuấn tú của anh.

Làm da của anh không trắng, mà là màu mật ong khỏe mạnh, nhưng mà cực kỳ bóng loáng, dường như không thấy được lỗ chân lông, sống mũi rất cao cực kỳ thẳng, khuôn mặt tuấn tú thon gầy không một vết sẹo, ngũ quan cương nghị hình dáng cùng thân thể cường tráng, đường cong giống như bức tượng được điêu khắc tỉ mỉ ra.

Anh nhắm hai mắt, yên tĩnh ngủ say, ánh mặt trời chiếu vào, xem ra ôn hòa vô hại.

Hạ Nhất Nhiễm nhớ tới chuyện đã xảy ra tối hôm qua, lại không nhớ được cô vì cái gì cùng anh cùng giường chung gối, mà còn, thân thể của cô còn bị chân của anh đè nặng.

Một màn này, khiến cô kinh hãi, vội vàng nhìn thân thể dưới chân, không tồi, cô vẫn còn mặc cái váy hôm qua.

Không giống buổi sáng năm ấy, vừa tỉnh ngủ, toàn thân trần trụi cùng anh ôm ấp cùng một chỗ...

Nhớ không rõ tối hôm qua là như thế nào ngủ trên giường của anh. Chẳng lẽ là anh ôm cô tới?

Không có khả năng, mặt trời không mọc từ phía tây đi!

"Ừm....." Người đàn ông dường như muốn thức dậy, phát ra âm thanh trầm ngâm cũng đầy khơi gợi, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng nhắm mắt lại.

Đường Hạo Nam mở mắt ra, nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm, vốn là chân của cô chân đè lên người anh, lần này, thành anh đè lên người cô rồi!

Cô gái đối diện, nhắm hai mắt, mái tóc xoắn dài rơi toát loạn xuống, cổ áo của chiếc váy cô đang mặc rất thấp, lộ ra một mảnh tuyết trắng, còn có khe ngực thâm sâu mê người. Trong nháy mắt, dục vọng sáng sớm của người đàn ông bùng bùng nổi lên rồi..

Anh nuốt một ngụm nước bọt, tầm mắt không hề chớp nhìn chằm chằm hai bầu ngực non mềm mê người của cô. Tay trái giống như bị ma xui quỷ khiến hướng tới trước ngực cô đánh tới - -

"Bốp!", ngay khi anh muốn chạm vào ngực cô khi đó, cô thức dậy, đẩy tay anh ra, lập tức ngồi dậy.

"Sắc lang!" Cô ôm ngực, lạnh lùng mắng.

Người đàn ông đầu lưỡi liếm liếm đôi môi khô ráo, đáng vẻ xấu xa, khinh thường nhìn cô, "Chỉ bằng bộ ngực nhỏ tí đó của cô, còn không có to bằng một nửa của Chu Giai Ngưng!" Đường Hạo Nam nằm ở trên giường, khinh thường nói.

Nhắc tới Chu Giai Ngưng, Hạ Nhất Nhiễm nghĩ đến chuyện ngày đó ở Studio, lập tức xuống giường, không nói một tiếng.

"Bị tôi nói trúng rồi đi? Cô nhiều lắm cũng chỉ được size B, khô quá khô queo, thực ngán.", trong đầu rõ ràng nhớ đến bầu ngực non mềm trắng như tuyết cùng khe rãnh mê người sâu hút kia, nhưng miệng của anh lại nói ra đều là lời châm chọc.

Mà Hạ Nhất Nhiễm, vẫn như cũ không nói một tiếng, xò dép lê rời khỏi.

"Cô lại điếc rồi hả?!"

Cái người phụ nữ lạnh lùng chọc tức chết người này, nghĩ muốn cùng cô đấu đấu vô mồm đều không được.

Mất thấy cô liền muốn ra khỏi phòng ngủ, Đường Hạo Nam cực kỳ khó chịu xuống giường, trên người chỉ mặc duy nhất cái quần lót tam giác, "Cô lăn trở lại đây cho tôi!" Khi nói chuyện, đã giữ chặt cô, một tay kéo cô lại ném đến trên giường, thân hình to lớn liền phủ trên thân thể của cô!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Tôi hiện tại vừa lúc có nhu cầu

Trong phòng ngủ, trên giường lớn màu xanh đậm Hạ Nhất Nhiễm mặc chiếc đầm xương màu trắng bị Đường Hạo Nam áp ở dưới thân.

Tư thế nguy hiểm, thân thể hai người gần như là kề sát cùng một chỗ, môi cùng môi gần như xoa sát ở một chỗ, Hạ Nhất Nhiễm lạnh lùng trừng mắt nhìn anh, thân thể lại miễn cưỡng hòa điệu.

Hai tay bị anh giữ chặt hai bên, hơi thở nóng bỏng của đối phương quanh quẩn xung quanh hai người.

"Anh thả tôi ra!" Cô cố gắng bảo trì trấn định, lãnh ngạnh nói.

Đường Hạo Nam lại tà mị nở nụ cười, lưỡi liếm liếm môi cô, cánh môi bị đôi môi nóng bỏng của anh xẹt qua. Cánh hoa, như là có dòng điện xuyên qua, cảm giác kỳ quái ở sâu trong thân thể rộn rạo...

Hạ Nhất Nhiễm biết, Đường Hạo Nam là người từng chơi qua vô số phụ nữ, anh chính là cao thủ tình trận, mà cô, ngoại trừ lần đầu tiên u mê hồ đồ kia, có thể xem như một tờ giấy trắng.

Cho nên chịu không được sự trêu đùa của anh.

Nhưng mà, thời gian còn có chưa tới nửa năm, là cô có thể thoát khỏi nơi này rồi, làm sao có thể lại cùng Đường Hạo Nam phát sinh bất luận cái gì?

Còn có, anh cũng không đáng để cô phải trả giá thân cùng tâm!

"Như thế nào, ngoạn chơi không nổi sao? Hạ Nhất Nhiễm, cô đừng quên, cô hiện về mặt danh nghĩa vẫn là vợ của tôi, vài năm nay, cô còn không có làm tròn nghĩa vụ của người vợ nhà. Tôi hiện tại vừa lúc có nhu cầu sinh lý, cô nên phụ trách giúp tôi giải quyết!", nhìn thân thể dưới thân cứng ngắc, vẻ mặt lãnh đạm của người phụ nữ này, không biết là khiến bao nhiêu người đàn ông nổi lên dục vọng đen tối, giờ phút này, Đường Hạo Nam thật đúng là nghĩ muốn lại nếm thử tư vị của cô!

Anh nghĩ muốn coi cô như công cụ tiết dục?

"Đường tiên sinh, thực xin lỗi, tôi thích sạch sẽ, tôi sợ lúc làm tình với anh cảm thấy ghê tởm mà ối ra, ánh bay hưng phấn của anh, sau này khiến anh bị ED(liệt dương) vậy thì..." Không nghĩ muốn lại đem Đồng Y Mộng ra làm lá chắn, cô không nhanh không chậm bình tĩnh châm chọc.

"Cô chê tôi bẩn?" Đường Hạo Nam cảm tức, người phụ nữ chết tiệt này hẳn không cho rằng anh thật sự cùng những người phụ nữ kia lên giường đi? *(*liếc* ông ko lên giường chả nhẽ chơi dưới đất hay sofa, bạ đâu ăn đó, ăn tạp à >"<)*

"Hạ Nhất Nhiễm, đừng rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt! Cô chê tôi bẩn, cô lại sạch sẽ được bao nhiêu, đừng tưởng rằng chuyện mấy năm nay cô ở bộ phận quan hệ công chúng cùng khách hàng lên giường tôi không biết!" Tuy rằng không tận mắt bắt gian tại giường qua, nhưng tin đồn ở công ty về chuyện Hạ Nhất Nhiễm cùng khách hàng uống rượu, nhờ vào việc lên giường với khách hàng mới giành được nhiều hợp đồng cũng không ít!

Những thứ tin đồn kiểu tam sao thất bản này, kỳ thật phần lớn là do người của Đường gia truyền ra.

"A... Đường đường một tổng giám đốc của tập đoàn, vậy mà lại tin tưởng mấy tin đồn vô căn cứ, anh không biết là sẽ làm giảm chỉ số thông minh của mình sao?" Người ngoài có thể đồn đại nói xấu cô thế nào cũng được, vì cái gì người đàn ông cô yêu nhất đời này, cũng nghĩ cô như vậy?

Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên cảm thấy được rất đau xót, một loại cảm giác bị thương đến chết tâm, để cho cô vô lực cùng anh tranh luận cái gì.

Vài năm nay, cô từ một nhân viên nhỏ của bộ phận quan hệ công chúng ngồi lên vị trí tổng giám, nỗ lực bao nhiêu, anh nhìn không tới, còn tưởng rằng cô là người chỉ biết đi tiếp khách hàng uống rượu, trèo lên giường khách hàng mới có được...

"Cô còn dám cười nhạo tôi?! Khả năng quyến rũ đàn ông của cô, tôi so với ai khác đều đã hiểu rồi!" Đường Hạo Nam có điều ngụ ý nói, chỉ chính là chuyện năm đó cô chủ động trèo lên giường của anh, Hạ Nhất Nhiễm sắc mặt từ từ trắng bệch.

Anh vậy mà lúc này còn có suy nghĩ muốn "Thịt" cô, căm ghét bùng cô ra, đứng lên, "Làm cái gì cũng đừng như trinh nữ lập đền thờ rồi! Cô gạt được lão phu nhân đã chết, không lừa được tôi! Tỉnh lại đi!", nói xong, anh đi phòng thay quần áo.

Đường Hạo Nam từ phòng thay quần áo ra ngoài thời điểm, nghe được trong phòng tắm có tiếng nước, mà trong tiếng nước kia ầm ầm còn có tiếng khóc.

Nhất định là anh nghe lầm, cô làm sao có thể khóc?!

Cho dù là khóc, cũng là giả thương cảm

Hạ Nhất Nhiễm từ nhà tắm đi ra, trên người vẫn mặc lại bộ quần áo của chính mình kia hiện giờ đã nhăn nhúm, cô tất phải chạy về Đường gia đổi bộ quần áo mới, xong rồi đi làm!

Vội vàng ra khỏi căn hộ của Đường Hạo Nam, không cùng anh chào hỏi, cũng không thấy được anh.

Sau khi Đường Hạo Nam mua hai phần bữa sáng trở về, đã không thấy bóng dáng cô đâu rồi...

...

Đường thị, văn phòng tổng giám đốc

"Hạo Nam, em biết không? Cô ta bây giờ trời sáng mới trở về, quần áo thì xộc xệch nhiều nếp nhăn, một đêm chưa về, tối hôm qua khẳng định cùng cái tình cũ kia, Kha Dịch Thần cùng một chỗ!" Đường Hạo Hâm ngồi ở trên ghế dựa đối diện bàn làm việc của anh, hướng Đường Hạo Nam đang ngồi phía sau màn hình máy tính nói xấu Hạ Nhất Nhiễm

"Tình cũ? Ai nói với chị bọn họ là tình cũ rồi hả?" Đường Hạo Nam uống cà phê, nhìn màn hình, không chút để ý hỏi.

"Chính bọn họ tại bữa tiệc tối hôm qua chính mồm nói nha! Cừ chi ái muội thân mật của hai người đó em là không thấy được, đều đã thiếu chút nữa uống chén rượu giao bôi rồi! Hạ Nhất Nhiễm, thật đúng là con hồ ly tinh, gặp một người thông đồng một người!" Đường Hạo Hâm kích động nói, cực kỳ chán ghét Hạ Nhất Nhiễm

Kỳ thật Đường Hạo Nam cũng rõ ràng, vị chị họ này sở dĩ chán ghét Hạ Nhất Nhiễm như vậy là vì chồng của chị ta Khương Dư Hằng, trước kia cùng Hạ Nhất Nhiễm là học cùng một Trường Đại Học, mà người kia thăm mền cô.

"Anh rề..."

Cửa văn phòng tổng giám đốc đột nhiên bị đẩy ra, Hạ Khả San không gõ cửa liền đi vào, Đường Hạo Hâm không vui đứng lên, "Không có một chút phép tắc gì cả, vào văn phòng tổng giám đốc cũng không biết gõ cửa!" Cô ta hai tay khoanh trước ngực, trừng mắt giáo huấn Hạ Khả San.

"Chị là ai chứ? Có cái tư cách gì giáo huấn tôi?!" Hạ Khả San ý vào Đường Hạo Nam là anh rề của mình, cũng không sợ Đường Hạo Hâm.

"Bốp!" Đường Hạo Nam mạnh vỗ xuống bàn, vẻ mặt nghiêm khắc, "Quản lí Đường, chị có thể đi trở về. Thư ký Hạ, mẹ cô không dạy cô trước khi vào phải gõ cửa sao?!"

Đường Hạo Nam đối với người nào cũng chưa khách khí.

"Không phải, anh rề... Đường tổng! Nhà xưởng đã xảy ra chuyện! Có công nhân nhảy lầu rồi!" Hạ Khả San xem bộ dáng là thực có việc gấp muốn báo cáo, vội vàng chạy đến trước bàn làm việc, lo lắng nói.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Cô đến cầu anh!

Hạ Khả San là nhằm chán mở trang web xem tin tức nhìn đến một nhà máy điện tử trực thuộc Đường thị đã xảy ra sự cố công nhân nhảy lầu, tưởng rằng sự kiện trọng đại, tự chủ trương liền xông tới hướng Đường Hạo Nam báo cáo rồi. Không ngờ rằng, cô ta không thành thực cùng không bình tĩnh như vậy, ở trong mắt Đường Hạo Nam, cực kỳ ấu trĩ.

Tuy rằng hai chị em cô có dung mạo tương tự nhau khá nhiều, nhưng mà, Hạ Khả San này quả thực không có cách nào thành thực cùng bình tĩnh, tao nhã như Hạ Nhất Nhiễm, cô ta đến một đầu ngón tay của Hạ Nhất Nhiễm cũng không bằng!

Hạ Khả San ở Đường Hạo Nam ăn dưa bỏ, chán nản trở về phòng bí thư.

Loại sự cố thể này, không phải là chuyện gì lớn, không tới phiên anh quan tâm.

Nhưng Đường Hạo Nam cũng không phải loại ông chủ máu lạnh vô tình, không trách nhiệm, mở trang web, xem tin tức.

Ngán ngùng một giờ đồng hồ, tin tức này đã lên top tìm kiếm.

Trước kia lại vẫn chưa từng xảy ra qua loại chuyện như vậy, người công nhân kia nhảy lầu lại vẫn còn đang được cấp cứu

Đường Hạo Nam ấn số nội bộ, "Hứa Thành, cậu vào đây!" Anh bình tĩnh dặn dò, về mặt an tĩnh, lại uống một ngụm cà phê.

"Hạ Nhất Nhiễm, cô luôn miệng nói có bản lĩnh, chuyện này như thế nào làm đến thiên hạ đều biết?" Kỳ thật, nhà máy điện tử của tập đoàn Đường thị có hơn mười vạn công nhân, loại chuyện nhảy lầu này, gần như từng tháng đều có xảy ra, nhưng mà trước giờ đều không giống hôm nay như vậy, nháo đến trở thành tin tức đầu đề.

Rõ ràng cho thấy bộ phận quan hệ công chúng làm việc thất trách!

Đường Hạo Nam hừ lạnh, thật muốn nhìn Hạ Nhất Nhiễm bây giờ nên xử lý nguy cơ lần này như thế nào!

Trợ lý Hứa Thành gõ cửa tiến vào, Đường Hạo Nam hỏi thăm tình huống đại khái của sự kiện nhảy lầu lần này.

"Nhà máy Huyết Hân... Hứa Thành, chuyện này hoặc là vấn đề ở bộ phận quan hệ công chúng, hoặc là có người nghĩ muốn chinh Đường thị, cậu bí mật điều tra!" Đường Hạo Nam ngồi tựa lưng trên ghế dựa, nghiêm túc mà bình tĩnh nói.

Toàn thân lộ ra cỗ khí thế trầm ổn cùng ung dung mà một người người lãnh đạo nên có.

"Vâng!" Hứa Thành đáp lại một câu, liền ra văn phòng.

Trên màn hình máy tính, chính đang trực tiếp buổi họp báo của Đường thị về sự kiện nhảy lầu lần này.

Giờ phút này, xuất hiện ở trên hình ảnh, đứng ở tổng giám bộ phận quan hệ công chúng, Hạ Nhất Nhiễm.

Cô mặc một bộ đồ công sở chuẩn mực màu đen trắng, xem ra trang trọng nghiêm túc lại không mất tao nhã, trang điểm nhẹ nhàng, vẻ mặt bình tĩnh.

Từ lúc xảy ra sự kiện vừa vặn hai giờ, không sai, thời gian giải quyết tốt nhất chính là "24 giờ vàng" khi vừa xảy ra sự việc. Sự kiện nhảy lầu lần này dẫn đến Đường thị bị đưa tin xấu rất nhiều, công ty giờ phút này tất phải đứng lúc ra mặt chịu trách nhiệm.

Hạ Nhất Nhiễm hoàn toàn viết xong báo cáo, đối mặt truyền thông, thẳng thắn thành khẩn nói chuyện này, cũng tiếp thu nghi ngờ truyền thông, đã bắt đầu ở bên trong nhà máy tiến hành điều tra, hứa hẹn nhanh chóng đối mặt sự giám sát cùng nghi ngờ của truyền thông và công chúng!

Theo Đường Hạo Nam đánh giá, lời phát biểu giải thích của cô đã rất tốt thậm chí là hoàn mỹ, tin tưởng bài phát biểu của cô sẽ có sức thuyết phục, sau cùng, cô lại vẫn hứa hẹn, các vị lãnh đạo cao tầng của công ty sẽ đi bệnh viện thăm hỏi người bị thương.

Chuyện này cũng đại biểu tập đoàn đối với cái sự kiện này cực kỳ coi trọng, cũng rất coi trọng mạng người.

Có phóng viên hỏi Đường Hạo Nam có thể đi thăm hỏi người bị thương hay không, Hạ Nhất Nhiễm trực tiếp trả lời: Sẽ.

Đường Hạo Nam khoe miệng nhếch lên, "Hạ Nhất Nhiễm, cô lấy đâu ra tự tin, tôi sẽ đi?"

Chưa cùng anh nói chuyện thương lượng, liền tiền trăm hậu tấu rồi! Người nào cho cô mượn lá gan?

Đường Hạo Nam đứng lên, đi đến cửa sổ, rút một điếu thuốc châm lửa, nuốt mây nhả khói, híp mắt, nhìn bầu trời xanh thẳm cách đó không xa.

Hạ Nhất Nhiễm đi tới văn phòng tổng giám đốc, trong phòng thư ký Hạ Khả San nhìn thấy cô, vội vàng ngăn cô lại, "Cô tìm ai?" Biết rõ còn cô hỏi, không một chút phép tắc mà nhân viên nên có.

Đây là kết quả nuông chiều từ bé!

Hạ Nhất Nhiễm thực lo lắng thay cho tương lai của cái người em gái này!

"Thư ký Hạ, nơi này là công ty, luận cấp bậc, cô đối với tôi nên là có tôn xưng. Nơi này không phải là nhà của cô, không cần đối với tất cả mọi người hô to gọi nhỏ, cô lại vẫn chỉ là một thư ký thực tập." Hạ Nhất Nhiễm gần từng tiếng, thật bình tĩnh hơn nữa hạ giọng nói.

"Tôn xưng? Toàn bộ công ty từ trên xuống dưới, ai chẳng biết cô so với nhân viên làm dọn dẹp việc vặt còn không bằng a - - khinh thường tôi là mới tới, không hiểu mấy tin bất quái của cô sao?" Hạ Khả San sâu xa châm chọc.

Hạ Nhất Nhiễm chỉ là cười cười, cũng không trực tiếp xông vào văn phòng tổng giám đốc, đây là quy tắc trước giờ, mà là gọi điện thoại cho trợ lý tổng giám đốc Hứa Thành.

Đường Hạo Nam nhận được điện thoại của Hứa Thành, nói là Hạ Nhất Nhiễm muốn gặp anh, anh đồng ý gặp.

Hạ Nhất Nhiễm lần đầu tiên tiến vào văn phòng Đường Hạo Nam.

Trong văn phòng rộng rãi sáng ngời, người đàn ông đưa lưng về phía cô, đứng ở bên cạnh cửa sổ sát đất khổng lồ, hai ngón tay thon dài kẹp điếu thuốc, sương khói lượn lờ, từ từ bay lên.

Thoạt nhiên liếc mắt một cái, cô cho rằng nhìn lầm người, bởi vì giờ phút này Đường Hạo Nam là thâm trầm như vậy, bóng lưng đạo mạo cao lớn kia nhìn có vẻ có chút cô đơn, cô tịch.

Cô âm thầm hít vào một hơi,... lướt qua ý nghĩ không nên có, "Đường tổng, quấy rầy, tôi tới là muốn mời người đi bệnh viện an ủi thăm hỏi vị công nhân nhảy lầu kia, anh ta vẫn còn đang hôn mê, người nhà cảm xúc cực kỳ không ổn định, tôi cho rằng, lúc này có người tự mình ra mặt gặp bọn họ, mới thể hiện ra chúng ta coi trọng mạng người!"

Cô mở miệng đều là một vẻ công việc hóa.

Lúc đó, Đường Hạo Nam chậm rãi xoay người, hít một hơi thuốc lá, phun ra nồng đậm khói thuốc, đôi mắt híp lại, liếc cô, cười như không cười.

"Cô dựa vào cái gì tin tưởng là tôi sẽ đi bệnh viện thăm hỏi?" Anh trầm giọng hỏi lại, mang theo ngữ khí châm chọc, đi đến bên cạnh bàn làm việc, đem tàn thuốc án diệt ở trong gạt tàn sứ men xanh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Một người không dám thổ lộ, một người chết cũng không thừa nhận

Cô lúc đối mặt với phóng viên cố ý đưa ra vấn đề làm khó dễ khi đó, là muốn đánh cược một phen, cược Đường Hạo Nam đối với cô có thể công và tư rõ ràng hay không.

Mà chính cô, hoàn toàn là công tư rõ ràng.

Cô tin tưởng, chỉ cần Đường Hạo Nam một người lãnh đạo ưu tú của một tập đoàn lớn, nhất định sẽ lấy đại cục làm trọng, không nhằm vào cô, phối hợp công tác với cô cùng đi bệnh viện an ủi công nhân cùng người nhà vị công nhân đó.

"Đường tổng, sự kiện lần này cùng trước đây khác biệt, tin tức không tốt về Đường thị rất nhiều, tôi suy xét các vấn đề quan hệ công chúng hiện tại, cảm thấy được lúc này Đường thị chỉ có tỏ rõ thái độ thiệt tình thành ý ra, mới có thể phục chúng. Tôi cho rằng, để người trực tiếp ra mặt trấn an công nhân, là biểu hiện cực kỳ có thành ý. Bởi vì anh là tổng giám đốc tập đoàn Đường thị!"

Đường Hạo Nam đối mặt với cô, tay xuyên vào trong túi quần, trên mặt chứa ý cười như có như không.

"Hạ tổng giám, muốn tôi nhắc nhở cô một câu hay không, ngày đó tại studio tôi đối với cô nói qua cái gì?" Đường Hạo Nam châm chọc mở miệng, Hạ Nhất Nhiễm ngược thất lại rồi.

"Tôi biết rõ. Ngại quá quấy rầy rồi." Không cần anh nhắc nhở, cô cũng nhớ rõ lời anh đã từng nói qua, anh không cần cô giúp anh kiếm tiền, bởi vì anh khinh thường những gì cô làm.

Cô bình tĩnh xoay người hướng cửa văn phòng đi đến.

"Có lẽ, cô cầu xin tôi, tôi sẽ suy xét!" Nhìn bóng lưng của cô, anh giương giọng nói một câu, kéo ra ghế làm việc ngồi xuống.

Hạ Nhất Nhiễm xoay người thở một hơi, "Đường tổng, nói đến cùng tôi là vì Đường thị làm việc, Đường thị lần này nếu bởi vì sự kiện này gặp tổn thất, tổn hại không tới cái ích lợi của tôi, tôi vì cái cần phải cầu xin anh?"

Thực khôi hài, công ty là của hắn, hắn đều không để ý, nàng để làm chi muốn để ý?!

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô không muốn phản công việc này nữa sao?!"

"Tuần trước tôi đã gửi đơn xin từ chức cho tổng giám bộ phận nhân sự rồi, chậm nhất còn có bốn tháng sẽ rời vị trí công việc." Điều phải ly hôn, cô lại vẫn ở lại công ty Đường gia làm gì?

Tại sao không ai cùng anh báo cáo chuyện này?!

Chính vì thái độ Đường Hạo Nam như vậy nên tất cả Đường thị, người nào cũng biết Hạ Nhất Nhiễm là cái hoàng hậu thất sủng, không ai đem cô để vào mắt, đương nhiên, nhân viên cũng cho rằng Đường Hạo Nam anh cũng không đem Hạ Nhất Nhiễm để vào mắt...

"Cô thật muốn bỏ đi cho xong! Cô còn muốn chạy, tôi không chuẩn cô đi! Sự kiện lần này ảnh hưởng đến công ty không nhỏ, nếu là xử lý không tốt, cô phải chịu toàn bộ trách nhiệm!" Anh tức giận vỗ bàn đứng lên nói.

Không thể nói lý!

Hạ Nhất Nhiễm không nói thêm gì, kéo ra cửa văn phòng, mạnh tay đóng ầm một cái ra ngoài.

Cô xem như đánh giá quá cao anh rồi, vậy mà cứ cho rằng anh sẽ lấy đại cục làm trọng, không nghĩ tới, lúc này, cũng bởi vì đối với cô có thành kiến mà làm khó dễ cô!

Vào thang máy, Hạ Nhất Nhiễm liền hối hận, sớm biết như thế nên cầu xin anh một phen, dù sao, người ở trước mặt công chúng khoe khoang khoác lác là cô, cô nếu như làm không được, lại biến thành bị mọi người chê cười!

Cơm trưa khi đó, tin tức Đường Hạo Nam sẽ không xuất hiện tại bệnh viện ở trong phòng ăn truyền ra rồi.

Hạ Nhất Nhiễm không đi ăn cơm, mà là ở trong phòng làm việc sút đầu mẻ trán nghĩ biện pháp.

Lục Ngộ Hàn gọi điện thoại tới, bày tỏ quan tâm, hơn nữa đề nghị nói giúp cô liên hệ Đồng Sự Trưởng Đường thị, cũng là cha của Đường Hạo Nam đi bệnh viện thăm hỏi động viên người nhà của vị công nhân kia.

"Lục tổng, chuyện này chỉ sợ không được, người cũng biết, anh ấy cùng lão Đồng Sự Trưởng quan hệ luôn luôn không phải tốt đẹp!"

"Đều đã lúc nào rồi, con còn sợ tiểu tử kia?!"

"Con không phải sợ, con là - - vậy được rồi, cảm ơn người - -" mặc kệ nói như thế nào, biện pháp Lục Ngộ Hàn nói cũng đúng một ý kiến tốt, để cho lão Đồng Sự Trưởng đang tính dưỡng tự mình đi an ủi người nhà công nhân kia, so với Đường Hạo Nam đi lại vẫn có vẻ có thành ý hơn, đến lúc đó, Đường Hạo Nam nói không chừng cũng sẽ dưới sức ép bị áp lực phải ra mặt...

Lục Ngộ Hàn mới cúp điện thoại, lại điện thoại cho Đường Hạo Nam.

Tuy lần trước cậu cháu hai người bởi vì Hạ Nhất Nhiễm náo loạn có chút mâu thuẫn nhỏ, nhưng cũng không ảnh hưởng đến cảm tình của bọn họ.

"Con thật muốn cậu giúp Nhiễm Nhiễm đem lão gia từ nhà con ra mặt sao?"

"Hạ Nhất Nhiễm chết tiệt này!"

"Hạo Nam, cậu đã cho con một cái bậc thang để bước xuống rồi, cũng đừng lại quá kiêu ngạo nữa! Nói đến cùng, con bé cũng là vì muốn tốt cho Đường thị!" Lục Ngộ Hàn ở trong điện thoại khuyên nhủ, cúp điện thoại xong, anh chưa sót cười cười.

Anh biết, Đường Hạo Nam là muốn ra mặt, chỉ là không nghĩ muốn đón ý nói hòa theo Hạ Nhất Nhiễm.

Đối với mấy người trẻ tuổi này, một người không dám tỏ lộ, một người chết cũng không thừa nhận!

...

Hạ Nhất Nhiễm vừa mới tiến vào thang máy, ở trong thang máy vậy mà gặp Đường Hạo Nam!

Anh không phải có thang máy chuyên dụng của mình sao? Để làm chi chen lách thang máy chuyên dụng của nhân viên cấp cao?

Trong thang máy chỉ có hai người bọn họ, cô lễ phép gật đầu, dọc theo đường đi hai người không nói chuyện, cô mới ra thang máy, liền hướng đường lớn trước công ty đi, Đường Hạo Nam cùng theo sau lưng cô.

Hạ Nhất Nhiễm đang đợi xe taxi đến đón cô, bị Đường Hạo Nam lôi đi.

"Anh muốn làm chi?!"

"Cô muốn đi tiếp lão già kia, không có cửa đâu! Lên xe!", anh chầm chọc nói, thô lỗ đem Hạ Nhất Nhiễm nhét vào trong xe hơi, chính mình từ một bên khác lên xe.

Anh làm sao có thể biết cô muốn đi đón Đồng Sự Trưởng?

"Đường Hạo Nam! Anh có thể dùng não loạn nữa không? Tôi không có thời gian, trừ phi anh theo tôi đi bệnh viện!" Hạ Nhất Nhiễm kích động nói, xe đã chạy lên cao tốc.

"Hạ tổng, chúng tôi là muốn đi bệnh viện thăm hỏi người công nhân kia a!" Lái xe của Đường Hạo Nam, chú Cát cười nói, Hạ Nhất Nhiễm lần này sùng sốt.

Cô vẽ mặt nghi hoặc nhìn Đường Hạo Nam, anh lại không nói một tiếng, không liếc nhìn cô một cái.

Anh nhất định là không nghĩ muốn kinh động lão Đồng Sự Trưởng, mới muốn đích thân đi bệnh viện!

Cô nghĩ như vậy, cũng liền vội vàng gọi điện thoại cho trợ lý An Lạp, để cho cô ấy an bài tốt phóng viên ở bên ngoài bệnh viện cùng bảo an lên biện pháp bảo vệ!

Mọi người ngủ ngon. Hôm nay đã có lết 2c rồi đây. □□□□ ngày mai ko biết trước

Có người hỏi mình chừng nào mới hết ngược đây. Uhm thì ngược dài dài mn ạ. Cứ nhìn theo cái văn án là biết đó. Ngược nữ, rồi sủng (sủng cmn ít. 100c thì tầm 10, 20c gì đó vừa ngược vừa sủng). Rồi lại ngược nam, 2 người ngược nhau. Cuối cùng HE □□□□

Ko có cái ngu nào bằng cái ngu này. Tự mình ngược mình□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 18: Bị hắt Axit sulfuric!

Hạ Nhất Nhiễm tuyệt không cảm kích Đường Hạo Nam đột nhiên muốn đi bệnh viện, đây là trách nhiệm cùng nghĩa vụ của một người lãnh đạo tập đoàn lớn như anh!

Đối với An Lạp sắp xếp công tác xong, cô lấy gương trang điểm, sửa sang lại tóc, dặm lại phấn, trong gương đột nhiên xuất hiện mặt Đường Hạo Nam, cô sùng sốt, lập tức đem gương trang điểm khép lại.

Nghe được giọng Đường Hạo Nam lạnh lùng giễu cợt, "Họa hổ họa bì nan họa cốt*", có chút người dù ăn như thế nào, cũng che giấu không được lòng dạ xấu xa." Anh sâu xa nói.

Họa hổ họa bì nan họa cốt, Tri nhân tri diện bất tri tâm: Vẽ cọp chỉ vẽ da khó vẽ xương, Biết người biết mặt không biết lòng

Anh có phải không tổn hại cô một câu, miệng liền ngửa hay không?!

Hạ Nhất Nhiễm không lên tiếng, tổn thương im lặng.

Thật không biết anh tối hôm qua làm sao có thể chịu được cô cùng giường chung gối một đêm!

Cô không để ý tới anh, lại còn xia xối cô tiếp nữa cũng là tự làm mất mặt mình, Đường Hạo Nam không nói nữa.

Trên đường, Chu Giai Ngưng gọi điện thoại, anh nói ra những lời rõ ràng vô sỉ, lúc Hạ Nhất Nhiễm nghe tới, vô cùng chói tai ghê tởm. Nhưng cô mặt không đổi sắc, giống như không có nghe đến vậy.

Mới vừa cúp điện thoại, trợ lý Hứa Thành lại gọi tới, Đường Hạo Nam khôi phục vẻ mặt nghiêm túc, "Cái gì tình huống?"

"Đường tổng, tôi hoài nghi lần này là có người nhắm vào Đường thị! Lại vẫn trong quá trình điều tra!"

"Nhất định phải tra ra được người đứng phía sau dở trò cho tôi!" Đường Hạo Nam một câu nghiêm túc, ngoan độc lệ mà nói, đem Hạ Nhất Nhiễm hoảng sợ, nhìn anh một cái.

Người đứng phía sau giờ trò?

Chẳng lẽ là chỉ chuyện nhảy lầu?

Cô trầm nghĩ, đã nhanh đến cửa bệnh viện, "Sắp đến rồi, cà- vạt của anh bị lệch, chỉnh lại một chút đi." Làm một tổng giám bộ phận quan hệ công chúng, cô theo bản năng kiểm tra quần áo của Đường Hạo Nam.

"Cô bảo tôi tự mình chỉnh?" Đường Hạo Nam không phải cái loại người sẽ ngoan ngoãn nghe lời cô nói, châm chọc hỏi lại.

Chẳng lẽ anh muốn gọi cô giúp anh chỉnh lại?

"Lại vẫn thất thần để làm gì? Bảo cô chỉnh lại cái cà- vạt cho tôi sẽ chết à?!" Nếu là những người phụ nữ khác chỉ mong sao được như thế liền lập tức ngồi trên đùi anh, cho cô đeo caravat cho anh, cô lại như một cái cọc gỗ vậy!

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ muốn cùng anh khắc khẩu, Đường Hạo Nam xoay người, cùng cô mặt đối mặt, cô trấn định vươn tay giúp anh chỉnh lý cà- vạt.

Hai người mặt đối mặt, tiếp xúc gần gũi, hơi thở đối phương đụng chạm cùng một nơi, từ hơi thở tất cả đều là hương vị của đối phương.

Cô về mặt chuyên chú, thật sự, bàn tay trắng nõn thon dài lật chuyển áo somi của anh, đem caravat chỉnh lại ngay ngắn. Vẫn lại là lần đầu tiên giúp anh chỉnh lý quần áo, mắt quuyến luyện nhìn, khóe miệng hơi hơi cong lên.

Đường Hạo Nam tầm mắt giằng co không hề chớp mắt nhìn chăm chăm mặt cô, giờ phút này cô xem ra hiền lành dịu dàng, ít đi quật cường, thật đủ tư cách một người vợ hiền.

"Tốt rồi!" Cô hoàn hồn, mới ý thức đến chính mình cảm xúc có chút hơi biến hóa khó hiểu, cô vậy mà vừa mới cực kỳ hưởng thụ giúp anh chỉnh lý quần áo.

Vội vàng quay mặt, thu lại ý cười nơi khóe miệng.

Người phụ nữ chết tiệt này, vừa rồi mới vẫn là đáng yêu cực kỳ ôn nhu, giờ lại khôi phục lại bộ dạng lạnh như băng rồi!

Mới vừa muốn mở miệng đâm thọt cô, đã đến cửa bệnh viện, những lãnh đạo cấp cao khác cũng đến chỗ, cửa lớn bên ngoài bệnh viện còn có phóng viên đang đứng, tóm lại vây quanh không ít người.

Những lãnh đạo cấp cao khác đã xuống xe, lái xe vì Đường Hạo Nam mở cửa xe, anh đem khay áo trên Tây phục gài lại, thân sĩ xuống xe, Hạ Nhất Nhiệm chính mình mở cửa xe bước xuống rồi.

Đèn flash chớp lóe, Đường Hạo Nam toàn thân trắng, hướng tới cửa lớn bệnh viện đi đến, Hạ Nhất Nhiệm cùng theo sau lưng anh, đồng thời nhìn xem xung quanh, kiểm tra có thỏa đáng hết chưa.

"Đường Hạo Nam mày là cái thứ quỷ hút máu người!" Đột nhiên trong đám người có người rống to, một trận bạo động, Hạ Nhất Nhiệm cảnh giác nhìn về phía đám người, chỉ thấy một người đàn ông như kẻ điên lên con một dạng xông đi tới, trong tay hắn cầm một bình rượu, trong bình có chất lỏng màu mật ong, hướng tới Đường Hạo Nam ném qua.

Hạ Nhất Nhiệm gặp người nọ có thể là có ý muốn ám hại Đường Hạo Nam, không chút nghĩ ngợi, trực tiếp lao về phía Đường Hạo Nam, "Cẩn thận!" Cô hô to, chạy tới bên cạnh người Đường Hạo Nam, bình rượu trong tay người đàn ông hất hướng Đường Hạo Nam, chất lỏng bên trong vẩy ra, vừa lúc bị Hạ Nhất Nhiệm ngăn trở, chất lỏng rơi vào phía sau lưng của cô, đi xuống vẩy tung tóe.

"A - - a - -"

Tiếng kêu thê lương thảm thiết của người phụ nữ vang lên, tiếng kêu kia tê tâm liệt phế thảm thiết khiến lòng người khiếp sợ!

Bối rối qua đi, Đường Hạo Nam quay đầu khi đó, liền nhìn Hạ Nhất Nhiệm ôm lấy chính mình, mặt cô bởi vì đau đớn mà trở nên hung dữ, vụn vụn!

"Hạ Nhất Nhiệm!" Đường Hạo Nam bạo rống, cô làm sao vậy?! Nháy mắt kia, còn không biết cô tới cùng làm sao vậy?! Sợ tới mức thất hồn lạc phách...

"Axit sulfuric!"

"Hắt Axit sulfuric! Có người hắt Axit sulfuric rồi!"

Axit sulfuric (a-xít sun-phu-rich, bắt nguồn từ tiếng Pháp: acide sulfurique) có công thức hóa học là H₂SO₄, là một chất lỏng sánh như dầu, không màu, không mùi, không bay hơi, nặng gấp 2 lần nước. Nó là một axit vô cơ mạnh. Nó hòa tan trong nước theo bất kỳ tỷ lệ nào. Ai cần tìm hiểu thêm cứ hỏi thăm gg nhé □□□

Có người thét chói tai, chỉ thấy trên bắp đùi Hạ Nhất Nhiệm sùi lên bọt biển màu trắng, sau đó làn da đen lại, mà sau lưng áo khoác của cô cũng bị đốt thành màu đen, như than củi một dạng!

Cô đau đến dậm chân, gất gao ôm Đường Hạo Nam, "Đau quá... Đau...!"

Thế giới giống như chỉ còn lại có hai người bọn họ, Đường Hạo Nam trong mắt tất cả là vẻ mặt Hạ Nhất Nhiệm đau đớn thông khổ đến vụn vụn, lòng anh như bị đao cắt.

Trên mặt đất rơi xuống một bãi máu, một giây sau, anh đem cô bế lên, lập tức vọt vào cửa lớn bệnh viện!

Người đàn ông gây chuyện kia đã bị bảo an của bệnh viện chế phục, Đường Hạo Nam ôm Hạ Nhất Nhiệm giống như điên rồi một dạng hướng đại sảnh khoa cấp cứu chạy đến, Hạ Nhất Nhiệm đau đến cắn vào vạt áo của anh, nước mắt ào ào rơi xuống.

Làn da cùng máu thịt bị Axit sulfuric đậm đặc ăn mòn, cái loại đau đớn thống khổ này, cô chưa từng trải qua qua, đau như thế, không cách nào có thể dùng ngôn ngữ hình dung...

"Bác sĩ đâu?! Bác sĩ chết đâu rồi?!" Đường Hạo Nam ôm ấp Hạ Nhất Nhiệm, đến đại sảnh khoa cấp cứu, giống như điên rồi một dạng mà gầm thét, sắc mặt đỏ lên, huyết Thái Dương hai bên nổi gân xanh, y tá đẩy ra băng ca, cô bị anh thả xuống đó, cô đau đến lẫn lộn.

Đường Hạo Nam thấy được trên đùi phải nhỏ nhắn của cô chỉ thấy rõ một khối thịt đen mà còn đang chảy máu vô cùng thê thảm, lòng tràn đầy bối rối...

Cô vừa mới là vì cứu anh, mới bị hắt đến, chẳng thế thì, bị hắt đến chính là anh...

Cái này nhận thức, để cho anh sợ sệt tại chỗ.

Dạo này tui thật vô cùng bận, mà tới về lại ko có máy làm nên chắc sẽ ra hơi chậm, mọi người ráng đợi nhé! Với cả sắp tới chương sẽ dài gấp đôi, tần 2,5->3k từ có hơn, Nên mn ko lo truyện ngắn đọc ko đã nhé!!!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Vì cái gì cứu tôi?

Trong phòng cấp cứu, quần áo trên người cô bị cởi ra, cả người nằm sấp trên giường, phía sau lưng cùng da thịt trên đùi đều có vết thương, bác sĩ đang dùng dung dịch natri hidroacbonat giúp cô sửa vết thương.

Hạ Nhất Nhiễm đau đến hai tay nắm chặt đệm giường, nước mắt lưng không được chảy xuống.

Đó là thân thể liên tiếp bị bỏng rát, đau đến tê tâm liệt phế, cô rất muốn lăn lộn, hàm răng cắn chặt môi dưới, cánh môi bị cắn phá, có tia máu chảy ra.

Đường Hạo Nam ở bên ngoài nghe tiếng kêu khóc của cô, tâm giống như bị lăng trì, nắm chặt hai đấm, đầu óc trống rỗng.

"Đường tổng..." Hứa Thành tìm đến đây, cung kính kêu hô, cái lãnh đạo cấp cao khác còn đang chờ anh.

"Ai làm?! Tra rõ ràng là ai làm chưa?! Dám trước mặt mọi người hất Axit sulfuric vào tôi!" Đường Hạo Nam tức giận rống, nếu người phụ nữ bên trong bị hất đến trên mặt, nhất định sẽ bị hủy dung!

"Còn đang điều tra, Đường tổng, tất cả mọi người đang chờ người đi ICU thăm hỏi vị công nhân kia và người nhà anh ta- -"

"Không đi!"

Anh gầm thét, lần đầu tiên ở trước mặt cấp dưới phát hỏa lớn như vậy, bởi vì Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn đang cấp cứu.

Tiếng khóc nhỏ, chỉ chốc lát sau, cửa phòng cấp cứu mở ra, Đường Hạo Nam vọt đi vào, Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn nằm sấp ở trên giường, trên người che chắn.

"May là được đưa tới đúng lúc, không có tổn thương đến động mạch cùng thần kinh, chẳng qua thiêu hủy hai khối thịt, về sau khẳng định sẽ để lại sẹo, may mắn nhất chính không bị hất trúng vào mặt! Cần ở lại bệnh viện quan sát!" Nữ bác sĩ bình tĩnh nói, Đường Hạo Nam chạy tới bên cạnh giường bệnh, Hạ Nhất Nhiễm nằm sấp trên giường, còn đang thút thít nghẹn ngào.

Anh khom người xuống, đem mái tóc ướt sũng của cô vén lên, thấy được cô quay mặt chảy nước mắt.

Gặp là anh, cô lập tức hít hít cái mũi, "Đường tổng, người nên đi an ủi người nhà vị công nhân kia..." Cô cất lực nói.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô cho chính mình là thánh mẫu sao?! Ai muốn cô giúp tôi cản?! Ai muốn cô giúp tôi cản?! Đừng tưởng rằng như vậy, tôi sẽ thương tiếc cô, sẽ đối với cô thay đổi! Cô là cái thứ ngu xuẩn!"

Đường Hạo Nam bạo rống, nhìn đến chỗ vết thương của cô tức giận mắng, hốc mắt đỏ lên, hăng đầy tia máu.

"Đừng tưởng rằng cô đã cứu tôi, tôi sẽ tốt đối với cô! Cô nằm mơ!" Đường Hạo Nam kiêu ngạo, miệng không đắn đo tiếp tục gầm thét, nếu thời gian có thể quay lại lúc đó, anh cũng sẽ không để cho cô giúp bản thân cản!

Anh không cần đối với cô áy náy, không cần đối với cô mềm lòng, lại càng không muốn yêu thương cô!

Cũng không hiểu cô vì cái gì làm như vậy?

Vài năm nay, anh đối với cô nhục nhã còn chưa đủ nhiều sao?

Đường Hạo Nam rống xong, liền chạy ra khỏi phòng cấp cứu, mà Hạ Nhất Nhiễm, vẫn không nhúc nhích nằm sấp nơi kia, tiếp tục rơi lệ.

Miệng vết thương đau đã chẳng phải rõ ràng, tim lại đang đau hơn.

Thì ra, tại thời điểm nguy hiểm nhất, cô còn có thể phần đầu quên mình bảo vệ anh, kia như là một loại bản năng, phát ra từ nội tâm, không hề lý do, một khác kia, cái gì cũng chưa nghĩ, liền là không nghĩ để cho anh bị thương, đã nghĩ bảo vệ anh, không hơn.

Cô cho rằng, tình yêu say đắm của cô đối với anh, đã sớm bị sự nhục nhã của anh đối với chính mình phai mờ rồi, cô đã không thích anh, nhưng mà - -

Gặp được Đường Hạo Nam, rốt cuộc là duyên, hay vẫn lại là kiếp?

Cổ họng cô sinh đau, nước mắt ào ào rơi xuống, đắm chìm trong đau thương, đắm chìm trong Vô Cùng Vô Tận yêu thương đối với anh, giờ khắc này, không lại khác chế chính mình, tùy ý chính mình làm cản ở trong lòng thích anh, nhớ lại từng chút từng chút những chuyện trước đây cùng với Đường Hạo Nam.

...

Hạ Nhất Nhiễm tỉnh lại thời điểm, đã là chàng vạng.

Trời chiều vừa vạng từ cửa sổ phòng bệnh xuyên thấu vào đây, rơi vào trên giường bệnh. Cô chậm rãi mở mắt ra, mí mắt cực kỳ trầm.

Tuy không có cảm giác đến đau đớn, chỉ cảm giác đau như bị kim châm, nhưng mà, cái loại đau đớn tê tâm liệt phế khi bị Axit sulfuric đậm đặc hắt đến lúc đó, giống như còn đang cảm nhận được.

Một màn kia, về sau khả năng sẽ trở thành ác mộng của cô!

Từ trong sự sợ hãi lòng còn trong lòng khôi phục, trong phòng bệnh giống như chỉ có cô một người, hoàn cảnh cực kỳ tốt, giống như đang ở trong nhà, hẳn là phòng bệnh VIP rồi.

"Đường phu nhân, người tỉnh rồi..." Bác sĩ thực tập kiểm tra phòng phụ giúp xe đẩy tiến vào, nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm nằm sắp ở trên giường hòa ái hỏi.

"Uh'm..."

"Tôi giúp người làm mấy cái kiểm tra đơn giản a."

"Uh'm..." Nói xong, hai tay chống lên đệm giường, cật lực bò lên, vết thương bắp đùi cùng trên lưng, cổ gấn ngồi dậy không để ảnh hưởng nhiều đến vết thương.

Thừa dịp bác sĩ giúp cô kiểm tra khi đó, cô cầm điện thoại nhìn tin tức, nhìn đến Đường Hạo Nam quả thật đi thăm hỏi qua người công nhân cùng người nhà của anh ta, cũng bày tỏ an ủi, cô nhẹ nhàng thở ra. Chuyện bị hắt Axit sulfuric cũng đã lên tin tức, người gây ra họa bị cảnh sát đã khống chế, trong tin tức cũng nhắc tới cô.

Bác sĩ mới đi, Đường Hạo Nam liền vào được, vẻ mặt nghiêm túc, nhìn đến anh, cô hơi gật đầu, "Người nhà vị công nhân kia cảm xúc ra sao?"

"Ngậm miệng! Tôi không nghĩ muốn nhắc tới nó!" Đường Hạo Nam nhìn cô mặt mày tái nhợt, trầm giọng cắt ngang, ở cạnh giường bệnh đứng lại.

"Vì cái gì phải bảo vệ tôi?!" Đường Hạo Nam nghiêm túc hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm sững sờ, trái tim cũng đập mạnh, nhất thời nghẹn lời.

Nguyên nhân căn bản là...

Chẳng qua, cô sao có thể nói cho anh sự thật.

Đường Hạo Nam đặt mông ngồi xuống mép giường, một đôi mắt sắc bén nhìn cô, "Tôi hỏi lại cô một lần, vì cái gì bảo vệ tôi? Cô có phải thích tôi hay không?!"

Anh hỏi thẳng ra, tối hôm qua cũng hỏi qua vấn đề này.

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu khi đó, vừa lúc đối mặt với khuôn mặt tuấn tú của anh, lại lập tức xoay tầm mắt.

Đường Hạo Nam cảm giác cô trong lòng bối rối, một cả trái tim kích động hẳn lên, giống như cực kỳ chờ mong cô nói thích anh.

Có bạn hỏi tui xin bản cv, ak bộ này ko có cv, nếu có tui đã ko làm nó rồi. Vì đơn giản tui cũng từng là người đọc, chờ ko được thì tìm đọc raw. Đọc xong thì ko bao giờ quay lại đọc truyện nữa. Đơn giản vì lười ==))

Bản qt càng ko có, vì làm đến đâu tui lấy qt đến đó. Trước còn siêng lấy qt giờ thì lười. Vì có qt tui ham đọc lại lười làm ==))

Còn chuyện xin link Trung thì xin lỗi mình cho ko đc, vì tâm huyết mình bỏ ra chả ai đọc cứ xin link tui cảm thấy tổn thương và bức vô cùng.

Còn 1 chuyện nữa là có nhiều bạn hỏi xin làm đệ tử của mình ^_^ thật ra mà nói, cũng phải dạy gì, chỉ là hướng dẫn cách dịch truyện thôi. Cơ mà thường sau khi học nghệ xong đi mấy bạn ấy biếng lười ko thấy bóng dáng nên tui lười dạy lại lắm. Còn ai thật sự muốn học, thì có thể inb fb của mình, đưa các bạn vào 1 nhóm mình từng hướng dẫn để học hỏi nhé!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 20: Anh quý trọng tình yêu của cô sao?

Hôm nay, lúc cô dừng cảm quên mình giúp anh cần Axit sunfuric khi đó, anh bị rung động đến chỗ, cô vậy mà lại có thể dừng cảm quên mình như vậy. Vài năm nay anh cho cô thương tổn cùng nhục nhã còn chưa đủ nhiều sao? Người phụ nữ chết tiết này nghĩ chính mình là thánh mẫu sao?

Nếu không phải thánh mẫu, lý do chỉ có một.

Cô thích anh!

"Nhìn tôi!" Đường Hạo Nam thúc giục, cả trái tim rộn rạo, đập rộn lên.

Hạ Nhất Nhiễm rút cục quay đầu, đối mặt với anh, khoe miệng nhếch lên.

"Đường tổng, người suy nghĩ nhiều rồi. Tôi là tổng giám bộ phận quan hệ công chúng của Đường thị, người là tổng giám đốc, chức trách của tổng giám quan hệ công chúng là cái gì? Giữ gìn hình tượng công ty! Người là tổng giám đốc, liên tương đương với bộ mặt Đường thị, nếu hôm nay bị hất đến chính là người, tương đương tổn hại danh tiếng Đường thị! Cho nên, tôi làm như vậy, hoàn toàn là xuất phát từ việc công!" Cô mặt mỉm cười, một đôi mắt nhìn thẳng khuôn mặt tuấn tú của anh, giọng nói đều đều không lớn không nhỏ nói.

Đường Hạo Nam bởi vì hành động của cô, lòng có chút rung động ảm áp, giờ phút này lại vì lời của cô, dần dần lạnh xuống...

Giống như bị người ta dội một chậu nước lạnh xuống đầu, nháy mắt lạnh thấu tim!

Không phải là vì thích anh, mà là chết tiết, xuất phát từ giữ gìn hình tượng công ty!

Được, được lắm!

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô thật đúng là người nhân viên đủ tư cách ha!" Anh mạnh đứng lên, lãnh nghiêm mặt, rống cô!

Hạ Nhất Nhiễm tim thất lại.

Anh đây là chờ mong cô nói thích anh, để ý lời của cô nói sao?

Anh quý trọng tình yêu của cô sao?

"Lúc còn ngồi trên chức vị này, tôi một ngày còn là nhân viên của Đường thị, sẽ làm tốt công việc quan hệ công chúng cho công ty một ngày." Cô bình tĩnh nói, vẻ mặt ung dung.

Bộ dạng này, trái lại là anh tự mình đa tình rồi!

Đường Hạo Nam trong lòng cực kỳ tổn thương, cái gì cũng chưa nói, xoay người rời đi, đóng sập cửa ra ngoài!

Hạ Nhất Nhiễm sững sờ ở trên giường, tay phải còn đang truyền dịch, cúi đầu, hai giọt nước mắt trong suốt, rơi vào trên mu bàn tay...

Đừng u mê nữa, người đó yêu, vĩnh viễn là Đồng Y Mộng.

Còn có hơn năm tháng, bọn họ liền ly hôn, đến lúc đó mỗi người đi một ngã, cá quay về nước, quên đi chuyện trên bờ.

Mà anh, sẽ tiếp tục bị cô giấu dưới đáy lòng, trở thành tình yêu không thể với tới.

"Cốc cốc cốc..."

Cửa phòng bệnh bị gõ vang, cô vội vã xoa xoa nước mắt, không biết là ai.

Cửa bị người đẩy ra, vào là, Kha Dịch Thần.

Anh ta mặc toàn thân Tây phục màu xanh đậm, trên tay phải ôm một cái chậu hoa bằng thủy tinh trong suốt.

"Nhiễm Nhiễm, em có khỏe không? Anh là từ trong tin tức biết được em gặp chuyện không may!" Kha Dịch Thần vẻ mặt quan tâm, đem chậu hoa đặt trên tủ đầu giường, bên trong là nhiều loại hoa cực kỳ lưu hành hiện giờ.

Xem ra phi thường đáng yêu.

"Chỉ là bị thương ngoài da một chút thôi, không nghiêm trọng." Cô mỉm cười, nâng đầu nhìn Kha Dịch Thần đứng tại mép giường.

Anh ta không có đeo cà- vạt, cổ áo áo sơ mi buông mấy cái khuy áo, một đầu tóc vuốt keo ra phía sau vừa suất khí lại không mất đi vẻ nghiêm nghị của người lãnh đạo.

"Bị hất Axit sunfuric, làm sao có thể không nghiêm trọng?!" Kha Dịch Thần phản bác, ngữ khí có vẻ có chút lo lắng, Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, có chút phức tạp nhìn anh ta.

Chẳng lẽ, thật sự giống Đường Hạo Nam nói như vậy, Kha Dịch Thần đối với cô còn chưa hết hi vọng?

"A Thần, tôi thực không có việc gì, chính là thân thể có vẻ suy yếu, mới vừa muốn nghỉ ngơi, ngại quá, anh hôm nào trở lại thăm tôi sau đi!" Cô cùng Kha Dịch Thần là bạn bè cũ lâu năm, cũng là người từng thích cô, cô không nghĩ muốn bởi vì Đường Hạo Nam cùng anh ta triệt để tuyệt giao, nhưng mà không nghĩ muốn để cho Đường Hạo Nam lại hiểu lầm, biến thành tất cả mọi người không chịu nổi.

Cho nên hạ lệnh đuổi khách.

"Được, em nghỉ ngơi trước!" Cô đang bài xích anh, Kha Dịch Thần trong lòng cực kỳ tổn thương, ngoài mặt vẫn một vẻ sẵn sàng âm áp.

Hạ Nhất Nhiễm nhẹ nhàng mà nằm xuống, lựa chọn nghiêng người ngủ, "Cảm ơn chậu hoa của anh, thật đáng yêu." Cô nhìn đến trên bàn, trong chậu thủy tinh có rất nhiều loại, khẽ cười nói.

Quả thật thật đáng yêu, chẳng qua thích hợp với Tô Tiểu Quả cái loại tiểu nữ sinh kia, không thích hợp với loại phụ nữ đã trưởng thành như cô.

Kha Dịch Thần muốn nói lại thôi, khom người xuống, tự nhiên giúp cô dịch dịch chân, "Nhiễm Nhiễm, chúng ta đều là cùng nhau lớn lên, chuyện của em cùng Đường Hạo Nam, ít nhiều anh đều đã hiểu biết. Anh vẫn còn là câu nói kia, mặc kệ như thế nào, còn có anh vẫn yên lặng đợi em." Kha Dịch Thần khom người, gần như là đang dán bên tai cô, nhẹ giọng nói.

"A Thần, chúng ta..."

"Anh biết em muốn nói cái gì, anh không có cái ý tứ khác, anh vĩnh viễn xem em như bạn tốt." Kha Dịch Thần cắt ngang lời Hạ Nhất Nhiễm muốn nói, tại bên tai cô trầm giọng nói.

Anh ta biết, Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn yêu Đường Hạo Nam, hiện tại không có khả năng tiếp nhận anh ta...

Cửa phòng bệnh, Đường Hạo Nam mang theo một chồng cà mèn giữ ấm, hip con người nhìn hai người trong phòng bệnh, chính đang "Thân mật tiếp xúc".

Cái tên Kha Dịch Thần kia, là đang hôn cô sao?!

"Em nghỉ ngơi cho tốt đi, anh hôm nào trở lại thăm em!" Lúc đó, Kha Dịch Thần vỗ vỗ chân, đứng lên.

"Uh'm!" Hạ Nhất Nhiễm cười nói, Kha Dịch Thần xoay người đi, vừa lúc nhìn thấy Đường Hạo Nam đứng ở cửa.

Mà Hạ Nhất Nhiễm cũng thấy được anh, hơn nữa trọng điểm là trên tay phải của anh mang theo hộp cơm giữ ấm...

Xong rồi, chỉ sợ anh lại muốn phát hỏa rồi!

Vốn dĩ Kha Dịch Thần phải rời khỏi, thấy Đường Hạo Nam tiến vào, mỉm cười lễ phép gật đầu coi như chào hỏi, Đường Hạo Nam vậy mà cũng cười tí mắt.

Anh đi đến bên cạnh tủ đầu giường, đem cà mèn đặt xuống.

"Bốp!"

Một chồng cà mèn màu trắng đặt đầy lên trên tủ đầu giường "Không cẩn thận" đụng phải chậu hoa thủy tinh kia rơi xuống ở trên mặt đất, miếng thủy tinh bể nát cùng đất bên trong rơi tung tóe đầy trên đất.

"A! Coi tôi này, thật không cẩn thận rồi! Chậu hoa đáng yêu như vậy, là Kha tổng đưa đến đi?" Đường Hạo Nam đáng tiếc nhìn chậu hoa trên mặt đất, tâm tình lại là vô cùng tốt, anh nói xong liền ở cạnh giường bệnh ngồi xuống.

Hạ Nhất Nhiễm biết, anh chính là có ý! Kha Dịch Thần đương nhiên cũng hiểu rõ!

"Bà xã, còn đau không?" Đường Hạo Nam một tay kéo Hạ Nhất Nhiễm qua, ôn nhu hỏi, nói xong, ngay tại trên gương mặt cô nặng nề mà hôn một cái.

Mọi người ngủ ngon ~!~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Anh hôn cô!

Đôi môi người đàn ông mút lấy đôi má của cô gái trong lòng ngực, nặng nề mà hôn một cái, phát ra âm thanh cực kỳ ái muội.

Đường Hạo Nam bất thành linh hồn, để cho Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy cực kỳ "Kinh sợ"!

Cái tên bệnh thần kinh này lại muốn nháo loại nào?!

Hạ Nhất Nhiễm bị Đường Hạo Nam ôm vào trong ngực, Đường Hạo Nam đặc ý nhìn Kha Dịch Thần, ánh mắt hai người đàn ông giao nhau, sóng cuộn bão táp.

Đường Hạo Nam xác định, Kha Dịch Thần đối với Hạ Nhất Nhiễm tuyệt đối còn chưa hết hi vọng!

Kha Dịch Thần lại không xác định, Đường Hạo Nam rốt cuộc là ham muốn chiếm hữu đang nổi lên, hay vẫn lại là đã yêu Hạ Nhất Nhiễm rồi hả?

Không có khả năng!

Anh ta điều tra qua, vài năm nay bọn họ vẫn là trạng thái ở riêng!

"Thuốc giảm đau còn không có hết tác dụng, không đau." Ở trước mặt Kha Dịch Thần, cô đối với Đường Hạo Nam mỉm cười, cũng là hi vọng Kha Dịch Thần thông suốt, cô cùng anh ta, không có bất luận cái khả năng gì!

"Tôi liền không quấy rầy các người, Nhiễm Nhiễm, em nghỉ ngơi cho tốt, Hạo Nam, anh nhớ chăm sóc tốt cho Nhiễm Nhiễm." Kha Dịch Thần nho nhã lễ độ mở miệng.

"Tôi đương nhiên sẽ chăm sóc cô ấy thật tốt! Cũng không bận Kha tổng lo lắng! Đi thông thả, không tiễn." Đường Hạo Nam lại vẫn ngồi ở mép giường, âm u mà nói, cảm thấy được Kha Dịch Thần cực kỳ đối trả.

Hừ! Cùng anh đấu? Không dễ dàng như vậy!

"A Thần, anh đi thông thả!" Hạ Nhất Nhiễm lễ phép hô một câu, Kha Dịch Thần đã ra khỏi phòng bệnh, để lại cho cô một cái mỉm cười ôn nhu.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn nhìn cửa, khóe miệng cũng nhiễm mỉm cười.

"Nhìn, nhìn cái gì vậy?! Tiểu Tam kia đã đi rồi!" Đường Hạo Nam cảm thấy được Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười cực kỳ chói mắt, cái người phụ nữ chết tiết này, sau khi kết hôn cô liền không đối với anh có một cái mỉm cười vui vẻ! Đối với Kha Dịch Thần trái lại không bần xỉn!

Chẳng qua, ai bảo bọn họ là bạn lâu năm làm chi!

"Tiểu Tam?" Anh chỉ chính là Kha Dịch Thần sao? Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được cực kỳ buồn cười, "Anh thực nhầm chán..." Cô nhỏ nhỏ nói thầm, từ trong ngực anh muốn tránh ra, Đường Hạo Nam lại ôm chặt, không chịu buông ra.

"Như thế nào, Kha Dịch Thần có thể đụng chạm cô, hôn cô, tôi liền không thể?" Anh chỉ mới đi lấy cà mèn thức ăn cho cô thôi, cái tên Kha Dịch Thần kia liền xuất hiện, lại vẫn ở trong phòng bệnh cùng cô ái muội!

"Anh nói bây bạ gì đó?!" Anh có phải hai mắt có vấn đề hay không, vậy mà lại tron mắt nói lời bịa đặt!

"Như thế nào, dám làm không dám chịu? Đừng cho là tôi không thấy được! Gấp đến nỗi ở trong phòng bệnh liền muốn cho tôi đội nón xanh rồi! Hạ Nhất Nhiễm, đừng tưởng rằng cô đã cứu tôi một lần, tôi đối với cô sẽ thật sự mềm lòng! Lần sau không cho cô lại cùng Kha Dịch Thần nói một câu!"

"Tôi mới vừa nói qua, không phải xuất phát từ cứu anh! Ừm..." Hạ Nhất Nhiễm lớn tiếng phản bác, giãy lắt, Đường Hạo Nam vậy mà, đột nhiên tay giữ chặt cái ót của cô, bá đạo ngăn chặn môi cô!

Vừa mới là hôn má, lần này là môi!

Hạ Nhất Nhiễm như bị điện giật, ngu ngơ, thất lung bị một cánh tay anh vòng qua ôm lấy, cánh tay giữ chặt cái ót của cô, thâm sâu cuồng dã gặm nhấm môi của cô...

Trong phòng bệnh, đèn điện mờ ảo, người đàn ông ngồi ở mép giường, ôm cô gái, cuồng dã hôn.

Hình ảnh cực kỳ duy mỹ, động lòng người.

Buông ra khi đó, cô phát ra âm thanh ngâm nga ái muội, sắc mặt đỏ lên, hai mắt mê ly, đôi môi sưng đỏ, Đường Hạo Nam đặc ý nhìn cô, tất cả là khí tức dục vọng ngạo của cô.

Giống với cái đêm tuyệt mỹ kia, mê hoặc huyền ảo.

"Hừ... Như thế nào, chỉ là một cái nụ hôn, liền đem cô chinh phục rồi hả? Có phải kỹ thuật hôn của tôi quá tuyệt vời hay không? So với Kha Dịch Thần, như thế nào?" Anh ho nhẹ, che dấu chính mình vừa mới kích thích, hướng cô trêu ghẹo đạo.

Anh cũng không biết chính mình làm sao vậy, lúc nghe cô phản bác cô cứu anh chỉ là về công việc khi đó, trong lòng cực kỳ căm tức, không nguyên tin tưởng, đành phải lấy nụ hôn ngăn chặn miệng của cô!

Dưới ánh sáng mờ nhạt, người đàn ông mặc áo sơ mi trắng, đuôi lưỡi liếm liếm môi mỏng, giống như đang nhớ đến nụ hôn vừa rồi, xấu xa như vậy, tà mị không kèm chế được.

Cho dù xem ra xấu xa, cũng là mê người như vậy, làm cho người ta trầm luân, không nào tự thoát khỏi.

Hạ Nhất Nhiễm trái tim tại thành thị thành thị cuồng khiêu, lại vẫn đắm chìm trong nụ hôn cuồng dã vừa mới rồi kia, đột nhiên như thế, giống cuồng phong bạo vũ. Răng môi lại vẫn lưu lại hơi thở nam tính thuộc loại đặc trưng của anh. Cũng không biết, anh vì cái gì muốn hôn cô...

Đây là từ khi kết hôn tới nay, anh lần đầu tiên hôn cô...

Cô nói không phải vì cứu anh, anh giống như không chịu tin tưởng.

Nhìn về phía anh khi đó, anh vậy mà đang mở ra cà mèn.

Trên giường bệnh, bàn ăn tự động được mở ra, Đường Hạo Nam đem canh đậu đỏ, canh bánh bao mang lên bàn.

Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt nhìn canh đậu đỏ sền sệt cùng canh bánh bao trắng trong đặt trên bàn, có một loại cảm giác thụ sủng nhược kinh.

Đường Hạo Nam vì cái gì đột nhiên đối với cô tốt như vậy?

"Đường tổng, tôi nói rồi, tôi là xuất phát từ giữ gìn hình tượng công ty, không phải là thật tâm nghĩ muốn cứu anh! Tôi là cái người phụ nữ lòng dạ rắn rết, tôi không có lòng tốt như vậy!" Cô không cần ôn nhu của anh, không trân trọng, càng không cần!

Cô đột nhiên lại cường điệu một lần, Đường Hạo Nam nghe xong quả thực có chút kích động muốn đánh cô! Anh trừng mắt nhìn cái người phụ nữ chết tiệt không biết tốt xấu, trong lòng rất không là tự vị!

Cô liền như vậy không nghĩ muốn nhận tình cảm của anh?

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô thật không biết phân biệt tốt xấu! Mộng Mộng cũng đang ở nơi này, tôi hiện tại liền đi xem cô ấy!" Miệng anh không chút đắn đo, nghiêng răng nghiêng lợi nói, mang theo tâm lý trả thù, nói xong, nhanh chóng ra khỏi phòng bệnh.

Cô buồn khổ ngồi ở kia, nhắm mắt, khục khục cái mũi.

Hạ Nhất Nhiễm, mày hà tất phải quật cường như thế?! Mày rõ ràng muốn ôn nhu của anh ấy!

Vì cái gì muốn đẩy anh ấy ra?

Vì cái gì không thể dừng cảm tranh thủ một lần? Dù cho tan xương nát thịt...

Nhìn bát canh đậu đỏ bốc lên hơi nóng, món đồ ăn ngọt cô yêu nhất, nước mắt không khỏi tự mình rơi xuống

Anh đi nhìn Đồng Y Mộng rồi...

Anh là đang đối với cô nhấn mạnh, Đồng Y Mộng tồn tại, nghĩ muốn đối với cô nói, Đồng Y Mộng ở trong lòng anh mới đúng là quan trọng nhất, đúng không?

Anh có lòng từ bi cho cô chút ôn huệ nhỏ, chẳng qua là vì hôm nay cô giúp anh cản Axit sunfuric, bày tỏ một phen cảm kích mà thôi!

Nhưng mà, cuồng dã kích cuồng kia, để cho cô khó có thể chống đỡ nụ hôn của anh thì lại tính là cái gì?

Tay trái cầm lấy thìa, múc một muỗng canh đậu đỏ nấu cực kỳ nhừ, vào miệng là tan, hương vị ngọt lành tràn đầy tất cả khoang miệng, vị giác được kích thích.

Cảm giác nóng hầm hập dọc theo thực quản, chậm rãi đi xuống, rót vào trong bụng.

Cảm giác thật ấm áp, thấm vào lòng người, rõ ràng là ấm áp, nước mắt lại im lặng rơi xuống, có dọc theo cảm ngứa chảy trong cổ, trút vào trong cổ áo, phồng lên da.

Nội tâm là vùng vẫy, mâu thuẫn.

Cô có thể rõ ràng cảm giác được, tình yêu đối Đường Hạo Nam bị chính mình chôn dấu dưới đáy lòng sâu thẳm, đang ở kêu gào.

Cô cũng không hiểu, anh căn bã như thế, vô tình như thế, cô vì cái gì liền là đối với anh nhớ mãi không quên...

Cửa phòng bệnh lại có động tĩnh, cô vội vã lau nước mắt.

Tô Tiểu Quả là từ trên tin tức biết Hạ Nhất Nhiễm bị hắt Axit sunfuric, sau khi tan tằm liền vội vàng tìm đến bệnh viện, tìm thật lâu, mới ở khu phòng bệnh VIP tìm được phòng bệnh Hạ Nhất Nhiễm.

Vào cửa liền nhìn đến trên mặt đất một mảnh bừa bãi, tiếc thương nhìn những cái đóa hoa xinh đẹp cùng đất đá rơi rụng đầy ở trên mặt đất.

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng ấn chuông, kêu lao công đến dọn sạch đi.

Nhìn Tô Tiểu Quả thân mặc quần bò, áo sơ mi, chân mang giày vải, lưng đeo ba lô, tóc búi lên, thất thần ở cạnh giường bệnh, gất gao nhìn chằm chằm Hạ Nhất Nhiễm.

"Hạ Nhất Nhiễm! Chị nghĩ muốn hù chết em sao?!" Tô Tiểu Quả tức giận rống, giây lát hốc mắt liền đỏ lên.

"Tiểu Quả! Chị không sao! Chỉ là phía sau lưng bị thương ngoài da một chút thôi!" Hạ Nhất Nhiễm biết, Tô Tiểu Quả là lo lắng cho cô. Mấy năm nay, có thể cùng cô chân chính thật sự thổ lộ tâm tình, người bạn thân chân chính đối với cô cũng chỉ có Tô Tiểu Quả rồi.

Cái cô bé cùng cô hùn vốn mở tiệm bánh ngọt này.

"Chị không có việc gì chị không có việc gì, chị luôn thích nói ba chữ kia! Hạ Nhất Nhiễm, chị thực nghĩ chính mình là đức mẹ Maria sao?! Em xem tin tức, trong tin tức nói, chị là cứu Đường Hạo Nam tên cận bã kia, mới bị hắt đến! Hạ Nhất Nhiễm! Chị đâu óc bị úng nước sao?! Tên cận bã kia liên xứng đáng bị hắt trứng, hắt chết rồi, mới là vì dân trừ hại!" Tô Tiểu Quả liền không rõ, cái tên Đường Hạo Nam ba ngày hai bữa lại cho Hạ Nhất Nhiễm đội nón xanh, vậy mà cô gái này lại vẫn quyết một lòng thích hắn!

"Tiểu Quả! Chị không cho em nói anh ấy như vậy! Anh ấy còn không có hư hỏng đến cái loại trình độ này!" Tô Tiểu Quả nói như vậy đối Đường Hạo Nam cũng không công bằng, anh tuy rằng đối với cô hận thấu xương, tuy là một tên đàn ông cận bã, cũng là bởi vì không thích cô.

"Aaa! Chị vậy mà lại vẫn giữ gìn hắn! Hôm nay tin tức đều nói, nhà máy của Đường thị là dùng mồ hôi và máu của công nhân, Đường Hạo Nam chính là quỷ hút máu! Cũng khó trách, đối với vợ của chính mình cũng không là người đàn ông tốt, làm sao có thể là người tốt! Vậy mà chị lại vẫn che chở hắn! Em quả thực coi thường chị!" Tô Tiểu Quả lòng đầy căm phẫn nói, cô so với Hạ Nhất Nhiễm nhỏ hơn hai tuổi, tuổi còn nhỏ, tính tình nóng, vẫn lại là thẳng tính, không thích sẽ nói thẳng.

Hạ Nhất Nhiễm sơ dĩ thích Tô Tiểu Quả, một phần cũng là bởi vì tính tình ngay thẳng cùng hào khí này, cô cực kỳ hâm mộ.

"Lần này đưa tin là có người cố ý nhằm vào Đường thị, em vậy mà cũng tin." Cô nói xong, tay trái cầm lấy thìa, ăn cháo.

"Chị Nhiễm Nhiễm, chị đừng giận em mà, em nói những lời này, cũng là đau lòng chị, Đường Hạo Nam không đáng để chị trả giá nhiều như vậy!" Tô Tiểu Quả cau mày, thật có lỗi nói.

"Tức cười, chị khi nào thì giận em rồi."

"Đừng mà! Chị Nhiễm Nhiễm là tốt nhất, dịu dàng đáng yêu! Mắng người chỉ mắng yêu! Là thương em nhất!" Tô Tiểu Quả cười nói, y tá tiến vào muốn quét dọn mặt đất bừa bãi, Tô Tiểu Quả cảm thấy được những cái này nhiều đáng yêu liền như vậy bị bỏ đi cực kỳ đáng tiếc, mà còn nhìn ra được đều là hàng nhập khẩu.

Cô nhặt lên, bỏ vào bịch xộp, nói là lấy đi về nuôi sống.

Tô Tiểu Quả ở cùng cô một hồi liền đi trở về, trong phòng bệnh chỉ còn lại có cô một người.

An Lạp cùng các đồng nghiệp bộ phận khác đều đã tới thăm qua, cô phân phó với An Lạp công việc trong hai ngày tới. Cầm Laptop của cô do An Lạp mang đến, nhìn tin tức một hồi, chính mình viết một phần báo cáo nguy cơ quan hệ công chúng của Đường thị lần này.

Đêm khuya yên tĩnh, cô đi buồng vệ sinh, y tá nói, vết thương phía sau lưng cô cùng trên đùi không thể thấm nước, không thể tắm vòi sen, chỉ có thể lau.

Thuốc giảm đau dần mất tác dụng, miệng vết thương bắt đầu đau, cô đứng trong phòng vệ sinh, cật lực cởi quần áo.

Trong phòng tắm, cô gái không mặc áo trên lưng dán băng gạc, đang muốn khom lưng cởi quần, động tác xem ra cực kỳ khó khăn, Đường Hạo Nam đem cửa nhẹ nhàng kéo ra, bước dài đi vào, Hạ Nhất Nhiễm cảm giác có người tiến vào, lập tức phòng bị che chắn ngực, quay đầu, bóng dáng cao ngất của Đường Hạo Nam kia đã đứng ở trước mặt!

Từ giờ chương nào cũng đều dài ít nhất là gấp đôi mấy chương trước rồi. Làm lâu lâu luôn T~T

Mọi người ngủ ngon ~!~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Giúp cô lau

Anh như thế nào lại tới nữa!

Hạ Nhất Nhiễm hít một hơi khí lạnh!

Quan trọng là trên người cô không mặc quần áo, vôi vàng xoay người, đưa lưng về phía anh, hai tay ôm ngực.

"Có thể mời anh ra ngoài sao? Tôi đang tắm!"

Trong phòng tắm gọn gàng sạch sẽ, bên cạnh vòi sen, một cô gái đang đứng, dáng người cao gầy, trên lưng vốn dĩ trắng tuyết hoàn mỹ, hiện tại hơn một khối băng gạc, làn da bên ngoài băng gạc phỉm hồng.

Ánh mắt nóng bỏng của Đường Hạo Nam không hề chớp mắt nhìn chằm chằm lưng cô, không có rời đi, ngược lại đi về phía trước vài bước.

"Y tá nói cô không thể tắm rửa, cô chẳng lẽ nghĩ muốn tìm đường chết?" Vẫn như cũ nói lời ác độc, giọng điệu châm chọc, anh cũng không biết nên lấy giọng điệu như thế nào nói chuyện với cô, sớm thành thói quen châm chọc cùng khinh thường mỗi khi mở miệng đối diện với cô.

"Tôi tính lau mình!"

"Lau? Có nhiều chỗ cô lau được sao?" Đường Hạo Nam đến gần cô, nhẹ giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi, Đường Hạo Nam khom người cảm khăn lông đã thấm nước ẩm trong bồn, vắt khô, khăn mặt ẩm áp tiếp xúc đến làn da sau cổ, Hạ Nhất Nhiễm như bị điện giật!

Đường Hạo Nam cũng rõ ràng cảm giác được sự kinh ngạc của cô, lưng cô cứng đờ, rõ ràng cho thấy bài xích.

"Anh tới cùng muốn làm không?" Cô bình tĩnh hỏi, ở trong lòng thở sâu, hai tay gắt gao che ngực, cố gắng bảo trì trấn định, không nghĩ muốn cùng anh cãi nhau, lại càng không muốn chọc giận anh.

"Giúp cô chà xát người..."

"Vì cái gì?"

"Có phần thương xót cô, không cần quật cường, phụ nữ yếu đuối một chút, đáng thương tội nghiệp một chút, đàn ông mới có thể quan tâm chút... Cô trước kia không phải rất thích giả vờ đáng thương sao, như thế nào từ sau khi kết hôn với tôi, ngược lại giống con nhím rồi hả?" Đường Hạo Nam gần như là từ sau lưng cô ôm chặt cô, khom người, cúi đầu, đôi môi ái muội dán lên bên tai cô, thấp giọng nói.

Con nhím..

Anh cũng biết cô bây giờ là con nhím a.

Cô sợ dĩ lại biến thành một con nhím, còn không phải nhờ anh ban tặng?

"Tôi một chút cũng không muốn để cho anh quan tâm, giả đáng thương lấy lòng anh có ích lợi gì?" Lòng của anh từ đầu liền không thuộc về em, lại vẫn đối em hận thấu xương, vứt bỏ như ghẻ rách, ở trong lòng anh, em luôn là ác độc như thế.

Đường Hạo Nam cảm giác chính mình lại đang tự rước lấy nhục, người phụ nữ chết tiệt này căn bản không thích anh, cho nên mới không thích thú giả vờ đáng thương!

Anh cảm lấy khăn nóng phủ phía sau cổ cô, thô lỗ lau một phen, liền muốn đòi xuống, nhìn đến băng gạc kia dán thành một khối, lòng thất lại.

Hình ảnh cô bị hắt Axit sunfuric lại vẫn khắc ở trong óc, tiếng la khóc khàn cả giọng kia, tiếng kêu thảm thiết thê lương, bây giờ còn khiến người ta sợ hãi.

Động tác trên tay không khỏi mềm nhẹ hơn.

Hạ Nhất Nhiễm cứng ngắc vẫn không nhúc nhích, khăn mặt ẩm áp ở phía sau lưng dao động, có thể cảm giác được động tác của anh rất dịu dàng.

Nghĩ đến Đường Hạo Nam đang giúp cô chà xát người, có cảm giác cực kỳ vi diệu.

"Đuổi cánh tay ra!"

"Không cần!"

"Thẹn thùng cái gì mà thẹn thùng! Leo lên giường tôi thôi đi, phóng túng như vậy mà!" Đường Hạo Nam châm chọc nói.

"Đây không phải do tôi nguyện ý!" Hạ Nhất Nhiễm kích động phản bác, Đường Hạo Nam hơi sững người.

"Không phải cô nguyện ý? Đó là tôi nguyện ý? Nếu không phải cô hạ thuốc tôi, tôi đừng chạm cô mới là lạ!" Anh nói xong, thô lỗ kéo cánh tay của cô ra một cái. Nhũ hoa bật ra run rẩy, trên cặp đảo nảy nở không dính chút nước.

Đường Hạo Nam bức ép chính mình giống thánh nhân một dạng, lôi kéo cánh tay của cô lau, không xem cảnh xuân trước ngực cô.

"Mời anh bây giờ cũng đừng đụng chạm tôi!" Rất không quen với chuyện anh đột nhiên ôn nhu, cũng không hiểu anh vì cái gì đột nhiên như vậy, cô biết như vậy phát triển tiếp xuống là không đúng!

Đường Hạo Nam không để ý tới cô, giặt sạch khăn mặt tiếp tục xoa xát, khi anh lại thay nước lần nữa, Hạ Nhất Nhiễm rút cục nhân cơ hội trốn ra buồng vệ sinh, tìm bộ đồ bệnh nhân sạch sẽ, vội vàng mặc vào, Đường Hạo Nam buồn bực đuổi tới.

Cửa phòng bệnh vừa lúc bị gõ vang, Đường Hạo Nam đi tới, mở cửa, chỉ thấy Chu Giai Ngưng toàn thân mặt mày dài trễ ngực đầy gọi cảm đứng ở cửa.

"Hạo Nam... Người ta ở cửa bệnh viện chờ anh thật lâu, như thế nào vẫn không đi xuống a..." Chu Giai Ngưng tiến vào, hai tay ôm cánh tay Đường Hạo Nam, bộ ngực khổng lồ của cô ta ở trên cánh tay anh cọ sát, làm nũng nói.

Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở cạnh giường bệnh, lãnh đạm nhìn một màn này.

"Chờ không kịp rồi hả? Tiểu yêu tinh! Mới cả đêm không muốn em!" Đường Hạo Nam tà tứ nói, âm thanh phát ra cực kỳ lớn, giống như sợ Hạ Nhất Nhiễm nghe không được vậy.

Hạ Nhất Nhiễm nghe được rõ ràng.

Cô mở chăn ra liền lên giường, đưa lưng về phía bọn họ nằm nghiêng xuống, kéo chăn, che kín đầu không muốn nghe đến đoạn đối thoại hạ lưu vô si của bọn họ.

Đường Hạo Nam đi toilet, để cho Chu Giai Ngưng chờ anh, anh mới đi vào, Chu Giai Ngưng vụng trộm nhìn cửa toilet, hướng giường bệnh Hạ Nhất Nhiễm đi đến.

"Hạ tổng, nghe nói cô là vì giúp Hạo Nam, mới bị hắt Axit sunfuric Thật sự là may nhờ có cô nha..." Chu Giai Ngưng khom người, ghé sát vào chăn, nhẹ giọng nói, một vẻ cảm kích hành động của cô.

Hạ Nhất Nhiễm mở chăn, lộ ra mặt, "Chu tiểu thư, tôi cứu là chồng của tôi, đâu đến phiên cái thứ Tiểu Tam như cô cảm kích tôi." Cô không khách khí, nhẹ giọng châm chọc.

"Tiểu Tam? A... Hạ tổng giám, Đường tổng từ sau khi kết hôn liền không chạm qua một đầu ngón tay của cô, các người trường kỳ ở riêng ít nhất ba năm, hôn nhân của các người đã là không có hiệu quả rồi. Hơn nữa, không có cảm tình mới tính kẻ thứ ba..." Chu Giai Ngưng sâu xa châm chọc nói.

"Nghe Hạo Nam nói, cô là chen ngang giữa anh ấy cùng mối tình đầu của mình, nói như vậy, ai mới là tiểu tam a?"

"Chu tiểu thư là đang theo tôi so với trộm phải không? Cho dù là trộm, tôi cũng so với cô trộm cao minh, tôi ít nhất chiếm được danh hiệu Đường phu nhân, mà có chút người, chỉ sợ chịu đến đầu bạc cũng không thể chuyển chính thức a!" Hạ Nhất Nhiễm sâu xa châm chọc.

"Cô...!" Chu Giai Ngưng khó thở, cô ta biết, Đường Hạo Nam đối với cô ta chỉ là gặp dịp thì chơi, không có khả năng có kết quả, nhưng mà, cô ta thật là có chút dã tâm, lần này bị Hạ Nhất Nhiễm giẫm lên đến chỗ giấu đầu lòi đuôi, trong lòng đương nhiên khó chịu!

Đường Hạo Nam lúc này từ phòng vệ sinh đi ra, vẻ mặt Chu Giai Ngưng kia nháy mắt từ phần nộ biến thành ủy khuất, "Đường phu nhân, tôi chỉ là hảo ý hỏi thăm cô một tiếng, cô hà tất nhục nhã tôi như vậy..."

"Giai Giai! Đi thôi!" Ai ngờ Đường Hạo Nam nghiêm túc kêu cô ta, Chu Giai Ngưng lập tức chạy tới bên cạnh anh, "Hạo Nam.. em..."

Giọng Chu Giai Ngưng ủy khuất biến mất dần, Hạ Nhất Nhiễm nghe được tiếng đóng cửa.

Cô nằm ở trên giường ngủ, vết thương phía sau lưng cùng trên đùi, khiến toàn thân đau, rõ ràng là trời đang mùa hè, lại cảm giác rất lạnh, cô quần chặt chăn mỏng, từ từ nhắm hai mắt, nước mắt nóng bỏng rót cục nhìn không được tuôn ra.

Cho rằng sớm đã bách độc bất xâm, nhưng mà, nghe được người khác nói cô là Tiểu Tam phá hoại tình cảm của Đường Hạo Nam cùng Đồng Y Mộng khi đó, cô vẫn lại là bị kích thích đến chỗ.

Anh ở bên ngoài hẳn đều nói với mọi người biết cô cái người vợ này chính chỉ là con rối đi?

Không biết là vết thương còn đau, hay vẫn lại là lòng đang đau, cô cuộn mình ở trong chăn, liếm liếm miệng vết thương, rất muốn một lần khóc thật thoải mái.

Cô chẳng qua là người bề ngoài lạnh lùng nhưng nội tâm cực kỳ yếu ớt.

Cửa phòng bệnh lại bị đẩy ra, người đàn ông lén lút đã đi tới, tình huống nghe được tiếng nước nở cực kỳ bi thương của cô gái dưới chân.

Nhìn cô thống khổ, anh không phải nên vui mừng à?

Vì cái gì giờ phút này lại một chút đều đã vui mừng không nổi, ngược lại cực kỳ đau lòng.

Bề ngoài lạnh lùng, tới cùng là lớp bảo hộ bản thân của cô, hay vẫn lại là bản tính?

Hiện tại cuộn mình ở trong chăn, thương tâm khóc, mới là Hạ Nhất Nhiễm chân chính đi?

Hạ Nhất Nhiễm khóc đến thương tâm, căn bản không chú ý tới Đường Hạo Nam vào được, mà còn, anh đã ở bên giường lén lút ngồi xuống, "Khóc cái gì? Thấy tôi cùng Chu Giai Ngưng đi cùng nhau, khó chịu sao?" Anh nhẹ giọng hỏi.

Tiếng khóc của Hạ Nhất Nhiễm lập tức ngừng, toàn thân cứng ngắc, còn tưởng rằng nghe được quý đang nói chuyện rồi!

Cô nín thở, đầu óc ông ông choáng váng, Đường Hạo Nam kéo chăn ra, nghiêng tựa vào trên giường, nhìn mặt cô.

Cả mặt cô đỏ bừng, nước mắt đầy mặt, lại cũng không phải là người phụ nữ nghiêm túc giỏi giang lãnh tính trong công việc thường ngày kia, mà giống một cô gái nhỏ bất lực chọc người thương yêu.

"Khóc đến thương tâm như vậy, nhất định là..."

"Tôi, tôi chỉ là miệng vết thương đau quá thôi!" Cô lập tức cắt ngang lời của anh nói, quật cường phản bác, không thừa nhận là vì anh khổ sở!

"Không phải đã tiêm thuốc giảm đau sao? Như thế nào lại vẫn đau?" Tuy không đạt được đến đáp án mong muốn, nhưng mà nghe nói miệng vết của cô lại thương đau, anh cũng là khản trương.

"Thuốc giảm đau đã tiêm rồi, giờ tan hết thuốc nên sinh đau, hôm nay không thể lại tiêm nữa, tác dụng phụ rất lớn." Cô cố gắng giữ vững bình tĩnh nói.

Đường Hạo Nam nhớ tới cô buổi chiều kêu khóc thảm thiết tê tâm liệt phế, nghĩ thầm rằng khẳng định rất đau, anh hướng đến một bên khác của giường bệnh, nằm nghiêng xuống, Hạ Nhất Nhiễm cúi đầu, không nghĩ muốn đối mặt anh.

"Đau liền khóc đi!" Anh trầm giọng nói, đem đầu cô ấn vào trong ngực mình.

Hạ Nhất Nhiễm ngửi được hương vị trên người anh, mặt chôn ở trong lòng anh, lòng đang thất lại...

"Anh tránh ra... Đi!" Cô nói xong nước mắt không thể kiềm chế tuôn rơi, một cánh tay lại không chế không nổi ôm chặt eo của anh, "Hu hu... Hu..." Chôn ở trong lòng anh, khóc lên thành tiếng.

Để cho cô phóng túng một lần đi, liền một lần, ôm lấy anh, khóc xong là tốt rồi.

Cảm nhận được người con gái trong lòng mình đang run run, tim Đường Hạo Nam cũng đang run rẩy theo, trong đầu tất cả đều là hình ảnh tại cửa bệnh viện, cô xông đi tới bảo hộ chính mình.

Cho dù gặp dịp thì chơi, bây giờ cũng không nhẫn tâm thật sự cùng Chu Giai Ngưng rời đi, lén lút trở về, lén lút nhìn xem phản ứng của cô, nhìn cô một người cô đơn bất lực trốn ở trong chăn khóc, anh liền mềm lòng rồi...

Trong lòng một cái kích thích, Đường Hạo Nam đột nhiên nâng chặt đầu cô, lại một lần nữa giống như phát điên một dạng, không chút do dự ngăn chặn môi của Hạ Nhất Nhiễm.

Hạ Nhất Nhiễm lại một lần sững sốt, nụ hôn này giống như cuồng phong bạo vũ một dạng cuốn sạch lý trí của cô, cô thất thần, lưỡi người đàn ông nóng rực cạy mở hàm răng của cô, vươn tới cuốn lấy đầu lưỡi của cô, quấy đảo, hút ngọt ngào trong miệng cô.

Đường Hạo Nam đang hôn cô...

Hạ Nhất Nhiễm đã từng mang trong mình tâm tư thiếu nữ, nụ hôn, tượng trưng cho tình yêu, phương thức biểu đạt tình yêu thuần khiết hoàn mỹ nhất.

Đường Hạo Nam mà cô yêu thương chính đang hôn cô, cô làm sao có thể vô tâm vô động?

Nước mắt rơi càng thêm tràn rã, từ từ nhắm hai mắt, dựa vào bản năng, cô bắt đầu hôn trả anh, mang theo kích động, mang theo chứa chan tình yêu.

Trong phòng bệnh, người đàn ông cùng cô gái trong lòng ngực mặt đối mặt nằm ở trên giường ôm lấy đối phương, nụ hôn nồng nhiệt triền miên quán lấy nhau cùng một chỗ. Đường Hạo Nam cực kỳ vui sướng khi cảm nhận được cô chủ động, hôn càng sâu hơn, một bàn tay không yên phận mà xoa ngực của cô.

Hạ Nhất Nhiễm buồn bực, bất lực xui xẻo ở trong lòng anh, cảm giác xa lạ mà khác thường lan tràn đến mọi góc ngách trên thân, dần dần thiêu đốt...

Xúc cảm mềm mại, hương vị say nồng. Đường Hạo Nam yêu chết loại cảm giác này, hận không thể lập tức đem cô khám nhập vào thân mình!

Bà kon ngủ ngon!!! Đạo này tui bận lém, cả ngày làm ko xong 1c T~T, qua tháng đi công tác 2 tuần chắc ko có truyện. Báo trước để chuẩn bị tinh thần, đợi chờ là hạnh phúc mừ ^~^

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Gần trong gang tấc, xa tận chân trời

Hạ Nhất Nhiễm cũng cảm giác toàn thân như hỏa thiêu, loại cảm giác này, cô ấn tượng rất sâu sắc, bốn năm trước một đêm kia, cũng là như thế này.

"Không... Uh'm..." Buông ra khi đó, cô phản kháng, trên mặt lại vẫn tràn đầy nước mắt, e lệ cúi đầu, tay Đường Hạo Nam còn đang ở trước ngực cô xao xát nhào nặn, hô hấp nặng nề, bụng dưới căng thẳng đến đau rồi.

"Cho tôi!" Anh thô bạo ra mệnh lệnh, nâng cằm của cô lên, lại cắn môi cô. Dựa vào bản năng thân thể, anh hiện tại cực kỳ muốn cô!

"Đủ rồi! Trên người tôi còn có vết thương. Hơn nữa, anh thật sự bụng đói ăn quàng sao? Anh có nhu cầu sinh lý, có thể đi tìm những tình nhân kia của anh là được rồi." Cô khôi phục lý trí, lãnh đạm nói, chịu đựng đau đớn, xoay người đi, đưa lưng về anh.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô lại cùng tôi tranh cãi! Cô vừa mới rõ ràng tại đáp lại tôi! Chúng ta theo như nhu cầu không phải rất tốt à!" Đường Hạo Nam tức giận nói, không nghĩ muốn đối với cô mềm lòng.

Anh cảm thấy được chính mình thật sự là bụng đói ăn quàng, mới có thể đối với cô có ý định động dục!

"Tôi mới không cần... Miệng vết thương đau..." Cô lãnh đạm nói, từ từ nhắm hai mắt.

Đường Hạo Nam ảo não đứng dậy, xuống giường, đi buồng vệ sinh.

Bận tâm trên người cô còn có vết thương, anh cũng không cảm thú muốn cô!

Trong phòng tắm truyền đến tiếng nước chảy "rào rào", anh đang tắm dội, cô bức ép chính mình khăn trương ngủ, miệng vết thương đau, không dễ dàng đi vào giấc ngủ như vậy, chỉ có thể giả bộ ngủ.

Đường Hạo Nam từ phòng tắm ra ngoài, bên hông chỉ quấn một cái khăn tắm màu trắng, cầm khăn mặt xoa tóc, đi đến bên cạnh giường bệnh ngồi xuống.

Một cổ hương vị sữa tắm thoang thoang nhẹ nhàng truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm nín thở, anh đêm nay chẳng lẽ không đi?

Chỉ chốc lát sau, anh nằm xuống, cô vẫn không nhúc nhích giả bộ ngủ, Đường Hạo Nam đưa lưng về phía cô nằm xuống, kéo chăn.

Đèn cảm ứng trong phòng bệnh tắt, rơi vào trong bóng tối, qua thật lâu, cô mới mở mắt, mơ hồ có thể thấy được Đường Hạo Nam là đưa lưng về phía chính mình ngủ.

Bóng lưng khiến cho người ta chua xót.

Phòng không gói chiếc bốn năm, mỗi khi đêm khuya giật mình tỉnh giấc, nhìn giường lớn một bên vắng vẻ trống không khi đó, đều sẽ xót xa, có đôi khi khát vọng nghĩ anh cho dù chỉ là đưa lưng về phía cô, ngủ ở kia cũng là thật tốt rồi...

Anh, gần trong gang tấc, mà lại xa tận chân trời.

Hạ Nhất Nhiễm lặng lẽ nhìn bóng lưng Đường Hạo Nam, lòng là chua xót, cũng là rung động.

Từ nhỏ đến lớn, cô vĩnh viễn chỉ có thể đi theo bóng lưng anh, xa xa nhìn anh, không cách nào với tới.

Giờ phút này, giống như có một loại ma lực, cô dần dần vươn tay cánh tay, chậm rãi nhẹ nhàng mà đặt ở ngang hông của anh, thật cẩn thận từ phía sau lưng ôm lấy anh, mặt dán lên trên lưng anh...

Đường Hạo Nam thân thể rõ ràng cứng ngắc lại, anh căn bản không ngủ, cảm giác bị cô ôm, trong lòng phức tạp.

Người phụ nữ chết tiệt này, rốt cuộc đối với anh là cái tâm lý gì?!

Hạ Nhất Nhiễm thấy Đường Hạo Nam không phản kháng, cho rằng anh thật sự ngủ thiếp đi, nhin không được lại xê dịch thân thể, càng đến gần lưng

của anh hơn, cánh tay càng vòng sang ôm eo anh chặt hơn, mặt càng dán thêm trên lưng anh, nhẹ nhàng hít vào, từ mùi thơm đến hơi thở tất cả đều là khí tức nam tính trên người anh!

Cái loại hương thơm này càng ngửi càng khiến cho người ta cảm thấy được kiên định, hương vị làm cô yên ổn, ôm thân thể của anh, càng cảm thấy kiên định, từ từ nhắm hai mắt, vết thương sau lưng cùng trên đùi giống như không đau, cơn buồn ngủ cũng đến đây, dần dần, cô ngủ thiếp đi.

Đường Hạo Nam một cử động nhỏ cũng không dám, thân thể cứng ngắc dần dần trầm tĩnh lại, nghe được tiếng ngáy rất nhỏ của cô, anh nhẹ nhàng thở ra.

Mà lại cảm thấy được chính mình cực kỳ không hiểu nổi cảm xúc trong lòng, không phải cực kỳ chán ghét cô sao? Như thế nào lại vẫn để cho cô ôm ngủ?!

Anh thật sự là điên rồi!

Nhất định là vậy!

Nhưng loại cảm giác bị cô ôm, bị cô ý lại, chết tiệt thật đúng là thật tốt mà!

Dần dần, anh cũng ngủ thiếp đi.

"Ưm... Đau... Đau quá... Anh Hạo Nam.. Cứu em.." Đường Hạo Nam là bị tiếng nức nở của Hạ Nhất Nhiễm đánh thức, anh bỗng dưng mở mắt ra, mở đèn, thân thể bị cô từ phía sau lưng gắt gao ôm chặt, anh miễn cưỡng xoay người đi.

Cô gái trong lòng, hai gò má mặt đỏ hồng, đôi môi trắng xanh, khô nứt, cánh tay của cô ôm chặt eo của anh, giống như tóm được cọng rom cứu mạng một dạng, dùng lực mặt hướng trong lòng anh cọ.

Đường Hạo Nam phát hiện Hạ Nhất Nhiễm khác thường, lập tức sờ trán của cô!

Nhiệt độ có phần nóng hơn người!

Cô phát sốt rồi!

Khó trách nói mê sảng!

Ở trong mắt Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm từ sau khi cùng anh kết hôn, chỉ có nói mê sảng, mới có thể gọi anh: Anh Hạo Nam.

"Người phụ nữ chết tiệt này, dứt khoát cho sốt chết đi!" Ngoài miệng mắng một câu, lại vội vàng ấn chuông gọi nội đầu giường!

"Em cũng rất muốn chết..." Cho dù phát sốt, Hạ Nhất Nhiễm cũng nghe được lời Đường Hạo Nam nói, trong mơ màng, tim thất lại, giống như bị kim đâm vào, rất đau, rất đau.

Đường Hạo Nam lại sửng sốt, đang phân biệt rốt cục cô là đang nói lời là thật hay giả.

"Phát sốt cũng giả vờ đáng thương! Hạ Nhất Nhiễm, tôi sẽ không thương tiếc cô đâu!" Anh buồn bực nói, không chịu thừa nhận nội tâm đối với cô mềm lòng cùng thương tiếc, vẫn như cũ miệng tiện châm chọc cô.

Kiều ngạo mà nguy trang sự thương tiếc đối với cô, sợ cô là giả vờ, như vậy, anh liền lại giống như tên ngốc một dạng, bị mắc mưu.

Ở trước mặt tình yêu, bọn họ, đều là người nhất gan.

"Em không có giả vờ...Anh Hạo Nam, thực xin lỗi, em không phải cố ý, em cũng là bị hại..." Phát sốt đến mơ mơ màng màng Hạ Nhất Nhiễm, than thở nói, âm thanh nhỏ như muỗi kêu, Đường Hạo Nam cẩn thận nghe cô nói mỗi một chữ, còn không có nghe xong, y tá đã gõ cửa tiến vào.

"Cô ấy phát sốt rồi!" Đường Hạo Nam ôm Hạ Nhất Nhiễm, ý đồ đẩy cô ra, đối với y tá trầm giọng nói.

"Tôi đi kêu bác sĩ điều trị!" Y tá vội vàng nói, thừa dịp y tá ra ngoài, Đường Hạo Nam đẩy cô ra, đi mặc áo ngủ.

Bác sĩ kiểm tra nhiệt độ cơ thể cho Hạ Nhất Nhiễm, truyền dịch, để cho Đường Hạo Nam canh chừng cô.

Sau khi bác sĩ cùng y tá rời đi, Đường Hạo Nam trừng mắt nhìn Hạ Nhất Nhiễm đang nằm trên giường, cực kỳ ảo não!

Anh sinh ra là đại thiếu gia ngậm thìa vàng lớn lên, từ nhỏ đến lớn, ngoại trừ Đồng Y Mộng, còn không có chăm sóc qua cô gái khác! (Hừ chắc ko? Trước lúc chưa có con quý Mộng kia, là ai chăm sóc cho bà Nhiễm thế >"<)

Nhìn Hạ Nhất Nhiễm xoay người, anh lập tức đè chặt cô, sợ cô nằm, đụng tới vết thương sau lưng cùng trên đùi!

"Thật là phiền toái!" Buồn bực nói, anh lại lên giường, nằm nghiêng, cùng cô mặt đối mặt ngủ, cẩn thận ôm eo của cô, ôm chặt cô...

Nếu không phải nể tình cô hôm nay cứu anh, anh mới không có lòng tốt như vậy!

Buồn bực chính mình đối với cô thật tốt quá, anh ở trong lòng ngây thơ tìm cho chính mình lý do như vậy.

Sau nửa đêm, Đường Hạo Nam một cử động nhỏ cũng không dám, ôm Hạ Nhất Nhiễm tùy ý lại phát sốt, mãi đến bình minh, mãi đến khi cơn sốt của cô qua đi.

Hạ Nhất Nhiễm tỉnh lại khi đó, cho rằng chính mình có một cái giấc mơ ngọt ngào, trong mộng, Đường Hạo Nam tỉ mỉ, ôn nhu, chăm sóc cô một đêm.

Nhưng trên giường bệnh chỉ có cô một người.

"Đường phu nhân, người thực hạnh phúc, tối hôm qua người phát sốt, đều là Đường tiên sinh luôn chăm sóc cho người a." Y tá kiểm tra phòng, đối với cô cười nói, vẻ mặt tràn đầy hâm mộ cực kỳ.

Hạ Nhất Nhiễm có phần khó có thể tin, nhớ rõ cô vốn là ôm anh ngủ, về sau liền không nhớ rõ rồi.

Cô lễ phép đối với y tá mỉm cười, cất lực xuống giường, đi toilet, trong lòng vẫn đang đánh trống.

Không thể tin được Đường Hạo Nam sẽ đối với chính mình tốt như vậy, vẫn cũng không hy vọng xa vời.

Cho tới trưa, Đường Hạo Nam không lại xuất hiện, trái lại người Đường gia, như ông võ tổ đều đã tới, mẹ chồng còn mang theo đồ ăn cho cô.

"Như thế nào đưa đến bệnh viện này? Hạo Nam đây là cố ý sao?" Mẹ chồng Lục Uyển Thu có điều ngụ ý nói.

Hạ Nhất Nhiễm tìm thất lại, hiểu rõ được ý tứ của mẹ chồng mình, Đồng Y Mộng quanh năm ở tại cái bệnh viện này, nghe nói đây là bệnh viện nổi tiếng toàn bộ Sùng Xuyên, thậm chí cả nước.

"Mẹ, điều này chứng minh trong lòng anh con, chị Mộng Mộng là quan trọng nhất!" Đường Hạo Duyệt phụ họa nói.

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ người Đường gia lại tưởng tượng nhiều như vậy, lúng túng vô cùng, "Các người đại khái là đã quên, ngày hôm qua chúng tôi liền là đến cái bệnh viện này thăm hỏi vị công nhân nhảy lầu kia." Cô khẽ cười nói, giọng điệu không nhanh không chậm, đem tưởng tượng của mẹ con Lục Uyển Thu hất đổ rồi.

Lục Uyển Thu sắc mặt cứng ngắc, Đường Hạo Duyệt cũng buồn bực.

Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười khó khăn nuốt cháo không khác cơm ngâm nước một dạng trước mặt.

Chờ cơ hội đâm thọt Hạ Nhất Nhiễm, Đường Hạo Hâm, lúc này rốt cục đợi được cơ hội, "Bác gái, con sợ người hiểu lầm, ở nhà đã quên với người nói ra một chuyện khiến con nghi ngờ. Con cũng buồn bực, tại sao Hạo Nam mới vừa xuống xe, đã có người tới hắt Axit sunfuric vào người nó chứ. Mà còn, con nghe nói Hạo Nam từ đầu cực kỳ không muốn tới, là Nhất Nhiễm không ngừng khuyên nó tới..."

Đường Hạo Hâm có điều ngụ ý nói.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng rung mình, thật sự là hảo tâm bị trở thành lòng lang dạ thú, người Đường gia bọn họ không cảm kích cô cứu Đường Hạo Nam không nói, lại vẫn trả đũa!

Nhìn ánh mắt hung tợn của mẹ chồng, Hạ Nhất Nhiễm vẫn như cũ không sợ không lùi ngang nhiên như cũ không thêm ừ hừ.

"Bác gái, con còn nghe nói, năm đó cùng Nhất Nhiễm bỏ trốn cái người tên Kha Dịch Thần kia trở lại, là đối thủ cạnh tranh với Đường thị chúng ta trên rất nhiều nghiệp vụ a!" Đường Hạo Hâm tiếp tục châm ngòi, Lục Uyển Thu sắc mặt càng lúc càng đen!

Hạ Nhất Nhiễm buông bát, chậm rãi lau khóe miệng một chút, mỉm cười nhìn về phía mọi người.

"Chị họ, chị cũng quá coi trọng tôi rồi! Hạo Nam khi nào thì nghe theo lời của tôi nói rồi hả? Tôi gọi anh ấy đến đây, anh ấy sẽ tới sao? Hạo Nam là tổng giám đốc Đường thị, anh ấy làm bất luận cái quyết sách gì, đều có nguyên tắc của chính anh ấy. Anh ấy đồng ý đến thăm công nhân, khẳng định là từ việc đối với công ty có lợi ích! Còn có, nếu là tôi nhớ không lầm, Kha Dịch Thần là khách hàng lớn của bộ phận marketing các người, chị ở sau lưng phỏng đoán người ta như vậy, vị khách hàng này lại vẫn muốn hay không nữa rồi?" Giọng Hạ Nhất Nhiễm không lớn không nhỏ, khẽ cười nói.

Trong lời nói không mang theo một cái chữ thô tục, lại đem Đường Hạo Hâm nói được mặt đỏ tai hồng.

Thứ nhất, Hạ Nhất Nhiễm đang châm chọc Đường Hạo Hâm không đem Đường Hạo Nam cái vị tổng giám đốc này để vào mắt.

Thứ hai, châm chọc Đường Hạo Hâm vì nói có sừng miệng nhất thời, không có đem khách hàng cùng lợi ích công ty để vào mắt.

Thứ ba, nếu lời này truyền vào trong tai Kha Dịch Thần, Đường Hạo Hâm khẳng định sẽ đánh làm mất lòng vị khách hàng lớn này!

Những người khác thấy được đến Hạ Nhất Nhiễm lợi hại ra sao, tất cả đều ngậm miệng.

"Cô là cái thứ ăn cây táo, rào cây sung! Ý vào quan hệ cùng cái tên Kha gì gì đó, có kẻ chống lưng vững chắc, nói chuyện với chúng tôi đều đã cảm thương mang cơn rồi!" Lục Uyển Thu cũng không sợ Hạ Nhất Nhiễm, bắt lấy chuyện Hạ Nhất Nhiễm cùng Kha Dịch Thần là tình cũ không chịu buông tha.

Người một nhà này là không thể nói lý.

"Chính trực không sợ gian tà, người đang làm, trời đang nhìn, ngẩng đầu ba thước có thần linh, tôi không thẹn với lương tâm." Hạ Nhất Nhiễm nhìn bọn họ, bình tĩnh nói.

"Cô nói như vậy, liền là trách chúng tôi tại oan uổng cô rồi hả?!"

"Hôm nay tôi cần phải giáo huấn cô một trận!" Lục Uyển Thu nói xong, nâng lên tay phải, liền muốn đánh Hạ Nhất Nhiễm.

"Dừng tay!" Từ cửa phòng bệnh truyền đến một tiếng quát khê đầy vẻ không vui, tay Lục Uyển Thu tạm dừng ở giữa không trung, mọi người nhao nhao ngó về phía ngưỡng cửa.

Mọi người ngủ ngon ~!~

Đố cả nhà biết là ai ^^

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Giống một con chó!

Lục Ngộ Hàn, mặc toàn thân Tây phục tối màu, khuôn mặt thành thực tuấn tú lạnh lùng, trầm trầm, trong tay mang theo cả mền giữ ấm cùng một cái giỏ trái cây, toàn thân lạnh lùng đi đến.

"Cậu..." Đường Hạo Duyệt hướng anh chạy đến, nhỏ nhẹ kêu hô, bị ánh mắt rét lạnh của Lục Ngộ Hàn hù sợ.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn thấy Lục Ngộ Hàn đến đây, trong lòng ấm áp, chẳng còn là đáng ghét trái tim băng giá rồi. Ở trong mắt cô, trong tất cả thân thích, chỉ có Lục Ngộ Hàn được coi là người chính trực, thiện lương, đối xử tốt với cô.

"Ngày hôm qua nếu không nhờ Nhiễm Nhiễm, hiện tại nằm trên giường bệnh, liền là Hạo Nam! Chị thân làm mẹ người ta, tại sao không những không cảm kích con dâu, ngược lại muốn đánh con bé?!" Lục Ngộ Hàn trước mặt người của Đường gia, vì Hạ Nhất Nhiễm chủ trì công đạo.

Lục Uyển Thu thấy Lục Ngộ Hàn che chở Hạ Nhất Nhiễm như vậy, trong lòng lại càng không vui hơn.

"Hừ! Không chừng là cô ta liên hợp với người ngoài yếu hại Hạo Nam!" Lục Uyển Thu tức giận phản bác.

Lục Ngộ Hàn hừ lạnh, đặt đồ vật trong tay xuống, "Vu khống, đường đường Đồng Sự Trưởng phu nhân tập đoàn Đường thị lại là cố tình gây sự như thế này? Truyền ra ngoài không sợ mất mặt sao? Hơn nữa, Nhiễm Nhiễm nếu là hại Hạo Nam, vì cái gì bị hất Axit sunfuric lại là con bé? Không sai, các người có thể nói, con bé là cố tình diễn trò khổ nhục kế, giành được lòng tâm của Hạo Nam!"

"Nhưng kia tôi cùng là Axit sunfuric đậm đặc, đối phương không cẩn thận một chút, hất đến chỗ mặt con bé thì sao? Có cô gái nào nguyện ý lấy dung mạo chính mình làm tiền đặt cược?" Lục Ngộ Hàn đứng ở trong phòng bệnh, chậm rãi nói, một bên châm chọc khinh bỉ nhìn người Đường gia, một bên nhìn bóng dáng suy nhược đang ngồi ở trên giường bệnh..

Trong con người, lóe ra thương tiếc cùng yêu thương.

Kẻ đứng phía sau hạ độc thủ rốt cuộc là ai?

Sớm biết như vậy, anh liền không nên giúp cô khuyên Đường Hạo Nam đi bệnh viện rồi!

Lời Lục Ngộ Hàn nói, đem mọi người làm chonghẹn họng, á khẩu không trả lời được.

"Được rồi! Đều đứng ở chỗ này ức hiếp một bệnh nhân, vẫn lại là đều đã trở về đi, người một nhà ức hiếp con dâu loại chuyện này truyền ra ngoài mà nói, mất mặt vẫn lại là Đường gia!" Lục Ngộ Hàn giương giọng nói, không một chút cho chị gái Lục Uyển Thu của mình mặt mũi, liền tính Đường Hạo Nam ở đây, đều phải kính anh ba phần!

Người Đường gia phần nộ nói đuổi nhau mà ra về.

"Rốt cục yên tĩnh rồi!" Bọn họ mới vừa đi, Lục Ngộ Hàn đi đóng cửa phòng, cất giọng nói, cười nhìn Hạ Nhất Nhiễm trên giường bệnh, ánh mắt sùng

nịch.

"Cảm ơn cậu! Chẳng qua người đem mẹ chồng con đấng tội như vậy, có thể hay không..." Lời của cô bị Lục Ngộ Hàn giờ tay ra hiệu im lặng.

Lục Ngộ Hàn đem bát cháo trên bàn cơm so với nước sôi chế vào gọi còn không bằng bụng đi, đem đồ ăn Hạ Nhất Nhiễm thích ăn mà anh tự mình xuống bếp làm xếp lên.

"Sợ cái gì! Cậu là thật sự không thể nhìn chị ấy ức hiếp con như vậy, thật sự là già mà không kính!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói, đem chiếc đũa cho cô, Hạ Nhất Nhiễm nhìn đồ ăn trên bàn, sớm đã nuốt nước miếng rồi.

Cũng đem chuyện vừa rồi vớt ở sau đầu!

"Cảm ơn cậu!" Nói xong, gấp một miếng sườn xào chua ngọt nhìn ngon mắt, chua chua ngọt ngọt, thịt non mềm nhiều nước, cô không khỏi đổi với anh giờ ngón tay cái lên tán thưởng.

"Ăn nhiều một chút! Con gái quá gầy nhìn rất khó coi!" Lục Ngộ Hàn kéo cái ghế đến, đặt mông ngồi xuống, nhìn cô gái nhỏ ngồi trên giường ăn cơm, mỉm cười nói.

"Xinh đẹp dễ nhìn cho ai xem? Không sao cả!" Hạ Nhất Nhiễm nửa vui nửa đùa nói, "Cậu, người đây là đặt đầu bếp của khách sạn nấu sao, sườn xào chua ngọt này quá ngon rồi!" Nói xong, lại gấp một miếng, đáng vẻ của cô, xem ra cùng với cô bé mười mấy tuổi không có gì khác nhau.

Lục Ngộ Hàn thích Hạ Nhất Nhiễm tươi đẹp, đáng yêu như vậy, rất nhớ cô vẫn như vậy.

"Toàn bộ khách sạn Sùng Xuyên cũng nấu không ra món sườn xào chua ngọt tuyệt mỹ như vậy đâu!" Lục Ngộ Hàn kiêu ngạo nói, Hạ Nhất Nhiễm nhàu mày, vậy mua ở đâu?

"Đầu bếp của người làm sao?!"

"Cậu không có đầu bếp! Con còn không biết cậu đây biết nấu ăn?" Lục Ngộ Hàn cười tít mắt hỏi, khoe miệng nhếch lên, thậm chí lộ ra hai đội hàm răng trắng tinh.

Hạ Nhất Nhiễm gạt mình trông lớn hai trông mắt, lần đầu tiên biết, Lục Ngộ Hàn biết nấu ăn!

Kỳ thật, Hạ Nhất Nhiễm vẫn cảm thấy, Lục Ngộ Hàn cực kỳ thần bí, mà còn, anh là một người đàn ông thành thực có phong cách, có tu dưỡng, có phẩm vị.

"Thật sự đều là người làm?"

"Cậu lừa con làm cái gì?" Lục Ngộ Hàn nở nụ cười, đứng thẳng, lấy ra hộp thuốc lá, vừa muốn hút một điếu, ý thức được nơi này là phòng bệnh, liền ngừng lại.

"Cậu, người vì cái gì đối với con tốt như vậy? Con giống như không phải một người khiến người khác vừa nhìn đã cực kỳ yêu thích." Hạ Nhất Nhiễm xem Lục Ngộ Hàn là thân nhân, bạn bè, lòng không chút lo lắng, hỏi.

Tất cả mọi người ở Đường gia không thích cô, bao gồm cả thân thích Đường gia, chỉ riêng Lục Ngộ Hàn, đối với cô vẫn không tệ.

Ánh mắt Lục Ngộ Hàn sâu thêm vài phần, khoe miệng chứa cười, "Bọn họ không thích con, là mang theo thành kiến, nhưng này cũng không phải do con sai." Anh cười nói, ánh mắt ôn nhu.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn Lục Ngộ Hàn, trong ánh mắt hơn vài phần ánh sang lấp lánh, có một loại cảm giác như là gặp được tri kỷ, cho dù người toàn bộ thế giới này đều không để ý hiểu cô, chỉ riêng anh là có thể hiểu được cô.

Cô mỉm môi cười cười, "Lại vẫn là vấn đề ở con đi, bản thân là người của bộ phận quan hệ công chúng, lại đem quan hệ công chúng của chính mình biến thành hồngбет. Chẳng qua không sao cả rồi!"

Còn có chưa tới nửa năm, hôn nhân của cô cùng Đường Hạo Nam liền kết thúc, không cần phải lại đi duy trì cùng bất luận kẻ nào có quan hệ với anh rồi.

Lục Ngộ Hàn từ chối cho ý kiến, nhìn cô, Hạ Nhất Nhiễm đáp lại cho anh một cái vẻ mặt: Người không cần an ủi con. Cúi đầu tiếp tục say sưa ăn cơm, trù nghệ của anh so với Tô Tiểu Quả vẫn còn tốt hơn!

"Nhiễm Nhiễm, cái tên Kha Dịch Thần kia cùng con..." Lục Ngộ Hàn trầm ngâm hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, cười cười, "Cậu hẳn không cũng tưởng là con cùng anh ta có cái gì đi?"

"Đương nhiên không phải. Cậu nghe nói người này thật phức tạp, vì tránh cho gặp phải phiền toái, cậu đề nghị con cùng hẳn ta giữ một khoảng cách." Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói.

Trưởng bối quả thật là trưởng bối, cho cô đề nghị cùng lời khuyên nghe qua cực kỳ xuôi tai, như là đang chỉ đạo cô.

Cô cũng hiểu được nên cùng Kha Dịch Thần giữ một khoảng cách, bởi vì, Đường Hạo Nam vừa thấy đến Kha Dịch Thần, liền như thấy kẻ thù.

Nhưng mà, Đường Hạo Nam cũng cực kỳ có vấn đề, lần trước cô cùng Lục Ngộ Hàn đơn độc cùng một chỗ, anh không phải cũng nói móc châm chọc cô sao...

"Cậu, trong lòng con tự có tính toán."

"Đúng rồi, ngày hôm qua là cậu nói cho Hạo Nam con muốn đi tìm cha nó ra mặt!"

Hạ Nhất Nhiễm hiểu rõ, không oán trách Lục Ngộ Hàn, này coi như là phép khích tướng đi.

Khi cô không sai biệt lắm ăn cho tới sắp no căng bụng, cửa phòng bệnh bị người đẩy ra, Đường Hạo Nam mang theo cả mền đột nhiên xuất hiện, đang nhìn đến Lục Ngộ Hàn cùng với trên bàn cơm xếp đầy đồ ăn khi đó, anh nhất thời cảm tức!

Nhìn đến dáng vẻ Hạ Nhất Nhiễm ăn được hăng say, lại càng giận dữ phát hỏa!

"Nhóc con, con đưa cơm cũng không sớm chút đưa tới, giờ đều đã 12 giờ rưỡi rồi!" Lục Ngộ Hàn mở miệng giảng hòa nói, Hạ Nhất Nhiễm nhìn đến Đường Hạo Nam tiến vào, nghĩ đến tối hôm qua, trái tim hung hăng đập mạnh không ngừng.

Hồi lâu không thấy, vậy mà rất nhớ anh.

"Con làm chi muốn tới sớm một chút? Cho cô ta đói chết mới tốt!" Đường Hạo Nam sâu xa châm chọc nói.

Anh là cố ý để cho cô chịu đói.

Hạ Nhất Nhiễm đọc ra ý tứ trong lời nói của anh, một chút rộn rạo, cảm động ngu xuẩn, nháy mắt rớt xuống đáy cốc, vỡ thành máu thịt mơ hồ.

Còn tưởng rằng anh đối với cô có thái độ chuyển biến. Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng cười nhạo mình ngu xuẩn, nhìn Đường Hạo Nam, lộ ra một nụ cười yếu ớt như gió thoảng mây trôi.

Xem dáng vẻ làm như không sao cả kia của cô, Đường Hạo Nam trong lòng cực kỳ căm giận!

Cô là cảm thấy được, không có anh, cũng sẽ có người chăm sóc quan tâm cô đi, đàn ông xoay chung quanh cô còn nhiều đúng không?!

"Con liền mạnh mẽ đi!" Lục Ngộ Hàn dương lên khóe môi, vỗ xuống bờ vai của anh, Hạ Nhất Nhiễm đã đem cả mền Lục Ngộ Hàn dọn dẹp xong, đi tới, đưa cho anh.

"Không quấy rầy vợ chồng son các con nữa rồi!" Lục Ngộ Hàn liếc hai người bọn họ, cười nói.

"Cậu đi thông thả!" Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười nói, tươi cười đẹp ngọt ngào, trong đáy mắt là chân thành phát ra từ nội tâm.

Lục Ngộ Hàn mới vừa đi, Đường Hạo Nam sắc mặt đen lại, một ánh mắt lợi hại như đao chém đứt tươi cười trên mặt Hạ Nhất Nhiễm, dần dần tươi cười của cô tắt ngúm, khôi phục lại như trước đây, đối với anh lạnh lùng.

"Cậu cũng là một trong những đối tượng dự phòng của cô?" Châm chọc khinh bỉ quen thuộc truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm nhìn khuôn mặt tuấn tú băng lãnh đang sa sầm lại của Đường Hạo Nam, không có sợ hãi, cũng không nghĩ đến ý anh, xoay người liền muốn đi buông vệ sinh.

"Im lặng, chính là ngầm thừa nhận rồi hả?! Hạ Nhất Nhiễm, cô cmn thật đúng là thứ kỹ nữ lầu xanh! Tối hôm qua cùng với tôi làm ra vẻ đáng thương tội nghiệp, giây lát lại liền cùng người đàn ông khác ái muội!" Nồng đậm ghen tuông, hóa thành miệng không đắn đo châm chọc, chỉ có như vậy, trong lòng anh mới thoải mái chút!

Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên xoay người, "Đường Hạo Nam, người đó là cậu anh!"

"Cô cũng biết đó là cậu tôi? Hừ... Tôi ngược lại đã quên, cô liền thích câu dẫn người thân của tôi, vốn là Khương Dư Hằng, hiện tại lại là cậu tôi!" Đường Hạo Nam khi nói chuyện, đem cả mền giữ ấm trong tay ném trên mặt đất, đồ ăn bên trong rơi đầy đất.

Hương vị sùrôn xào chua ngọt bay tới, trên mặt đất rơi đầy mấy khối thịt sùrôn cô thích ăn...

Cô liền sững sờ.

Không tới một giây thời gian, cô khôi phục trấn định, đối với anh châm chọc cười, "Tùy anh muốn nghĩ như thế nào thì nghĩ."

Bất luận cô giải thích như thế nào, anh đều sẽ không tin tưởng.

"Cô cmn trở lại cho tôi!" Anh vọt tiến lên, một cái liền kéo lấy cánh tay của cô, kéo cô trở về, chế trụ sau gáy cô, một chân đá vào đầu gối cô, chân không cẩn thận đụng tới vết thương trên đùi cô, khiến cô đau đến hai chân mềm nhũn, ngã ngồi ở trên mặt đất.

"Anh điên lên cái gì! Anh lại muốn làm gì?!" Cô gào lên, sau gáy bị anh ấn xuống, đầu hướng trên mặt đất tiếp sát, hai tay chống xuống đất mặt, mới không để cho mặt dán vào trên mặt đất.

Từ hơi thở tất cả đều là hương vị đồ ăn rơi rụng trên sàn.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô là kẻ tiện nhân! Không cho cô chút bài học, cô thật đúng là coi khinh Đường Hạo Nam tôi là ngòi không rồi! Đừng emn được một tác lại muốn tiến thêm một thước! Cô dám cho tôi đội nón xanh, tôi cho cô chết không được tử tế!" Đường Hạo Nam bạo rống, sắc mặt đỏ hồng, đáng vẻ hung thần ác sát, giống như là muốn đem cô lãng trì xử tử!

Nhưng Hạ Nhất Nhiễm nhìn không tới vẻ mặt gờ phút này của anh.

"Anh buông tôi ra!" Sự thô bạo của anh, để cho cô sợ, cô chẳng qua là cùng Lục Ngộ Hàn nói mấy câu, anh liền nổi giận như vậy...

Nói đến cùng, liền là nghĩ muốn coi khinh, ức hiếp cô, liền là không nghĩ muốn để cho cô dễ chịu!

"Ừm..." Đầu bị anh đè xuống, mặt cô dán trên mặt đất, cái mũi cùng miệng đụng phải một miếng thịt sườn màu đỏ.

"Cô không phải thích ăn thịt sườn sao? Ăn đi! Ném thử cùng Lục Ngộ Hàn làm có cái gì khác nhau?! Ăn đi!" Nghĩ đến cô đối với Lục Ngộ Hàn lộ ra tươi cười đẹp ngọt ngào, Đường Hạo Nam ghen ghét dữ dội, tức giận đến không còn lại một chút nhu tình, nghiêng răng nghiêng lợi tức giận mắng.

Hạ Nhất Nhiễm từ nhỏ đến lớn, ngoại trừ bị mẹ kế đánh chửi qua, đâu chịu nổi khuất nhục như vậy?!

Vậy mà bị Đường Hạo Nam ấn trên mặt đất, bị buộc ăn đồ rơi trên đất, giống như một con chó!

Ở trong mắt anh, cô liền không phải là người, là con chó đúng không?

Nước mắt khuất nhục rớt cục cũng rơi xuống, một cổ tuyệt vọng mãnh liệt ào tới...

Ừay, chả ai đoán đúng, thật ra Lục Ngộ Hàn mới là nam phụ được con dân yêu thương nhá! Kha Dịch Thần chưa đủ trình đâu. Hãy yêu anh Hàn. ^~^

Dạo này bận lắm, qua tuần hy vọng rảnh hơn xịu. Mọi người ngủ ngon ~!~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Tôi muốn ly hôn!

Hạ Nhất Nhiễm chưa từng chịu qua khuất nhục như vậy, mà còn, khuất nhục này là đến từ Đường Hạo Nam!

Người đàn ông trong lòng cô yêu nhất.

Vậy mà coi cô như chó mà nhục nhã!

Một cỗ hận ý cuộn cuộn dâng lên, đối với anh yêu sâu đậm, hận cũng sâu đậm!

Đường Hạo Nam nhìn Hạ Nhất Nhiễm bị chính mình áp chế đè sát ở trên mặt đất, chặt vật không chịu nổi, trong phút chốc, trong lòng xẹt qua một tia mềm lòng, lực đạo trên tay buông lỏng chút.

Như vậy cũng đã cho Hạ Nhất Nhiễm tìm được cơ hội, không biết lấy khí lực ở đâu ra, cô giận dữ đứng thẳng, hướng Đường Hạo Nam vung tay.

"Bốp!" Tiếng vỗ tay thanh thúy vang lên, bàn tay trắng nõn của cô gái rơi vào trên má trái của người đàn ông!

Thời gian tại thời khắc này đóng băng rồi!

Thế giới tại thời khắc này yên lặng không tiến!

Trong phòng bệnh giống như lâm vào trong chết lặng!

Đường Hạo Nam sững sốt, Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn hăm nhập trong cơn cuồng nộ nóng giận, đừng nói một cái tát, giờ phút này hận không thể đem tim Đường Hạo Nam moi ra nhìn xem, rốt cuộc là đỏ hay vẫn lại là đen!

"Tôi muốn ly hôn!"

Khoảng khắc lặng im trôi qua, cô như người điên mà gào rống.

Trong bốn năm, Hạ Nhất Nhiễm vẫn chịu nhục, lần đầu tiên bạo phát như vậy, lại vẫn nói ra lời ly hôn!

Đường Hạo Nam chấn kinh không phải vì một tát này, mà là vẻ mặt cô giờ khắc này của cô.

Đau thương phần nộ, tuyệt vọng, như người điên!

Tay cô đang run run, lòng bàn tay so với năm đầu ngón tay trên mặt anh vẫn còn hồng hơn, trong lòng bàn tay đau đến vô cảm, trên mặt có dính nước thịt sùn, có mắt lệ, có sợi tóc dính ở trên má, đáng vẻ xem ra cực kỳ chật vật!

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô thật sự đang tìm đường chết!" Đường Hạo Nam từ trong kẽ răng phun ra mấy chữ, mang theo ác độc thấu xương!

Người phụ nữ chết tiệt này, quả thực đang tạo phản mà!

Anh vươn tay liền muốn túm tóc dài của cô kéo qua, Hạ Nhất Nhiễm không hề sợ hãi trừng mắt nhìn anh, "Cô nói lại lần nữa xem?!" Đường Hạo Nam nghiêng răng nghiêng lợi gào rống.

"Tôi muốn ly hôn! Lập tức!" Hạ Nhất Nhiễm oán hận rống, nghĩ tới bà nội anh trước khi chết lập ra phần di chúc!

"Cô...!" Đường Hạo Nam cũng nghĩ tới phần di chúc kia, trong cơn nguoi phát ra nguy hiểm, ánh mắt chăm chọc.

Kỳ thật, phần di chúc kia của bà nội, hoàn toàn là vì bảo vệ Hạ Nhất Nhiễm mà viết ra!

Di chúc có nói, anh tất phải cùng Hạ Nhất Nhiễm kết hôn ít nhất năm năm, mới có thể đạt được tất cả cổ phần công ty Đường thị do bà đứng tên! Nhưng, nếu trong năm năm, bọn họ ly hôn, tất cả cổ phần công ty của bà sẽ đem tặng không cho cô!

"Cô rốt cục chịu không nổi nữa rồi hả?!" Đường Hạo Nam chăm chọc hỏi, "Hạ Nhất Nhiễm, cô nghĩ thật đúng là hay quá nhỉ! Bám lấy tôi hơn bốn năm không chịu buông, khi tôi lập tức muốn thành công, lại có ý đồ để cho tôi kiểm cưỡi ba năm thiêu một giờ!"

"Đường Hạo Nam! Là anh ép tôi! Tôi hiện tại chính là muốn ly hôn!" Không thể lại đối với anh mềm lòng, cô không nợ anh cái gì, lúc trước không phải cô muốn thiết kế hãm hại anh!

"Ly hôn? Tôi không đồng ý, cô có thể làm khó dễ được tôi sao?!" Đường Hạo Nam căn bản không đem sự uy hiếp của cô để vào mắt, độc ác chăm chọc.

Cô liền biết anh sẽ nói như vậy!

"Chúng ta sau khi kết hôn liền không cùng phòng qua, tôi đã tìm luật sư tìm hiểu qua, vợ chồng sau khi kết hôn ở riêng hơn hai năm trở lên, hôn nhân đã không còn hiệu lực!" Hạ Nhất Nhiễm nâng cằm, gần từng tiếng, nặng nề mà nói.

Đường Hạo Nam lại nở nụ cười, "Hạ Nhất Nhiễm, nghĩ muốn đấu với tôi, cô quá ngây thơ rồi!" Không chút nào sợ sự uy hiếp của cô, cũng căn bản không đem cô để vào mắt.

Vài năm nay, công ty Hạ gia gần như đã bị anh chính sập đổ, Hạ gia tại Sùng Xuyên không có thế lực gì, Hạ Nhất Nhiễm nhiều nhất chỉ là cái thiên kim tiểu thư nghèo túng, huống chi, vốn chính là đại tiểu thư không được yêu thương!

Cô không có chỗ dựa vững chắc, đâu không lại anh.

Người đem qua đối với cô coi như cực kỳ ôn nhu, giờ khắc này, đã hóa thân Satan từ địa ngục bước ra rồi!

Quả thật là cô quá ngây thơ rồi, thiếu chút nữa đã bị nhất thời "Ôn nhu" của Đường Hạo Nam mê hoặc!

"Tôi chưa từng nghĩ tới chuyện đấu với anh, là anh ép tôi. Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm tôi ở trong mắt anh cho dù có khiến anh thù hận đến không chịu nổi đi nữa, anh cũng không có tư cách đối đãi tôi, nhục nhã tôi giống như một con chó!" Khi nói chuyện, cô lau vết nước đọng trên gương mặt, nhìn anh, không tự ti nói.

Đường Hạo Nam nhìn cô chật vật, đột nhiên ý thức được, vừa mới quả thật là có chút quá đáng, nhưng mà, người nào cmm kêu cô đến người thân của anh cũng đều đã câu dẫn?!

Không thể đối với cô mềm lòng!

"Chó? Hạ Nhất Nhiễm, cô nói như vậy rõ ràng là đang sỉ nhục chó, ở trong mắt tôi, cô đến con chó cũng không bằng!" Khóe miệng anh gợi lên nụ cười tà tử không kèm chế được, trong sâu thẳm mắt tất cả đều là chăm chọc.

Lời này, để cho cô nhớ tới con chó cưng ở Đường gia kia, quả thật a, nó ở trước mặt Đường Hạo Nam, ở tất cả người làm của Đường gia, đãi ngộ đều

đã so với cô tốt hơn quá nhiều!

Nhìn Hạ Nhất Nhiễm sắc mặt càng ngày càng trắng trắng bệch, tâm tình Đường Hạo Nam tốt hơn nhiều!

"Một kỹ nữ lâu xanh ti tiện, có cái tư cách gì nói nhân quyền? Những thứ này, đều là báo ứng của cô!" Nhìn ánh mắt buồn bã của cô, trong trái tim anh có một chút mềm mại, ngoài miệng tiếp tục nói ra những lời nhục nhã cô.

Không sai, quả thật là báo ứng của cô, cho nên, anh không cần cảm thấy được đối với cô là quá đáng!

So với Mộng Mộng nằm ở trên giường bệnh, biến thành người thực vật, cô chịu chút nhục nhã ấy, tính là cái gì?!

Hạ Nhất Nhiễm xoay người đi, đi hướng tới buồng vệ sinh, Đường Hạo Nam đang muốn mở miệng, liền thấy được trên đùi cô, có một khối lớn màu đỏ!

Vừa nãy miệng vết thương bị anh đụng phải, hiện tại đang không ngừng chảy máu!

Lòng của anh nổi lên một trận co rút.

Nghĩ tới hình ảnh ngày hôm qua tại cửa bệnh viện, cô đứng cảm quên mình bảo vệ anh.

Trái tim mạnh run rẩy, anh bước tới một bước, trong ánh mắt hơn vài phần thương tiếc cùng khản trương.

Trong lòng hai cô cảm xúc, giống đang kéo một cái cửa lớn, do dự, hành hạ, trái tim anh!

Căn cứ vào những gì Hứa Thành điều tra được, chuyện công nhân nhảy lầu cùng truyền thông trắng trợn đưa tin, cùng với sự kiện hắt Axit sunfuric, đều có người ở sau lưng giật dây.

Anh hoài nghi là Kha Dịch Thần, nhưng không chứng cứ.

Nếu là Kha Dịch Thần, tất nhiên cùng Hạ Nhất Nhiễm sẽ có liên quan, bọn họ vốn là yêu nhau...

Nghĩ vậy, trong lòng càng thêm chua xót, quả đấm nắm chặt, mà Hạ Nhất Nhiễm đã vào buồng vệ sinh, từ bên trong truyền đến tiếng nước chảy, còn có tiếng nước nở như có như không.

Đừng u mê!

Cô cho dù là khóc, cũng là đang giả vờ!

Đường Hạo Nam bức ép chính mình nhấn tâm, lấy đại cục làm trọng, anh không thể vì một người phụ nữ đáng giận như cô, mà rối loạn trận tuyến.

Hạ Nhất Nhiễm ra ngoài khi đó, Đường Hạo Nam sớm đã đi rồi, sản nhà phòng bệnh cũng được lao công dọn dẹp qua.

Thế giới rất cục an tĩnh, thoáng cái đã buổi trưa, trong phòng bệnh chỉ có cô một người, cô lấy macbook lên mạng, cũng đang làm việc, đồng thời, cũng ở trên Blog của chính mình, ghi lại chút tâm tình.

Chỉ cần cô cứng rắn quyết tâm, muốn cùng Đường Hạo Nam ly hôn, là có thể thôi.

Nói vậy, Đường Hạo Nam sẽ không chiếm được cổ phần công ty Đường thị, thậm chí làm không được tổng giám đốc Đường thị.

Vì cái gì không thể cứng rắn nhấn tâm?

Ngoại trừ áy náy đối với anh cùng Đồng Y Mộng, còn một lý do bị cô giữ kín như bưng: Yêu.

Bởi vì yêu anh.

Nhìn trên màn hình máy tính, chính mình ra bốn chữ, tầm mắt có chút mơ hồ, khóe miệng cô nhếch lên.

Vì cái gì cô chấp như vậy?

Giống mê muội một dạng, biết rõ anh không thích mình, vẫn đang trầm luân, không cách nào tự thoát khỏi.

Chẳng qua, trải qua sự nhục nhã trước nay chưa có giống hôm nay như vậy, tình yêu của cô đối với anh, sẽ phải nhạt một chút rồi.

...

Sùng Xuyên vào hạ, mưa luôn luôn nói đến là đến, bên ngoài sấm sét vang dội, cô ngủ thoáng cái từ buổi trưa, buổi tối không có việc gì, ở trong bệnh viện đi dạo.

"Chị Từ, nói như vậy, cô gái này ở đây đều đã nằm ba năm rồi hả?"

"Không chỉ như vậy! Ba năm này, chị là chính mắt chứng kiến một cô gái như hoa như ngọc, từng chút khô gầy, thành như bây giờ!"

"Chẳng qua, cô ấy cũng coi như hạnh phúc, bạn trai của cô ấy thường xuyên đến thăm cô ấy đó!"

"Đúng vậy, Đường tiên sinh luôn luôn đến đây! Coi như là Đồng tiểu thư có phúc rồi! Thôi đừng nói nữa, về sau ở trước mặt y tá trưởng đừng thảo luận chuyện riêng tư của người bệnh!"

Lao công cùng một vị y tá từ một gian phòng bệnh VIP đi ra, vừa đi vừa nói.

Hạ Nhất Nhiễm đứng ở chỗ rẽ, từ nội dung cuộc đối thoại kia, mơ hồ đoán ra được, đó chính là phòng bệnh Đồng Y Mộng.

Hai chân giống như bị ma xui quỷ khiến đi ra góc rẽ, thấy được phòng bệnh VIP đối diện, trên cửa treo một tấm biển: Người bệnh nghỉ ngơi, chớ quấy rầy!

Từ khi Đồng Y Mộng gặp chuyện không may về sau, cô liền không gặp qua được cô ta, chỉ biết là cô ta bị thương đặc biệt nghiêm trọng, luôn tiếp nhận trị liệu, Đường Hạo Nam mang cô ta đến các bệnh viện lớn trên toàn thế giới để chữa trị.

Trong mấy năm này, anh cũng không từ bỏ qua chuyện tìm kiếm bác sĩ nổi tiếng, vì Đồng Y Mộng trị liệu.

Đứng ở cửa phòng bệnh Đồng Y Mộng, cô chần chừ, do dự, tới cùng muốn đi vào hay không...

Cô vẫn lại là cô ôm lấy một khát vọng trong lòng, mở ra cửa phòng bệnh.

Đi vào nháy mắt kia, đã bị một phòng hoa cùng búp bê Barbie làm kinh ngạc đến chỗ!

Đó là từng đóa hoa hồng màu hồng nhạt cùng một cái vườn búp bê Barbie xếp lại mà thành, lãng mạn, giống như thế giới cổ tích.

Hồng Mân Côi, búp bê Barbie, đều đã từng là thứ mà Đồng Y Mộng yêu nhất!

Lại nhìn hướng giường bệnh, kia căn bản không phải giường bệnh, đó là một cái giường công chúa màu hồng nhạt giống như mộng ảo, màn sa hồng nhạt, đường viền ren rũ xuống, tầng tầng lớp lớp, vô cùng mộng ảo, duy mỹ.

Khắp phòng mùi hoa, thoảng thoảng lượn quanh nhẹ nhàng, cùng nhạc hòa tấu du dương, phiêu lãng trong không gian.

Không cần nghĩ cũng biết, nơi này toàn bộ, mỗi một đóa hoa, đều là Đường Hạo Nam tỉ mỉ bố trí.

Cô chậm rãi đến gần bên giường, nhìn cô gái nằm trên giường bệnh, đã gầy trơ xương, khuôn mặt cô ta tiều tụy, cô gái trước kia như búp bê mỹ lệ đáng yêu, hiện tại nằm ở đó, thân mặc áo ngủ bằng gấm hồng nhạt, cả người khô quắt thật không có chút gì giống nhau!

Hạ Nhất Nhiễm không hiểu sao mũi chua xót.

Một Đồng Y Mộng đang tốt đẹp, hiện tại biến thành như vậy.

Không phải cô là nổi đồng tình.

Bởi vì Đồng Y Mộng đã từng là bạn tốt của cô!

"Mộng Mộng... Tôi đến thăm cô đây..." Cô thì thầm, ánh mắt chân thành tha thiết, "Thực xin lỗi..."

Cô nhẹ nhàng mà cầm lấy cánh tay chỉ còn da bọc xương kia của Đồng Y Mộng, "Mộng Mộng, tôi cùng Hạo Nam, chúng tôi không có phản bội cô, một đêm kia, tôi là bị người ta hãm hại, mới có thể cùng anh ấy lên giường. Hạo Nam anh ấy yêu cô như thế, làm sao có thể phản bội cô chứ? Tôi cũng chưa từng muốn từ trong tay cô cướp đi anh ấy!"

Đối mặt Đồng Y Mộng bốn năm không gặp, cô nói ra những lời vẫn giấu ở trong lòng.

Đồng Y Mộng năm đó trơ mắt nhìn bạn tốt cùng bạn trai chính mình xích trần truồng ngủ cùng một chỗ, đương nhiên thương tâm muốn chết, cô ấy cho rằng, bọn họ phản bội mình!

Sự thật không phải là như thế, Hạ Nhất Nhiễm lúc trước lại vẫn chưa kịp giải thích, Đồng Y Mộng đã bị đục phải.

"Mộng Mộng, hôn nhân của tôi cùng Hạo Nam chỉ là trên danh nghĩa thôi, anh ấy không thích tôi, trong bốn năm, chưa từng chạm qua tôi, cô yên tâm, trong lòng anh ấy vẫn đang có cô đó. Cô nhanh tinh lại đi, cô thức dậy, tôi cũng giải thoát rồi!" Không phải là của mình, chung quy sẽ không phải là của mình.

Cô biết rất rõ, Đường Hạo Nam là thuộc về Đồng Y Mộng, cho nên, vài lần Đường Hạo Nam muốn cùng cô phát sinh quan hệ, cô đều đem hết toàn lực ngăn trở.

Không thể sai lại càng sai nữa rồi...

Mấy nay bận quá, hứa hôm nay đăng 2 chương mà ko có xú thời gian rảnh lun. Thôi trả trước một chương. Tối tính tiếp T~T

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Chuyện xấu của cô cùng Kha Dịch Thần

"Mộng Mộng, nguyên vọng sinh nhật hàng năm của tôi đều là, hi vọng cô có thể tỉnh lại, sống ngày tháng giống người bình thường một dạng. Tôi còn hi vọng, cô không cần hận tôi, cũng không cần trách Đường Hạo Nam. Cô tỉnh dậy đi, cùng anh ấy tiếp tục yêu nhau đi!" Nói xong một câu khi đó, lòng đang xé rách, nhưng mà, cũng là thật tâm!

Nếu thời gian có thể trở lại, cô thật hy vọng chính mình đêm đó không có lần lộn hồ đồ leo lên giường Đường Hạo Nam!

Đồng Y Mộng nhắm hai mắt, vẫn không nhúc nhích, nếu không phải còn cảm nhận được hô hấp rất nhỏ, cô ta cùng người chết không có gì khác nhau.

Nói ra những thứ này với Đồng Y Mộng, Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được thoải mái rất nhiều, trong lòng cũng không hận Đường Hạo Nam như thế rồi. Nếu đổi lại là cô, cô cũng sẽ cực kỳ oán hận hung thủ đem người chính mình yêu thương nhất thương tổn thành như vậy.

"Cô đang làm gì?!" Đường Hạo Nam đột nhiên xuất hiện, nhìn Hạ Nhất Nhiễm ngồi xổm bên giường Đồng Y Mộng, anh gầm thét, đi nhanh tiến vào, lập tức liền kéo cô ra, Hạ Nhất Nhiễm bị anh vút ở trên sàn nhà, lưng chạm đất, vết thương ở phía sau lưng bị đè ép, đau đớn tê tâm liệt phế truyền đến!

Đường Hạo Nam đang kiểm tra máy oxy của Đồng Y Mộng, có bị Hạ Nhất Nhiễm động tay chân hay không!

Hạ Nhất Nhiễm cất lực bò lên, Đường Hạo Nam cẩn thận kiểm tra qua, mới xoay người nhìn Hạ Nhất Nhiễm, ánh mắt sắc bén, hận không thể đem cô giết!

"Cô tới nơi này để làm gì?! Cô còn muốn đối với Mộng Mộng như thế nào?!" Đường Hạo Nam xanh mặt chất vấn, nghiêng răng nghiêng lợi, Hạ Nhất Nhiễm lắc đầu, anh cho rằng, cô sẽ hại Đồng Y Mộng?

"Cút! Đừng để linh hồn dơ bẩn của cô làm bẩn sự đơn thuần thanh khiết của Mộng Mộng! Cút!" Đường Hạo Nam bạo rống, trong ánh mắt phát ra hận ý dày đặc!

Hận ý kia dường như muốn đem cô đâm thủng, cô cũng cảm nhận được thống khổ của anh.

Người con gái mình yêu thương biến thành như vậy, anh nhất định rất thống khổ, nhất định.

Hạ Nhất Nhiễm chặt vật xoay người, nhanh chóng rời khỏi gian phòng bệnh này, như là thoát đi thế giới chỉ thuộc về Đường Hạo Nam cùng Đồng Y Mộng.

Trong phòng bệnh, chỉ còn lại có Đường Hạo Nam cùng Đồng Y Mộng.

"Mộng Mộng, thực xin lỗi, ngoan, không bị làm sợ đi?" Đường Hạo Nam giống thay đổi thành người khác, vẻ mặt ôn nhu, cúi người, một tay vuốt ve trán Đồng Y Mộng, môi mòng khê hôn lên khóe môi của cô ta, trấn an cô gái không có bất luận cái gì giác gì.

"Mộng Mộng, không cần đem cái người phụ nữ ti tiện kia để trong lòng! Cô ấy không xứng! Anh vô cùng hận cô ấy, vô cùng..." Nói câu này khi đó, lòng đang run rẩy, dao động, thật sự hận như thế sao? Vì cái gì chẳng phải thuần túy?

"Đừng, anh hận cô ấy! Anh không có khả năng thích cô ấy! Mộng Mộng, anh yêu, vĩnh viễn là em! Bảo bối, nhanh tỉnh lại đi, anh cầu xin em..." Đường Hạo Nam thì thảo nói, rất sợ một chuyện sẽ xảy ra, rất sợ.

Nếu Mộng Mộng của anh hiện tại có thể tỉnh lại mới có thể ngăn trở.

Trong lòng càng ngày càng để ý Hạ Nhất Nhiễm, cô đột nhiên trở nên rất nguy hiểm, anh sợ chính mình, yêu cô gái kia...

Đáp lại anh, vĩnh viễn là giống như chết lặng.

Tất cả bác sĩ đều nói, nếu Đồng Y Mộng có thể tỉnh lại, trừ khi xảy ra kỳ tích.

Anh một mực chờ.

Đợi được cực kỳ vất vả, cực kỳ tịch mịch, cũng rất thống khổ.

Hạ Nhất Nhiễm trở lại phòng bệnh liền cuộn mình ở trên giường bệnh, mơ hồ cảm giác được miệng vết thương trên lưng đang chảy máu, cô không kêu bác sĩ, toàn thân đang run run, tất cả ngụy trang kiên cường bên ngoài, giờ phút này, toàn bộ sụp đổ.

Điều duy nhất nghĩ muốn chính là, nhanh cùng Đường Hạo Nam ly hôn, sau đó, cô cách nơi này thật xa, thoát được càng xa càng tốt...

...

Sau đêm đó, Đường Hạo Nam không lại xuất hiện nữa.

Cô ở lại bệnh viện tổng cộng bốn ngày, sau khi xuất viện, cô đến chỗ Tô Tiểu Quả ở nhờ, tạm thời không nghĩ muốn đổi mặt một đại gia đình không có ý tốt gì kia.

Cô cũng không đi làm, chuyện ở bộ phận của cô do Phó Tổng Giám làm.

Thỉnh thoảng cô sẽ đến tiệm bánh ngọt do cô cùng Tô Tiểu Quả cùng mở giúp đỡ, hoặc là ngồi ở góc đọc sách.

Bên ngoài trời đang mưa, tiệm bánh ngọt không có buôn bán gì, cô cùng Tô Tiểu Quả cùng nhau nằm úp sấp ở trên bàn, nhìn trời mưa bên ngoài tạt vào kính thủy tinh, nhìn đường phố trong mưa.

Chậu hoa thủy tinh Kha Dịch Thần tặng cho cô, bị Đường Hạo Nam hất bẻ hư hỏng nhiều, được đôi tay khéo léo tinh xảo của Tô Tiểu Quả một lần nữa trang trí đẹp đẽ trong giỏ trúc, treo ở trên vách tường.

"Người yêu đầu à, chị suy nghĩ cái gì?" Tô Tiểu Quả nhảm chán hỏi.

"Suy nghĩ linh tinh."

"Suy nghĩ linh tinh không thích hợp với chị nha! Nữ cường nhân, giới giang người người ngưỡng mộ đi đâu rồi?" Tô Tiểu Quả phản bác, lúc này mới quay đầu, một tay chống đầu, nhìn Hạ Nhất Nhiễm gục xuống bàn.

"Chị liên không thể thả lỏng một phen sao?" Cô hỏi lại.

"Có thể! Đương nhiên có thể!" Tô Tiểu Quả nói xong, vỗ vỗ bờ vai cô, "Có khách!"

"Hoan nghênh quý khách!"

Hạ Nhất Nhiễm phản xạ có điều kiện đứng dậy, cùng Tô Tiểu Quả cùng lúc nói ra.

Đang nhìn đến Kha Dịch Thần khi đó, tươi cười của cô cứng đờ.

"Tiên sinh! Mau mời ngồi!" Tô Tiểu Quả nhiệt tình kêu hô Kha Dịch Thần, anh ta nhìn Hạ Nhất Nhiễm, khóe miệng nhếch lên, "Đây, là của tiệm do em mở?"

Nhìn Hạ Nhất Nhiễm trên người đeo tạp dề, anh ta hỏi.

"Tôi cùng bạn hợp tác mở ra." Cô mỉm cười trả lời, mà Tô Tiểu Quả sớm bị vẻ đẹp của Kha Dịch Thần mê luyến say đắm, nhìn như nước miếng đều phải chảy xuống rồi, "Tiểu Quả! Đến ghi món cho khách hàng kia!"

Hạ Nhất Nhiễm tận lực nhấn mạnh cái từ "Khách hàng" này, bộ dạng Đường Hạo Nam như hung thần ác sát, lại vẫn khắc ở trong đầu, không thể lại gây ra thêm cái hiểu lầm gì, mà còn, Lục Ngộ Hàn cũng nhắc nhở qua cô, cẩn thận Kha Dịch Thần.

Tô Tiểu Quả hoàn hồn, mà Hạ Nhất Nhiễm đã đi vào nhà bếp rồi.

Kha Dịch Thần rõ ràng cảm giác được Hạ Nhất Nhiễm đối với anh ta xa cách!

Hai lần trước lại vẫn rất khách khí.

Đôi mắt đào hoa hẹp dài của người đàn ông híp lại, như là câu hồn một dạng, đem Tô Tiểu Quả ôm lấy, lúc anh ta gọi món khi đó, trái tim nhỏ của cô "thình thịch" nhảy dựng!

Khi Kha Dịch Thần gọi món xong, Hạ Nhất Nhiễm liền bung dù rời đi, cô là muốn tránh mặt Kha Dịch Thần.

"Nhiễm Nhiễm!"

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó, tiếng Kha Dịch Thần từ phía sau cách đó không xa truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm ảo não.

Kha Dịch Thần không có che ô, đường đường một tổng giám đốc tập đoàn đầu tư nước ngoài, chạy ở trong mưa, đi tới bên người cô.

"Kha tổng, chuyện gì?" Cô không để cho anh ta đứng chung dù, Kha Dịch Thần lại chính mình chen lách tiến vào, đoạt lấy cán dù, chính mình giành lấy cầm dù.

Cô theo bản năng phải rời đi, bị Kha Dịch Thần giữ chặt, "Vì cái gì trốn tránh anh?" Kha Dịch Thần nghiêm túc nhìn cô, trầm giọng hỏi.

Hai người đứng ở bên cạnh góc đường, một cái ô che xuống, cách đó không xa chính là cửa hàng bánh ngọt "Ngã rẽ chuyện xưa".

"Kha tổng, tôi cảm thấy được chúng ta vẫn lại là giữ một khoảng cách thì tốt hơn." Hạ Nhất Nhiễm khách khí nói, nhẹ nhàng mà tránh khỏi tay anh ta.

"Chúng ta là bạn bè! Tình cờ gặp được nói chuyện phiếm vài câu cũng không được sao?" Kha Dịch Thần tôn thương hỏi, ánh mắt âm đạm.

"Ngại quá, không được."

"Em sợ Đường Hạo Nam hiểu lầm chúng ta? Hay vẫn lại là, anh ta đối với em thật không tốt?" Kha Dịch Thần vội vàng truy hỏi, Hạ Nhất Nhiễm lập tức đoạt lấy dù trong tay anh ta, "Kha tổng! Anh đi quá xa rồi! Tạm biệt!"

Hạ Nhất Nhiễm nói xong, nhanh chóng rời đi.

Để lại Kha Dịch Thần một người, đứng dưới cơn mưa ở góc đường, nắm chặt quả đấm, trơ mắt nhìn cô rời đi.

...

Hạ Nhất Nhiễm sau khi hết thời gian nghỉ bệnh, ngày đầu tiên đi làm.

Thấy được ảnh của chính mình cùng Kha Dịch Thần đã lên trang nhất, cô liền phiền não.

Mấy tờ báo lá cải vậy mà lại đào ra tình sử của cô cùng Kha Dịch Thần, cảnh bọn họ gặp mặt dưới cơn mưa ngày đó cũng được đưa lên báo.

Lần này, Đường Hạo Nam cùng người Đường gia lại có cơ kiếm chuyện với cô rồi!

Hạ Nhất Nhiễm cười khổ, điều chỉnh tâm tình, làm tốt chuẩn bị tâm lý bị Đường Hạo Nam cùng người Đường gia nhục nhã!

Đường Hạo Nam hành động so với cô tưởng tượng vẫn còn nhanh.

Giữa trưa, cô đang muốn đi nhà ăn ăn cơm, nhận được điện thoại phòng thư ký của tổng giám đốc.

"Hạ Nhất Nhiễm, tổng giám đốc hiện tại muốn gặp cô, lập tức tới văn phòng tổng giám đốc ngay!" Giọng Hạ Khả San truyền đến, là giọng điệu vênh vác tự đắc.

Cô bé tâm cao khí ngạo, tương lai nhất định sẽ thiết thời lớn, Hạ Nhất Nhiễm thầm nghĩ.

"Tôi biết rồi." Hạ Nhất Nhiễm nói xong, cúp điện thoại.

...

Lần này cùng lần trước khác nhau, cô đến chỗ cửa văn phòng tổng giám đốc, Hạ Khả San trong phòng thư ký không có ngăn đón cô, ngược lại giúp cô mở cánh cửa lớn văn phòng vừa đẩy vừa nặng ra.

Này không phù hợp quy tắc nha, Hạ Nhất Nhiễm chần chờ, thử gõ ván cửa, "Ai nha, cô liền vào đi thôi! Dừng dài cái gì nữa!" Hạ Khả San không kiên nhẫn nói, dùng lực, lập tức liền đem Hạ Nhất Nhiễm đẩy đi vào, tay cô ta vừa lúc ấn vào trên vết thương phía sau lưng Hạ Nhất Nhiễm, Hạ Nhất Nhiễm đau đến toàn thân đổ mồ hôi lạnh, gần như là ngã vào văn phòng tổng giám đốc, ngã ngồi ở trên mặt đất, phát ra tiếng động nặng nề, cửa bị Hạ Khả San từ bên ngoài đóng lại!

"Bên ngoài là cái âm thanh gì?"

"A... Đường tổng..."

Tiếng phụ nữ từ trong phòng nghỉ truyền đến, đó là âm thanh Hạ Nhất Nhiễm rất quen thuộc, tiếng phụ nữ đang rên rỉ ngâm nga.

Cô lập tức bò lên, chỉnh lý tốt lại quần tây đen dài cùng áo sơ mi trắng, khôi phục trấn định cùng ung dung.

Đang muốn xoay người rời đi, cửa phòng nghỉ có động tĩnh.

Một người phụ nữ mặc chiếc đầm liền thân đỏ tươi, dây váy rơi chảy xuống trên cánh tay, bị người đàn ông bên cạnh vừa hôn vừa ôm lấy từ trong phòng nghỉ đi ra.

"Uh'm... Đường tổng..."

Âm thanh tà mị cuồng quần lấy người đàn ông, trên người anh quần tây, áo sơ mi, cổ áo sơ mi mở một nửa, cuồng dã như mãnh thú...

Một màn Hoạt Sắc Sinh Hương này, khiến trái tim Hạ Nhất Nhiễm thất lại, lập tức xoay người liền đi.

"Đứng lại!"

Giọng người đàn ông lạnh lùng truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm như bị ma xui quỷ khiến dừng chân, bàn chân giống như bị đút chì, không di chuyển được.

Chu Giai Ngưng tức giận đem dây áo kéo lại, bịt môi, nhìn vị khách không mời mà đến đang đứng cách cửa không xa.

"Đường đường tổng giám đốc bộ phận quan hệ công chúng Đường thị, lại tùy tiện vào văn phòng tổng giám đốc, người nào cho cô cái quyền này?" Giọng Đường Hạo Nam chứa đầy châm chọc truyền đến, tim Hạ Nhất Nhiễm xiết chặt lại, lập tức xoay người.

Là Hạ Khả San kêu cô tới, cô vốn nghĩ rằng Đường Hạo Nam là biết chuyện cô trên báo, không có một chút hoài nghi đã tới rồi.

"Là thư ký Hạ của phòng thư ký thông báo gọi tôi tới, nói người có việc tìm tôi!" Đường Hạo Nam nhất định là cố ý làm khó dễ cô.

"Trong máy điện thoại nội bộ ở phòng tôi có gì lại thông báo biểu hiện là phòng thư ký gọi tôi, người có thể cho người điều tra." Cô bổ sung một câu!

Đường Hạo Nam đi đến bên cạnh bàn làm việc, ấn số nội bộ gọi đến bộ phận IT, thật sự cho người kiểm tra lịch sử trò chuyện của phòng thư ký cùng văn phòng Hạ Nhất Nhiễm.

Người này thực nhảm chán!

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng thẳng thắn vô tư, coi như không có Chu Giai Ngưng đang ở phía sau lưng Đường Hạo Nam ôm eo của anh, ung dung bình tĩnh đứng ở kia, đợi kết quả.

Tổng giám đốc bộ phận IT cực kỳ nhanh có báo cáo.

"Đường tổng, căn cứ điều tra, hôm nay buổi sáng, phòng thư ký của tổng giám đốc không có bất kỳ cuộc điện thoại nào gọi vào văn phòng tổng giám đốc bộ phận quan hệ công chúng."

Lời tổng giám đốc bộ phận IT Tôn Kiên nói, để cho Hạ Nhất Nhiễm sững sờ, cô thấy được khoe miệng Đường Hạo Nam gọi lên nụ cười châm chọc như có như không.

Trong hai tròng mắt anh phát ra ánh sáng hung ác nham hiểm

Cả nhà ngủ ngon □□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Tôi cũng là người bị hại!

Nếu cô vẫn còn cùng Đường Hạo Nam lý luận, vậy hiển nhiên, là cô không biết lượng sức.

Đây chính là cái bẫy hoàn hảo do chính anh thiết kế, để cho cô nhảy vào trong!

Tổng giám đốc bộ phận IT cùng Chu Giai Ngưng đều đã rời đi, trong văn phòng to như vậy, chỉ còn lại có hai người bọn họ.

Đường Hạo Nam tựa ngời ở bên cạnh bàn làm việc, hai tay khoanh trước ngực, vẻ mặt tà tứ, híp mắt, liếc cô.

"Lại đây!" Giống như con báo nhìn chăm chăm con mồi, đánh giá cô, lạnh giọng ra lệnh.

Hạ Nhất Nhiễm mặt không chút thay đổi, ngẩng đầu ưỡn ngực, toàn thân kiêu căng.

Không còn bộ dạng cô gái nhỏ gầy yếu, thương cảm bất lực đêm đó. Đường Hạo Nam có khi thật muốn trốn ở trong bóng tối nhìn xem, Hạ Nhất Nhiễm rốt cuộc là cô gái như thế nào?

Cô đối với mệnh lệnh của anh thờ ơ, đứng tại chỗ.

"Đường Hạo Nam, anh tới cùng muốn như thế nào, nói thẳng đi!" Nghĩ muốn ức hiếp cô, cần gì phải quanh co lòng vòng, đi một vòng tròn lớn như vậy.

Lần trước, chẳng qua chỉ là ăn một bữa cơm do Lục Ngộ Hàn nấu, đã bị anh nhục nhã như vậy rồi.

Lần này, cùng Kha Dịch Thần ở trên đường bị chụp lên, đăng lên báo, lần này...

"Tôi gọi cô đến đây, tại điếc sao?!" Anh lại gầm thét, vẻ mặt xanh mét.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn vẫn không nhúc nhích, một mắt xinh đẹp con ngươi đen tuyền không hề chớp mắt nhìn chăm chăm hai tròng mắt của anh, vẻ mặt không biết sợ, toàn thân lạnh lùng.

Người đàn ông lập tức đứng dậy, hùng hổ đi tới, đứng ở trước mặt cô!

Toàn thân rét lạnh, khoe miệng vẽ ra nụ cười tà tử, một tay anh giữ lấy cằm của cô.

"Chuyện cùng Kha Dịch Thần, cô muốn giải thích như thế nào?!"

Làm da trên mặt vốn trắng nõn từ từ phỉm hồng, Hạ Nhất Nhiễm vẫn gắt gao nhìn anh chăm chăm, "Tôi có gì mà giải với chả thích, Đường tổng người thích nghĩ như thế nào thì chính là như thế đó."

"Tốt!" Đường Hạo Nam bị cô chọc cho tức giận đến đôi má gật gật, buông tay, túm lấy cổ tay cô, kéo cô liền đi phòng nghỉ.

Vừa mới tiến vào cửa, Hạ Nhất Nhiễm đã bị ném lên trên giường lớn màu xanh đậm trong phòng nghỉ, Đường Hạo Nam đè ở trên thân thể cô.

"Anh muốn như thế nào?!" Cô luống cuống, cổ tay bị anh giữ chặt lấy, giờ cao lên đỉnh đầu, đầu gối của anh đè tại bụng của cô, cô không thể động đậy.

"Vừa nãy tiến vào quấy rầy chuyện tốt của tôi, hiện tại đương nhiên là muốn cô hầu hạ tôi!" Đường Hạo Nam tà ác nói, bởi vì vùng vẫy, khuy áo somi ở cổ bị mở vài cái, vừa vụng lộ ra một mảnh tuyết trắng, rõ ràng có thể thấy được nội y bằng ren bên trong.

Nháy mắt Đường Hạo Nam bị phong quang trước ngực cô dụ dỗ đỏ hai mắt!

Vô sỉ!

Nghĩ đến cảnh tượng vừa nãy anh mới cùng Chu Giai Ngưng quần lấy nhau, Hạ Nhất Nhiễm buồn nôn, "Đường Hạo Nam, anh đừng chạm tôi chính là có lỗi với cô ấy!" Bất chấp tất cả, lại lấy Đồng Y Mộng làm lá chắn.

Đường Hạo Nam bây giờ cũng không giống trước đây, dừng lại như vậy, "Hạ Nhất Nhiễm! Cô cmn hết lần này đến lần khác lấy Mộng Mộng làm lá chắn với tôi!"

"Lên giường với tôi, anh không biết là có lỗi với Đồng Y Mộng sao?!" Hạ Nhất Nhiễm không sợ chết tiếp tục đâm kích anh.

"Đương nhiên không! Tôi lại không thích cô, coi cô như công cụ tiết dục mà thôi!" Đường Hạo Nam tà ác nói, bất luận như thế nào, hôm nay nhất định phải đem cô đè xuống ăn sạch cho bằng được!

"Hôm nay không cho cô thấy chút bài học, cô thật đúng nghĩa người chồng như tôi là để bài trí rồi! Không phải nói ở riêng hai năm, hôn nhân không có hiệu quả sao, tôi hiện tại liền đem cô chơi nát! Có quan hệ xác thịt, tôi xem cô muốn như thế nào ly hôn!"

Lời Đường Hạo Nam nói khiến Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi, cảm giác anh hôm nay là quyết tâm muốn cô!

Tôi cùng là khuất phục anh, hay vẫn lại là phản kháng tôi cùng, thà chết không theo?

Kỳ thật cô cũng không biết chính mình rốt cuộc vì cái gì muốn phản kháng chuyện này, tuy là từ sau khi kết hôn bọn họ cũng vẫn hữu danh vô thực, nhưng mà, lần đầu tiên của cô cũng đã sớm cho anh rồi.

Chắc là, vì trong lòng còn chút kiêu ngạo đáng thương đi.

Chịu không được chuyện đem chính mình cho một người thay phụ nữ còn nhiều hơn thay quần áo như Đường Hạo Nam đập hừ.

"Tôi sẽ tố cáo anh cưỡng bạo!" Hạ Nhất Nhiễm nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Hừ... Hạ Nhất Nhiễm, cô thật là thích biết nói những lời không biết tự lượng sức mình ha!" Đường Hạo Nam cảm thấy được cô lại đang giả vờ ngớ ngẩn, cười lạnh nói, cúi người, liền hướng tới môi cô dán xuống, cô lập tức tránh né, nụ hôn của anh rơi ở trên gò má cô.

Cô phản kháng không nổi, bởi vì bị anh đè ép cùng bị Hạ Khả Sanh ấn qua một lần, vết thương phía sau lưng lại một lần bị ấn đau.

Có cảm giác ướt sũng.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn không nhúc nhích, cho dù anh buông lỏng tay cô ra, cô cũng không phản kháng.

"Mở mắt ra! Tôi không có sở thích chơi với xác chết!" Anh lạnh giọng châm chọc, Hạ Nhất Nhiễm hai mắt nhắm chặt, Đường Hạo Nam cúi người

xuống, hôn lên trước bộ ngực cô, hai tay ở trên người cô vân vê nhào nặn, cố ý muốn đem cô làm đau.

Đau đón phía sau lưng truyền đến là cô mất đi tất cả cảm quan!

Làn da của cô trắng trẻo mềm mại, hương vị sạch sẽ, có cả hương thơm tự nhiên, không giống những cái người phụ nữ phong hoa tuyết nguyệt, đầy người chỉ toàn mùi son phấn cùng mùi nước hoa dung tục.

Bất tri bất giác, anh hôn đến ngiên, gặm nhấm từng tắc da thịt trước ngực cô, hai tay vuốt ve từng tắc gia thịt quanh eo của cô, hướng tới khóa áo ngực phía sau...

Đáng chết!

Mồ mẫn đến chính là một tay ướt sũng!

Một giây sau, Hạ Nhất Nhiễm bị anh lật người, trên tấm lưng tuyết trắng của người con gái, là một mảng màu đỏ rực chói mắt!

Vết sẹo dữ tợn kia bị Axit sunfuric đậm đặc ăn mòn, xoắn xuyết, vằn vẹo nhấm nhúm chung quanh làn da,...

Hạ Nhất Nhiễm vẫn không nhúc nhích nằm úp sấp ở trong chỗ, thân thể đang run run, phía sau lưng phỏng rát, để cho cô nhớ lại cảnh tượng ngày đó bị hắt Axit Sunfuric, đau tê tâm liệt phế cùng khủng hoảng bất lực.

Cho dù anh có cảm thú đến đâu, thấy một màn như vậy, dục vọng mãnh liệt cũng nháy mắt biến mất không chút bóng dáng

Lòng phỏng bị lãnh ngạnh từng chút từng chút tan rã.

"Thực cmn mắt hửng! Cô cút cho tôi!" Bức ép chính mình không đi đụng chạm cô, cắn răng, lạnh lùng nói.

Hạ Nhất Nhiễm lại giống như không có nghe đến, vẫn cứng ngắc nằm sấp ở kia, thân thể đang run run.

"Cô chết rồi sao?!" Anh vươn tay kéo tóc của cô, lôi cô lên, lạnh lùng quát.

Sắc mặt cô trắng bệch, hai môi run rẩy, hai mắt nhắm chặt, chậm rãi mở ra, anh buông lỏng tóc dài của cô ra, tóc đen như tơ lụa nhảy múa rũ xuống.

Bao bọc bởi ánh sáng sáng ngời, cô thanh tú, động lòng người, lại chọc người thương tiếc.

Hạ Nhất Nhiễm thanh tỉnh, chịu đựng đau đớn, ôm lấy quần áo của chính mình, xuống giường, cô đưa lưng về phía anh, phía sau lưng máu dọc theo cột sống chảy xuống, một dòng lại một dòng, chia làm rất nhiều nhánh, tôn lên da thịt trắng nõn, càng thêm tuyết trắng chói mắt.

Trong không khí tràn ngập một mùi máu tươi.

Anh lại nghĩ đến cô đừng cảm quên mình bảo vệ anh một màn kia.

Nhớ lại đủ loại nhục nhã anh dành cho cô, Hạ Nhất Nhiễm chịu đựng đau đớn phía sau lưng, nhớ lại chính mình đừng cảm quên mình bảo vệ anh, cảm thấy được chính mình cực kỳ ngu xuẩn.

"Cô đứng lại!"

Cô dừng lại, xoay người, oán hận trừng mắt nhìn anh, "Đường Hạo Nam! Anh còn muốn nhục nhã tôi như thế nào nữa?! Tôi sai rồi, tôi sai rồi còn không được sao?!" Cô gào lên, nước mắt trào ra nhanh chóng rơi xuống, hai tay gắt gao ôm quần áo trong lòng.

Yêu anh, liền là một sai lầm!

Cô sai mười phần.

Đây là vài năm nay, lúc ở trạng thái tỉnh táo, đang bị anh nhục nhã, khi dễ, Hạ Nhất Nhiễm lần đầu tiên ở trước mặt anh rơi nước mắt!

Đường Hạo Nam giặt mình, những lời muốn nói ra nhục nhã cô, rốt cuộc nói không nên lời.

"Tôi sai rồi, cầu xin anh buông tha tôi đi, để cho tôi im lặng sống mấy tháng sau cùng này, được không hả?!" Cô lần đầu tiên bỏ xuống kiêu ngạo, cầu xin anh!

"Tôi vì cái gì muốn cho cô sống những ngày tháng yên bình?!" Anh rống, "Là cô chọc tôi! Trước là cậu tôi, hiện tại lại là Kha Dịch Thần! Đừng cho tôi là kẻ ngốc! Cô cùng hắn không có gì mới là lạ! Hạ Nhất Nhiễm, đứng ở trước mặt tôi già vờ đáng thương! Cô luôn luôn giỏi nhất là giả vờ đáng thương!"

"Tôi vì cái gì muốn giả vờ thương? Cho anh thích tôi, yêu tôi sao? Không có! Tôi chưa từng hy vọng xa vời quá, anh sẽ yêu tôi!" Cô bạo phát, lớn tiếng phản bác.

Hốc mắt đỏ lên, nước mắt lại rơi xuống mãnh liệt hơn.

"Chuyện của Mộng Mộng, tôi thật xin lỗi, tôi hận mình không phải là người sống đòi thực vật! Anh vẫn cho rằng là tôi đem cô ấy hại thành như vậy, kỳ thật tôi cũng là người bị hại!" Mặc kệ anh tin hay không, cô vẫn lại là rống lên.

Có lẽ, anh sẽ tin đi.

Đường Hạo Nam sợ sệt, trong lúc này không phản ứng kịp, mặt không chút thay đổi, ánh mắt hồ nghi nhìn cô.

Hạ Nhất Nhiễm xoa xoa nước mắt, đem áo somi mặc vào, phía sau lưng áo somi trắng nháy mắt bị máu tươi thấm ướt, dính dính ở trên lưng.

Cô khom lưng mặc vào quần.

"Cái gì kêu, cô cũng là người bị hại?!" Đường Hạo Nam lạnh giọng hỏi, gắt gao nhìn chăm chăm cô, Hạ Nhất Nhiễm xoa xoa nước mắt.

"Đêm đó là sinh nhật tôi, bạn cùng phòng giúp tôi ở quán bar chúc mừng, về sau trong rượu của tôi bị người ta bỏ thuốc kích dục, tôi u mê hồ đồ vào phòng ở khách sạn của anh..." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói, mặt không chút thay đổi.

Chuyện này, cô là về sau mới biết được sự thực.

Người bỏ thuốc cô lại chính là mẹ kế của cô.

Vốn dĩ bà ta là muốn đưa cô lên giường của một ông chủ nhà giàu mới nổi, để giành lấy đơn đặt hàng lớn!

"Ha ha... Đây là cái cô nói có nỗi khổ trong lòng sao? Hạ Nhất Nhiễm, cô là lấy tình tiết từ trong cuốn tiểu thuyết ngôn tình nào ra vậy?" Đường Hạo Nam nhục nhĩ nói, anh mới không tin mấy lời dối trá của cô, nếu sự thật như vậy, cô tạo sao không nói ra từ sớm?

Liền biết anh hẳn không tin tưởng, Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh, khóe miệng nhếch lên.

"Tôi biết anh hẳn không tin tưởng tôi, nhưng mà, tôi nếu là nói dối mà nói, sẽ bị thiên lôi đánh chết." Cô thề.

"Vậy tôi hỏi cô, người nào bỏ thuốc cô, vì cái mục đích gì?" Đường Hạo Nam đến gần cô, nâng cằm của cô lên, híp con ngươi hỏi.

"Mẹ kế tôi, mục đích là, coi tôi như công phẩm đưa lên giường một vị nhà giàu mới nổi, lấy đến mấy ngàn vạn đơn đặt hàng." Hạ Nhất Nhiễm giọng đều đều phát ra, không nhanh không chậm nói, hai mắt thẳng thắn nhìn anh.

Đường Hạo Nam run sợ, sự thật, thật là như vậy?!

"Tôi biết anh không chịu tin tưởng tôi, ở trong mắt anh, tôi chính là một người phụ nữ trong ngoài bất nhất. Đường Hạo Nam, Mộng Mộng là bạn tốt của tôi, anh trước kia cũng vậy, phàm là người có suy nghĩ, sẽ không ai làm ra chuyện như vậy hãm hại anh!"

Lòng tràn đầy bi thương, nhưng nói ra những thứ này, cũng thoải mái hơn.

"Sáng hôm đó, Mộng Mộng nói ra những lời đó là có ý gì?!" Hai tay Đường Hạo Nam giữ chặt bờ vai cô, cắn răng hỏi.

Hai người đều lâm vào trầm tư...

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô vì cái gì phải làm như vậy?! Cô là người bạn tốt nhất của tôi! Tôi biết cô vẫn thích Hạo Nam, nhưng mà, cô vậy mà... Cô..." Cô gái về mặt đỏ lên, trừng mắt nhìn người đàn ông và cô gái đang trần truồng ở trên giường, đau buồn phần nộ muốn chết gào rống.

Giờ này khắc này, trong đầu Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm đều đã hiện lên một màn, bị Đồng Y Mộng "Bắt gian tại giường" ngày đó.

Thì ra, Đồng Y Mộng vẫn biết, Hạ Nhất Nhiễm thăm mền Đường Hạo Nam!

Cho đến hôm nay, Đường Hạo Nam vẫn nhớ câu nói kia của Đồng Y Mộng.

Ko thả thính đấy nhé! Cả nhà ngủ ngon □□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Giúp cô xử lý miệng vết thương

Đồng Y Mộng nói, Hạ Nhất Nhiễm vẫn thích anh.

Anh chưa bao giờ biết Hạ Nhất Nhiễm thích chính mình, vẫn coi cô như em gái.

Cô gái trước mắt đáng người cao gầy, nhỏ nhắn, mảnh mai, sắc mặt tái mét, lưng lay sắp đổ, là người anh hận thấu xương, đã từng cũng là người được quan tâm, bảo hộ nhiều năm.

Thông minh như cô, biết Đường Hạo Nam hỏi chính là một câu kia.

"Anh là chỉ cái gì?" Cô giả ngu, cô là người nhát gan, không nghĩ muốn thừa nhận đã từng thầm mến anh.

"Mộng Mộng nói, cô thích tôi!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, không chỉ một lần hoài nghi cô thích anh, nhưng mà, cô chưa bao giờ thừa nhận.

"Không phải, Mộng Mộng hiểu lầm rồi." Thừa nhận lại như thế nào chứ?

Anh căn bản hẳn không yêu cô!

Lại là đáp án làm anh cực kỳ thất vọng, lại vô cùng căm tức!

"Vậy cô thích người nào? Kha Dịch Thần, phải không?!" Anh tiến lên một bước, không cam lòng hỏi, Hạ Nhất Nhiễm khó hiểu nhìn anh, "Tôi thích người nào, quan trọng lắm sao?"

Cái vấn đề này, để cho Đường Hạo Nam dùng chân, giữa hai người cách chỉ một bước.

"Tôi liền là muốn biết! Không được sao?" Anh quát cường cố chấp hỏi lại, vẻ mặt tối tăm, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm cô.

"Tôi hiện tại, người nào cũng đều không thích. Đường Hạo Nam, cầu xin anh buông tha tôi đi, đừng hành hạ tôi nữa rồi. Nếu hành hạ tôi, có thể đổi lấy Mộng Mộng khỏe mạnh, tôi đây nguyện ý bị anh hành hạ. Nhưng mà, điều đó không có khả năng. Xin anh tin tưởng, tôi không từng nghĩ qua muốn chia rẽ các người. Anh vẫn đều là thuộc về cô ấy, tôi không dám nghĩ tới."

Đôi mắt của người con gái trước mặt trong suốt kiên định nhìn anh, tâm bình khí hòa nói với anh.

Đường Hạo Nam vẫn không nguyện tin tưởng sự trong sạch của cô, cũng là không chịu tin tưởng.

Vẫn coi cô như kẻ thù mà đối đãi, hận thấu xương hơn bốn năm, nếu anh tin tưởng, vậy không phải anh thừa nhận mình sai lầm nhiều năm như vậy sao?

"Hiện tại Mộng Mộng là người thực vật, dựa vào lời nói một bên của cô, tôi làm sao có thể tin cô?! Vì cái gì trước kia không nói?!"

Anh vẫn lại là không tin cô.

Mẹ kế Cố Tú Vân nói đúng, liên tính cô nói với Đường Hạo Nam sự thật năm đó, anh cũng sẽ không tin tưởng cô.

"Tôi nói cái gì anh cũng đều sẽ không tin tưởng, anh còn hỏi cái gì?" Hạ Nhất Nhiễm nói xong, lập tức xoay người, Đường Hạo Nam vốn dĩ híp con ngươi, lập tức trợn to.

Đáng chết!

Sau lưng cô màu đỏ một mảnh!

Áo somi trắng bị máu tươi nhuộm đỏ, màu đỏ cùng vải trắng hình thành so sánh mãnh liệt, cực kỳ chói mắt!

Hơn một tuần lễ, vết thương kia vậy mà còn không có tốt lên!

Đường Hạo Nam bước xa tiến lên, giữ lấy cổ tay cô.

Anh còn muốn làm cái gì?!

Hạ Nhất Nhiễm bức bối, xoay người trừng mắt nhìn anh, Đường Hạo Nam lôi kéo cô liền hướng bên giường đi đến, "Cô nằm sắp xuống cho tôi!" Anh thô lỗ đối với cô ra mệnh lệnh.

"Cái tên cầm thú, anh vẫn còn muốn làm gì?!"

Hạ Nhất Nhiễm cho rằng anh còn không chịu buông tha cô, muốn đem cô ăn, ngã ngồi ở bên giường, toàn thân tràn ngập cảnh giác.

Đường Hạo Nam tà tứ cười xấu xa, châm chọc liếc cô, "Cô yên tâm, tôi còn không cầm thú đến nỗi đối với người phụ nữ toàn thân là máu cũng nổi lên ham muốn!" Anh sâu xa nói, bóng dáng cao ngất đi đến bên cạnh ngăn tủ.

Hạ Nhất Nhiễm nhẹ nhàng thở ra, miệng vết thương phía sau lưng hẳn là lại nứt ra rồi, kỳ thật sớm kết vảy, có đôi khi chà xát người không cẩn thận sẽ dính nước, đem vảy nổi thành bóng nước, cứ lặp đi lặp lại như vậy, trở thành như bây giờ rồi.

Đường Hạo Nam rất nhanh đi tới, trong tay mang theo hộp thuốc y tế, thấy cô lại vẫn ngồi ở kia, anh không vui nhũn mày, "Bảo cô nằm sắp xuống, lại tai diếc rồi hả?!"

Hạ Nhất Nhiễm không những không nằm sắp xuống, ngược lại quật cường đứng dậy liền đi, "Cô, cái người phụ nữ chết tiệt này!"

Anh mắng, kéo cô xuống, lại đẩy ngã, đè lên cô, cô nằm sắp trên giường!

"Cô đừng động loạn! Trên tay tôi có kéo, không cần thận đem da mịn non mềm cắt trúng, cô cũng đừng trách tôi!" Anh cầm cái kéo nhỏ bén nhọn màu đen, khoa tay múa chân, đối với cô cảnh cáo.

Hạ Nhất Nhiễm một cử động nhỏ cũng không dám, cứng ngắc nằm sắp ở kia, sợ bị cái tên biến thái làm bị thương đến.

Lưỡi kéo bén nhọn cắt bỏ áo somi trắng, lộ ra tấm lưng màu đỏ của cô, dưới lớp máu tươi, mơ hồ có thể thấy được vết sẹo chẳng chịt.

Anh sợ sệt, cho dù lòng dạ có muốn độc ác đến đâu, nhìn thấy một màn như vậy, cũng không có cách nào lại nhẫn tâm tiếp.

Ý thức được anh đang làm gì, Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ không được tự nhiên, "Anh vì cái gì muốn quàn tôi? Tôi có thể đi bệnh viện xử lý!"

Anh đây là xuất phát từ hảo tâm sao?

Vì cái gì?

"Cô cảm thấy được cô toàn thân là máu như vậy từ văn phòng tôi đi ra ngoài rất đẹp mắt? Cô là muốn để cho tất cả nhân viên của tôi biết, tôi ngược đãi cô?" Đường Hạo Nam phân bác, vẫn không quên nói móc, châm chọc cô.

Cô không nói gì.

Đường Hạo Nam cầm cái nhíp mang theo băng gạc khử trùng, từng chút một lau lau chùi hết vết máu trên lưng cô, đến chỗ vị trí miệng vết thương, còn gặp phải miệng vết thương, phần da thịt bị phỏng rất sinh đau.

"Hí..." Hạ Nhất Nhiễm ăn đau, hai tay nắm chặt khăn trải giường.

"Đau liền khóc ra! Tôi còn muốn thoa nước sát trùng!" Anh trầm giọng nói, biết sẽ rất đau.

Đường Hạo Nam nhớ mang máng, Hạ Nhất Nhiễm lúc học cấp hai, vào một hôm tan học ra về, từng bị mấy tên côn đồ đùa giỡn, uy hiếp qua, khi đó, anh còn giúp cô giáo huấn mấy tên du côn kia, cánh tay còn bị chém một dao.

Khi đó sợ người trong nhà biết, là cô giúp anh bôi thuốc xử lý vết thương.

Nước thuốc dính vào miệng vết thương, nổi lên bọt trắng, Hạ Nhất Nhiễm toàn thân căng thẳng, cắn chặt môi mình, hai tay nắm chặt khăn trải giường, không rên một tiếng.

Đường Hạo Nam thấy cô không lên tiếng, nhướng mi, nâng đầu cô lên, phát hiện cô đang cắn môi dưới, đem môi dưới đều đã cắn nát rồi.

"Há mồm!" Anh ảo não nói, Hạ Nhất Nhiễm không biết anh lại muốn như thế nào, nghĩ muốn phân bác, vừa lúc há miệng, ngón tay anh xoa môi cô, cảm giác tê dại như có dòng điện 220V xẹt qua.

"Hí..." Cô quay đầu, nằm úp sấp, không nhìn anh

Không khí trở nên biến hoá kỳ lạ, thậm chí có chút ái muội...

Lòng của cô ần ần run rẩy, anh cũng một dạng.

Giờ phút này Đường Hạo Nam, hoàn toàn phân không rõ cảm giác chính mình đối với Hạ Nhất Nhiễm là như thế nào.

Đề nén nội tâm rộn rạo như kiến bò trên chảo nóng, anh thật cẩn thận đem miệng vết thương trên lưng cô chà lau sạch sẽ, thoa thuốc, lại dán lên băng gạc.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn nằm ở kia, im lặng.

Đường Hạo Nam đứng dậy, cầm lấy điện thoại, phân phó Hứa Thành đưa một bộ nội y cùng bộ đồ tới, "Nội y size... 32c!"

Mặt Hạ Nhất Nhiễm thoát cái liền đỏ, anh làm sao mà biết số đo của cô?

Anh cúp điện thoại, thấy cô đang nằm úp sấp ở trên giường chính đang nhìn mình, vẻ mặt nghi hoặc.

"Cô nhìn cái gì?" Anh đến gần, tại mép giường ngồi xuống, buồn cười nhìn cô, cô lập tức xoay đầu, "Anh làm sao mà biết tôi mặc nội y size..." Cô nhỏ

nhỏ nói thầm.

"Tôi chơi qua vô số phụ nữ!"

"Lần trước tại căn hộ của anh, anh còn nói tôi nhiều lắm là size B!" Cô lớn tiếng phản bác, khiến Đường Hạo Nam ngậm miệng.

Anh lần trước là cố ý nhục nhã cô thôi!

"Bốp!" Một bàn tay, không nặng không nhẹ vỗ xuống bộ ngực vênh cao của cô, Hạ Nhất Nhiễm hít một hơi khí lạnh, "Biến thái!" Cô mắng.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô lại đang tạo phản! Đừng cho là tôi tin lời cô nói, tôi nói cho cô biết, tôi sẽ đi điều tra, nếu lời cô nói có nửa câu nói dối, tôi sẽ khiến cho cô chịu không nổi!" Anh lạnh giọng cảnh cáo.

"Tùy anh!" Cô nằm sấp ở kia, trầm giọng nói.

"Vết thương ở phía sau lưng cô, tốt nhất sớm một chút tốt lên cho tôi! Đừng cứ một chút lại đổ máu, ở trước mặt tôi giả vờ đáng thương! Tôi cũng không dư thừa cảm tình lãng phí cho cô!" Anh lại nói thêm.

"Anh vì cái gì luôn cho rằng tôi đang cố ý khiến anh chú ý đến mình chứ? Tôi trốn anh còn không kịp!" Cô tức giận phản bác nói, anh vĩnh viễn luôn tự cho là đúng như vậy, kiêu ngạo tự phụ!

Người phụ nữ chết tiệt này!

Đường Hạo Nam bị cô chọc cho tức giận đến ngậm miệng, khuôn mặt tuấn tú sa sầm, gân xanh trên trán nổi lên giật giật.

Đúng vậy a, cô căn bản là không thích anh, làm sao có thể làm những chuyện dẫn tới sự chú ý của anh?!

"Cô câm miệng cho tôi! Hạ Nhất Nhiễm! Cô không theo tôi đối nghịch sẽ chết sao?!" Anh tức giận nói, trừng mắt nhìn cô trần truồng nằm sấp ở trên giường.

Cô ngoan ngoãn ngậm miệng, không lại phản bác.

"Nói chuyện đi!"

"Anh bảo tôi ngậm miệng!" Cái tên bệnh thần kinh...

Đường Hạo Nam tức giận đến ảo não rời khỏi phòng nghỉ, đem cửa phòng nghỉ đóng sầm lại.

Hạ Nhất Nhiễm nằm sấp ở kia, từ từ nhắm hai mắt, hưởng thụ khoảng khắc an bình...

Hối hận nói cho anh biết sao?

Đại khái không có.

Mặc kệ anh tin hay không, cô rốt cục đem chuyện giấu kín trong đáy lòng nói ra rồi, tương lai cô cùng Đường Hạo Nam bất luận xảy ra cái gì, đều sẽ không cảm thấy được có tiếc nuối quá lớn đi.

Đường Hạo Nam không kiên nhẫn ngồi ở ghế làm việc, cửa văn phòng bị gõ vang, vào là Hạ Khả San.

"Anh rề..."

"Đường, Đường tổng!" Hạ Khả San nhìn đến Đường Hạo Nam ánh mắt sắc bén, lập tức sửa lại, vẻ mặt mỉm cười.

Nhìn cô ta, để cho anh nhớ tới cái người mẹ kia của cô ta, Cố Tú Vân, mẹ kế Hạ Nhất Nhiễm.

Bình tĩnh ngẫm lại, Cố Tú Vân năm đó nếu thực tính kế Hạ Nhất Nhiễm như thế, theo lý thuyết mà nói, không thể không có khả năng.

Hạ gia là gia tộc xí nghiệp, Cố Tú Vân lúc ấy đảm nhiệm chức vụ tổng quản lý phòng thị trường.

"Chuyện gì?" Đường Hạo Nam lãnh đạm hỏi, Hạ Khả San tầm mắt rơi vào cửa phòng nghỉ, kẻ tiện nhân kia ở bên trong để làm chi?

Hạ Khả San đứng ở đối diện bàn làm việc, một đôi mắt to trong trẻo câu hồn nhìn Đường Hạo Nam ở phía đối diện, "Đường tổng, về chuyện Hạ tổng giám không gõ cửa liền tiến vào văn phòng của người, muốn làm thông báo phê bình hay không ạ?"

Đường Hạo Nam híp mắt, liếc Hạ Khả San phía đối diện.

"Vợ của tôi tới tìm tôi, còn cần gõ cửa?!" Đường Hạo Nam thân thể dựa tiến vào trên ghế, đánh giá vẻ mặt đắc ý của Hạ Khả San, sâu xa hỏi lại.

Tuoi cười đắc ý trên mặt Hạ Khả San dần dần đông cứng, cho rằng chính mình nghe lầm, trong đôi mắt bồ câu tràn ngập chấn kinh!

"Thư ký Hạ, cô là thông qua quan hệ với tôi mới vào được Đường thị, tôi cũng là nể tình cô là em gái của vợ tôi. Cho dù như vậy, nếu thái độ làm việc của cô không tốt, chủ quản của cô tùy thời có thể hủy bỏ tư cách thực tập của cô!" Đường Hạo Nam nghiêm túc nói, như vậy cực kỳ đúng đắn, là một ông chủ nghiêm khắc theo quy định khuyên bảo nhân viên.

Hạ Khả San vẫn biết, Hạ Nhất Nhiễm không được yêu thương, vẫn không kiêng nể gì chằm chọc khinh thường cô, xem nhẹ cô, cho rằng cô ở trong mắt Đường Hạo Nam không đáng một đồng, sự thật cũng vốn là như thế này.

Như thế nào hôm nay liền thay đổi...

"Đường tổng, tôi... Tôi..." Hạ Khả San nói năng lộn xộn, không dám làm lần nữa.

"Nơi này không chuyện của cô rồi! Đi ra ngoài làm việc!" Anh trầm giọng quát, Hạ Khả San lập tức xoay người, iu xiu đi tới, dáng vẻ của Đường Hạo Nam thật đúng là nghiêm túc...

Hứa Thành đưa tới quần áo Đường Hạo Nam muốn.

Trên giường ngủ màu xanh đậm như vậy, cô gái trên giường không mảnh vải che thân nằm úp sấp ở kia, như là ngủ thiếp đi.

Trong phòng một mảnh yên tĩnh, điều hòa trong phòng thổi ra gió mát rượi, anh cảm lấy điều khiển từ xa, theo bản năng đem nhiệt độ máy điều hòa điều chỉnh thấp lại một chút.

Kéo chăn tơ lụa màu xanh lên...

Trong lúc ngủ mơ Hạ Nhất Nhiễm co rúm lại, cực kỳ mệt mỏi, cô tiếp tục ngủ.

Người đàn ông nhìn cô gái đang nằm trên giường, khóe miệng không tự giác cong lên.

Một buổi chiều, Đường Hạo Nam không rời khỏi văn phòng, hiệu suất xử lý công việc cực cao, hào hứng cũng cực cao.

Hạ Nhất Nhiễm vừa tỉnh ngủ khi đó, đã là đang lúc hoàng hôn...

Bây giờ đã bước vào giai đoạn có xúu sủng rồi đó. bà kon cứ trân trọng phút giây sủng hiếm hoi đi ==))

Cả thế giới ngủ ngon ~!~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Gọi... Ông xã!

Phòng nghỉ trang hoàng cực kỳ có phong cách, hoàn cảnh cùng cơ sở vật chất so với phòng ở khách sạn cao cấp năm sao không khác, có phòng vệ sinh độc lập, Tây Nam hai mặt trên tường đều có cửa sổ sát đất.

Vừa lúc đang hoàng hôn, ánh sáng chiếu xạ màu da cam tiến vào, Hạ Nhất Nhiễm nằm sấp ở trên giường, thần thờ ngơ ngác một hồi, mới ý thức đến chính mình tại phòng nghỉ trong văn phòng Đường Hạo Nam ngủ thoả cái buổi trưa.

Thật sự là sắp tối luôn rồi!

Không rảnh thưởng thức phong cảnh ngoài cửa sổ, cô lập tức bò dậy, tìm không thấy nội y, nhìn đến một bên trên sofa có hộp đựng lễ phục chanel bán giới hạn, cô nhú mảy, bọc chăn xuống giường, cầm hộp.

Trong hộp là một bộ vừa được giới thiệu trong tuần lễ thời trang quý này, còn có một bộ nội y bằng ren màu xanh mực.

Đồ lót của đã dính máu và áo sonmi trắng của cô cùng nhau nằm trong thùng rác rồi.

Cô trở lại trên giường, động tác nhanh chóng mặc nội y, ở đây ngủ thoả cái cả buổi trưa, không biết Đường Hạo Nam có thể lại lên con diên làm khó dễ cô hay không.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng có phần không yên.

Kích cỡ nội y vừa kích, nhưng mà phía sau lưng có băng gạc, gài lại khóa áo ngực khi đó đụng tới miệng vết thương, lại là một trận đau thấu tim.

Hai tay run rẩy gài vài lần, cũng không thể đem nút thắt cài lên.

Đường Hạo Nam tiến vào khi đó, vừa vận nhìn đến như vậy một màn.

"A..." Anh đột nhiên đến gần, Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi, quay đầu, anh đã ở sau lưng rồi!

Cô vội vã che ngực, nút thắt áo ngực ở sau lưng vừa lúc bị anh nắm..

Hơi thở nam tính đặc trưng của anh đem cô bao bọc, khoảng cách gần như vậy, động tác ái muội như vậy, dạy Hạ Nhất Nhiễm tim đập nhanh, trái tim "thùm thụp" nhanh chóng nhảy động.

Hai tay Đường Hạo Nam linh hoạt đem nút thắt áo ngực của cô cài lên, ngón tay nắm lấy dây áo ngực, đem chiều dài điều chỉnh tốt.

Ngón tay thô ráp của người đàn ông trong lúc lơ đãng đụng chạm lên da thịt non mịn của cô, cảm giác như giạt điện đập dòn tê tê, Hạ Nhất Nhiễm nháy mắt cảm thấy được hai gò má như hòa thiêu, trong lòng một trận kích động.

Mặc nội y xong, cô vội vã kéo lên chăn, bao lấy chính mình, thân thể xe dịch sang chỗ rất xa, phòng bị anh, mặt không chút thay đổi, đại não bảo trì cao độ thanh tỉnh, chỉ có như vậy, mới có thể thời khắc chuẩn bị cùng Đường Hạo Nam "Chiến đấu".

Đường Hạo Nam thú vị liếc nhìn cô, người phụ nữ chết tiệt này, đề phòng anh giống như phòng cướp vậy.

"Em ở trước mặt tôi có cần thiết che che lấp lấp sao? Trên thân em, mỗi một tác da thịt có chỗ nào là tôi không thấy qua?" Anh sâu xa nói, tầm mắt nóng bỏng bắn quét lên thân thể của cô.

Thật sự đem cô từ đầu đến chân xem qua, chính anh đêm đó cũng là lần đầu tiên, qua đi đã nhiều năm, đêm khuya mơ lại đêm đó, anh vậy mà còn có thể thường thường nhớ tới một đêm thất hồn lạc phách kia...

Một ngọn lửa từ sâu trong bụng nhỏ anh luôn lên, nháy mắt dục hỏa toàn thân.

Hai mắt anh như phun lửa nhìn chăm chăm thân hình nhỏ nhắn mê người đang ở trên giường kia, Hạ Nhất Nhiễm phát hiện ra sự nguy hiểm của anh, vội vàng ôm quần áo một bên, thừa dịp Đường Hạo Nam không chú ý, cô xuống giường, hai tay ôm ngực, chân như có bánh xe hỏa lực, thân tốc chạy vào buồng vệ sinh!

Đường Hạo Nam ảo não hoàn hồn, tức giận đến cắn răng, không biết là giận chính mình không khống chế được, hay vẫn lại là giận cô ở dưới tầm mắt của anh trốn mất.

Hạ Nhất Nhiễm mặc quần áo từ tế từ phòng vệ sinh đi ra khi đó, Đường Hạo Nam đã không thấy nữa, cô ra khỏi phòng nghỉ.

Hoàng hôn, cả bầu trời là một màu cam rực rỡ bao phủ lên người đàn ông mặc áo sơ mi trắng tạo nên một bức tranh đẹp hoàn mỹ, anh cúi đầu, đang chăm chú xem văn kiện.

Hạ Nhất Nhiễm mấy năm qua, lần đầu tiên nhìn thấy Đường Hạo Nam chăm chú nghiêm túc như vậy, an tĩnh ở kia làm việc.

Thì ra, anh cũng có lúc nghiêm túc, đứng đắn một mặt, cực kì mê người.

Khi anh ký xong một phần văn kiện sau cùng, đặt bút ký tên xuống, ngẩng đầu nghỉ ngơi khi đó, cô mới hoàn hồn, vội vàng từ cửa phòng nghỉ đã đi tới, hướng tới cửa văn phòng đi.

"Đứng lại!"

Đường Hạo Nam trầm giọng quát.

Cô mặc bộ đồ công sở vừa khít với dáng người, quần tây suông nhìn nghiêm túc chững chạc, áo khoác giả vest cách điệu, tay lỡ, cổ tay màu đen được bẻ lên, kết hợp với mái tóc dài xoắn buông lỏng ở phía sau.

Hạ Nhất Nhiễm xoay người, trầm mặc nhìn anh.

Đường Hạo Nam đứng lên, đi tới bên này, vẫn như cũ một bộ vẻ cao cao tại thượng.

Lúc đứng bên người cô khi đó, anh nâng lên cổ tay phải nhìn thời gian, "Đêm nay theo tôi cùng tham gia một cái tiệc từ thiện tối, hiện tại, đi với tôi làm tạo hình!"

Đường Hạo Nam đứng đắn nói, về mặt Hạ Nhất Nhiễm lại biểu lộ khó có thể tin!

"Theo tôi đi!" Anh không đợi cô mở miệng, giữ lấy cổ tay cô, lôi kéo cô đi đến cửa văn phòng.

Đây là thời gian tan tầm của Đường thị, Đường Hạo Nam nắm tay Hạ Nhất Nhiễm, đi ngang qua cửa phòng thư ký, trong phòng thư ký tất cả thư ký

đều đã ngu ngơ ngây ngẩn cả người, người giật mình nhất chính là Hạ Khả San!

Đường Hạo Nam nắm tay Hạ Nhất Nhiễm thoải mái xuyên qua đại sảnh Cao Ốc Đường thị, ở trước mặt rất nhiều nhân viên, không để ai vào mắt, hiên ngang ra cửa.

Hạ Nhất Nhiễm quả thực thụ sủng nhược kinh! *(được sủng ái mà lo sợ)*

Đây là từ khi kết hôn tới nay, Đường Hạo Nam lần đầu tiên nắm tay cô cùng nhau xuất hiện ở công ty!

Anh khoa trương như vậy rốt cuộc muốn như thế nào?

Lái xe đã ở cửa công ty đợi, vì bọn họ mở cửa xe, Đường Hạo Nam thân sĩ để cho cô lên xe trước...

Cô lại vẫn như đang lọt vào trong sương mù, anh đã ngồi ở bên người cô rồi!

"Em có đói bụng không?" Sau khi lên xe, Đường Hạo Nam nhẹ giọng hỏi, lại nhìn đồng hồ.

Hạ Nhất Nhiễm không chút suy nghĩ lắc đầu, kỳ thật đã đói bụng đến mau phát ra tiếng, giữa trưa bị kêu đến văn phòng anh, căn bản không ăn cơm trưa.

"Tôi đói bụng!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, trừng mắt nhìn cô, lại phân phó lái xe chờ bọn họ đi nhà hàng anh thường đến ăn.

...

"Em không phải không đói bụng sao?"

Trong phòng ăn trang trí thanh nhã, Đường Hạo Nam liếc Hạ Nhất Nhiễm ở đối diện chính đang ăn được nồng nhiệt, anh uống nước, hướng cô chăm chọc.

Chính đang ăn mỳ ý, Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, miệng nhét đầy mì sợi, hướng anh mắt tròn trố, phình khoe miệng lại vẫn dính một chút sốt cà chua.

Một cái chớp mắt kia, anh cảm thấy được cô lại vẫn thật đáng yêu, nhìn không được lấy ra khăn giấy, bàn tay vươn qua đi liền giúp cô chùi hết.

"Coi bộ dạng ăn như hồ đói của em đi, có chút nào giống Thiên Kim Đại Tiểu Thư đâu! So với mấy cô gái ở nông thôn còn không bằng!" Độc miệng liền là độc miệng, cho dù lúc nào, anh cũng chưa từng quên chăm chọc cô!

Hạ Nhất Nhiễm không nói được một lời, oán hận nhai thức ăn trong miệng.

"Em còn dám tròn mắt với tôi!" Đường Hạo Nam tức giận nói, cô lập tức cúi đầu, tiếp tục ăn, giống như cô vợ nhỏ bị chồng ức hiếp.

Sau khi ăn được chút đồ ăn lót dạ, Đường Hạo Nam mang cô đi làm tạo hình.

Lo lắng vết thương phía sau lưng còn có thể chảy máu, Hạ Nhất Nhiễm không thay quần áo, mặc luôn bộ quần áo trên người này, trang điểm nhẹ nhàng kết hợp cùng trang sức trang nhã, làm tóc xong, cùng Đường Hạo Nam cùng nhau xuất hiện ở hiện trường tiệc tối từ thiện.

Vợ chồng bọn họ tay nắm tay xuất hiện, hiển nhiên dẫn tới oanh động không nhỏ!

Hạ Nhất Nhiễm vốn nhìn quen trường hợp này, nhưng đêm nay hoàn toàn khác trước kia, bên người cô có bạn nam đi cùng, mà còn là Đường Hạo Nam, thật có chút khản trương rồi.

Sợ anh sẽ ở trường hợp công khai như vậy trả thù cô, khiến cho cô không chịu nổi.

Trước kia không phải chưa từng có.

Cô thật cẩn thận, đề cao cảnh giác, cánh tay vẫn vòng cánh tay Đường Hạo Nam, trên mặt vẫn chứa nụ cười khéo léo.

Đi qua thảm đỏ, đi hướng sảnh lớn xanh vàng rực rỡ của yến hội.

"Bà xã, một hồi liền có người, em muốn gặp đó..." Đường Hạo Nam thân mật dán tại bên tai cô, cười nói, Hạ Nhất Nhiễm cả người liền căng thẳng.

"Anh có thể buông tha cho tôi hay không, liền tính nghĩ muốn chinh tôi, cũng đừng tại trường hợp công khai như vậy..."

"Ừ!" Cô đề thấp giọng nói, lời còn không có nói xong, bị anh cắt ngang, "Biểu hiện thân mật một chút cho tôi! Phải gọi tôi là ông xã! Em dám không gọi, tôi sẽ cho em thấy hậu quả!"

Đường Hạo Nam trên mặt chứa tươi cười ôn nhu, dán tại bên tai cô, nhưng mà nói ra đều là lời cảnh cáo!

Gọi anh ông xã?

Hạ Nhất Nhiễm toàn thân nổi cả da gà!

"Em lại bị điếc sao? Hiện tại kêu một tiếng, tôi nghe một chút!" Anh đè thấp giọng hỏi, tay phải ôm eo nhỏ của cô, ngón tay ở ngang hông cô nhẹ nhàng mà trêu chọc.

"Anh tới cùng muốn như thế nào?!"

"Gọi cho tôi!"

Tay Đường Hạo Nam không yên phận ở trên eo cô làm càng, thấp giọng mệnh lệnh.

"Ông... Ông... xã..." Cô nhỏ giọng, cứng ngắc, cả lăm kêu hô.

"Không đủ thân mật, quá cứng ngắc." Đường Hạo Nam bắt mắt nói.

"Ông... xã!" Cô cắn răng thấp giọng nói, nhìn về phía Đường Hạo Nam, đã thấy tầm mắt của anh chính đang rơi vào phía trước, cô cũng nhìn qua.

Một bóng dáng quen thuộc, chỉ thuộc về Kha Dịch Thần.

Xong rồi, Đường Hạo Nam lần này khẳng định lại "được" gây sự!

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng nghĩ như thế, nếu cô có thể, thật muốn quay đầu liền đi!

"Bà xã, chúng ta đi qua chào hỏi đi?" Đường Hạo Nam nhìn cô, cười tít mắt hỏi, nụ cười kia để cho Hạ Nhất Nhiễm trong lòng càng thêm sợ hãi, thân thể không tự chủ được cứng ngắc.

"Bà xã, thân thể của em như thế nào lại cứng ngắt như vậy? Chẳng lẽ trong lòng có quỷ?" Đường Hạo Nam vẫn đang cười tít mắt, một vẻ cùng cô cực kỳ thân mật, hỏi.

Nói đến cùng, anh vẫn lại là không tin cô cùng Kha Dịch Thần là trong sạch!

Hạ Nhất Nhiễm ảo não.

"Anh suy nghĩ nhiều, chúng ta đi chào hỏi đi, ông xã!" Hạ Nhất Nhiễm trả lại cho Đường Hạo Nam một cái mỉm cười đẹp ngọt ngào, nói.

"Ông xã" cái xưng hô này lần này kêu được dị thường dễ gọi, đến chính cô đều có chút ngoài ý muốn!

Trước kia chưa từng kêu qua như vậy.

Trái lại anh, giả mù sa mưa kêu được cực kỳ thuận miệng.

Đường Hạo Nam khoe miệng cũng vẽ lên một nụ cười ý tứ hàm xúc không rõ, giống như thật muốn nhìn rõ xem cô đối với Kha Dịch Thần rốt cuộc từng có cái gì!

Trong đám người, Kha Dịch Thần mặc toàn thân Tây phục màu xám đậm được cắt may thủ công, đường nét thẳng tắp, vải dệt bóng loáng, mái tóc được vuốt keo tron bóng hất ra phía sau.

Đường Hạo Nam dắt Hạ Nhất Nhiễm, khoe miệng ôm lấy tia tươi cười đắc ý, một đôi con ngươi mát lạnh như có như không quét Kha Dịch Thần.

Kha Dịch Thần cũng thấy được bọn họ, nhìn đến người đi theo bên cạnh Đường Hạo Nam đêm nay chính là Hạ Nhất Nhiễm, anh ta cực kỳ không ngờ đến.

"Eason, chúng ta đi Tàn tổng bên kia..."

Người theo bên cạnh Kha Dịch Thần tham dự tiệc tối đêm nay một người phụ nữ trung niên, người phụ nữ kia có mái tóc ngắn nhìn cực kỳ tri thức, mặc một cái váy dài trắng ngà, xem ra khoảng bốn mươi tuổi. Đang cùng Kha Dịch Thần nói lời này, bị vợ chồng Đường Hạo Nam đã đến cắt ngang.

Hạ Nhất Nhiễm vừa mới không chú ý tới vị phu nhân đi bên cạnh Kha Dịch Thần, nhìn khuôn mặt của bà ta, cô mơ hồ cảm thấy được, bà ta là Đồng Sự Trưởng tập đoàn Khang Diệp, quý bà La Kỳ.

"Kha tổng, chúng ta lại gặp mặt, thật sự là duyên phận a!" Đường Hạo Nam giương giọng nói, âm thanh rất lớn, đưa tới ánh mắt không ít người.

Anh trời sinh như vậy, chúng tinh phùng nguyệt - sao quanh trăng sáng thiên chi kiêu tử, làm việc luôn luôn phách lối.

Cho dù biết đa số khách mời ở đây, hầu như biết hết chuyện xấu của Hạ Nhất Nhiễm cùng Kha Dịch Thần.

"Đường tổng, hân hạnh! Hạ tổng giám cũng đến đây! Tôi giới thiệu cho các vị!" Kha Dịch Thần nhất thời có chút hoảng hốt, lại nhanh chóng khôi phục

trấn định, rộng rãi cười nói, nhìn về phía người phụ nữ trung niên bên cạnh.

La Kỳ đang nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm khi đó, tươi cười hơi cứng ngắt, cũng nhanh chóng khôi phục tự nhiên.

"Không cần giới thiệu, vị này nhất định là đại danh鼎鼎 La phu nhân! Hân hạnh hân hạnh!" Đường Hạo Nam vội vàng nói, âm thanh vẫn rất lớn, quay đầu nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm ở bên cạnh mình.

"Bà xã, vị này chính là Đồng Sự Trưởng tập đoàn Khang Diệp, quý phu nhân La Kỳ, cũng là vợ...Kha tổng!" Đường Hạo Nam đối với Hạ Nhất Nhiễm giơng giọng giới thiệu, giọng nói của anh không lớn không nhỏ, truyền vào trong tai rất nhiều người!

Tui ôm rồi T~T, Qua tuần bận đi công tác, đành chạm nha bà con

Cả thế giới ngủ ngon ~!~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Trong lòng cô yêu người khác

La Kỳ năm nay 42 tuổi, Kha Dịch Thần mới 28 tuổi, nghe Đường Hạo Nam nói La Kỳ là vợ Kha Dịch Thần, khách mời có mặt nơi đây đều kinh ngạc, trước có tin đồn như vậy.

Lời này hiện tại là từ trong miệng Đường Hạo Nam tổng giám đốc Đường thị nói ra, rõ ràng khiến cho tin đồn kia thêm vài phần chân thực.

Hạ Nhất Nhiễm cùng những người khác một dạng, cũng là kinh ngạc, tuy Đường Hạo Nam lúc lần đầu tiên nhìn thấy Kha Dịch Thần khi đó liền nói như vậy qua. Nhưng mà cô khi đó cho rằng Đường Hạo Nam là miệng không đả đo nói bừa, cố ý nhục nhã Kha Dịch Thần, hiện tại anh tại trường hợp công khai như hôm nay nói ra những lời này, có thể là thật hay không?

Tầm mắt rơi vào trên mặt Kha Dịch Thần.

Anh ta thật sự vì thành công, cùng La Kỳ bên nhau sao?

La Kỳ cùng Kha Dịch Thần vẫn như cũ mặt mỉm cười, xem ra không một chút xấu hổ.

"Bà xã?" Đường Hạo Nam nhỏ giọng kêu hô, Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, trên mặt lập tức hiện lên mỉm cười khéo léo, "La phu nhân xin chào bà, nghe danh đã lâu!" Cô lập tức lễ phép cùng La Kỳ chào hỏi.

La Kỳ mỉm cười, "Xin chào! Nghe nói cô cùng Eason là bạn tốt!" Bà ta nói xong, đối với Hạ Nhất Nhiễm lễ phép vươn ra tay phải, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng cầm.

"Chúng tôi từ tiểu học đến trung học, vẫn đều là bạn học." Hạ Nhất Nhiễm trả lời, Đường Hạo Nam lại im lặng không nói, trong mắt cười, sâu không thấy đáy.

Hai người phụ nữ bắt tay, Đường Hạo Nam vô cùng thân thiết ôm lấy eo Hạ Nhất Nhiễm, "Hai vị không tính toán ở trong nước làm tiệc cưới sao?"

Đường Hạo Nam dường như muốn để cho Hạ Nhất Nhiễm tin tưởng, tiếp tục nói.

Kha Dịch Thần sắc mặt khế biến thành cứng ngắt, Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía anh ta, tầm mắt hai người giao nhau, giờ phút này, tay La Kỳ, thân mật ôm lấy cánh tay Kha Dịch Thần...

Hạ Nhất Nhiễm tươi cười có phần cương cứng, cảm thấy được bọn họ thật là một đôi.

Kha Dịch Thần thâm tàng bất lộ, vẻ mặt không có bất luận cái biến hóa gì, đối với vấn đề Đường Hạo Nam đưa ra...

Ánh mắt lợi hại của Đường Hạo Nam quét Kha Dịch Thần, anh là cố ý bức hỏi bọn họ, làm cho Hạ Nhất Nhiễm bên cạnh anh biết, tình cũ của cô là có bao nhiêu không chịu nổi!

Vì thành công, dự dõ treo lên giường của một bà già!

"Đường tổng, người yên tâm, nếu làm tiệc cưới, Kha mỗ tôi trước tiên sẽ phát thiệp mời cho hai vị!" Kha Dịch Thần mỉm cười nói, tầm mắt lợi hại không kém, đáy mắt phát ra tia ngoan độc lệt.

Đường Hạo Nam nở nụ cười, Hạ Nhất Nhiễm ở bên cạnh, sắc mặt khế biến đổi, cô dùng ánh mắt phức tạp nhìn về phía La Kỳ, vừa lúc cùng tầm mắt

La Kỳ giao nhau.

Không biết có phải cô nhìn lầm rồi hay không, ở trong hai mắt La Kỳ, cô thấy được ý tứ châm chọc không rõ.

"Đến lúc đó tôi cùng bà xã của tôi nhất định sẽ cho hai vị một phần hậu lễ! Bà xã, em nói đúng không?" Đường Hạo Nam cười tít mắt nói, vô cùng thân thiết đối với Hạ Nhất Nhiễm ở bên cạnh hỏi, nhìn về mặt cô cứng ngắc, Đường Hạo Nam trong lòng âm thầm khó chịu.

Nhìn đến Kha Dịch Thần có vợ rồi, cô hẳn là ghen tị đi?!

"Vâng, Đúng vậy a! Ông xã!" Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, trả lời hơi chút gượng gạo, một tiếng "Ông xã" kêu hô thật sự lớn tiếng, chuyện này ở trong mắt Đường Hạo Nam, cô là cố ý đối với Kha Dịch Thần thị uy!

Trong lòng càng thêm khó chịu.

Ánh mắt Kha Dịch Thần khóa chặt Hạ Nhất Nhiễm, trái tim run rẩy, ẩn nấp nỗi đau.

Đường Hạo Nam đối với Kha Dịch Thần cùng La Kỳ lên tiếng chào hỏi, thân mật ôm lấy Hạ Nhất Nhiễm đi hướng nơi khác rồi...

"Thấy được rồi chứ? Đây là người đàn ông trước kia cô thích, vì thành công, không tiếc cùng một một bà già ở bên nhau!" Đường Hạo Nam tay phải nâng sâm banh, cúi người xuống, dán tai bên tai cô, thấp giọng nói, giọng điệu đắc ý, ánh mắt châm chọc.

"Anh vì cái gì nói với tôi những thứ này?" Cô bình tĩnh địa hỏi lại, uống một ngụm sâm banh, có phần buồn nôn.

Cô cũng không nghĩ tới Kha Dịch Thần sẽ cùng một người phụ nữ so với anh ta lớn hơn mười mấy tuổi ở cùng một chỗ, cẩn thận ngẫm lại đúng là, lúc trước Kha Dịch Thần rời đi thời điểm, là một thanh niên hiếu học nghèo khó, gần gũi hơn bốn năm, trở thành tổng giám đốc Tập Đoàn Xuyên Quốc Gia rồi.

La Kỳ lại là Đồng Sự Trưởng...

"Hạ Nhất Nhiễm cô ở trước mặt tôi cũng đừng hòng giả vờ, vừa nãy sắc mặt đều đã thay đổi, thân thể đều đã cương cứng rồi!" Đường Hạo Nam thấp giọng châm chọc, một cổ ghen tuông ở trong lồng ngực cuộn cuộn.

"Cô nói xem lúc trước sao mắt bị mù như vậy, nhìn tới Kha Dịch Thần người đàn ông như vậy..." Anh tiếp tục châm chọc.

Hạ Nhất Nhiễm biết Đường Hạo Nam vì cái gì hiểu lầm cô thích Kha Dịch Thần, bởi vì bọn họ từng cùng nhau bỏ trốn qua, tuy cô không thích Kha Dịch Thần, nhưng Kha Dịch Thần lúc ấy là thích cô.

"Tôi..."

"Đường tổng!" Hạ Nhất Nhiễm vừa muốn mở miệng, Chu Giai Ngưng mặc lễ phục gọi cảm màu tím đã đi tới.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn thấy cô ta, nghĩ đến một màn kia của cô ta cùng Đường Hạo Nam giữa trưa tại văn phòng, lại là một trận buồn nôn, "Đường tổng, chúng ta cùng nhảy một điệu đi?"

Âm thanh bản nhạc vang lên, Chu Giai Ngưng đi đến trước mặt Đường Hạo Nam, giọng điệu nũng nịu hỏi.

Khóc mắt Đường Hạo Nam lờm đến Hạ Nhất Nhiễm, cô thờ ơ.

"Đương nhiên, vinh hạnh vô cùng!" Đường Hạo Nam nắm tay Chu Giai Ngưng, hướng tới sân nhảy đi đến, nhìn cũng không nhìn Hạ Nhất Nhiễm liếc mắt một cái.

Nhìn bóng lưng bọn họ dần dần biến mất, miệng cô bất giác hơi hơi nhếch lên, trái tim chìm sâu xuống đáy vực.

Coi như không có những ánh mắt châm chọc mình, cô rời khỏi hiện trường, đi vườn hoa phía sau khách sạn.

Ngồi ở trong nhà mát nghỉ chân, ngửa đầu, nhìn trời đầy sao, sợ sệt, thất thần.

Bóng dáng Kha Dịch Thần từ từ đến gần, nhẹ nhàng mà ở bên người cô đứng lại.

Hạ Nhất Nhiễm bỗng dưng quay đầu, nhìn thấy là anh ta, theo bản năng đứng dậy muốn né tránh.

"Em lại trốn tránh anh!" Kha Dịch Thần trầm giọng nói, trong giọng nói mang theo lên án, ánh mắt khóa chặt cô, vươn tay cánh tay, từ phía sau ôm lấy cô.

"Tất cả mọi người đều là người có gia đình, vì tránh cho dẫn tới hiểu lầm không cần thiết, chúng ta vẫn lại là ít gặp mặt tốt hơn." Hạ Nhất Nhiễm thẳng thắn nói, sợ lại bị Đường Hạo Nam cái người điên kia nhìn đến, sau đó hiểu lầm.

"Bạn bè cũng không thể làm sao?!" Kha Dịch Thần uống vào chút rượu, ít đi trấn định thường ngày, đi tới trước mặt cô, hai tay giữ chặt bờ vai cô, kích

động hỏi.

"A Thần, trong lòng tôi vẫn luôn xem anh như bạn tốt, nhưng mà, chồng của tôi không cho rằng như vậy, còn có vợ của anh..."

"Người đó còn không phải vợ của anh!" Kha Dịch Thần thấp giọng phản bác, hết sức kích động, khẩn cấp như muốn nói với cô rõ ràng.

Hạ Nhất Nhiễm giật mình, "Mặc kệ có phải hay không, đều không có liên quan gì với tôi. Anh không nhất định phải cùng tôi giải thích! Tôi phải đi vào!" Cô ý đồ đẩy anh ta ra, hai tay Kha Dịch Thần lại dùng lực nắm chặt, không cho cô rời đi!

"Em có phải cảm thấy được tôi cực kỳ ghê tởm, cực kỳ xấu xa hay không?" Kha Dịch Thần tiếp tục hỏi, mùi rượu nồng nặc phả ra ở trên mặt của cô.

"Anh như thế nào đều không có liên quan gì với tôi! Anh uống say rồi!" Cô dùng lực vùng vẫy, cực kỳ buồn bực.

"Nhiễm Nhiễm, anh đều đã là vì em!" Kha Dịch Thần tiếp tục nói, cách đó không xa, La Kỳ đem một màn này xem ở trong mắt, bà ta hí mắt, lén lút biến mất ở trong góc khuất.

Kha Dịch Thần mạnh mẽ ôm Hạ Nhất Nhiễm vào trong ngực, "Nhiễm Nhiễm... Đường Hạo Nam đối với em, khẳng định không tốt đi?"

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ tới Kha Dịch Thần sẽ đột nhiên ôm lấy chính mình, cô cho rằng Kha Dịch Thần sớm không thích mình, "Anh nói bậy bạ gì đó, tôi cùng anh ấy cực kỳ đậm ấm hạnh phúc!"

"Đừng nói dối, anh biết hẳn ta đối với em không tốt!"

"Chuyện này không có quan hệ gì với anh! Kha Dịch Thần! Anh mau buông ra!" Thân thể bị anh ta gắt gao ôm vào trong ngực một bàn tay giữ ở trên lưng cô, đụng phải miệng vết thương, rất đau.

Đường Hạo Nam nổi giận dùng dùng đi tìm đến đây, nhìn hai người ôm ấp cùng một chỗ, quả thực có kích động muốn giết người!

Cánh tay to khỏe của người đàn ông vung lên một cái liền giữ được bả vai Kha Dịch Thần, dùng lực kéo anh ta ra, Kha Dịch Thần xoay người, quả đấm của Đường Hạo Nam trực diện đánh tới, Kha Dịch Thần chưa kịp né tránh, thiết thiết thực thực đã trúng một quyền "

Thân hình cao lớn lao đảo lui về phía sau vài bước, nghiêng ngã lao đảo, đỡ cây cột của chòi nghỉ mát, mới đứng vững thân thể, Đường Hạo Nam thừa cơ tợn, tư thế vừa muốn lại đánh anh ta.

Hạ Nhất Nhiễm tiến lên, chặn anh lại!

"Đừng náo loạn! Tôi cùng anh ta căn bản không có gì! Đi thôi!" Cô vội vã nói, giữ lại cổ tay Đường Hạo Nam, kéo anh đi.

Đường Hạo Nam hừ lạnh, nhìn Kha Dịch Thần chặt vật tựa vào cây cột chòi nghỉ mát, vờn tay lau tờ máu nơi khóe miệng, "Muốn đấu với tôi, vậy tôi đây liền sớm một chút đưa anh đi gặp Diêm Vương!" Anh bỏ lại một câu, mới hoạt động bước chân.

Kha Dịch Thần bị ăn trúng một quyền này, ý thức tỉnh táo lại không ít, nhìn hai người dần dần biến mất, trong lòng hận ý càng ngày càng sâu.

Hạ Nhất Nhiễm, một ngày nào đó tôi sẽ để cho em biết, lựa chọn lúc trước của em là bao nhiêu ngu xuẩn!

Còn có Đường Hạo Nam...

Anh ta chưa từng quên toàn bộ chuyện năm xưa, cũng sẽ không coi như chuyện gì cũng không có xảy ra, một ngày nào đó, anh ta sẽ làm cho bọn họ phải hoàn trả gấp đôi!

...

"Cô vào trong cho tôi!"

Hạ Nhất Nhiễm là bị Đường Hạo Nam đẩy mạnh vào trong xe, cô biết, cái tên bệnh thần kinh này lại hiểu lầm rồi!

Mới vừa bò lên, Đường Hạo Nam đã vào được, một tay lấy cà- vạt kéo xuống, ném ở trên bàn trà, ra lệnh lái xe đem khoang xe sau cùng phòng điều khiển cách ly.

Anh nổi giận dùng dùng, một vẻ muốn giết người đến nơi!

"Tôi cùng Kha Dịch Thần không có gì, anh ta uống say, đột nhiên lao đến..."

"Cô câm miệng cho tôi! Các người không có gì, sẽ hai lần ba phen ái muội? Không có gì, lúc trước cô vì cái gì muốn cùng anh ta bỏ trốn?! Hà?!" Đường Hạo Nam rống to, khuôn mặt tuần tú hung dữ, anh uống rượu, giầy lát ném bễ bình rượu!

"Vì cái gì tôi nói cái gì anh cũng không chịu tin tưởng?! Anh đã không tin, cũng đừng hỏi tôi nữa rồi! Anh nghĩ như thế nào, liền là như thế đó!" Cô cũng căm tức, không sợ chết lớn tiếng phản bác.

Đường Hạo Nam sững sốt, giây lát lời cô vào trong lòng, "Nói như vậy, cô thừa nhận rồi hả?!"

"Đúng vậy! Tôi trước kia liền là thích Kha Dịch Thần! Anh có thể làm gì tôi?!" Thừa nhận thích Kha Dịch Thần, dù sao cũng so với thừa nhận thích anh tốt hơn!

Đường Hạo Nam nháy mắt tâm trạng liền không vui, lửa giận bốc cao bùng bùng, giữ lấy mặt cô nâng lên, cúi đầu, hung hăng cắn môi của cô!

"Ừm...!" Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên bị anh hôn, toàn thân cứng ngắc, ngu ngơ bất động, Đường Hạo Nam lại càng cúi gập hơn hôn ngẫu nhiên, không để cô có cơ hội phản kháng.

Cô là vợ của anh, trong lòng lại yêu người đàn ông khác!

"Ừm!" Tránh thoát khỏi nụ hôn của anh, thân thể cô lui về phía sau, "Anh đừng đụng chạm tôi!"

"Cô vẫn không cho tôi đụng chạm, là vì Kha Dịch Thần? Còn muốn vì anh ta giữ mình? Hạ Nhất Nhiễm, cô sớm đã là một cái chiếc giày rách bị tôi chơi nát rồi!" Đường Hạo Nam hướng cô nói lời nhục nhã, hận không thể lập tức đem cô ngay tại chỗ từ hình!

"Anh thực nhảm chán!" Cô hai tay ôm ngực, tức giận rống.

Đường Hạo Nam không lại tới gần cô nữa, cô cho rằng anh đồng ý buông tha cô, ngồi ở góc, không nói một lời.

Anh mang cô đi chính là căn hộ của mình, sau khi vào cửa, cô lập tức chạy tới một phòng dành cho khách, anh lập tức đuổi theo!

Hạ Nhất Nhiễm vào một căn phòng dành cho khách kia, lập tức khóa trái, Đường Hạo Nam bị chặn ở ngoài cửa!

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô cmn mở cửa cho tôi!" Anh miệng nói lời tục tằng, tức giận đá, lớn tiếng rống.

Cô nhẹ nhàng thở ra, xoay người, lúc nhìn vào quan cảnh trong phòng khi đó, ngây ra như phỗng.

Mọi người ngủ ngon. Bạn đi công tác dài ngày. Cập nhật chậm. 2 ngày/1 chap nhé □□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Đường Hạo Nam thực thâm tình

Đây là một căn phòng dành cho khách để đó không dùng, trong phòng, gần như chất đầy búp bê Barbie, toàn bộ đều là mới tinh, kiểu dáng khác nhau. Mỗi một con búp bê đều mặc đầm công chúa váy ren tinh xảo, đóng gói còn không có mở ra. Lại vẫn có rất nhiều hoa hồng nhạt, những cái này đều là hoa bắt từ, để một hai năm đều sẽ không hư hỏng, cũng là được đóng gói trong hộp.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn mấy thứ này, ngơ ngác, mất đi tri giác, trước mắt hiện lên hình ảnh Đồng Y Mộng nằm ở trong thế giới cổ tích màu hồng nhạt kia.

Thân thể của cô dựa vào ván cửa, chậm rãi trượt xuống, ngồi chồm hóm ngồi ở đó, thất thần nhìn một đồng hồ vật kia.

Ván cửa còn bị người ở bên ngoài đá, chấn động.

Tiếng Đường Hạo Nam gào rống bên ngoài còn không có dừng lại, cô như là không có nghe đến, chỉ ngơ ngác nhìn những con búp bê đó cùng hoa hồng.

Đồng Y Mộng thực hạnh phúc.

Đường Hạo Nam thực thâm tình.

Cô cảm khái, tầm mắt mơ hồ, chất lỏng ẩm áp trào ra không ngừng.

Không biết vì cái gì muốn khóc, vì cái gì lại cảm thấy được ủy khuất, cô căn bản không có tư cách khóc, càng không có tư cách cảm thấy được ủy khuất.

Đường Hạo Nam gằm lên thật lâu, cũng đá thật lâu, mệt mỏi, dựa ván cửa, lấy ra một điều thuốc, suy sút chán chường nuốt mây nhà khói.

Trong lúc này, anh cũng không nhớ tới trong căn phòng dành cho khách kia có búp bê cùng hoa hồng.

Hai người, một người dựa vào ván cửa phen nảo hút thuốc, một người ngồi chồm hổm ngồi dưới đất yên lặng rơi lệ, một cánh cửa, ngăn cách bọn họ, cũng cản trở chân tâm của đối phương.

Đường Hạo Nam dần dần tỉnh táo lại, không khỏi hoài nghi động cơ chính mình tức giận với cô.

Vì cái gì tức giận như vậy?

Để làm chi muốn để ý một người phụ nữ hạ tiện hèn mọn? Chẳng lẽ thực tin vào những lời nói dối kia của cô rồi sao?

Lúc Hạ Nhất Nhiễm nói thích Kha Dịch Thần thời điểm, anh cũng bị lửa giận của chính mình làm kinh sợ rồi.

Cửa, dần dần bị kéo ra, anh lập tức đứng thẳng thân thể, xoay người, về mặt tức giận, đang nhìn đến về mặt cô bình tĩnh không chút cảm xúc khi đó, lại dừng lại giây lát, thấy được trong phòng những búp bê cùng phấn hoa hồng sau lưng cô.

Bỗngưng kinh hãi, cúi đầu nhìn cô, Hạ Nhất Nhiễm cũng nhìn anh.

"Anh yên tâm, tôi không phá hoại bất luận cái gì bên trong đó." Cô nhẹ giọng nói, không buồn không vui.

Anh căn bản không nghĩ tới cái này!

"Hạo Nam, chúng ta bình tĩnh hòa hoãn nói chuyện đi..." Hạ Nhất Nhiễm không biết tự lượng sức mình nói, anh khả năng sẽ cùng cô bình tĩnh hòa hoãn nói chuyện sao?

Đường Hạo Nam hơi nhú mày, Hạ Nhất Nhiễm từ bên người anh rời đi, cảm giác cô có phần không thích hợp.

Anh tiến lên, nhìn gì đó trong phòng, lòng trở nên trầm trọng lại, đóng cửa phòng.

Hơn bốn năm qua đi, mỗi khi thấy mấy thứ này, trong lòng giống như bị một tảng đá lớn đè nặng, có đôi khi, đi xem Đồng Y Mộng thành một loại trách nhiệm của anh.

Bởi vì không nghĩ muốn đi, nhìn đến Đồng Y Mộng, liền cảm thấy được áp lực, thống khổ.

Hạ Nhất Nhiễm đi đến trước sofa bên cạnh cửa sổ sát đất, giống đêm mưa bão lần trước như vậy, ngồi ở trên ghế sofa, nhìn ngoài cửa sổ.

Đường Hạo Nam đã đi tới, khác thường cái gì cũng chưa nói, cũng không mở miệng chào hỏi cô.

Ở bên cạnh trên sofa ngồi xuống, cũng nhìn ngoài cửa sổ.

Hai người tâm tình đều đã thật bình tĩnh, từng người trong ngực đều đã quán đầy ưu thương nhàn nhạt.

"Mặc kệ anh tin hay không, tôi cũng là nghĩ muốn nhấn mạnh một lần, tôi năm đó cũng là người bị hại." Cô bình tĩnh nói, Đường Hạo Nam không nói gì, trầm mặc.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh một cái, anh dựa vào ở trên ghế sofa, quay mặt vẫn lại là tuấn mỹ như vậy, khiến tim người ta đập nhanh, giờ phút này, anh là ôn hòa vô hại.

Cô chăm chú nhìn anh, trong mắt tràn ngập quyến luyến cùng không tha.

"Tôi biết anh yêu Mộng Mộng, mà tôi, lại là hung thủ gián tiếp khiến cô ấy trở thành người thực vật, cũng là bạn của cô ấy, bất luận như thế nào, tôi với anh đều không nên xảy ra bất luận cái gì. Tôi không cho anh đụng chạm, không phải là vì Kha Dịch Thần, là vì Mộng Mộng, cũng là muốn ngăn cản sai lầm nói tiếp sai lầm." Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói, cô biết chính mình vẫn yêu anh, nhưng mà, không thể yêu! Cũng không thể cùng anh xảy ra bất kỳ chuyện gì mặc kệ bây giờ quan hệ giữa bọn họ như thế nào, như vậy, là có lỗi với Đồng Y Mộng.

Đường Hạo Nam bỗngưng quay đầu, gắt gao nhìn chăm chăm cô.

Cô cũng nhìn anh, khóe miệng nhếch nhếch tươi cười, "Tiếp tục hữu danh vô thực đi, không cần bởi vì tôi, làm bản tình yêu của anh đối với Mộng Mộng." Cô nhẹ giọng nói, trái tim đang xé rách.

Nhìn mặt anh, đột nhiên lòng đau càng thêm đau.

Vài năm nay, anh khẳng định trải qua rất thống khổ, người con gái mình yêu thương biến thành như vậy.

"Tôi biết anh hận tôi, muốn biến đổi biện pháp nhục nhã tôi. Xin anh hiểu cho, tôi cũng là người bị hại. Bà nội cho tôi 10% cổ phần công ty Đường thị, anh yên tâm, chúng ta sau khi ly hôn, tôi sẽ chuyển sang tên của anh. Tôi chỉ cầu xin anh, anh đừng lại hận tôi, thương tổn tôi, anh Hạo Nam... Cầu xin anh rồi."

Hạ Nhất Nhiễm nói xong, nặn ra một nụ cười so với khóc còn khó coi hơn, hốc mắt lại phấp phồng, chứa nước mắt, lập tức quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ.

"Kha Dịch Thần trước kia là thích tôi, nhưng tôi không thích anh ta. Vừa nãy, tôi là cố ý nói như vậy, bởi vì tôi nói cái gì anh cũng không tin." Cô khàn giọng nói, cúi người, hay khuỷu tay chống đỡ ở trên đầu gối, lòng bàn tay bịt mắt.

"Anh ta hiện tại như thế nào, cùng tôi không có liên quan gì. Tôi không quan tâm, cũng không cần. Lúc trước tôi là không nghĩ muốn kết hôn với anh, mới nghĩ muốn cùng anh ta bỏ trốn. Kết hôn với anh, tôi đã rất xin lỗi Mộng Mộng rồi."

Đây là trong vài năm qua, cô nói ra rất nhiều lời cùng Đường Hạo Nam.

Ngoại trừ lời yêu anh giữ kín như bưng trong lòng, không có dũng khí nói ra miệng mà thôi.

Đường Hạo Nam lòng đang run động, nhìn đáng về cô bị thương, trong lòng chùn xuống, vùng vẫy.

"Tôi thật sự tình nguyện đem đó tiến vào chính là phòng của tên nhà giàu mới nổi kia, có lẽ anh sẽ không tin, nhưng mà, là lời trong lòng. Cảm giác có tội quá giày vò rồi." Cô thẳng người dậy, hai tay buông xuống, cười nói, quay đầu nhìn anh.

"Lời tôi nghĩ muốn nói với anh, đều nói xong rồi, thời gian không còn sớm, tôi phải đi, nơi này không thuộc về tôi." Cô cười cười, nói xong liền đứng lên.

Cô biết rõ, anh bình thường đều đã ở tại trong căn hộ này, nơi này có những thứ gì đó về Đồng Y Mộng, cách bệnh viện cũng rất gần. Nơi này không phải nơi cô nên tới, cô nên là trở về căn nhà kia ở, nơi có đầy người đối với cô khinh thường cùng xem thường, cô độc ở trong căn phòng tân hôn của bọn họ, mà anh không từng ở qua một ngày.

Đường Hạo Nam vẫn không nhúc nhích, cô không nói cái gì nữa, bước đi muốn đi, hướng cửa, mệt mỏi quá...

Cật lực đi tới cửa, giữ chặt tay nắm cửa, một trận gió đánh úp lại, Đường Hạo Nam đột nhiên vọt đến, cô xoay người, cùng anh mặt đối mặt.

"Quá muộn rồi, đừng đi!" Anh trầm giọng nói, ánh mắt chắc chắn nhìn cô.

Cô kinh ngạc, "Tôi có thể gọi xe!"

"Tôi nói không được đi! Không cần để cho tôi lại nói lần thứ hai!" Đường Hạo Nam xụ mặt nói, có phần không kiên nhẫn trừng mắt cô.

Hạ Nhất Nhiễm nhiu mày, "Anh tin tưởng lời tôi nói rồi hả?"

Đường Hạo Nam không nói gì, xoay người đi, "Đừng cùng tôi nói những lời vô nghĩa, tôi không có nhiều kiên nhẫn đối với em như vậy! Ngoại trừ căn phòng khách kia, cái phòng dành cho khách khác đều đã có thể ở, đều có phòng tắm riêng!" Anh đưa lưng về phía cô, trầm giọng nói.

"Tôi ở trong phòng ngủ chính ngủ, chớ quấy rầy tôi!" Anh lãnh ngạnh nói xong, hướng phòng ngủ chính đi rồi.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn bóng lưng của anh, khoe miệng nhếch lên, nháy mắt cảm thấy được, cực kỳ ảm áp.

Anh không cho cô nửa đêm rồi đi, là lo lắng an nguy của cô, đúng không?

Cô đi căn phòng khách bên cạnh phòng ngủ chính.

Lúc cô chuẩn bị rửa mặt khi đó, cửa truyền đến tiếng đập cửa, cô mở cửa.

Anh ném cho cô một cái áo sơ mi trắng của nam, "Nơi này không có quần áo của phụ nữ, em có thể coi nó như áo ngủ! Vết thương sau lưng đừng để thấm nước nữa, lại chảy máu, em liền chờ chết đi!" Anh vẫn như cũ lời nói ác độc, nói xong liền đóng cửa.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn áo sơ mi của anh trên tay, để sát vào chóp mũi, thật sâu hít lấy hương vị chỉ thuộc về riêng anh.

Muốn là lúc sau đều đã như vậy thì tốt rồi.

Cùng anh đấu, quá mệt mỏi.

Cắm vòi hoa sen thật cẩn thận rửa thân thể, không dính nước đến phía sau lưng, mặc áo sơ mi của anh.

Vừa vận che giấu móng, miễn cưỡng có thể làm áo ngủ.

Cô lên giường.

Cái giường này vừa lúc dựa vào vách tường, cô biết, anh ngay bên cạnh bức tường này.

Cô đối mặt vách tường nghiêng người ngủ, mở to mắt nhìn, hốc mắt lần thứ hai ướt át.

Cô cùng Đường Hạo Nam từ nhỏ liền quen biết nhau, chỉ nhớ rõ mẹ cùng của bà nội anh quan hệ cực kỳ tốt, mỗi lần đi nhà anh, đều có thể nhìn đến anh.

Lâu ngày dài tháng, liền quen thuộc, cô thích anh, anh đối với cô cũng không tệ.

Trước khi Đường Hạo Nam học đại học, bọn họ lại vẫn không biết Đồng Y Mộng.

Đồng Y Mộng là cô nhi, Đường Hạo Nam lúc lên đại học khi đó làm hoạt động từ thiện, quen biết được Đồng Y Mộng.

Vì thế, giữa cô cùng Đường Hạo Nam trong lúc đó, bị một cái Đồng Y Mộng chen giữa.

Cô trở mặt nhìn bọn họ yêu nhau, cô trở thành bóng đèn.

Nhưng mà, Đường Hạo Nam vẫn coi cô như bạn tốt, cô gặp được khó khăn, anh đều giống như trước vậy giúp cô, chăm sóc cô.

Đường Hạo Nam từ từ nhắm hai mắt, lần đầu tiên tùy ý để chính mình nhớ lại những kỷ ức anh cùng với Hạ Nhất Nhiễm từng chút từng chút, trí nhớ lại vẫn cực kỳ rõ ràng.

Anh vẫn xem cô như em gái, bạn tốt...

Bởi vì Đồng Y Mộng, biến thành hôm nay như vậy.

Không biết có nên tin tưởng cô hay không.

Bởi vì cô trước kia cực kỳ tốt...

...

Hạ Nhất Nhiễm ngủ ngon giấc, ngày hôm sau trời vừa sáng, cô liền thức dậy, đem quần áo ngày hôm qua ủi khô, đặt ở trên cửa sổ ban công, mặc áo somi của anh, đi phòng bếp.

Trong tủ lạnh có bánh mì nướng cùng trứng gà, còn có thịt xông khói.

Cô chuẩn bị làm bữa sáng.

Đường Hạo Nam sau khi tỉnh lại, đầu óc choáng váng suy nghĩ còn chậm chạp, mặc một chiếc quần đùi ở nhà, mặt chiếc áo ba lỗ màu trắng bó sát ngực, lập tức đi đến căn phòng cho khách kia, đẩy cửa ra phát hiện cô không có ở đây.

Phòng bếp sáng sủa sạch sẽ, người con gái đứng ở bên cạnh nấu bếp, mặc trên người áo somi trắng, lộ ra một đôi chân thon dài ngọc ngà trắng tấp, trên bắp đùi còn quần băng gạc.

Tóc dài của cô búi ở sau ót...

Hình ảnh ám áp duy mỹ, khiến người ta nín thở, anh nhìn không được đi đến tiến vào.

Hạ Nhất Nhiễm cảm giác được có người đến gần, lập tức xoay người, "Anh, anh dậy rồi a... Nhanh đi rửa mặt đi, lập tức xong rồi!" Trong tay cô cầm cái giá, hướng anh mỉm cười nói.

Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi, đáng vẻ lạnh lùng lãnh khốc.

Trên người anh mặc áo ba lỗ màu trắng, cơ ngực cường tráng, bắp thịt trên cánh tay cũng là từng khối từng khối, xem ra cực kỳ cường tráng, làn da là khỏe mạnh màu đồng.

Trên cằm anh mọc đầy râu ria màu xanh, xem ra có vẻ hào sảng mà dã tính, so với mặc Tây phục khi đó càng thêm gợi cảm.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn nhìn, hai gò má phồng hồng, lập tức xoay người đi.

Anh lạnh lùng khô khốc, một câu chưa nói, ra khỏi phòng bếp.

Hạ Nhất Nhiễm bụng bữa sáng trở lại nhà ăn khi đó, Đường Hạo Nam đã mặc chỉnh tề.

Quần tây, áo somi trắng phối hợp cà- vạt màu tối, thân hình cao lớn, anh khí bức người.

Anh không nói được một lời, ít đi khí thế tàn ác thường ngày, hơn vài phần thâm trầm.

Đường Hạo Nam như vậy cũng cực kỳ mê người.

Anh ngồi xuống, cô ở tại đối diện ngồi xuống.

"Ồ chỗ anh không có nguyên liệu gì để nấu ăn, sữa cũng đều không có, chấp nhận ăn tạm mấy thứ này đi." Cô nhẹ giọng nói một câu.

"Tôi bình thường không ăn sáng." Đường Hạo Nam trầm giọng trả lời, nhú mày nhìn bánh sandwich nướng nóng hôi hổi trước mặt.

"Bữa sáng quan trọng nhất, làm sao có thể không ăn?!" Cô lập tức phản bác, giọng điệu mang theo trách cứ.

Đường Hạo Nam nhìn cô ở đối diện: "Cô cho mình là ai, dùng loại này ngữ khí đó nói chuyện với tôi?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Cô muốn đi công tác nửa tháng

Cô đương nhiên là vợ của anh, người vợ hợp pháp.

Nhưng mà, anh không thừa nhận cô cái người vợ này tồn tại.

Cho nên, cô lại nói nhiều rồi.

Hạ Nhất Nhiễm lúng túng cúi đầu, trái tim run rẩy, ê ẩm, có phần đau.

Đường Hạo Nam dường như nhìn ra sự lúng túng của cô, tầm mắt yên lặng nhìn cô, Hạ Nhất Nhiễm bị ánh mắt nóng bỏng của anh nhìn chăm chú thật sự mất tự nhiên, da đầu run lên.

Ngẩng đầu khi đó, đối diện đôi mắt lợi hại lại nóng bỏng kia của anh, "Tôi ăn no rồi, lại vẫn phải về thay quần áo, đi trước rồi." Cô muốn chạy trốn, cô sợ một giây sau, anh lại phá hoại sự yên lặng quý giá hiếm có giữa bọn họ.

Cô đứng lên, đẩy ra ghế dựa liền đi, Đường Hạo Nam bỗng dừng đứng dậy, chắn trước mặt cô.

Anh không nói được một lời, vẻ mặt nghiêm túc, Hạ Nhất Nhiễm phức tạp nhìn anh, lòng lại lo lắng không yên, "Anh lại làm sao vậy? Tôi lại có chỗ nào chọc giận anh rồi hả? Tôi không nghĩ muốn cãi nhau với anh!"

Anh đứng sừng sững ở kia, như một bức tượng an tĩnh một dạng, đáng vẻ thâm trầm, sâu không thấy đáy, để cho Hạ Nhất Nhiễm càng hoảng hốt.

Đường Hạo Nam gắt gao nhìn chăm chăm cô gái đứng ở trước mắt, chợt đột nhiên không biết nên cư xử với cô như thế nào.

Vài năm nay, vẫn coi cô như kẻ thù.

Nếu cô cũng là người bị hại, vậy anh sau này nên như thế nào đối mặt với cô đây?

"Không cho em đi!"

"Tôi phải về nhà thay quần áo!"

"Một hồi tôi mang em trở về!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, Hạ Nhất Nhiễm nhú mày.

Bên ngoài mặt trời mọc từ phía tây sao? Anh vậy mà đối với cô tốt... như vậy!

Có thể là anh trước kia đối với cô quá tệ bạc đi, cho nên, chỉ một chút việc nhỏ tí ti đối với anh chả là gì, mà cô lại cảm thấy được anh đối với cô rất tốt rồi.

...

Lúc hai người bọn họ sáng sớm cùng nhau xuất hiện tại Đường gia khi đó, người Đường gia đang ăn bữa sáng đều là kinh ngạc.

Hạ Nhất Nhiễm tượng trưng chào một tiếng liền lên lầu, Đường Hạo Nam nhưng lại ở dưới lầu.

Đường Hạo Duyệt vĩnh viễn môi hướng anh, vẻ mặt mất hứng, "Anh, người gần đây là làm sao vậy? Như thế nào đối với người phụ nữ kia tốt như vậy?"

Đường Hạo Nam ngồi ở trên ghế sofa, bắt chéo chân, híp mắt, Đường Hạo Duyệt đứng ở bên cạnh anh, nhỏ giọng hỏi.

Những người khác vừa ăn bữa sáng, vừa dựng thẳng lỗ tai nghe động tĩnh bên này. Đường Hạo Duyệt là người duy nhất trong số già trẻ lớn bé trong nhà, Đường Hạo Nam bình thường cực kỳ yêu thương cưng chiều cô ta. Cho nên, cũng chỉ cô ta dám ở trước mặt Đường Hạo Nam nói như vậy.

"Càng ngày càng không lớn không nhỏ, cô ấy là chị dâu của em, cái gì kêu người phụ nữ kia?" Đường Hạo Nam giương giọng nói, tuy rằng là khiển trách em gái, nhưng mà, lời này là nói cho tất cả mọi người trong nhà nghe, bày tỏ anh đem Hạ Nhất Nhiễm để vào mắt, những người khác không thể lại ức hiếp cô.

Trên bàn cơm, người Đường gia, đưa mắt nhìn nhau, không dám lên tiếng, ai cũng không biết trong hồ lô Đường Hạo Nam bán là thuốc gì.

Rốt cuộc là sợ bản di chúc lão phu nhân đã qua đời kia để lại hay vẫn lại là thực thích Hạ Nhất Nhiễm rồi?

Đường Hạo Duyệt không dám lần nữa ngang ngược, những người khác cũng không dám nhiều lời.

Hạ Nhất Nhiễm nhanh chóng thay một bộ quần áo khác, uống thuốc chống viêm, mang theo túi xách đi xuống lầu, Đường Hạo Nam thấy cô xuống lầu, đi tới, ôm lấy bờ vai cô, hai người thân mật đi ra cửa.

"Bác gái, Hạo Nam nó rốt cuộc sao lại thế này?" Sau khi bọn họ ra khỏi cửa, Đường Hạo Hâm lập tức hỏi Lục Uyển Thu.

Lục Uyển Thu cũng lắc đầu, "Ta cũng không rõ lắm! Hẳn là Hạo Nam sợ di chúc xảy ra vấn đề đi, nó không có khả năng thích Hạ Nhất Nhiễm, Mộng Mộng đều đã thành như vậy rồi..."

Ai cũng không hỏi lại, chỉ có thể mỗi mắt mong chờ.

...

Vợ chồng tổng giám đốc tối hôm qua là cùng nhau tan làm, buổi sáng hôm nay lại là cùng đi làm, về tin tức bọn họ hòa hảo, rất nhanh ở bên trong Đường thị truyền ra.

Liên ngay cả An Lạp đi làm khi đó cũng nhin không được tiến vào hỏi Hạ Nhất Nhiễm chuyện cô cùng Đường Hạo Nam.

Chỉ có Hạ Nhất Nhiễm chính mình rõ ràng, Đường Hạo Nam chỉ là không còn hận cô, bọn họ cũng không "Hòa hảo".

"Hạ tổng, người lại vẫn muốn đi Bắc Kinh đi công tác sao?" An Lạp nhiều chuyện xong, bắt đầu hỏi việc chính.

"Điều phó tổng là nói như thế nào?"

"Điều phó tổng nói, cô ấy gần đây thân thể không thoải mái, Bắc Kinh bên kia, cô ấy khả năng đi không được. Lần này đi Bắc Kinh, ít thì cũng nửa tháng, người mới xuất viện, vết thương còn không có dưỡng tốt, tôi vẫn là kêu Điều phó tổng đi thì hơn!" An Lạp vội vàng nói.

"Đợi một chút, tôi trước suy xét cân nhắc, Bắc Kinh bên kia nghiệp vụ phức tạp, tôi lo lắng Điều phó tổng không quen, tốt nhất vẫn lại là tôi đi. Cô để cho tôi suy nghĩ kỹ đã."

"Được!"

An Lạp đi rồi, cô đi bên cửa sổ, từ vị trí của cô, có thể nhìn nghiêng đến đối diện phía trên cửa sổ văn phòng tổng giám đốc, nhưng hiển nhiên nhìn không thấy động tĩnh bên trong.

15 phút sau, cô gọi cho An Lạp.

"Tôi đi Bắc Kinh, giúp tôi đặt vé máy bay ngày mai!"

Lại vẫn trước rồi đi nửa tháng để vốn định đi, có phần không cách nào đối mặt Đường Hạo Nam.

...

Buổi tối, cô tại phòng ngủ thu dọn hành lý, Đường Hạo Nam đột nhiên xuất hiện, để cho cô cực kỳ ngoài ý muốn.

"Tôi bảo em buổi tối đến căn hộ, em vì cái gì không đi?!" Đường Hạo Nam tiến vào, không vui chất vấn, nhìn thấy vali, anh nhủ mày.

"Em thu dọn hành lý để làm gì?!" Lòng anh căng thẳng, phần nộ hỏi, còn tưởng rằng cô muốn chuyển đi.

Hạ Nhất Nhiễm thấy anh lại phát hỏa, trong lòng chùn xuống, "Tôi ngày mai đi Bắc Kinh công tác! Gọi điện thoại cho anh luôn gọi không được, có để lại lời nhắn nói, đêm nay không đến căn hộ." Cô bình tĩnh trả lời.

"Đi công tác? Bao lâu? Tôi như thế nào không biết?!" Anh đen mặt hỏi, tâm tình thật không tốt.

"Đi hai tuần đi. Đường tổng khi nào thì quan tâm đến chuyện bộ phận quan hệ công chúng của chúng tôi rồi?" Giọng Hạ Nhất Nhiễm không xem như châm chọc, chỉ là thật sự trần thuật.

Bộ phận quan hệ công chúng ở trong tập đoàn của Đường thị, tồn tại giống như một bộ phận vô ích một dạng, không ai đem bộ phận quan hệ công chúng để vào mắt, Đường Hạo Nam cũng một dạng, bởi vì Hạ Nhất Nhiễm.

"Vì cái gì là em đi?" Vết thương của cô còn không có tốt, vì cái gì muốn đi công tác?!

"Nghệp vụ Bắc Kinh bên kia tôi cực kỳ quen thuộc!" Cô nhẹ giọng nói, nhàn nhạt nhìn anh, thành thực thản nhiên.

Đường Hạo Nam ở trên ghế sofa ngồi xuống, kéo cà- vạt, sắc mặt sa trầm. Hạ Nhất Nhiễm mặc váy ngủ thật dài, còn đang ở kia cẩn thận thu dọn.

"Không còn sớm, anh trở về nghỉ ngơi đi, tôi cũng nên nghỉ ngơi, sáng sớm ngày mai muốn đến sân bay!" Khép lại vali, cô nhìn anh đang dựa vào trên ghế sofa, bình tĩnh nói.

Đường Hạo Nam đứng lên, híp mắt, liếc cô, sâu xa mở miệng: "Tôi đi bệnh viện thăm Mộng Mộng!"

Khuôn mặt Hạ Nhất Nhiễm hơi cương cứng, ngược lại tự nhiên cười cười, "Đi đi, Mộng Mộng cần anh!"

Tươi cười của cô, cực kỳ phi thường chói mắt!

Đường Hạo Nam cắn răng, ở trong lòng cô, cô liền từ đầu không thích anh dù chỉ một chút đúng không?!

Cô mới đúng là vợ của anh!

Rộng lượng như vậy đẩy anh cho người khác!

Đường Hạo Nam đóng sập cửa mà ra ngoài, lúc ván cửa khép lại, cô lập tức ngã ngồi ở trên giường, ôm lấy gối đầu của anh, ôm chặt vào trong ngực!

Anh vốn là thuộc về Đồng Y Mộng, cô nào có tư cách ghen...

Phòng bệnh như Thiên đường một dạng, đối với Đường Hạo Nam mà nói, như địa ngục.

Anh thậm chí không dám nhìn thẳng Đồng Y Mộng nằm ở trên giường bệnh đã gầy trơ xương kia.

Ở trên ghế dựa cạnh giường ngồi xuống, anh cúi thấp đầu, cầm lấy cánh tay khô gầy của cô ta, "Mộng Mộng... Bảo bối... Anh yêu em... Anh yêu chính là em!" Anh càng không ngừng thì thào nói, giọng điệu có chút dòn dập.

"Anh vẫn đều luôn yêu em! Anh một chút cũng không yêu cô ấy, cô ấy làm sao có thể so cùng với em..." Không biết là đang khuyên chính mình, hay vẫn lại là nói với Đồng Y Mộng.

"Mộng Mộng, em mau tỉnh đi! Em tỉnh lại, thì tốt rồi, em nếu là còn không tỉnh... Anh khả năng thật sự sẽ cùng cô ấy..." Anh nói xong, nằm úp sấp ở cạnh giường.

Chỉ có Đồng Y Mộng tỉnh dậy, mới có thể ngăn cản sự rung động của anh đối Hạ Nhất Nhiễm càng ngày càng nhiều kia.

Chỉ có cô ta tỉnh dậy, mới có thể ngăn cản sai lầm sắp xảy ra.

Đường Hạo Nam nằm úp sấp tại mép giường không thấy được, Đồng Y Mộng nằm ở trên giường bệnh, mí mắt chớp chớp, ánh mắt giống như muốn mở ra, lóe ra một chút ánh sáng, sau đó, lại đóng lại rồi...

...

Hạ Nhất Nhiễm đứng giờ ra sân bay cùng An Lạp bay đến Bắc Kinh.

Đến Bắc Kinh, có thể là vết thương phía sau lưng còn không có hoàn toàn tốt lên, cô phát sốt cảm mạo, miệng vết thương nhiễm trùng, mang bệnh công tác một tuần.

Mấy ngày thời gian, cả người gầy một vòng.

Khó có được một ngày nghỉ ngơi, cô phát sốt, uống thuốc xong, ở trong phòng khách sạn nằm ngủ nghỉ ngơi.

Diễn đàn nội bộ công ty, Đường Hạo Nam đột nhiên xuất hiện, diễn đàn nháy mắt nổ oanh.

An Lạp thấy Đường Hạo Nam ở đây, tận lực phát ra một tin tức nói Hạ Nhất Nhiễm sinh bệnh đang nghỉ ngơi.

Lúc Hạ Nhất Nhiễm mơ mơ màng màng sắp ngủ thì điểm, điện thoại bàn ở trên tủ đầu giường vang, cô bò dậy, tưởng rằng An Lạp gọi tới.

"Là tôi." Giọng Đường Hạo Nam truyền đến, lòng của cô, hung hăng run rẩy, một tuần không gặp được anh rồi...

"Đường tổng." Cô cứng ngắc mở miệng, ngồi ở trên giường, một tay xoa xoa cái trán đang nóng hổi.

Đường Hạo Nam nghe ra trong giọng nói của cô lạnh nhạt, nhất thời vô cùng tức giận, "Làm xong việc rồi hả? Như thế nào ban ngày ban mặt tại khách

sạn nghỉ ngơi?"

Kỳ thật, anh là sau khi biết được Hạ Nhất Nhiễm sinh bệnh, liền gọi điện thoại đến hỏi thăm cô, gọi vào điện thoại của cô, vẫn không ai nghe máy.

"Hôm nay không có sắp xếp lịch trình gì, thân thể có chút không thoải mái, cho nên liền nghỉ ngơi rồi." Cái đồ ông chủ hà khắc, bốc lột sức lao động, quý hút máu mà! Thật là làm lòng cô chua xót.

"Như thế nào lại không thoải mái rồi hả? Hẳn không phải là buổi tối ra ngoài lêu lổng ăn chơi đi?" Đường Hạo Nam miệng không đắn đo nhục nhã cô.

"Anh...! Tôi lại có chỗ nào chọc anh rồi hả? Tôi bị cảm mạo phát sốt, chẳng lẽ nghỉ ngơi một ngày cũng không thể sao? Công việc nên làm tôi đều đã hoàn thành rồi!" Người ta lúc sinh bệnh, tâm tình vốn là không tốt, anh còn nói lời khó nghe như thế, Hạ Nhất Nhiễm tức giận phản bác.

Lòng chua xót khó nhịn.

"Là em xứng đáng! Vết thương trên lưng còn không có lành lại, liền thể hiện đi công tác, oán trách người nào?!" Anh tức giận phản bác, đối với cô trách cứ.

Hạ Nhất Nhiễm cười khổ, ở trong lòng anh, sự cố gắng của cô, không khách gì thể hiện phô trương?

"Đường tổng, thật có lỗi, tôi muốn nghỉ ngơi rồi." Hạ Nhất Nhiễm nói xong, cúp điện thoại, đem dây điện thoại rút ra!

Cô vô tri vô giác ngủ thiếp đi, trời vào hè, bọc chăn lại vẫn cảm giác rất lạnh, cả người run run.

Về sau, cô tỉnh lại thời điểm, là ở bệnh viện.

An Lạp nói, là cô ấy kêu xe cứu thương đưa cô tới, chậm một chút nữa, đầu của cô khả năng liền sốt đến hồng rồi!

Đến bệnh viện thời điểm, sốt cao hơn 39 độ!

"An Lạp, tôi phải xuất viện, buổi tối còn có bữa tiệc." Hạ Nhất Nhiễm sờ sờ trán, cảm giác cơn sốt đã giảm nhiều, vội vàng nói.

"Hạ tổng! Bữa tiệc người liên không thể thoái thác không đi sao?!" An Lạp buồn bực nói, giận cô không chịu quan tâm đến chính mình!

"An Lạp, thân thể của tôi chính tôi rõ ràng nhất, sốt cũng giảm rồi, liền không có chuyện gì đâu, vết thương phía sau lưng cũng khỏi hẳn rồi."

Hạ Nhất Nhiễm là một người rất quật cường, ai cũng khuyên không được cô, An Lạp đành phải đi làm thủ tục xuất viện.

...

Trong bữa tiệc xã giao chính là vài vị khách hàng lớn, Hạ Nhất Nhiễm mặc quần áo trang nhã lịch sự, bên cạnh ngồi hai ông chủ tai to mặt lớn nổi danh.

Một vị ông chủ thỉnh thoảng lại hữu ý vô ý ăn đậu hủ cô, điểm ấy để cho Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ phản cảm.

Cô đi vào toilet trong phòng bao, vừa muốn ra ngoài, một mùi rượu gay mũi đập phả mặt, thân thể bị người ta mạnh ôm lấy!

Cả nhà ngủ ngon □□□□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Người phụ nữ của tôi ông cũng dám động?!

Người đàn ông trung niên thân hình giống như gấu xám đen Hạ Nhất Nhiễm ôm lấy không buông, vừa vặn chính là Trương tổng trong bữa tiệc luôn đối với cô động tay động chân.

Cửa toilet bị đáng người mập mạp của người đàn ông ngăn lại, Hạ Nhất Nhiễm bị ông ta giam cầm vào trong ngực, không thể động đậy.

"Trương tổng! Mời ông tránh ra!" Đã biết đến người này đối với cô có mưu đồ gây rối, Hạ Nhất Nhiễm tỏ rõ thái độ của chính mình, không lại khách khí, âm thanh lạnh lùng nói.

"Hạ tiểu thư cũng đừng rụt rè, ngoan ngoãn theo tôi chơi đùa, tôi hẳn không bạc đãi cô." Trương tổng mặt đỏ tai hồng, cả người nồng nặc mùi rượu, ôm chặt cô, vẻ mặt cười quý dị.

Người đẹp trong lòng, có khuôn mặt xinh đẹp cùng sự ôn nhu dịu dàng của người con gái Giang Nam, chất phát cực kỳ xinh đẹp!

Hạ Nhất Nhiễm đầu ngửa ra sau, cố gắng hết sức né tránh ông ta hôn môi, người thấy mùi rượu trên người ông ta, cô buồn nôn hết sức nghĩ muốn phun!

"Trương tổng! Lá gan của ông cũng quá lớn rồi! Không nể mặt tôi, cũng nên bận tâm Đường thị!" Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ tới cái tên họ Trương vậy mà cả gan làm loạn đến nước này, bên ngoài còn có một bàn người đó!

Cô cố gắng bảo trì trấn định, công tác mấy năm qua, cái dạng tình huống gì đều đã gặp qua, cô sớm luyện thành khả năng tùy cơ ứng biến rồi.

"Hạ tiểu thư, cô không cần lấy Đường thị ra đây hù dọa tôi, không cần tưởng là tôi không biết, người nào cũng đều biết, cô tuy là hoàng hậu Đường thị nhưng chỉ là hữu danh vô thật!" Trương tổng vẻ mặt thâm tà cười, đối với Hạ Nhất Nhiễm nhục nhã nói.

Biết Hạ Nhất Nhiễm không được Đường Hạo Nam yêu chiều, ông ta mới dám làm càn, lỗ mãng như thế!

Thì ra, chuyện cô "Không được sủng ái" đã truyền tới Bắc Kinh rồi!

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng cười khổ, "Trương tổng nếu không muốn khách khí với tôi, vậy tôi đây cũng không khách khí với ông rồi! An Lạp!" Cô giương giọng nói, kêu to tên An Lạp.

Trương tổng cười đến càng thêm thâm loạn, "Hạ tiểu thư cũng đừng kêu hô nữa, ngoan ngoãn theo hầu hạ tôi đi, Đường tổng không thể thỏa mãn cô, tôi có thể, ha ha..." Ông ta thâm tà cười nói xong, vươn tay liền đi vuốt ve đôi má Hạ Nhất Nhiễm.

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng né tránh, dương lên tay muốn đánh ông ta, cánh tay mảnh khảnh của cô bị người đàn ông dễ dàng bắt lấy.

Bên ngoài Toilet, An Lạp ý thức được Hạ Nhất Nhiễm có nguy hiểm, cô lại bị hai người đàn ông ép uống rượu, căn bản đi không được.

Trong lòng thực vội, lo lắng Hạ Nhất Nhiễm gặp chuyện không may.

"Phụt... ọc..."

Một chén rượu uống xong, cô nôn thốc nôn tháo phun ra, đem tất cả ô uế trong dạ dày đều phun đến trên chỗ hai người đàn ông bên người, hai người đàn ông tức giận đến lập tức đứng dậy, An Lạp cũng nhân cơ hội đứng lên, rời khỏi chỗ ngồi, thần tốc trốn ra khỏi phòng bao.

Ra khỏi phòng bao, cô bắt đầu gọi điện thoại.

Các cô hiện tại ở Bắc Kinh, cô chỉ có người quen ở Sùng Xuyên, núi Cao Hoàng Đế xa, An Lạp thật sự không biết tìm ai xin giúp đỡ.

Người duy nhất có thể nghĩ đến lúc này chính là Lục Ngộ Hàn rồi.

Mọi người ở Đường gia không đáng tin, bọn họ biết Hạ Nhất Nhiễm gặp nạn, vỗ tay vui mừng còn không kịp, làm sao có thể cứu cô!

"Vâng! Là Lục tổng sao?! Không hay rồi..." Theo An Lạp quan sát, cũng Lục Ngộ Hàn đối với Hạ Nhất Nhiễm có vẻ đề tâm, mà còn anh cực kỳ có bản lĩnh.

"Đúng! Hạ tổng bị mấy ông chủ lớn ở Bắc Kinh gây khó dễ, hiện tại bị chặn trong nhà vệ sinh của phòng bao a, làm sao bây giờ?!" An Lạp lo lắng nói, trốn ở góc rẽ lối đi nhỏ khách sạn.

Ngay khi cô đang lo lắng cùng Lục Ngộ Hàn trả lời khi đó, một người đi tới bên cạnh cô.

"Đường, Đường tổng!" An Lạp lắp bắp kêu hô, như thế nào cũng không nghĩ tới, Đường Hạo Nam đột nhiên xuất hiện rồi!

Đường Hạo Nam vẻ mặt nghiêm túc, liếc mắt An Lạp, lập tức hướng tới phòng bao bên kia đi đến, toàn thân tản ra khí lạnh như muốn giết người phan thấy.

An Lạp vội vàng đuổi theo, "Lục tổng, là, là Đường tổng, Đường tổng đột nhiên đến đây, Hạ tổng nên là không có việc gì rồi!"

An Lạp đang nói lại vẫn không cúp máy, chỉ thấy Đường Hạo Nam đã vào phòng bao rồi.

"Không cần! Cứu mạng! Buông tôi ra!" Trong phòng vệ sinh, Hạ Nhất Nhiễm bị đè ở trên bồn rửa mặt, áo khoác ngoài của chiếc váy đã bị người cỡi xuống, cô giống như người điên gào rống.

Cửa toilet đột nhiên bị người đá văng, ngay lúc Trương tổng sắp hôn cô khi đó, cô thấy được Đường Hạo Nam đột nhiên xuất hiện!

Về mặt âm trầm u ám, mặc quần bò cùng áo thun đen hiếm thấy, đầu đội mũ lưỡi trai, trong tay cầm một bình rượu.

So với ngày thường càng nhìn càng manly!

Nhìn đến anh xuất hiện, Hạ Nhất Nhiễm gần như muốn khóc lên thành tiếng, trong lòng khẩn trương căng thẳng ở trong phút chốc thả lỏng.

Đường Hạo Nam bước đi gần, Trương tổng kinh ngạc nhìn anh, "Đừng... Đừng... A!"

"Bốp!"

Chai rượu theo tiếng mà bể vỡ, nện ở trên cái đầu hói của Trương tổng, ông ta ăn đau phát ra tiếng rít, sau đó, thân thể to mọng đè ở trên người Hạ Nhất Nhiễm, bị Đường Hạo Nam lập tức kéo ra, ông ta giống con heo chết một dạng, nặng nề mà té ngã trên nền gạch.

Người đàn ông toàn thân tỏa ra hơi thở rét lạnh, đi đến bên người cô, một tay kéo cô từ trên bồn rửa mặt xuống, thân thể mảnh khảnh của cô lọt vào trong lòng ngực rộng lớn của anh, Hạ Nhất Nhiễm gắt gao ôm lấy eo Đường Hạo Nam, cả người dần thả lỏng, nổi lên tính ý lại, cánh tay càng dùng lực ôm anh chặt hơn.

Nghĩ lại chuyện vừa rồi mà sợ hãi, nước mắt không khống chế được nhanh chóng rơi xuống, đôi con ngươi đen hung ác nham hiểm của Đường Hạo Nam, phát ra tia ngoan độc lệ trùng mắt nhìn Trương tổng nằm bẹp dí ở trên sàn ăn đau hút không khí, khóe miệng khinh miệt nhếch lên.

"Hắn gọi là gì?" Anh nhìn Hạ Nhất Nhiễm đang ở trong lòng ngực mình sắc mặt tái mét, trầm giọng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm hơi nhú mày, chỉ thấy Đường Hạo Nam cầm lấy di động, "Trương, Trương Ngọc Cường!" Cô run giọng trả lời.

"... Đúng, trong buổi tối hôm nay, thu mua cho tôi!" Đường Hạo Nam đối với di động, trầm giọng mệnh lệnh, liền cúp.

Anh đẩy Hạ Nhất Nhiễm ra, đi tới, giày da dẫm lên trên gương mặt Trương tổng.

"Ôi... Oa! Đau! Đường tổng tha mạng!"

"Hừ! Người phụ nữ của tôi ông cũng dám động?!" Đường Hạo Nam nói xong, một chân dùng lực đạp xuống, ghét bỏ nhấc chân, lập tức, hướng đến chỗ Hạ Nhất Nhiễm.

Đến chỗ trước mặt cô, anh lập tức bồng cô lên, ra khỏi nhà vệ sinh.

Trong phòng bao loạn thành một đồng, mấy người còn lại trên mặt lộ ra hoảng sợ.

Đường Hạo Nam, vị này ở trên thương trường vốn được mọi người gọi là "Diêm Vương", phàm là công ty anh nhìn tới, không vượt qua ba ngày, đều sẽ bị công ty anh cắn nuốt.

An Lạp thấy Hạ Nhất Nhiễm bị Đường Hạo Nam ôm ra ngoài, nhẹ nhàng thở ra.

Vành nón che giấu cảm xúc trên mặt Đường Hạo Nam, từ xa nhìn lại, càng thêm âm trầm đáng sợ, làm cho người ta không dám nhìn thẳng anh.

Hạ Nhất Nhiễm vui đầu ở trong lòng anh, tùy ý để anh ôm mình, ra khỏi phòng bao.

Thân thể vẫn đang run run, lòng cũng đang run run, vừa mới rồi nếu anh không có đúng lúc đuổi tới, cô có lẽ đã bị họ cưỡng bức rồi...

Đường Hạo Nam không nói được một lời, ôm cô vào thang máy, An Lạp cùng theo sau lưng bọn họ.

"Hạ tổng, người không sao chứ?" An Lạp theo vào thang máy, quan tâm hỏi, cũng không sợ Đường Hạo Nam.

Đường Hạo Nam nhìn An Lạp liếc mắt một cái, cái cô trợ lý này, lúc Hạ Nhất Nhiễm gặp được nguy hiểm, vậy mà không gọi điện thoại cho anh, mà là gọi cho Lục Ngộ Hàn!

Điểm này, để cho anh cực kỳ không thoải mái.

Như thế, Hạ Nhất Nhiễm thì sao?

Lúc cô gặp được nguy hiểm thời điểm, người trong lòng trước tiên nghĩ đến, là ai?

Là anh, hay là Lục Ngộ Hàn, hay vẫn lại là Kha Dịch Thần? Hay hoặc giả là người đàn ông khác?

Ra khỏi khách sạn, Đường Hạo Nam ôm Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở sau xe, An Lạp ngồi ở tay lái phụ.

Hạ Nhất Nhiễm từ trong hoảng sợ khôi phục lại, không có lập tức từ trong ngực anh đứng dậy, "Anh, anh như thế nào ở Bắc Kinh rồi hả?" Cô nhẹ giọng hỏi.

Trên người anh có nhàn nhạt mùi khói thuốc, còn có nồng đậm hương vị đàn ông.

Vừa nãy đáng vẻ anh cầm bình rượu đá cửa mà xông vào cũng cực kỳ manly, giống như kỵ sĩ đột nhiên xuất hiện, giải cứu cô.

Anh vẫn còn thu mua công ty của Trương tổng kia...

Sớm đã không còn là một cô nữ sinh mới biết yêu, coi mối tình đầu là tươi đẹp nhất, một cô gái 26 tuổi thành thục, thành phần tri thức sống ở một thành phố lớn, sớm đã qua cái thời mơ mộng viễn vông của những cô bé mới lớn, nhưng mà, cô giờ phút này lại đang tràn lan cảm xúc thiếu nữ biết yêu.

Bởi vì Đường Hạo Nam

Giống như về lại những ngày tháng trước đây, lúc gặp được chuyện khó khăn, anh xuất hiện như phật tổ cứu thế một dạng, vì cô giải nạn, cướp lấy trái tim bé nhỏ của cô.

Đường Hạo Nam không nói được một lời, xem ra hết sức nghiêm túc, cô thật không rõ anh có phải tức giận hay không, trong lòng có phần hoảng.

Ý đồ từ trong lòng ngực anh rời khỏi, lại bị anh ấn kéo trở lại chỗ cũ, có thể ảm ảm cảm giác được sự tức giận của anh.

"Không cần đối phó Trương Ngọc Cường, ông ta ở Bắc Kinh rất có thế lực, ông ta là một nhà phân phối lớn cho Đường thị ở thị trường Bắc Kinh..." Cô bảo trì trấn định, nhắc nhở anh điểm này.

"Vì tôi, tổn hại lợi ích Đường thị, không đáng giá..." Kiên trì lại nói một câu.

Đường Hạo Nam rốt cục có điểm phản ứng, anh hừ lạnh, "Em nghĩ rằng tôi là vì em?" Châm chọc hỏi lại.

Hạ Nhất Nhiễm cả người căng thẳng, đột nhiên có cảm giác không biết lượng sức.

Cô cúi thấp đầu, không có lên tiếng, trong xe hăm nhập vào một mảng tĩnh lặng.

...

Xe đến bãi đỗ xe dưới đất chỗ khách sạn của các cô dừng lại, Hạ Nhất Nhiễm xuống xe, An Lạp cũng xuống xe, đỡ cô ấy đi đến cửa thang máy, Đường Hạo Nam không xuống xe.

"Hạ tổng, Đường tổng như thế nào không xuống a?" An Lạp nhỏ giọng hỏi, Hạ Nhất Nhiễm cười cười, "Anh ấy đến Bắc Kinh khẳng định là có chuyện khác đi! Cũng không phải đặc biệt tới tìm chúng ta."

An Lạp hiểu biết mọi chuyện lớn nhỏ của cô, cô không cần gạt cô ấy cái gì.

"Vậy sao? Vậy ngài ấy như thế nào liền biết chúng ta ở khách sạn kia ăn cơm a?" An Lạp suy nghĩ nói, Hạ Nhất Nhiễm lắc đầu, có lẽ Đường Hạo Nam là tình cờ gặp được các cô đi...

Kinh sợ một hồi, vừa mới tiến vào phòng trong khách sạn, cô liền ôm chặt thân thể, cuộn mình ở góc tường.

Bình tĩnh một hồi lâu, nghĩ đến Trương Ngọc Cường cả người nồng nặc mùi rượu đến khiến người ta buồn nôn cùng với cảm giác bị ông ta hôn lên cổ khi đó, một cổ cảm xúc ghê tởm nảy lên, vội vàng đứng dậy, nghĩ muốn lập tức hướng rửa sạch thân thể.

Mới vừa đứng dậy, chuông cửa vang rền.

Cửa mở, Đường Hạo Nam mang theo mũi lưỡi trai xuất hiện tại cửa.

Cô kinh hãi, anh đã đi đến.

"Đường tổng, người còn có chuyện gì sao?" Nhìn Đường Hạo Nam gần trong gang tấc, toàn thân tản mát ra hơi thở lạnh lùng, Hạ Nhất Nhiễm nín thở hỏi.

Áo thun bó sát người, tôn lên bắp thịt to lớn cuồn cuộn, cơ ngực mở nang, vành nón sụp xuống che khuất hơn phân nửa khuôn mặt tuấn tú trong bóng tối, càng hiện rõ đường nét, cương nghị đầy mị lực.

Đường Hạo Nam như vậy, thành thục mà nghiêm khắc, ít đi lơ đãng thường ngày khi đối mặt với cô.

Cũng càng thêm mê người, khiến tim cô đập càng thêm nhanh, tâm động.

Bề ngoài tuy là bình tĩnh ung dung, nhưng trái tim cô đã sớm sôi trào, muốn cố gắng kiềm chế nội tâm xao động, mới có thể không xông lên trước, ôm lấy anh.

"A..." Đột nhiên, anh giữ lấy eo của cô, thân thể của cô dán lên trên thân hình của anh, Đường Hạo Nam rũ mắt xuống, tầm mắt rơi vào một dấu hôn hồng ngân trên cổ cô, đó là cái lão già bi ôi kia hôn cô khi đó để lại!

"Hạ Nhất Nhiễm! Em đáng chết!" Giọng nói mang đầy tức giận vang lên, Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi.

Nghi hoặc nhìn anh, "Tôi lại phạm phải cái sai lầm gì rồi?!"

"Em rót cuộc là bị ép, hay vẫn lại là chủ động câu dẫn cái tên họ Trương kia? Tôi sao lại nghe nói, đây chính là phương thức em giữ lấy khách hàng, cùng khách hàng lên giường?" Đường Hạo Nam đen mặt, đối với cô nhục nhả mà chất vấn.

Mọi người ngủ ngon. Xem xiu quên đăng truyện lun rồi □□□□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Tôi muốn em!

Tại sao anh xem ra mê người như vậy, mở nói chuyện ra lại đều là những câu châm chọc?

Hạ Nhất Nhiễm bị lời Đường Hạo Nam nói làm tổn thương tổn đến chỗ, hơn nữa câu nói kia "Cùng khách hàng lên giường."

Tại Đường thị, không hiểu rõ bộ phận quan hệ công chúng mọi người cho rằng, bộ phận quan hệ công chúng chức trách chính là dùng hết các loại thủ đoạn, lôi kéo tạo quan hệ với khách hàng.

Bao gồm bán đứng sắc tướng, thân thể.

Người khác cho rằng như thế còn chưa tính, anh, tổng giám đốc một cái tập đoàn, chồng của cô, cũng cho rằng như thế!

Con người lãnh đạm sắc bén của Đường Hạo Nam nhìn chằm chằm mặt Hạ Nhất Nhiễm, nhìn đáng về cô cực kỳ tổn thương.

"Ồ trong mắt anh, tôi liền là đáng khinh như thế? Nếu như kinh tởm đáng khinh đến thế, anh tại sao vẫn còn cứu tôi? Đừng động tôi, để cho tôi bị cái tên Trương tổng kia đùa bỡn đi!" Mắt đi trấn định, lòng tràn đầy bị thương, cô gào thét trả lời.

"Hạ Nhất Nhiễm! Liên tính em ở trong mắt tôi có hèn mọn hạ tiện thế nào, tôi cũng sẽ không để cho người khác nhúng chàm em! Em là vợ Đường Hạo Nam tôi, em bị người ta chơi, mất mặt chính là tôi!" Đường Hạo Nam hừ lạnh phản bác, khoe miệng khinh thường nhếch lên, tro mắt nhìn sắc mặt của cô từ từ trở nên trắng, hốc mắt dần dần phiếm hồng.

Anh tới cứu cô, không phải là vì lo lắng cho cô, yêu thương cô, mà là, vì mặt mũi của anh!

Hạ Nhất Nhiễm lòng đang co rút run rẩy, ném cho anh một cái mỉm cười cứng ngắt, từ trong ngực anh tránh ra, hướng nhà vệ sinh đi tới.

Bóng dáng của cô biến mất, anh ảo não rửa thềm một tiếng.

Trong phòng vệ sinh truyền đến tiếng nước chảy, "rào rào" anh thất thần tại chỗ.

Dưới vòi hoa sen, người con cái thân vẫn đang mặc áo đầm xòe, tùy ý để dòng nước cọ rửa chính mình, nước mắt ồ ạt rơi xuống, hai tay cô dùng lực chà xát làn da phiến hồng chỗ cô bị người đàn ông đâm tã bỉ ổi kia vậy bản, da thịt non nặn rất nhanh trắng xướt chảy ra tơ máu.

Cảm giác nóng rát đau đớn từ chỗ cổ truyền đến, cảm xúc tốt đẹp trong lòng, lại vì những lời tàn nhẫn đó của Đường Hạo Nam mà bị phá tan thành từng mảnh.

Thân thể dần dần trượt xuống, ngã ngồi trên nền gạch, dòng nước còn đang cọ rửa thân thể của cô, cô ngơ ngác ngồi ở kia, như một bức tượng, không khí trầm lặng, tóc ướt đầm, quần áo cũng ướt đầm.

Đường Hạo Nam tiến vào khi đó, liền thấy được một màn này.

Anh chạy đến, đem vòi hoa sen tắt đi, khom lưng, động tác thô lỗ đem cô kéo lên.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em cmm tới cùng muốn như thế nào?!" Anh gầm thét, thấy làn da trên cần cổ cô đều bị chà sát đến rướm máu, không khỏi kinh hãi.

Hạ Nhất Nhiễm vươn tay đem tóc ướt sũng hướng sau đầu vén lên, về mặt bị ai.

"Tôi không muốn như thế nào! Tôi có thể như thế nào?! Anh dứt cho tôi! Đừng tới quấy tôi! Cút!" Cô rống, về mặt phần hận, đáng về như người lên cơn điên.

Đường Hạo Nam cả người chấn động, lập tức giữ chặt gáy cô, nâng cầm cô lên, rồi sau đó, một đôi môi mỏng gợi cảm, phủ trên môi cô!

Cô phát âm thanh ưm, trong lòng chấn động, bị ép há miệng, cái lưỡi anh nóng bỏng như ngọn lửa xâm nhập tiến vào, ở trong miệng cô làm càn quấy, Hạ Nhất Nhiễm không biết ở đâu ra dũng khí, mà lại vươn lưỡi ra, đáp lại.

Cô hôn đến vùng vẫy, bắt lực bám víu vào người anh, cam chịu anh dụ dỗ.

Trong phòng tắm, Hạ Nhất Nhiễm toàn thân ướt đầm bị Đường Hạo Nam ôm vào trong ngực, hai người ôm nhau, môi lưỡi quấn quýt hôn cùng một chỗ...

Đây là lần đầu tiên hai người ở trạng thái tinh táo, thỏa thích ôm nhau hôn cùng một chỗ, mang theo khát vọng đối với đối phương!

Đường Hạo Nam buổi sáng sau khi cùng Hạ Nhất Nhiễm cúp điện thoại, liền bay tới Bắc Kinh, biết được cô buổi tối có xã giao, vừa lúc tìm được cái khách sạn kia.

Nếu anh đến chậm một bước, cô đêm nay nói không chừng đã bị cái tên họ Trương kia...

Hậu quả thật tưởng không chịu nổi.

Anh biết, kia không phải cô nguyện ý, bởi vì tức giận, miệng không dẫn đo nói cô như vậy.

Giận cô là một người con gái, lại đi ra ngoài xã giao.

Trợ lý của cô lúc cô xảy ra chuyện, vậy mà trước tiên không gọi điện thoại cho anh, mà là Lục Ngô Hàn.

Có thể thấy được, anh cái người chồng này là có bao nhiêu có cũng như không.

Đường Hạo Nam điên cuồng mà hôn cô...

Hạ Nhất Nhiễm lý trí tán loạn, giờ này khắc này, khát vọng bị anh hôn, vuốt ve.

Cô bị anh ôm lấy, ra khỏi nhà vệ sinh, đặt cô ở trên chiếc giường không lớn không nhỏ màu trắng trong phòng ngủ, trên người cô chỉ còn lại có một bộ nội y.

Đường Hạo Nam một câu chưa nói, thân thể đè ép xuống, lúc cô mở miệng nói chuyện khi đó, lại ngăn chặn.

Trên người gần như trần trụi, hai tay của anh đang miêu tả đường cong của cô...

Nhất thời, thân thể như hòa thiêu, xụi lơ không có khí lực...

"Anh..."

Lúc Đường Hạo Nam đứng dậy cởi áo, Hạ Nhất Nhiễm mở ra đôi mắt như sương mù, nhìn anh, khăn giọng mở miệng.

Tìm đập mắt kiểm soát, nghĩ đến kế tiếp muốn xảy ra cái gì, toàn thân cô căng thẳng, khăn trương cầm lấy khăn trải giường...

"Tôi muốn em!" Đường Hạo Nam chắc chắn nhìn cô, trầm giọng nói.

Lại cúi người xuống, hôn lên cổ cô, ở nơi da thịt bị cô chà đến rướm máu kia nhẹ nhàng mà hôn.

Hạ Nhất Nhiễm mê say chìm đắm trong nhu tình của anh, không cách nào tự thoát khỏi, lý trí lại dần dần tán loạn, Đường Hạo Nam cái gì cũng chưa nghĩ, tận tình hôn môi cô, khát vọng có được cô.

Hôn đến càng ngày càng sâu, Hạ Nhất Nhiễm cũng chuẩn bị kỹ càng.

Nhưng mà, ngay khi Đường Hạo Nam chuẩn bị cởi quần ra khi đó, di động của anh vang rồi.

Đường Hạo Nam ảo não chửi chằm, cầm lấy điện thoại nghĩ muốn cúp máy, nhưng mà, đang nhìn đến là bệnh viện gọi điện thoại tới khi đó, như bị đánh đòn cảnh cáo!

Nghĩ tới Đồng Y Mộng, như ở trong mộng mới tỉnh!

Lập tức xuống giường, khi Hạ Nhất Nhiễm vẫn còn kinh ngạc, anh ngực để trần trên người chỉ còn một chiếc quần lót, đi đến cửa sổ.

"Cái gì?! Cô ấy làm sao vậy?!"

Giọng Đường Hạo Nam kinh hoàng, cũng để cho Hạ Nhất Nhiễm như ở trong mộng mới tỉnh.

Cũng chỉ có Đồng Y Mộng mới có thể để cho anh kinh hoàng như vậy, một cổ cảm xúc ghen tuông cuộn cuộn dâng lên, cô chuyển người lại, trốn vào trong chăn.

Cô điên rồi, vừa mới vậy mà thiếu chút nữa cùng Đường Hạo Nam xảy ra quan hệ, vậy mà đã quên Đồng Y Mộng tồn tại, vậy mà, cực kỳ hưởng thụ bị anh hôn môi, cảm giác được anh âu yếm...

Điện thoại là y tá chăm sóc Đồng Y Mộng gọi tới, bệnh tình Đồng Y Mộng không có chuyển biến xấu, ngược lại so với trước kia tốt hơn chút.

Anh nhẹ nhàng thở ra.

Cúp điện thoại xong, đầu óc đã hoàn toàn thanh tỉnh, nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm trên giường, cô quần người ở trong chăn, anh nhìn không thấy mặt cô.

Vừa mới còn kém một bước cuối cùng rồi!

Nếu không có cuộc điện thoại này, khả năng đã...

Anh từ trong túi quần bỏ bị ném trên đất lấy ra hộp thuốc lá, rút một cây ra, đốt lên.

Hãy còn nuốt mây nhả khói, ở bên giường ngồi xuống.

Hạ Nhất Nhiễm cứng ngắc cuộn mình ở trong chăn nghe thấy được mùi khói, căn bản không ngủ, "Mộng Mộng, không có việc gì đi?"

Cô quan tâm hỏi, nghĩ đến Đồng Y Mộng, tim như bị đao cắt.

Thật giống như là tên trộm vặt, đang trộm người đàn ông của người khác.

Từ từ nhắm hai mắt, nước mắt như trên châu dút dây rào rào chảy xuống, Đường Hạo Nam thì sao? Trong lòng anh là nghĩ như thế nào?

Nhất định là nhất thời không khống chế được mới có thể cùng cô như vậy đi?

Anh hiện tại khẳng định cảm thấy được cực kỳ có lỗi với Đồng Y Mộng, hoặc là coi cô như những người phụ nữ khác, chỉ là dùng để giải quyết nhu cầu sinh lý.

"Không có việc gì." Anh nhẹ giọng trả lời, híp mắt, nuốt mây nhả khói.

"Vây là tốt rồi, chuyện vừa nãy, về sau đừng có nữa..." Cô run giọng nói, lòng đang nhỏ máu, từ hơi thở tất cả đều là mùi vị chỉ thuộc về riêng anh.

Đường Hạo Nam híp mắt, sương khói theo lỗ mũi phun ra, mặt không chút thay đổi.

"Anh đi đi, đêm nay cảm ơn anh. Tôi không nghĩ tới vị khách hàng kia sẽ cả gan làm loạn như thế, trước kia tuy cũng gặp qua, nhưng mà, không như vậy... Tóm lại, bộ phận của chúng tôi không có kỳ ai dựa vào việc bán đứng linh hồn của chính mình để lôi kéo quan hệ cùng khách hàng." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói, trước kia loại chuyện này cô chẳng thêm việc giải thích với anh.

Hiện tại lại bất đồng rồi...

Đường Hạo Nam vẫn lại là không nói chuyện, kỳ thật, biểu hiện trong công việc của cô mấy năm nay, anh rõ như lòng bàn tay.

Cổ ý đặt cô vào một bộ phận luôn bị người ta đồn đãi bình luận thật không tốt, nhìn cô vừa mới tốt nghiệp đại học, trong công việc thăng trầm bấp bênh, bị người chèn ép, từng bước một dựa vào cố gắng của chính mình, lên làm tổng giám.

Không phải anh không biết, chỉ là làm bộ không thấy được, không nghĩ muốn nhìn đến những thứ tốt đẹp của cô, sợ chính mình mềm lòng.

Vứt bỏ tàn thuốc, anh xoay người, kéo cô lại, cô nằm xoay người, cả khuôn mặt đầy nước mắt, khiến anh đau lòng!

"Khóc cái gì?" Anh nhẹ giọng hỏi, cô vẫn không thừa nhận thích anh, anh lại càng cảm thấy, cô thích anh!

"Đau đầu... Chẳng qua không có việc gì, Đường tổng, anh đi đi!" Không nghĩ muốn đối mặt với sự quan tâm của anh, cô sợ lại trầm luân, anh rất nguy hiểm, cô chống đỡ không được!

Cô luôn luôn đẩy anh ra!

Đường Hạo Nam tức giận, bàn tay thô lỗ đặt lên trán của cô, nhiệt độ có phần cao.

"Có thuốc không?!" Trầm giọng hỏi, trong giọng nói mang theo phần nộ.

Hạ Nhất Nhiễm sững sốt xong, chỉ chỉ ngăn kéo.

Đường Hạo Nam từ bên trong tìm được một ống thuốc, thuốc cảm mạo, thuốc hạ sốt, còn có thuốc Tiêu Viêm.

Anh đứng dậy đi rót một ly nước ấm.

Hạ Nhất Nhiễm nằm ở kia, nhìn anh thật sự chăm chú nhìn hướng dẫn sử dụng của từng loại thuốc, lấy thuốc cho cô.

Cô ngơ ngác u mê nhìn anh, Đường Hạo Nam đỡ cô dậy, mớm cô uống thuốc.

Dáng vẻ anh ôn nhu, để cho tim cô đập nhanh, "Cảm ơn..."

"Thì ra anh cũng sẽ chăm sóc người..."

"Tôi trước kia không phải thường luôn chăm sóc Mộng Mộng sao?" Anh hỏi lại, Hạ Nhất Nhiễm sùng sột, tim xiết lại đau một cái.

Đường Hạo Nam là cố ý nhắc đến Đồng Y Mộng, chỉ có thời khắc nhớ kỹ cô ta, anh mới hẳn không nghĩ đến Hạ Nhất Nhiễm, mới hẳn không đối với cô nổi lên kích thích không hề nên có!

Một tuần không gặp, vậy mà, có chút nhớ nhưng cô...

Đây là không nên!

Anh không thể phản bội tình yêu cùng Đồng Y Mộng, Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng anh, phải là cái gì cũng không tính!

Nhìn dáng vẻ Hạ Nhất Nhiễm mặt không đổi sắc, trái tim anh có phần hụt hẫng, cô liền một chút cũng không cần anh?

"Anh trở về khác sạn nghỉ ngơi đi, tôi cũng muốn ngủ..." Cô lãnh đạm nói, không lại rơi lệ, không lại thương tâm, chỉ đem toàn bộ chuyện đêm nay ghi nhớ trong lòng.

Có lẽ, tương lai vào một ngày nào đó, khi cô nhớ lại những chuyện đã qua, đêm nay, cũng xem như tính như một chuyện khiến cô khắc cốt ghi tâm đi?

Đường Hạo Nam, là người đàn ông cô vẫn chôn dưới đáy lòng, là người chồng vẫn đối với cô chẳng thêm ngoá tới, đêm nay, giống ký sĩ một dạng xuất hiện, cứu cô.

Để cho cô lại đối với anh động tâm.

Cô nhắm mắt lại, anh đứng lên, cô cho rằng anh đi rồi..

Nhưng mà không bao lâu, giường trảm xuống, bên cạnh người có người nằm xuống, một giây sau, thân thể của cô bị anh kéo vào trong lòng, bị anh ôm lấy.

Cô lơ mơ rồi.

Tay anh vuốt ve phần lưng lồi lõm của cô, "Khỏi hẳn chưa?"

"... Tốt hơn rồi! Đã khép lại rồi!" Cô trả lời, phía sau lưng bị Axit sunfuric làm phỏng một khối, để lại vết sẹo chẳng chịt xấu xí, chẳng qua, đã không lại chảy máu rồi...

"Rất nhiều sẹo... Vì cái gì muốn thể hiện mình mà cứu tôi? Tôi hẳn không cảm kích em!" Đường Hạo Nam cắn răng nói, Hạ Nhất Nhiễm khước miệng nhếch lên.

Bởi vì, yêu anh a...

Ở trong lòng thâm tình nói, lại không có cách nào nói cho anh lời nói thật.

Tui về rồi đây, công việc bận bẻ, chắc như núi. Qua tuần sẽ ra đều hơn. Giờ thì ko hứa nhé ==))

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Trên thân em có chỗ nào tôi không thấy qua

Đường Hạo Nam tới cùng không phải một người đàn ông vô tình đến thế, vuốt ve vết sẹo chẳng chịt phía sau lưng cô, lòng cũng giống chẳng chịt rối loạn như vết sẹo kia, gát gao nhám nhúm cùng một chỗ.

Hạ Nhất Nhiễm bởi vì hành động ôn nhu của Đường Hạo Nam, lòng dần dần mềm mại, khước miệng dương lên ý cười.

"Đã nói, không phải là vì anh rồi. Liền tính bởi vì anh, thì lại như thế nào?" Cô cười nói, từ từ nhắm hai mắt, lòng tràn đầy chua xót.

Anh đối với cô có phải còn có chút tình cảm thương tiếc hay không?

Dù cho một chút thôi cũng được.

Ví như là vì anh, trong lòng anh sẽ cảm thấy được chút cân bằng, ít nhất, ở trong lòng cô, anh là có vị trí có phân lượng.

"Đi ngủ! Đừng nữa chọc tôi tức giận!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, bức ép chính mình kiềm chế cảm xúc, cũng kèm kích thích chế đối với cô.

Hạ Nhất Nhiễm từ từ nhắm hai mắt, vùi đầu ở trong lòng anh, tham lam hít lấy hương vị trên người anh, hi vọng thời gian có thể dừng lại ở khoảnh khắc này, hi vọng giữa bọn họ khôi phục hài hòa đã từng. Cô thật sự không nghĩ muốn cùng anh âm ỉ, thật sự hi vọng cùng anh làm một đôi bạn dù là bình bình thường nhất cũng đủ rồi.

Là bạn bè, không phải vợ chồng, lại càng không là phải tình nhân.

Bởi vì uống thuốc cảm, cô rất nhanh đi vào giấc ngủ, trong mộng, cô ôm Đường Hạo Nam mà cô yêu thương, cảm giác được kiên định cùng ấm áp đã lâu không có.

Mà Đường Hạo Nam ở trong mộng đối với cô cũng cực kỳ ôn nhu, thương tiếc.

Thế giới chỉ có hai người bọn họ, không có Đồng Y Mộng, cũng không có Kha Dịch Thần, về tới lúc ban đầu.

Hạ Nhất Nhiễm trước kia thi thoảng sẽ ảo tưởng, nếu Đường Hạo Nam về sau không có quen biết Đồng Y Mộng, anh có thể lâu ngày sinh tình mà thích chính mình hay không?

Ảo tưởng rất tốt đẹp, hiện thực đối với cô mà nói lại cực kỳ tàn khốc.

Cảm giác hạnh phúc đó khiến cô ngủ rất ngon ngủ một giấc dài, vẫn ngủ thẳng giữa trưa ngày hôm sau, cảm mạo không hề chuyển biến tốt chuyển, ngược lại nặng thêm.

Đường Hạo Nam là nghe An Lạp nói, Hạ Nhất Nhiễm hôm qua trời xé chiều vốn dĩ đã nằm viện, cô là mang bệnh tham gia bữa tiệc tối hôm qua.

Cái người con gái quật cường này, vì cái gì đối với công việc dụng tâm như vậy?

Không phải đã xin từ chức sao?

Đường thị đối với cô luôn luôn không ra sao, cô vậy mà cứ cung tận tụy như thế!

...

Đường hạo Nam trở lại phòng khách sạn khi đó, Hạ Nhất Nhiễm đã thức dậy, bộ dạng ngây ngô ngờ nghệch, sắc mặt tái nhợt, tóc tai tán loạn.

Nhìn thấy anh, mới có chút tinh thần, phòng bị bao quần chặt chẽ, bởi vì trên người cô không mất cái gì.

Nhìn dáng vẻ Đường Hạo Nam xem ra cực kỳ mất hứng, mặc vẫn như cũ cực kỳ hừ nhàn, quần bó, áo somi, sau khi tiến vào liền đi đổ nước.

Hạ Nhất Nhiễm muốn mở miệng nói chuyện mới phát hiện, cổ họng gần như hoàn toàn khàn khàn, nói không nên lời cái gì.

Đường Hạo Nam bung cúc nước đến gần, lấy thuốc cho cô, cô miễn cưỡng khởi động, uống thuốc rồi, một câu không thể nói nên lời, chỉ vào tủ quần áo, cô nghĩ muốn mặc quần áo.

Đường Hạo Nam giúp cô mở ra tủ quần áo, từ trong ngăn kéo tìm một bộ nội y bằng ren màu tím nhạt, chọn một cái áo thun tay dài cùng quần jean.

Tiền tay để lên trên giường, Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn trốn ở trong chăn.

Đường Hạo Nam biết, cô thẹn thùng.

"Hừ... Trên thân em có chỗ nào tôi không thấy qua, làm màu cái gì, khăn trang mặc vào, tôi muốn đi ăn cơm rồi!" Anh hừ lạnh, giọng điệu mang châm chọc, xoay người ra ngoài.

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đem nội y lấy vào trong chăn, bọc chặt, mặc vào.

Trong không khí phiêu đảng mùi hương cơ thể chỉ thuộc về cô, nghĩ đến Hạ Nhất Nhiễm đang thay quần áo, nhớ tới tối hôm qua thiếu chút nữa liền phát sinh quan hệ, Đường Hạo Nam không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, con ngươi càng lúc càng sâu, như là mực đặc nhuộm dần tối đen.

Sâu trong bụng dưới, có ngọn lửa đang rộn rạo muốn bùng cháy

Hạ Nhất Nhiễm từ trong chăn chui ra, thấy Đường Hạo Nam đưa lưng về phía chính mình, dứt khoát ngồi dậy, cầm lấy áo thun viền ren trắng mặc vào.

Đường Hạo Nam xoay người khi đó, vừa lúc thấy dáng vẻ cô trên người mặc nội y ren màu tím ở trong mắt, nháy mắt nhiệt huyết sôi trào cuộn cuộn!

Hạ Nhất Nhiễm mới vừa chui vào cổ áo thun, liền đối diện với ánh mắt nóng bỏng kia, "Luu... Luu mạnh!" Cô nói so với giọng vịt đực vẫn còn khó nghe, hướng anh trách cứ.

Đường Hạo Nam tức giận trừng mắt nhìn cô, cô mới lập tức mặc quần áo xong.

Anh nếu là lưu mạnh, đã sớm đem cô ăn sạch rồi!

Đường Hạo Nam ở trong lòng hừ lạnh.

Hạ Nhất Nhiễm mặc quần jean, đi một đôi giày da đáy bằng, nửa mặt xông ra ngoài, đã thấy Đường Hạo Nam vẻ mặt không kiên nhẫn.

Cô lại không muốn cùng anh đi ăn cơm, anh mặc gì phải không kiên nhẫn như vậy? Nếu gấp, liền đi đi!

Cô ở trong lòng kháng nghị, ngoài mặt cũng không dám nói ra, cổ họng của cô cũng nói không được nói, im lặng đi theo anh nhanh chóng ra khỏi khách sạn.

Đường Hạo Nam đối với Bắc Kinh dường như rất quen thuộc, anh là lái một chiếc Wrangler biển số Bắc Kinh chở cô đi một nhà hàng đồ Quảng.

Anh, cái con người này trước sau đều rất cường thế, hơn nữa ở trước mặt cô, gọi cơm thời điểm cũng chưa hỏi cô.

Lúc món ăn dọn lên thời điểm, cô mới ý thức được, tất cả món anh gọi, đều là món cô thích ăn.

Làm cho người ta cảm thấy được ấm áp hơn nữa chính là, anh lại vẫn tỉ mỉ gọi một phần tuyết lê chưng đường phèn giúp nhuận hầu nhuận phổi.

Ăn cơm thời điểm, anh vẫn lại là bộ dạng lãnh đạm khô khốc, giống như là không nghĩ để ý đến cô, Hạ Nhất Nhiễm cũng không nói chuyện.

Ăn xong tô cháo loãng đầy chất dinh dưỡng, cảm giác thoải mái hơn!

Bởi vì cùng anh không có gì để nói, cô nhàm chán lướt đi động, nhìn đến tin tức về vị Trương tổng tối hôm qua ý đồ phi lễ cô khi đó, cô nhú mày.

"Anh thực sự đem công ty Trương Ngọc Cường thu mua rồi sao?!" Cô nhìn Đường Hạo Nam đối diện chính đang chậm rãi, tao nhã sùi cảo tôm, trầm giọng hỏi.

Vị trí của bọn họ ngồi ở cửa sổ, ánh sáng bên ngoài chiếu vào trên người anh, anh mặc áo sơ mi trắng, xem ra ôn nhuận vô hại, nhưng mà, ai có thể nghĩ đến, người đàn ông ở trước mặt cô lại là một Diêm Vương có thể trong vòng một đêm, có thể để cho một công ty đóng cửa!

Đường Hạo Nam nâng mắt, liếc Hạ Nhất Nhiễm ngồi đối diện, khóe miệng nâng lên, "Em chẳng lẽ tưởng là Đường Hạo Nam tôi chỉ là thuận miệng nói vui sao?" Anh châm chọc nói, cho dù thô ngữ từ trong miệng anh nói ra, cũng làm cho người ta không biết là thô tục.

Ý của anh là, anh nói được thì làm được!

"Vậy cũng không thể thật sự..." Hạ Nhất Nhiễm cau mày, thì thào nói nhỏ.

Cảm thấy được Đường Hạo Nam ra tay cực kỳ tàn khốc, cái tên Trương Ngọc Cường hiện tại khẳng định sắp bị ép đến phải tự sát đi?

"Hừ, Hạ Nhất Nhiễm, thu lại chút lòng dạ đàn bà đó của em đi! Đừng làm như mình là Bạch Liên hoa, cái tên họ Trương kia tối hôm qua thiếu chút nữa đem em cưỡng bức đó, em lại vẫn vì hắn thương xót?" Đường Hạo Nam khinh bỉ nói, cũng không biết cô là thật thiện lương, hay vẫn lại là giả vờ!

Anh lại bắt đầu nói lời ác độc rồi.

Hạ Nhất Nhiễm không lại nói nữa, cô mới không vì thứ cảm thù cặn bã kia mà thương xót, chẳng qua là suy nghĩ cho Đường Hạo Nam mà thôi.

Anh lại vẫn là giống như hồi trước, không buông tha bất luận cái cơ hội gì nói móc, châm chọc cô.

"Như thế nào không nói nữa?" Nhìn đến cô không lên tiếng, anh cho rằng cô tức giận, nhú mày, không vui hỏi.

Liền tính cô không vui, anh cũng không có khả năng dễ giành cô!

"Nói chuyện với anh, quả thực là tìm tai vạ." Hạ Nhất Nhiễm thấp giọng phản bác một câu, đối với anh liếc mắt trợn trắng.

"Hạ Nhất Nhiễm, là gan em to rồi đúng không, còn dám đối liếc mắt trợn trắng với tôi!" Giống như đã không chỉ một lần, Đường Hạo Nam không vui nói, kỳ thật cảm thấy được cô như vậy, muốn so với Hạ Nhất Nhiễm lãnh đạm như nước tồn tại giống cái máy một dạng kia đáng yêu hơn rồi!

"Tôi nào dám nha, tổng giám đốc đại nhân!" Cô nói xong, nghịch ngợm lê lưỡi, cúi đầu tiếp tục ăn cơm.

Đường Hạo Nam khóe miệng không tự giác cong lên, "Khẩn trương ăn đi!" Nói xong, gấp gạch cua cho cô.

Ăn cơm xong, đã là buổi chiều, trời vào hạ ở Bắc Kinh không oi bức giống Sùng Xuyên như vậy, sau giờ trưa đều đã rất nhẹ nhàng.

Đường Hạo Nam mang cô đến dinh thự của anh ở Bắc Kinh, là Tứ Hợp Viện kiểu cổ, theo hiểu biết của cô, Tứ Hợp Viện cổ xưa như vậy ở Bắc Kinh không nhiều lắm, giá trị đương nhiên là, có tiền cũng không mua được.

Có thể thấy được vài năm nay anh đã trở nên càng Tài Đại Khí Tho rồi.

Kỳ thật Đường Hạo Nam ở trong mắt cô, cũng không phải một Phú Nhị Đại hoang dã vô năng, vài năm nay, Đường thị dưới sự quản lý của anh, so với bốn năm trước, có thể nói là bước sang một tầm cao mới.

Đường gia hiện tại đã thuộc loại một trong những tập đoàn giàu có bậc nhất cả nước rồi.

Tứ Hợp Viện trống vắng không người, trong phòng không có mở điều hòa, nhưng lại có gió tự nhiên mát rượi.

Trong viện, có một gốc cây bạch quả già cành lá sum xuê, dưới tàng cây đặt một cái ghế nằm, còn có bàn đá cùng ghế đá.

Hạ Nhất Nhiễm đầu tiên nhìn đến liền thích nơi này rồi.

Nơi này giống như là chốn bồng lai tiên cảnh quý giá còn sót lại giữa phố xá sầm uất bên ngoài.

Cô ở dưới tàng cây ngồi xuống, Đường Hạo Nam lại vào trong nhà, trở ra khi đó, phát hiện Hạ Nhất Nhiễm ở trên ghế dựa ngủ thiếp đi.

Dưới bóng cây loang lổ, làn da cô trắng nõn thông thấu, xinh đẹp điềm tĩnh, khoe miệng gọi lên một tia nhợt nhạt ý cười, giống như đang mơ một giấc mộng đẹp.

Là mộng đẹp như thế nào, có thể để cho cô ở trong mộng đều đã cười?

Đường Hạo Nam đứng ở bên cạnh ghế nằm, nhìn cô, âm thầm suy nghĩ, cúi người, đem thảm lông màu nâu nhạt phủ lên thân thể của cô.

Hạ Nhất Nhiễm thoải mái mà trở mình phía dưới, điều chỉnh tốt tư thế, không có mở mắt, tiếp tục ngủ.

"Không tìm không không phở, không chịu để tâm mà." Đường Hạo Nam liếc cô, thấp giọng nói một câu, ra khỏi Tứ Hợp Viện.

...

Hạ Nhất Nhiễm tỉnh lại thời điểm, trong viện chỉ có cô một người, lúc xế chiều, Đường Hạo Nam không biết đi đâu, không ở trong phòng.

Cô không tính toán tại chốc giân anh, công việc bên này bị Đường Hạo Nam can thiệp, cô tính toán ngày mai trở về Sùng Xuyên.

Cô mới ra ngõ nhỏ, trợ lý Đường Hạo Nam, Hứa Thành từ trên một chiếc xe đi xuống, anh ta lễ phép mời cô lên xe, nói là Đường Hạo Nam ở gần đây, bảo cô đi qua đó.

"Hạ tổng, đơn xin từ chức của người, đã bị Đường tổng bác bỏ, hẳn là đã gửi đến hộp thư của người rồi!" Hứa Thành ngồi ở ghế lái phụ, giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm nhú mày, "Không có khả năng đi? Đơn xin từ chức của tôi, vì cái gì bị anh ấy bác bỏ? Anh ấy vì cái gì phải làm như vậy?"

Hứa Thành quay đầu, hướng cô mỉm cười.

"Đường tổng không nỡ để người rời khỏi Đường thị đi!" Hứa Thành cười nói.

Không có khả năng!

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng phản bác, ngoài mặt không nói cái gì, Đường Hạo Nam anh lại muốn như thế nào làm khó dễ cô đây?

Trong lòng cô có phần không yên.

Xe tại cửa một căn nhà khác dừng lại, Hạ Nhất Nhiễm xuống xe, dưới sự dẫn dắt của Hứa Thành, vào trong nhà.

"Đường thiếu, người đánh một vạ, một vạ nha!"

"Tôi đánh một vạ, em cho tôi cái ưu đãi gì?"

Hạ Nhất Nhiễm bị Hứa Thành dẫn vào cửa nhà chính, vừa mới tiến vào cửa liền nghe được giọng phụ nữ trêu đùa cùng tiếng Đường Hạo Nam vang lên đầy vẻ từ từ, lập tức, liền nhìn đến Đường Hạo Nam ngồi ở bàn mặt trượt, mặc áo somi trắng, bên cạnh anh một người phụ nữ mặc sườn xám màu xanh.

Ngồi cùng bàn còn có ba người đàn ông khác, các bên cạnh người đều đã kể một vị mỹ nữ, mà dung mạo ba người đàn ông kia đều đã cực kỳ làm cho người ta kinh diễm.

Cũng là người cô không biết.

"Chị dâu! Chị dâu đến rồi!" Người đàn ông trẻ tuổi ngồi vị trí chủ nhà nhìn thấy cô, lập tức đứng dậy, giọng nói hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía anh ta, một tiếng "Chị dâu" này kêu được cực kỳ châm chọc.

Cô vẫn lại là lễ phép cười gât gât đầu.

Hai người đàn ông khác cũng đứng lên, một tiếng "Chị dâu" kêu, chỉ có Đường Hạo Nam, vẫn như cũ ngồi ở kia, há mồm ăn nho do người phụ nữ bên cạnh đút tới.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Tôi không li hôn

Đối với tình cảnh như vậy, cô hẳn là đã sớm coi như không thấy gì, nhưng mà, sau khi cô cho rằng quan hệ giữa cô cùng Đường Hạo Nam đã dịu đi rất nhiều, anh lại vẫn như vậy.

Trong lòng không khỏi có chút mất mát.

Mất mát như vậy cô đương nhiên hẳn không biểu hiện ra ngoài, rộng rãi cười, nhìn mắt Đường Hạo Nam cùng ba người đàn ông xem ra anh khí bất phàm kêu cô chị dâu gât đầu chào hỏi.

Mấy người này đều là bạn của Đường Hạo Nam ở Bắc Kinh, đều là thiếu gia danh môn ở Bắc Kinh a.

Liền ngay cả những người phụ nữ ngồi bên cạnh bọn họ, xem ra cũng đều không tầm thường, mặc sườn xám cổ kính, cầm trong tay cây quạt cổ, không giống đám oanh oanh yến yến thô tục trong mấy bộ phim tồi.

Nhưng mà tuyệt đối không phải tiểu thư khuê các gì.

Lúc này, một cô gái xem ra cực kỳ có hiểu biết, xinh đẹp mặc váy dài hai dây màu trắng bùng mồm đi đến, vì Hạ Nhất Nhiễm rót nước.

"Chị dâu, người ngồi trước, uống nước, ăn miếng bánh! Chúng ta còn có một ván nữa thôi!" Người đàn ông ngồi ở vị trí chủ nhà giọng nói, anh ta là chủ của tòa nhà này, bạn tốt Đường Hạo Nam, Hạ Cận Nghiêu.

"Uh'm, được! Các người tiếp tục chơi đi, không cần phải quan tâm đến tôi!" Cô rộng rãi nói, ở trên ghế sofa ngồi xuống, ba người đàn ông cũng ngồi xuống, đánh tiếp mặt chược.

"Từ Từ! Com chiều chuẩn bị ra sao rồi?!" Hạ Cận Nghiêu trừng mắt nhìn cô gái bùng mồm kia, nghiêm túc hỏi.

"Đang làm!" Cô gái kêu Từ Từ lập tức trả lời, khuôn mặt đỏ bừng, hốc mắt phỉm hồng, trên mu bàn tay nổi lên một cái bọt nước rất lớn, Hạ Nhất Nhiễm nhử mị.

Cô gái kia đã đi rồi.

Trên bàn mặt chược lại khôi phục tiếng động nhốn nháo cùng tiếng cười "Khách khách" của mấy người phụ nữ, cô lãnh đạm nhìn người phụ nữ đang ở trong lòng Đường Hạo Nam, lén lút đứng lên, ra ngoài.

Tại phòng bếp, tìm được Từ Từ chính đang nấu com.

"Cần tôi giúp gì không?" Cô thân thiện hỏi, nhìn Từ Từ tay chân vụng về rửa rau, đáng vẻ da mịn non mềm, không giống như là người biết nấu ăn.

Hạ Nhất Nhiễm trực giác được cô gái này là tiểu thư khuê các, mà không phải bảo mẫu hoặc người giúp việc.

"Không cần, chị dâu!"

"Đừng khách khí với tôi, trên mu bàn tay cô bị bỏng nổi bọt nước rồi, nên xử lý chút đi!" Hạ Nhất Nhiễm ôn nhu nói, từ trên kệ bếp, tìm đến đường cát trắng, múc một muỗng nhỏ, rắc lên trên mu bàn tay bị nổi bọt nước của Từ Từ.

"Oa, thật sự không phải rất đau nữa rồi!" Từ Từ kinh ngạc hỏi, mu bàn tay vốn dĩ nóng rát, hiện tại không cảm thấy đau nữa rồi.

Hạ Nhất Nhiễm cười cười, "Đây là phương thuốc dân gian ở quê nhà chúng tôi, như vậy có thể giảm bớt phỏng rát, sau này cũng sẽ không để sẹo!"

"Thần kỳ như thế sao?!" Từ Từ kinh ngạc nói, một đómắt long lanh ngập nước chứa đầy sự ngây thơ.

Cô ấy tên là Lăng Từ Từ, năm nay hai mươi tuổi.

Hạ Nhất Nhiễm cùng cô trò chuyện vài câu, đối với tình huống tính của cô ấy là có chút hiểu biết, lập tức rửa tay, hỗ trợ rửa rau. Xem bộ dạng tay chân lóng ngóng này của Từ Từ, chưa biết chừng trời tối rồi cũng làm không ra hai món ăn.

"Chị dâu, người xem nhìn đến Đường đại ca cùng người phụ nữ khác như vậy, cũng không quản à?" Lăng Từ Từ tò mò hỏi, vênh môi, vì Hạ Nhất Nhiễm bênh vực kẻ yếu.

Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười, không nói chuyện.

"Chị dâu, người đừng nóng giận! Em cũng như vậy đó, em nhìn thấy anh ấy cùng người phụ nữ khác cùng một chỗ, trong lòng sẽ rất khó chịu! Anh ấy còn bảo em xuống bếp!" Lăng Từ Từ vội vàng nói, hốc mắt đỏ lên, "Em không muốn làm! Em lại không nợ anh ấy!"

Nói xong, cô liền kéo xuống tạp dề.

Hạ Nhất Nhiễm coi như hiểu rõ, thì ra Lăng Từ Từ thích Hạ Cận Nghiêu.

"Em thích Hạ Cận Nghiêu sao? Anh ta biết không?" Cảm thấy được cô bé Lăng Từ Từ này rất đơn thuần thẳng thắn, Hạ Nhất Nhiễm rất ít cùng người khác thổ lộ tình cảm, không khỏi lăm miệng hỏi câu.

Lăng Từ Từ mặt đỏ, "Thích thì lại như thế nào?"

"Thích liền nói cho anh ta!" Hạ Nhất Nhiễm vừa cất hành, vừa nói, thốt ra mấy lời kia lại giống như tự đâm chính mình một dao.

Nếu lúc trước mới vừa ý thức được thích Đường Hạo Nam khi đó, liền dừng cảm nói cho anh, kết cục có thể có chỗ khác rồi hay không?

Từ Từ ngồi chồm hổm trên mặt đất, cúi đầu, nhìn gạch, "Anh ấy chán ghét em, em mới không cần nói cho anh ấy biết, mà còn, anh ấy lại phong lưu như vậy, đáng ghét!"

Chính mình đều đã trải qua cuộc đời thảm hại như thế, lại có cái tư cách gì khuyên người khác?

Hạ Nhất Nhiễm không lại đối với Lăng Từ Từ khuyên cái gì, chuyên tâm nấu cơm.

Thật lâu không chân chính đứng nấu bếp, cảm thấy được rất có lạc thú.

...

Lúc ăn cơm tối, mấy người phụ nữ kia đã đi, chỉ có bốn người đàn ông cùng hai người các cô.

Khả năng nấu ăn của Hạ Nhất Nhiễm được mấy người đàn ông ca ngợi, ngoại trừ Đường Hạo Nam.

Bọn họ mở miệng một tiếng "chị dâu" kêu, càng không ngừng khen ngợi cô.

Đường Hạo Nam gặp mấy anh em tốt của mình là thành tâm khích lệ Hạ Nhất Nhiễm, là một người đàn ông, lòng hư vinh của anh chiếm được thỏa mãn rất lớn.

Hạ Nhất Nhiễm vốn là rất đẹp, lại làm một bàn đồ ăn ngon.

Không phụ lòng cùng Hạ Cận Nghiêu khen: Nên mở một nhà hàng

Ngoài trừ lúc cô bước vào, cô thấy được chính mình cùng người phụ nữ khác ái muội, anh cũng không lên tiếng phản bác chuyện này.

Ăn xong cơm chiều, Đường Hạo Nam mang theo cô rời khỏi Tứ Hợp Viện, hai người đi ở trong ngõ sâu, khoe miệng Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn chứa nhàn nhạt tươi cười.

"Em cười cái gì mà cười, bị bọn họ khen ngợi, cực kỳ vui vẻ sao?" Đường Hạo Nam miệng đầy mùi rượu, châm chọc hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm nghe anh châm chọc, không để ý, bước đi nhanh hơn, Đường Hạo Nam tiến lên một bước dài, vươn tay bắt được tay cô, gắt gao dữ chặt.

"Em chạy cái gì mà chạy?! Tôi hiện tại nói em hai câu cũng không được?!"

"Tôi không nghĩ muốn nói chuyện với anh!" Hạ Nhất Nhiễm phản bác, dùng lực hất tay anh ra, lại hất ra không xong.

"Không nghĩ muốn nói với tôi, em nghĩ muốn nói với ai?" Đường hạo Nam không vui hỏi, một tay đem cô đẩy lên trên tường, một tay chống vách tường, một tay giữ cầm cô. *(Sao nhiều tay vậy nhể, ông chơi Kabedon ah)*

Mùi rượu nồng nặc hòa với mình hương thơm nam tính của người đàn ông vây quanh cô, hơi thở nóng bỏng phun ở trên mặt, giương mắt khi đó, chống lại con người đen sâu thẳm của anh.

"Vô vị!"

"Vậy em với ai trò chuyện?! Vừa nãy tôi xem em theo chân bọn họ trò chuyện rất vui vẻ nha, chỉ riêng nhìn đến tôi, tươi cười liền suy sụp!" Đường hạo Nam châm chọc, chính mình không phát hiện trong giọng nói của mình mang theo nồng đậm ghen tuông.

Càng là đề ý một người, sẽ càng là yêu cầu đối với đối phương càng nhiều, suy đoán lung tung cũng càng nhiều.

"Đối với anh cười, anh sẽ cười lại với tôi sao?" Cô tức giận phản bác, người này thực ngây thơ, thực thất thường, một hồi đối tốt với cô, một hồi lại là nhục nhã.

Đường hạo Nam tức giận đến há mồm liền muốn hôn cô, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng xoay đầu, "Anh đừng làm loại chuyện ấu trĩ này nữa rồi! Trở về lại cảm thấy được thực có lỗi với Mộng Mộng rồi!"

Quả nhiên, anh như giống bị người ta điểm huyết, không có phản ứng.

Hạ Nhất Nhiễm từ trong ngực anh rời khỏi, dẫn đầu đi tới, Đường Hạo Nam đi theo phía sau, nhìn bóng lưng cô.

Trong lòng càng ngày càng mâu thuẫn.

Biết rõ muốn rời xa cô, lại nhịn không được bước đến gần hơn...

Anh đuổi theo cô, dắt tay cô, Hạ Nhất Nhiễm vùng ra muốn tránh khỏi tay anh, Đường Hạo Nam một câu cũng chưa nói, nắm tay cô, đi ở trong ngõ nhỏ đêm hè.

Ánh đèn điện rất sáng, xung quanh một mảnh yên tĩnh có thể nghe được tiếng côn trùng kêu vang rõ ràng, bọn họ nắm tay nhau, liền như thể một trước một sau đi tới.

Trong phút chốc, Hạ Nhất Nhiễm hốc mắt có phần ẩm ướt.

Này giống như là chuyện mà những người yêu chân chính thường làm cùng nhau.

Tại sao?

Không khỏi nghi hoặc, anh tại sao muốn nắm tay cô, tối hôm qua tại sao thiếu chút nữa liền cùng cô phát sinh quan hệ, buổi chiều tại sao vì giấc ngủ trưa của cô mà khoát thăm lòng?

Tại sao muốn quan tâm cô?

Không hận cô sao?

Không dám hỏi, sợ phá hoại đi những giây phút hiếm hoi không dễ yên bình.

Hai người đi qua vô số con hẻm, Hạ Nhất Nhiễm vốn là chúa mù đường, bọn họ đi lại là đường nhỏ, nhưng mà, cô một chút cũng không lo lắng đi nhầm, hoặc là đi lạc, bởi vì, có anh ở đây.

Đi xuyên qua mấy con hẻm, vậy mà liền đến Tứ Hợp Viện của anh.

Cửa sáng đèn, bên trong tối đen một mảnh.

Mỗi cái căn phòng trang hoàng đều lộ rõ hơi thở Hiện Đại Hóa, đều có phòng tắm cùng nhà vệ sinh riêng.

Đường hạo Nam chỉ gian phòng khách cho cô, đưa áo somi của chính mình cùng quần đùi mặc ở nhà cho cô.

Hạ Nhất Nhiễm tắm rửa xong, đi ra sân hóng mát khi đó, thấy anh nằm trên ghế nằm hút thuốc, cô xoay người rời đi, bị anh gọi lại.

"Có chuyện gì sao?"

"Thấy tôi liền bỏ chạy?" Đường Hạo Nam sâu xa hỏi.

"Anh đang hút thuốc lá." Hạ Nhất Nhiễm nói khẽ, ở trên ghế đá ngồi xuống, vì có sự xuất hiện của cô, trong không khí tỏa ra hơn vài phần hương khí tươi mát.

Tóc lại vẫn ướt sũng, cô vén tóc, ý đồ hong khô.

Đường Hạo Nam ngồi dậy, đem thuốc lá dụi tắt trong gạt tàn ở trên bàn đá.

Thanh Thủy ra Phù Dung.

Anh đánh giá cô, quần đùi mặc ở nhà của anh, bị cô mặc thành quần short.

Áo somi trắng rộng thùng thình bao bọc thân hình nhỏ gầy của cô.

Hạ Nhất Nhiễm bị anh nhìn chăm chú đến có chút không yên, không dám trực tiếp nhìn anh, Đường Hạo Nam lại lại vẫn gắt gao nhìn chăm chăm cô.

Không thích cảm giác cô trốn tránh mình.

"Đúng rồi, anh tại sao muốn can thiệp chuyện của bộ phận nhân sự, bác bỏ đơn từ chức của tôi?" Nhớ tới chuyện này, cô vội vã hỏi.

Hứa Thành nói cho cô, là do ý của anh đưa ra.

Đường Hạo Nam hí hửng, "Rời khỏi Đường thị, em muốn đi đâu?" Anh hỏi, không hy vọng cô ở dưới tầm mắt của anh biến mất.

"Chúng ta đều sắp ly hôn, chẳng lẽ sau khi ly hôn tôi còn muốn ở lại Đường thị công tác?" Cô hỏi lại, vì sao nghĩ đến còn có hơn bốn tháng liền muốn cùng anh ly hôn, trong lòng liền có loại cảm giác không hiểu sao không nở a?

Trước kia không phải như thế, cô mỗi ngày ngóng trông, khăn trương chờ đến kết thúc thời hạn thực hiện di chúc, khăn trương cùng anh ly hôn, thoát khỏi khổ cảnh này.

Đường Hạo Nam cắn chặt răng, tâm tình cũng nặng nề như cô.

Trước kia anh cũng là chỉ mong sao sớm một chút cùng cô ly hôn, nằm mơ cũng muốn thoát khỏi đoạn hôn nhân buồn cười này, để cho dứt khỏi tầm mắt mình!

Hiện tại...

"Sau khi cùng tôi ly hôn, em có cái tính toán gì không?" Hai tay người đàn ông nắm chặt tay vịn ghế mây, trầm giọng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm ngửa đầu nhìn trời đầy sao, khoe miệng nhếch lên, "Dự tính đi nước Pháp bồi dưỡng, có thể di dân ra nước ngoài định cư càng tốt."

Cô bình tĩnh nói.

"Ở nước ngoài định cư? Em là không nghĩ muốn trở lại đúng không?!" Đường Hạo Nam tức giận hỏi.

Anh giống như đột nhiên liền tức giận, Hạ Nhất Nhiễm khó hiểu nhìn anh.

"Anh cũng biết, tôi cùng người nhà quan hệ không tốt, nơi này không cái gì vương bận." Tương lai người duy nhất có thể có thể nhớ tới, chính là anh rồi.

Đường Hạo Nam tức giận cùng ghen tuông dâng trào trong lòng càng thêm lợi hại??!

Không có cái gì vương bận...!

Anh thì sao?!

Anh trong lòng gặm thét, liền tính không thích anh, giữa bọn họ lại vẫn có rất nhiều năm hữu nghị đi?

Cảm xúc phức tạp tích tụ trong lòng ngực, có cảm giác chua xót cũng có buồn khổ, rất muốn đối với cô phát hỏa, lại cực lực khống chế lại, sợ chính mình mất bình tĩnh khiến cô bị thương!

"Hừ! Em đem Mộng Mộng hại thành như vậy, liền muốn bỏ đi cho xong? Nghĩ cũng thật tốt đẹp quá ha!" Đường Hạo Nam tức giận đứng lên, hướng cô gào rống.

"Anh lại muốn như thế nào?!" Cô luống cuống, cảm giác anh còn không có đồng ý buông tha cô, lại vẫn coi cô như kẻ thù!

"Tôi không li hôn!" Đường Hạo Nam thốt ra, bỏ lại những lời này, bước đi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Từ lúc nào bắt đầu thích anh?

Hạ Nhất Nhiễm hóa đá, thất thần tại chỗ, anh lại còn nói không li hôn.

Cô khó có thể tin!

Muốn đuổi theo hỏi anh, xác định một phen, nhưng mà Đường Hạo Nam đã vào nhà rồi.

Cô ở trong sân bình tĩnh thật lâu, mới xác định, Đường Hạo Nam thật sự nói, không li hôn.

Vào đến trong nhà khi đó, phòng ngủ chính đèn đã tối sầm, cô không đi tìm anh, trở về phòng của chính mình.

Sáng ngày hôm sau, Đường Hạo Nam đưa cho cô một bộ quần áo, lôi kéo cô ra khỏi cửa, vậy mà lại mang cô đi vùng ngoại thành đến chỗ trại nuôi ngựa một người bạn của anh.

Đây là lần đầu tiên cô cưỡi ngựa, mặc trên người một bộ đồ cưỡi ngựa màu đỏ rượu vang, tư thế oai hùng hiên ngang, trên đầu mang theo mũ giáp màu đen, xem ra rất có dáng vẻ người Anh.

Đường Hạo Nam mặc toàn thân đồ cưỡi ngựa màu đen, vốn dĩ anh đã rất anh tuấn, xem ra càng thêm anh khí bức người, quý khí mười phần.

Giống như vương tử quý tộc.

Cô mới vừa lên ngựa, Đường Hạo Nam vậy mà cũng lên cùng, theo phía sau cô, nắm dây cương.

Lưng kề sát trong ngực anh, thân thể bị anh vòng vào trong ngực, cô vừa mới còn có chút khấn trương, giờ phút này không sợ té ngã xuống nữa rồi.

Ngựa tốt trên thảo nguyên phi nhanh, Hạ Nhất Nhiễm cảm giác khấn trương lại kích thích, hơn nữa lúc bay vọt vượt chướng ngại thời điểm, cô kích động thét chói tai, hai tay gắt gao cầm lấy cánh tay anh, bộ dạng cực kỳ ỷ lại vào anh.

Đường Hạo Nam cũng cực kỳ vui vẻ, kỹ thuật cưỡi ngựa của anh phát huy được vô cùng nhuần nhuyễn!

"A... Không cần!" Phía trước liền là một con sông, Hạ Nhất Nhiễm cảm giác Đường Hạo Nam muốn tiến lên, sợ tới mức thét chói tai, Đường Hạo Nam không để ý tới cô, hét lớn một tiếng, vung roi ngựa, Hạ Nhất Nhiễm sợ tới mức chuyển xoay người, hai tay ôm chặt eo của anh, mặt chôn ở trong lòng anh.

Ngựa phi thật sự cao, cô cảm giác trái tim mình đều đã bay lên, sợ tới mức liên tục thét chói tai, giống như đang ngồi tàu lượn siêu tốc vậy.

Bị cô ôm chặt, Đường Hạo Nam càng thêm đắc ý, tự tin nắm dây cương, con ngựa màu đỏ vững vàng đáp xuống trên bãi cỏ.

Chạy rất xa, mới chậm rãi dừng lại, mà Hạ Nhất Nhiễm vẫn đang ôm anh.

Toàn thân cô cứng ngắc, giống như bị dọa đến ngu người rồi.

"Được rồi! Đã dừng!" Anh trầm giọng nói, nhìn cô gái nhỏ trong lòng ngực, khóe miệng không tự giác cong lên.

Cô sợ tới mức giống như con chim sợ cành cong.

"Không muốn! Anh lại gạt em!" Hạ Nhất Nhiễm, vui đùa ở trong lòng anh, kháng nghị nói, anh vừa nãy đều hù dọa cô nhiều lần, lúc gặp được chướng ngại thời điểm, anh nói sẽ chạy vòng qua, kết quả, ngựa phi lên, vừa mới lại là một con sông cực kỳ rộng.

"Cô ngốc này! Em không thôi, tôi xuống đây!" Anh trầm giọng nói, đẩy cô ra, Hạ Nhất Nhiễm từ trong ngực anh rời khỏi, lúc này mới phát hiện, ngựa thực dừng lại rồi.

Nhưng tại sao cô lại có cảm giác ngựa vẫn còn đang chạy vậy nè, cảm giác còn đang tại xóc nảy.

Đường Hạo Nam xuống ngựa, để lại cô một người ngồi ở trên lưng ngựa, hai tay cô giữ lấy yên ngựa.

"Em, em cũng cần phải đi xuống!" Cô nghĩ muốn xuống, ngựa lại đang động, chính mình không dám leo xuống, nhìn anh.

"Em xuống để làm chi? Học xong sao? Chính mình thử cưỡi một hồi đi!" Đường Hạo Nam ngửa đầu nhìn Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở trên lưng ngựa, cất giọng nói.

Khuôn mặt cô đỏ bừng, so với dáng vẻ tiêu tụy vì bệnh ngày hôm qua cùng hôm trước, hiện tại có sức sống hơn, vừa mới bị dọa đến giống đứa trẻ con.

"Em, em không cần! Em hẳn không!" Cô vội vã nói, Đường Hạo Nam lại đến gần hông ngựa.

"Người nào trời sinh đã biết cưỡi ngựa? Đi thôi!" Đường Hạo Nam nói xong, thừa dịp Hạ Nhất Nhiễm không chú ý, mạnh mẽ xuống mông ngựa, con ngựa giống màu đỏ hí vang một tiếng, hòa cùng tiếng hét chói tai của Hạ Nhất Nhiễm, chạy!

"Không muốn!"

Hai tay cô nắm chặt dây cương, thân thể bất ổn ở trên lưng ngựa lung lay thoáng động, Đường Hạo Nam đang kêu hô cái gì, cô không có nghe đến, cảm giác hoảng loạn nghĩ mình tùy thời muốn té xuống.

Đường Hạo Nam tay phải nhét vào trong miệng, thổi một tiếng cực kỳ vang dội, con ngựa nghe lời quay đầu, hướng tới anh bên này lái tới.

Trên lưng ngựa, Hạ Nhất Nhiễm còn đang thét chói tai, cổ họng đều nhanh kêu hô khàn đặc, cảm giác lung lay sắp đổ, tùy thời đều đã từ trên lưng ngựa ngã xuống, "Cứu... Cứu mạng!"

Hai tay buông lỏng dây cương ra, cô không có trọng tâm cùng ổn định, thân thể loạn choạng, Đường Hạo Nam thấy một màn như vậy, kinh hãi!

"Đem dây thừng giữ chặt!" Anh rống to, ý thức được không đúng, hướng về bên này chạy tới!

"Đỡ yên ngựa!" Cô ngốc này!

Hạ Nhất Nhiễm quá khản trương, đầu nào lắng nghe được lời anh nói, thân thể từ trên lưng ngựa ngã xuống, sợ tới mức từ từ nhắm hai mắt.

Đường Hạo Nam vọt tới, trước khi cô rơi xuống đất giữ được cô, chính mình trọng tâm bởi vì cô mà bất ổn, thân thể ngã ở trên bãi cỏ, mà cô cũng ngã vào trong lòng ngực của anh!

Không có cảm giác đau đớn như trong dự liệu, Hạ Nhất Nhiễm nhắm chặt hai mắt, trái tim còn đang kịch liệt nhảy động.

Đường Hạo Nam nhúc nhích thân thể, ngồi ở trên thảm cỏ, cô bị anh ôm vào trong ngực, sắc mặt của cô có phần trắng bệch, "Hạ Nhất Nhiễm! Em ngã trúng chỗ nào rồi hả?!" Cho rằng cô bị té ngã, anh rống to.

Hạ Nhất Nhiễm chậm rãi mở mắt ra, thở hắt hắt, nhìn mặt anh, tức giận bò dậy, "Anh, anh, anh là có ý gì?! Có ý muốn để cho em ngã chết phải không?!" Cô gào lên, nước mắt rơi xuống, toàn thân đang run run.

Vừa mới một màn, đối với cô mà nói, không thua kém sự kiện tại Axit Sunfirit kia.

Cô từ trước đến nay nhất gan.

"Anh nếu là muốn để cho em chết cứ nói thẳng đi, hà tất phải dùng đến chiêu này!" Anh vừa nãy rất xấu xa vỗ mông ngựa, con ngựa kia liền phi thẳng đi ra ngoài, không phải nghĩ muốn để cô ngã chết thì là cái gì?!

"Nghĩ muốn ngã chết em, báo thù cho Đồng Y Mộng sao?!" Cô lại rống lên, liền muốn bò dậy.

Đường hạo Nam sắc mặt sớm đen đến dọa người.

"Em cmn đang nói bậy cái gì?!" Bị cô oan uổng như thế, trong lòng anh cực kỳ không thoải mái, bạo rống, lại vẫn còn nói tục!

Hạ Nhất Nhiễm mạnh đứng lên, thân thể lung lay thoáng động, hai chân suy yếu như nhũn ra, đứng không vững, còn có một loại cảm giác xóc nảy ở trên lưng ngựa.

"Anh liền là không tin em! Liền là muốn hại chết em! Em rốt cuộc nợ anh cái gì, anh muốn như thế với em?! Sớm biết như thế, em liền không nên thay anh chấn Axit Sunfirit!" Cô cũng rống, rống xong liền đi, Đường Hạo Nam ngồi tại chỗ.

Cô giúp anh cấn Axit Sunfirit?

Nhìn bóng dáng cô lao đảo, Đường Hạo Nam sợ sệt, lòng đang rối loạn, anh bỗng dừng bò lên, hướng tới cô đuổi theo.

"Em đứng lại!" Bắt được cổ tay cô, giữ cô lại, trầm giọng quát.

Hạ Nhất Nhiễm xoay người, ra sức hất cánh tay anh.

"Tại sao giúp anh chấn Axit Sunfirit?! Tại sao?!"

Dưới bầu trời xanh mây trắng, trên bãi cỏ xanh biếc, người đàn ông toàn thân suất khí mặc quần áo cưỡi ngựa, lớn tiếng gào thét hỏi.

Người con gái lòng tràn đầy bi thương nhìn người đàn ông trước mắt anh khí bức người, nước mắt ồ ồ trào ra, "Em thật sự là mất mủ mới đi thích anh!" Cô gào lên, "Anh đối với em tệ như vậy, luôn bị anh coi thường mà sao lại ngu ngốc như vậy đi bảo vệ anh chứ?!"

Cô bị ai rống, dương tay liền muốn đánh mặt mình, bị Đường Hạo Nam ngăn cản.

Cô thích anh!

Đường Hạo Nam lòng đang cuộn sóng, một giây sau, anh kéo cô vào trong lòng!

Hạ Nhất Nhiễm bị anh thiết thiết thực thực ôm ấp ở trong ngực!

"Anh buông em ra!" Cô quát cường rống, thân thể bị Đường Hạo Nam gắt gao ôm, anh không buông tay.

"Anh nghĩ muốn ngủ chết em..."

"Anh không nghĩ như vậy!" Lời của cô bị anh gầm lên đáp trả lại, "Anh là để cho chính em thử cười, không muốn hại em! Ngu ngốc!"

Vừa nãy thấy cô muốn ngủ xuống tới, anh cũng sợ tới mức hồn bay phách tán!

Cô vậy mà còn tưởng rằng anh muốn đem cô hại chết!

Hạ Nhất Nhiễm không lên tiếng, vẫn không nhúc nhích, tim còn đang cuồng khiêu đập loạn, Đường Hạo Nam ôm cô, một tay nhẹ nhàng mà vỗ sau lưng cô, trấn an cô, tuy trong lòng anh cũng cực kỳ tức giận.

Qua một hồi lâu, hai người đều đã tỉnh táo lại, Hạ Nhất Nhiễm mới ý thức đến, cô vừa mới nói lời miệng.

Từ trong ngực anh rời khỏi muốn đi, Đường Hạo Nam lôi kéo cô, ở trên thảm cỏ ngồi xuống.

Hạ Nhất Nhiễm cúi đầu, giống như con rùa đen rút đầu không nói lời nào.

"Từ lúc nào bắt đầu thích anh?"

"..."

"Hạ Nhất Nhiễm! Trả lời anh!"

Cô ngẩng đầu, nhìn anh, ánh mắt bi thương, "Anh hỏi cái vấn đề này có cái ý nghĩa gì?" Anh đề ý sao? Hay vẫn lại là cảm thấy được, cô thích bạn trai của bạn tốt nhất của mình, cực kỳ tiện?

Đường Hạo Nam ngậm miệng.

"Em là thích anh, nhưng là trước đây, hiện tại đã không thích rồi!"

"Không thích sao em lại vẫn cứu anh?!" Cô trái lương tâm nói ra, bị anh đáp trả trở về, Đường Hạo Nam lôi cô vào trong ngực, đem mũi trên đầu cô tháo xuống, vứt ra xa, giữ lấy mặt cô, nhìn cô.

Tầm mắt hai người giao nhau, trong con ngươi đối phương đều đã ẩn chứa tình ý.

Anh nhìn cánh môi đỏ mọng của cô, hơi thở trở nên nặng nề, nhìn không được nghĩ muốn hôn cô.

"Không cần lại phạm sai lầm, anh không thích của em, đừng lại trêu chọc em... Anh yêu chính là Mộng Mộng... Không cần làm ra chuyện khiến cho anh cảm thấy hối hận..." Đây mới là nỗi đau lớn nhất trong lòng cô, người anh yêu chính là Đồng Y Mộng, không thích cô.

Đường Hạo Nam vẫn gắt gao nhìn chăm chăm môi cô, trái tim không cách nào ức chế chấn động, "Mộng Mộng cô ấy, cô ấy vẫn chưa tỉnh lại rồi!" Anh gầm nhẹ.

Cô giật mình, không rõ ý tứ của anh.

Anh nghĩ muốn buông tha Đồng Y Mộng, cùng với cô sao?

Có khả năng sao?

Cô không dám hỏi, vĩnh viễn cũng chưa nghĩ tới như vậy!

Môi của anh, chậm rãi để sát vào môi cô, Hạ Nhất Nhiễm tự nhiên nhắm mắt lại, chạm vào môi anh, chậm rãi dán lên môi nhau...

Như giật điện, cô cứng ngắc một cử động nhỏ cũng không dám, anh mềm nhẹ hôn cô, cái gì cũng không nghĩ, cô cũng là sợ hãi hôn đáp trả lại anh.

Nụ hôn kéo dài, lâu giống như đã qua một thế kỷ vậy, sau khi buông nhau ra, cô cái gì cũng không có hỏi, anh cũng cái gì cũng chưa nói, hai người cười ngượng, trở lại giường.

Bữa tối tại một nhà hàng Pháp cực kỳ lãng mạn, món ăn theo chuẩn Phong cách châu Âu.

Cô tuy xuất thân là học tiếng Pháp chuyên nghiệp, nhưng còn không có ăn qua một lần món ăn tiêu chuẩn nước Pháp.

Dàn nhạc đang diễn tấu bản nhạc bằng đàn vi-ô-lông đầy lãng mạn, từng món ăn tinh xảo do đầu bếp nhiều năm kinh nghiệm làm đồ ăn nước Pháp tự mình đưa lên.

Uống rượu đỏ quý giá, trong ánh nến, Hạ Nhất Nhiễm si mê nhìn hết thầy trước mắt, nhìn Đường Hạo Nam ở đối diện, cả trái tim rung động.

Cũng không nói bất luận cái gì phá hoại bầu không khí lãng mạn này, chìm đắm trong không khí lãng mạn, làm bộ bọn họ là một cặp vợ chồng, một đôi đang yêu nhau, chính đang ăn bữa tối lãng mạn dưới ánh nến.

Khiến Hạ Nhất Nhiễm rất ngạc nhiên hơn chính là, Đường Hạo Nam vậy mà lại dùng tiếng Pháp trò chuyện cùng vị đầu bếp người Pháp kia.

Vậy anh đêm đó tại sao còn hỏi cô, tiếng Pháp "Sinh nhật vui vẻ"?

Còn có, anh là từ lúc nào học được tiếng Pháp?

Dùng xong bữa tối, đi trở về Tứ Hợp Viện, cô cái gì cũng chưa nói, liền đi chính mình phòng ngủ, vội vàng tắm rửa xong, nằm xuống.

Trong bóng tối, xuất hiện thêm một cái bóng dáng, thân thể bị người áp trụ, cô kinh hãi.

"Là anh..." Đường hạo Nam thở gấp nói, thân thể nóng bỏng bao trùm ở trên thân thể cô, anh giống như không mặc quần áo.

"Anh, anh sao lại đến đây..." Cô run giọng hỏi.

"Anh nghĩ muốn em... Hiện tại!" Hoi thở anh gấp gấp nói, môi mòng tại bờ môi cô bật hơi, Hạ Nhất Nhiễm toàn thân khô nóng, lòng đang run rẩy.

Có thể là bị hương vị hormone nam tính trên người anh phát ra làm cho mê hoặc, có thể là bị hôm nay lãng mạn một ngày mê hoặc, cô từ từ nhắm hai mắt, "... Được." Chậm rãi phun ra cái chữ này, đồng ý cùng anh hoan ái.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Không có tránh thai

Đêm khuya mọi âm thanh đều tịch mịch, Tứ Hợp Viện cổ xưa bị vây quanh bởi tiếng ve kêu ếch ộp bên ngoài, trong phòng vốn dĩ mát rượi, nhiệt độ lại bởi vì cảnh tượng ái muội bên trong dần dần lên cao.

Trên tủ đầu giường, đèn bình hoa cổ thời sứ thanh hoa cái tạo thành đèn bàn bật sáng lên, tản ra ánh sáng màu da cam ấm áp, chiếu phủ lên cảnh tượng ái muội.

Dưới ánh sáng dịu nhẹ, Hạ Nhất Nhiễm nhắm chặt hai mắt, không dám mở.

Người đàn ông thân hình to lớn đè áp đặt ở trên người cô, áo somi nam rộng thùng thình bị người đàn ông khấn cấp từ dưới vén cao, rồi mới, môi của anh đụng vào trên da thịt chính mình.

Cô từng chút từng chút bị anh dẫn dắt, mãnh liệt thiếu sót, dần dần bị lạc, trầm luân...

Đường Hạo Nam động tác không ôn nhu, nhưng cũng không thô lỗ, không nóng không vội, lại lộ ra cường thế đoạt lấy.

Không có giống lần đầu tiên như vậy, cảm giác được nóng rất đau khổ, chỉ có cảm giác rất nhỏ đau đớn.

Cảm giác sung sướng vô cùng đã lâu trong thâm sâu trí nhớ, giống như tìm được chờ mong đã lâu trở về.

Dưới thân cô gất gao ôm anh, có nước mắt rơi xuống, bị anh mềm nhẹ hôn tới.

Khi lý trí của cô tỉnh táo đôi chút, cũng không hối hận đêm nay đã đồng ý cùng anh hoan ái.

Cô cảm giác chính mình ở trong lòng anh cũng không đến nỗi không chịu nổi như vậy.

Mang cô đi gặp bạn mình, hôm nay lại vẫn mang cô đi cười ngửa, cùng ăn bữa tối dưới ánh nến...

Cô đã cảm thấy được cực kỳ cảm động, cực kỳ hạnh phúc rồi.

Khẩn căng ôm chặt anh, móng tay bấm vào trong bắp thịt của anh, lúc động tình, cô mẫn cảm ngâm nga ra tiếng, dưới sự cổ vũ của anh, tiếng kêu của cô càng lúc càng lớn.

Đường Hạo Nam cảm nhận được cảm giác thực cốt khoái hoạt cùng thỏa mãn mãnh liệt, hoàn toàn đã quên Đồng Y Mộng tồn tại, giờ này khắc này, cô là phụ nữ, anh là đàn ông, liền là đơn giản như thế, không có bất luận cái gì khác!

Anh không hề tiết chế, đem cô dày vò đến vài lần ngất đi.

"Hạo Nam... Không cần..." Cô cầu xin nói, thân thể đã hóa thành một vùng xuân thủy, người đàn ông khõe miệng nhếch lên, trên trán treo một tầng mồ hôi sáng lấp lánh, chiếm lấy mỗi của cô, càng thêm ra sức.

Mãi đến khi cô lại mê man lần nữa, không có mở mắt ra, anh mới buông tha cô.

Cô mệt mỏi trầm trầm ngủ thiếp đi, anh cầm khăn lông ướt, vì cô lau chùi hết mồ hôi trên người cùng hạ thân dơ bẩn.

Rồi sau đó, ôm lấy cô, ngủ thật say.

Cảm giác thỏa mãn này, mãi kéo dài cho đến ngày hôm sau mặt trời lên cao.

Sau khi rời giường, Đường Hạo Nam cảm thấy được sáng khoái tinh thần, mà Hạ Nhất Nhiễm còn đang mê man, xem ra đáng vẻ mệt chết đi.

Toàn thân cô đều là dấu hôn ngân hồng nhạt, toàn bộ là kiệt tác của anh.

Hạ Nhất Nhiễm tỉnh lại thời điểm, đã là buổi chiều, bụng đói kêu vang, toàn thân vô lực, thân thể mệt mỏi rã rời đau đớn giống như vừa bị một trận tai nạn xe.

Nghĩ đến tối hôm qua, hai gò má cô như hỏa thiêu, hồng đến tận mang tai.

Vậy mà đồng ý đáp lại anh?

Kỳ thật không hối hận cái gì, cũng không phải lần đầu tiên rồi.

Mà còn, cô ngày hôm qua quả thật là bị anh làm động, tuy không được đến một câu lời ngon tiếng ngọt cùng hứa hẹn của anh.

Hứa hẹn...

Anh nói không li hôn, tính hứa hẹn sao?

Bọn họ cứ như vậy, làm một đôi vợ chồng chân chính, mãi ở bên nhau sao?

Nếu anh đối với cô có tâm, cô đương nhiên hi vọng cùng anh hảo hảo, làm một cặp vợ chồng...

Chỉ sợ...

Ngay khi cô miên man suy nghĩ thời điểm, Đường Hạo Nam vào được, cô lập tức xoay người, đưa lưng về phía anh.

Đường Hạo Nam nhìn ra được cô đang thẹn thùng, khõe miệng nhếch lên, cầm quần áo lên đưa tới, "Rời giường!"

"Biết rồi." Cô thấp giọng nói.

"Nhanh lên mặc quần áo vào, chẳng lẽ muốn anh giúp em mặc?" Anh sâu xa nói, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng cầm quần áo giấu vào trong chăn.

Cái người phụ nữ hay thẹn thùng này!

"Anh mau đi ra!" Cô sáng giọng.

Đường Hạo Nam hừ lạnh một tiếng, vào buồng vệ sinh.

Hạ Nhất Nhiễm lập tức mặc quần áo, tại lúc anh đi ra, cô đã mặc váy.

Đường Hạo Nam là đàn ông, sau khi cùng cô hoan ái, không cảm thấy được có cái gì xấu hổ. Hạ Nhất Nhiễm nhưng lại ngược lại, như là mới vừa biết yêu liền cùng bạn trai trên giường lăn lộn cả một đêm xong liền coi như không quen, tự nhiên có chút thẹn thùng cùng nũng nịu.

Tuy sớm đã là một người phụ nữ thành thực trên thương trường, ở phương diện này, cô kỳ thật cùng một cô bé đối với mối tình đầu lần đầu biết biết yêu không khác cái gì khác nhau.

Ở mặt ngoài đương nhiên biểu hiện thật bình tĩnh, Đường Hạo Nam hai tay ôm ngực, liếc cô.

Hạ Nhất Nhiễm mặc toàn thân váy dài màu trắng đen, làn váy rất dài, đến chỗ mắt cá chân, bởi vì trên chân cô có sẹo.

Giữa hai chân có vết xẹo phồng để lại cùng dấu ngân áy muối, hậu quả do túm dục quá độ.

"Hôm nay vẫn còn không trở về Sùng Xuyên? Bộ phận của em có rất nhiều chuyện phải làm ak!" Kỳ thật, cô cũng không nghĩ muốn trở về, cô thích ở tòa Tứ Hợp Viện này, thích Bắc Kinh này vì không quá nhiều người nhận thức bọn họ, thích cùng anh mãi ở lại chỗ này.

Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh hỏi, mặt không chút thay đổi.

Cô xem ra trái lại đỉnh bình tĩnh, anh còn tưởng rằng cô sẽ mất tự nhiên.

"Không nghĩ muốn từ chức rồi hả?" Đường Hạo Nam giương giọng hỏi.

"Em, em một ngày vẫn còn đang đương chức, nên đối với công việc có trách nhiệm!" Hạ Nhất Nhiễm quật cường trả lời, không nghĩ muốn để cho anh cho rằng, trải qua tối hôm qua, cô sẽ ý lại vào anh như vậy.

"Em còn muốn từ chức? Còn muốn ly hôn? Hạ Nhất Nhiễm, em tối hôm qua đã bị anh ăn sạch rồi!" Đường Hạo Nam giận, cho rằng tối hôm qua đã phát sinh, đối với cô mà nói không cái gì ảnh hưởng!

Phản ứng của anh, để cho Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt, tim đập nhanh.

"Nói như thế, trước anh có nói, hẳn không ly hôn là thật rồi hả? Anh thực coi em như vợ anh rồi hả? Anh không chán ghét em nữa rồi hả?" Hạ Nhất Nhiễm vui sướng hỏi, cô nên dừng cảm một chút, chỉ cần anh đồng ý bước lên phía trước ra một bước, cô tất nhiên đi theo!

Đường Hạo Nam nhìn cô, có phần mờ mịt, có phần ngậm miệng, không biết trả lời như thế nào.

"Đường Hạo Nam, anh cẩn thận nghĩ rõ ràng quan hệ của chúng ta, em hẳn không ép bức anh." Cô biết trong lòng anh đang mâu thuẫn cái gì, cô nghĩ muốn cho mọi người một một cơ hội.

Đường Hạo Nam nhìn Hạ Nhất Nhiễm sắc sảo như vậy, đột nhiên trong lúc đó rất muốn cho cô một cái đáp án chắc chắn, nhưng mà, trong lúc này không thể nói ra miệng.

Cô vào buồng vệ sinh, anh đi ra khỏi phòng.

Hai người tại cửa hiệu vẫn thần lâu đời ở đầu hẻm ăn cơm, Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn lôi kéo anh xếp hàng mua sữa chua, ăn không ít đồ ăn vặt.

Đôi bên ăn ý không đề cập tới chuyện tình cảm, cô chủ động nắm tay anh, rong chơi khắp phố lớn ngõ nhỏ ở Bắc Kinh.

Dưới ánh mặt trời, lúc lơ đãng ngoái đầu nhìn lại, chống lại khuôn mặt tuấn tú vô hại kia của Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm lén lút véo cánh tay của mình, chẳng thể thì còn tưởng rằng đang nằm mơ!

Hai người tầm mắt giao nhau khi đó, môi cô không tự giác cong lên, Đường Hạo Nam luôn luôn không thích cười, khóe miệng cứng ngắt giật giật, lập tức lảng tránh ánh mắt.

Hạ Nhất Nhiễm cho rằng anh là xấu hổ, không có để ý.

Buổi tối trở lại Tứ Hợp Viện, hành lý của cô đã bị người đưa tới nơi này, cô tắm rửa xong từ trong nhà ra ngoài, nghe được Đường Hạo Nam ở trong sân gọi điện thoại.

Đồng Y Mộng ba chữ giống Kim Cô Chủ, nháy mắt để cho cô đau đầu hoa mắt, anh đang cùng y tá chăm sóc Đồng Y Mộng gọi điện thoại, tại hỏi tình hình cô ta.

Đường Hạo Nam cúp điện thoại xoay người khi đó, liền thấy được Hạ Nhất Nhiễm đứng ở cửa.

Hôm nay nhiệt độ không khí hơi cao, anh cảm thấy được cực kỳ khô nóng, trong lòng có tia lo lắng đang lượn lờ. Cô hướng về bên này đã đi tới, một cổ mùi thơm ngát nhàn nhạt đánh úp lại.

"Mộng Mộng có khỏe không?" Hạ Nhất Nhiễm rộng rãi hỏi.

Đường Hạo Nam cầm lấy hộp thuốc lá trên bàn đá, rút một điếu thuốc, vừa muốn lấy cái bật lửa, Hạ Nhất Nhiễm lập tức tiến lên, đoạt lấy cái bật lửa, "Anh ít hút thuốc lá chút đi, thật sự cực kỳ tổn thương đến phổi!" Cô ôn nhu khuyên nhủ, giống người vợ ôn nhu dịu dàng.

"Em mặc kệ anh! Trong lòng anh phiền!" Đường Hạo Nam buồn bực nói, trừng mắt với cô.

Cùng Hạ Nhất Nhiễm tốt lên, trong lòng anh tới cùng lại vẫn là có chút cảm giác có tội, nhưng mà, trừ phi phát sinh kỳ tích, Đồng Y Mộng mới có thể tỉnh lại, anh đối với Hạ Nhất Nhiễm cũng không phải không có cảm giác.

Bộ dạng anh hướng cô phát hỏa, dạy Hạ Nhất Nhiễm lòng chưa xót, đem cái bật lửa thả lại trên bàn đá, "Em đi nghỉ ngơi trước." Nhẹ giọng nói câu, lập tức hướng trong phòng.

Đường Hạo Nam cầm lấy cái bật lửa, lập tức đem thuốc lá châm lên, thâm hít một hơi, từ từ nhắm hai mắt, phun ra khói thuốc đầy về phiến não.

Anh hỏi hận sao?

Hạ Nhất Nhiễm nằm ở trên giường, âm thầm suy nghĩ.

Đường Hạo Nam căn bản là chưa cho cô cái hứa hẹn gì, cũng chưa nói thích cô, tối hôm qua, có lẽ chỉ là nhất thời kích thích..

Không nên nghĩ nhiều như thế, lại càng không nên suy đoán, quá dễ ý, nếu không cuối cùng tổn thương vẫn lại là chính mình.

Hạ Nhất Nhiễm cố gắng bảo trì trấn định, kéo chân lên đến bụng, lần này ý thức được, vấn đề mang thai.

Tối hôm qua không có tránh thai, cô có thể mang thai hay không?

Lập tức ngồi dậy, trong lòng có phần hoảng, cô không biết Đường Hạo Nam có hy vọng cô mang thai hay không.

Hạ Nhất Nhiễm lại xuống giường, ra khỏi phòng, Đường Hạo Nam hút thuốc xong vừa muốn vào nhà, ở trong sân gặp cô đi ra ngoài.

"Em sao còn chưa ngủ?" Anh dần lại tỉnh tỉnh hỏi.

"Tối hôm qua, là thời kỳ nguy hiểm của em, không có tránh thai, em là muốn hỏi anh, anh là tính toán muốn có con hay không?" Cô bình tĩnh hỏi, cả lòng ngực căng thẳng, không biết đáp án của anh.

Hai người mặt đối mặt, Đường Hạo Nam hiển nhiên là bị vấn đề của cô làm cho nghẹn họng khó xử rồi.

Anh chưa từng nghĩ tới vấn đề có con.

Tuy mỗi lần đi nhà nghỉ dường thăm cha anh, anh luôn nói, hai người tuổi tác không nhỏ, nên muốn đưa bé rồi.

Cùng Hạ Nhất Nhiễm sinh con?

Có khả năng sao?!

Lúc ấy anh ở trong lòng là tự châm chọc như thế.

Hiện tại...

Quả thật chính diện gặp phải vấn đề như vậy khi đó, anh sợ sệt, có phần hoang mang lo sợ.

Hạ Nhất Nhiễm không biết đáp án của anh, cô chỉ biết là, một đứa bé cần một cái hoàn cảnh tốt đẹp lớn dần, cô từ nhỏ đến lớn bởi vì hoàn cảnh gia đình, liền bị không ít khổ.

Cô hi vọng Đường Hạo Nam có thể cam tâm tình nguyện muốn có con, như vậy, cô mới có thể an tâm sinh con.

Chẳng qua, anh khả năng muốn có con sao?

"Anh suy xét cân nhắc đi, bắt quá phải nhanh một chút! Thuốc tránh thai phải uống trong 72 giờ mới có hiệu quả!"

Hạ Nhất Nhiễm nói xong, xoay người vào nhà.

"Em đứng lại!" Đường Hạo Nam giọng nói, Hạ Nhất Nhiễm lập tức dừng bước lại, xoay người, nghĩ thầm anh hẳn là có đáp án rồi.

Làm một người phụ nữ, cô đương nhiên hi vọng chồng của chính mình có thể cam tâm tình nguyện muốn một đứa con của bọn họ, cô cũng không còn trẻ nữa, cũng thích trẻ con.

Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi, trong con ngươi đen nhánh phản chiếu khuôn mặt cô, "Anh hiện tại không tính toán muốn có con, anh hiện tại đi mua thuốc cho em!"

Giọng nói vô tình lạnh bạc của người đàn ông truyền đến, từng câu từng chữ, đánh mạnh vào trong trái tim nấn cảm cùng yết ớt nhất của cô.

Đứa con mang ý nghĩa ổn định, anh hiện tại không muốn, ý nghĩa, còn không có hoàn toàn tiếp nhận cô cái người vợ này.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn bóng lưng anh, khóe miệng chưa sột con lên, kỳ thật nên là vui mừng mới phải, muốn cho anh cam tâm tình nguyện muốn có con, tương lai đứa nhỏ mới có thể khỏe mạnh ổn định lớn lên trong hoàn cảnh tốt nhất.

Chương 39: Cô ấy thật sự đã tỉnh lại?

Đường Hạo Nam tìm thật lâu, mới tìm được một hiệu thuốc còn không có đóng cửa, hỏi nhân viên cửa hàng muốn thuốc tránh thai khẩn cấp, nhân viên cửa hàng đưa cho một hộp thuốc tránh thai.

"Cái thuốc tránh thai này là loại khẩn cấp, trong vòng 72 giờ sau khi quan hệ uống viên thứ nhất, cách 12 giờ sau lại uống viên thứ hai. Chỉ có thể dùng tránh thai khẩn cấp, không thể làm thuốc tránh thai thường xuyên, tiền sinh còn cần thuốc tránh thai thường xuyên sao? Dùng loại thuốc tránh thai khẩn cấp này cực kỳ tổn hại thân thể."

Nhân viên cửa hàng mang theo khẩu trang đối mặt Đường Hạo Nam vị Đại Suất Ca này, không kịp được nói hai câu, hoàn toàn muốn đẩy mạnh tiêu thụ mà.

Đây là lần đầu tiên cô gặp được người đàn ông đẹp trai như thế đến mua thuốc.

Đường Hạo Nam chỉ nhớ kỹ, thuốc này cực kỳ tổn hại thân thể.

Không muốn thuốc tránh thai thường xuyên, thanh toán xong liền đi, cả người tỏ ra khí thế lạnh lùng, không cùng nhân viên cửa hàng nói nhiều một lời.

Ước chừng hơn một giờ, Đường Hạo Nam trở về, đem một thuốc tránh thai khẩn cấp đưa cho Hạ Nhất Nhiễm, anh lại vẫn sẵn sàng đi rót nước ấm.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn kỹ hướng dẫn sử dụng của hộp thuốc, cũng biết cái loại thuốc này có tác dụng phụ nhất định.

Đường Hạo Nam đem ly nước đặt ở trên tủ đầu giường, nhìn cô một cái, "12 giờ sau nhớ rõ lại uống thêm một viên, sau này anh sẽ chú ý tránh thai."

Ý của anh là, sau này còn có thể cùng cô...

Hạ Nhất Nhiễm gật gật đầu, "Em biết, xem hướng dẫn sử dụng rồi." Hiện tại không muốn có con, cũng không phải là một chuyện xấu, cô kỳ thật không nên xoắn xuýt như thế.

Đường Hạo Nam thấy bộ dạng cô thật bình tĩnh, không lại nói thêm cái gì, đi vào nhà vệ sinh. Hạ Nhất Nhiễm uống thuốc xong, lập tức nằm xuống, chỉ nghe đến từ trong phòng tắm truyền đến tiếng nước chảy "rào rào", là anh đang tắm.

Qua một hồi lâu, anh ở bên người cô nằm xuống, Hạ Nhất Nhiễm giả bộ ngủ, vẫn không nhúc nhích, Đường Hạo Nam từ phía sau cô, ôm cô vào trong ngực.

Động tác của anh cực kỳ mềm nhẹ, thật cẩn thận, giống như là sợ đánh thức cô.

Hạ Nhất Nhiễm nhẹ nhàng mà gật gật đầu, tay chậm rãi dời xuống, nhẹ nhàng mà phủ trên mu bàn tay anh.

Đường Hạo Nam kinh hãi, cô tới cùng đã ngủ hay chưa?!

Liền tỉnh cô chưa ngủ, anh cũng khiến cô ngủ thiếp đi.

Hành trình ở Bắc Kinh tại ngày hôm sau kết thúc, An Lạp đã sớm trở về Sùng Xuyên trước, Hạ Nhất Nhiễm là cùng Đường Hạo Nam cùng nhau trở về, hai người cùng ngồi khoang hạng nhất.

Mới vừa ra khỏi cửa sân bay, Hạ Nhất Nhiễm liền thấy được trợ lý Hứa Thành của Đường Hạo Nam.

Anh ta đi nhanh hướng tới bên này đi tới, vẫn như cũ vẻ mặt bình tĩnh, ung dung, nhưng mà bước chân kia hơi chút toát lên vẻ lo lắng, bại lộ cảm xúc thật của anh ta.

Hạ Nhất Nhiễm luôn luôn giỏi về tùy mặt gửi lời mơ hồ cảm thấy được có cái chuyện gì xảy ra rồi.

Đường Hạo Nam đương nhiên cũng phát giác Hứa Thành lo lắng, anh vẫn như cũ khí định thần nhàn, mang kính râm không nhanh không chậm đi về phía trước.

"Ông chủ!"

"Có chuyện gì?" Đường Hạo Nam trầm giọng hỏi, vẻ mặt lạnh nhạt, Hạ Nhất Nhiễm xuất phát từ lễ phép, quay lưng lại, không muốn nghe đến hai người nói chuyện.

Tầm mắt Hứa Thành nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm.

"Có việc nói thẳng!" Đường Hạo Nam trong giọng nói rõ ràng nổi lên không vui, bởi vì Hứa Thành đối với Hạ Nhất Nhiễm phòng bị. Trải qua chuyện tối hôm trước, anh ta hiểu quan hệ giữa Boss nhà anh ta cùng Hạ Nhất Nhiễm đã có thay đổi rồi.

Nếu tổng giám đốc cũng không ngại gì, Hứa Thành đành phải kiên trì mở miệng: "Đường tổng, bệnh viện mới vừa gọi điện thoại tới, nói, y tá buổi sáng phát hiện, phát hiện Đồng tiểu thư..."

"Cô ấy xảy ra chuyện gì?!" Đường Hạo Nam không bình tĩnh rống, chỉ vì chuyện có liên quan đến Đồng Y Mộng, mà thân thể Hạ Nhất Nhiễm cũng rõ ràng căng ra, một lòng kích động. Đồng Y Mộng, không thể nghi ngờ chính là bức tường vô hình chắn giữa cô cùng Đường Hạo Nam.

Anh, lại vẫn là cực kỳ, cực để ý Đồng Y Mộng, gặp được chuyện liên quan đến cô ấy, người trầm ổn ung dung như anh, có thể nháy mắt mất đi trấn định, ở trước mặt tất cả mọi người, đối với Hứa Thành lớn tiếng chất vấn.

"Y tá nói, nhìn thấy Đồng tiểu thư mở mắt, sau đó lại nhắm lại, bác sĩ hiện tại đang kiểm tra CT não bộ cùng cộng hưởng từ, hi vọng người nhanh qua đó!" Hứa Thành vội vàng trả lời, khóe mắt dư quang nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm, cô đưa lưng về phía bọn họ, vẫn không nhúc nhích.

Đồng Y Mộng, mở mắt rồi...

Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, Đường Hạo Nam cũng sợ sệt, chìm vào thất thần trong phù cốc, giây lát, từ trong thất thần khôi phục, vẻ mặt hết sức phức tạp, cái gì cũng chưa nói, lập tức rời đi.

Hạ Nhất Nhiễm xoay người khi đó, Đường Hạo Nam đã xuống bậc thang, gần như là chạy, hướng tới chiếc xe thương vụ tới đón bọn họ chạy đi, Hứa Thành cũng đi theo.

Anh một câu cũng không nói với cô liền đi, bỏ lại cô một người cùng một cái vali quần áo đứng đó, thất thần tại chỗ.

Lòng Hạ Nhất Nhiễm, hung hăng xé rách một phen.

Không sao đâu, vẫn lại là Đồng Y Mộng khỏe mạnh quan trọng nhất, người hôn mê hơn bốn năm, đột nhiên mở mắt, đây là kỳ tích, cô tại sao có thể ở phía sau ghen chứ?

Cô còn phải tiếp tục vì Đồng Y Mộng cầu phúc, hi vọng cô ấy bình an tĩnh lại mới đúng...

Hạ Nhất Nhiễm kéo vali, dờ dẩn nghĩ như vậy, hai mắt trống rỗng, mấy ngày nay cùng Đường Hạo Nam sớm tối ở chung, lại vẫn rành rành trước mắt.

Ngồi ở trong xe taxi, cô đeo tai nghe, nghe nhạc, thất thần nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ xe chớp lóe rồi biến mất, suốt quãng đường ngồi trên xe, cả người trống rỗng, cái gì cũng chưa nghĩ, lại giống như cái gì cũng đều nghĩ đến, đầu óc hỗn loạn hờ hợt, lòng cũng loạn như xoắn xýt chỉ gai.

Đường Hạo Nam chạy tới bệnh viện khi đó, bác sĩ đã vì Đồng Y Mộng làm xong hết các kiểm tra, kết quả kiểm tra còn chưa có.

Đồng Y Mộng lại vẫn giống như trước đây một dạng, an tĩnh nằm trong phòng bệnh giống như thế giới cô tịch kia, Đường Hạo Nam nhìn cô ta, một cỗ cảm giác có tội dâng lên, trái tim giống lưng đeo Thập Tự Giá ngàn cân, áp lực đến không thở nổi.

Dờ dẩn đến gần, ở bên giường ngồi xuống, anh nghiêng người, một đôi con ngươi che kín đau thương càng lúc càng thâm trầm, ngón tay thon dài hơi chút run rẩy chạm vào bàn tay khô gầy của người nằm trên giường kia.

"Mộng Mộng..." Giọng Đường Hạo Nam giống như từ yết hầu trong miệng cố nặng ra, khô khốc mà cứng ngắt, ít đi thâm tình, hơn vài phần bất đắc dĩ cùng phiền muộn.

Đồng Y Mộng vẫn đang không nhúc nhích, giống người chết.

"Mộng Mộng, em tới cùng là muốn tỉnh lại hay không?" Đường Hạo Nam cười khổ, nhẹ giọng nói, trong con ngươi đen phản chiếu hình ảnh của Đồng Y Mộng, trong đầu hiện lên cô bé đã từng như thiên sứ kia.

Trước kia, anh tin tưởng chỉ có xảy ra kỳ tích, ở bên cạnh đợi hơn bốn năm, một mực chờ cô ta tỉnh lại.

Hiện tại, dường như không kiên định như vậy nữa rồi...

Tháng năm dài đằng đật, một người chờ đợi không có khả năng thực hiện chuyện cổ tích, là cô độc, vạn phần phiền muộn...

Đường Hạo Nam rất sợ, sợ kiên trì không xong, sợ từ chút bị Hạ Nhất Nhiễm cuốn hút, thậm chí sợ Đồng Y Mộng tỉnh lại!

Anh vậy mà đang sợ cô ta tỉnh lại!

Điên rồi!

Đường Hạo Nam bị cái nhận thức này làm cho giật mình, một đôi mắt thâm sâu lóe ra ánh sáng. "Mộng Mộng, em muốn tỉnh lại, em nhất định phải tỉnh lại! Anh yêu cũng chỉ có em!" Anh trầm giọng nói, âm thanh có phần lớn, tốc độ có chút dồn dập, giống như đang cực lực đuổi đi đi những cái ý nghĩ không nên có kia, cũng là đang đối với Đồng Y Mộng kiên định lòng chính mình!

Theo phương diện tâm lý học, cái này gọi là che dấu chột dạ.

Sau khi nói xong mấy lời này, Đường Hạo Nam rời khỏi phòng bệnh.

Anh mới vừa đi không lâu, từ trong góc rẽ hành lang đi đến một người mặc quần áo y tá, nhưng người này cũng không phải y tá bình thường chăm sóc cho Đồng Y Mộng, bà ta đẩy cửa vào.

Người phụ nữ kia mang theo khẩu trang đến gần mép giường, Đồng Y Mộng, mí mắt chớp chớp.

"Nghe nói con muốn tỉnh lại? Con à..." Giọng người phụ nữ kia trầm thấp vang lên, bà ta cong người, đem cách tay gầy như que củi của Đồng Y Mộng bỏ vào trong chăn.

"Con mau mau chùng tỉnh lại, Đường Hạo Nam gần đây cùng Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ thân mật, bọn họ ở Bắc Kinh chơi mấy ngày, có người lại vẫn nhìn đến Đường Hạo Nam tối hôm qua đi tiệm thuốc mua thuốc tránh thai rồi... Ta thấy bọn họ đã..." Khẩu trang của người phụ nữ kia không có kéo xuống, thấp giọng nói, người nằm trên giường vẫn không nhúc nhích.

"Haizz... Con nếu mà còn không tỉnh lại, ta thực sợ bọn họ cùng một chỗ, đến lúc đó Hạ Nhất Nhiễm mang thai, chỉ sợ hôn nhân của bọn họ liền không bỏ được rồi! Mộng Mộng, con mới đúng là bạn gái Đường Hạo Nam, con sao lại có thể chịu được bọn họ cùng một chỗ?" Người phụ nữ kia tiếp tục đối với người thực vật đang nằm đó kích thích nói, một đôi mắt gian xảo nhìn chăm chăm đứa con gái riêng của mình.

Không có ánh mắt thương tiếc.

"Chỉ cần con tỉnh lại, Đường Hạo Nam hẳn không lại cùng với Hạ Nhất Nhiễm! Mộng Mộng, con phải đoạt lại những thứ thuộc về chính mình!" Người phụ nữ kia lần thứ hai kích thích, hi vọng cô ta mau chóng tỉnh lại.

"Ta còn nghe nói, Đường Hạo Nam hiện tại cực kỳ hướng về Hạ Nhất Nhiễm! Hạ Nhất Nhiễm xin từ chức bị Đường Hạo Nam bác bỏ rồi! Hiện tại xem ra, hai người là thật muốn cùng một chỗ rồi! Mộng Mộng, mẹ không thể bại lộ thân phận chính mình, mẹ đi trước, con gái, con nhất định phải tỉnh lại..." Người phụ nữ kia nói xong, giọng nói có chút nghẹn ngào, kéo khẩu trang xuống, cuối xuống, tại trên trán trơn bóng Đồng Y Mộng, hôn lên, rồi mới vội vàng ra khỏi phòng bệnh.

Bà ta tránh đi CCTV, lặng yên không một tiếng động biến mất ở tại chỗ rẽ.

Trong phòng bệnh không có động tĩnh, trên giường bệnh Đồng Y Mộng, mí mắt chớp chớp, rồi sau đó, một đôi mắt hạnh chậm rãi mở ra, nhìn chăm chặp trần nhà hồng nhạt, hai tay giấu ở trong chăn, sớm nắm chặt thành quyền.

Hận ý sâu sắc, từ trong hai tròng mắt chớp lóe rồi biến mất.

Mấy lời vừa rồi của người phụ nữ kia, chọc thẳng vào tổ kiến trong lòng cô ta!

Bọn họ, vậy mà muốn cùng một chỗ!

Cửa phòng bệnh truyền đến động tĩnh, cô ta lập tức đóng lại hai mắt, trên mặt hận ý giây lát khôi phục thành bình tĩnh giống như chết...

Là y tá tiến vào kiểm tra phòng, chỉ hơi chỉnh lại chăn, rồi đi ra ngoài.

Mà Đường Hạo Nam thì ở phòng làm việc của vị bác sĩ chính của Đồng Y Mộng, đang nghe bác sĩ trình bày kết quả kiểm tra.

"Ý của ông là, cô ấy thật sự có khả năng tỉnh lại?!" Đường Hạo Nam đang nghe bác sĩ nói, kết quả CT não bộ Đồng Y Mộng xong, kích động hỏi

"Đường tiên sinh, trên lý luận là như vậy. Đồng tiểu thư rốt cuộc có thể tỉnh lại hay không, vẫn còn xem ý chí của cô ấy, người gần đây nên đến thăm cô ấy nhiều hơn, nói nhiều lời để cho cô ấy cảm động, có thể đem cô ấy thức tỉnh." Vị bác sĩ nam đầy đặn gọng kính, trầm giọng nói.

Lòng Đường Hạo Nam, giật mình, ngược lại, gật gật đầu.

Không có hưng phấn hoặc kích động, tâm tình trầm trọng rời khỏi bệnh viện, mới vừa lên xe, liền đốt thuốc lá, hưng hăng hít khói đặc.

Hứa Thành ngồi ở chỗ kê bên ghế lái nhìn ra được tâm tình Boss nhà mình không tốt, anh khi tâm tình phiền muộn thời điểm, sẽ hút thuốc, bình thường rất ít như vậy.

"Ông chủ... Tôi đã điều tra rõ chuyện người bảo tôi làm, năm đó, Hạ gia quả thật muốn cùng Từ Quốc Đống hợp tác, đêm đó, Từ Quốc Đống đúng là ở khách sạn kia..." Hứa Thành thật cẩn thận báo cáo rõ ràng chuyện Đường Hạo Nam trước để cho anh ta điều tra, tình hình thực tế Hạ Nhất Nhiễm cùng anh phát sinh quan hệ một đêm kia.

Đang nghe đến lời Hứa Thành nói xong, Đường Hạo Nam mạnh ấn rót tàn thuốc, đem nửa điếu thuốc còn lại ngậm vào trong miệng, hưng hăng dùng lực

nhấm nuốt!

Mùi vị đắng mà chất này, kích thích đầu lưỡi, dọc theo yết hầu, lan tràn khắp cuốn họng, liền ngay cả một lòng đều là vừa đắng vừa chất...

Mọi người ngủ ngon ~!~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Sáu năm sau, kí gửi đến nước Pháp cho cô?

Tình yêu giống như lưu sa

Biết rõ nên trốn nó

Vô pháp tự thoát khỏi

Là ta quá ngốc

...

Lại là ngày mưa, lại là Chủ nhật.

Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở ở cạnh cửa sổ sát đất trong cửa hàng đồ ngọt, một tay chống má, nhìn mưa ngoài cửa sổ tí tách rơi xuống không ngừng, trong cửa hàng đang mở bản nhạc như đang nói lên tâm tình của cô lúc này.

Tình yêu, giống như lưu sa, biết rõ nên trốn nó, nhưng không cách nào tự thoát khỏi.

Từ Bắc Kinh trở về đến bây giờ, đã trọn vẹn một tuần, sau khi ở sân bay hôm đó anh bỏ cô rời đi, một tuần rồi cô không cùng Đường Hạo Nam gặp mặt một lần.

Có đôi khi, cô thực hoài nghi, mấy ngày âm áp kia có phải chỉ là làm một hồi mộng đẹp khó có được hay không.

Nhưng, loại cảm giác Đường Hạo Nam hôn môi cô, ôm cô đi vào giấc ngủ, cùng cô hoan ái khi đó, là chân thật động lòng người như vậy.

Tô Tiểu Quả đem hai phần Tiramisu đi ra, gặp Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở cửa sổ thất thần, thờ dài lắc lắc đầu.

Hai ngày nay cô vẫn thường ngồi ở kia như thế, phát ngốc, ngày hôm qua có khách vào khi đó, cô vài lần đều đã bung sai món ăn, một bộ dạng thất hồn lạc phách!

"Tình yêu của em à, đây là thất tình sao?!" Tô Tiểu Quả đặt bánh xuống bàn ăn, có ý ở trên bàn phát ra âm thanh, Hạ Nhất Nhiễm mới hoàn hồn, chớp chớp đôi mắt, cũng không ngẩng đầu nhìn Tô Tiểu Quả.

"Chị cũng chưa từng yêu đương, ở đâu ra thất tình?" Cô cầm lấy thìa bằng bạc, yếu ớt trả lời.

"Có phải hay không, trong lòng mình rõ ràng!" Tô Tiểu Quả buồn bực nói, ở đối diện cô ngồi xuống.

Tô Tiểu Quả quả nhiên là người hiểu cô nhất, câu nói đầu tiên chọc đến nói sâu thẳm trong lòng của cô, khẩu thị tâm phi lừa gạt người khác, nhưng chung quy không lừa được lòng của chính mình.

Cô giống như cùng Đường Hạo Nam nói chuyện yêu đương một hồi cực kỳ vội vàng, ngắn ngủi, Đường Hạo Nam còn không có chân chính thừa nhận cô cái người bạn gái này, cô đã "Thất tình" rồi.

"Hắn không là Đường Hạo Nam cái tên cặn bã kia đi?" Tô Tiểu Quả nhìn ra được Hạ Nhất Nhiễm là thật đang khổ sở, hốc mắt có phần phiếm hồng, cô vội vã hỏi, đối với Hạ Nhất Nhiễm, cô từ trước đến nay không chuyện không thể nói.

"Anh ấy có chỗ nào cặn bã chứ? Lúc này, hắn là ở bệnh viện canh..." Hạ Nhất Nhiễm quay đầu, nhìn ngoài cửa sổ, lẩm bẩm nói.

Đường Hạo Nam không phải cặn bã, anh đối với cô như vậy, là vì không thích cô. Anh đối với Đồng Y Mộng thâm tình như vậy, không rời không bỏ chăm sóc người thực vật như cô ấy, hơn bốn năm, nếu là người đàn ông khác, sớm buông tha rồi.

Tô Tiểu Quả liền biết, có thể khiến cho Hạ Nhất Nhiễm cái nữ cường nhân này buồn khổ như vậy, cũng chỉ có Đường Hạo Nam rồi!

"Vậy thì càng không nên nghĩ đến anh ta, Hạ Nhất Nhiễm, nên tìm người đàn ông yêu mình thôi! Em thấy Kha Dịch Thần cũng không tệ nha!"

"Kha Dịch Thần? Sao lại nhớ rõ anh ta như thế?"

"Anh ta thường đến cửa hàng chúng ta mua điểm tâm ngọt à! Anh ta nói, đồ ngọt của cửa hàng chúng ta không thua kém đầu bếp nổi tiếng ở nước Pháp đâu!" Tô Tiểu Quả trên mặt chứa đầy vẻ đắc ý.

Hạ Nhất Nhiễm nhủ mảy, "Chị cùng Kha Dịch Thần không tình cảm gì cả, hơn nữa, anh cũng đã là người có vợ rồi! Sau này anh ta trở lại, ngàn vạn lần đừng cùng anh ta tán gẫu đến chuyện của chị, biết không?" Cô nghiêm túc dặn dò Tô Tiểu Quả, chỉ thấy vẻ mặt Tô Tiểu Quả rất không đúng, đáng vẻ cực kỳ kinh ngạc.

"Là nói, anh ấy đã có vợ rồi sao?!" Tô Tiểu Quả truy hỏi, một vẻ khó có thể tin tưởng.

Cô như vậy, để cho Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ ngoài ý muốn, vốn tưởng rằng Tô Tiểu Quả cùng Kha Dịch Thần không quen.

"Đúng, cho nên, chị sau này muốn cùng vị đàn ông có vợ đó giữ một khoảng cách!" Hạ Nhất Nhiễm cười nói, múc một miếng Tiramisu vào trong miệng, hương vị dịu nhẹ của cà phê hòa tan với rượu lan tỏa khắp miệng, đồng thời, hơi chút chua sót.

Tô Tiểu Quả sau khi hoàn hồn mới ý thức đến, trọng tâm đề tài của các cô trong lúc bất tri bất giác, từ Đường Hạo Nam chuyển dời đến Kha Dịch Thần.

"Vậy Đường Hạo Nam kia thì sao, muốn cùng anh ta giữ một khoảng cách hay không? Nếu lỡ như cái cô Đồng Y Mộng đó tỉnh dậy thì sao? Hạ Nhất Nhiễm, chị cũng đừng lại rơi vào nữa!" Tô Tiểu Quả đối với cô dặn dò, tuy lời nói rất ác độc, nhưng mà, thiệt tình vì tốt cho cô.

Không cần Tô Tiểu Quả nhắc nhở, Hạ Nhất Nhiễm cũng hiểu rõ được tình cảnh của chính mình, Đồng Y Mộng nếu như thực sự tỉnh dậy, cô cùng Đường Hạo Nam triệt để trở thành một hồi hải kịch.

Không nên rơi vào tay giặc, không cần phải vậy.

Cô đứng dậy, đi đến một góc của hàng đồ ngọt, nơi đây gắn đầy bưu thiếp bên tường, nơi này đều là thư gửi cho chính mình, khách hàng có thể ở trong này viết một bức thư gửi cho tương lai chính mình...

Cô chọn một tấm bưu thiếp, bên cạnh bàn ngồi xuống, bắt đầu viết nội dung, Tô Tiểu Quả không xen vào nữa, thấy cô viết xong bưu thiếp kia, đem bưu thiếp nhét vào một cái trong phong thư màu râm nắng, phong thư kia là gửi ra nước ngoài, chuyên môn dùng gửi đến nước Pháp.

Tô Tiểu Quả thấy cô bỏ vào chính là trong hộp thư sáu năm sau.

Sáu năm sau, kí gửi đến nước Pháp cho cô?

Ý tứ là, sáu năm sau, cô sẽ ở Paris? Vậy, cô không tính toán cùng với Đường Hạo Nam?

Tô Tiểu Quả trầm nghĩ, thật không biết nên thay Hạ Nhất Nhiễm vui vẻ, hay vẫn lại là khổ sở.

Cô khẳng định cực kỳ yêu Đường Hạo Nam đi, cực kỳ yêu, cũng không thể yêu, mùi vị đó nhất định cực kỳ khổ.

Tô Tiểu Quả tuy không yêu đương qua, không thể lĩnh hội khổ sở trong lòng Hạ Nhất Nhiễm, nhưng mà, cái loại tình tiết cầu huyết trong mấy tiểu thuyết ngôn tình cô là xem vô số rồi, cho nên, vẫn lại là có thể hơi chút có thể lĩnh hội.

Ngày mưa, Hạ Nhất Nhiễm bung dù đi trên lối đi hơi chút chật hẹp, chẳng phân biệt được đường xe chạy bên đường, một chiếc xe con màu tối từ bên người cô chạy qua, cô lại vẫn chưa kịp né tránh, bánh xe của chiếc xe con kia chạy ngang qua vũng nước đọng, bắn tung toé lên quần dài màu trắng của cô!

Ảo não xem lần chút kích động muốn mắng chửi người, mà chiếc xe màu tối kia lúc này chậm rãi lui lại, tới gần, có thể thấy được thân xe là màu xanh đậm.

Ngay lúc Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ buồn bực khi đó, xe đã đứng ở trước mặt cô, từ tay lái phụ bước xuống một người đàn ông tuổi còn trẻ, không có bung dù, đi đến bên cạnh cửa sau, anh ta đem cửa xe mở ra.

"Hạ tiểu thư, La tổng của chúng tôi mời người cùng uống tách trà."

Cửa xe mở ra, người phụ nữ trung niên trong xe, nghiêng đầu nhìn ra ngoài cửa xe, người đàn ông trẻ tuổi kia lễ phép nói, Hạ Nhất Nhiễm nhìn vào người đang ở trong xe, La Kỳ, vợ Kha Dịch Thần.

...

Mưa càng rơi xuống càng lớn, mưa cọ rửa ở trên cửa sổ sắt đất, hình thành từng dòng nước chảy xuống, bên ngoài phong cảnh là mơ hồ không rõ.

Trà Long Tỉnh thượng đẳng tản ra mùi thơm ngát nhàn nhạt, hơi nóng bốc lên lượn lờ.

Đối diện La Kỳ, phong thái tao nhã, phẩm trà thơm, tóc ngắn già dặn được chải chuốt hết sức sang trọng.

Hạ Nhất Nhiễm không biết bà ta tìm cô là có chuyện gì, xuất phát từ lễ phép, cô không cự tuyệt La Kỳ mời.

Nhưng mà, bị nước bắn tung tóe dính đầy trên quần, điểm này để cho cô mơ hồ cảm giác được đối phương có địch ý. Mà địch ý này, là đến từ Kha Dịch Thần.

Không thể phủ nhận chính là Kha Dịch Thần trước kia quả thật thích cô.

Cho nên, La Kỳ tìm cô, có thể là vì hiểu lầm cô cùng Kha Dịch Thần hay không..

"Nghe nói, Hạ tiểu thư cùng A Thần trước kia là người yêu?" La Kỳ đặt tách trà xuống, nhìn Hạ Nhất Nhiễm, đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Cho dù người đã bước vào độ tuổi trung niên, nhưng, La Kỳ bảo dưỡng cực kỳ tốt, trên mặt không có lấy một nếp nhăn, làn da giàu sáng bóng cùng căn mịn, tuy trắng nõn, cũng không phải trắng tự nhiên, hiển nhiên thường xuyên tẩy trắng cùng căn da mặt. Trên cổ có vài vòng vân cổ, lộ tuổi tác thật sự của bà ta.

Một cặp lông mày được vẽ tinh xảo, một cặp mắt to mày ngài, ánh mắt lợi hại, hơi toát ra vẻ lãnh đạm, vô hình làm cho người ta một loại cảm giác nghiêm khắc khó gần.

La Kỳ vừa đưa ra vấn đề đầu tiên, Hạ Nhất Nhiễm liền đoán ra được mục đích bà ta muốn gặp cô rồi.

Trần định uống ngụm trà, chậm rãi đặt tách trà xuống, "La tổng, người hiểu lầm, tôi cùng Kha Dịch Thần trước kia căn bản không nói qua yêu đương. Tôi nói chính là sự thật, đừng không tin, hiện tại tất cả mọi người đều là người có gia đình rồi, liên tính trước kia thật sự nói qua, tôi cũng không tất yếu gạt người, đúng không?"

Hạ Nhất Nhiễm trấn định nhìn La Kỳ, mặt mỉm cười, giọng đều đều không lớn không nhỏ nói.

Có liên là có, không có liên là không có.

Lời cô nói với La Kỳ là lời nói thật, cũng rất khó hiểu được, La Kỳ tại sao muốn tìm cô hỏi cái chuyện này, chẳng lẽ Kha Dịch Thần không đối với bà ta giải thích qua?

Hay vẫn lại là phụ nữ trung niên đối với tình yêu, đều là mẫn cảm, yếu ớt?

Vị này ở trên thương trường rất có tiếng mạnh mẽ kiên cường giỏi giang, cũng sẽ yếu ớt sao?

Có lẽ, bà ta là thật sự yêu Kha Dịch Thần.

"Nếu như vậy, tôi hi vọng Hạ tiểu thư nên tránh để bị người khác hiểu lầm, cách A Thần xa một chút, thái độ đối với anh ấy cứng rắn một chút!" La Kỳ lãnh ngạnh nói, phong độ mất đi bình ổn, giống một người phụ nữ đang ghen.

Hạ Nhất Nhiễm coi như là gặp qua vô số kiểu người, giờ phút này, cô nhìn đến chính là một người phụ nữ đối với người đàn ông của mình không có tin tưởng, lòng tràn ngập đề phòng, thậm chí là lòng dạ hẹp hòi.

Có lẽ là tuổi tác chênh lệch quá nhiều, có lẽ là đối với Kha Dịch Thần còn phòng bị, để cho thái độ của bà ta như vậy.

Nói đến cùng, cũng là một người phụ nữ đáng thương.

"La tổng, từ khi Kha Dịch Thần về nước đến bây giờ, trên thực tế, tôi chưa từng chủ động đi tìm anh ta. Tôi không thích anh ta, trước kia chưa từng có, sau này lại càng không có." Thái độ Hạ Nhất Nhiễm kiên định nói, không hy vọng chính mình trở thành kẻ chen chân vào hôn nhân người khác trong mắt La Kỳ.

"Hi vọng cô nói được thì làm được, không cần đem A Thần coi làm phương án dự phòng! Tin tức hôn nhân của cô cùng chồng mình, tôi là rõ ràng!" La Kỳ đối với cô cảnh cáo, trong giọng nói mang theo nhàn nhạt châm chọc.

Tin tức hôn nhân..

Cái gọi là tin tức, hẳn là, cô cùng Đường Hạo Nam là một cặp vợ chồng bằng mặt không bằng lòng, sớm hay muộn muốn cũng ly hôn đi.

Thì ra mọi người đều biết rồi.

Cô mỉm cười, tự nhiên vì La Kỳ rót tách trà, "Cũng xin La tổng chặt chẽ bắt lấy trái tim Kha Dịch Thần, để cho anh ta không tâm tư tới tìm tôi."

Hạ Nhất Nhiễm cũng không phải một cô gái dễ bị người ta ức hiếp, La Kỳ châm chọc cô, cô cũng hoàn trả lại một phần, ám chỉ châm chọc La Kỳ còn không có nắm giữ được trái tim Kha Dịch Thần.

La Kỳ sắc mặt hơi chút cương cứng, Hạ Nhất Nhiễm đã đứng lên, "La tổng, cáo từ rồi! Bữa này tôi trả!" Nói xong, hướng quày thu ngân, bỏ lại La Kỳ một người, như bức điêu khắc một loại ngồi ở kia.

Mưa còn đang rơi, trong lòng cô cũng đang mưa, La Kỳ quay đầu, nhìn cảnh tượng mờ hồ ngoài cửa sổ, nhìn một bóng hình xinh đẹp mờ hồ, từ bên cửa sổ đi qua.

Nếu, bà ta là đàn ông, đương nhiên cũng sẽ thích người giống Hạ Nhất Nhiễm như vậy, tuổi trẻ, tao nhã lại đối với sự nghiệp cùng trên kinh tế có thể độc lập, ba điều sau, La Kỳ bà cũng có được, nhưng mà, thanh xuân, bà ta không còn.

...

Mưa rất lớn, đi không bao xa, quần áo mỏng manh trên người cô gần như bị mưa thấm ướt dính vào người, Hạ Nhất Nhiễm chính đang suy nghĩ đi đâu trốn mưa, lại nhìn đến xéo về bên tay phải đối diện chính là kia bệnh viện rồi.

Đồng Y Mộng vẫn luôn ở bệnh viện, cũng là nơi lần trước cô bị hất Axit Sunfuric...

"A..." Cánh tay đột nhiên bị người giữ lại, cô kinh hô, chiếc ô trong suốt trong tay rơi xuống đất, xoay người khi đó, Đường Hạo Nam không biết từ khi nào thì xuất hiện rồi!

Cô gần như là bị anh kéo đi, đẩy vào trong xe!

Mới vừa ngồi yên, Đường Hạo Nam cũng lên xe, an vị tại bên người cô, ném cho cô một cái khăn lông khô màu trắng!

Dáng vẻ người đàn ông chứa đầy vẻ không vui, Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh, trái tim chấn động, Đường Hạo Nam cũng quay sang, một đôi mắt thâm thúy, nhìn chăm chăm cô, sắc mặt rõ ràng là đang cực kỳ không vui.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Liền tính em còn muốn chạy, anh cũng không cho

Trộn vụn một tuần không gặp, nhìn Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm có cảm giác dường như cách một đời.

Vẫn lại là khuôn mặt tuấn tú đến khắc cốt ghi tâm kia, vẫn lại là hương vị ôn hòa xem lẫn khí tràng bức người, dạy tim cô đập nhanh, cũng đau lòng.

Hai người đối mắt nhìn nhau, mái tóc của cô ướt đẫm, nhỏ giọt xuống, trên thân áo somi trắng bị mưa ướt nhẹp, bà vai cùng cánh tay dùng vật liệu may mặc trong suốt, ướt sũng dính ở trên làn da.

Hạ Nhất Nhiễm trước xoay tầm mắt, xe còn đang thông thả chạy, còn không có rời xa vùng gần bệnh viện.

Không cần đoán cũng biết, anh là đến thăm Đồng Y Mộng, có lẽ một tuần này đều đã ở bệnh viện trông chừng cô ta.

"Trời đang mưa, em ra bên ngoài chạy loạn cái gì?! Ở nhà không chịu nổi tịch mịch?!" Âm thanh chói tai chứa đầy châm chọc truyền đến, đâm thẳng vào lòng cô như vậy, trái tim Hạ Nhất Nhiễm, đau đến nhũn nát. Lực sát thương của anh đối với cô so với trước kia mạnh mẽ hơn, bởi vì ái muội kiểu điếm một đêm kia, bởi vì quan hệ giữa bọn họ tiến thêm một nước.

Rõ ràng là tức giận vì cô ra ngoài khi trời mưa, mở miệng nói ra lại là nói khó nghe như thế, Đường Hạo Nam cũng vì lời nói và việc làm của chính mình mà ảo não.

Hạ Nhất Nhiễm không nói lời nào, cúi đầu, lấy khăn mặt dùng lực xoa nước còn dính trên tóc.

"Lỗi tại em..." Điếc sao?!

Nửa sau câu không nói ra, anh nóng nảy lại cầm lấy một cái khăn lông khác, thô lỗ xoa xát bà vai cô, Hạ Nhất Nhiễm nghĩ muốn giãy dụa nhưng không thể tránh khỏi anh.

Đường Hạo Nam nhớ tới ngày đó tại sân bay, chưa kịp nói với cô một câu, liền đi, trong lòng ít nhiều là có chút áy náy.

Nhưng mà, mấy ngày nay cô chưa từng chủ động đi tìm chính mình, để cho anh cảm thấy được, anh đối với cô không phải cực kỳ quan trọng, cô không để ý gì đến anh!

Động tác của anh nhẹ nhàng, cô chuyển đi, cùng anh giữ một khoảng cách, "Bản thân tôi tự lau." Cô nhàn nhạt nói.

Đường Hạo Nam ảo não đem khăn mặt ném vào thùng rác, đốt thuốc, không để ý cô đang ở đây, hung hăng lấy ra.

"Mộng Mộng sao rồi?" Quá một hồi lâu, cô mở miệng, bình tĩnh nói.

Động tác hút thuốc của Đường Hạo Nam hơi cương cứng, quay sang, nhìn cô mặt không chút thay đổi, "Em hi vọng cô ấy như thế nào? Hi vọng cô ấy tỉnh, hay vẫn lại là vĩnh viễn nằm ở kia?!"

Vấn đề này để cho Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ không hiểu, "Tôi hi vọng cô ấy tỉnh, khỏe mạnh sống thật tốt, như vậy, cũng xem như mọi người có một cái kết tốt đẹp." Cô nhìn anh, bình tĩnh nói.

Đường Hạo Nam cắn chặt răng, trừng mắt nhìn cô, "Mộng Mộng nếu là tỉnh dậy, em cùng anh..."

Hạ Nhất Nhiễm lòng hung hăng chấn động, ý tứ của anh là, nếu Đồng Y Mộng tỉnh dậy, bọn họ liền kết thúc, đúng không?

Quay đầu, nhìn ngoài cửa sổ, mưa còn đang rơi, lòng của cô đang nhỏ máu, hung hăng quặn đau, hốc mắt nóng lên, cay cay, mũi cũng chua xót, một cổ chất lỏng ẩm áp ở trong hốc mắt đảo quanh.

Nói như thế, một đêm kia, anh chẳng qua chỉ là đang đùa bỡn cô.

Mấy năm nay, anh chơi đùa phụ nữ vô số kẻ, thêm cô, không tổn thất gì.

"Tôi hiểu rồi!" Cô cố bức nước mắt liền muốn tràn mi quay trở về, quay đầu, nhìn người bên cạnh, chòng cô, người đàn ông mãi không thuộc về cô, mỉm cười nói.

"Anh nghĩ rằng tôi sẽ tin tưởng lời anh đã nói, sẽ không cùng tôi ly hôn, mấy lời nói dối kia sao? Anh cho là, tôi là cô bé ngây thơ khờ dại mười mấy tuổi chưa hiểu hiểu sự đời bị anh lừa gạt xoay quanh, đối với anh mong đợi? Nếu Mộng Mộng tỉnh dậy, tôi đương nhiên sẽ rời đi! Cũng mời anh đừng đùa bỡn cảm tình của tôi nữa!" Cô trầm giọng nói, có phần oán hận trừng mắt người đàn ông vô tình lại đáng giận trước mặt!

Không thích cô, không thể đáp lại cô, cũng đừng trêu chọc cô, cho cô hi vọng!

"Nói hay quá nhỉ, tốt như thánh mẫu vậy, bị tôi thượng, em thật sự cam tâm rời đi?! Tôi thấy đâu phải vậy!" Đường Hạo Nam châm chọc phản bác, lòng cũng đang xé rách.

Mỗi ngày đều đã nhẫn nại nói với Đồng Y Mộng

Mộng Mộng, anh yêu em, mau tỉnh đi.

Nói càng nhiều, liền trở thành máy móc, lặp đi lặp lại không còn chút cảm xúc rồi.

Hiện tại, người để cho anh cảm giác tim đau thắt, là Hạ Nhất Nhiễm trước mặt!

Cái người con gái cứng cỏi bất khuất, yên lặng yêu anh, biết nấu ăn, sẽ cười, sẽ làm loạn, có thể dễ dàng chọc anh nổi giận, là vợ của anh!

Lời của anh nói, để cho Hạ Nhất Nhiễm cười lạnh, "Vậy anh cảm thấy được, nếu Mộng Mộng tỉnh lại, tôi vẫn nên mặt dày mày dạn dựa vào chuyện này bám lấy anh không buông, làm một người xấu xa làm kẻ thứ ba cheng giữa hai người? Tôi nhất định sẽ đi! Đường Hạo Nam! Tôi không phải người đáng khinh khiến người khác không chịu nổi cũng không phải kẻ không biết xấu hổ như anh nghĩ!" Cô lớn tiếng phản bác, giọng nói đang run run.

Cô quá u mê, cho rằng đêm hôm đó có thể thay đổi cái gì, kỳ thật cái gì cũng chưa đổi!

Đường Hạo Nam vẫn lại là người đó coi cô như cặn bã giẻ rách không cần đến, đối với cô lạnh nhạt vô tình.

"Liền tính em còn muốn chạy, tôi cũng không cho! Trò chơi này muốn chơi đùa ra sao, là do tôi định đoạt! Hạ Nhất Nhiễm! Em không tư cách nói đi hay là ở, hiểu chưa?!" Anh ném đi tàn thuốc, hướng cô lạnh giọng rống.

Đây là Đường Hạo Nam, cường thế, bá đạo.

Anh trời sinh vương giả, tại thương giới hô phong hoán vũ, cho tới bây giờ liền không có thứ anh không chiếm được, chỉ có anh không muốn.

Hạ Nhất Nhiễm không có lại cùng anh chống đối, như vậy, chỉ biết càng thêm chọc giận cái con sư tử tự tin thái quá mà còn đang phát điên này thôi.

Mà cô cũng càng thêm khắc sâu nhận thức rằng, Đường Hạo Nam đối với cô, căn bản không có tình yêu, chỉ là ham muốn tình dục nhất thời không khống chế được cùng dục vọng chiếm hữu mà thôi.

Cô càng là phản kháng, anh càng muốn khống chế cô.

...

Chiếc xe tại bãi đỗ xe tầng hầm nơi căn hộ của anh dừng lại, Đường Hạo Nam xuống xe, Hạ Nhất Nhiễm sau khi xuống xe, bị anh thô lỗ lôi kéo vào

thang máy.

Căn hộ của anh, giống như trước kia một dạng, hoang vắng, trống trải, cũng không nhuốm bụi trần.

"Đi vào phòng tôi tắm rửa, thay quần áo khô!" Đường Hạo Nam hướng cô vênh mặt hất hàm sai khiến, nhìn quần áo cô ẩm ướt, lo lắng cô nhiễm lạnh cảm mạo.

Hạ Nhất Nhiễm như con rối một dạng, đi phòng ngủ của anh, không trở ra, Đường Hạo Nam uống vào ly Whisky, đi vào tìm cô, cửa toilet bị cô khóa trái, anh vào không được!

Cô đối với anh, không quen rồi...

Đường Hạo Nam đột nhiên cực kỳ hoài niệm lúc còn ở Bắc Kinh cảm giác cùng cô đi dạo phố khi đó, bị cô lôi kéo cánh tay, đi ở khắp các đường phố, cô cả ngày tươi cười, lôi kéo anh xếp hàng dài mua nước, cùng ăn vặt, hướng anh dầu mỡ làm nũng...

Trong phòng tắm tất cả đồ dùng tắm rửa thuộc về hương vị nam tính của anh, phần lớn dùng hơn phân nửa, có thể thấy được anh thường ở nơi này.

Nơi này cách bệnh viện rất gần, thuận tiện cho anh đi bệnh viện thăm Đồng Y Mộng.

Từ từ nhắm hai mắt, tùy ý để vòi hoa sen cọ rửa chính mình, nếu không phải sợ nhiễm lạnh cảm mạo, cô rất muốn hướng nước lạnh, gội tinh sự ngu muội của chính mình!

Biết rõ cùng Đường Hạo Nam là sai lầm, vậy mà lại vẫn trầm luân trong đó!

Tình cảm từ tận đáy lòng cho dù dùng hết lý trí đi khắc chế, cũng không cách nào thật sự từ bỏ.

Cô mâu thuẫn, giãy dụa, thống khổ.

Trên mặt nước chảy thành dòng, đã phân không rõ là nước hay vẫn lại là nước mắt.

Cô vẫn không ra ngoài, lúc đó, sắc trời đã sập tối, mưa còn đang rơi, Đường Hạo Nam lại nhìn về phía cửa phòng, vẫn lại là không bắt luận cái động tĩnh gì.

Cái người phụ nữ chết tiệt này, rốt cuộc đang làm sao?!

Cuối cùng vẫn lại là nhện không được đẩy ra cửa phòng, anh vọt đi vào, cửa phòng tắm là mở ra, nhưng mà, trong phòng tắm căn bản không có bóng dáng Hạ Nhất Nhiễm!

Đường Hạo Nam buồn bực, anh rõ ràng vẫn canh chừng ở bên ngoài, căn bản không gặp thấy cô ra ngoài.

Đang muốn ra khỏi phòng, nghĩ tới ban công phòng ngủ, lập tức đi tới.

"Hạ..." Mới vừa bước qua, nói còn chưa nói xong, liền thấy được Hạ Nhất Nhiễm toàn thân màu trắng, mái tóc quấn buông xuống, cuộn mình ở trên trên sofa ngoài ban công, hai tay cô ôm đầu gối, hai mắt nhìn ngoài cửa sổ, vẫn không nhúc nhích, phảng phất lâm vào trong trầm tư.

Bóng dáng của cô là cô đơn, bi thương, lộ ra một loại cảm giác cô độc làm người thương tiếc, khiến cho anh không nhịn được đi đến bên cô...

"Em đang suy nghĩ cái gì?" Giọng nói trầm thấp mà dồi dào từ tính của người đàn ông ở trên đỉnh đầu vang lên, Hạ Nhất Nhiễm lúc này mới ý thức đến, Đường Hạo Nam không biết từ lúc nào đã đi tới bên cạnh mình.

Trong không khí phiêu đảng hương vị mùi thuốc lá.

"Không nghĩ gì cả." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói, ngữ khí nhàn nhạt, mặc trên người đồ của Đường Hạo Nam từ trong tủ quần áo tìm được, áo sơ mi cùng với quần short màu trắng gạo.

"Em đang giận anh sao?!" Đường Hạo Nam chịu không nổi sự lãnh đạm của cô, đi tới trước mặt cô, trên cao nhìn cô, giọng hỏi.

"Tôi tại sao phải giận anh?" Vẫn như cũ là giọng điệu không nể không nhượng, mặc dù mặt không chút thay đổi, lại làm cho người ta một loại cảm giác châm chọc.

Bởi vì anh cảm thấy được đối với cô có phần áy náy, cho nên mới cảm thấy được cô đang tức giận!

Đường Hạo Nam ngồi xổm người xuống, tầm mắt vừa vặn cùng cô giao nhau, hai người mặt đối mặt, khoảng cách rất gần, Hạ Nhất Nhiễm xoay tầm mắt, không nghĩ muốn nhìn anh, cảm lại bị anh giữ lại, chuyển qua, đối mặt chính mình.

"Anh buông ra!"

"Còn nói không tức giận?" Nhìn khuôn mặt cô trắng nõn lộ vẻ không vui, anh trầm giọng hỏi.

Cô giấy dựa, tay anh càng dùng lực, hai má của cô bị anh giữ đến có dấu hồng ngân, Đường Hạo Nam đau lòng, lập tức buông ra, hai tay đè lại hai vai của cô.

"Tôi không tức giận anh cái gì cả! Đường Hạo Nam, mời anh sau này không cần lại trêu chọc tôi!" Hạ Nhất Nhiễm lần này thực tức giận, gắt gao trừng mắt với anh, kiên định quát khê!

Trông rất phiếm hồng, lòng đang thất lại.

"Anh muốn phụ nữ chỉ cần vung tay đã có cả tá rồi! Nể tình trước kia chúng ta là thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên, có thể đừng tới đùa bỡn tôi nữa hay không! Có thể hay không?!" Cô lại rống, nhìn anh chăm chăm, trong con ngươi đen tuyền lóe ra chấm nhỏ hào quang.

Thay vì nói là phần nộ mà gào rống, không bằng nói là hướng anh cầu xin.

Anh là độc, là cô muốn không nổi, không thể đụng vào độc.

Anh chỉ cần hơi chút đối tốt với cô, cô sẽ trăm luan, không cách nào tự thoát khỏi.

"Em cho rằng anh đang đùa bỡn em?!" Đường Hạo Nam tức giận rống, cả trái tim cũng chấn động.

"Chẳng lẽ không đúng sao?! Chỉ cần Mộng Mộng tỉnh..."

"Cô ấy hẳn không tỉnh dậy! Căn bản sẽ không tỉnh!" Đường Hạo Nam cắt ngang lời Hạ Nhất Nhiễm nói, lớn tiếng phản bác.

Một tuần này, anh dựa theo yêu cầu của bác sĩ, không ngừng nói chuyện với Đồng Y Mộng, kết quả là, cô ta vẫn là cái người thực vật nằm ở đó, không có nửa điểm đáp lại.

Nào có cái kỳ tích gì!

Căn bản không có khả năng xảy ra!

Cô ta nếu là tỉnh, đã sớm tỉnh dậy.

Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt nhìn anh, "Thật sự không có khả năng tỉnh dậy sao? Bác sĩ là nói như thế nào? Ừm..."

Anh đột nhiên ngăn chặn môi của cô, nuốt sống lời của cô...

Đường Hạo Nam không nghĩ muốn nhắc đến Đồng Y Mộng, một chút cũng không muốn nghĩ, anh đã biết được chân tướng năm đó, Hạ Nhất Nhiễm không phải cố ý phá hoại anh cùng Đồng Y Mộng.

Giờ phút này, chỉ nghĩ muốn cùng với cô!

Hạ Nhất Nhiễm bị anh hôn đến toàn thân nóng lên, căn bản không còn khí lực phản kháng, thân thể bị anh ôm lấy, anh ngồi xuống ghế sofa, cô ngồi ở trên chân anh, anh giữ lấy gáy cô, hai người cuồng nhiệt hôn môi, hai tay của cô từ từ ôm lấy cổ anh, hôn trả càng nhiệt tình...

Mang theo đau lòng cùng khát vọng đối với anh, hôn hôn, nước mắt cũng chảy ra, đã ướt ướt gương mặt anh.

"Sao lại khóc nữa rồi?" Buông ra khi đó, anh thở hồng hộc hỏi, giữ lấy mặt cô, trán áp lên trán cô.

Tìm Hạ Nhất Nhiễm đập nhanh, cúi thấp đầu, không chịu nhìn anh.

Nghe anh ôn nhu, quan tâm mà nói, mũi càng mệt mỏi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Sao lại có máu?

"Anh đừng đụng chạm em." Cô khàn giọng nói, thái độ lãnh đạm, xoa xoa nước mắt, liền muốn đứng dậy, bị Đường Hạo Nam cường thế giữ chặt ngồi ở trên đùi.

"Em vừa mới rõ ràng thật nhiệt tình hôn trả anh!" Đường Hạo Nam chắc chắn nói, tay trái giam cầm eo của cô, tay phải giữ mặt cô.

Cô rốt cuộc đang giả vờ đáng thương hay vẫn lại là đề ý anh?

Trong tiềm thức của anh, càng tin tưởng về sau. Nhìn dáng vẻ cô rơi nước mắt, thực có chút đau lòng. Cô từ trước đến nay không phải một người thích khóc, là người con gái yếu đuối, hiện tại thường xuyên khóc như thế, nhất định là kiên cường lâu lắm.

Mà anh từ trước đến nay là một người tự tin thậm chí có chút tự phụ, không có người con gái anh chinh phục không được, từ trước đến nay chỉ có anh không muốn.

Trước khi quen Đồng Y Mộng, Đường Hạo Nam từng có không ít phụ nữ. Khi đó Hạ Nhất Nhiễm còn không đến hai mươi tuổi, vẫn thăm mền anh, trở mặt nhìn anh đối phụ nữ như thay quần áo, mãi đến khi anh gặp Đồng Y Mộng.

Cái người đàn ông phong lưu phóng khoáng như Đường Hạo Nam, biến hóa nhanh chóng, thành si tình, một lòng không đổi.

Cũng là người đàn ông để cho Hạ Nhất Nhiễm càng thêm mê luyến.

"Đáp lại anh thì lại như thế nào?" Hạ Nhất Nhiễm cười lạnh, ánh mắt nhàn nhạt rơi vào trên khuôn mặt tuấn tú của anh.

Đường Hạo Nam lại nở nụ cười, ngón cái thô ráp nhẹ nhàng mà lướt trên da thịt non mịn của cô, ôn nhu xen lẫn thô ráp, dập dờn lại tê dại.

"Tại sân bay bỏ lại em, là anh không đúng. Bất quá, em là một người trưởng thành, từ sân bay về nhà, nên là không có cái khó khăn gì đi? Anh không thích phụ nữ dối trá, bảm người." Đường Hạo Nam liền là đáng giận như thế này, cho dù đang giải thích, cũng có thể nói được đường hoàng như vậy!

"Đường Hạo Nam, anh chẳng lẽ không biết em đề ý chính là cái gì sao?" Hạ Nhất Nhiễm buồn cười hỏi lại, bất mãn trùng mắt với anh. Cập nhật nhanh nhất tại wattpad và Fb Anna Ryeo

Cô đề ý nhất chính là, khi anh gặp được chuyện liên quan đến Đồng Y Mộng, liền nhìn cũng không nhìn cô liếc mắt một cái đã bỏ chạy, đến câu trả lời thỏa đáng đều không có.

Cô không tin anh không biết, chỉ là đang cố dòi đi trọng điểm, Đường Hạo Nam bị lời cô nói làm cho ngậm miệng.

"Anh đừng giải thích, em biết, đối với anh mà nói, chỉ là nghĩ muốn chinh phục em, cũng không coi em như vợ của anh hoặc chỉ coi em như người bạn giường. Nếu làm không được, cũng đừng lại dây dưa không dứt, đến lúc đó, đúng hẹn ly hôn..."

"Anh lặp lại lần nữa! Không li hôn!" Đường Hạo Nam giận, ngắt lời cô, lập tức, giữ lấy cổ cô, lại ngăn chặn môi cô.

Nghe một câu này của anh, nháy mắt giống ăn viên thuốc an thần, Hạ Nhất Nhiễm tim đập nhanh, bị anh hôn, tâm lại cuồng run rẩy, anh nói, đến cùng phải thật sự hay không?

Cô giống một đám bèo, trên mặt sông bất lực trôi nổi, không có gốc, không có điểm dừng không nơi nào cần đến, lại phi thường khát vọng ở mãi trong lòng anh...

Nụ hôn, càng lúc càng kịch liệt. Từ từ điểm điểm đốt cháy.

Mưa bên ngoài vẫn còn tiếp tục bay lá tả, trên cửa sổ sắt đất từng dòng nước dần dần trượt rơi xuống, hình thành bức màn thiên nhiên, che giấu một màn ái muội kiều diễm trên ban công.

Áo somi trắng bị kéo xuống, nút thắt cũng bị cởi ra toàn bộ, lộ ra bờ vai trắng nõn mê người, mái tóc xoắn toán loạn buông xả bên vai, cô ở trên sofa xinh đẹp động lòng làm cho người ta nín thở.

Bụng dưới đau đớn càng ngày càng rõ ràng, Hạ Nhất Nhiễm cau mày, miệng phát ra âm thanh trầm ngâm thống khổ, ần ần cảm giác có chút không thích hợp, nhưng mà, cô như vậy, ở trong mắt Đường Hạo Nam, là đang động tình, càng thêm vội vàng kéo xuống quần short đàn ông rộng thùng thình trên người cô, bàn tay to lớn chen lách đi vào...

"Đáng chết!" Khi anh cảm giác được dịch mật ướt át của cô khi đó, ướt át trên ngón tay thực ra là máu tươi! Cập nhật nhanh nhất tại wattpad và Fb Anna Ryeo. Hạ Nhất Nhiễm giương mắt, nhìn về mặt ảo não anh, cũng thấy được trên đầu ngón tay anh là máu

"Sao lại có máu?!" Anh mới vừa hỏi xong, đã biết đến đáp án, ảo não vô ốt, "Em tới kỳ cũng không nói cho anh biết?!" Người đàn ông ảo não rửa thắm một tiếng, rút khăn giấy, lau đầu ngón tay dính máu tươi.

Hạ Nhất Nhiễm sớm đứng lên, một tay ôm bụng, vội vàng chạy vào phòng ngủ, chạy đi toilet.

Trải qua kiểm tra của cô, quả thật là tới kỳ kinh nguyệt rồi!

Sao lại đến sớm nhiều ngày như vậy?

Không khỏi nghĩ đến tác dụng phụ của loại thuốc tránh thai khẩn cấp kia, nhiều loạn thời gian hành kinh, cho nên...

Một chút cũng không có chuẩn bị, liền ngay cả băng vệ sinh dự phòng cũng chưa mang, cô đứng ở bên cạnh bồn cầu, trong lúc này có phần không biết

lâm sao, bụng lại vẫn đau được khó chịu, so với vừa mới càng đau rồi.

Cô từ trước đến giờ đến kỳ hành kinh đều cực kỳ đau bụng, mỗi lần đều phải chịu đủ hành hạ.

Trước lát giấy vệ sinh tạm, cô ra khỏi nhà vệ sinh, Đường Hạo Nam liền đứng trong phòng ngủ, vẻ mặt thối tha, giống như cô thiếu anh mấy ngàn vạn vậy.

"Em phải đi về rồi." Cô nhìn anh, nhàn nhạt nói một câu, bộ dáng không nóng không lạnh.

Cái người phụ nữ chết tiệt này!

"Em vừa mới có ý trêu chọc anh! Đem anh "treo lên", lại hất chậu nước lạnh!" Đường Hạo Nam lén đến gần, đối với tức giận trách cứ. Miếng thịt béo trước miệng đột nhiên bay mất, anh có thể không tức sao?!

Cái người đàn ông không phân rõ phải trái này, rõ ràng là cường hôn cô trước mà?

Bụng một trận quặn thắt, cô đau đến nhũ mảy, hít một ngụm khí lạnh, "Đây là vừa tới, em không nghĩ muốn cãi nhau với anh, em phải đi về rồi!" Hạ Nhất Nhiễm gần như là cắn răng nói câu kia, vượt qua anh, đi ra cửa.

"Em cho anh là đồ ngốc sao?!" Anh không tin, tiếp tục đuổi theo chất vấn.

Cô bị anh ngăn lại, Hạ Nhất Nhiễm gần như là khom người, sắc mặt trở nên trắng bệch, "Còn không phải bởi vì lần trước uống thuốc tránh thai, thời gian hành kinh bị lộn xộn rồi! Chẳng thế thì em cũng không đến nỗi cả chính mình đến thời gian hành kinh đều đã không chuẩn bị! Em hiện tại đến băng vệ sinh đều không có!"

Đau bụng, còn bị anh hiểu lầm, cô cũng phát hỏa lớn, một mặt tính cách khác bị kích thích bạo phát, hướng anh rống to.

Đường Hạo Nam bị Hạ Nhất Nhiễm rống được sững sờ, trong nháy mắt đó, bị tính tình bạo phát của cô dọa đến chỗ.

Hạ Nhất Nhiễm lại vòng qua anh, đi ra cửa. Cập nhật nhanh nhất tại wattpad và Fb Anna Ryeo. Trên người lại vẫn mặc quần áo Đường Hạo Nam.

Đường Hạo Nam coi như triệt để hiểu được, bởi vì tác dụng phụ của thuốc tránh thai, dẫn đến thời gian hành kinh của cô hỗn loạn, mà cô cũng là mới biết được, hơn nữa không hề chuẩn bị!

Còn chưa đi đến chỗ cửa ra vào cánh tay Hạ Nhất Nhiễm, bị Đường Hạo Nam kéo lại.

"Em trở về đây!" Anh trầm giọng quát, lôi kéo cô, ấn cô xuống một bên trên sofa.

Hạ Nhất Nhiễm thật sự không nghĩ muốn cùng anh tranh chấp, hoặc là nảy sinh xung đột gì, cô không nói một tiếng ngồi ở kia.

Đường Hạo Nam ở trước mặt cô ngồi xồm xuống, "Bên ngoài đang mưa, em định vẫn mặc bộ quần áo này đi ra ngoài?"

Anh ôn tồn hỏi, nhìn sắc mặt cô trắng xanh cùng động tác tay cô đang khẽ vỗ về bụng mình, biết cô đang đau bụng kinh.

Là thanh mai trúc mã bên nha từ nhỏ đến lớn, toàn bộ những chuyện Hạ Nhất Nhiễm đã từng trải qua, anh đều đã rõ như lòng bàn tay.

Liền ngay cả cô lần đầu tiên có kinh, anh cũng đều đã rõ ràng, một lần kia...

(Hồi ức quay chậm)

Hạ Nhất Nhiễm khi đó vào cấp hai cùng Đường Hạo Nam học chung một trường trung học, anh lớn hơn cô hai tuổi, cô năm nhất, anh năm hai.

Đó là năm nhất cấp hai mới vừa khai giảng không lâu, vào chạng vạng một hôn tan học.

Người trong phòng học đều đã về gần hết, chỉ còn lại có mấy học sinh đang trực nhật, đang chuẩn bị quét rác.

Đường Hạo Nam ở bên ngoài phòng học đợi thật lâu cũng không thấy được Hạ Nhất Nhiễm đi ra.

Anh có phần không kiên nhẫn vào phòng học của cô, "Hạ Nhất Nhiễm! Cái con bé ngu ngốc này sao còn không đi?!" Nhìn thấy Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn ngồi ở trên ghế, cúi đầu đang làm bài tập, thiếu niên Đường Hạo Nam tức giận gào lên.

Thiếu niên 15 tuổi, thân cao đã mét tám, anh mặc quần Jeans màu xanh wash bạc màu, áo sơ mi trắng tinh, ngay ngắn chỉnh tề, khuôn mặt tuấn tú thon gầy, hình dáng rõ ràng.

Hai nữ sinh khác hâm mộ nhìn Hạ Nhất Nhiễm, cho dù Đường Hạo Nam mắng cô "Ngu ngốc", các cô cũng hiểu được, Hạ Nhất Nhiễm thật hạnh phúc.

Mỗi ngày đều cùng hotboy Đường Hạo Nam cùng nhau đi học, lại cùng tan học.

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, nhìn Đường Hạo Nam đứng ở chỗ không xa, vẻ mặt không vui, vẻ mặt cô có chút xấu hổ, "Em còn có cái ghi chép vẫn chưa xong, anh đi trước đi."

"Em nói nhầm cái gì? Không làm xong về nhà không làm được sao?!" Đường Hạo Nam nói xong liền đi đến vị trí bên cạnh cô, bắt đầu dọn dẹp sách vở trên bàn học của cô.

Hạ Nhất Nhiễm tay lén lút ôm bụng, bụng dưới một cảm giác dinh dính khó chịu, trên trán thấm ra một tầng mồ hôi lóng lánh trong suốt.

Đường Hạo Nam động tác thô lỗ đem sách vở nhét vào trong túi xách của cô.

Túm lấy cánh tay nhỏ nhắn mảnh khảnh trắng nõn của cô, liền muốn đứng dậy, Hạ Nhất Nhiễm một cánh tay kia giữ lấy mép bàn, "Em hiện tại không đi!"

Cô ảo não nói, mày nhúu chặt lại.

Đường Hạo Nam nhận thấy được Hạ Nhất Nhiễm không thích hợp, buông lỏng cánh tay của cô ra, nhìn về phía hai nữ sinh đang quét rác, hướng các cô trừng mắt, bọn họ vội vàng ra khỏi phòng học.

"Em tới cùng xảy ra chuyện gì?"

"Em.. Em.." Cô áp a áp ứng, tới cùng là thiếu nữ mới lớn, da mặt mỏng, mà còn là lần đầu tiên, đương nhiên khăn trang, đôi má trắng nõn đã ửng đỏ, màu hồng nhạt như hoa đào tháng ba.

"Em áp a áp ứng với anh để làm chi?!"

"Em, vậy em bản rồi!" Kiên trì, cô cúi đầu nói.

"Chỗ nào bị bản?!" Đường Hạo Nam đánh giá chiếc váy trắng liền thân trên người cô, nhẹ giọng hỏi, tầm mắt hữu ý vô ý rơi vào bộ ngực vừa mới bắt đầu phát dục của cô. Cập nhật nhanh nhất tại wattpad và Fb Anna Ryeo. Thiếu niên nhất thời cảm giác được yết hầu có chút khô nóng xa lạ, anh nuốt một ngụm nước bọt.

"Mặt sau." Giọng cô như muỗi kêu.

Khi Đường Hạo Nam nhìn đến phía sau váy cô một khối lớn vết máu màu đỏ khi đó, đầu óc oanh một tiếng, lo lắng cho rằng cô bị thương chỗ nào rồi!

"Không phải đâu... Kinh nguyệt của con gái thôi.." Cô vội vã giải thích.

Khi anh phản ứng kịp khi đó, khuôn mặt tuấn tú cũng nhiễm lên một mảnh ửng hồng!

Ngược lại nở nụ cười, "A, tiểu nha đầu trưởng thành rồi!" Anh cưng chiều nói, xoa xoa đầu cô, Hạ Nhất Nhiễm đỏ mặt cúi đầu. (ăn luôn cũng được đó anh =))

Ngày đó, cô là được Đường Hạo Nam che chở ra khỏi phòng học, anh cố ý gọi lái xe tới đón bọn họ, giúp cô mua một bộ quần áo, ở khách sạn thay xong mới về nhà.

Anh lại vẫn tự mình giúp cô mua một gói băng vệ sinh!

(Hồi ức kết thúc)

"Em ở đây! Dưới lầu liền có cửa hàng tiện lợi, anh giúp em đi mua băng vệ sinh! Còn cần cái gì? Liền mua cho em!" Giọng người đàn ông trầm thấp vang lên, mắt Hạ Nhất Nhiễm lộ ra nghi hoặc nhìn anh, quả thực khó có thể tin.

Anh sẽ có lòng tốt như thế?

Cô ngơ ngác nhìn anh, Đường Hạo Nam lườm cô một cái.

"Loại chuyện này trước kia anh cũng không phải chưa làm qua, em là cái người phụ nữ không tim không phổi, không chịu để tâm!" Anh trầm giọng trách cứ cô một câu, lập tức đứng lên.

Những lời này, mang theo ái muội, lộ ra vô cùng thâm thiết.

Quả thực có thể đem ngăn cách vài năm giữa bọn họ xóa đi, trực tiếp trở lại thời gian tốt đẹp của bọn họ...

Không đợi cô trả lời, anh liền đi đến cửa.

Anh đi thật rồi..

Quá thật lâu, cô mới hoàn hồn, trong phòng trống không, nào còn có bóng dáng Đường Hạo Nam.

Miệng cô chậm rãi cong lên, hiểu ý nở nụ cười, lắc đầu, trong đôi mắt lóe ra lệ quang...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Đã lâu quan tâm

Trước khi Đường Hạo Nam chưa gặp được Đồng Y Mộng, cô cho rằng, Đường Hạo Nam sớm hay muộn có sẽ có một ngày nhìn đến cô người luôn ở bên cạnh anh, một năm rồi lại một năm. Anh sớm hay muộn sẽ phát hiện cô đối với anh là tốt nhất, phát hiện cô thích anh.

Kỳ thật khi đó, anh đối với cô cũng cực kỳ tốt.

Chưa sót cười cười, xoa xát nước mắt, cô ôm đầu gối ngồi ở trên ghế sofa, lòng tràn đầy chua xót, cảm khái vận mệnh lại trở trêu như vậy.

Dưới căn hộ chung cư của anh liền có cửa hàng tiện lợi mở cửa 24 giờ, nhưng mà, nhà thuốc thì ở khu gần đó, trời vẫn còn mưa, Đường Hạo Nam bụng dù đi qua màn mưa, đi bộ hơn một km, đi đến hiệu thuốc mua cây ích mẫu trùng tề. Lại đến siêu thị gần đó mua đậu đỏ, đường đỏ cùng gừng.

Thân thể của cô, anh hiểu rất rõ.

Mỗi lần đến kỳ hành kinh, có thể đau đến ở trên giường lăn lộn, mỗi lần đều phải uống cây ích mẫu, uống nước đường đỏ.

Cô tại Hạ gia không được yêu thương, Cố Tú Vân coi cô như cái đinh trong mắt, đương nhiên sẽ không giống như mẹ ruột chăm sóc con gái mình như vậy, thậm chí còn không cho người làm chăm sóc Hạ Nhất Nhiễm.

Nhưng cô còn có anh người anh trai vừa là người bạn này chăm sóc.

Đường Hạo Nam còn nhớ rõ, mỗi lần cô đến kỳ hành kinh, anh đều đã phân phó phòng bếp hầm cháo cho cô, nấu nước gừng đường đỏ, buộc cô uống xong cây ích mẫu trùng tề.

Về sau, anh có Đồng Y Mộng là bạn gái, việc này, liền không làm cho cô nữa, bởi vì, Đồng Y Mộng sẽ ghen.

Đường Hạo Nam ở nửa giờ sau mới trở về, chưa kịp đi thay quần áo ẩm ướt trên người liền đi nấu cây ích mẫu.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh đi tới, vốn là, một gói băng vệ sinh bị anh vứt ở trên ghế sofa, động tác cực kỳ thô lỗ, một ly nước ích mẫu nóng hôi hổi bị anh đặt ở trên bàn trà.

Một ly ích mẫu nóng hôi khói bay nghi ngút, hấp dẫn toàn bộ lực chú ý của cô, nhìn nó, có một loại cảm giác đã lâu không có cảm nhận được.

Quá khứ từng màn đã qua, như cuồng phong mà đến...

Đường Hạo Nam cẩn thận nhìn chằm chằm phản ứng của Hạ Nhất Nhiễm, cô có cảm động hay không, có đang nhớ lại những chuyện trước đây hay không.

Chỉ nhìn đến dáng vẻ cô vẫn lại là trầm mặc, không bao lâu, hồi thần, lập tức cầm lấy băng vệ sinh trên sofa, thần tốc đứng dậy, đi vào nhà vệ sinh.

Đến câu "Cảm ơn" đều không có, người phụ nữ chết tiệt này!

Đường Hạo Nam bất mãn, đi phòng ngủ chính mình thay quần áo.

Ra ngoài khi đó, chỉ thấy cô đã ngồi trên sofa ở cửa sổ, hai tay bụng ly thủy tinh, vẫn không nhúc nhích nhìn bên ngoài.

Không biết cô suy nghĩ cái gì, anh đi phòng bếp.

Nước gừng đường đỏ đã nấu xong, lúc anh đi ra, Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn cuộn mình ở trong ghế sofa, sắc mặt tái mét, từ từ nhắm hai mắt, hai tay ôm bụng.

"Nhiễm Nhiễm?" Anh nhẹ giọng kêu hô, Hạ Nhất Nhiễm hoảng sợ mở mắt.

Vừa mới rồi là cô nghe lầm sao?

Anh là có bao nhiêu lâu không gọi cô như vậy rồi hả?

"Nhân lúc còn nóng mau uống đi!" Đường Hạo Nam cũng ý thức được chính mình vừa mới thuận miệng gọi tên ở nhà của cô, có phần không được tự nhiên, tận lực tăng thêm ngữ khí.

Hạ Nhất Nhiễm bưng lên bát nước đường đỏ tỏa ra hương vị nồng đậm, nhàn nhạt mở miệng: "Cảm ơn "

Là ngữ khí bình tĩnh cực kỳ khách sáo.

Đường Hạo Nam hừ lạnh, cực kì bất mãn.

Cũng thật là kỳ quái, cô không nói cảm ơn, anh khó chịu, nói, anh càng tức giận.

Ánh đứng ở một bên, nhìn cô đem nước gừng nóng hổi hổi uống xuống.

Thời tiết khô nóng, uống vào một chén trà nóng, nóng đến có phần đỏ mặt hổi, từng dòng nước ấm hương bụng tuôn xuống, không biết là tác dụng tâm lý hay vẫn lại là vì cái gì khác, cảm giác không đau như vậy rồi.

"A..."

Thân thể đột nhiên bị anh ôm lấy, cô giật mình, Đường Hạo Nam ôm thân thể không nặng hơn năm mươi kg của cô, thần tốc đi vào phòng ngủ.

Cô bị anh đặt ở trên giường, kéo qua chăn, qua loa che ở trên người cô, Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt, tuy anh xem ra rất tức giận, nhưng mà, tự mình đi mua băng vệ sinh giúp cô, mua thuốc, lại tự mình vì cô nấu nước gừng đậu đỏ...

Đây không phải quan tâm, thì là cái gì?

Mà còn là đã lâu quan tâm, dường như cách một đời người.

Từ khi anh gặp được Đồng Y Mộng về sau, cô liền không được những thứ đái ngộ này rồi.

Cô nằm xuống, Đường Hạo Nam đứng ở bên giường, Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh, mâu quang truyền lưu, sóng tình triều động.

"Anh mặc kệ em, em ngủ một hồi." Lời ở trong lòng, vẫn lại là không nói ra, lãnh đạm nói một câu, nhắm mắt.

Đường Hạo Nam tức giận, muốn mắng cô hai câu, vẫn lại là không nhẫn tâm, sắp cửa đi ra ngoài!

Cô vẫn lại là không xác định, cùng anh có thể làm vợ chồng lâu dài hay không, lỡ như Đồng Y Mộng tỉnh dậy thì sao? Huống chi, Đường Hạo Nam chưa từng nói qua thích cô, càng miến bàn đến yêu cô rồi. Trong lòng anh nhất định vẫn yêu Đồng Y Mộng, cho nên, cô còn phải cố gắng bình tĩnh, không cần nhất thời âm mưu, kích thích đối với anh giao phó toàn bộ!

Bụng vẫn lại là đau, từng đợt cuộn thắt lại, vừa đau đớn vừa trường lại khó chịu.

Cô ôm, cuộn mình trên giường, lăn qua lộn lại, cùng "lăn lộn" không cái gì khác nhau.

Hầm nồi cháo, gọi người đưa cơm cùng đồ ăn đến, anh chỉ nấu một nồi cháo đơn giản, lo lắng tiến vào phòng ngủ xem cô.

Ai biết được cô cũng không ngủ, mà là đang ở trên giường lăn qua lộn lại, miệng phát ra tiếng rên rỉ thống khổ hư hư thực thực rất nhỏ.

"Em là đang giả bộ đáng thương sao?! Trước kia không phải không nghiêm trọng như thế sao?!" Đường Hạo Nam đến gần, nhìn cô gãi trên trên giường, sắc mặt tái nhợt, trầm giọng quát.

Tâm lại nín chặt.

Anh nhớ rõ trải qua đã nhiều năm điều trị, mỗi lúc cô đến gầy hành kinh tình huống chuyển biến tốt đẹp hơn rồi, hiện tại...

Hạ Nhất Nhiễm đâu còn có khí lực nói chuyện, "Không cần anh để ý..." Thấp giọng quật cường nói một câu, trên trán mồ hôi lại không ngừng tuôn ra như tắm.

Anh ngồi xuống, kéo cô vào trong ngực, bàn tay anh to lớn ấm áp xoa lên bụng cô, thoáng dùng lực chà xát xoa xoa.

Nhiệt độ từ lòng bàn tay anh truyền đến, cả người Hạ Nhất Nhiễm nóng lên, thân thể cứng ngắc.

"Thả lỏng!" Anh trầm giọng mệnh lệnh, cũng cảm giác được cô khấn trương.

Cô từ từ nhắm hai mắt, điều chỉnh hơi thở, để cho chính mình trầm tĩnh lại, tạm thời không bài xích cùng anh vô cùng thân thiết, đắm chìm trong quan tâm tốt đẹp lại trần quý này.

Đường Hạo Nam thấy cô thả lỏng, khoe môi cong lên, nhẹ nhàng mà vỗ về xoa xoa bụng của cô, kéo chăn đem cô bao bọc.

Trong phòng ngủ chính to như vậy thể hiện đậm nét về nam tính của người đàn ông, người đàn ông dựa vào thành giường, cô gái nhỏ trong lòng đầu hơi tựa vào lồng ngực anh mà ngồi, hai người bị chăn bọc, bàn tay to lớn của anh giấu trong chăn đặt trên bụng cô nhẹ nhàng mà xoa xoa giúp cô.

Mưa bên ngoài còn đang rơi, trong phòng, trình diễn một màn ẩm áp hài hòa.

Cô tham lam cảm nhận từng chút một ôn nhu của anh giành cho mình, quyến luyến nhiệt độ của anh, hơi thở của anh, khát vọng càng thêm

"Tốt hơn chút nào không?" Rất lâu, Đường Hạo Nam dán tại bên tai cô, nhẹ giọng hỏi.

"Uh'm..." Cô nói xong, liền muốn đứng dậy, bị anh kéo về, cánh tay ôm eo cô.

Hạ Nhất Nhiễm cô hòng tác nghề, cũng không lại giấy giữa, từ từ nhắm hai mắt, hút lấy hương vị trên người anh.

Nếu thời gian có thể dừng lại tại thời khắc này mãi thì thật tốt, vĩnh viễn ẩm áp mãi như vậy, cô được anh ôm vào trong ngực, anh săn sóc quan tâm cô, tỉ mỉ dỗ dành cô...

"Có phải rất sớm từ trước liền thích anh hay không?" Giọng nói êm ái của Đường hạo Nam truyền đến, nơi sâu thẳm nhất trong lòng cô không ngừng run rẩy, cảm giác rung động rõ ràng.

"Uh'm" Cô nhẹ giọng thừa nhận.

"Bắt đầu từ khi nào?" Anh bình tĩnh hỏi tiếp, không nghĩ làm chuyện có lỗi với Đồng Y Mộng hay không, chỉ là muốn nghe xem lời nói thật trong lòng cô.

"Hỏi chuyện này có cái gì ý nghĩa..."

"Thành thật trả lời anh!"

"Đại khái mười một mười hai tuổi thời điểm đi, cũng không rõ nữa, có lẽ sớm hơn, có lẽ muộn một chút. Nhìn đến anh cùng nữ sinh khác cùng một chỗ, trong lòng cũng rất khó chịu." Cô bình tĩnh nói.

Đường Hạo Nam cũng mới ý thức đến, năm đó khi anh cùng những nữ sinh khác có hành động ái muội hoặc là yêu đương thời điểm, cái cô gái thầm mến anh, người mà trong mắt luôn coi cô như em gái, chính đang ăn giấm lòng tràn đầy khó chịu cùng ghen tị...

Anh một chút cũng đều không có phát hiện.

Chưa từng nghĩ tới cùng Hạ Nhất Nhiễm sẽ phát sinh cái gì, anh chỉ xem cô như em gái. Tuy lúc trước nhìn đến có nam sinh theo đuổi cô, anh cũng rất tức giận, sẽ luôn giáo huấn cô, nữ sinh không cần yêu đương quá sớm, sẽ bị nam sinh lừa gạt!

"Tại sao lại không nói cho anh biết?"

"Bởi vì anh sẽ không thích em." Kỳ thật cũng muốn thổ lộ tâm lòng mình cho anh biết, ngay vào kỳ nghỉ hè lúc anh học đại học năm nhất ngày đó, ai ngờ, anh từ Bắc Kinh mang về một cô bé mỹ lệ, vẻ mặt vui sướng giới thiệu với cô, cô ta là bạn gái của anh, là người vợ tương lai của anh!

Cô vốn tưởng rằng, cô gái kia chẳng qua cũng chỉ là một người khách qua đường trong cuộc đời của anh, cùng những nữ sinh trước đây ái muội với anh một dạng.

Nhưng mà, cô sai lầm rồi.

Đây là lần đầu tiên Đường Hạo Nam ở trước mặt cô thừa nhận, đó là bạn gái anh.

Tình yêu cùng sự bảo vệ của Đường Hạo Nam đối với Đồng Y Mộng, là người sáng suốt đều có thể nhìn ra tới.

Đồng Y Mộng cũng cùng những người bạn gái trước kia của anh khác nhau, cực kỳ thiện lương ôn nhu, đối với cô không có bất luận cái địch ý gì, chủ động muốn cùng cô làm bạn bè...

Về sau các cô thật đúng là thành bạn tốt không chuyện không nói.

Một người là người đàn ông chính mình vụng trộm thích mấy năm, một người là bạn tốt của chính mình, cô cái "Bên thứ ba" này chỉ có thể chúc phúc cho bọn họ.

Không biết không cảm nhận được, cùng Đường Hạo Nam càng ngày càng xa lạ, về sau khi cô lên đại học, cùng Kha Dịch Thần qua lại tương đối gần. Đường Hạo Nam có lần cũng bởi vì Kha Dịch Thần đối với cô nổi nóng vô cớ, anh phát hỏa xong ý thức được chính mình không nên, chỉ dặn dò cô, không nên để bị Kha Dịch Thần đùa bỡn rồi.

Đàn ông không mấy người là thứ tốt, anh là nói như thế.

"Em không nói anh làm sao biết được?!" Anh trách cứ một câu, chính mình cũng không biết, nếu lúc trước cô thổ lộ, anh chính là sẽ có thái độ ra sao, sẽ tiếp nhận cô sao?

"Vốn là muốn nói, về sau lại..." Muốn nói lại thôi, cô cười cười, "Anh vĩnh viễn yêu nhất là cô ấy... Cô ấy tới cùng thế nào rồi? Anh nói cho em biết đi."

"Bác sĩ nói, trên lí luận có thể tỉnh lại, nhưng mà, cô ấy liên là không tỉnh! Đừng nhắc đến cô ấy nữa, anh không nghĩ muốn nói đến." Nhắc tới Đồng Y Mộng, tâm trạng Đường Hạo Nam càng thêm kém, phiền não nói.

Hạ Nhất Nhiễm nín thở, nghĩ thấy được có cái mùi gì đó không thích hợp.

"Mùi khét! Ở đâu ra mùi khét khét?!" Cô là con gái, một người tuy không thường nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ xuống phòng bếp, nhạy cảm nói.

Đường hạo Nam vỗ vỗ đầu mình, "Chết tiệt! Anh hâm cháo rồi!"

Anh mắng một câu, liền đứng lên.

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đi theo.

Trên bếp tỏa ra khói đặc, lửa sớm đã bị nước trào ra làm tắt ngúm, trong nồi đã cháy cạn.

Đường Hạo Nam vội tới.

"Anh cẩn thận! Đừng đụng coi chừng phỏng!" Hạ Nhất Nhiễm thấy anh muốn đụng vào nồi, vội vàng hét lớn, xông lên trước muốn ngăn cản anh, tay cô đẩy tay anh ra, tay mình muốn đụng vào nồi, nháy mắt tiếp theo, bị Đường Hạo Nam lập tức kéo ra, cô bị anh ôm ấp ở trong ngực.

Anh nhanh tay đem chốt mở bếp gas khóa lại.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em lại đang làm gì?!" Đường hạo Nam lớn tiếng quát, nhìn hai tay của cô, không bị phỏng.

"Em sợ anh bị phỏng! Anh đối với phỏng bếp không kinh nghiệm!"

"Cmn anh mới là đàn ông! Cần một người phụ nữ như em bảo vệ sao?!" Đường Hạo Nam lớn tiếng bạo rống, gân xanh hai bên huyết Thái Dương nổi lên, hai mắt gắt gao trừng mắt nhìn cô.

Anh là kẻ kiêu ngạo tự phụ, một người đàn ông đầu đội trời chân đạp đất, không cần cô nhiều lần bảo vệ, phải là anh bảo vệ cô mới đúng!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Không phải yêu, chỉ là áy náy

Hạ Nhất Nhiễm thấy anh rất tức giận, có chút khản trương.

Thân thể bị Đường Hạo Nam đẩy ra, anh đi mở cửa sổ, không nói được một lời, đeo cái bao tay, đem cái nồi bị cháy sạch biến thành màu đen kia ném vào bồn rửa, phát ra âm thanh rất lớn.

"Mỗi lần đều đã như vậy, em cho mình là ai? Thánh mẫu?" Anh trừng mắt nhìn cô, bạo rống.

Đôi tay kia da mịn thịt mềm, ở trong mắt anh là một đôi tay cực kỳ xinh đẹp, nếu như bị nóng làm phỏng ra cái sẹo gì trên đó, vậy rất đáng tiếc rồi!

Hơn nữa, lần trước cô bởi vì cứu anh, sau lưng cùng trên cằm chân đã lưu lại một mảng vết sẹo rồi!

"Anh đừng tức giận, lần sau hẳn không như vậy nữa rồi." Cô vội vã nói, Đường Hạo Nam hừ lạnh nhìn cô.

"Anh cmn thật không biết em là đang giả vờ, hay lại vẫn là thật tâm!" Anh lại rống.

Anh lại hoài nghi cô là giả vờ?

Hạ Nhất Nhiễm cảm giác chính mình bị anh tát cho một chậu nước lạnh, trong lòng liền có cảm xúc kích động, hung hăng xé rách xuống, thương tâm xoay người.

Khi cô sắp đi tới cửa khi đó, thân thể đột nhiên bị anh từ phía sau ôm lấy, hai tay của người đàn ông gắt gao ôm eo cô, cầm đề tại đỉnh đầu của cô.

"Anh buông ra! Tôi là đang giả vờ đó, tôi là giả mù sa mụ nghĩ muốn tranh thủ sự đồng tình của anh!"

"Anh biết em là thật tâm! Anh tin! Vừa nãy là nói nhầm!" Anh vội vã phản bác, âm thanh rất lớn, đem cô ôm chặt hơn.

Anh rút cuộc nên đối với cô thế nào đây...

Đường Hạo Nam trong lòng cũng đang giãy dụa, chua xót khó nhịn, có chút tình cảm, ở sâu trong đáy lòng, đã lặng yên nảy sinh.

Không cách nào phủ nhận chúng nó tồn tại, không cách nào phủ nhận lực ảnh hưởng của Hạ Nhất Nhiễm đối với anh.

Chỉ là, anh không biết nên đối đãi với cô như thế nào.

"Vậy còn anh? Tại sao đối tốt với em như thế? Là đang lừa gạt em, hay vẫn lại là vì cái gì?" Cô đưa lưng về phía anh, âm thanh trầm khàn rất nhỏ, đau lòng hỏi.

Anh đột nhiên đối với cô tốt như thế, để cho cô không thể không hoài nghi, anh là đang đùa bỡn cô.

"Bởi vì anh biết em cũng là người bị hại! Cho nên, nghĩ muốn đối tốt với em hơn một chút!" Đây là lý do duy nhất anh có thể tìm ra, thuyết phục chính mình.

Có lẽ là cảm thấy được cô là vô tội, mới nhịn không được nghĩ muốn đối tốt với cô, oan uổng cô nhiều năm như vậy...

Đó chính là đồng tình? Cùng tình yêu không quan hệ.

Hạ Nhất Nhiễm trầm nghĩ, ở trong lòng cười khổ, hốc mắt ẩm áp, không biết nên vui mừng hay vẫn lại là càng thêm khổ sở.

Anh đối tốt với cô, không phải xuất phát từ tình yêu, chỉ là áy náy.

Kỳ thật anh có thể làm đến không căng ghét cô nữa, cô nên cực kỳ vui vẻ.

Cô nhẹ nhàng mà tránh ra khỏi anh, xoay người, ôm lấy thân hình to lớn của anh, đầu ở trên ngực anh cọ xát.

Tay Đường Hạo Nam nhẹ nhàng vuốt ve xoa đầu của cô, môi mỏng hôn lên tóc cô.

"Chuyện năm đó, anh đều đã điều tra rõ ràng rồi?" Cô nhẹ giọng hỏi, lòng đang run run.

Lòng Đường Hạo Nam cũng ần ần đang phát run, nhớ lại mấy năm nay một mực hiểu lầm cô, nhục nhã cô, mà trong lòng cô nhưng vẫn yêu chính mình.

Cảm xúc áy náy mãnh liệt, dạy anh càng ôm chặt cô.

"Không cần lại nói với anh chuyện trước kia!" Anh trầm giọng nói, lời kéo cô ra, cúi đầu, tầm mắt hai người giao nhau.

Hạ Nhất Nhiễm cười cười, "Anh nghĩ rằng em muốn nhắc đến sao? Em cũng không nghĩ muốn." Nói xong, cô từ trong ngực anh rời khỏi.

...

Bữa tối vẫn lại là Hạ Nhất Nhiễm chịu đựng đau bụng kinh đi nấu, anh từ nhỏ sống an nhàn sung sướng, làm sao biết nấu ăn. Sau khi ăn xong, cô muốn đi dọn dẹp, bị anh ngăn lại, anh vậy mà lại đi phòng bếp, bên trong phát ra âm thanh bình bình bâng bâng.

Cô tự động đi đến phòng dành cho khách, cảm thấy được chủ động ngủ trong phòng ngủ của anh không thích hợp.

Cô đang chuẩn bị tắm rửa, áo đều đã cởi.

Ai ngờ, Đường Hạo Nam nổi giận đùng đùng đem cô bế lên, trực tiếp đi phòng ngủ chính, vào buồng vệ sinh.

Vòi hoa sen bị mở ra, dòng nước nóng hầm hập cọ rửa thân thể hai người.

"Sau này, cùng với anh, tất phải theo anh ngủ một giường!" Anh lãnh ngạnh mệnh lệnh, một tay lấy thắt lưng trên người cởi ra, lộ ra thân thể to lớn đầy đặn cường tráng, bắp thịt cùng đường cong kia hoàn mỹ, đủ để cho cô mặt hồng tim đập.

Tuy không phải lần đầu tiên thấy được, cô vẫn lại là không quen ngượng ngừng mặt đỏ rồi.

Đôi tay che chắn trước ngực bị anh kéo ra, lộ ra cảnh xuân trước ngực mê người của cô.

Quần của cô bị anh kéo xuống, ném ở một bên.

Chỉ chốc lát sau, hai người đều trần như nhộng mặt đối mặt, dưới vòi sen tắm dội...

Cô xấu hổ đến một chút cũng không dám cúi đầu, dưới sự chăm sóc của anh, tắm gội sạch sẽ.

Ấm áp như vậy, đối với cô mà nói, không thể nghi ngờ là khắc cốt ghi tâm.

Dưới sự chăm sóc của anh, cô bị anh ôm đi phòng ngủ, mặc trên người áo somi cùng quần đùi ở nhà của anh, bị anh ôm vào trong ngực, anh giúp cô sấy tóc.

Cô đưa lưng về phía anh, dựa vào trong ngực của anh.

Đầu ngón tay của anh thi thoảng ngẫu nhiên đụng chạm lên da đầu nắn cảm của cô, gió mát nhẹ nhàng hiu hiu thổi, để cho cô vừa thoải mái, lại cảm thấy rất kỳ quái, nhất là khi gió mát phe phất tại bên tai cô, cái loại cảm giác kỳ quái tẻ đại này, để cho thân thể cô căng thẳng, hai tay nắm chặt chân.

Ngẩng đầu khi đó, đối mặt chính là tấm gương to treo treo trên bức tường phía đối diện.

Trong gương là một bức ảnh hài hòa ấm áp.

Người đàn ông cười trần, trong lòng ôm lấy cô gái mặc áo somi trắng của đàn ông, bọn họ xem ra là một đôi vợ chồng cực kỳ ân ái, người vợ đang ngồi trong lòng chồng mình, người chồng động tác ôn nhu, sẵn sàng giúp vợ mình sấy tóc...

Vợ chồng, cái từ này, để cho Hạ Nhất Nhiễm xúc động cảm khái, khóe môi không khỏi cong lên.

Đã từng làm mơ cũng chưa nghĩ tới, cô sẽ trở thành vợ của Đường Hạo Nam.

Lại bởi vì một phần di chúc, cô thực trở thành vợ của anh.

Không có cầu hôn, không có hôn lễ, đến nhẫn cưới đều không có, chỉ là làm thủ tục pháp luật...

Hiện tại, cô cảm thấy cuộc hôn nhân này cuối cùng muốn đi đến hồi kết thúc khi đó, anh lại thay đổi chủ ý rồi.

Thật sự có thể nắm tay cả đời, bên nhau đến già sao?

"Em lại suy nghĩ cái gì?" Táp âm của máy sấy tóc biến mất, anh nhìn cô ngây ngốc ngồi trong lòng mình, nhìn cô thất thần hồi lâu trầm giọng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, cười lắc đầu, không có.

"Đi ngủ đi!" Không lại nghĩ đến nữa, qua một ngày tính một ngày đi!

Cô đưa lưng về phía anh nằm xuống, bị anh chuyển lại, đối mặt với anh.

Trong bóng tối, thấy không rõ mặt đối phương, tay Đường Hạo Nam, nhẹ nhàng mà xoa gương mặt cô, chậm rãi vuốt ve.

Cô từ từ nhắm hai mắt, không nói được một lời.

Dần dần, động tác của người đàn ông nhiễm lên tình sắc, đi tới ngực của cô.

Đường Hạo Nam một chút đều đã ngủ không được, ngửi thấy mùi thơm trên người cô, bụng liền là một trận nóng bỏng, nóng được đến phát đau, cực kỳ khó chịu.

"Anh... Bỏ tay anh ra!" Cô lãnh ngạnh nói, quyết đoán đánh lên mu bàn tay anh, lập tức lại bị bắt được, cánh tay của cô bị anh lôi kéo, đòi xuống.

Tay cô đụng phải thứ gì đó cực kỳ cứng rắn!

Hơi chút thất thần, giây lát liền hiểu rõ đó là cái gì!

Hai gò má cô gái nhỏ phút chốc đỏ lên, ửng hồng kia vẫn lan tràn đến cổ, cô theo bản năng muốn rút tay về, Đường Hạo Nam dùng lực giữ lấy, không chịu buông tha cô.

"Anh..."

"Anh bị em gọi lên dục vọng, dù sao cũng phải giải quyết chứ? Kim nén nhiều sẽ mang bệnh đó, em sau này phải làm sao? Đây cũng coi là sex." Giọng Đường Hạo Nam thô cát, lộ ra nồng đậm tình dục, nắm tay cô, chậm rãi lên xuống khuấy động.

Nghe những lời lưu manh của anh, lòng Hạ Nhất Nhiễm tâm từng đợt cuộn sóng run rẩy, mặc dù đã từng thân mật hoan ái qua, nhưng mà, cô đã bao giờ từng cảm của anh như vậy...

"Lưu manh... Uh'm..." Vừa muốn giận dữ mắng anh, anh đột nhiên vùi đầu vào ngực cô...

Thật lâu sau, người đàn ông trong tay cô gái nhỏ của mình đạt được cao trào, phát ra tiếng rên rỉ gọi cảm khăn khăn, thoải mái mà thỏa mãn từ từ nhắm hai mắt.

Hạ Nhất Nhiễm bò lên, chính mình đi toilet rửa tay, lại lấy ra khăn mặt, đỏ mặt, sẵn sóc vì anh lau chùi hết hạ thân ô uế của anh.

Sự sẵn sóc của cô, để cho Đường Hạo Nam cực kì mãn ý.

Cô xử lý xong tất cả, bị anh ôm vào trong ngực.

"Sau này chính là muốn như vậy, giống một người vợ hiền lành, sẵn sóc anh, chiều cố anh!" Người đàn ông híp mắt, trầm giọng mệnh lệnh.

Hạ Nhất Nhiễm không nói, Đường Hạo Nam trợn mắt, xoay người đặt ở trên người cô, giữ mặt cô, "Không được lại không nói lời nào, trả lời anh!"

"Em..." Cô mở ra hai mắt, sắc mặt đỏ hồng, đôi con ngươi trong suốt phút chốc phủ một tầng sương mù dày đặc.

Hoàn toàn không còn là người phụ nữ kiên cường giỏi gian trên thường trường thường ngày, giống một cô nữ sinh lần đầu biết yêu, Đường Hạo Nam cực kỳ yêu thích dáng vẻ thẹn thùng đẹp ngọt ngào này của cô.

Ngón tay người đàn ông tại cánh môi màu đỏ của cô khẽ vuốt, trong không khí ái muội, khiến người ta tâm trí mơ hồ, toàn thân tê tê dại dại, "Không muốn? Hửm?" Anh tiếp tục hỏi.

Đường Hạo Nam là cao thủ tán tỉnh, cũng là người đàn ông cực kỳ có mị lực, đối với phụ nữ lại càng có thu hút, chỉ cần anh nguyện ý, không người phụ nữ nào không quỳ gối dưới chân anh.

Giờ phút này, giọng của anh khàn khàn kêu gọi, hỏi cô.

Hạ Nhất Nhiễm không hề có kinh nghiệm yêu đương, lập tức đã bị anh mê hoặc rồi.

"Nguyện, nguyện ý..."

"Ngoan!"

"Ừm..." Người đàn ông nói xong, ngăn chặn môi của cô, thưởng cho cô một nụ hôn tình yêu triền miên cuồng nhiệt, nụ hôn này, càng thêm khiến Hạ Nhất Nhiễm mê luyến anh sâu sắc.

Cô chìm đắm trong hạnh phúc cùng sự sẵn sóc của anh, quên đau bụng kinh, rất nhanh tiến vào trong mộng đẹp.

...

Một đêm không gặp phải ác, một đêm yên giấc.

Sau một trận mưa, hôm nay trời lại quang đãng, ánh nắng mặt trời sáng sớm làm càng từ cửa sổ sát đất nghiêng mình chiếu vào, Hạ Nhất Nhiễm mở mắt ra, đối diện chính là gương mặt mê người của Đường Hạo Nam.

Khuôn mặt lúc ngủ của anh lười biếng mà vô hại, râu ria lởm chởm mọc, khiến anh càng thêm gợi cảm mê người.

Cô nhìn không được vươn ra ngón tay, nhẹ nhàng mà vuốt ve đường nét khuôn mặt anh, sợ hãi đánh thức anh, cực kỳ cẩn thận, ánh mắt tham lam, tràn ngập mê luyến.

Đường Hạo Nam kỳ thật đã sớm thức dậy, trên mặt giống như có con kiến đang bò, cảm giác nhột nhột tê dại, lại cảm thấy người phụ nữ đáng giận này làm tức giận rồi, cô không biết đàn ông sáng sớm dục vọng là cực mạnh liệt à?!

Ánh mặt trời chiếu sáng lên khuôn mặt tuần tú của anh, khoảng cách như vậy gần, môi của cô nhìn không được hướng tới khuôn mặt tuần tú của anh ghé sát vào...

Cảm thấy được cô sắp hôn xuống, Đường Hạo Nam tiếp tục làm bộ ngủ, tim vậy mà đập càng lúc càng nhanh, anh thậm chí có thể cảm nhận được tiếng tim đập "thùm thụp" của chính mình.

Tuân theo cảm giác từ nội tâm, giờ phút này, cô không cách nào không chế chính mình, đôi môi dần dần ghé sát vào đôi môi kêu gọi của anh.

Lòng đang rung động, khăn trương nín thở.

Chẳng bao lâu sau, cái người con gái Hạ Nhất Nhiễm si ngốc trầm mê Đường Hạo Nam, cũng là như vậy, nhìn anh, rất muốn hôn anh một phen, liền một phen.

Khi đó, có cho cô một trăm cái lá gan, đều sẽ không làm như vậy.

Bởi vì anh có bạn gái.

Hiện tại khác rồi, anh đã thừa nhận cô cái người vợ này, mà còn, bọn họ đã hôn qua rất nhiều lần.

Nụ hôn đơn thuần, hạ xuống.

Lúc môi của cô xoa sát đến môi của anh khi đó, một dòng điện mãnh liệt xông ra.

Cô nhanh chóng phải rời khỏi, ai ngờ, Đường Hạo Nam đột nhiên giữ lấy gáy cô, rồi sau đó, nảy sinh ác độc hôn cô!

Anh thức dậy!

Cô giống như con mèo nhỏ, ăn vụng bị anh bắt quả tang tại trận!

Hạ Nhất Nhiễm xấu hổ lúng túng vô cùng, thật muốn chui xuống gầm giường mà trốn!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Đồng Y Mộng mở hai mắt ra

Đồng thời cũng có cổ cảm giác hoảng hốt dâng lên, bất quá, cổ cảm giác hoảng hốt kia rất nhanh đã bị nụ hôn bá đạo cường thế nóng bỏng của anh đuổi đi mất, chỉ còn lại có lòng tràn đầy luồng cuồng cùng yêu say đắm, cô bị anh hôn đến thở hồng hộc.

Bàn tay người đàn ông đã tìm đến quần lót của cô, đang sờ đến băng vệ sinh thật dày khi đó, ảo não thu tay lại.

Sau khi cô bị buông ra, lập tức đứng dậy, kéo chăn ra xuống giường, giống như đang chạy trốn lao thẳng đến phòng vệ sinh.

Đường Hạo Nam nằm ở trên giường, hai mắt nhìn trần nhà, khoe miệng cong lên như có như không đang cười.

Di động trên tủ đầu giường vang lên, anh sờ qua lấy, thấy báo hiệu là Chu Giai Ngưng gọi đến, đôi mày thâm thúy nhíu lên.

"Có chuyện gì?"

"Đường tổng, anh tối hôm qua đi đâu rồi hả? Người ta đúng là đợi anh thật lâu..." Tiếng Chu Giai Ngưng chua giọng truyền đến, Đường Hạo Nam ngồi dậy, lúc này mới nhớ tới tối hôm qua cùng Chu Giai Ngưng là có hẹn.

"Tối hôm qua có việc đột xuất, quên mất. Kha Dịch Thần bên kia, có cái động tĩnh gì? Trực tiếp ở trong điện thoại nói!" Đường Hạo Nam vừa nói, vừa xuống giường, đi đến bên cạnh tủ quần áo, tìm một bộ quần áo, một tay mặc quần vào.

"Đường tổng... Người ta muốn gặp anh, với anh gặp mặt nói..." Giọng Chu Giai Ngưng làm nũng truyền đến, Đường Hạo Nam không vui nhún mày.

Khóa dây lưng kim loại phát ra âm thanh giòn dã, anh thân thể trần đứng ở bên cạnh cửa sổ sát đất, lộ ra bắp thịt to lớn toàn thân, "Giai Giai, cô nên là rõ ràng tính tình của tôi."

Giọng Đường Hạo Nam không giận mà uy, bình thường, anh nói như thế, là muốn cho đối phương một câu cảnh tỉnh.

Chẳng thế thì, chờ anh thật sự phát giận, đến lúc đó, đối phương chỉ có thể chịu không nổi rồi!

Đường Hạo Nam lòng dạ độc ác, Chu Giai Ngưng đã từng biết đến, trước đó không lâu lại vẫn nghe nói, ở Bắc Kinh có một ông chủ bị anh chinh đến táng gia bại sản.

Chu Giai Ngưng lưng toát mồ hôi lạnh, liền vội cười làm lành, "Đường tổng, người ta chỉ là đùa một chút với anh thôi! Kỳ thật, Kha Dịch Thần gần đây không có cái động thái gì, chủ yếu là, người này, giống như không gần phụ nữ, chị em tốt của em vài lần nghĩ muốn tiếp cận anh ta, đều đã tiếp cận không được!"

"Không gần phụ nữ? Tôi không tin." Đường Hạo Nam giọng lãnh đậm giễu cợt, con ngươi liếc về phía mặt trời mọc.

Kha Dịch Thần, hiện tại là cái đinh trong mắt anh!

Lần trước nhảy lầu, sự kiện Axit Sunfuric, tuy không có chứng cứ trực tiếp chứng minh là kẻ đó gây nên, nhưng mà, tin tức anh điều tra được quả thật là kẻ đó ở trong tối đối phó Đường thị.

"Đường tổng, một đàn em trong nghề chính miệng nói với em, còn có ghi âm làm chứng đó! Cô ta đem thắt lưng của Kha Dịch Thần đều đã mở ra, chính mình cỡi sạch trần như nhộng, Kha Dịch Thần cũng chưa phản ứng. Người đoán anh ta đối với đàn em của em nói gì không?"

"Hừ..." Đường Hạo Nam hừ lạnh, cái gì cũng chưa nói, bên kia, Chu Giai Ngưng lập tức báo cáo tiếp, biết Đường Hạo Nam không kiên nhẫn đoán.

"Vị đàn em đó của em cho rằng anh ta về phương diện kia không được, châm chọc Kha Dịch Thần một câu. Kha Dịch Thần đen mặt nói, anh ta chỉ đối với người con gái mình yêu thích có cảm giác! Lại vẫn lấy ra một sợi dây chuyền, trên mặt sợi dây chuyền dán ảnh chính là ảnh chụp Hạ Nhất Nhiễm! Đường tổng, em nói đều là chuyện hoàn toàn xác thực!"

Chu Giai Ngưng nhấn mạnh, ngữ khí cực kỳ chắc chắn.

"Tiếp tục theo dõi sát sao!" Đường Hạo Nam tức giận nói một câu, lập tức cúp điện thoại.

Hạ Nhất Nhiễm từ phòng vệ sinh đi ra, nhìn anh thân mặc quần tây trang, trên thân lại để trần, không khỏi mặt đỏ.

Đường Hạo Nam nhìn đến cô, sắc mặt cũng không tốt đẹp chút nào, gắt gao nhìn chăm chăm cô, như muốn đem linh hồn của cô nhìn thấu.

Có thể nói, Kha Dịch Thần lúc trước cùng cô bỏ trốn, quả thực là một cây kim trong lòng anh.

Cảm giác giống bị cô phản bội.

"Anh xảy ra chuyện gì sao?" Nhìn sắc mặt Đường Hạo Nam không thích hợp, cô đến gần, quan tâm hỏi.

Ở nơi cách anh một bước, cô bị anh kéo đến trong ngực, người đàn ông một tay giữ lấy eo cô, một tay nâng cằm cô!

"Sau này, em dám cùng Kha Dịch Thần gặp mặt một lần, anh liền chặt đứt chân của em!" Đường Hạo Nam lãnh ngạnh quát, vẻ mặt hết sức nghiêm túc, như vậy không giống nói đùa.

"Lại xảy ra chuyện gì?!" Vừa mới còn rất tốt, lúc này lại..

Anh đây là đang ghen? Hay vẫn lại là đang không tin cô?

Ánh mắt Đường Hạo Nam đang lóe ra, lòng đang run rẩy, trải qua nhiều chuyện như vậy, anh đối với Hạ Nhất Nhiễm căn bản không một chút tín nhiệm, liền ngay cả hiện tại đều đã đang hoài nghi cô đối với anh là không thật tâm, có ở trong bóng tối cùng Kha Dịch Thần cấu kết chính anh hay không.

Biểu hiện hiện tại của cô, có phải là đang nguy trang hay không?

Nếu quả thật là như vậy, anh nhất định sẽ giết chết cô!

"Hạ Nhất Nhiễm, em dám phản bội anh, anh thật sự sẽ hủy đi em!" Trên khuôn mặt tuấn tú của người đàn ông hiện lên ngạo độc ý, khiến người ta kinh hãi, Hạ Nhất Nhiễm hoảng hốt, người đàn ông cô yêu, rốt cuộc là người lòng dạ độc ác như thế nào.

"Em cũng hi vọng anh có thể tin tưởng em, nếu, anh coi em như vợ mình, nên tín nhiệm em." Ánh mắt cô nhìn thẳng anh, trầm giọng nói.

Đường Hạo Nam không nói gì, trầm mặc đi buồng vệ sinh.

Hạ Nhất Nhiễm cũng không lại truy hỏi, sợ lại gây gổ.

Ăn điểm tâm thời điểm, anh cũng chưa nói cái gì nói.

Đường Hạo Nam thoáng lạnh thoáng nóng như vậy, để cho Hạ Nhất Nhiễm đoán không được suy nghĩ thật trong lòng của anh, chỉ có thể càng thêm thật cẩn thận theo sát cùng anh ở chung, gần bó một đoạn tình cảm vợ chồng như bước trên băng mỏng một dạng này.

...

Đây là Hạ Nhất Nhiễm lần thứ hai đến thăm Đồng Y Mộng, trước đó, cô cố ý gọi điện thoại cho Đường Hạo Nam, là được sự cho phép của anh, mới đến.

Trong phòng bệnh, vẫn lại là cái thế giới như cổ tích một dạng kia.

Sắc mặt Đồng Y Mộng xem ra so với trước kia tốt hơn nhiều, hai gò má hơi hơi ửng nhợt nhạt phấn hồng.

Giống như một người đang khỏe mạnh ngủ thiếp đi vậy, chẳng qua, vẫn lại là cực kỳ gầy.

Cô ở cạnh giường bệnh ngồi xuống, "Mộng Mộng..."

Nhẹ giọng kêu hô, Đồng Y Mộng vẫn như cũ như vậy, vẫn không nhúc nhích, một chút cũng không có sinh khí.

"Hạo Nam nói, muốn cùng cô nói chuyện nhiều hơn, nếu có kỳ tích xảy ra, cô thật sự khả năng sẽ tỉnh dậy." Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười nói, cũng không phải là đùa trẻ, đều là là nam nữ trưởng thành ở thành phố lớn tiếp thu giáo dục hiện đại, lấy đâu ra nhiều kỳ tích như vậy.

Nhưng vẫn lại là cực kỳ hi vọng Đồng Y Mộng có thể tỉnh, nói vậy, áy náy trong lòng cô sẽ giảm bớt đi chút ít, cùng với Đường Hạo Nam cũng sẽ kiên

định thêm một chút.

Nói đi thì nói lại, lỡ như Đồng Y Mộng thật sự thức dậy, Đường Hạo Nam còn có thể tiếp tục cùng với cô sao?

"Hạo Nam cũng tin tôi năm đó cũng là bị người hại, Mộng Mộng, xin cô cũng tin tưởng tôi, tôi cũng là người bị hại." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói, khóe miệng nhếch cười khổ.

"Có chút lời nói, tôi không biết nên làm sao nói với cô, chỉ hy vọng cô có thể tha thứ, chuyện tình cảm, liền giao cho duyên phận cùng thời gian đi. Đúng cùng sai, phân được không rõ ràng như vậy."

Cô muốn nắm giữ tốt cơ hội này, cô gắng làm tốt người vợ của Đường Hạo Nam, đừng cảm một lần, không lại có tiếc nuối.

Đồng Y Mộng vẫn không nhúc nhích, Hạ Nhất Nhiễm bắt đầu dĩ lắc lắc đầu, còn nói vài câu, đi ra phòng bệnh.

Cửa phòng bệnh mới vừa khép lại, người thực vật trên giường bệnh, đột nhiên mở hai mắt ra, một đôi mắt to đen tuyền, hiện lên ánh sáng âm hiểm, khóe miệng nhếch lên tươi cười lạnh lùng.

"Hạ Nhất Nhiễm, tôi sẽ để cho cô thấy rõ, Đường Hạo Nam rốt cuộc là tin tưởng cô, hay vẫn tin tưởng tôi..." Đồng Y Mộng lầm bầm nói, sau đó lại đóng lại hai mắt.

Hạ Nhất Nhiễm mới ra đến cửa lớn bệnh viện, vậy mà lại nhận được điện thoại của cha mình - Hạ Dụ Kỳ!

Đã vài năm không gặp mặt.

"Nhiễm Nhiễm, mẹ kế của con muốn bán tòa nhà mẹ con để lại cho con kia!"

Vừa nghe nói đến chuyện liên quan đến mẹ mình, Hạ Nhất Nhiễm nháy mắt liền nổi giận dùm dùm!

"Bà ta dám?!" Cô ngoan độc nói

Xong, cúp điện thoại, ngồi lê xe ô tô màu trắng của chính mình.

Chiếc xe này đã mua được hai năm, trước đó không lâu mới đưa đi bảo dưỡng.

Một bên lái xe, một bên hận đến hai tay run rẩy, nắm chặt tay lái.

Cái người đàn bà Cố Tú Văn này, bắt đầu để ý đến bất động sản mẹ để lại cho cô rồi!

Nằm ở thành phố Sùng Xuyên, số 9 đường Thanh Phổ là một tòa nhà được xây dựng từ thời dân quốc, là nhà mẹ đẻ của Hạ Nhất Nhiễm. Ở trong trí nhớ mơ hồ của Hạ Nhất Nhiễm, mẹ trước kia thường xuyên mang cô đến nơi này chơi đùa, cũng là ở trong tòa nhà này xảy ra chuyện.

Hạ Nhất Nhiễm nhớ lại chuyện trước đây, ngực kìm nén phần nộ cùng bị ai.

Vốn dĩ tòa nhà này là di sản mẹ để lại cho cô, chờ sau khi cô trưởng thành, mười tám tuổi sẽ đem bất động sản chuyển sang danh nghĩa của cô.

Nhưng mà, Cố Tú Văn ở sau lưng gian lận, căn nhà kia, sớm thành bất động sản dưới tên của Cố Tú Văn rồi!

Cô đã từng nghĩ biện pháp đoạt lại, nhưng mà, không có năng lực đó.

Chỉ có Đường Hạo Nam đã từng đồng ý qua với cô, tương lai nhất định giúp cô đoạt lại.

Hiện tại...

Đó là nhà ngoại của cô, là căn nhà mẹ đã từng nhớ mãi không quên!

Hạ Nhất Nhiễm rất nhanh đến chỗ cửa biệt thự Hạ gia.

Cách lần trở về trước, đã có hai tháng rồi.

Nếu không phải bắt buộc đi, cô tuyệt không bước vào nơi này nửa bước!

Người giúp việc thím Ngô mở cửa lớn cho cô, "Đại tiểu thư, người tới rồi..."

"Thím Ngô, bà Cố có ở nhà không?" Hạ Nhất Nhiễm trầm giọng nói, chỉ thấy cha mình Hạ Dụ Kỳ từ trong biệt thự đi ra, cô không đợi thím Ngô trả lời, lập tức đi tới.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn người cha vài năm không gặp của mình, so với lúc trước, ông già hơn rất nhiều, mái tóc đã ngã hoa râm.

Trên mặt đã có rất nhiều nếp nhăn, lại không mập ra, khuôn mặt vẫn lại là cực kỳ anh tuấn.

Về mặt cô cũng không dui đi ít nhiều, đối với người cha này, không có quá nhiều tình cảm. Cho dù có một chút tình cảm cha con, cũng sớm bị sự kiện năm đó làm cho phai mờ rồi!

Hạ Dụ Kỳ nhìn về mặt con gái mình lãnh đạm không chút cảm xúc, ở trong lòng thở dài, "Nhiễm Nhiễm, bà ấy không ở nhà, chúng ta đi ra vườn hoa phía sau nói chuyện đi."

Giọng nói hơi chút già nua truyền đến, trong giọng nói lộ ra hòa ái của trưởng giả đối với văn bối, loại hòa ái này ở trong mắt Hạ Nhất Nhiễm, cực kỳ đối trá.

Hạ Nhất Nhiễm đi theo bóng dáng của ông, đi ra vườn hoa.

Trong vườn hoa có một khu rừng trúc lớn, các loại bồn hoa cùng hoa sơn trà, cùng trong trí nhớ của cô một dạng.

Chỉ là không thấy chiếc xích đu trước đây cô thường hay chơi đùa nữa.

"Chuyện tòa nhà của mẹ, tôi là kiên quyết hẳn không để cho bà ta bán! Bất động sản kia vốn nên là của tôi! Bà Cố dám lỗ mẫm, tôi nhất định sẽ kiện bà ta lên tòa án!" Hạ Nhất Nhiễm không khách khí nói, thái độ lãnh ngạnh.

Hạ Dụ Kỳ vốn đưa lưng về phía của cô xoay người lại, ánh mắt nhìn cô, "Nhiễm Nhiễm, công ty chúng ta vài năm nay bị tên tiểu tử Đường Hạo Nam chinh suy sụp đến không sai biệt lắm, thiếu một đồng nợ nần, nếu còn không trả, pháp viện liền muốn niêm phong luôn tòa biệt thự này rồi!" Hạ Dụ Kỳ về mặt khuôn mặt u sầu, sớm đã không còn hăng hái năm đó.

"Ồi... Thì ra, muốn bán tòa nhà cũ kia, là vì trả nợ à... Chẳng qua, sớm biết hôm nay, các người hà tất lúc trước còn làm?! Các người liền tính ra đường ở, hay ngủ đầu đường xó chợ, cũng đừng mơ tưởng động đến bất động sản của mẹ tôi! Tôi sẽ không thương cảm các người!" Hạ Nhất Nhiễm trầm đĩnh tiết thiết rống, nghĩ đến Cố Tú Vân năm đó muốn đem cô ném lên giường của một tên nhà giàu mới nổi, cô vẫn luôn hận thấu xương, bao gồm cả người cha này!

Hạ Dụ Kỳ phức tạp nhìn cô con gái lớn trước mắt cùng trước kia một chút cũng không nhau, vài năm nay, cô biến hóa quá lớn.

Trở nên cường thế mà lãnh khốc, ông cũng cảm nhận được, hận ý sâu sắc trong lòng cô!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Sự lãnh đạm của cô

Có thể để cho cô chỉ trong vài năm thay đổi lớn đến như thế, thành thực nhiều như thế, chắc chắn là bởi vì quá tổn thương.

Hạ Dụ Kỳ nhìn con gái lớn trước mắt cùng trong trí nhớ hoàn toàn trái ngược, một cổ ánh mắt tự nhiên nảy sinh.

"Nhiễm Nhiễm, chuyện đó thật là lúc trước cha cũng chẳng hay biết gì!" Ông biết, cô hận ông cái gì, bắt đắc dĩ nói.

"Liên tính ông lúc ấy không biết, về sau thì sao?! Tại sao không đứng ra chủ trì công đạo cho tôi?! Ông trước sau lại vẫn hướng về họ Cố kia! Mời ông chuyển lời cho Cố Tú Vân, tôi nhất định phải đoạt lại tòa nhà kia! Chờ nhận đơn kiện của tòa án gửi đến đi!" Hạ Nhất Nhiễm trầm đĩnh diệt tiết nói.

Bóng dáng mảnh khảnh rất nhanh biến mất ở trong hoa viên.

Mới ra khỏi biệt thự Hạ gia, cô mà bắt đầu liên hệ luật sư, hỏi ý kiến vụ kiện này muốn làm sao cãi thắng.

Lúc đó, sắc trời đã tối, cô tiến đến văn phòng luật sư.

"Luật sư Giang, ông xem tài liệu của tôi đã đầy đủ chưa?"

Hạ Nhất Nhiễm nhìn luật sư Giang ở đối diện đang xem tài liệu cô chuẩn bị, trầm giọng hỏi, nhìn về mặt của luật sư Giang, cảm giác kết quả không tốt lắm.

Quả nhiên...

"Hạ tiểu thư, vấn đề mấu chốt của vụ án này chính là nếu như khi mẹ cô còn sống lập ra di chúc thì tốt rồi, không có phần di chúc kia, tôi nghĩ muốn cãi thắng vụ án này thật sự rất khó!"

Hạ Nhất Nhiễm cũng biết phần di chúc kia là mấu chốt, nhưng mà, di chúc thật sự sớm bị Cố Tú Vân động tay chân, cô hiện tại chỉ có một bức thư mẹ để lại, nội dung bức thư là nói tòa nhà kia để lại cho cô.

Cố Tú Vân sớm cấu kết luật sư lập di chúc năm đó, bóp méo nội dung di chúc rồi.

Di động trong túi xách vang lên, thấy báo hiệu là Đường Hạo Nam gọi đến, cô lập tức đi ban công nhận điện.

"Em đang ở đâu?! Anh đã đi mua xong thức ăn chờ em về nấu cơm, người đâu?!" Đường Hạo Nam tuy đối với cô đã tốt lên rất nhiều, nhưng mà mỗi khi nóng giận, vẫn lại là tính tình hung bạo, đối với cô hô to gọi nhỏ.

"Em đang có việc bận, khả năng sẽ tối muộn mới trở về." Cô ôn hòa nhã nhặn nói.

"Việc bận? Em bận rộn cái gì?! Đừng nói với anh là còn đang ở công ty tăng ca! Em buổi chiều liền không ở công ty!" Đường Hạo Nam giận, cô có thể có cái chuyện gì chứ? Anh gọi cô trở về, cô còn dám không trở về!

"Em thật sự có chuyện quan trọng! Anh đi ra ngoài ăn trước đi, em trở về sẽ giải thích với anh."

"Hạ Nhất Nhiễm! Anh cho em thời gian nửa tiếng, nếu em không trở lại, đêm nay đừng nghĩ nhìn thấy anh!" Đường Hạo Nam giống như đứa trẻ đang hờn dỗi, tức giận nói.

Hạ Nhất Nhiễm nhũu chặt mày, tức giận thở hắt ra một hơi, trực tiếp cúp điện thoại.

...

Trong phòng khách, Đường Hạo Nam lười biếng ngồi ở trên ghế sofa, uống Whisky, hai mắt nhìn chăm chăm chiếc đồng hồ cổ trên vách tường đối diện, mắt thấy thời gian ba mươi phút dần dần muốn kể thúc, anh càng uống càng nhiều.

Hạ Nhất Nhiễm cái người phụ nữ chết tiệt này, cô cho rằng cô là ai?!

Cô dám không đúng giờ trở về, anh đêm nay nhất định đi tìm người phụ nữ khác!

Người nào đó ở trong lòng căm giận nghĩ như vậy.

Kim đồng hồ đang chậm rãi nhích đi từng chút một, bình rượu dần dần thấy đầy, dạ dày truyền đến một trận đau nhói khó chịu.

Vốn dĩ bụng đói kêu vang cồn cào, lại uống rượu, dạ dày không đau mới là lạ.

Đường Hạo Nam ôm bụng, nhìn thời gian liền muốn đến, lòng ngực bùng bùng lửa giận.

Anh đứng lên liền muốn hướng chỗ cửa ra vào đi đến.

Cửa truyền đến động tĩnh, người đàn ông vẻ mặt vừa xoắn xuýt vừa căm giận, mới vừa cong môi mỉm cười, giây lát đã lãnh nghiêm mặt mím môi.

Hạ Nhất Nhiễm vội vã tiến vào, dáng vẻ thờ hờn hèn.

"Em không muộn chứ?" Nhìn đến anh, cô vội vã nói, hướng anh mắt tròn trăng.

Đường Hạo Nam nâng lên cổ tay phải, tay trái giữ lấy mặt đồng hồ, một vẻ đang tính thời gian, Hạ Nhất Nhiễm thay đổi dép lê, đã đi tới.

Nhìn đến trên bàn trà có vỏ chai rượu, mày đẹp nhũu chặt lại, "Anh lại uống rượu?!" Cô trách cứ nói, vẻ mặt rất không vui.

"Em đang giáo huấn tôi?" Đường Hạo Nam vẻ mặt thối tha vô cùng, liếc cô, vẫn như cũ một vẻ nhìn chỉ muốn đánh vào mặt.

"Anh vừa hút thuốc lại còn uống rượu, đến lúc đó thân thể suy sụp mang bệnh thì phải làm sao? Cũng không phải trẻ con, một chút tốt xấu cũng không biết." Hạ Nhất Nhiễm nghiêm túc nhìn anh, tức giận nói, dọn dẹp hết chai rượu trên bàn trà.

Cực kỳ giống người vợ hiền đang quở trách chồng mình.

Cô đi đến phòng bếp.

Đường Hạo Nam vội vàng đuổi theo.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em còn dám giáo huấn anh! Thực nghĩ chính mình là..." Lời châm chọc, không thể hoàn toàn nói ra miệng, Hạ Nhất Nhiễm dậm chân, xoay người, hai mắt nhìn thẳng mặt anh.

"Anh bảo em làm tốt bốn phận người vợ của anh, nhưng mà trong tiềm thức của anh, vẫn đang không thừa nhận em cái người vợ này, đúng không?" Cô bình tĩnh hỏi, nhìn không ra được đáng vẻ khổ sở, nói xong, lại xoay người đi.

Không có sao?

Chỉ là vô ý miệng không dẫn đo nghĩ muốn châm chọc cô thôi.

Ở trước mặt cô, anh luôn không thể khống chế nổi lời nói và việc làm của chính mình.

Trong nhà bếp, Hạ Nhất Nhiễm đã bắt đầu nấu cơm, Đường Hạo Nam thấy cô đang lấy gạo, giương giọng mở miệng: "Anh không muốn ăn cơm! Anh muốn ăn mỳ thịt bò!"

"ok!" Hạ Nhất Nhiễm trầm giọng nói, đem gạo để ở một bên, không có nói thêm một lời.

Đường Hạo Nam cảm giác cô đang tức giận.

Bóng dáng cao lớn đi đến tiến vào, nhìn cô từ trong tủ lạnh cầm vài dạng nguyên liệu nấu ăn.

Bộ dạng của Hạ Nhất Nhiễm rất bình tĩnh, tóc buông lỏng phía sau được cô quấn lại thành búi, không giống bình thường đẹp ngọt ngào đáng yêu.

"Em vừa mới đang bận rộn cái gì?!" Anh chất vấn, giọng điệu không tốt.

"Tôi không có nghĩa vụ chuyện gì cũng đều phải báo cáo cho anh đi? Bình thường giữa vợ chồng là ngang hàng, tôn trọng lẫn nhau, tôi không nghĩ muốn nói mấy chuyện riêng của mình, không cần thiết phải nói cho anh." Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói, cầm dao, cắt thịt bò.

"Ôi, riêng tư? Đường phu nhân thân yêu của anh, toàn thân em trên dưới có chỗ riêng tư nào không bị anh xem qua? Bây giờ còn cùng anh nói riêng tư?" Đường Hạo Nam hai tay khoanh tay trước ngực, hướng cô sâu xa châm chọc.

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, đối với anh mắt tròn trăng.

"Em còn dám xem thường anh!" Người phụ nữ này thật đáng đánh đòn, cho cô chút ánh sáng mặt trời, cô liền sáng lạn!

Cô gục đầu xuống, tiếp tục thái rau, lấy một cây hành lá đem rửa, cao thái sắc bén nhanh chóng cắt nhỏ hành lá, Đường Hạo Nam vừa thấy liền hết hồn, sợ ngón tay cô bị cắt đến, mà còn, đáng vẽ cô cực kỳ dùng lực, giống như đang phát tiết.

Một cây hành lá bị cô cắt xong, anh nhẹ nhàng thờ ra.

Thật đúng là sợ cô lấy dao chặt mình!

Hạ Nhất Nhiễm đặt dao xuống, động tĩnh rất lớn, phát ra âm thanh, lại đi đến bên cạnh bếp gas, không nói một tiếng, xem ra giống đang tức giận.

Anh còn không có tức giận, cô trái lại còn nổi giận với anh!

"Hạ Nhất Nhiễm! Em đang giận anh?"

Cô không trả lời, đang nấu tương thịt bò, trong chảo phát ra âm thanh xì xèo.

"Cô gái không biết suy xét!"

Anh rửa thơm một tiếng, ra khỏi phòng bếp!

Vừa đến phòng khách, anh gọi điện thoại cho Hứa Thành, để cho anh ta điều tra Hạ Nhất Nhiễm xế chiều đi đâu.

Chỉ chốc lát sau liền có kết quả.

Cô đi bệnh viện, sau đó trở về Hạ gia một chuyến, tiếp theo lại đi đến văn phòng luật sư...

Đi Hạ gia để làm gì?

Theo anh biết, cô vài năm nay dường như không từng trở về nhà mẹ đẻ.

Đường Hạo Nam hồ nghi trầm tư, cảm thấy được Hạ Nhất Nhiễm có chuyện gì gạt anh!

Không hiểu sao có chút căm tức.

Mấy ngày nay, bọn họ sớm chiều ở chung, rất nhiều đồ cùng của cô đều được đưa đến nơi này.

Hai người ở chung hết sức hòa hợp, càng lúc càng giống một cặp vợ chồng bình thường, có khi anh lại vẫn cùng cô ra ngoài cùng nhau ăn cơm, còn bị phóng viên chụp đến, lên tin tức đầu đề.

Ăn cơm thời điểm, cô cũng không nói chuyện, cô không nói, anh cũng không lên tiếng.

Cô lạnh lùng, anh so với cô lại càng lạnh lùng hơn.

Không giống như trước đây, hai người cùng đi phòng bếp rửa bát, Đường Hạo Nam dẹp bát đĩa xong liền đi thư phòng.

Hạ Nhất Nhiễm một lòng nghĩ đến chuyện nhà cũ, không tâm tư đi dỗi dành anh.

Mà còn, anh quá cường thế, căn bản chưa cho cô một chút tôn trọng cùng hòa bình nên có, thật giống như anh thừa nhận cô cái người vợ này, là giống như đang bố thí cho cô vậy.

Hạ Nhất Nhiễm trở lại phòng ngủ chính, Đường Hạo Nam đã tắm rửa xong, không mặc áo ngủ, bên hông chỉ quấn một cái khăn tắm.

Cô cầm quần áo cùng vấy ngửi, lập tức vào phòng tắm.

Tắm bồn thời điểm, còn đang suy nghĩ chuyện nhà cũ.

Nếu không có cách nào kiện lên tòa án, có thể dùng những phương pháp khác đem nhà cửa giành trở về hay không?

Mua?

Cố Tú Vân sẽ đem nhà cũ bán cho cô sao?

Rất không có khả năng.

Liên tính có khả năng, cũng sẽ ra giá trên trời, cô căn bản không có tiền bạc gì.

Đường Hạo Nam đợi nửa giờ, cô còn không có đi ra, phiền não nghĩ muốn đi vào kéo cô ra ngoài!

Nghe được từ phòng vệ sinh truyền đến tiếng máy sấy "Ong ong", anh nhin xuống, rót một ly rượu đỏ, ngồi ở trên ghế sofa, nhàn nhã thưởng thức.

Hạ Nhất Nhiễm sấy khô tóc xong ra tới, thấy Đường Hạo Nam mặc áo ngủ tơ lụa màu tím sẫm, ngồi ở trên ghế sofa, tay phải cầm một ly rượu đỏ, rượu trong ly là sóng sánh ánh đỏ say lòng người.

Nhẹ nhàng lay động, tư thế tao nhã, tôn quý, ánh sáng ngọc từ đèn thủy tinh chiếu xuống, anh tuấn mỹ như vậy.

Bất luận như thế nào Đường Hạo Nam ở góc độ nào cũng đều là một loại mê người như vậy.

Phát hiện tầm mắt chính mình bị đáng vẻ thâm sâu khó lường của anh hấp dẫn, Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, ở trong lòng cười nhạo mình hoa si.

Cách đó không xa, cô gái mặc trên người vấy ngửi tơ lụa hai dây màu tím, dây vấy ngửi rất nhỏ, cổ áo hình chữ V khoét sâu thêu viền khêu gợi, khe rãnh mê người như ẩn như hiện...

Một mái tóc xoắn màu nâu nhạt, buông xõa tự nhiên rối tung ở phía sau, vừa mới sấy khô, xem ra xoã tung lười biếng, khuôn mặt trái xoan tinh xảo, nhìn sao mà đẹp đến vậy.

Cô là một người phụ nữ thành thực, quyến rũ.

Không còn là tiểu nha đầu năm đó leo đèo theo anh xưng huynh gọi đệ, anh trước kia tại sao không phát hiện, Hạ Nhất Nhiễm chết tiệt lại có đẹp đến như thế...

So với rượu đỏ trân quý 82 năm vẫn còn say lòng người hơn.

"Lại đây..." Đôi con ngươi đen đẹp mê người của người đàn ông, trói chặt lấy bóng dáng cách đó không xa, thấp giọng mệnh lệnh.

Hạ Nhất Nhiễm giống bị anh làm ma pháp sai khiến, hai chân không nghe lời chỉ đạo của não bộ, lại thật sự theo giọng nói hướng anh đi tới.

Cô gái nhỏ đứng ở bên cạnh anh, một đôi chân trắng nõn thẳng tắp, chân mang một đôi dép kẹp, toàn bộ ngón chân trắng nõn đáng yêu lộ ra ngoài, không to bất kỳ loại sơn móng tay gì.

"Anh thế nào vẫn còn không... A..." Khi nói chuyện, đột nhiên bị anh giữ chặt, cô ngã ngồi ở trong lòng anh.

Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi, giữ chặt cô ở trong lòng ngực mình, cầm lấy ly rượu, uống một ngụm rượu đỏ, rồi sau đó, cúi đầu, bỗng dưng ngăn chặn môi cô.

Hương vị nồng cay say lòng người bị anh đổ vào trong miệng cô, ở trong miệng lan tỏa...

Một cổ hương vị nồng đậm ngọt ngào ở trong miệng quanh quẩn, cô nuốt xuống ngụm rượu, chống lại đôi con ngươi đen như Hắc Diệu Thạch của anh.

Hai người mặt đối mặt, có rượu theo khoe miệng cô chảy xuống. Đường Hạo Nam mạnh há miệng, trước khi rượu rơi xuống, hút lấy, phát ra âm thanh ái muội rất lớn.

"Uh'm..." Tim cô đập nhanh, anh cuồng dã cùng dã tính như vậy làm cô chống đỡ không được, chỉ cảm thấy máu huyết toàn thân đang sôi trào, kêu gào, trầm mê trong sự cuồng dã của anh.

Đường Hạo Nam lại rót ly rượu, bùng ly rượu lên, để cho cô há miệng, cô mới vừa mở ra, ly rượu bị anh nghiêng, rượu đỏ như máu yêu đã chảy vào trong miệng cô, có bắn tung tóe vẩy ra ngoài, dọc theo chiếc trắng nõn của cô, ngã tiến vào trong cổ.

Ly rượu "Bốp" một tiếng bị anh ném vụn, người đàn ông cúi đầu, vùi vào trong cổ cô, hút lấy những giọt rượu này.

Dã tính mười phần...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Cung chiêu của anh

Phân không rõ là bị rượu đỏ hay chính bởi sự cuồng dã của anh làm cho mê say, Hạ Nhất Nhiễm ngửa đầu ra phía sau, một tóc quăn buông rơi, theo đầu cô lắc lư, lại lắc lư, dập dờn ra mỹ lệ cuộn sóng.

Anh đem toàn bộ rượu đỏ vương trên cằm cổ cô hút sạch sẽ, ở trên cằm cổ tuyết trắng lưu lại chỉ chút ấn ký màu đỏ.

Hạ Nhất Nhiễm vừa muốn đứng dậy, Đường Hạo Nam trực tiếp đứng lên, ôm cô đi về phía giường lớn...

Anh biết, kỳ nghỉ lễ của cô vào ngày hôm qua đã kết thúc rồi!

Ý đồ của người đàn ông cực kỳ rõ ràng, chẳng qua là Hạ Nhất Nhiễm không có cự tuyệt, ở Bắc Kinh cũng đã đột phá tầng giới hạn cuối cùng rồi, mấy ngày nay mỗi đêm đều đã cùng giường chung gối.

"Nhẹ chút! Quần áo của em cũng bị xé rách hết rồi!"

Cô bị anh đè ép ở trên giường, anh vùi đầu ở trên lưng của cô...

Nhìn vết sẹo xấu xí nhẵn nhúm sau lưng cô, ngực kích động, môi mỏng như lông vũ, mềm nhẹ rơi vào trên vết sẹo.

"Có còn đau không?" Người đàn ông phát ra âm thanh khêu gợi, hơi thở gấp gấp hỏi, ánh mắt mê luyến lạc trên những cái vết sẹo kia.

"Không... Không đau..." Hạ Nhất Nhiễm thở gấp nói, miệng vết thương sớm khép lại, căn bản cảm thụ không tới bất luận cái đau đớn gì.

...

Lúc đó, hai người là tư thế mặt đối mặt, tay anh vén lên sợi tóc ướt sũng trên mặt cô, môi ma sát môi cô, liền trên chọc cô như thế, cũng không cho cô.

"Hạo Nam..."

"Kêu ông xã!"

"Ông... xã...!"

Anh xấu xa cười cười, khoe miệng nhếch lên, vẫn như cũ không thỏa mãn cô, "Xế chiều đi Hạ gia để làm chi? Thành thật trả lời anh!"

Hạ Nhất Nhiễm híp con ngươi phút chốc mở ra, "Em... A!"

Anh đột nhiên lui lại, cô trống rỗng thét chói tai, "Nói cho anh biết! Anh muốn nghe lời nói thật! Không được gạt anh bất cứ chuyện gì!" Anh bá đạo mệnh lệnh, ngón tay thô ráp tay nâng mặt cô, ngón tay cái luồn vào trong miệng cô.

"Ừm... Em... Cố Tú Vân... Muốn đem nhà cũ mẹ để lại cho em bán! Em đi, tìm bà ta rồi!" Cô khổ sở nói, nói xong lời nói thật, lập tức, anh đột nhiên thẳng tiến!

Cố Tú Vân chết tiệt này!

Đường Hạo Nam ở trong lòng ảo não rửa thậm, đồng thời, càng tức giận người con gái dưới thân!

"Chuyện này vậy mà cũng dám gạt anh!" Vẫn còn nhớ rõ sau khi biết Cố Tú Vân nuốt lấy bất động sản mẹ cô để lại cho cô, anh đã từng nói qua với cô, tương lai sẽ giúp cô đoạt lại.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh, anh vẫn còn nhớ rõ sao?

Không để cho cô có cơ hội hỏi lại, Đường Hạo Nam bắt đầu hung hăng trừng phạt cô, đem cô hành hạ chết ngất, lại tỉnh lại, mãi đến khi cô sức cùng lực kiệt.

...

Hạ Nhất Nhiễm tỉnh lại, đã là mười một giờ buổi sáng hôm sau!

Cô hôm nay lại vẫn phải đi làm!

Mới vừa bò dậy, nhìn đến trên tủ đầu giường để lại một tờ giấy:

Hôm nay chuẩn bị tài liệu, chuyện nhà cũ, anh giúp em đòi lại công bằng, không cần lo lắng!

Giấy trắng mực đen, mạnh mẽ dứt khoát, mỗi một câu một chữ, đều đã để cho cô trút bỏ ngàn nỗi uất ức.

Đường Hạo Nam như vậy cực kỳ giống một người chồng có thể cho cô dựa vào, sẽ bảo hộ cô, thay cô bài ưu giải nạn, vì cô khuấy động nửa bầu trời.

Hạ Nhất Nhiễm đem tờ giấy dán kia ôm vào trong ngực, từ từ nhắm hai mắt, khóe miệng tất cả đều là nụ cười hạnh phúc.

Hạnh phúc để cho cô cảm giác có phần không chân thực.

Giây lát, sợ hạnh phúc này là bọt biển, giây lát liền hòa tan, biến mất.

Có phần bị quan, không lại nghĩ nhiều, cô đem tờ giấy dán kia thật cẩn thận cất kỹ.

Tin tức Đường Hạo Nam phải giúp Hạ Nhất Nhiễm đoạt lại nhà cũ, truyền ra rồi...

Bệnh viện, cửa phòng bệnh của Đồng Y Mộng bị người ta đẩy ra, người phụ nữ mang theo khẩu trang, mặc trang phục điều dưỡng lén lút tiến vào, người nằm trên giường sau khi nghe được động tĩnh, lập tức đóng hai mắt lại.

"Mộng Mộng! Tôi cùng có muốn tỉnh lại hay không? Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm cái tiểu tiện nhân kia đã ở chung rồi! Hai người cả ngày như keo như sơn! Đường Hạo Nam bây giờ còn muốn giúp Hạ Nhất Nhiễm đoạt lại tòa nhà cũ kia!" Người phụ nữ kia thấp giọng mà vội vàng nói, kích thích Đồng Y Mộng.

Chỉ cần cô ta tỉnh lại, hai người kia mới hẳn không càng chạy càng gần!

"Mộng Mộng! Lại vẫn muốn ngủ tới khi nào nữa? Mẹ đẻ không được rồi! Mẹ đã bị hai người bọn họ ức hiếp đến cùng đường rồi! Nghĩ muốn cứ như vậy, trơ mắt nhìn Hạ Nhất Nhiễm đạt được mọi thứ, cùng với Đường Hạo Nam sao? Nhưng mà Đường Hạo Nam đúng là thuộc về con đó!" Người phụ nữ kia nói xong, liền nghẹn ngào nước nớc.

Trên giường bệnh, Đồng Y Mộng mí mắt chớp chớp, hai tay giấu ở trong chăn sớm nắm chặt thành quyền.

"Mộng Mộng, nếu còn không tỉnh lại, vậy thì có thể muộn rồi! Lòng của Đường Hạo Nam sớm hay muộn cũng sẽ bị tiểu tiện nhân đầy tâm cơ kia câu dẫn mất!" Người đàn bà kia lại nức nở nói, đang nói "Tiểu tiện nhân" ba chữ khi đó, gần như là nghiến răng nghiến lợi.

Đồng Y Mộng vẫn không có tỉnh lại, người phụ nữ ăn mặc như điều dưỡng kia lén lút rời khỏi phòng bệnh.

Bà ta mới vừa đi, Đồng Y Mộng liền mở hai mắt, khóe miệng của cô ta dương lên nụ cười lạnh lùng, hai mắt nhìn trần nhà, trong đôi mắt to kia, lộ ra nồng đặc hận ý.

Đường Hạo Nam là yêu tôi, Hạ Nhất Nhiễm, đừng nằm mơ nữa.

Ở trong lòng hờ lạnh xong, nghe được tiếng mở cửa, cô ta lập tức lại đóng hai mắt lại.

Y tá vào nhìn Đồng Y Mộng vẫn đang hôn mê, thở dài lắc lắc đầu, làm kiểm tra đơn giản xong, đi tới.

...

Do Đường Hạo Nam ra mặt, Cố Tú Vân kia nào có lá gan cùng Hạ Nhất Nhiễm đấu, cầu Đường Hạo Nam buông tha bà ta.

Thì ra, công ty Hạ gia lại vẫn nợ Đường thị một món nợ khổng lồ, liền tính đem nhà cũ bán cũng không thể trả hết.

Đường Hạo Nam trước lấy được nhà cũ liền sang tên, đem nhà cửa sang tên đến chỗ danh nghĩa Hạ Nhất Nhiễm.

Đến nỗi Cố Tú Vân, bị chủ nợ làm cho biệt thự đều bị tòa án niêm phong rồi!

Hiện tại một nhà ba người thuê nhà trọ ở, công ty Hạ gia cũng gần như chỉ còn trên danh nghĩa.

Hạ Nhất Nhiễm đối với bọn họ không có chút đồng tình gì.

Cô đến căn nhà trọ của bọn họ khi đó, chỉ có Hạ Dụ Kỳ một người ở đây, Cố Tú Vân không biết tung tích.

Nhìn ông khom lưng đang rửa chén, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng ngũ vị hỗn tạp, "Hồi hận cưới bà ta sao? Năm nay, công ty Hạ gia nếu không phải bà ta thao túng một tay che trời, cũng không đến nỗi rơi vào hoàn cảnh này đi."

Hạ Dụ Kỳ nhìn về phía cô, "Đang giáo huấn cha sao?"

"Không có. Chỉ nghĩ muốn nói, người đáng thương tất có chỗ đáng trách. Vì huyết thống, chúng ta lại vẫn có một chút quan hệ, cho nên, khoản tiền này, xem như tôi cho ông tiền phụng dưỡng." Cô nói xong, đem một cái phong thư dày đặt ở trên bàn.

"Lúc trước mẹ tôi tự sát, là vì ông cùng bà Cố kia ở bên ngoài... Đi?!"

Hạ Nhất Nhiễm nhìn Hạ Dụ Kỳ, vẻ mặt lãnh đạm nghiêm trang, giọng nói băng lãnh, ẩn chứa cảm xúc bi phẫn, hỏi ra nghi vấn kiềm nén ở trong lòng nhiều năm.

Lúc ấy tuổi còn nhỏ, cũng là sau khi lớn lên mới dần dần hiểu rõ một số chuyện.

Hạ Dụ Kỳ sắc mặt phút chốc trầm xuống, trong đôi mắt màu hổ phách, hiện lên kinh hoàng.

Ánh mắt kia đã nói cho cô đáp án.

Lòng Hạ Nhất Nhiễm hung hăng chấn động run rẩy, khóe miệng hiện lên nụ cười lạnh nhàn nhạt.

"Năm nay, sao có thể yên tâm thoải mái như vậy? Đừng nói đối với mẹ tôi cảm thấy áy náy, liền ngay cả tôi đứa con gái ruột do chính người vợ hợp pháp của ông sinh ra, bị vợ kế của ông ức hiếp, ông đều đã khoanh tay đứng nhìn! Ôi Ôi... Hắn không gặp ác mộng chứ? Trong mộng mẹ tôi có tới tìm ông tính sổ không?"

Hạ Nhất Nhiễm bị ai nói.

"Ngậm miệng!" Hạ Dụ Kỳ giận, lạnh giọng khiển trách.

Hạ Nhất Nhiễm cười cười, thay đổi bước chân, xoay người muốn đi.

"Chuyện cũ đều đã đi qua, làm văn bối, chuyện cũ năm xưa của các trường bối không nhất định phải biết rõ! Ta ngược lại là muốn lấy thân phận người làm cha nhắc nhở con một câu, đừng bị Đường Hạo Nam cái tên tiểu tử kia lừa, đến cuối cùng chịu thiệt vẫn lại là bản thân con!"

Giọng Hạ Dụ Kỳ từ phía sau truyền đến, lời của ông nói, gần từng tiếng gõ vào trong lòng cô.

Lời này nghe vào trong tai Hạ Nhất Nhiễm như là mồi lửa châm ngòi, cô đột nhiên xoay người: "Không nghĩ muốn tôi cùng với Đường Hạo Nam, là muốn để cho đứa con gái nhỏ bảo bối kia của ông vào thay thế phải không?"

Cô lớn tiếng phản bác, ánh mắt châm chọc như mũi nhọn.

"Nói bậy cái gì!" Hạ Dụ Kỳ buồn bực quát, ông căn bản không biết con gái nhỏ Hạ Khả San của mình cũng thích Đường Hạo Nam.

"Để cho con gái nhỏ bảo bối của ông cách Đường Hạo Nam xa một chút, một tiểu cô nương tuổi còn trẻ, thân bại danh liệt cũng không tốt đâu!" Hạ Nhất Nhiễm coi như không có lời phản bác của Hạ Dụ Kỳ, cho rằng ông là đang giả bộ ngốc, bỏ lại những lời này, dẫm xuống giày cao gót, không nhanh không chậm rời khỏi căn nhà cho thuê cũ nát này.

...

Phía trên khoảng sân rộng là bầu trời trong suốt xanh thẳm, Hạ Nhất Nhiễm đứng ở lầu một, ngửa đầu, nhìn về phía bầu trời xanh kia.

Tiếng thét chói tai bén nhọn của người phụ nữ ở bên tai vang lên...

"Nhiễm Nhiễm, mẹ đi đây, phải vui vẻ!"

Người phụ nữ mặc sườn xám màu đỏ, đứng ở bên cạnh tay vịn tầng cao nhất, đối với bé gái nhỏ đứng ở lầu một, lớn tiếng kêu hô.

"Mẹ... Muốn đi đâu?!" Cô bé ngửa đầu, một đôi mắt to đen tuyền, trong mắt to đựng khó hiểu, nhìn mẹ đứng ở trên tay vịn, hai tay dang ra, giống muốn

bay lượn một dạng

Rồi sau đó, bà thực sự bay...

Giống một con chim đang bay lượn, lao thẳng xuống.

"Mẹ..." Tiểu cô nương thì thào kêu hô, còn tưởng rằng mẹ sẽ bay.

"Oành!"

Âm thanh vật nặng kịch liệt rơi xuống đất truyền đến, âm thanh kia khiến lòng bé gái chấn động phù phù cuồng khiêu.

"Mẹ..."

Mẹ mặc quần áo màu đỏ, mặt hướng xuống, hai tay vẫn đang trong tư thế đang ra, nằm sấp ở kia, vẫn không nhúc nhích.

Máu tươi chậm rãi tuôn lên, dần dần, ở dưới đầu bà lan tràn ra, giống như đóa hoa hồng nở rộ đỏ thắm.

"Mẹ!" Tiểu Nhiễm Nhiễm sáu tuổi, lớn tiếng kêu hô, hướng tới bà thẳng chạy tới.

"Nhiễm Nhiễm... Muốn vui về..."

Trước mắt là một mảnh màu đỏ tươi, giống như có thể ngửi được mùi máu tươi nồng nặc.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng ôm một bó hoa, mẹ khi còn sống yêu nhất là loại hoa son trà này, cô chậm rãi mở hai mắt, tầm mắt rơi vào một chỗ, từng bước, chậm rãi đi tới.

"Mẹ... Con đến thăm người..." Cô tại mảnh đất năm đó mẹ cô tự sát kia một ngòi chồm hồm xuống, đem kia bó son trà đặt xuống.

Rơi xuống vài giọt nước mắt, mũi chua xót khó nhịn.

Một người đàn ông bóng dáng cao lớn rần rở, hướng về bên này chậm rãi đi tới...

Hạ Nhất Nhiễm đắm chìm ở trong bi thương cũng không ý thức được có người đến gần.

Cô lại vẫn ngồi xồm kia, hai mắt nhìn chăm chăm về một phiến gạch xanh kia, hai mươi năm, ấn tượng về mẹ sớm đã mơ hồ, kỳ thật sớm đã thành một loại ký thác.

"Mẹ... Con sẽ vui về hạnh phúc, con hiện tại thật vui về. Tòa nhà cũ này là anh Hạo Nam giúp con từ trong tay người đàn bà kia cướp về, anh ấy đối với con cực kỳ tốt, không cần lo lắng cho con." Cô cười nói, chớp mũi càng chua xót, Đường Hạo Nam gần đây đối với cô quả thật đặc biệt tốt!

Nhưng loại tốt này, có thể lâu dài hay không?

Trong lòng cô hoang mang.

"Con sẽ tiếp tục yêu anh ấy, trả giá, tương lai bất luận xảy ra chuyện gì, đều sẽ không hối hận, đúng hay không?" Cô cười nói, xoa xoa nước mắt, thật dài thở hắt ra.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Lục Ngộ Hàn kìm lòng không được

Mỗi một câu của cô, rõ ràng truyền vào trong tai người đàn ông phía sau cách đó không xa, người đó không nói được một lời.

"A!" Hạ Nhất Nhiễm đứng lên, vừa mới xoay người liền thấy được một bóng dáng, cô sợ tới mức kinh hô, nhìn chăm chú mới nhận ra là Lục Ngộ Hàn!

"Cậu! Người từ lúc nào thì đến rồi?! Làm con sợ nhảy dựng!" Cô cười nói, tay vỗ về ngực, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ. Tòa nhà cũ này không ai ở, có vẻ có chút âm trầm khủng bố, đột nhiên nhìn thấy có người đứng ở phía sau, thật sự sợ tới mức không nhẹ.

Nhưng nhìn đến bộ dáng Lục Ngộ Hàn kia cao lớn thâm trầm khi đó, lòng nháy mắt liền bình tĩnh lại.

Lục Ngộ Hàn mỉm cười, khuôn mặt tuấn tú thành thực lúc cười thời điểm, cực kỳ mê người, như là sùng nịch.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn thấy anh, trong lòng không hiểu sao dâng lên một cổ ấm áp hòa toàn thân.

Chỉ là, nghĩ đến lần trước ở bệnh viện, Đường Hạo Nam bởi vì cô ăn đồ ăn của Lục Ngộ Hàn mà giận dữ, lòng của cô căng thẳng, trên mặt tươi cười cũng lén lút thu bớt rồi.

Trong lòng theo bản năng muốn cùng anh giữ một khoảng cách, tuy cô cảm thấy được Đường Hạo Nam đó là cố ý làm khó dễ chính mình.

"Một đoạn thời gian rất dài không thấy được con, đi Đường thị tìm con, trợ lý của con nói con hai ngày này không đi làm, đâu cũng không thấy, cuối cùng tìm tới nơi này rồi!" Lục Ngộ Hàn cười nói, ánh mắt đánh giá tòa nhà cũ này, "Khó gặp được tòa nhà nào còn bảo tồn hoàn hảo kiến trúc từ thời dân quốc như thế..."

Anh tán thưởng nói.

"Đúng vậy, đây là nhà bà ngoại của con, nghe nói tổ tiên là quân phiệt thời kì dân quốc á, đã nhiều năm không có người ở rồi, hôm nào phải mời người đến dọn dẹp một phen!" Cô cũng đánh giá, cất giọng nói.

Lục Ngộ Hàn gật gật đầu, "Khó trách tính cách con cứng cỏi, thì ra là vì trong người chảy dòng máu quân nhân, ta thường thức!"

Anh tán thưởng nhìn cô gái nhỏ cách đó không xa, nói.

Hạ Nhất Nhiễm lại nở nụ cười, càng không ngừng lắc đầu, "Câu người từ khi nào lại thích khen ngợi người như thế?"

Hai người vừa nói, vừa đi ra khỏi căn nhà cũ.

Lục Ngộ Hàn mời cô ăn cơm, cô không cự tuyệt.

...

"Nhóc con Hạo Nam kia gần đây đối với con không tệ đi?" Lục Ngộ Hàn buông đũa xuống, vì cô thêm trà, trầm giọng hỏi câu.

"Uh'm! Chúng con rất tốt, anh ấy hiện tại thừa nhận con cái người vợ này rồi!" Cô cười nói, khoe miệng tươi cười là phát ra từ nội tâm, hạnh phúc.

Lục Ngộ Hàn ở trong lòng cười khỏ, giấy lát thoải mái, chỉ cần Đường Hạo Nam luôn đối tốt với cô thì tốt rồi, không cần lại thương tổn cô.

"Vậy là tốt rồi!" Nói xong, anh đem chén rượu trắng trên bàn uống một hơi cạn sạch.

"Cậu, người uống ít chút đi, vẫn còn phải lái xe đó!" Hạ Nhất Nhiễm vội vàng khuyên, Lục Ngộ Hàn xua tay, lại rót một chén.

Hạ Nhất Nhiễm cảm giác anh rất kì quái.

Ăn cơm xong, cô lo lắng Lục Ngộ Hàn chính mình lái xe không an toàn, cố ý muốn đưa anh về.

...

"Con đó, nha đầu này, từ lượng của cậu thật sự rất tốt, không cần phải đưa về đâu!" Anh ngồi ở ghế sau xe cô, hướng Hạ Nhất Nhiễm chính đang lái xe trầm giọng nói, tâm tình cực kỳ tốt, ánh mắt u tối tham lam nhìn cô gái đang lái xe.

Tình yêu say đắm giấu ở sâu trong đáy lòng, giờ phút này đổ xuống ra ngoài, có đêm tối che dấu, không lại khiếp sợ.

"Người từ lượng cho dù tốt cũng không được! Chỉ cần uống rượu liền không thể lái xe! Hiện tại uống rượu điều khiển xe xử phạt cực kỳ nghiêm, người cũng không phải không biết!"

"Toàn bộ Sùng Xuyên, ai dám kiểm tra xe Lục Ngộ Hàn ta?" Người đàn ông sâu xa phản bác, trong giọng nói lộ ra mười phần tự tin, điểm này, thật cùng Đường Hạo Nam rất giống.

Anh cũng quả thật là đại nhân vật ở Sùng Xuyên không người không biết.

"Xử phạt là chuyện nhỏ, an toàn mới đúng là chuyện quan trọng nhất!" Hạ Nhất Nhiễm lớn tiếng phản bác, "Người đã hơn ba mươi, sao một chút quy tắc giao thông đều đã không tuân thủ chứ? Khẩn trương tìm mợ về quản người đi!"

Lục Ngộ Hàn ngả đầu ra phía sau dựa vào trên ghế, khoe miệng nhếch lên, anh là người trưởng thành, nhưng mà, còn không có suy xét qua vấn đề kết hôn.

"Một mình ta tiêu điều tự tại rất tốt, muốn lấy vợ làm chi!"

Hạ Nhất Nhiễm gạt mình, nhìn xuyên qua kính chiếu hậu nhìn mắt anh, vui đùa nói muốn giới thiệu với anh, Lục Ngộ Hàn đáp: "Được! Liền con tìm cho

ta một người giống con như vậy để lấy!"

Cô ần ần cảm giác được những lời này của Lục Ngộ Hàn cất giấu chút gì đó mờ tối, ám muội, lại cảm thấy được anh chỉ là nói câu vui đùa.

Cô đúng là cháu dâu của anh, anh làm sao có khả năng hiểu sai chứ. Cũng chỉ có Đường Hạo Nam cái tên biến thái kia, thích nghĩ như thế!

Nghĩ đến Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm bĩu môi, anh buổi sáng nói qua, buổi tối đi bệnh viện thăm Đồng Y Mộng, để cho cô đứng chờ chính mình ăn cơm.

Chỗ ở của Lục Ngộ Hàn là một biệt thự ở vùng ngoại thành, cách căn hộ kia của Đường Hạo Nam có hơn một giờ đường xe, còn chưa tới chỗ ở của anh, liền nổi lên mưa rào có sấm chớp.

Cô bị Lục Ngộ Hàn kêu vào trong nhà tránh mưa.

Lục Ngộ Hàn sống một mình, trong biệt thự to như vậy, đến cái bảo mẫu đều không có.

Hạ Nhất Nhiễm không khỏi càng thêm tò mò Lục Ngộ Hàn người này, anh giống như cực kỳ thích độc lai độc vãng, mấy năm nay, chưa từng nghe qua bất luận cái chuyện xấu gì của anh, đến bạn gái dường như cũng chưa nói qua.

Anh ngồi ở trên ghế sofa, hai tay xoa huyết Thái Dương, xem ra có chút mỏi mệt.

Cô ở trong phòng khách bần khoản một vòng, không tìm được bình thủy, thế là đi phòng bếp.

Chỉ chốc lát sau trở về, bưng chén nước trà đi ra, trong ly thủy tinh suốt trong, những lá trà như vật thể lơ lửng bên trong, "Giờ rượu mới thấm đúng không?" Ăn cơm thời điểm, cô luôn mãi dặn dò, anh lại vẫn uống vào hai chén rượu.

Nhìn anh hiện tại cực kỳ mỏi mệt, sắc mặt phiếm hồng, Hạ Nhất Nhiễm biết, rượu bây giờ mới thật sự thấm.

"Uống chút trà rồi sẵn đi!" Cô là ở trong tủ bát tìm đến một lon sữa.

"Con lại còn biết rồi sẵn giải rượu..." Lục Ngộ Hàn cười như không cười nói, nhìn nước trà nóng hơi hổi trên bàn trà.

Giương mắt toại nguyện nhìn cô gái nhỏ đứng ở bên cạnh, một dòng nước ấm hòa trộn kích thích tình cảm giấu sâu trong đáy lòng, ở trong cơ thể anh quán giao.

Một người đàn ông trưởng thành đã ba mươi bốn tuổi, khát vọng được quan tâm, nhất là sự quan tâm của người con gái mình thích.

"Cái này đương nhiên biết rồi." Cô cười nói, đi đến bên cạnh cửa sổ sát đất lầu một, nhìn mưa bên ngoài, tay phải cầm di động, trong điện thoại không có cuộc gọi hay tin nhắn gì của Đường Hạo Nam.

Trên sofa Lục Ngộ Hàn tại nhắm mắt nghỉ ngơi, cô không lên tiếng quấy rầy, vẫn nhìn bên ngoài.

Qua hơn nửa giờ, mưa còn không có ngừng, so với vừa rồi muốn nhỏ hơn đôi chút.

Người đàn ông ngồi trên ghế sofa, cúi đầu, không nói được một lời, xem bộ dáng kia là ngủ thiếp đi rồi, cốc trà sữa sớm đã lạnh, lại vẫn chưa uống ngụm nào.

Cô nhẹ tay nhẹ chân đi tới, "Cậu..." Nhỏ giọng hỏi, khom người, tay nhẹ nhàng mà đặt lên bờ vai của anh, từng trận mùi rượu phả vào mặt cô.

"Cậu?" Cô tăng giọng, nghĩ muốn kêu anh tỉnh, gọi anh trở về phòng ngủ.

Lục Ngộ Hàn mơ hồ mở mắt ra, con ngươi màu đỏ tươi, "Con, con sao lại ở đây?" Anh say khướt hỏi, Hạ Nhất Nhiễm nở nụ cười.

"Người thật đúng là say quá rồi đó? Người vẫn lại là trở về phòng nghỉ ngơi đi, mưa nhỏ, con chuẩn bị đi về, trở về trễ Hạo Nam sẽ nóng nảy!"

Lục Ngộ Hàn gật đầu, lưng lay thoảng động đứng lên, dáng người của anh cùng Đường Hạo Nam tương đương, so với Đường Hạo Nam xem ra vẫn còn tráng kiện to lớn, hữu lực, con người rắn rỏi thô kệch.

Nhưng mà, anh đã uống rượu, thân thể lay động, đi đường bước chân có chút loạng choạng lảo đảo, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đỡ cánh tay anh, "Người chậm một chút, coi chừng té ngã đó!"

Lục Ngộ Hàn nở nụ cười, "Con đó, nha đầu ngốc này, ta tuy là cậu của các con, cũng không phải là lão già bảy tám chục tuổi, ta so với con chỉ lớn tám tuổi!"

"Còn sợ ta té ngã! Ở trong mắt con, thực coi ta như trưởng bối rồi hả?" Lục Ngộ Hàn lại hỏi, quay đầu nhìn cô.

"Người cẩn thận dưới chân! Đừng nhìn con, nhìn bậc thang kia!" Cô vội vã dặn dò, "Con đương nhiên xem ngài như trưởng bối rồi! Người là người cậu mà con tôn kính nhất, vài năm nay người vẫn bên cạnh con, không có nhiều người hiểu được con, quan tâm con như cậu đâu!"

Hạ Nhất Nhiễm sang sảng lớn tiếng nói, vài năm nay, Lục Ngộ Hàn thật sự không thiếu giúp cô!

Cô ở trong lòng cực kỳ cảm kích anh.

Nghe Hạ Nhất Nhiễm nói, Lục Ngộ Hàn trong lòng rất không là tư vị, tuy cười, nhưng trong nụ cười kia cất giấu chua xót chỉ có bản thân anh hiểu rõ.

Tại cửa phòng Lục Ngộ Hàn, cô đẩy cửa ra, để cho anh đi vào, "Cậu, người sớm một chút nghỉ ngơi đi, con phải trở về rồi."

"Được... Trên đường cẩn thận!" Lục Ngộ Hàn say khướt nói, đi vào trong gian phòng, không đi được hai bước, thân thể lung lay thoáng động, dáng vẻ như sắp ngã sắp xuống.

"Cậu!" Hạ Nhất Nhiễm kinh hô, đi nhanh tiến lên, nâng giữ lại anh.

"Ta không sao... Không có việc gì... Đừng động ta... Ta không có say, từ lượng ta tốt, năm đó lúc còn đi bộ đội thời điểm..." Lục Ngộ Hàn lại nói thêm, nửa sau câu mơ hồ không rõ, Hạ Nhất Nhiễm cũng không để ý.

Rất không dễ dàng nâng anh đến cạnh giường, thân thể Lục Ngộ Hàn ngã xuống, cô buông tay anh ra, mà tay anh lại gắt gao dùng lực giữ chặt cánh tay của cô, thân thể của cô bị anh lôi kéo ngã nhào xuống.

Một giây sau, thân thể của cô liền lọt vào trên giường lớn mềm mại.

Lọt vào trong vòng tay của người đàn ông..

Trong con người màu đỏ tươi của Lục Ngộ Hàn, bắt đầu dấy động sóng ngầm, nhìn khuôn mặt gần trong gang tấc, mà anh mong nhớ ngày đêm, không biết ở đâu ra kích thích, anh lật người.

Cánh tay thô to của người đàn ông chống giường, đem cô giam cầm ở trong ngực cùng mặt giường, Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi nhìn khuôn mặt tuấn tú của Lục Ngộ Hàn dòi xuống, nồng đậm mùi rượu đánh úp lại, "Không... Cậu!" Ý thức được cái gì, cô kêu hô.

Lục Ngộ Hàn cũng không dừng lại, hướng tới môi cô tập kích tới, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng xoay đầu, môi của người đàn ông lạc ở trên gò má cô.

Tại khoảnh khắc môi của anh va chạm vào da thịt của cô, Hạ Nhất Nhiễm giống như bị thiên lôi đánh trúng!

Toàn thân căng thẳng, mà Lục Ngộ Hàn cũng cứng đờ, sức nặng thân thể của anh đều đã đặt ở trên thân thể cô.

Đầu óc cô trống rỗng.

Hơi thở nóng bỏng của người đàn ông phả lên da thịt trắng nõn mềm mại của cô, từ từ nổi lên một tầng đỏ mặt.

"Đáng chết!"

Giọng người đàn ông trầm thấp vang lên, cô hoàn hồn, sức nặng trên người nhẹ đi, Lục Ngộ Hàn đã đứng lên, Hạ Nhất Nhiễm cũng lập tức ngồi dậy, xấu hổ không có nhìn anh.

Lục Ngộ Hàn ảo não vỗ trán, "Xin lỗi, Nhiễm Nhiễm, ta, ta cmn thực say, vừa mới..."

"Cậu! Con biết người là uống say rồi! Người nghỉ ngơi đi, con phải đi rồi!" Hạ Nhất Nhiễm hoảng hốt, cảm thấy được lúng túng cùng xấu hổ vô cùng, anh đứng là cậu của Đường Hạo Nam, cũng là trưởng giả trong lòng cô tôn kính nhất!

Vừa mới vậy mà...

Anh nhất định là thật sự uống say mới có thể không khống chế được.

Hạ Nhất Nhiễm nói xong liền chạy ra phòng khỏi Lục Ngộ Hàn, Lục Ngộ Hàn đuổi theo ra đi khi đó, cô đã chạy tới cầu thang.

"Đi đường cẩn thận!"

"Con biết rồi! Người sớm một chút nghỉ ngơi đi!" Cô cũng không quay đầu lại, gần như chạy mất dép, thân tốc xuống cầu thang.

Khi bóng dáng của cô biến mất sau cánh cửa, khóe miệng Lục Ngộ Hàn dương lên, đắc ý cười, dần dần kia tươi cười, càng ngày càng khổ sở.

Trong đầu hiện lên hồi ức đã lâu trước kia.

Trong rừng rậm, nếu không phải cô, anh đã sớm đã chết...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 49: Xuân tiêu một khắc đáng nghìn vàng

Chẳng qua, khi đó, vẻ mặt của anh chỉ là son màu nguyệt trang, cô căn bản không biết diện mạo của anh.

Thân hình Lục Ngộ Hàn to lớn, dựa lưng vào vách tường, hai tay nắm chặt thành nắm, đầu ngả ra vách tường màu trắng phía sau, nhắm hai mắt, vẻ mặt thống khổ, đắm chìm trong hồi ức xa xôi.

Làm sao cũng không nghĩ tới, khi lại gặp, cô đã là vợ người khác, mà còn, là vợ cháu trai anh.

Anh vừa rồi căn bản không có say, chỉ là giả vờ. Chỉ có giả say, mới chiếm được chút phúc lợi nho nhỏ, mới không đến nỗi bị cô phát hiện.

Biết cô yêu Đường Hạo Nam, cùng những người đàn ông khác vẫn giữ một khoảng cách.

Nếu cô biết anh thích cô, khẳng định trốn anh rất xa.

Cô là cô gái tốt, anh hiện tại chỉ hy vọng Đường Hạo Nam tên tiểu tử kia không cần lại phạm sai lầm, hảo hảo đối tốt với cô, cô đáng được yêu thương.

Biết rõ rành rành là sai lầm, nhưng không cách nào không chế tình cảm chính của mình.

...

Hạ Nhất Nhiễm lái xe, tốc độ xe rất nhanh, trong đầu vẫn luôn hiện lên một màn vừa rồi, biết rõ Lục Ngộ Hàn là uống say, lại luôn cảm giác có gì đó không thích hợp.

Lại phân không rõ làm sao không thích hợp.

Di động trong túi xách đang kêu vang, cô không có nghe đến, buổi tối lái xe rất khó, đối diện một chiếc xe tải bật đèn pha chói mắt, cô chỉ có thể giảm tốc độ.

Trong đầu rất loạn, lòng cũng rất loạn.

Vì cái nộ hôn kia, canh cánh trong lòng.

Hành trình một giờ đi xe, ước chừng lái hai giờ mới thuận lợi đến tầng gara căn hộ.

Vào thang máy, mới nhìn đến trong điện thoại mấy cuộc gọi nhờ, đều là Đường Hạo Nam gọi tới.

Không biết anh là đã về hay chưa, anh cái người này bệnh đa nghi cực kỳ nghiêm trọng, nếu biết cô cùng Lục Ngộ Hàn ăn cơm, lại vẫn đến chỗ ở của cậu anh, anh có thể thẹn quá thành giận hay không, giống lần trước như vậy...

Đứng ở cửa, cô hít sâu, điều chỉnh tâm trạng của bản thân, không lại chột dạ cái gì, Lục Ngộ Hàn là uống say mới có thể đối với cô có hành vi vượt quá giới hạn như vậy .

Vừa muốn lấy chìa khóa mở cửa, cửa bị người từ bên trong mở ra, ngẩng đầu, đối diện chính là khuôn mặt tuần tú xanh mét !

"Em..." Đang muốn mở miệng, Đường Hạo Nam đã xoay người, anh mặc quần tây tối màu, áo sơ mi trắng, vạt áo áo sơ mi buông rơi, hai tay áo hai bên bị xắn lên đến khuỷu tay, xem ra giống như cực kỳ phiền não.

Dáng vẻ không nói được một lời kia, xem ra là tức giận rồi

"Vừa nãy đang lái xe, không có chú ý di động trong túi xách! Anh đã ăn tối chưa?" Thay đổi dép lê, cô đến gần, nhìn bóng lưng anh, tự nhiên hỏi.

Không biết vì sao, Đường Hạo Nam không nói lời nào thời điểm, luận đề cho cô càng lo lắng, cảm giác anh như vậy, rất thâm trầm, cực kỳ dọa người.

Anh vẫn lại là không nói chuyện, hướng tới thư phòng đi đến.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng bồn chồn, giữa hai người rất không dễ dàng mới trải qua vài ngày "Xuân về hoa nở", cô không nghĩ muốn lại lần nữa xảy ra cái biến cố gì, rót ly nước, cô gõ gõ cửa, vào thư phòng.

Đường Hạo Nam ngồi ở trước bàn sách, vẻ mặt lạnh lùng nhìn màn hình máy tính, cô chậm rãi lên trước.

"Anh đừng giận em mà, em là thật sự không có nghe đến chuông điện thoại di động." Cô đứng ở bên cạnh bàn làm việc, đặt ly nước ở trên bàn, cúi thấp đầu, thấp giọng nói, trong giọng nói mang theo một tia cầu xin.

Đường Hạo Nam vẫn đang không nói được một lời, tầm mắt lại vẫn rơi vào trên màn hình máy tính, Hạ Nhất Nhiễm đành phải ngồi xổm người xuống, giữ lấy mép bàn, ngửa đầu nhìn khuôn mặt tuấn tú của anh.

"Ông xã... Thực xin lỗi..." Âm thanh như muỗi kêu, lúc kêu hô anh "ông xã" khi đó, trong giọng nói lộ ra nhàn nhạt hương vị làm nũng.

Một tiếng "ông xã" này, cuối cùng để cho Đường Hạo Nam kia lòng vốn đang vì tức giận mà lạnh lùng làm lơ, giật giật, người đàn ông kiêu ngạo đó, vẫn đang không nói chuyện.

Anh càng giận chính mình, trở lại căn hộ này, đối mặt nhà cửa trống không, phát hiện cô không có ở đây khi đó, cả người liền không bình tĩnh rồi !

Tâm loạn như ma, nhìn sấm chớp mưa gió bên ngoài, sợ cô xảy ra chuyện gì.

Gọi điện thoại cho cô một lần lại một lần, cô càng không nghe máy, anh càng sợ cô gặp chuyện không may, sau đó lo lắng đến nỗi chuẩn bị ra ngoài tìm cô... !

Đường Hạo Nam cuối cùng đồng ý nhìn cô một cái, ánh mắt nguy hiểm, híp mắt liếc cô, "Đi đâu lâu lỏng rồi hả ? !" Anh lãnh ngạnh chất vấn.

Vấn đề của anh, để cho cô nháy mắt cực kỳ không thoải mái, cái gì gọi trong lòng có quỷ?

Xế chiều đi xem nhà cũ mẹ để lại cho em, gặp cậu, hai người liền cùng nhau ăn cơm." Cô chi tiết nói, giọng điệu bình tĩnh, ít đi sự làm nũng vừa rồi.

"Em là nói, Lục Ngộ Hàn? !" Đường Hạo Nam đột nhiên bạo quát, hai mắt gắt gao trừng mắt cô.

Hạ Nhất Nhiễm làm chuẩn bị tâm lý tốt, hai mắt cũng gắt gao trừng mắt với anh!

"Vậy thì đã sao? !" Cô đứng lên, lạnh lùng phản bác.

Anh ngồi ở trên ghế, cô đứng ở mép bàn, một người ngửa đầu, một người cúi đầu, hai người trừng mắt nhìn đối phương.

Xuyên thấu qua ánh mắt nhau, Hạ Nhất Nhiễm nghĩ muốn nói cho Đường Hạo Nam.

Trải qua mấy ngày hài hòa, hòa hợp ở chung, anh đối cô rốt cuộc có từng một chút đổi mới hoặc là tín nhiệm, nếu anh bây giờ còn nghĩ muốn giống như trước như vậy, chuyện bé xé ra to làm khó dễ cô, như vậy, hôn nhân của bọn họ cũng không tất yếu lại tiếp tục thêm nữa rồi.

Hai người trừng mắt nhìn nhau, ánh mắt của cô như kiếm, mí mắt chớp cũng không chớp, hốc mắt từ từ phỉm hồng.

Nhưng mà, vẫn đang không trong chớp mắt nhìn anh.

Đường Hạo Nam mơ hồ hiểu được ý tứ trong ánh mắt cô.

Anh nháy mí mắt trước, nghĩ đến chuyện lần trước ở bệnh viện để cho cô ăn đồ ăn bẩn rơi xuống đất.

"Em trừng cái gì mà trừng? !" Xoay tầm mắt, anh nói một câu, giọng điệu lại vẫn rất lạnh cứng rắn.

"Đường Hạo Nam, lòng người không phải tảng đá, đều là làm từ thịt, một lần lại một lần bị thương, sẽ đau, sẽ tổn thương. Nếu tổn thương tiếp tục kéo dài, miệng vết thương vĩnh viễn sẽ không khép lại, cuối cùng, một lòng sẽ chết đi. Đúng, trái tim em có thể chết lặng hay không, anh khả năng một chút cũng không quan tâm đến... Nhưng mà em sẽ cự tuyệt bị anh thương tổn!"

Cô đỏ mắt vành mắt, vẻ mặt lạnh lùng, giọng điệu có chút kích động nói.

Nói xong, cô liền đi hướng về phía cửa.

Đường Hạo Nam nhìn cô rời đi, không có ngăn lại, ngực rầu rĩ, tích tụ khó chịu.

Lục Ngộ Hàn thích cô, chuyện này, có lẽ chính cô cũng không hiểu, nhưng mà anh rõ ràng!

...

Cô chủ động đi phòng dành cho khách ngủ, tắm qua liền nằm xuống.

Bởi vì đối với Đường Hạo Nam còn có mong đợi, cho nên mới nói vậy. Thật tình cũng hi vọng anh đối với cô là thật tâm, không phải đùa bỡn.

So với lúc trước chẳng thềm ngó tới, trong khoảng thời gian này, anh đối với cô rất tốt, từng chút từng chút một đều bị cô ghi nhớ trong lòng.

Trong mơ màng, có người từ phía sau ôm lấy chính mình, trong ngực ấm áp dán sát vào lưng của cô, cô run sợ, mũi chua xót.

"Hạ Nhất Nhiễm, nếu yêu anh, phải toàn tâm toàn ý!" Đường Hạo Nam gần từng tiếng, cắn răng nói.

Thật giống như sợ cô chân đứng hai thuyền, sợ cô có một ngày sẽ phản bội chính mình!

"Yêu anh mười mấy năm, đây không tính là toàn tâm toàn ý sao?" Cô chưa sót hỏi lại, không biết phải nói thế nào, anh mới có thể tin tưởng cô!

Đường Hạo Nam đột nhiên kéo cô qua, đối mặt anh, cô bị anh áp ở dưới thân thể.

"Nói em yêu anh!" Trong đêm tối, người đàn ông bá đạo mệnh lệnh.

Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt, lại vẫn chưa từng nói với anh ba chữ kia.

"Anh cực kỳ quý trọng sao? Tại sao quý trọng? Ham muốn chiếm hữu thuần túy của đàn ông ? Hay vẫn lại là, ở trong lòng anh, cũng có vị trí của em?"
Hạ Nhất Nhiễm hai tay nâng chặt gương mặt anh, ngón cái ở trên da thịt của anh nhẹ nhàng mà vuốt ve, trong bóng tối, miễn cưỡng có thể thấy rõ hình dáng khuôn mặt anh.

Cô rất sợ nghe được anh nói ra những lời châm chọc: "Thôi đủ rồi, Hạ Nhất Nhiễm, tôi không ghét bỏ cô là tốt lắm rồi, cô lại vẫn trông mòn trong lòng tôi có vị trí của cô? Trái tim của tôi vĩnh viễn thuộc về Mộng Mộng, toàn bộ!"

Đường Hạo Nam nhìn cô, đang muốn mở miệng, Hạ Nhất Nhiễm môi hướng đến dán lên môi anh.

Cô chủ động hôn lên cánh môi lãnh lẽo của anh, chặn lại lời anh muốn nói.

Đường Hạo Nam kinh ngạc, nụ hôn của cô, có chút mạnh mẽ, rồi sau đó rồi đi hướng tới bên tai của anh.

"Je t'aime!" (tiếng Pháp: Em yêu anh)

Bên tai truyền đến giọng nói thâm tình của cô, tiếng Pháp lảng mạn, khiến lòng anh ngó ra...

Đó là âm thanh phát từ đáy lòng Hạ Nhất Nhiễm, bao hàm cả thâm tình đối với anh, tình cảm vẫn đè nén dưới đáy lòng, lấy hết dũng khí nói ra, khó tránh khỏi kích động, âm thanh lộ ra run rẩy.

Hai người duy trì tư thế ôm ấp kia, mặt cô chôn ở đầu vai anh, từ từ nhắm hai mắt, nghe theo tiếng nói thật lòng của trái tim mình.

Hạ Nhất Nhiễm, mày thực dũng cảm!

Không phải sợ, chân chính dũng cảm yêu, mới chính là cho chính mình một câu trả lời thỏa đáng!

Đường Hạo Nam hoàn hồn từ trống tim liên hồi, "Em đang nói cái ngôn ngữ gì, anh nghe không hiểu! Nói tiếng trung đi!" Cố ý nói, đặt cô ở trên giường.

Hạ Nhất Nhiễm híp mắt, nhìn anh đang đè ép trên thân mình, không tin anh nghe không hiểu, ở nhà hàng đồ ăn nước Pháp khi còn ở Bắc Kinh kia, anh nói tiếng Pháp vô cùng lưu loát cùng đầu bếp trao đổi.

Anh khẳng định là giả vờ nghe không hiểu!

"Anh nghe không hiểu thì thôi! Em ngủ!" Cô nhàn nhạt nói câu, nhắm mắt lại, nghiêng đầu, khóe môi cong lên.

Đường Hạo Nam nhìn gáy cổ tuyết trắng của cô, tà niệm dâng trào, cúi đầu liền gặm lấy!

"Xuân tiêu một khắc đáng nghìn vàng, ngủ sớm như thế, chẳng phải là quá lãng phí rồi sao!" Anh gặm cắn da thịt non mịn của cô, âm thanh thô cát nói, hỏa nhiệt từ bàn tay to bắt đầu tại trên thân thể cô tác quái.

Tên cầm thú này!

Mấy ngày nay, gần như hàng đêm tăng ca, đòi hỏi của anh vẫn luôn cuồng dã như vậy, dũng mãnh vô cùng, mỗi lần đều là hành hạ cô đến hôn mê ngất lịm, anh mới bỏ qua.

Khi anh hưng hăng đòi lấy thời điểm, cô luôn ảo giác cho rằng, anh là thật sự yêu cô.

Chẳng thế thì tại sao lại kịch liệt như vậy?

Anh đột nhiên xâm nhập vào cô mang theo sự trừng phạt, dường như đem cô làm đau, kinh hô một tiếng.

"Em đang suy nghĩ cái gì? Ở dưới thân anh còn dám phân tâm!" Người đàn ông buồn bực nói, tay giữ lấy mặt cô, cô rất không chuyên tâm, quả thực là đang tổn thương sự tự tôn của đàn ông mà!

"Em đang suy nghĩ, Đường tổng lúc cùng những người phụ nữ khác cùng một chỗ thời điểm, có phải cũng kịch liệt như thế hay không...!" Nghĩ đến Chu Giai Ngưng cùng anh thân mật như vậy, huyết dịch sôi trào trong người cô phút chốc liền lạnh.

Đường Hạo Nam nhìn khuôn mặt lạnh lùng của cô, trong con ngươi hiện nẩy lòng tham ý vị thâm sâu cười, người phụ nữ này, đang ghen.

"Cái này... Không thể trả lời... Chuyên tâm một chút cho anh!" Giọng Đường Hạo Nam thô cát, cười tí mắt nói, dùng mãnh càng thêm dùng lực.

Hạ Nhất Nhiễm tức giận đến muốn thổ huyết, vươn tay phải bắt lấy khuôn mặt tuấn tú yêu nghiệt hại nước hại dân của anh, bị anh dễ dàng giữ được, áp ở trên đỉnh đầu, càng thuận tiện để anh đoạt lấy!

Kỳ thật, anh cùng Chu Giai Ngưng chẳng qua là gặp dịp thi chơi, cái loại phụ nữ này lại vẫn không lọt nổi mắt xanh của anh, càng miễn bàn chuyện trên giường rồi!

Đường Hạo Nam thỏa mãn ăn thân thể đẹp ngọt ngào của người còn gái dưới thân, thích nhìn đáng vẻ cô tức giận lại không thể làm gì được anh!

Cô giường nanh múa vuốt, dần dần ở dưới thân anh hóa thành một vùng xuân thủy...

Đường Hạo Nam thỏa mãn từ dưới thân cô thoát ra, nhìn cô gái kia đã mệt choáng quáng nằm đó, khoe miệng cong lên, lộ ra sừng nịch.

Mới vừa xuống giường chuẩn bị đi tắm dội, điện thoại vang rồi.

Chương 50: Đừng nói cho anh, em nghĩ muốn sinh con

Thì ra, Đường Hạo Nam mấy ngày này một mực cùng Kha Dịch Thần tranh đấu gay gắt, công ty Kha Dịch Thần ý đồ cũng đã rõ ràng rồi, muốn cùng cướp đoạt môi làm ăn với Đường thị!

Kha Dịch Thần người này cũng giáo hoạt, làm việc sạch sẽ lưu loát, không để lại một chút dấu vết.

Không phải loại người dễ đối phó.

Đường Hạo Nam từ trước đến nay cũng không phải một người chịu thua kém người khác, hơn nữa đối thủ là Kha Dịch Thần.

Chuyện năm đó anh ta mang Hạ Nhất Nhiễm bỏ trốn, đến nay lại vẫn để cho anh canh cánh trong lòng!

"Ông chủ, thứ cho tôi nói thẳng, không thể không có tâm phòng bị người, người đối với Hạ tổng..." Hứa Thành ở trong điện thoại thật cẩn thận nói, lời thật thì khó nghe, anh ta cũng là vì Đường Hạo Nam, vì muốn tốt cho Đường thị.

Đường Hạo Nam cũng không tức giận, xuyên thấu qua thủy tinh, nhìn người con gái đang ngủ say trong phòng, vẻ mặt phức tạp.

"Trong lòng tôi có tính toán." Trầm giọng nói một câu, cúp điện thoại.

Đốt điều thuốc, nuốt mây nhả khói, sương khói lượn lờ, anh nhìn Hạ Nhất Nhiễm đang nằm trên giường hoảng hốt.

Tin cô, hay vẫn lại là không tin cô?

Nếu là trước kia, anh là tuyệt đối tin nhiệm cô.

Từ nhỏ đến lớn cùng nhau lớn lên so với em gái ruột của chính mình vẫn còn tốt hơn!

Bốn năm trước, đã xảy ra sự kiện kia, anh vẫn cho là cô hại Đồng Y Mộng trở thành người thực vật, bốn năm qua đối với cô, có thể nói là, hận thấu xương!

Lạnh nhạt với cô, nhục nhã cô, làm khó dễ cô...

Cô yên lặng thừa nhận, cũng không phản kháng, cũng coi thường sự tồn tại của anh.

Giống một con nhím mình đầy gai nhọn, cuộn mình lại một góc thuộc về chính mình, người khác không thể nào đến gần được.

Vài năm nay, anh cũng là nhìn cô từ một cô sinh viên đại học vừa tốt nghiệp ngây ngô non nớt, từng chút một tiến bộ, lớn dần trở thành một nữ cường nhân bình tĩnh, ung dung lãnh đạm chuyên nghiệp.

Bỏ qua Đồng Y Mộng một bên không nói, anh có khi thậm chí là đau lòng, thương cảm cô.

Một điếu thuốc hút hết, Đường Hạo Nam trong đầu hiện lên từng màn một Hạ Nhất Nhiễm vài năm nay ở trong công việc cứng cỏi tiến từng bước trưởng thành.

Lần đầu tiên đi gặp khách hàng, cô ngây ngô, bị khách hàng làm khó dễ, uống vào một bình rượu trắng thuần chất, ký được một đơn đặt hàng lớn, một lần cô, cô trực tiếp bị xuất huyết dạ dày, phải đưa đi bệnh viện.

Mỗi một năm công ty tổ chức họp thường niên, cô cái người vợ hợp pháp này của anh, sẽ luôn chịu đựng ánh mắt chăm chọc của những người bên ngoài, nhìn anh cái chồng này, ôm người phụ nữ khác tham dự.

...

Rất nhiều rất nhiều chuyện trong nháy mắt, không đếm được, anh mặt ngoài lạnh lùng, kì thực, đều đã ghi nhớ ở trong lòng.

Vẫn cho rằng, cô là giả vờ đáng thương, giả vờ lạnh lùng, muốn khiến anh chú ý.

Hiện tại biết hại Đồng Y Mộng chính là Cố Tú Vân, không phải cô.

Anh bị kinh hãi đồng thời còn không có cách nào hoàn toàn tín nhiệm cô!

Lại không chế không nổi chính mình ngày một đến gần cô...

"Ừm... Cậu..." Hạ Nhất Nhiễm nằm mơ, trong mộng lại thấy nụ hôn kia của Lục Ngộ Hàn, nói lời vô nghĩa, muốn tỉnh lại vẫn chưa tỉnh lại.

Đường Hạo Nam nghe được trong miệng cô phát ra thanh âm, vẻ mặt nháy mắt căng thẳng, đi nhanh tới.

"Thật khát..." Hạ Nhất Nhiễm mở ra hai mắt, cảm giác miệng khô lưỡi hanh, liếm liếm cánh môi, thấp giọng lầu bầu.

Ngẩng đầu, gặp Đường Hạo Nam đứng ở bên giường, "Anh tại sao vẫn còn chưa ngủ? Em cực kỳ khát, giúp em rót ly nước đi..."

"Chính mình tự đi mà rót, anh muốn ngủ!" Anh lạnh lùng nói câu, đi đến cửa phòng, anh muốn đi phòng ngủ chính ngủ!

Lòng Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên lạnh lại, ngơ ngác nhìn cửa, cảm giác anh lại giống thay đổi thành người khác, rõ ràng lúc ở trên giường vẫn còn...

Có cảm giác bị anh xem như công cụ tình dục, liền ngay cả thân dưới vẫn lại là dính dính, anh lần này không giúp cô lau chùi thân thể.

Chính mình tự đi rót nước, nhìn cánh cửa phòng ngủ chính đóng chặt, tim từng chút từng chút một bị xé rách.

Cô rốt cuộc phải như thế nào, mới có thể chân chính đi vào trong lòng anh.

Hay ăn lại là, cánh cửa vào trái tim anh cũng không sẽ vì cô mà rộng mở?

...

Sáng sớm hôm sau lúc Đường Hạo Nam rời giường khi đó, cho rằng Hạ Nhất Nhiễm sẽ giống như trước đây vậy thích ngủ nướng, ai ngờ, cô đã đem bữa sáng làm tốt rồi.

Cô nấu cháo, nướng bánh, xào một đĩa rau xanh tươi mê người.

Cô từ phòng bếp đi ra, nhìn thấy anh, lộ ra một nụ cười hiền dịu.

Anh lại rất lãnh đạm, hướng tới cửa đi, "Anh không ăn sáng sao?"

"Không." Đường Hạo Nam lãnh đạm nói, cũng không quay đầu lại.

Cô vội vã tiến lên chặn anh lại, "Thời gian còn sớm, ít nhiều ăn một chút điểm tâm rồi hãy đi!" Trầm giọng nói, đã kéo cổ tay anh lại, kéo anh hướng bàn ăn đi tới.

Tầm mắt Đường Hạo Nam rơi vào trên tay cô, vậy mà đã quên đẩy cô ra.

Bị cô kéo đến bên cạnh bàn ăn màu trắng ngà, "Thường xuyên không ăn điểm tâm, sẽ dễ dẫn đến bệnh đau bao tử!" Cô trầm giọng nói, trong giọng nói mang theo trách cứ.

Đường Hạo Nam im lặng ngồi ở kia, Hạ Nhất Nhiễm cũng không truy cứu đến cùng anh là rốt cuộc xảy ra chuyện gì, anh cái con người này liền là như thế, âm tình bất định.

Có lẽ, trong nội tâm là đang giãy dụa đi...

Nhất định là cảm thấy được, cùng với cô có lỗi với Đồng Y Mộng.

"Anh trước đem sữa nóng uống vào đi!" Đem một ly sữa ấm áp đặt vào trong tay anh, cô ôn nhu nói.

Đường Hạo Nam không nói chuyện, thờ ơ uống sữa, nhiệt độ vừa vặn tốt.

Hạ Nhất Nhiễm cũng không nói thêm gì, yên lặng ăn bữa sáng của chính mình.

Hôm nay cố ý dậy sớm làm bữa sáng, cho dù thân thể mệt chết đi, nhưng mà cô lại thích hưởng thụ loại cảm giác người vợ vì chồng mình làm điểm tâm này, hưởng thụ cùng anh ăn điểm tâm, rồi lại cùng nhau đi làm..

Đây là cuộc sống vợ chồng bình thường trong lòng cô mong muốn, chứ không chỉ là trên giường hoan ái.

Đường Hạo Nam ăn một bát cháo, liền bụng muốn xuống.

"Gần đây vài lần không tránh thai đi? Đừng quên uống thuốc tránh thai, miễn cho mang thai phiền toái." Anh lau miệng, nhìn cô mới vừa ngẩng đầu, mỉm cười nhìn chính mình, lạnh như băng nói.

Mỉm cười trên mặt Hạ Nhất Nhiễm, dần dần thu lại, lòng đang thật lại.

Mấy lần trước bởi vì chu kỳ kinh nguyệt mới vừa kết thúc, là thời kỳ an toàn, hiện tại, không sai biệt lắm nên tránh thai rồi.

Đường Hạo Nam nói cực kỳ có lý, thái độ của anh, lại thương tổn đến cô.

Nhìn cô vẻ mặt khổ sở, trong lòng Đường Hạo Nam dâng lên một cỗ khoái cảm trả thù, giây lát, lại không cách nào đối mặt với cô.

"Đừng nói với tôi, em muốn sinh con..." Anh sâu xa hỏi, giọng điệu chứa đầy vẻ châm chọc.

"Không có a! Chúng ta đều còn không có ổn định, muốn sinh con cái gì..." Cô cười cười, giọng nói, "Thuốc tránh thai lần trước vẫn còn, em sẽ nhớ rõ uống, anh cứ yên tâm đi. Em cũng không phải đứa trẻ không hiểu chuyện!" Cô nói xong, đứng lên, dọn dẹp bát đĩa.

Đường Hạo Nam nhìn dáng vẻ lạnh nhạt bình tĩnh kia của cô, trong lòng lại bắt đầu cảm xúc hỗn độn, anh đứng lên, hướng cửa, một tiếng chào hỏi đều không có, liền ra khỏi cửa rồi.

Hạ Nhất Nhiễm tìm ra thuốc tránh thai lần trước còn chưa uống hết, không do dự uống xuống.

Một tay không khỏi vuốt ve bụng, có chút thất thần, trong đầu vậy mà đang ảo tưởng, con của bọn họ sẽ có dáng vẻ như thế nào...

Tự nhận hai người đều là tuấn nam mỹ nữ, con của bọn họ, cũng nhất định rất xinh đẹp đáng yêu.

Chỉ là ảo tưởng nhất thời mà thôi!

...

Hạ Nhất Nhiễm đến công ty, vừa muốn kêu An Lạp sắp xếp hội nghị, An Lạp tiến vào nói, hôm nay hội nghị do Diêu Lộ chủ trì, phương án cũng do cô ấy đề ra.

"Hạ tổng, người còn không biết sao? Hiện tại người lãnh đạo bộ phận của chúng ta đã đổi thành Diêu Lộ, tổng giám bộ phận nhân sự buổi sáng mới vừa gửi thư nhậm chức..." An Lạp cau mày, vẻ mặt khổ sở.

Tổng giám đốc người, trợ lý tổng giám này khẳng định cũng phải đổi, mệnh lệnh đã đưa xuống, cô sau này không biết sẽ làm cái gì nữa.

Hạ Nhất Nhiễm chưa biết ra sao, cô chỉ là một trợ lý nhỏ bé liền càng không nói đến rồi.

Hạ Nhất Nhiệm cho rằng chính mình nghe lầm, lập tức đi đến bên cạnh bàn làm việc, mở máy tính, bình tĩnh mở ra hòm thư.

Trên thư thông báo, có ghi rõ là mệnh lệnh từ cao tầng công ty đưa ra, lập tức đưa Diêu Lộ trở thành tổng giám bộ phận quan hệ công chúng.

Còn về chức vị Hạ Nhất Nhiệm, trong thông báo không có nói rõ.

"Hạ tổng, đã đến giờ tổ chức hội nghị, tôi đi ra ngoài trước rồi!"

"Được! Tiếp tục cố gắng!" Hạ Nhất Nhiệm bình tĩnh nói, nhiều năm bôn ba trên thương trường, cũng gặp qua không ít sóng gió, cô vẫn đang bình tĩnh, ung dung, đối An Lạp mỉm cười nói câu.

Sau khi An Lạp đi, cô thở sâu, đi đến cửa sổ, ngửa đầu, nhìn về phía phương hướng văn phòng tổng giám đốc, mệnh lệnh cao tầng, ý là chỉ Đường Hạo Nam sao?

Hạ Nhất Nhiệm suy nghĩ đến đây, lập tức đi đến bên cạnh bàn làm việc, ấn số nội bộ đến văn phòng tổng giám bộ phận nhân sự.

Tổng giám nhân sự mời cô qua đó.

"Khương Dư Hằng! Anh cho em..." Cửa thang máy mở ra, giọng nói bén nhọn của người phụ nữ lập tức dừng lại, Hạ Nhất Nhiệm nhìn đến hai người trong thang máy, lễ phép gật đầu, đi vào.

Ấn tầng 16.

Xoay người, đưa lưng về phía vợ chồng Khương Dư Hằng cùng Đường Hạo Hâm.

"A, thật đúng là từng hợp quá rồi!" Giọng Đường Hạo Hâm chưa kết nói, nhìn về phía Khương Dư Hằng.

Khương Dur Hằng trừng mắt nhìn cô ta, vẻ mặt cực kỳ không vui, sợ cô ta ở trước mặt Hạ Nhất Nhiệm làm ra những chuyện khiến anh xấu hổ.

Hạ Nhất Nhiệm làm bộ không có nghe đến, cô cũng là không rõ, người Đường gia tại sao cho rằng cô cùng Khương Dur Hằng cái vị anh rể này có cái gì!

Khương Dur Hằng lúc học đại học là đàn anh cùng trường với cô, đối với cô cực kỳ chiều cố, nhưng mà, chưa từng xảy ra cái tình yêu nam nữ gì!

Cô cảm thấy được người Đường gia nơi chốn nhắm vào cô, lại vẫn là vì xem thường cô, bởi vì cô chiếm lấy cổ phần công ty Đường gia cùng danh hiệu thiếu phu nhân.

Cái này gọi là, muốn gán tội cho người khác sợ gì không có lý do.

"Anh lại vẫn trừng em? ! Ở trong lòng anh người trước mặt..."

"Đường Hạo Hâm! Cô câm miệng cho tôi!" Khương Dur Hằng rống to, dương tay phải lên muốn đánh Đường Hạo Hâm, nhưng tay phải cũng không vung xuống.

"Anh đánh! Anh đánh đi! Khương Dur Hằng, anh là cái đồ bạch nhãn lang, nếu không có tôi, anh có thể có địa vị như ngày hôm nay? !" Đường Hạo Hâm giống như điên rồi một dạng, không để ý Hạ Nhất Nhiệm cái người ngoài này ở đây, không để ý đây là trong thang máy công ty, gần như hét chói tai.

Hạ Nhất Nhiệm thờ ơ lạnh nhạt.

"Cô nghĩ muốn mất mặt, tôi không rảnh xấu mặt cùng cô!" Khương Dur Hằng trừng mắt nhìn Đường Hạo Hâm, cửa thang máy mở, anh liền xông ra ngoài.

Cửa thang máy lại khép lại, bởi vì tức giận thờ ơ hờ hững Đường Hạo Hâm, gắt gao trừng mắt nhìn Hạ Nhất Nhiệm, trong hai tròng mắt phát ra hận ý thâm sâu .

"Hạ Nhất Nhiễm, cô tại sao lại ti tiện như thế? !" Đường Hạo Hâm nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Hạ Nhất Nhiễm cười lạnh, vẫn không xoay người, xuyên hình ảnh phản chiếu trên vách tường thang máy tron bóng, nhìn hình ảnh Đường Hạo Hâm trong đó như oán phụ một dạng.

"Giữ không được trái tim người đàn ông của mình, lại vẫn đem oán khí trút lên trên thân người khác. Quản lí Đường, nếu chị thật lòng yêu Khương tổng, nên là từ trên người mình tìm xem nguyên nhân, mà không phải hạ thấp thân phận mắng chửi người khác." Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói, cùng là phụ nữ hà tất khó xử nhau.

Vừa mới từ trong nội dung cuộc cãi vã của bọn họ có thể nghe ra, Đường Hạo Hâm là đang nghi ngờ Khương Dư Hằng, nhưng mà, cô ta cực kỳ ngu xuẩn, cãi nhau thời điểm quá thương tổn tôn nghiêm đàn ông của Khương Dư Hằng rồi !

Khương Dư Hằng là Phụng Hoàng nam điển hình, cưới Đường Hạo Hâm, chính là treo cao.

Nếu cô là đàn ông, cũng chịu không nổi vợ của chính mình nhục nhã chính mình như vậy.

Đến tầng 16, cô nhanh chóng bước ra thang máy, mặc kệ Đường Hạo Hâm xụ mặt dữ tợn đầy căm tức ở phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Cô có thể chết đuối rồi hay không?

16 cuộc sọi nhờ, đều là Đường Hạo Nam gọi tới.

Bị vừa mới bị sắc một trận như vậy, men say trên người Hạ Nhất Nhiễm sớm lui đi hơn phân nửa.

Sau khi say rượu ở trong điện thoại đối với anh "Hồ ngôn loạn ngữ" (huyền thuyên nói nhảm) ra sao, cô cũng là còn nhớ rõ.

Đang còn do dự là muốn gọi điện thoại lại cho anh hay không, chuông cửa bên ngoài lúc này vang rồi.

Đều đã hơn hai giờ sáng, trễ như thế, là người nào đến?

Cô chần chờ, quán chặt áo ngủ, đi đến cửa, nhìn xuyên qua mắt mèo, xem ở cửa đứng mấy người mặc đồng phục bảo an.

Gần đây thường xuyên ra ngoài nơi này, cô nhận ra những người này là nhân viên bảo vệ nơi này, nhưng mà đã trễ như thế...

Hạ Nhất Nhiễm phòng bị mở cửa, "Các vị có chuyện gì sao?"

"Đường phu nhân! Người không có việc gì thì tốt rồi, chúng tôi nhận được điện thoại của Đường tiên sinh, ngài ấy lo lắng người một mình ở nhà có nguy hiểm, bảo chúng tôi đến xem thử, không có việc gì thì tốt rồi." Bảo an nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm bình an vô sự, nhẹ nhàng thở ra.

Hạ Nhất Nhiễm có phần không hiểu cho lắm, anh chẳng lẽ là đang hoài nghi cô nửa đêm ở cùng người đàn ông khác?

Cô hiểu lầm ý tứ của Đường Hạo Nam, khoe miệng hơi hơi nhếch lên, "Vậy các người muốn tiến vào kiểm tra một chút hay không?" Có chút châm chọc nói.

"Không, không được! Đường phu nhân hảo hảo nghỉ ngơi, có cái chuyện gì, tùy thời liên hệ bộ phận bảo an chúng tôi!" Bảo an vội vàng nói, thái độ hiền lành, đối với cô tràn đầy kính ý.

Hạ Nhất Nhiễm lúc này mới khách khí liền gật gật đầu, đóng cửa.

Vào đến trong nhà, điện lại vang, là Đường Hạo Nam gọi tới.

Cô ảo não thở hắt một hơi, mệt mỏi ngồi ở trên ghế sofa, vừa lau tóc vừa nghe.

"Này!" Giọng người đàn ông dồn dập trầm thấp truyền đến, xen lẫn tức giận.

"Đường Hạo Nam, anh liên sợ em cho anh đội nón xanh như thế sao? Đêm hôm khuya khoắt lại vẫn để cho bảo an tới giám sát em?" Cô không tức giận, giọng mang châm chọc cùng lãnh đạm.

Nghe được giọng của cô, Đường Hạo Nam cả người căng thẳng, cả trái tim lơ lửng trên cao cuối cùng rơi xuống, người đàn ông đứng ở cửa sổ, dịch bước đến cạnh ghế sofa, mệt mỏi ngồi trên ghế.

Lập tức phản ứng kịp ý tứ của cô.

Cái người phụ nữ không chịu để tâm không biết tốt xấu chết tiệt này!

Lòng tốt của anh trái lại bị cô coi là lòng lang dạ thú rồi !

Bởi vì tức giận, huyết Thái Dương đang căng lên giật nảy.

"Anh emn là sợ em uống say còn đi tắm rửa bị chết đuối rồi !" Đường Hạo Nam tức giận găm thét, động tác Hạ Nhất Nhiễm dừng lại.

Cô vừa nãy thật là thiếu chút nữa chết đuối không sai.

"Em.."

"Hạ Nhất Nhiễm! Em tốt nhất đừng gặp chuyện không may cho anh!" Cô tỉnh rượu rồi, không một chút đáng yêu khi uống say gì cả, Đường Hạo Nam từ từ nhắm hai mắt, cắn răng nói.

"Đường tổng, anh là đang quan tâm em sao?" Hạ Nhất Nhiễm tim đập dồn dập, phân không rõ là nói đùa hay vẫn lại là vấn đề kim lòng không được hỏi ra.

Anh là thật sự quan tâm cô đấy?

Nghe câu hỏi của cô, yết hầu Đường Hạo Nam cứng ngắc, "Không sai, em nếu là chết đi, anh chẳng phải là thành người góa vợ rồi sao?"

Đương nhiên là quan tâm, cho dù vẫn còn không yêu.

Cô là vợ của anh, người phụ nữ của anh!

Câu trả lời lập lờ nước đôi này của anh, làm cho người ta đoán không ra nội tâm của anh.

Người góa vợ...

Cô nở nụ cười.

Anh là thừa nhận cô cái người vợ này rồi.

"Vừa nãy quả thật thiếu chút nữa chết đuối, bị sặc thức dậy, hiện tại không có việc gì rồi." Cô nhàn nhạt nói, khóe miệng nhiễm nụ cười yếu ớt.

Đường Hạo Nam nghe xong lời của cô, nháy mắt nổi trận lôi đình!

"Hạ Nhất Nhiễm! Trong tủ rượu của anh, rượu đều là giả cả xa xỉ, em nếu là dám uống nữa, anh bắt em bồi đền!" Đường Hạo Nam đứng lên, ngạo kiều nói, đối với cô vẫn lại là nói không được kiêu giọng nhỏ nhẹ, quan tâm.

Hạ Nhất Nhiễm tươi cười càng sâu, "Vậy em đây lần sau chính mình mua bia, rượu trắng mà uống." Có ý kích thích anh nói.

"Em.. ! Em không sợ lại uống đến xuất huyết dạ dày em liền thử xem!" Đường Hạo Nam tức giận nói, lúc này nếu đang ở bên người cô, anh nhất định đem cô bắt lại đánh một trận!

Anh làm sao lại biết, cô từng bị xuất huyết dạ dày?

Hạ Nhất Nhiễm nhú mày, chuyện kia vẫn lại là xảy ra từ bốn năm trước, cô sắp không còn nhớ rõ, lúc ấy tại bệnh viện ở tại một tuần, một người lẻ loi, anh chưa từng đi bệnh viện nhìn cô một cái.

Cũng là khi đó quen biết được Tô Tiểu Quả, bà nội cô ấy bị ung thư dạ dày, cùng cô ở chung một căn phòng bệnh.

"Được, em không uống nữa." Cô khàn giọng nói, ở trong lòng Đường Hạo Nam, cô có phải vẫn chiếm một chút vị trí nhỏ hay không?

Có lẽ, anh cũng từng có quan tâm đến cô, chỉ là cô không biết thôi...

"Em thích uống thì cứ uống chết đi! Đừng hy vọng giả vờ đáng thương thu hút sự chú ý của anh! Đường Hạo Nam anh ghét nhất phụ nữ thích làm bộ làm tịch!" Kiêu ngạo của người đàn ông khiến anh không chịu thừa nhận đối với cô là thật lòng quan tâm, cắn răng nói.

"Ồ..." Cô mới không phải người phụ nữ thích làm bộ làm tịch, vẫn cực kỳ kiên cường.

Đạt được câu trả lời của cô, Đường Hạo Nam thờ phào nhẹ nhõm, không sợ cô xảy ra cái khúc ngoặc gì, người phụ nữ này tựa như cỏ dại trong kẽ đá, sống được đặc biệt cứng cỏi.

Anh không nên đối với cô từng chút lo lắng.

Còn không có xác định chân tình chân ý của cô, anh hẳn không đem trái tim mình giao ra.

Đây là Đường Hạo Nam, cường thế mà kiêu ngạo.

"Bay mười mấy giờ đi, anh mau nghỉ ngơi đi, em cũng muốn ngủ, buồn ngủ quá..." Cô săn sóc nói, nghĩ đến chuyện công việc, muốn hỏi rõ ràng, lại không có hỏi.

Sợ trêu chọc khiến anh thêm phiền.

"Uh'm, cúp đây." Anh lãnh đạm nói, trực tiếp cúp điện thoại.

Rõ ràng như vậy , cực kỳ vô tình.

"Còn chưa nói ngủ ngon mà." Hạ Nhất Nhiễm xem màn hình điện thoại di động, lăm bằm lằm bàu.

Từ từ sẽ đến đi...

Cô đi phòng ngủ Đường Hạo Nam nằm ngủ, trong lòng ôm gối đầu của anh, coi đó là anh.

Trong mộng, cô mơ thấy Đồng Y Mộng.

Cửa phòng bệnh mở ra, cô liền nhìn đến Đồng Y Mộng đứng ở cạnh giường, đang cười với cô, rồi mới mở miệng.

"Nhiễm Nhiễm, cô tới rồi..."

Như vậy, giống như trước đây, cô gái như hoa như ngọc một loại.

Cô bỗng dưng giật mình tỉnh giấc.

Toàn thân mồ hôi lạnh!

Tỉnh lại hồi lâu, mới phát hiện trời đã sáng.

...

Có hoạt động quan hệ công chúng, cô cùng An Lạp bị sắp xếp đi hiện trường tiếp khách, công việc như vậy, cô vài năm trước liền làm qua, thuận buồm xuôi gió.

Trái lại An Lạp, vốn dĩ đã là trợ lý tổng giám, hiện tại muốn làm những việc nhỏ nhặt nhất của nhân viên mới, trong lòng cực kỳ không thoải mái.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn ra tâm tư của cô, "An Lạp, cô đi nghỉ ngơi chút đi, lúc này, ánh mặt trời là độc nhất." Đưa cho An Lạp một chai nước khoáng, cô ngấn đầu che tầm mắt, nhìn trong mắt mặt trời giữa trưa gay gắt, cảm giác cực kỳ chói mắt.

An Lạp mặt bị phơi nắng được đỏ bừng, Hạ Nhất Nhiễm trên mặt bọc khăn lụa, mang kính râm, bị phơi nắng không nghiêm trọng như vậy.

"Tôi thật muốn từ chức rồi ! Một chút đều đã không công bằng!" An Lạp vĩnh viễn nói.

Hạ Nhất Nhiễm hiểu được ủy khuất trong lòng cô, nhìn An Lạp như vậy, trong lòng có phần thẹn ý.

An Lạp coi như là bị cô liên lụy.

Trên poster của buổi hoạt động hôm nay, là hình ảnh khổng lồ của Chu Giai Ngưng quỳn rũ diêm dúa lẳng lơ, trên tay nắm kim cương to như trứng bò câu lóe sáng chói mắt.

Đường thị kinh doanh không chỉ có có nhà máy điện tử, lại vẫn còn kinh doanh châu báu, hàng xa xỉ.

Bốn giờ chiều, mặt trời đã chẳng còn nhiều gay gắt, hoạt động chính thức bắt đầu.

Chu Giai Ngưng được nhân viên công tác vây quanh, đi tới quảng trường "Đường Phong" tại lầu một trung tâm thương mại của Đường thị tổ chức hoạt động trực tiếp giới thiệu sản phẩm mới.

Cô ta mặc lễ phục màu đỏ thẫm, trên người đeo trang sức châu báu vô giá, hơn nữa ngón áp út đeo nhẫn kim cương, là sản phẩm nhẫn kim cương kết hôn của Đường thị cho ra mắt trong năm nay.

Chiếc nhẫn kim cương này tên là: Duy ái.

Sau khi Chu Giai Ngưng cùng những người mẫu khác trình diễn xong phần giới thiệu sản phẩm chính, cô ta bắt đầu tiếp nhận phỏng vấn của phóng viên.

Phóng viên liên thích hỏi vấn đề Bát Quái mau thu hút người đọc, Hạ Nhất Nhiễm am hiểu sâu đạo lý này, cô lười phải nghe những câu nói sáo rỗng của Chu Giai Ngưng cùng phóng viên, nhưng bất chợt bị kéo vào chuyện quan hệ của cô cùng Đường Hạo Nam.

"Kỳ thật chiếc nhẫn kim cương trên tay tôi, là Đường tổng tự mình chọn lựa, đeo cho tôi!" Chu Giai Ngưng giương giọng, đắc ý nói, ánh mắt tận lực nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm lẫn trong đám người.

"Thật không biết xấu hổ!" An Lạp nho nhỏ nói thầm, Hạ Nhất Nhiễm lườm cô một cái, "Cô nói nhỏ chút, đừng làm cho người ngoài nghe được, ảnh hưởng tố chất chuyên nghiệp của chúng ta."

An Lạp mếu máo.

Hạ Nhất Nhiễm đối với An Lạp nói vài câu, rời khỏi hiện trường.

Cô khẳng định là cực kỳ dễ ý đi?

An Lạp nhìn bóng lưng Hạ Nhất Nhiễm, đau lòng nghĩ.

Hạ Nhất Nhiễm tại Starbucks ở tầng cao nhất của trung tâm thương mại mua ly Latte, đi đến sân thượng, vừa uống cà phê, vừa xem Cao ốc đối diện đang chiếu trực tiếp buổi phỏng vấn Chu Giai Ngưng.

Năm đó khi kết hôn, Đường Hạo Nam là không đưa cô nhẫn kim cương.

Chu Giai Ngung trước mặt phóng viên nói xỏ nói xiên, tuyên bố như vậy là muốn cho cô không chịu nổi, cho nên, cô trốn đến tầng cao nhất này.

Dưới ánh mặt trời, bóng dáng mảnh khảnh của người còn gái tựa vào tay vịn sân thượng, người đàn ông đi nhanh đến gần, gót giày da thật giẫm đạp mặt đất, phát ra âm thanh nặng nề.

"Người phụ nữ này hung hãn như thế, em cũng không tức giận?" Âm thanh trong trẻo của người đàn ông truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm nghe được âm thanh quen thuộc, tay run lên, cà phê trong cốc giấy vẩy ra ngoài.

Kha Dịch Thần vội vàng từ trong túi áo ngực trái Tây phục lấy ra khăn tay màu xanh nhạt, nhanh chóng giúp cô lau đi cà phê dính trên tay cô.

"Anh tại sao lại đến đây?" Hạ Nhất Nhiễm nhú mày, rút tay, từ trong túi áo lấy ra khăn giấy, ly cà phê trong tay bị Kha Dịch Thần lấy đi, chính cô tự mình tự lau.

"Sao vậy, trung tâm thương mại của Đường thị, anh liền không thể tới rồi hả?" Kha Dịch Thần cười hỏi, trực tiếp uống một ngụm coffee trong ly của cô, Hạ Nhất Nhiễm càng thêm không vui.

Kha Dịch Thần lại hướng cô cười, tươi cười sang sảng, khuôn mặt tuấn tú cực kì mê người.

Cô nhớ rõ lúc học đại học, anh ta thường xuyên ở trước mặt cô xuất hiện, so với Đường Hạo Nam cùng cô gặp mặt số lần vẫn còn nhiều.

"Chưa nói anh không thể tới, là tôi cảm thấy được, chúng ta sau này không cần gặp mặt, đêm đó tôi nói được rất rõ ràng rồi." Hạ Nhất Nhiễm lãnh đạm nói, cùng anh giữ một khoảng cách, La Kỳ đúng là cũng đi tìm cô.

Về mặt Kha Dịch Thần dần dần không vui, tiếp tục uống cà phê của cô, tầm mắt rơi vào phương tây, Hạ Nhất Nhiễm liền đi, anh ta vươn tay giữ cô lại, túm đến chỗ bên cạnh tay vịn.

"Đêm đó tại hậu hoa viên khách sạn, anh uống vào chút rượu, có chút không khống chế được. Em nói đúng, mọi người bây giờ đều có cuộc sống mới, không nên lại dây dưa không rõ." Kha Dịch Thần u buồn dỗi dằn từ tính nói.

Anh nhìn màn hình đối diện, lại nhìn bầu trời xanh thẳm, chưa sót cười cười.

Nghe anh nói như thế, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng cũng không bài xích anh như vậy rồi.

"Hơn bốn năm rồi... Cho dù tình cảm có sâu nặng, cũng phai nhạt không phải sao?" Kha Dịch Thần nhìn về phía cô, cười hỏi.

Về mặt Hạ Nhất Nhiễm hơi cứng cứng, "A Thần, anh có thể nghĩ được như thế thì tốt rồi. Tôi lúc trước đồng ý bỏ trốn với anh, cũng là không nghĩ muốn gả cho Đường Hạo Nam, cũng không phải bởi vì thích anh, hi vọng anh đừng hiểu lầm."

"Em vẫn thích Đường Hạo Nam, anh làm sao có khả năng không biết?" Kha Dịch Thần hai tay bưng ly coffee, ngón tay ở trên thân cốc nhẹ nhàng mà điểm động.

Hạ Nhất Nhiễm cứng ngắc cười cười, từ chối cho ý kiến, ngẩng đầu, nhìn về phía đối diện, đang muốn hít sâu, thấy được màn hình đối diện đột nhiên tối đen một mảng!

Cô chính đang còn nghi hoặc, màn hình đối diện lại sáng, không có lại trực tiếp hiện trường phỏng vấn, mà là...

Một đoạn phim nóng của người phụ nữ đang chiếu, như rạp chiếu phim một dạng ở trên màn hình lớn truyền phát tin.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Chiếu phim nóng

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

16 cuộc sọi nhớ, đều là Đường Hạo Nam gọi tới. Bị vừa mới bị sắc một trận như vậy, men say trên người Hạ Nhất Nhiễm sớm lui đi hơn phân nửa. Sau khi say rượu ở trong điện thoại đối với anh "Hỗ ngôn loạn ngữ" (huyền thuyên nói nhảm), cô cũng là còn nhớ rõ.

Đang còn do dự là muốn gọi điện thoại lại cho anh hay không, chuông cửa bên ngoài lúc này vang rồi. Đều đã hơn hai giờ sáng, thế như thế, là người nào đến?

Cô chần chờ, quần chặt áo ngủ, đi đến cửa, nhìn xuyên qua mắt mèo, xem ở cửa đứng mấy cái bảo an mặc đồng phục.

Gần đây thường xuyên ra ngoài nơi này, cô nhận ra những người này là nhân viên bảo vệ nơi này, nhưng mà đã trở như thế...

Hạ Nhất Nhiễm phòng bị mở cửa, "Các vị có chuyện gì sao?"

"Đường phu nhân! Người không có việc gì thì tốt rồi, chúng ta nhận được điện thoại của Đường tiên sinh, ngài ấy lo lắng người một mình ở nhà có nguy hiểm, bảo chúng tôi đến xem thử, không có việc gì thì tốt rồi." Bảo an nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm bình an vô sự, nhẹ nhàng thở ra.

Hạ Nhất Nhiễm có phần không hiểu cho lắm, anh chẳng lẽ là đang hoài nghi cô nửa đêm ở cùng người đàn ông khác?

Cô hiểu lầm ý tứ của Đường Hạo Nam, khước miệng hơi hơi nhếch lên, "Vậy các người muốn tiến vào kiểm tra một chút hay không?" Có chút châm chọc nói.

"Không, không được! Đường phu nhân hảo hảo nghỉ ngơi, có cái chuyện gì, tùy thời liên hệ bộ phận bảo an chúng tôi!" Bảo an vội vàng nói, thái độ hiền lành, đối với cô tràn đầy kính ý.

Hạ Nhất Nhiễm lúc này mới khách khí liền gật gật đầu, đóng cửa.

Vào đến trong nhà, điện lại vang, là Đường Hạo Nam gọi tới.

Cô ảo não thở hắt một hơi, mệt mỏi ngồi ở trên ghế sofa, vừa lau tóc vừa nghe.

"Này!" Giọng người đàn ông dồn dập trầm thấp truyền đến, xen lẫn tức giận.

"Đường Hạo Nam, anh liên sợ em cho anh đội nón xanh như thế sao? Đêm hôm khuya khoắt lại vẫn để cho bảo an tới giám sát em?" Cô không tức giận, giọng mang châm chọc cùng lãnh đạm.

Nghe được giọng của cô, Đường Hạo Nam cả người căng thẳng, cả trái tim lơ lửng trên cao cuối cùng trở xuống nơi, người đàn ông đứng ở cửa sổ, dịch bước đến cạnh ghế sofa, mệt mỏi ngồi trên ghế.

Lập tức phản ứng kịp ý tứ của cô.

Cái người phụ nữ không chịu để tâm không biết tốt xấu chết tiệt này!

Lòng tốt của anh trái lại bị cô coi là lòng lang dạ thú rồi !

Bởi vì tức giận, huyết Thái Dương đang căng lên giật nhẩy.

"Anh cmn là sợ em uống say còn đi tắm rửa bị chết đuối rồi !" Đường Hạo Nam tức giận gầm thét, động tác Hạ Nhất Nhiễm dừng lại.

Cô vừa nãy thật là thiếu chút nữa chết đuối không sai.

"Em..."

"Hạ Nhất Nhiễm! Em tốt nhất đừng gặp chuyện không may cho anh!" Cô tỉnh rượu rồi, không một chút đáng yêu khi uống say gì cả, Đường Hạo Nam từ từ nhắm hai mắt, cắn răng nói.

"Đường tổng, anh là đang quan tâm em sao?" Hạ Nhất Nhiễm tim đập dồn dập, phân không rõ là nói đùa hay vẫn lại là vấn đề kim lòng không được hỏi ra.

Anh là thật sự quan tâm cô đi?

Nghe câu hỏi của cô, yết hầu Đường Hạo Nam cứng ngắc, "Không sai, em nếu là chết đi, anh chẳng phải là thành người góa vợ rồi sao?"

Đương nhiên là quan tâm, cho dù vẫn còn không yêu.

Cô là vợ của anh, người phụ nữ của anh!

Câu trả lời lập lờ nước đôi này của anh, làm cho người ta đoán không ra nội tâm của anh.

Người góa vợ...

Cô nở nụ cười.

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI
WWW.WATTPAD.COM/USER/TINKSYU

Anh là thừa nhận cô cái người vợ này rồi.

"Vừa nãy quả thật thiếu chút nữa chết đuối, bị sặc thức dậy, hiện tại không có việc gì rồi." Cô nhàn nhạt nói, khoe miệng nhiệm vụ cười yếu ớt.

Đường Hạo Nam nghe xong lời của cô, nháy mắt nổi trận lôi đình!

"Hạ Nhất Nhiễm! Trong tử rượu của anh, rượu đều là giá cả xa xỉ, em nếu là dám uống nữa, anh bắt em bồi đền!" Đường Hạo Nam đứng lên, ngạo kiều nói, đối với cô vẫn lại là nói không được kiêu giọng nhỏ nhẹ, quan tâm.

Hạ Nhất Nhiễm tươi cười càng sâu, "Vây em đây lần sau chính mình mua bia, rượu trắng uống." Cô ý kích thích anh nói.

"Em... ! Em không sợ lại uống đến xuất huyết dạ dày thủng em liền thử xem!" Đường Hạo Nam tức giận nói, lúc này nếu đang ở bên người cô, hẳn nhất định đem cô bắt lại đánh một trận!

Anh làm sao lại biết, cô từng bị xuất huyết dạ dày?

Hạ Nhất Nhiễm nhú mày, chuyện kia vẫn lại là xảy ra từ bốn năm trước, cô sắp không còn nhớ rõ, lúc ấy tại bệnh viện ở tại một tuần, một người lẻ loi, anh chưa từng đi bệnh viện nhìn cô một cái.

Cũng là khi đó quen biết được Tô Tiểu Quả, bà nội cô ấy bị ung thư dạ dày, cùng cô ở chung một căn

phòng bệnh.

"Được, em không uống nữa." Cô khàn giọng nói, ở trong lòng Đường Hạo Nam, cô có phải vẫn chiếm một chút vị trí nhỏ hay không?

Có lẽ, anh cũng từng có quan tâm đến cô, chỉ là cô không biết thôi...

CẬP NHẬT SẴN NHẤT TẠI

WWW.MATTPAD.COM/USER/TUONGYU

"Em thích uống thì cứ uống chết đi! Đừng hy vọng giả vờ đáng thương thu hút sự chú ý của anh! Đường Hạo Nam anh ghét nhất phụ nữ thích làm bộ làm tịch!" Kiêu ngạo của người đàn ông khiến anh không chịu thừa nhận đối với cô là thật lòng quan tâm, cắn răng nói.

"Ồ..." Cô mới không phải người phụ nữ thích làm bộ làm tịch, vẫn cực kỳ kiên cường.

Đạt được câu trả lời của cô, Đường Hạo Nam thở phào nhẹ nhõm, không sợ cô xảy ra cái khúc ngoặt gì, người phụ nữ này tựa như cô đại trong kẻ đá, sống được đặc biệt cứng cỏi.

Anh không nên đối với cô từng chút lo lắng.

Còn không có xác định chân tình chân ý của cô, anh hẳn không đem trái tim mình giao ra đi.

Đây là Đường Hạo Nam, cường thế mà kiêu ngạo.

"Bay mười mấy giờ đi, anh mau nghỉ ngơi đi, em cũng muốn ngủ, buồn ngủ quá..." Cô sần sọc nói, nghĩ đến chuyện công việc, muốn hỏi rõ ràng, lại không có hỏi.

Sợ trêu chọc khiến anh thêm phiền.

"Uh'm, cúp đây." Anh lãnh đạm nói, trực tiếp cúp điện thoại.

Rõ ràng như vậy , cực kỳ vô tình.

"Còn chưa nói ngũ ngon mà." Hạ Nhất Nhiễm xem màn hình điện thoại di động, lằm bằm lâu bầu.

Từ từ sẽ đến đi...

Cô đi phòng ngủ Đường Hạo Nam nằm ngủ, trong lòng ôm gối đầu của anh, coi đó là anh.

Trong mộng, cô mơ thấy Đồng Y Mộng.

Cửa phòng bệnh mở ra, cô liền nhìn đến Đồng Y Mộng đứng ở cạnh giường, đang cười với cô, rồi mới mở miệng.

"Nhiễm Nhiễm, cô tới rồi..."

Như vậy, giống như trước đây, cô gái như hoa như ngọc một loại.

Cô bỗng dưng giật mình tỉnh giấc.

Toàn thân mồ hôi lạnh!

Tỉnh lại hồi lâu, mới phát hiện trời đã sáng.

...

Có hoạt động quan hệ công chúng, cô cùng An Lạp bị sắp xếp đi hiện trường tiếp khách, công việc như vậy, cô vài năm trước liền làm qua, thuận buồm xuôi gió.

Trái lại An Lạp, vốn dĩ đã là trợ lý tổng giám, hiện tại muốn làm những việc nhỏ nhặt nhất của nhân viên mới, trong lòng cực kỳ không thoải mái.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn ra tâm tư của cô, "An Lạp, cô

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI

WWW.WATTPAD.COM/USER/TWINSYU

đi nghỉ ngơi chút đi, lúc này, ánh mặt trời là độc nhất." Đưa cho An Lạp một chai nước khoáng, cô ngẩn đầu che tầm mắt, nhìn trong mắt mặt trời giữa trưa gay gắt, cảm giác cực kỳ chói mắt.

An Lạp mặt bị phơi nắng được đồ bưng, Hạ Nhất Nhiễm trên mặt bọc khăn lụa, mang kính râm, bị phơi nắng không nghiêm trọng như vậy.

"Tôi thật muốn từ chức rồi ! Một chút đều đã không công bằng!" An Lạp vênh môi nói.

Hạ Nhất Nhiễm hiểu được ủy khuất trong lòng cô, nhìn An Lạp như vậy, trong lòng có phần thẹn ý.

An Lạp coi như là bị cô liên lụy.

Trên poster của buổi hoạt động hôm nay, là poster không lồ của Chu Giai Ngưng quyến rũ diêm dúa lẳng lơ, nhãn kim cương to như trứng bồ câu lóe sáng chói mắt.

CẬP NHẬT SẴN NHẤT TẠI

WWW.NATTAP.COM/USER/TYRINSY

Đường thị kinh doanh không chỉ có có nhà máy điện tử, lại vẫn còn kinh doanh châu báu, hàng xa xỉ.

Bốn giờ chiều, mặt trời đang chẳng còn nhiều gay gắt, hoạt động chính thức bắt đầu.

Chu Giai Ngưng được nhân viên công tác vây quanh, đi tới quảng trường "Đường Phong" tại lầu một trung tâm thương mại của Đường thị tổ chức hoạt động trực tiếp giới thiệu sản phẩm mới.

Cô mặc lễ phục màu đỏ thẫm, trên người đeo trang sức châu báu vô giá, hơn nữa ngón áp út đeo nhẫn kim cương, là sản phẩm nhẫn kim cương kết hôn

của Đường thị cho ra mắt trong năm nay.
Chiếc nhẫn kim cương này tên là: Duy ái.
Sau khi Chu Giai Ngưng cùng những người mẫu khác trình diễn xong phần giới thiệu sản phẩm chính, cô ta bắt đầu tiếp nhận phỏng vấn của phóng viên.

Phóng viên liền thích hỏi vấn đề Bất Quái mau thu hút người đọc, Hạ Nhất Nhiễm am hiểu sâu đạo lý này, cô lười phải nghe những câu nói sáo rỗng của Chu Giai Ngưng cùng phóng viên, nhưng bất chợt bị kéo vào chuyện quan hệ của cô cùng Đường Hạo Nam.

"Kỳ thật chiếc nhẫn kim cương trên tay tôi, là Đường tổng tự mình chọn lựa, đeo cho tôi!" Chu Giai Ngưng giương giọng, đắc ý nói, ánh mắt tận lực nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm lẫn trong đám người.

"Thật không biết xấu hổ!" An Lạp nho nhỏ nói thầm, Hạ Nhất Nhiễm lườm cô một cái, "Cô nói nhỏ chút, đừng làm cho người ngoài nghe được, ảnh hưởng tố chất chuyên nghiệp của chúng ta."

An Lạp mếu máo.

Hạ Nhất Nhiễm đối với An Lạp nói vài câu, rời khỏi hiện trường.

Cô khẳng định là cực kỳ dễ ý đi?

An Lạp nhìn bóng lưng Hạ Nhất Nhiễm, đau lòng nghĩ.

Hạ Nhất Nhiễm tại Starbucks ở tầng cao nhất của

trung tâm thương mại mua ly Latte, đi đến sân thượng, vừa uống cà phê, vừa xem Cao ốc đối diện đang chiếu trực tiếp buổi phỏng vấn Chu Giai Ngung.

Năm đó khi kết hôn, Đường Hạo Nam là không đưa cô nhẫn kim cương.

Chu Giai Ngung trước mặt phóng viên nói xỏ nói xiên, tuyên bố như vậy là muốn cho cô không chịu nổi, cho nên, cô trốn đến tầng cao nhất này.

Dưới ánh mặt trời, bóng dáng mảnh khảnh của người còn cái tựa vào tay vịn sân thượng, người đàn ông đi nhanh đến gần, gót giày da thật giẫm đạp mặt đất, phát ra âm thanh nặng nề.

"Người phụ nữ này hung hãn như thế, em cũng không tức giận?" Âm thanh trong trẻo của người đàn ông truyền đến, Hạ Nhất Nhiệm nghe được âm thanh quen thuộc, tay run lên, cà phê trong cốc giấy vẩy ra ngoài.

Kha Dịch Thần vội vàng từ trong túi áo ngực trái Tây phục lấy ra khăn tay màu xanh nhạt, nhanh chóng giúp cô lau đi cà phê dính trên tay cô.

"Anh tại sao lại đến đây?" Hạ Nhất Nhiệm nhíu mày, rút tay, từ trong túi áo lấy ra khăn giấy, ly cà phê trong tay bị Kha Dịch Thần lấy đi, chính cô tự mình tự lau.

"Sao vậy, trung tâm thương mại của Đường thị, anh liền không thể tới rồi hả?" Kha Dịch Thần cười hỏi,

trực tiếp uống một ngụm coffee trong ly của cô, Hạ Nhất Nhiễm càng thêm không vui.

Kha Dịch Thần lại hướng cô cười, tươi cười sang sảng, khuôn mặt tuấn tú cực kì mê người.

Cô nhớ rõ lúc học đại học, anh ta thường xuyên ở trước mặt cô xuất hiện, so với Đường Hạo Nam cùng cô gặp mặt số lần vẫn còn nhiều.

"Chưa nói anh không thể tới, là tôi cảm thấy được, chúng ta sau này không cần gặp mặt, đêm đó tôi nói được rất rõ ràng rồi." Hạ Nhất Nhiễm lãnh đạm nói, cùng anh giữ một khoảng cách, La Kỳ đúng là cũng đi tìm cô.

Về mặt Kha Dịch Thần dần dần không vui, tiếp tục uống cà phê của cô, tầm mắt rơi vào phương tây, Hạ Nhất Nhiễm liền đi, anh ta vươn tay giữ cô lại, túm đến chỗ bên cạnh tay vịn.

"Đêm đó tại hậu hoa viên khách sạn, anh uống vào chút rượu, có chút không khống chế được. Em nói đúng, mọi người mỗi người đều có cuộc sống mới, không nên lại dây dưa không rõ." Kha Dịch Thần buồn giọng dõng dạc từ tính nói.

Anh nhìn màn hình đối diện, lại nhìn bầu trời xanh thẳm, chưa sót cười cười.

Nghe anh nói như thế, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng cũng không bài xích anh như vậy rồi.

"Hơn bốn năm rồi... Cho dù tình cảm có sâu nặng, cũng phai nhạt không phải sao?" Kha Dịch Thần

nhìn về phía cô, cười hời.

Về mặt Hạ Nhất Nhiễm hơi căng cứng, "A Thần, anh có thể nghĩ được như thế thì tốt rồi. Tôi lúc trước đồng ý bỏ trốn với anh, cũng là không nghĩ muốn gả cho Đường Hạo Nam, cũng không phải bởi vì thích anh, hi vọng anh đừng hiểu lầm."

"Em vẫn thích Đường Hạo Nam, anh làm sao có khả năng không biết?" Kha Dịch Thần hai tay bưng ly coffee, ngón tay ở trên thân cốc nhẹ nhàng mà điểm động.

Hạ Nhất Nhiễm cứng ngắc cười cười, từ chối cho ý kiến, ngẩng đầu, nhìn về phía đối diện, đang muốn hít sâu, thấy được màn hình đối diện đột nhiên tối đen một mảng!

Cô chính đang còn nghi hoặc, màn hình đối diện lại sáng, không có lại trực tiếp hiện trường phỏng vấn, mà là...

Một đoạn phim nóng của người phụ nữ đang chiếu, như rạp chiếu phim một dạng ở trên màn hình lớn truyền phát tin.

CẬP NHẬT SẴN NHẤT TẠI

WWW.WATTPAD.COM/USER/TWINSY

**BẢN CHỮ SẼ ĐƯỢC CẬP NHẬT SAU KHI CÓ
CHƯƠNG MỚI!**

**CÓ GÌ SAU NÀY CẬP NHẬT SAU
CHÚC MỌI NGƯỜI ĐỌC TRUYỆN VUI VẺ ^_^**

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Hoài nghi Hạ Nhất Nhiễm cùng Kha Dịch Thần có câu kết

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Mặt nữ chính trong đoạn phim nóng kia cũng không bị làm mờ đi, có thể rõ ràng làm cho người ta nhận ra, trên màn hình đang phát hình ảnh kia chính là người được xưng "Thanh thuần ngọc nữ Chu Giai Ngưng Môn Nhân", Chu Giai Ngưng!

Ảnh chụp chừng mực thật lớn, toàn bộ là giường chiếu, còn có vai nam chính, mặt vai nam chính bị làm mờ đi

Hạ Nhất Nhiễm luôn luôn bình tĩnh trấn định, lần này sợ ngây người.

Miệng nhỏ trương thành hình chữ O!

"Ôi... Đây là cái gọi là thanh thuần ngọc nữ? Người phát ngôn sản phẩm trang sức của tập đoàn các người?" Kha Dịch Thần đứng bên cạnh, tâm tình tốt vô cùng uống cà phê, âm u mà nói.

Hạ Nhất Nhiễm lần này hoàn toàn hoàn hồn.

Xong rồi... !

Một giây sau, cô xoay người rời đi, gần như là chạy nhanh hướng cửa thang máy, tiến đến cứu trận!

"Cô gái ngu ngốc!" Kha Dịch Thần nhìn bóng dáng cô vội vàng đi xa, thấp giọng nói, ngược lại nhìn về phía màn hình lớn, khóe miệng đắc ý cong lên.

Hiện trường một mảnh hỗn loạn, Chu Giai Ngưng bị phóng viên vòng vây, cô ta chật vật ngồi dưới đất, hai tay bịt mắt.

"Chu tiểu thư, người trong hình xác định là cô đúng không?"

"Chu tiểu thư, những thứ ảnh chụp này là có người cố ý tung ra sao?"

"Chu tiểu thư, cô hiện tại muốn nói cái gì?"

Hạ Nhất Nhiễm tới rồi, thấy một màn như vậy, đầu óc đang vận hành với tốc độ gió lốc, mà Diêu Lộ nhưng lại hoảng loạn giống như kiến bò trên chảo nóng, mọi nơi tán loạn.

Thời khắc mấu chốt này, cô ấy không nghĩ biện pháp giải cứu tình hình, còn đang làm gì?

Nhìn đến người đại diện Chu Giai Ngưng cùng trợ lý đi đến, Hạ Nhất Nhiễm lập tức tiến lên, Diêu Lộ hoảng loạn không có cách nào cứu trận, lúc này cô tất phải ra mặt rồi.

Loại nguy cơ quan hệ công chúng này, cô xử lý qua vô số lần.

Trên thực tế, trong giới quan hệ công chúng, Hạ Nhất Nhiễm coi như là một nhân vật lớn không người không biết chuyên xử lý tốt loại tình huống này rồi.

Người đại diện Chu Giai Ngưng nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm, giống như ăn viên thuốc an thần, "Hạ tổng giám, Giai Giai của chúng tôi bình thường không biết tốt xấu, người nhiều thông cảm, lúc này vẫn lại là đại cục làm trọng..."

Đầu óc được khai thông rồi sao? Hiện tại hiểu được đối với cô thật có lỗi rồi hả ?

Hạ Nhất Nhiễm đem người đại diện Phương Mai

nhìn cực kỳ rõ suy nghĩ trong lòng cô ta, loại thời điểm này, liền tính cô ta không nói dễ nghe, cô cũng sẽ ra mặt cứu trận. Không phải là vì danh dự Chu Giai Ngưng, mà là vì danh dự Đường thị.

"Trước đừng nói những thứ này, quản lý Phương, mời cô trước cho người ta đem Chu Giai Ngưng mang đi, cô cũng phải ở lại mượn cơ hội này, lập tức tố thái độ!" Hạ Nhất Nhiệm trầm giọng nói, vẻ mặt trấn định.

Phương Mai chân chờ giây lát, vội vàng gật đầu.

Hạ Nhất Nhiệm phân phó nhân viên công tác hiện trường đem phóng viên thông báo lấy danh nghĩa Đường thị muốn mở họp báo giải thích, các phóng viên biết Đường thị lúc này muốn lên tiếng, lập tức buông tha Chu Giai Ngưng. Vào loại thời điểm này, thái độ Đường thị càng thêm phòng bị càng bị chú ý. Đây chính là buổi trình diễn sản phẩm châu báu mới của Đường thị!

Xuất hiện loại gièm pha này, đường đường tập đoàn Đường thị sẽ xử lý như thế nào?

Phóng viên vây quanh Hạ Nhất Nhiệm, từ trước đến giờ Đường thị xuất hiện nguy cơ quan hệ công chúng, người phát ngôn nhân đều là cô, lần này, cô vẫn đang cực kỳ trấn định.

Đối mặt phóng viên, tình huống không hề chuẩn bị Hạ Nhất Nhiệm vẫn trấn định phát biểu thanh minh, bày tỏ chuyện này, Đường thị sau khi điều tra rõ

ràng thật hư chuyện chiếu phim nóng này mới có quyết định chính thức.

Mà người đại diện của Chu Giai Ngưng cũng trước tiên lên tiếng, bản thảo bài phát biểu của cô ta là Hạ Nhất Nhiệm mới vừa viết.

Đám ký giả giải đi, Hạ Nhất Nhiệm tìm đến Diêu Lộ lại vẫn còn đang kinh hoàng, "Lập tức liên hệ các tạp chí lớn, tận lực đè ép việc này xuống!"

Diêu Lộ thở sâu, mới gạt đầu, phức tạp nhìn cô, các cô rời khỏi trung tâm thương mại.

"Hạ tổng..."

"Hiện tại cô là tổng giám!" Trên xe, lời Diêu Lộ nói bị Hạ Nhất Nhiệm cắt ngang, vẻ mặt Diêu Lộ ngưng ngừng, có phần lúng túng, "Hôm nay nhờ có cô, cô cũng biết, luận tư chất cũng kinh nghiệm, tôi là so ra kém cô rất nhiều. Tổng giám việc này, cũng là ý tứ phía trên, tôi trước cũng là thật không biết chuyện này."

Diêu Lộ ỡ trước mặt Hạ Nhất Nhiệm cam bái hạ phong (cam tâm chịu thua), cũng cực kỳ cảm kích cô vừa rời chủ động mà ra mặt giải quyết, chẳng thể thì, vừa rồi hậu quả...

"Đều đã là lúc nào, còn nói những thứ này?" Hạ Nhất Nhiệm phản bác cô, nàng biết chuyện này cùng Diêu Lộ không có quan hệ gì, cô cũng không phải rất để ý, máu chót nằm ở ý tứ của Đường Hạo Nam, cùng những người khác đều không quan hệ.

Diêu Lộ không nói thêm gì, rất nhanh về tới Đường thị.

Hạ Nhất Nhiễm đề nghị Diêu Lộ liên hợp những ngành khác mời dự họp hội nghị khẩn cấp, thương thảo phương án giải quyết liên quan đến chuyện này.

...

"Ảnh nóng của cái cô Chu Giai Ngưng kia tại sao lại cứ phải vào lúc chúng ta giới thiệu sản phẩm châu báo mới bị tung ra? Có phải có người ở phía sau giở trò quỷ hay không? Đây là nhằm vào Chu Giai Ngưng, hay vẫn lại là nhằm vào Đường thị chúng ta?" Đường Hạo Hâm khi nói chuyện, tầm mắt rơi vào trên mặt Hạ Nhất Nhiễm đang ngồi bên cạnh Diêu Lộ.

Hạ Nhất Nhiễm cảm nhận được tầm mắt Đường Hạo Hâm, có chút không hiểu.

Cô ta đây là có ý gì?

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI

WWW.WATTPAD.COM/USER/TWINSYL

"Quản lí Đường nói được cực kỳ có đạo lý, chẳng qua, vấn đề quan trọng trước mắt chúng ta nên giải quyết vẫn là..."

"Diêu Lộ! Hạ Nhất Nhiễm ngồi bên cạnh cô là có chuyện gì đây? Cô ta không phải đã cùng cao tầng chúng ta không có quan hệ gì sao? Đường tổng đem chức vụ tổng giám quản hệ công chúng của cô ta lấy lại rồi, có phải đối với cô ta là không đủ tín nhiệm hay không? Cô tại sao lại vẫn để cho cô ta tham dự hội nghị cao tầng?"

Đường Hạo Hâm đối với Hạ Nhất Nhiễm hoàn toàn không khách khí, kỳ quái nói xong, ánh mắt mọi người rơi vào trên mặt Hạ Nhất Nhiễm.

Lời Đường Hạo Hâm nói, giống như cái gai, đâm thẳng vào trong lòng Hạ Nhất Nhiễm.

Không biết vì sao, cô cũng hiểu được là Đường Hạo Nam không đủ tín nhiệm cô, mới miễn đi chức vụ tổng giám của cô.

Điều Lộ mặt lộ vẻ xấu hổ, vừa muốn mở miệng, Hạ Nhất Nhiễm đã đứng dậy, "Nếu tôi không tiện xuất hiện tại nơi này, liền không quấy rầy các vị rồi."

Cô rộng rãi nói xong, nhanh chóng ra khỏi phòng họp.

...

Thật sự là lòng tốt bị trở thành lòng lang dạ thú, Hạ Nhất Nhiễm đi bộ trong hành lang nối giữa hai tòa nhà của Đường thị, hai tay ôm ngực, ở trong lòng cảm khái.

Đã là buổi đêm đèn rực rỡ mới lên, bên dưới hành lang dài là đường cái, như nước chảy, vô số đèn xe xếp thành hàng dài, lưu quang dật thai?(ánh sáng lung linh).

Cô dừng chân, nhìn cảnh đêm, trong tay nắm chặt điện thoại.

Khương Da Hằng lén lút đã đi tới, đến bên người cô, cô mới phát hiện, "Khương tổng..."

Tuy thân là tổng giám bộ phận quảng cáo sáng tạo,

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI

WWW.WAITPAD.COM/USER/TUINSYU

Khương Dư Hằng là bị cao tầng công ty loại trừ bên ngoài.

Khương Dư Hằng tươi cười nho nhã, "Đừng gọi anh như thế, Nhất Nhiễm, thật sự là thực xin lỗi, vị kia nhà anh thái độ đối với em..."

"Ngừng! Em không muốn nghe những thứ này, anh tha cho em đi! Kỳ thật, chị họ cực kỳ để ý anh, có phải giữa hai người có cái gì hiểu lầm hay không? Có hiểu lầm liền khẩn trương cởi bỏ, giữa vợ chồng, nên là thấu hiểu, tín nhiệm lẫn nhau."

Cô cùng Khương Dư Hằng lúc còn học đại học khi đó đúng là bạn bè cực kỳ thân thiết, hiện tại bởi vì Đường Hạo Hàm, giữa hai người cho dù không có cái gì, cũng tận lực xa lánh nhau rồi.

Khương Dư Hằng cười cười, Hạ Nhất Nhiễm đã tính toán muốn đi.

"Nhất Nhiễm, em phải vui vẻ hạnh phúc!" Khương Dư Hằng nhìn bóng lưng cô rời đi, giọng nói. Hạ Nhất Nhiễm quay đầu, cười hướng anh vẫy vẫy tay, rồi mới nhanh chóng đi tới.

Khương Dư Hằng nhìn bóng hình xinh đẹp của cô, mắt lộ ra tia nhu hòa, mãi đến bóng dáng của cô hoàn toàn biến mất, anh mới xoay tầm mắt.

Người đàn ông thâm trầm, hai tay đặt ở trên lan can, nhìn trên đường cái ngựa xe như nước, âm thầm thất thần.

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI
WWW.MATTAD.COM/USER/TWINSY/

...

Hạ Nhất Nhiễm mới vừa trở lại căn hộ, liền nhận được tin nhắn của Diêu Lộ, cô ấy ở trong điện thoại xin cô hỗ trợ.

Hạ Nhất Nhiễm đương nhiên đồng ý giúp việc này, nấu bát mì, liên online, cùng Diêu Lộ trên mạng liên hệ, thương lượng phương án giải quyết.

Lúc Diêu Lộ nói, có truyền thông thậm chí hoài nghi nam chính trong ảnh nóng của Chu Giai Ngưng là Đường Hạo Nam khi đó, Hạ Nhất Nhiễm mắc nghẹn, rồi mới phun ra.

Diêu Lộ thấy cô thật lâu không trả lời, đành phải gọi điện thoại deesnes.

"Hạ tổng, thực xin lỗi, tôi vừa mới là bàn công việc..."

"Tôi không tức giận! Chúng ta tiếp tục ở trên mạng thảo luận đi!" Hạ Nhất Nhiễm cúp điện thoại, một lần nữa trời lại trước máy vi tính, nếu truyền thông nói, vai nam chính là Đường Hạo Nam, bọn họ nên xử lý như thế nào?

Đủ loại tình huống, đều đã thảo luận qua, phương án cũng nghĩ ra được rồi.

Chỉ là, sau khi kết thúc, Hạ Nhất Nhiễm cảm giác chính mình sắp tuột huyết áp ngất xỉu luôn rồi.

Trong đầu tất cả đều là hình ảnh Đường Hạo Nam hôn môi Chu Giai Ngưng.

Phim trường công ty, văn phòng tổng giám đốc...

Cô ngồi ở trên ghế, từ từ nhắm hai mắt, lòng có chút

vô cảm, cảm nhận không tới cảm giác đau.

...

Ở nước Pháp xa xôi Đường Hạo Nam cũng biết chuyện Chu Giai Ngưng, anh cùng Hứa Thành cũng đang họp.

"Ông chủ, căn cứ kết quả điều tra, tôi liệt kê ra được mấy loại khả năng."

"Một, có người cố ý phá hoại buổi công bố sản phẩm châu báu mới của Đường thị, cố ý tuôn ra ảnh chụp của người phát ngôn Chu Giai Ngưng."

"Hai, đây là Chu Giai Ngưng chính mình tuôn ra ảnh nóng, nhằm tăng độ nổi tiếng."

"Ba, nếu có người cố ý phá hoại, đối phương chính là người nào?"

Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi, nghe Hứa Thành báo cáo, anh ngồi bắt chéo chân, bưng ly coffee, uống một ngụm, tầm mắt rơi vào phía chân trời bên ngoài cửa sổ sát đất.

"Tôi hiểu biết Chu Giai Ngưng, cô ta còn không có ngu xuẩn đến trình độ tự lấy tảng đá đập chân mình! Điềm thứ hai khả năng có thể loại trừ!"

Đường Hạo Nam chắc chắn nói, Chu Giai Ngưng chẳng qua chỉ là một quân cờ biết nghe lời.

Có cho cô ta mười lá gan, cô ta cũng không dám ở những sự kiện trực tiếp như vậy bên xấu Đường thị! Hứa Thành đem điềm thứ hai trên giấy gạch đi, trên giấy của anh ta lại vẫn viết tên Hạ Nhất Nhiễm.

"Nói tiếp." Đường Hạo Nam thúc giục nói câu, tiếp tục nhàn nhã uống cà phê.

"Ông chủ, lần trước công nhân nhảy lầu cùng chuyện bị tung ảnh nóng lẩn này, mỗi lần đều là từ bộ phận quan hệ công chúng... Lần đầu tiên, quan hệ công chúng không có giống trước đây như vậy..."

"Nói thẳng kết quả của cậu đi!" Đường Hạo Nam cắt ngang lời Hứa Thành mà nói, trầm giọng nói.

"Tôi còn đang hoài nghi Hạ tổng giám cùng Kha Dịch Thần có cấu kết!" Hứa Thành thành khẩn nói, không phải anh ta muốn bôi xấu Hạ Nhất Nhiễm, là quá trùng hợp.

"Chứng cứ!" Đường Hạo Nam từ trong miệng lạnh lùng phun ra hai chữ.

"Vào ngày xảy ra chuyện, có người nhìn đến Hạ tổng cùng Kha Dịch Thần tại sân thượng tầng cao nhất trung tâm thương mại Đường Phong xuất hiện, Kha Dịch Thần từ trong Hạ tổng tay tiếp nhận cốc cà phê của cô ấy đang uống, trực tiếp liền uống vào, giống như thân mật." Hứa Thành tiếp tục nói hết tình hình mình điều tra được.

Sắc mặt Đường Hạo Nam âm trầm, không nói được một lời.

Hứa Thành nói tiếp, Đường Hạo Nam lắng lắng nghe, Hứa Thành vẫn đi theo bên cạnh anh làm việc nhiều năm như vậy cũng không biết trong lòng anh suy nghĩ cái gì.

Lại là một đêm không ngủ, Hạ Nhất Nhiễm ôm gối đầu Đường Hạo Nam, mắt ngủ, lăn qua lộn lại ngủ không được.

...

Trong mơ màng, nghe đến tiếng chuông điện thoại di động, cô bỗng dưng giật mình tỉnh dậy.

"Vâng..." Cực kỳ mệt, cảm giác trời đã sắp sáng, cô ngáp nói.

"Là anh."

"Uh'm... Đường thị lại xảy ra vấn đề, bọn họ không cho em nhúng tay... Đường Hạo Nam, anh có phải không tin nhiệm em... Mới không cho em quân bộ phận quan hệ công chúng hay không..." Hạ Nhất Nhiễm đang ngủ, mơ mơ màng màng hỏi chuyện trong lòng mình đang nghĩ.

Vẫn không dám hỏi, sợ bị hiện thực tàn nhẫn khiến bản thân lại tổn thương, mới có thể lừa mình dối người giả ngu.

Đường Hạo Nam nghe giọng cô mơ hồ vô hại, trong phút chốc, đối với cô ngoại trừ đau lòng, không có một chút hoài nghi.

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI
WWW.WATTPAD.COM/USER/TWINSYI

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Tiểu biệt thắng tân hôn

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Lấy thể lực Đường thị cùng thực lực Đường Hạo Nam anh, cho dù không cần quan hệ công chúng, cũng có thể thoải mái giải quyết, phong kín toàn bộ những tin tức xấu liên quan đến Đường thị. Bản thảo phóng viên hôm nay phỏng vấn anh cũng xem qua, Hạ Nhất Nhiệm biểu hiện vẫn như cũ biết tròn biết méo, giống lần trước một dạng. Cô tích cực trợ giúp Đường thị như vậy, rốt cuộc là giả vờ, hay vẫn lại là thành tâm thực lòng?

"Hạ Nhất Nhiệm, anh nên làm sao tin tưởng em đây... Dựa vào cái gì tin tưởng em..." Anh nhẹ giọng hỏi, giống lắm bầm lều bầu, nhưng mà, những lời này vậy mà bị Hạ Nhất Nhiệm nghe được, tựa như tâm linh tương thông. Cho dù giọng của anh rất nhỏ, cô lại vẫn trong trạng thái nửa mơ nửa tỉnh.

"Ưm là vợ của anh mà..." Hạ Nhất Nhiệm thì thào nói, trong lúc ngủ mơ nàng, giống đứa bé, trong tay cầm di động, nước mắt chậm rãi rơi xuống.

"Em đối với anh, vẫn quyết một lòng... Em cũng không phải người vong ân phụ nghĩa... Anh trước kia đối với em tốt như vậy... Liên tính anh vẫn lại nhục nhã em, em cũng không nghĩ tới muốn hại anh... Anh đối với em tốt như vậy... Là anh Hạo Nam của em... EM làm sao có khả năng hại anh..."

Cô thì thào nói nhỏ.

Đúng vậy, cho dù anh đối với cô mọi cách nhục nhã, cô cũng không nghĩ tới hãm hại anh. Vài năm nay, cần trọng làm việc, muốn vì Đường thị làm chút chuyện, cũng muốn để cho anh nhìn mình với cặp mắt khác xưa.

Lời Hạ Nhất Nhiệm nói, xiết chặt lòng của anh, Đường

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI

WWW.WATTPAD.COM/USER/TWINSY/

Hạo Nam vẫn ngồi ở trên ghế sofa, giờ phút này, cuối cùng có chút tri giác rồi.

"Em từ lúc sáu tuổi, khi đó trong tang lễ của em liền quen biết anh rồi... Quen biết nhiều năm như vậy, em là người như thế nào, anh còn không biết sao? Tại sao năm đó xuất lúc xảy ra sự kiện kia, phản ứng đầu tiên của anh chính, em câu dẫn anh, mà không nghĩ rằng, em khả năng cũng là người bị hại?"

Nghĩ đến chuyện xưa, Hạ Nhất Nhiễm lòng tràn đầy bi ai. Người đàn ông cô yêu nhiều năm, xem cô như em gái một dạng mà yêu thương, vậy mà lúc gặp chuyện không may khi đó, liền đem cô hoàn toàn phủ định đi.

Đường Hạo Nam nghe cô nói những thứ này, lòng lại càng thêm chấn động, yết hầu nghẹn ứ, nói không ra lời.

"Em biết, bởi vì anh quá yêu Mộng Mộng, cho nên... Đem em hoàn toàn phủ định rồi... Có tin hay không là tùy anh, nên nói em đều nói cả rồi, em không thẹn với lương tâm... Anh nếu là hoài nghi em, có thể lấy chứng cứ ra cùng em đối chất với nhau, mà không phải lén lút lạnh nhạt với em, không để ý đến..." Hạ Nhất Nhiễm lần này hoàn toàn tỉnh táo, không có trốn tránh, nói ra lời trong lòng.

Đường Hạo Nam gần đây vẫn đối với như gần như xa, khả năng liền chính là vì nguyên do còn đang hoài nghi cô.

Trầm mặc của anh, chứng thật hoài nghi của cô.

"Em tiếp tục ngủ, anh cần thận suy nghĩ đi." Cô nhẹ giọng nói, quyết đoán cúp điện thoại, sau khi hoàn toàn tỉnh táo liền không ngủ được nữa, ôm gối đầu của anh ngẩn người.

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI
WWW.WAITPAD.COM/USER/TWINSY/

...

Chuyện của Chu Giai Ngưng, và những bộ phận Đường thị bị liên quan đến bị Đường thị áp xuống, Hạ Nhất Nhiệm không nhúng tay bất cứ chuyện gì.

Đến nỗi Chu Giai Ngưng, lần này gièm pha nhiệt náo rất lớn, nam chính trong đoạn phim nóng kia cũng bị đào bới ra, không ngừng chỉ một người đàn ông, ít nhất ba người trở lên, trong đó không có Đường Hạo Nam.

Đường thị tuyên bố hủy hợp đồng, một lần nữa tìm một người khác là người phát ngôn.

Lần phong ba này cùng lần trước một dạng, tuy không ảnh hưởng đến nguyên khí Đường thị, nhưng mà tạo thành ảnh hưởng trái chiều không nhỏ. Hạ Nhất Nhiệm cũng không thể không hoài nghi có người ở phía sau cố ý chính Đường thị rồi.

Chuyện như vậy, cô không xen vào, cũng không có năng lực quản.

Cô tin tưởng năng lực cùng thực lực của Đường Hạo Nam, không có khả năng bị đối phương dắt mũi dẫn đi, cho nên, không có vì về chuyện này tâm.

Sau đêm đó, Đường Hạo Nam không gọi điện thoại tới nữa.

Bọn họ trọn vẹn một tuần không liên hệ.

Tô Tiêu Quả nhìn Hạ Nhất Nhiệm lúc rảnh khi đó đang ngẩn người, liền cảm thấy được cô cùng Đường Hạo Nam qua được không hạnh phúc!

"Ây da... Đại Sứ Quán nước Pháp gửi tới cho chị này, biên nhận thị thực!" Tô Tiêu Quả đem phong thư đặt lên bàn, hướng cô đang ở đối diện nói, kia vẫn lại là hai tháng trước cô xin.

Trước kia vốn định sau khi cùng Đường Hạo Nam ly hôn liền đi nước Pháp.

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI:

Hiện tại...

WWW.WAITPAD.COM/USER/TWINSYL

Nhìn cô chậm chạp không mở ra phong thư, Tô Tiểu Quả cảm giác Hạ Nhất Nhiễm tâm ý có chỗ thay đổi, "Không nghĩ muốn đi rồi sao?"

Hạ Nhất Nhiễm nhìn cô, cười cười, mở ra phong thư.

"Chị cũng không biết..." Cô giống như người lạc đường, thờ một hơi, nói.

"Chẳng qua liên tính chị không tính toán đi, cũng có thể tiếp tục làm thị thực mà." Tô tiểu quả nói, "Em cũng không nỡ để chị đi, chị ở nước Pháp không một người bạn bè thân thích, ở bên kia người nào chăm sóc quan tâm chị đây."

Tô Tiểu Quả than thở nói.

Hạ Nhất Nhiễm cười cười, thở sâu, "Chuyện đó nói sau, còn có em đó, trưởng thành rồi, nên tìm một người bạn trai đáng tin rồi!"

"Em mới không cần nha!" Tô Tiểu Quả vội vàng phản bác, chạy ra.

...

Hạ Nhất Nhiễm bớt thời giờ đi bệnh viện thăm hỏi Đồng Y Mộng, không cùng Đường Hạo Nam nói trước một tiếng.

Tại phòng y tá cùng các điều dưỡng chào hỏi, cô liền đi phòng bệnh, mới vừa đẩy cửa phòng bệnh ra, bị bóng người đứng ở bên cạnh giường bệnh của Đồng Y Mộng làm hoảng sợ.

Người kia xoay người lại là điều dưỡng, mới an tâm, chỉ

là này vị điều dưỡng này rất kỳ quái, đứng ở bên giường Đồng Y Mộng, vừa vận giống như đang nhắc tới cái gì.

"Dì ơi..." Cô đi vào, lên tiếng gọi, đôi phương thân thể hương cương cứng, vội vàng di chuyển, râm rì nói cái gì đó, Hạ Nhất Nhiễm cho rằng người kia là câm điếc.

Điều dưỡng kia cúi đầu chào, hướng cửa đi ra, Hạ Nhất Nhiễm đến gần bên giường.

"Mộng Mộng..." Lúc cô lên tiếng gọi, vị điều dưỡng kia đã ra khỏi phòng bệnh rồi.

Đồng Y Mộng nghe được tiếng của Hạ Nhất Nhiễm, bàn tay giấu trong chăn đã chặt thành quyền, vừa mới thiếu chút nữa đã bị cô phát hiện rồi...

Nhìn Đồng Y Mộng lại vẫn cùng trước kia một dạng, Hạ Nhất Nhiễm cũng không biết nên nói cái gì, chỉ vươn tay vuốt ve gương mặt cô ta, Đồng Y Mộng rõ ràng co rúm lại, Hạ Nhất Nhiễm cho rằng chính mình hoa mắt, cũng không nghĩ nhiều.

"Anh ấy đi nước Pháp đi công tác, hơn một tuần lễ, cho nên mới không có tới nhìn cô, cô đừng trách anh ấy."

Nhìn khuôn mặt Đồng Y Mộng gầy yếu trắng xanh, Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm không lại nói thêm cái gì, chỉ là đem những con búp bê kia cùng hoa bắt từ chính sửa lại, rồi mới đi tới.

"Tiện nhân!"

Cô mới vừa đi, Đồng Y Mộng nằm trên giường bỗng dưng mở hai mắt ra, nghiêng răng nghiêng lợi mắng một câu.

"Hạ Nhất Nhiễm cô chờ đó cho tôi!" Hai mắt Đồng Y

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI

WWW.WATTPAD.COM/USER/TWINSYI

Mộng nhìn chăm chăm trần nhà, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Khóe miệng dương lên ý cười ác độc, "Tạm thời cho cô cảm nhận chút tư vị ngọt ngào, đến lúc đó... Hừ...

Haha..." Âm thanh âm trầm ở trong phòng bệnh đập dồn, lại quý mỵ phát ra...

Khoảng cách thời gian bọn họ quyết định nên ly hôn trước đây, còn lại hơn ba tháng.

Mấy ngày nay, Hạ Nhất Nhiệm đang lén lút vội vàng chuyển chuyển nhượng công ty cổ phần, để cho luật sư tạm thời giữ bí mật.

Nhà cũ của mẹ cô, đã gọi người đến dọn dẹp qua, tạm thời không người ở, cô cũng không tính toán cho người ta cho thuê.

Đến nỗi cha cô cùng Cố Tú Vân sống như thế nào, cô không có quan tâm, chỉ nhìn đến Hạ Khả San gần đây cực kỳ không an phận, mỗi ngày đi làm đều có đàn ông đưa cô ta, cô ta tại công ty bị truyền thật sự khó nghe.

Nói cô ta đôi bạn trai như thay quần áo.

Hạ Nhất Nhiệm gọi điện thoại cho Hạ Dụ Kỳ, nhắc nhở ông chuyện của Hạ Khả San.

Miền cho tương lai chịu thiệt, khóc cũng không có chỗ khóc!

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI

WWW.WATTPAD.COM/USER/TWINSYI

...

Đường Hạo Nam không gọi điện thoại tới, cô cũng không chủ động gọi qua.

Nói đến cùng, cô còn chưa có vị trí trong lòng anh, anh đối với cô vẫn lại là có cũng được mà không có cũng không sao. So với lúc trước, chính là hẳn không lại nơi

chốn làm khó dễ, nhục nhã cô mà thôi.

Cũng chỉ có lúc ở trên giường, mới có thể đối với cô nhiệt tình như hòa.

Nghĩ vậy, Hạ Nhất Nhiệm cảm thấy được cực kỳ bị ai.

Đường Hạo Nam rời đi, mười hai ngày sau mới trở về.

Hạ Nhất Nhiệm không phải biết trước tiên, là nhìn đến Diêu Lộ đi họp, cô mới biết được, anh đã trở lại.

Tim đập nhanh, thiếu chút nữa theo bản năng thu thập giấy bút đi họp, mới ý thức đến, chính mình đã không thuộc về quản lý cao tần của công ty nữa, không còn tư cách tham gia hội nghị tổng giám đốc mời họp.

Hội nghị rất dài, Diêu Lộ đến tối chín giờ mới trở về, nhìn thấy Hạ Nhất Nhiệm còn không có tan tâm, cực kỳ kinh ngạc.

Cô cũng không phải tận lực ở lại công ty, mà là không biết sau khi tan tâm nên đi kia, trở về căn hộ của anh, không biết buổi tối làm sao đối mặt Đường Hạo Nam. Cho dù, trong lòng cực kỳ muốn gặp anh.

Cô cùng Diêu Lộ cùng nhau tan tâm, trải qua chuyện lần trước, hai người ngược lại thành bạn bè.

"Kia không phải xe Đường tổng sao? Cô nhanh đi ..."

Mới ra cửa lớn công ty, nhìn thấy Đường Hạo Nam lên xe, Diêu Lộ vội vàng nói.

Hạ Nhất Nhiệm giữ chặt cổ tay cô ấy, ý bảo cô đừng lên tiếng.

"Cô không trở về nhà sao? Tiểu biệt thắng tân hôn ak....." Diêu Lộ vui đùa nói, hai nữ thành phần trí thức sự nghiệp thành công cùng nhau hướng đến chỗ đậu xe. Tiểu biệt thắng tân hôn...

Bọn họ nào có cái gì tân hôn!

"Điều Lộ, tôi mời cô đi uống rượu nha?" Hạ Nhất Nhiễm tâm huyết dâng trào nói, không nghĩ muốn trở về căn hộ của anh, không biết Đường Hạo Nam có trở về hay không, đi trở về cô cũng không biết làm sao đối mặt, dứt khoát hẹn Điều Lộ uống rượu.

Điều Lộ coi như là một cô gái tính tình phóng khoáng, lập tức liền đồng ý, hơn nữa la hét nói bảo cô mời khách.

Hai cô gái mỗi người đều tự lái xe, đi đến gần đó rất có quán bar nhỏ.

Quán rượu này rất ít người, hoàn cảnh thanh tĩnh đẹp đẽ, ngoài cửa sổ là sông.

Hai người gọi chút đồ ăn, uống rượu, trò chuyện huyên thiên.

Càng uống càng có chút cao hứng, hai cô gái nhỏ mở rộng lòng mình, bắt đầu tán dóc.

Điều Lộ chưa từng thấy qua một mặt như vậy của Hạ Nhất Nhiễm, bình thường cảm thấy được cô rất tươi đẹp lạnh lùng, không nghĩ tới, ở chung lại cực kỳ hào sảng phóng khoáng.

"Cụng ly cụng ly, đêm nay không say không về!"

"Cụng ly!"

Hạ Nhất Nhiễm đem cảnh cáo của Đường Hạo Nam hoàn toàn ném qua sau đầu, cùng Điều Lộ hào sảng chạm cốc, lớn tiếng ồn ào.

"Cô đã có bạn trai chưa?"

"Không có!"

"Còn cô? Ủa, tôi đều đã quên, cô có chồng rồi,

Đường tổng, ngài ấy, ngày ấy thật sự đối với cô, không tốt

CẬP NHẬT SẴN NHẤT TẠI
WWW.WATTPAD.COM/USER/TWINSY/

sao?"

"Anh ấy đối với tôi! Cực kỳ tốt a! Từ nhỏ đến lớn... Cô không biết đâu... Quan hệ của chúng tôi rất mật thiết..." Hạ Nhất Nhiệm lớn tiếng hét lên, đứng lên, cầm bình rượu, ở trong quán bar làm loạn.

Diêu Lộ cũng đứng dậy, đi theo cô làm loạn theo, hai người vừa cười vừa nói.

"Không cần nhắc đến cái tên Đường Hạo Nam có mắt không trông chết tiệt kia! Anh ấy là heo! So với heo lại vẫn ngu dốt! Cũng không có chỗ nào để coi!"

"Cô không sợ Đường tổng nghe được à?"

"Không sợ!" Hạ Nhất Nhiệm lớn tiếng nói, đi về phía trước, đánh lên một bức "Tường" .

"A... Đau quá... Người nào cản đường tôi? ! Mau tránh ra!"

Cô lớn tiếng ồn ào, say đến không biết gì, ngẩng đầu, nhìn đến một khuôn mặt tuấn tú quen thuộc, cho rằng chính mình hoa mắt, càng không ngừng lắc đầu, trong nháy mắt.

"Đường, Đường tổng đến đây... Hạ tổng... Cô... Xong rồi..."

Diêu Lộ nhìn đến Đường Hạo Nam, lại nhìn Hạ Nhất Nhiệm, giật mình nói.

"Không phải anh ấy, cô uống say... Mới không phải... A..."

Khi nói chuyện, thân thể đột nhiên bị người bông lên, Hạ Nhất Nhiệm kinh hô.

Đường Hạo Nam cúi thấp đầu, sắc mặt xanh mét trừng mắt nhìn cô gái nhỏ trong lòng uống đến say khướt.

"Anh thả em xuống! Em với anh không quen!" Hạ Nhất

Nhiệm không sợ chết nói, ở trong lòng anh ngo nguậy,

Đường Hạo Nam xoay người, ôm cô, đi nhanh ra khỏi quán bar!

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI:
WWW.WATTPAD.COM/USER/TTTINSYL

Có người sắp bị xử ㄟ (͡° ͜ʖ ͡°) ㄟ

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Anh tin em, đừng khóc

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Đường Hạo Nam làm sao cũng không nghĩ tới, Hạ Nhất Nhiễm sẽ cùng người đến quán bar uống rượu! Anh vốn tưởng rằng cô biết anh trở về, sẽ ở căn hộ của anh sớm làm tốt cơm tối, chờ anh trở về.

Nhìn dáng vẻ cô uống đến say mềm, trong lòng vô cùng căm tức.

Cái người phụ nữ chết tiệt này coi lời anh là lời thật thành gió thoảng bên tai rồi hả ? !

Lại còn ở trước mặt nhân viên mắng anh!

Đây là anh lần đầu tiên nhìn thấy cô chân chính uống say, lại còn là dáng vẻ say rượu làm loạn của cô!

Đường Hạo Nam ôm cô ngồi trên chiếc Cadillac SUV bảy chỗ.

Bên trong xe rộng rãi, trang trí xa hoa, trải qua cái tiến hoàn mỹ, thân xe cùng phòng điều khiển hoàn toàn cách ly, bên cửa sổ đều có bức màn che lại.

Bên trong có sofa, bàn trà, tủ rượu, giống phòng khách loại nhỏ.

Đường Hạo Nam ôm Hạ Nhất Nhiễm trên ghế sofa bằng da thật màu râm nắng ngồi xuống, Hạ Nhất Nhiễm nhìn đến rượu trong tủ rượu, từ trong ngực anh bò lên, vươn tay liền muốn lấy.

"Rượu... Em muốn uống rượu!" Cô say khướt than thở, hoàn toàn coi như không có khuôn mặt tuần tú của Đường Hạo Nam kia đã sa sầm xanh mét.

Cánh tay rắn chắc của người đàn chặn trên thân cô, kéo cô trở về trong lồng ngực mình, một đôi mắt nóng bỏng khóa chặt mặt cô.

Hạ Nhất Nhiễm rất tức giận trừng mắt với anh, một khuôn mặt trái xoan tinh xảo, bị cơn say rượu nhuộm thành hồng nhạt mê người .

"Hạ Nhất Nhiễm! Đêm nay em chết chắc rồi!" Đường Hạo Nam nâng chặt gương mặt cô, một đôi con ngươi đen nóng cháy trói chặt mặt cô, giọng trầm thấp.

"Là người nào vậy? Quen biết tôi sao?" Cô gái nhỏ uống say than thở nói, bộ dáng của cô một chút cũng không sợ anh

"Mở to hai mắt nhìn cho rõ ràng, anh là ai!" Đường Hạo Nam có phần giận, đen mặt, trừng mắt vẻ nhìn đáng vẻ ngậy ngốc mơ màng của cô.

Hạ Nhất Nhiễm dụi dụi mắt, đáng vẻ thật đáng yêu, nhận ra quả thật là anh, cô vung ra đôi bàn tay trắng như phấn liền đánh vào ngực anh.

"Tránh ra... anh ghét anh! Hận anh!" Cô nhifnc hằm chằm vào anh, oán hận nói, cho dù say cũng chưa từng quên những chuyện thương tâm này, cũng không quên, anh đối chính mình tàn nhẫn cùng không tin nhiệm.

Đường Hạo Nam, anh trở lại rồi!

Anh cho rằng cô chỉ là uống say, nói nói đùa, nhưng mà, đây mắt cô quả thật chứa đầy hận ý cùng ủy khuất, Đường Hạo Nam sợ sệt.

Hạ Nhất Nhiễm nhân cơ hội từ trong ngực anh trốn đi, bước chân loạng choạng không vững, ngã ngồi ở trên thảm nhưng thủ công sang trọng trong xe, về mặt mê mang, bị ai nhìn người đàn ông ngồi ở trên ghế sofa, toàn thân tôn quý.

"Hận anh?" Đường Hạo Nam thân trên chồm về trước, khuôn mặt tuấn tú không có cảm xúc gì, đôi mắt thâm thúy, khóa chặt trên thân Hạ Nhất Nhiễm.

"Đúng vậy... Em hận anh... Không tin em... !" Cô nói xong, giọng điệu tăng thêm, trong lòng chua xót càng thêm khó chịu, rất nghĩ muốn uống thêm chút rượu.

Đường Hạo Nam ý thức được cô chỉ chính là chuyện gì.

Đêm đó, những lời cô ở trong điện thoại nói với anh, anh đã

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI

WWW.WATTPAD.COM/USER/TWINSYL

đã còn nhớ rõ.

Bọn họ là thanh mai trúc mã, lớn lên bên nhau.

Cô là cái dạng người gì, anh đã từng hiểu biết, sau đó xảy ra chuyện kia, để cho anh cảm thấy được, cô một mực là giả vờ. Nhưng lúc rảnh rỗi, vẫn luôn tự hỏi mình, cô rốt cuộc là người thế nào.

Cô lúc này đây như vậy, anh mắt lên ăn nhìn chính mình, bên trong ẩn chứa đầy ai oán, thật giống như anh đã phụ tình cảm thâm thiết của cô giành cho anh vậy.

"Oe..." Hạ Nhất Nhiệm ợ hơi rượu, vẽ mặt mơ hồ, chép miệng, "Trở về... Còn tìm em làm gì..."

Cô cho rằng, Đường Hạo Nam đã không cần mình nữa.

Đường Hạo Nam nhếch khóe môi, hừ lạnh một tiếng, trên mặt nhếch cười khô, anh tiến lên, một tay kéo lấy cô dậy, trở lại sofa, thuận thế kéo cô tiến vào trong lồng ngực mình, cô giống đứa con nít, bị anh ôm ấp ngồi ở trên đùi.

"Hạ Nhất Nhiệm, không được hận anh, trả thù anh, biết không?" Anh vươn tay giữ lấy cằm của cô, trầm giọng nói, giống như cảnh cáo, ánh mắt sáng quắc nhìn cô.

"Không biết! Buông em ra, em ghét anh! Không cần lại nhìn đến... Ừm..." Cô gái nhỏ say khướt đang phân bác bị người đàn ông phớt chốc ngán chặn đôi môi, cô ừm một tiếng, muốn phản kháng, hai tay lại bị anh giữ lấy.

Hơn mười ngày không được hưởng thụ cảm giác ngọt ngào trên đôi môi cô, để cho cô cơ hồ muốn ngừng mà không được, Đường Hạo Nam một tay giữ sau đầu cô, nụ hôn nóng bỏng nhiệt liệt cắn nuốt lời lẽ của cô. Hương vị đẹp ngọt ngào hòa cùng mùi rượu say lòng người, càng thêm làm cho người ta muốn ngừng mà không được.

Anh có phần điên cuồng.

Hyết dịch toàn thân đang sôi trào, mỗi một tế bào đều đang

kêu gào.

Hơn mười ngày xa nhau, thì ra anh đúng là nhớ nhưng hương vị của cô như vậy!

Đường Hạo Nam hận không thể lập tức liền đem cô từ hình ngay tại chỗ, khâm nhập vào thân mình!

Đèn nhỏ trên trần thân xe, tản mát ra ánh sáng vàng nhạt dịu dàng ấm áp, phủ lên trên ghế sofa bằng da thật màu râm nắng, người đàn ông cùng cô gái của mình hôn nhau say đắm, có chút cuồng dã nóng bỏng quấn lấy lấy nhau cùng một chỗ.

Cô gái nhỏ nằm ngang ở trong lòng anh, cô vốn dĩ còn đang phân kháng, bị nụ hôn cuồng nhiệt của anh hôn đến mềm nhũn, càng lúc càng mơ hồ, từ giữa răng môi tràn ra ngậm nga nhọt nhạt ái muội, giống như tiếng mèo con thì thoảng kêu lên, cực kỳ chọc người.

Hôn đến thỏa mãn, anh buông cô ra, đôi môi của cô đã sưng đỏ, ướt ướt lấp lánh, một đôi mắt màu hạnh mầu mê ly, đầy hơi nước, cái miệng nhỏ của cô, thở hổn hển.

"Nghĩ muốn anh nữa hay không?" Ngón tay thon dài của người đàn ông nhẹ nhàng mà vuốt ve lướt trên cánh môi no đủ của cô, giọng nói gợi cảm trầm thấp từ tính, nhẹ giọng hỏi.

Đáp án vấn đề này, anh cực kỳ muốn biết.

"Không nghĩ muốn...! Mới không nghĩ muốn!" Cô gái nhỏ chần chờ đôi chút, giây lát lớn tiếng nói, lập tức yung ra đôi bàn tay trắng như phấn hương ngực của anh đánh lên, một phen lại một phen, cực kỳ dùng lực, nện lên cơ rắn chắc của anh.

Đường Hạo Nam cũng không ngăn cản, quả đấm này của cô đánh lên ngực anh, giống như là mưa bụi rơi xuống, hoàn toàn không cảm giác được đau đớn.

Ngược lại là Hạ Nhất Nhiễm, đau lòng đến quả thực không cách nào hô hấp.

Ra hết khí lực toàn thân, đánh đấm ngực anh, mang theo đầy bụng chua xót cùng thống khổ, "Tại sao không tin em? ! Tại sao không thích em? ! Tại sao? !"

Còn đã đem lý trí của cô toàn bộ công chiếm, giờ phút này trong lòng Hạ Nhất Nhiễm nghĩ cái gì liền nói cái đó, ít đi ẩn nhẫn cùng khắc chế thường ngày, cùng ngụy trang.

Hỏi xong câu đó, cô ghé vào ngực của anh, gào khóc lên, âm thanh rất lớn, quả thực là tê tâm liệt phế!

Đường Hạo Nam bị tiếng khóc của cô làm cho chấn động đến lú lẫn cuồng.

Eo bị cô ôm chặt lấy, mặt cô chôn ở trong ngực anh, lên tiếng khóc, thân thể ần ần có chút run rẩy, đáng yêu như người bệnh tâm thần, thật giống như gặp uy khuất trời cao không thấu, làm cho người ta đau lòng.

Tại sao không tin cô?

Tại sao không thích cô?

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI

WWW.WATTPAD.COM/USER/TWINSYU

Đó là một người con gái đầy bụng thâm tình, khát vọng có được tình yêu của đối phương, đối chính mình trả giá rất nhiều lại không chiếm được đáp mong muốn, lòng càng thêm chua xót.

"Không thích em... Bởi vì yêu Mộng Mộng... Em không trách... Nhưng mà... Không tin em!" Mặt của cô từ trong ngực anh thò ra, ngửa đầu, trên mặt sẫm tím đầy nước mắt, hai mắt sưng đỏ, nhìn anh.

Đường Hạo Nam cắn chặt răng, bàn tay to lớn xoa gương mặt cô, ngón cái nhẹ nhàng mà lau đi những giọt nước mắt trong suốt vươn trên mặt cô.

"Anh tin em! Đừng khóc nữa!" Lời thốt ra, nói năng có khi phách.

Có lẽ là bị cô cảm động, cũng có lẽ là trong tiềm thức là muốn tin tưởng cô, giờ phút này, anh là cực kỳ chắc chắn, phải tin tưởng cô!

Hạ Nhất Nhiệm ngơ ngác nhìn anh, không biết nên cười hay là nên khóc, một câu của anh, giống như có thể cho cô sức mạnh, kiên định giữ vững lòng tin của cô!

"Thật sự? Không muốn gạt em!" Cô vội và hỏi, Đường Hạo Nam gật đầu, rút tay ra khăn, giúp cô lau nước mắt.

Hạ Nhất Nhiệm nở nụ cười, cười không khép miệng, lộ ra hàm răng trắng tinh.

Xe có rèm che tại bãi đỗ xe dưới đất của căn hộ dừng lại, Hạ Nhất Nhiệm bị anh ôm xuống xe, trực tiếp vào thang máy, nhanh chóng lên tầng lầu căn hộ của anh.

Tại cửa, anh đặt cô xuống, tìm cái chìa khóa mở cửa, Hạ Nhất Nhiệm dính ở trên người anh, bàn tay nhỏ nhắn ở trên thân anh làm loạn, khiến Đường Hạo Nam toàn thân hỏa nhiệt.

Tiểu yêu tinh này!

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI
WWW.WATTPAD.COM/USER/TWINSYL

Không nghĩ tới cô trước kia rất lạnh đậm, sau khi uống say, lại tự nhiên, chủ động như thế!

Cửa mở, cô bị anh ôm đi vào, vừa mới tiến vào cửa, ánh mắt nóng bỏng của người đàn ông liền rơi vào cổ áo xộc xệch của người con gái trong lòng ngực, mũi chân phải giờ lên đập mạnh về sau, đem cửa lớn đá khép lại.

Dưới ánh đèn, anh không nói được một lời, vẻ mặt lạnh lùng nhìn cô gái nhỏ trước mắt vẻ mặt hoa si tươi cười.

Tóc của cô rối tung toáng loạn buông rơi, tươi cười đẹp ngọt ngào thuần khiết.

Trong ánh mắt người đàn ông tân mát ra tia sáng lách lách chứa đầy nguy hiểm, xem ra đã tỉnh mà lại tuấn đẹp trai, anh hai lần ba bận liền đem áo khoác Tây phục cởi, tháo bỏ

cà- vạt, cùng tây trang vút ở một bên trên mặt đất, lại cời bỏ khuy áo sơmi, ném sang một góc.

Động tác anh cời quần áo, thật là đẹp mắt...

Hạ Nhất Nhiệm giống cô bé nhỏ, bị mê được càng thêm mặt đỏ.

"A!" Đột nhiên, thất lưng bị hai tay giữ chặt, cô trực tiếp bị anh nhấc lên, cô kinh hô, run sợ.

Đường Hạo Nam ôm cô đi đến chỗ cửa ra vào, để cho cô ngồi ở trên nóng tủ để giày, lập tức, nâng mặt cô lên cuồng nhiệt hôn xuống.

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI

Cái gọi là, tiểu biệt thắng tân hôn. WWW.WATTPAD.COM/USER/TWINSY/

Nhớ nhưng dấu ở trong lòng, giờ phút này toàn bộ bạo phát đi ra.

Cô lại vẫn ngồi ở trên chỗ tủ giày ở cửa, bị anh đột nhiên xâm nhập, miệng nhỏ của cô trương thành hình chữ O, cô có phần không chịu nổi.

Đường Hạo Nam nhíu mày, cảm giác cô còn không có hoàn toàn chuẩn bị tốt, "Đau không?"

Người đàn ông ôn nhu hỏi, hôn môi gương mặt, lỗ tai cô ôn nhu như vậy.

"Không..." Cô vội vã trả lời, chủ động mở eo nhỏ, nháy mắt tiếp theo, cô bị anh ôm lấy, từ chỗ cửa ra vào, đi đến phòng ngủ.

Đến chỗ phòng ngủ, cô đã tước vũ khí đầu hàng một lần...

Không có điểm dừng, hai người nhiệt liệt triển miên, từ phòng ngủ đến phòng tắm...

"Anh hỏi lại một lần... Em có nghĩ muốn anh hay không?"

Cô gái nhỏ dưới thân yêu kiều, "Nghĩ muốn..."

"Chỗ nào nghĩ muốn? Nơi này, hay vẫn lại là... Đây..."

Giọng người đàn ông tà ác, tay ở trên người cô tác quái, hỏi vấn đề tà ác.

Ý ở ngoài lời là, thân thể nghĩ muốn, hay vẫn lại là trong lòng nghĩ muốn?

"Đều muốn! Ừm..." Câu trả lời của cô gái nhỏ để cho người đàn ông cực kỳ vừa ý, một giây sau, miệng nhỏ lại bị anh ngăn chặn.

"A... Nghĩ muốn em hay không?" Cô gái nhỏ ghé vào đầu vai dày rộng của người đàn ông, nhỏ giọng hỏi.

Thân thể người đàn ông cứng ngắc, bàn tay to lớn véo hông của cô, "Anh đương nhiên... Nghĩ muốn! thân thể..."

Một câu sau, để cho cô cười khỏ, "Ừm ôi..."

Kỳ thật trong lòng cũng muốn. Lại độc ác hung mãnh nói lời trái lương tâm:

Anh cái người này liền là rất xấu, không nghĩ muốn cô đắc ý, dễ chịu.

Cô ngủ thiếp đi, khuôn mặt lúc say không quá bình tĩnh, mi tâm vẫn là xoắn xuýt, theo quán ôm gối đầu của anh.

Đường Hạo Nam đứng ở bên giường, thú vị nhìn cô ngủ say trên giường, trong mấy ngày anh đi công tác này, mỗi lúc trời tối, cô có phải cũng là như thế này, ôm gối đầu của anh mới có thể đi vào giấc ngủ hay không?

Anh lên giường, rất không dễ dàng mới từ trong lòng cô kéo gối đầu ra.

"Anh Hạo Nam... Chớ đi... Đừng bỏ em lại..." Cô than thở nói, Đường Hạo Nam nhiu mày, giây lát, lôi cô vào trong ngực.

"Anh ở đây!" Anh trầm giọng nói, ôm chặt cô, vỗ vỗ lưng cô, giống như đang dỗ dành trẻ nhỏ một dạng.

Không khônh nhớ tới trước kia...

CẬP NHẬT SẴN NHẬT TÀI
WWW.WAITPAD.COM/USER/TWINSYL

Mình có việc bận, không ra truyện đều nhé

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Cố Tú Vân yêu đương vụng trộm

Trước kia, sau khi mỗi lần cô bị Cố Tú Vân ức hiếp, đều đã ôm anh, khóc rống một hồi.

Khi đó anh liền là giống như kỵ sĩ trong truyện cổ tích bảo vệ công chúa.

Đường Hạo Nam từ từ nhắm hai mắt, ngực phức tạp mà cảm khái muôn vàn.

Rõ ràng cảm giác được thái độ cùng tình cảm chính mình đối với cô, đang lén lút biến hóa, bị tình yêu của cô làm cho cảm động...

...

Say rượu cùng tưng tưng quá độ, Hạ Nhất Nhiễm ngày hôm sau vừa tỉnh ngủ, đã là giữa trưa.

Đầu óc hỗn loạn, trên người đau nhức, cô muốn mắng người, nghĩ Đường Hạo Nam kia cảm thú không biết tiết chế!

Quay đầu nhìn về phía bên giường trống không, anh hẳn là đã sớm đi làm rồi.

Cô chẳng muốn động, dù sao hiện tại là chức vị nhân hạ, không đi làm cũng được.

"Ừm..." Đầu, thật sự rất đau! Chân, thật sự cực kỳ mỏi!

Hạ Nhất Nhiễm miễn cưỡng chuyển người lại, nhìn về phía cửa sổ, một cỗ hương vị thanh mát nhàng nhạt truyền đến, trên bàn trà bên cạnh cửa sổ, đặt một bó hoa tao nhã, là hoa Lavender tím..

Cô nhú mày, thật là Lavender.

Vội vàng đứng dậy, cô giống như thân thể không đau, mặc váy ngủ đi chân không đến bên bàn trà.

Hoa Lavender màu xanh tím, cũng không phải hoa tươi, là hoa khô đặc biệt.

Gói lại thành một bó không lớn không nhỏ, đặt ở kia.

Mặt trên lại vẫn gắn một tấm thẻ.

Trên đó viết:

Từ nước Pháp mang về tới, tặng cho em

Là chữ viết thuộc về Đường Hạo Nam, bút tích mạnh mẽ hữu lực.

Không có râu ri cũng không có dư thừa.

Là đưa cho của cô sao?

Chẳng thể thì còn có thể cho ai!

Cho dù cô lại không tự tin, chút nhận thức đó nên là có.

Cô cười cười, ôm bó hoa vào người, cầm trong tay tấm thẻ kia, đưa lên trên môi, nhẹ nhàng mà hôn một phen, khóe miệng cong lên, lộ ra hàm răng trắng tinh.

Lại cúi người, hít thật sâu mùi hoa, tuy là hoa vĩnh cửu, nhưng mà, mùi hoa vẫn như cũ.

Tuy không phải hoa hồng, nhưng mà, Lavender lãng mạn, làm cho người ta càng cảm giác sắc đẹp mà bi thương..

Nhớ rõ khi còn là thiếu nữ, lúc xem phim thần tượng biết, ý nghĩa của Lavender là: Chờ đợi tình yêu.

Cô cười nhìn cảnh vật bên ngoài cửa sổ sát đất, hốc mắt hơi hơi phấp phồng.

"Đường Hạo Nam, em một mực chờ đợi, anh cho em tình yêu..." Cô nhẹ giọng nói, một mực chờ đợi từ nhỏ cho đến lớn, cuối cùng lại trở mắt nhìn anh cùng những cô gái khác yêu nhau...

Cô cười khổ.

Thu lại bi thương, Đường Hạo Nam có thể từ nước Pháp xa xôi mang bó hoa trở về đưa cho cô, cho thấy trong lòng kỳ thật vẫn lại là có cô đi.

Cô vui mừng rất nhiều.

Nghĩ đến tối hôm qua chính mình say khướt, giống như nói chút lời không nên nói, Hạ Nhất Nhiễm mạnh vỗ ót, vội vàng gọi điện thoại cho Diêu Lộ, hi vọng cô ấy không nên nói lung tung ra ngoài.

Di động của Diêu Lộ là trạng thái tắt máy.

Đường Hạo Nam quả thật đi làm, trong nhà không có bóng dáng của anh, gần đây Đường thị phong ba không ngừng, thân là tổng giám đốc, có một số việc, anh tất phải tự thân tự lực.

Nghĩ đến tối hôm qua hoan ái không biết tiết chế, giữa hai chân một trận đau nhức khó chịu.

Vừa đau lại nóng rất.

Hạ Nhất Nhiễm vội đi tắm rửa, tìm thuốc cao Hoa Hồng, ngồi ở trên giường bôi thuốc cho chính mình.

Đột nhiên chuông điện thoại di động vang lên, để cho cô dừng lại động tác trên tay, trên ngón trỏ tay phải còn có thuốc mỡ a, gấp báo hiệu là Đường Hạo Nam gọi đến, lập tức nghe máy.

Lúc đó, Đường Hạo Nam đang đứng ở bên cạnh cửa sổ sát đất trong văn phòng, tay trái bỏ vào trong túi quần, tay phải cầm di động.

"Ừm..."

Giọng của cô truyền đến, Đường Hạo Nam khước môi cong lên, "Em dậy rồi sao?"

Buổi sáng anh rời giường thời điểm, cô lại vẫn đang ngủ say.

"Uh'm!" Nghĩ đến bó hoa Lavender kia, khước môi Hạ Nhất Nhiễm cong lên, ngồi tựa vào đầu giường, quần lót vẫn còn không có kéo lại, ngón trỏ tay phải giơ lên, lo lắng thuốc mỡ làm dơ ra trải giường.

"Hiện tại đang làm gì?" Anh trầm giọng hỏi, tận lực hạ giọng, có vẻ uy nghiêm một chút.

Không biết, cô nhìn đến bó hoa Lavender kia chưa, có vui vẻ hay không?

Không hiểu sao hết sức muốn biết tâm tình của cô lúc này, tốt nhất là cực kỳ kích động, hưng phấn.

Cô thích nước Pháp như vậy, khẳng định cũng thích hoa Lavender.

"Đang.. Đang bận a..." Giữa hai chân nóng rát một trận, cô khổ sở nhe răng, há miệng hít khí.

Cô không nói gì đến chuyện bó hoa kia, Đường Hạo Nam nhú mày, một cổ mắt mát trào lên trong lòng.

"Em đang bận cái gì?" Anh lạnh giọng hỏi.

"Đang bận... bận... Không có gì, anh có chuyện gì sao?" Xấu hổ nói với anh, ngón tay hướng tới giữa hai chân tìm kiếm.

"Hí..."

"Đáng chết! Em đang làm sao?!" Nghe được âm thanh không thích hợp, Đường Hạo Nam tức giận hỏi.

"Em đang thoa thuốc! Không nói nữa!" Nói xong đã nghĩ cúp điện thoại.

"Em thoa thuốc gì?! Nói rõ ràng cho anh!" Anh không bình tĩnh hỏi, sắc mặt xanh mét, khuôn mặt tuấn tú sa sa sầm.

Anh phát hỏa, trong lòng cô cũng không thoải mái, "Thuốc cao hoa hồng! Phía dưới đau chết rồi! Đều tại anh cầm thú!"

Cô một cổ ảo não oán giận lớn tiếng quát lại Đường Hạo Nam nhú mày, mới phản ứng kịp ý tứ của cô, khước miệng không tự giác cong lên, sau lưng bị cô cào cào đến rách da cũng ần ần đau rồi.

Nhớ tới đêm qua, ý cười nơi khước miệng người đàn ông càng phát ra tà ác rồi...

"Đường phu nhân, tối hôm qua đúng là em, cổ họng đều đã kêu hô khan, lại vẫn càng không ngừng kêu hô, muốn, muốn... Sau lưng anh đúng là toàn bộ bị em cào đến bị thương rồi này!" Đường Hạo Nam híp mắt, chứa tười cười tà ác, trong đầu ảo tưởng đáng về Đường phu nhân của mình giờ phút này đang ở trên giường, tự mình bôi thuốc cho chính mình, hình ảnh kia...

Hạ Nhất Nhiễm nghe Đường Hạo Nam tà ác nói, sắc mặt đỏ lên, "Anh... Lưu manh!"

Cô trái lại đã quên, anh gọi nhất là lưu manh.

"Đàn ông không xấu phụ nữ không thích, em không phải yêu anh kẻ lưu manh này sao?" Đường Hạo Nam đầy ẩn ý nói, khước miệng nhếch lên, tâm tình tốt cực kỳ mà trêu ghẹo cô.

"Người nào yêu anh rồi hả?!"

"Tối hôm qua ở trên giường, lúc ở dưới thân anh, là người nào giống như bệnh tâm thần nói với anh ba chữ kia?" Đường Hạo Nam đem Hạ Nhất Nhiễm ăn đến sít sao, đắc ý nói.

"Anh...! Em đêm nay đi qua nhà Tô Tiểu Quả bên kia ở! Anh tự đi tìm đám hậu cung kia của anh mà hầu hạ đi!" Hạ Nhất Nhiễm hờn dỗi nói, nghĩ đến những chuyện trước đây của anh cùng Chu Giai Ngưng, tức giận đến cổ ý nói.

"Em dám?! Ngoan ngoãn ở yên trong căn hộ đó cho anh!"

"Sẽ không!"

"Được! Có gan em liền đi tìm Tô Tiểu Quả, anh làm cho tiệm bánh ngọt của các người ngày mai liền không thể tiếp tục kinh doanh!" Anh tiếp tục cảnh cáo.

Hạ Nhất Nhiễm biết, Đường Hạo Nam là người nói được thì làm được, tức giận đến chỉ có thể giương mắt nhìn, "Anh chỉ giỏi ăn hiếp em..." Hờn dỗi nói, vênh môi.

Đường Hạo Nam nghe ra cảm xúc của cô, giọng điệu cũng chậm dần, "Nói đùa với em thôi, nhưng mà, không cho phép em đi tìm Tô Tiểu Quả! Anh gần đây ở nước Pháp ăn cơm Tây đến phát ngán rồi, đêm nay làm cho anh mấy món ăn gia đình, anh trở về ăn."

Nghe nói anh buổi tối muốn trở về ăn cơm, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng không vui sớm bị lời nói của anh làm cho vui mừng đến nở hoa rồi.

Tốt quá, thật tốt quá đi!

Trong lòng đang kích động đồng ý, nhưng mà, ngoài mặt vẫn lại là ra vẻ bình tĩnh rồi.

"Ừây..... Được rồi!" Một vẻ không tình nguyện, Đường Hạo Nam trong lòng rất khó chịu.

"Cái bó hoa Lavender kia thấy được đi? Gần đây thu mua một tòa trang viên, tùy tiện mang theo một đồng hoa khô trở về, trong nhà mỗi người đều có phần." Anh ho khan một tiếng, ngạo kiều nói.

Đâu ra mà mỗi người một phần, tổng cộng liền mang theo một bó duy nhất như thế trở về, một đường cẩn cẩn thận thận, không dám đụng chạm sợ rơi xuống một đóa hoa.

Thì ra là mỗi người đều có phần à...

Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía bó hoa, mắt mấp mấp môi.

"Thấy được... Quý keo kiệt..." Cô miễn cưỡng nói, tầm mắt lạc lên trên ngón áp út tay trái, trụi lủi.

Đề ý cùng mắt mấp mấp dâng lên.

Con người, có phải liền là có lòng tham như thế hay không, chiếm được một chút, còn muốn muốn càng thêm?

Đường Hạo Nam loại người chủ nghĩa gia trưởng tự tôn đàn ông lại cực cao này, làm sao chịu được bị con gái nói keo kiệt, cẩn thận ngẫm lại, kết hôn tới nay, hình như là chưa từng đưa cho cô thứ gì.

Trước đây khi còn chưa kết hôn, sinh nhật hàng năm, anh đều vẫn luôn tặng quà cho cô.

"Ghét bỏ một bó hoa, vậy em muốn cái gì? Châu báu hay vẫn lại là kim cương?" Đường Hạo Nam tức giận hỏi.

"Em cái gì đều không cần! Đúng rồi, anh có thể để cho bộ phận nhân sự đem công tác của An Lạp lại an bài một phen sao? Nhà đầu kia theo em đã hơn một năm, học xong không ít, là người rất có năng lực, hiện tại để cho cô ấy tại bộ phận quan hệ công chúng làm việc vặt, thật sự mai một tài hoa của cô ấy rồi!"

Đường Hạo Nam không nghĩ tới, cô đối công việc của chính mình một chữ cũng không nói, trái lại quan tâm cấp dưới rồi!

"Tiểu nha đầu kia, không có mắt nhìn!" Đường Hạo Nam đến bây giờ còn nhớ rõ An Lạp ban đầu khi Hạ Nhất Nhiễm gặp được nguy hiểm, vậy mà không tìm anh, mà là tìm Lục Ngộ Hàn!

"An Lạp rất tốt mà, em là cấp trên của cô ấy, em rất rõ ràng a...!"

"Đường phu nhân, em vẫn lại là nên ngẫm lại làm sao lấy lòng anh đi!" Anh nói xong, liền cúp điện thoại, lập tức gọi điện thoại cho bộ phận nhân sự.

Tổng giám bộ phận nhân sự không nghĩ tới, truyền chuyển công tác của một nhân viên nhỏ bé, tổng giám đốc lại vẫn tự mình quan tâm.

Bình thường cũng sẽ không.

Mới vừa sắp xếp tốt công việc cho An Lạp, Hứa Thành gõ cửa tiến vào, nhắc nhở anh đi bệnh viện thăm Đồng Y Mộng.

Đường Hạo Nam này mới ý thức đến, anh từ sau khi về nước chuyện làm đầu tiên không phải đi bệnh viện thăm Đồng Y Mộng...

Trước kia hẳn không như vậy.

Mỗi lần đi công tác trở về, chuyện thứ nhất liền là đi thăm cô ta, mà còn, nhất định sẽ mang theo quà từ nơi khác đến, bây giờ, anh căn bản không nghĩ tới mua quà cho Đồng Y Mộng.

"Sắp xếp xe! Tôi lập tức qua đó!" Đối Hứa Thành phớt lờ câu, lòng tràn đầy phiền não.

...

Hạ Nhất Nhiễm xế chiều đi siêu thị, tại lầu một siêu thị Khuất Thần, cô quyết định mua hai hộp áo mưa.

Uống thuốc tổn thương thân thể, mà còn thuốc tránh thai khẩn cấp một tháng chỉ có thể uống một lần, không phải biện pháp tránh thai tốt, cô khuyên được Đường Hạo Nam mang bao.

Vừa mới chuẩn bị xếp hàng tính tiền khi đó, tại quầy thu ngân bên cạnh nhìn đến một bóng dáng quen thuộc, cô mạnh cả kinh, kia không phải, Cổ Tú Vân sao?!

Bà ta mang kính râm, đem hai hộp áo mưa vội vàng nhét vào trong túi xách, rồi mới, nhanh chóng đi tới, cũng không phát hiện ra cô.

Cô cảm thấy được, phụ nữ tuổi tác cũng đã lớn như thế mưa áo mưa cực kỳ không bình thường.

Thanh toán xong, ra khỏi siêu thị, cô đi đến bãi đỗ xe dưới đất.

Mở ra cốp xe cất đồ đạc thời điểm, cảm giác một chiếc xe gần đó đang chấn động, cô nhú mảy.

Giấy lát suy nghĩ là cái gì, lập tức đóng lại cốp xe, thần tốc lên xe.

Những người này thật là, ban ngày ban mặt ở trong xe liên...

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng nói thầm, cô lái ra khỏi chỗ đậu xe, quay đầu xe thời điểm, chỗ ghé bên cạnh tay lái của chiếc xe kia cửa kính thủy tinh bị hạ xuống, người phụ nữ ghé vào cửa sổ, miệng lớn bật hơi, khuôn mặt kia, dạy Hạ Nhất Nhiễm thất thần thiếu chút nữa đem chân ga trở thành phanh lại!

Người phụ nữ ghé vào cửa kính xe, há mồm thờ dốt, đúng là mẹ kế của cô, Cổ Tú Vân!

Từ trong hoảng loạn ngăn ngừa khôi phục lại, cô trấn định lái xe đi, dừng ở sau cây cột, xuyên thấu qua kính chiếu hậu, xem tình huống bên kia.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Mộng Mộng, anh nên có cuộc sống mới

Chiếc ô tô BMW màu đen biển số 6x-66666 cô không biết, bản số 666, không phải loại xe người bình thường có thể lái được. Cô kết luận này không phải xe Hạ gia, Hạ gia hiện tại cũng chỉ còn lại một chiếc xe có rèm che để đi lại thôi.

Cho nên, Cổ Tú Vân là ra ngoài ăn vụn!

Khó trách vừa nãy đang mưa áo mưa!

Hạ Nhất Nhiễm nín thở, vỗ ngực, một hồi lâu mới đem chuyện thực ghê tởm này tạm thời tiêu hóa đi.

Chiếc xe BMW còn không có rời đi, cô khởi động xe, nhanh chóng rời khỏi bãi đỗ xe dưới đất tối như mực này.

Trong xe rộng rãi, tràn ngập mùi vị ái muội gay mùi, người đàn ông ngồi ở vị trí lái mang kính râm, khuôn mặt chữ điền, gầy yếu, làn da hơi chút đen, nhìn không ra tuổi tác, ngoại hình là đáng vẻ thô kệch rắn rỏi. Hắn đốt điều thuốc, hãy còn nuốt mây nhà khói.

Không nói được một lời, có vẻ hắn rất lãnh khốc.

Cổ Tú Vân ngồi bên cạnh ghé lái, chính đang chỉnh lại quần áo lằng lộn uốn nếp, sắc mặt ửng hồng, dư vị hoan ái còn không có từ trên mặt của bà ta hoàn toàn rút đi.

Người đàn bà không tới năm mươi tuổi, kỳ thật, đang tuổi hồi xuân.

"A... Nóng muốn chết, đem điều hòa điều thấp một chút nha!" Giọng Cổ Tú Vân làm nũng nói, trong giọng nói lộ ra cường thế, hướng người đàn ông ra lệnh.

Nhưng người đàn ông kia cũng không nghe theo lời bà ta, vẫn không nhúc nhích.

"Anh chết rồi à!" Cổ Tú Vân sáng giọng, tức giận vỗ xuống mu bàn tay hắn, chính mình điều độ âm thấp.

"Mộng Mộng hiện tại như thế nào?" Người đàn ông mở miệng nói, khô khốc hỏi.

Cổ Tú Vân thờ dài, "Haizz... Lại vẫn là đáng vẻ hồi trước, không biết nó có thể tỉnh lại hay không. Trước mắt Hạ Nhất Nhiễm cái tiểu tiện nhân kia cùng Đường Hạo Nam tình cảm càng ngày càng tốt, em lo..."

Cổ Tú Vân càng nói càng tức giận, vẻ mặt ác độc.

Người đàn ông hạ cửa kính xe xuống, đem tàn thuốc hướng ngoài cửa sổ vứt, khước miệng nhếch lên, "Chỉ cần Mộng Mộng tỉnh lại, không sợ bọn họ tình cảm bao sâu!"

"Đó là đương nhiên, chỉ cần Mộng Mộng tỉnh, Hạ Nhất Nhiễm cái con tiểu tiện nhân kia chỉ có thể xách giày cho Mộng Mộng! Nhưng mà, Mộng Mộng nó tới cùng..." Cổ Tú Vân nói xong, cúi đầu, bịt mắt.

"Cũng đều trách em..." Cổ Tú Vân bả vai sập xuống, thì thào nói.

Người đàn ông vẫn như cũ lãnh khốc, không một câu nói an ủi, khởi động BMW, nghênh ngang mà đi.

...

Đường Hạo Nam đứng ở mép giường Đồng Y Mộng, một câu chưa nói, mặt không chút thay đổi nhìn.

Đồng Y Mộng cũng mặt không chút thay đổi, yên tĩnh giống như ngủ thiếp đi không khác nhau cái gì.

Đồng Y Mộng sớm liền biết Đường Hạo Nam muốn tới, giả bộ ngủ, dựng thẳng lỗ tai nghe động tĩnh của anh.

Anh tại sao không nói một tiếng, không giống như trước kia, mỗi lần đi công tác trở về như vậy, nói với cô ta một đồng lòng tâm tình, cũng chưa nói mang bất luận cái lễ vật gì.

Đường Hạo Nam, anh thay lòng đổi dạ rồi đúng không?

Yêu Hạ Nhất Nhiễm rồi hả?

Hừ hừ...

Đồng Y Mộng ở trong lòng cười lạnh, đối với Hạ Nhất Nhiễm hận ý, như dây, quấn quanh cả trái tim cô ta.

Cũng có đối với Đường Hạo Nam không cam lòng.

Cực kỳ hoài nghi anh có phải hay không đã sớm thay lòng đổi dạ, đã sớm yêu Hạ Nhất Nhiễm rồi!

"Mộng Mộng... Anh nên có cuộc sống mới, không nên sa vào quá khứ, nó quá đau khổ." Đường Hạo Nam vẫn không nói chuyện, cuối cùng mở miệng, giọng điệu thâm trầm.

Những lời này, để cho lòng Đồng Y Mộng, từng chút một lạnh đi.

Cuộc sống mới, chỉ chính là cái gì?

Anh, thật sự yêu Hạ Nhất Nhiễm rồi sao?!

"Mộng Mộng... Em hảo hảo nghỉ ngơi... Anh đi về trước rồi." Đường Hạo Nam nhẹ giọng nói câu, xoay người đi.

Đồng Y Mộng gắt gao nắm chặt tay, khước miệng hơi hơi dương lên.

Đường Hạo Nam, nếu tôi tỉnh dậy, anh lại lựa chọn như thế nào đây?!

...

Hạ Nhất Nhiễm về đến nhà bắt đầu bận rộn làm bữa tối, chuyện của Cổ Tú Vân, cô lại vẫn cảm giác cực kỳ ghê tởm.

Không gọi điện thoại hướng cha mình cáo trạng, sợ ông tức giận đến bệnh tim tái phát, chẳng qua, nếu là trước kia, cô đã sớm nói cho ông rồi.

Coi như là báo ứng của Hạ Dụ Kỳ đi.

Cô không khỏi nghĩ đến người mẹ nhảy lầu tự sát của mình, thờ dài.

Thu lại tâm tình, chuyên tâm nấu cơm, đều là món Đường Hạo Nam thích ăn.

Anh cái người này kỳ thật không kén ăn, ngoại trừ không thích ăn rau cần cùng cà rốt, cái khác không kén chọn.

Khẩu vị cũng cực kỳ bình thường.

Cô rất ít nấu cơm, ngoại trừ xem sách hướng dẫn dạy nấu ăn, lại vẫn gọi điện thoại thỉnh giáo Tô Tiểu Quả.

Tô Tiểu Quả nghe nói cô đang nấu một bữa cơm đằng hoàng, kinh ngạc tại chỗ, giây lát nghĩ đến là làm cho Đường Hạo Nam ăn, cô "Hừ hừ" hai tiếng, "Bột ớt cho một chén mới được!"

"Tô Tiểu Quả! Em có ý phải hay không? Tin Đường tiên sinh sáng mai liền đem cửa hàng đồ ngọt thu mua, cho em lập tức thất nghiệp hay không?" Nha đầu kia, cho tới bây giờ không thích Đường Hạo Nam qua, trái lại vẫn luôn ở trước mặt cô khen ngợi Kha Dịch Thần.

"Dừng! Bên trong có một nửa cổ phần của chị đó nhá, em thất nghiệp, chị cũng thất nghiệp đó! Hạ Nhất Nhiễm tiểu thư, em chỉ là cảm thấy được chị đối với tên cận bã kia... Thôi! Em khuyên không được chị! Em đương nhiên cũng hi vọng chị có thể hạnh phúc thôi, nhưng mà cái tên Đường Hạo Nam kia từ đầu không phải một người chồng đáng để chị trân trọng!" Tô Tiểu Quả biết, lời cô nói, khẳng định Hạ Nhất Nhiễm có lẽ không thích, nhưng mà, lời thật thì khó nghe, các cô lại là chị em tốt.

"Chị vẫn là câu nói kia, em không hiểu biết anh ấy..."

"Em không biết, chị hiểu biết sao? Được, em bận rồi!" Tô Tiểu Quả dứt lời, cúp điện thoại.

Không một hồi, cô từ trong ngăn kéo lấy ra danh thiếp Đường Hạo Nam.

"Xin hỏi ai vậy?"

"Tôi! Tô Tiểu Quả! Bạn Hạ Nhất Nhiễm!" Tô Tiểu Quả đứng ở bên cạnh quầy thu ngân, gọi điện thoại, khẩu khí không tốt.

Đường Hạo Nam đương nhiên nhận ra cô, "Xin chào, Tô tiểu thư."

"Đường Hạo Nam tôi cảnh cáo anh! Anh nếu là dám ức hiếp chị ấy, phụ lòng chị ấy, Tô Tiểu Quả tôi là người đầu tiên không buông tha cho anh! Anh không thích chị ấy liền cách chị ấy xa một chút, nếu trêu chọc chị ấy, liền hảo hảo yêu chị ấy!" Giọng điệu của Tô Tiểu Quả cực kỳ bén nhọn, là cô không biết lượng sức đi, vậy mà dám gọi điện thoại cảnh cáo Đường Hạo Nam.

Nhưng mà, nếu Đường Hạo Nam phạm là có phần thích Hạ Nhất Nhiễm mà nói, anh cũng sẽ lắng nghe lời của cô.

"Bốn năm trước, chị ấy uống rượu uống đến dạ dày xuất huyết, nằm viện hôn mê thời điểm, miệng không ngừng nhắc tới tên của anh! Đúng là anh ở đâu?!" Tô Tiểu Quả tức giận trách cứ.

"Tôi cùng chị ấy quen biết cũng hơn bốn năm, nhưng mà các người biết nhau gần hai mươi năm! Chị ấy là cái dạng người gì, anh thật sự không biết sao?!" Tô Tiểu Quả nói tiếp, Đường Hạo Nam vậy mà cũng không cúp điện thoại.

Ở trong lòng âm thầm hâm mộ Hạ Nhất Nhiễm có người bạn nghĩa khí, trọng tình nghĩa, thiết tình vì tốt cho cô như thế.

"Tôi nói những thứ này, anh có thích nghe hay không, thích tin hay không, tôi cũng phải nhắc nhở anh một câu, đàn ông thích Hạ Nhất Nhiễm có rất nhiều, so với anh ưu tú, chung tình cũng nhiều! Nếu anh không quý trọng chị ấy, có đàn ông xếp hàng chờ cưới chị ấy! Đến lúc đó anh cũng đừng hối hận!" Tô Tiểu Quả một hơi nói xong lời cần nói, lập tức, nặng nề mà cúp điện thoại.

Đường Hạo Nam cong môi, nhìn đồng hồ trên tay một chút, đứng lên.

Anh tan làm sớm.

...

Bốn món một canh, toàn bộ là những món ăn thường ngày trong bữa cơm gia đình ở Sùng Xuyên.

Bó hoa Lavender tím kia, tuy rằng anh nói là mỗi người đều có phần, vẫn lại là được cô đặt ở trong phòng ngủ, cắm vào trong bình thủy tinh.

Buổi chiều sáu giờ, Đường Hạo Nam đứng giờ trở về.

Hạ Nhất Nhiễm mặc áo sơ mi trắng cùng quần bò, cách ăn mặc rất đơn giản, nhìn anh vào cửa, bình tĩnh gật gật đầu.

Đường Hạo Nam đặt cặp công văn, cởi áo khoác Tây phục, đã đi tới.

Tầm mắt người đàn ông quét qua đồ ăn trên bàn, lại nhanh chóng nhìn về phía cô, ánh mắt sáng quắc.

"Nhanh đi rửa tay rồi ăn cơm đi, em đi múc canh!" Cô nói xong, vội vàng xoay người.

Đường Hạo Nam bước dài tiến lên, theo phía sau cô, ôm chặt cô, rồi sau đó, từ trong tay phải buông rơi xuống sợi dây chuyền, kim cương tán mát ra ánh sáng chói mắt.

"Em nói anh là quý keo kiệt, vừa lúc xế chiều đi thị sát quầy trang sức, cầm sợi dây chuyền, năm Carat, lần này, không tính keo kiệt đi?" Đường Hạo Nam đem sợi dây chuyền kim cương vòng trước cổ, u u mà nói.

Hạ Nhất Nhiễm vốn là bị sợi dây chuyền kim cương này kinh diễm đến chỗ, nhưng mà, nghe xong lời của anh nói, không có chút cảm động nào, cũng bất giác cảm thấy được này vòng trang sức chói mắt kinh diễm.

Đường Hạo Nam nói xong, định đeo lên cho cô, bị Hạ Nhất Nhiễm ngăn cản, "Cái này quá quý trọng, em bình thường nếu là mang ra ngoài, không bị cướp rồi giết luôn chứ?" Cô cười nói, từ trong ngực anh tránh ra, vội vàng chạy đi.

Đường Hạo Nam lần này giận sôi máu!

Cô vậy mà một chút vui sướng đều không có!

Rốt cuộc muốn như thế nào?!

Tiền nghi, không thích, đất tiền, lại không cần!

Không biết thế hiểu nổi!

Cũng chỉ có mấy chữ này có thể hình dung cô rồi!

Tiền tay đem sợi dây chuyền kim cương quý giá vớt ở trên bàn cơm, anh đi buồng vệ sinh rửa tay.

Hạ Nhất Nhiễm mới vừa múc xong bát canh, điện thoại vang, là An Lạp gọi tới.

An Lạp nói, cô ấy hiện tại được điều sang làm trợ lý cho Diêu Lộ, là Đường Hạo Nam tự mình ra lệnh cho tổng giám nhân sự.

Lần này, Hạ Nhất Nhiễm lại lờ mờ rồi.

Cái tên Đường Hạo Nam này, lòng của anh rốt cuộc là như thế nào?!

Luôn luôn để cho cô cảm thấy được anh không cần khi đó, lại làm chút việc, chứng minh anh là để ý đến cô.

Mà lúc cô cảm thấy được anh để ý đến mình khi đó, biểu hiện làm cho người ta cực kỳ thất vọng, buồn bực.

Cô bưng bát canh, trở lại bàn ăn, Đường Hạo Nam đã ngồi xuống, không nói được một lời, cầm chiếc đũa, gắp một miếng thịt gà.

Gà hầm bát bảo, là một món ăn nổi tiếng ở Sùng Xuyên.

Hương vị rất đủ tiêu chuẩn, cực kỳ ngon miệng, thịt rất mềm, ăn rất vừa miệng.

"Cho anh nước canh..." Hai tay cô bưng bát canh, đặt ở trước mặt anh, ân cần cười nói, tầm mắt rơi vào sợi dây chuyền kim cương kia.

Vội vàng lấy lại, "Kỳ thật, quà tặng không cần phải quý giá, quan trọng là tâm ý." Nói xong, đem vòng cổ cầm lên, đem vào phòng ngủ.

Tâm ý...

Đường Hạo Nam cong môi, không biết cô vì sao thay đổi nhanh như thế.

Hạ Nhất Nhiễm đem sợi dây chuyền kim cương quý giá kia cất kỹ, sau khi ra ngoài, cùng anh cùng nhau ăn cơm.

Hai người ăn cơm khi đó không nói cái gì, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng nhớ lại chuyện của Cố Tú Vân, cho nên không có khẩu vị gì.

Đường Hạo Nam nhưng lại vừa ăn vừa quan sát cô đang im lặng không nói được một lời, tò mò cô đang suy nghĩ cái gì, nghĩ đến xuất thần như thế.

Chiếc đũa bị đặt xuống, phát ra âm thanh nặng nề, Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, "Anh còn muốn ăn thêm cơm hay không?" Vội vàng hỏi, bát của anh đã trống không rồi.

Đường Hạo Nam không nói, cô coi như im lặng là đồng ý, vì anh xới cơm.

"Em đang suy nghĩ cái gì? Dáng vẻ xuất thần như vậy, chẳng lẽ ở bên ngoài nuôi 'tiểu bạch kiêu'?" Sâu xa hỏi, đây là cách nói chuyện từ trước đến nay của anh đối với Hạ Nhất Nhiễm, không châm chọc cô hai ba câu, không biết nên như thế nào tìm được đề tài nói chuyện.

Hạ Nhất Nhiễm xem thường anh, "tiểu bạch kiêu" để cho cô lại nghĩ đến Cố Tú Vân.

Do dự có muốn nói cho Đường Hạo Nam hay không, chuyện này dù sao cũng không phải chuyện tốt đẹp gì.

"Cũng không phải em nuôi, là Cố Tú Vân. Buổi chiều ở bãi đỗ xe dưới đất của siêu thị em nhìn đến..." Thuận miệng liền nói ra, cô cúi đầu, kiên trì nói.

"Nhìn đến cái gì rồi hả?"

"Bà ta cùng đàn ông, ở trong xe..." Cô xấu hổ trả lời sự truy vấn của anh.

Đường Hạo Nam nhìn khuôn mặt ửng hồng của cô, vẻ mặt trở nên ái muội, "Ồ trong xe làm gì?" Tà ác trêu ghẹo cô, hỏi.

Đầu tháng hơi bận, nên không hứa ra đều nha mọi người

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Cô đang chuẩn bị rời đi

Da đầu Hạ Nhất Nhiễm run lên, "Xe lắc" hai chữ, vẫn cứ nói không nên lời, ngẩng đầu chống lại gương mặt chứa đầy biểu cảm tà ác của Đường Hạo Nam kia, mới ý thức đến chính mình bị anh đùa giỡn rồi!

"Đường Hạo Nam anh... Anh thật hạ lưu!" Anh cái loại đàn ông xấu phong lưu thành tánh này, làm sao lại không biết "Xe lắc", cố ý hỏi cô, khẳng định nghĩ muốn đùa giỡn cô!

Đường Hạo Nam lại nở nụ cười, "Anh cũng không thử cảm giác xa lắc qua, anh làm sao lại hạ lưu rồi hả? Bất quá, ngẫm lại làm loại chuyện này cực kỳ kích thích, chúng ta tìm một cơ hội nhất định được thử xem." Anh tà ác nói, khoe môi cong lên, vẻ mặt không đứng đắn.

Hạ Nhất Nhiễm sắc mặt càng thêm đỏ lên, hướng anh liếc mắt tròn trắng, "Vô si!"

"Đã nghiện còn ngại biện, giả vờ làm cái gì? Nói đi nói lại, Cố Tú Vân ở bên ngoài có người khác, cũng không kỳ quái, cha em đều đã hơn năm mươi, bà ta đúng là đang độ tuổi hồi xuân..." Lời Đường Hạo Nam nói bị Hạ Nhất Nhiễm xem thường ngưng lại, cô không nghĩ muốn nghị luận chuyện trưởng bối.

Mà còn là chuyện xấu xa, hạ lưu như thế.

Đường Hạo Nam vui đùa một vừa hai phải.

"Sao vậy, thánh mẫu tiểu thư không phải nghĩ muốn nói cho cái người cha kia của em đi?" Đường Hạo Nam sâu xa hỏi, đánh giá cô.

"Em không tính toán nói cho ông ấy, nếu thực sự nói cho ông ấy, ông ấy còn không tức chết à?" Đòi đùa vịch vịch com, cô thành thực nói, vênh môi, cau mày.

"Coi như là báo ứng đi... Em hiện tại mới biết được, mẹ ta tự sát là vì ông ấy cùng Cố Tú Vân bên ngoài..... Mẹ em lúc ấy khẳng định cực kỳ tuyệt vọng mới..." Cô nói tiếp, trái tim từng đợt đau đớn.

Ngược lại ngẩng đầu, trừng mắt nhìn Đường Hạo Nam phía đối diện.

"Cha em bên ngoài..., em tưởng anh làm gì? Anh lại không..." Bên ngoài..., hai chữ chia, anh không nói ra miệng, liền là không nghĩ muốn để cho cô biết, sau khi kết hôn, anh kỳ thật không đụng qua những loại phụ nữ này

"Nghe lời rồi à?" Cô châm chọc, buông đùa xuống đứng dậy.

"Hạ Nhất Nhiễm, em đừng cùng anh xô xiên!" Đường Hạo Nam tức giận nói, nhìn trong chén com của cô, căn bản ăn không vài được vài miếng.

"Đừng vậy! Em là không có tư cách ghét bỏ anh ở bên ngoài...! Bởi vì anh không thích em! Cùng cha mẹ em là hoàn toàn khác nhau, bọn họ trước kia là yêu nhau, từng thề non hẹn biển với nhau! Mà anh đối với em, chưa từng hứa hẹn qua cái gì, cho nên em không tư cách giáo huấn anh! Nhưng mà Đường Hạo Nam, em mặc kệ anh trước kia có phải chơi qua vô số phụ nữ hay không, nhưng mà, hi vọng sau khi anh ở cùng với em, không cần lại làm loạn, em cũng là người thích sạch sẽ, không thích san sẻ người đàn ông của mình, nhất là đàn ông lên giường với người phụ khác!"

Hạ Nhất Nhiễm đứng ở chỗ không xa, kích động phản bác.

Cô không biết anh trong khoảng thời gian này đi ra ngoài công tác có ở cùng những người nữ khác quần lấy nhau hoan ái gì đó hay không, nhưng mà, chuyện anh cùng Chu Giai Ngưng, cô đúng là rành rành trước mắt.

Đường Hạo Nam phức tạp cười nhìn cô, tiếp tục dùng bữa.

Hạ Nhất Nhiễm tức giận đến đi thư phòng, nặng nề mà khép cửa phòng lại.

...

Đường Hạo Nam không gõ cửa liền vào thư phòng, lúc đó, Hạ Nhất Nhiễm đang gọi điện thoại, nghe được trong miệng cô nói "Cậu", nháy mắt liền dưng lên phòng bị.

Trong lòng cực kỳ khó chịu, ê ảm

Anh hướng tới Hạ Nhất Nhiễm đi đến, từ phía sau ôm chặt cô, cả người Hạ Nhất Nhiễm hơi cương cứng.

Nhìn về phía người đàn ông phía sau, nhũ mào trùng mắt với anh, cô đang nói điện thoại, anh không thấy được sao?

"Bà xã... Nên đi tắm rửa rồi..." Đường Hạo Nam là cố ý, ở bên tai cô thổi hơi, lời nói vô cùng thân thiết, giọng của anh rõ ràng truyền vào trong tai Lục Ngộ Hàn.

"Anh đi trước đi, em cùng cậu còn chưa nói xong a..." Cô lấy ra điện thoại, đối với anh nhỏ giọng nói.

Anh là cố ý đi?

"Không cần... Anh muốn cùng em tắm chung!" Đường Hạo Nam giống như đứa trẻ, bá đạo ôm eo của cô, lớn tiếng nói.

Hạ Nhất Nhiễm tròn mắt.

Lại không thể cùng anh trở mặt, sợ Lục Ngộ Hàn nghe được

Lúc đó, Lục Ngộ Hàn ngồi ở trong căn phòng tối đen, hút thuốc, nghe bọn họ liếc mắt đưa tình, cả trái tim, miễn bàn có bao nhiêu mệt mỏi!

"Nhiễm Nhiễm, nếu không hôm nào rồi nói sau!"

"A...! Được, hôm nào nói, cậu ngủ ngon!"

Hạ Nhất Nhiễm mới vừa nói xong, di động trong tay bị Đường Hạo Nam đoạt đi rồi, "Đợi một chút! Anh cùng cậu có chuyện phải nói!"

Anh bá đạo nói, híp mắt, nhìn Hạ Nhất Nhiễm, "Bà xã, vẫn còn không đi xả nước tắm? Không dám cùng anh tắm uyên ương sao?"

Gặp Hạ Nhất Nhiễm thất thần bất động, Đường Hạo Nam lớn tiếng nói.

Hạ Nhất Nhiễm đành phải rời đi.

"Cậu, có cái chuyện gì không tìm con đứa cháu này, lại tìm một cháu dâu làm gì vậy?" Hạ Nhất Nhiễm đi ra ngoài, trong thư phòng chỉ còn lại có anh một người, Đường Hạo Nam sâu xa, châm chọc hỏi.

Anh vẫn trực giác Lục Ngộ Hàn đối với Hạ Nhất Nhiễm có hảo cảm, cái loại hảo cảm này tuyệt đối không phải trường bối đối vãn bối một dạng thân thiết.

Còn nữa, Lục Ngộ Hàn chỉ so anh lớn hơn sáu tuổi, so với Hạ Nhất Nhiễm bất quá lớn hơn tám tuổi, làm một người đàn ông kiêu ngạo, chính anh đều đã cảm thấy được Lục Ngộ Hàn là một người đàn ông trung niên thành thực mà có mị lực.

Hiện tại không phải đều đã thịnh hành cái loại gọi là "tình chú cháu" gì đó sao?

Cho nên, mỗi lần nhìn đến cậu mình cùng Hạ Nhất Nhiễm cùng xuất hiện, anh đều đã trong lòng run sợ!

Lục Ngộ Hàn nghe Đường Hạo Nam nói, mím môi mỉm cười, "Xem ra con vẫn lại là thực đồ ý con bé."

Đường Hạo Nam trong lòng rung mình, bị cậu nói trúng tâm sự, có phần không được tự nhiên, còn không có cách nào đáp trả lại, Lục Ngộ Hàn lại mở miệng rồi!

"Hạo Nam, con nếu là thực đồ ý con bé, liền hảo hảo nắm chắc! Con bé đêm nay tìm cậu, chính là vì liên quan đến chuyện làm thị thực đi nước Pháp định cư!" Lục Ngộ Hàn nghiêm túc nói.

Đi nước Pháp định cư?!

Đường Hạo Nam sợ sệt rồi.

Nháy mắt tiếp theo, lồng ngực vọt lên luồng lửa vô danh!

"Con nếu là ức hiếp con bé, chắc chắn ngày nào đó con bé liền đi rồi lúc đó hối hận cũng đã muộn!" Lục Ngộ Hàn lại dạn dỏ, trực tiếp cúp điện thoại.

Đường Hạo Nam nghĩ đến Hạ Nhất Nhiễm đi mất, một trận hoảng hốt, đi nhanh chạy ra khỏi thư phòng.

Anh là vọt vào phòng ngủ.

Lúc đó Hạ Nhất Nhiễm mới vừa pha xong nước tắm, cửa phòng tắm bị anh mạnh kéo ra, cô kinh hãi nhìn anh.

Sắc mặt của anh sa sầm tối đen, "Em muốn đi nước Pháp?!" Anh xông lên trước, ở chỗ trước mặt cô cách cô một bước đứng lại, tức giận lớn tiếng chất vấn.

Hạ Nhất Nhiễm hơi nhíu mày, Lục Ngộ Hàn lại nói cho anh sao?

"Em cmn nói chuyện đi?!" Đường Hạo Nam tức giận quát, anh đều nói qua, sẽ không cùng cô ly hôn, cô tại sao lại vẫn tính toán rồi đi?!

Hạ Nhất Nhiễm mặt không chút thay đổi, "Em tương lai tới cùng có đi hay không, vẫn còn nhìn thái độ của anh, ít nhất đến bây giờ, em còn không cảm nhận được có thứ gì để cho em kiên định, cảm giác gia đình cùng cảm giác an toàn. Anh đối với em như gần như xa, em chỉ chuẩn bị trước một bước mà thôi."

Cô thành thực nói, lòng chưa xót nghĩ muốn rời lệ.

"Như gần như xa... Em thấy anh đối với em còn chưa đủ tốt phải không?!" Anh tiến lên, hai tay bóp chặt bờ vai cô, tức giận chất vấn.

Hai người tầm mắt giao nhau, "Em biết..."

"Em biết cái quần gì mà biết! Anh nếu là không quan tâm đến em, liền cmn hửn không nửa đêm canh ba sợ em bị chết đuối! Hửn không giúp em từ trong tay Cố Tú Vân đoạt lại căn nhà mẹ em để lại! Lại càng không từ nơi ngàn dặm xa xôi mang bó Lavender kia trở về cho em!" Anh tức giận nói, hai tay gắt gao nắm chặt bờ vai cô, tức giận quát.

Lòng Hạ Nhất Nhiễm hung hăng chấn động.

"Anh cmn lại càng sẽ không biết rõ dưới tình huống thực xin lỗi Mộng Mộng, lại vẫn muốn cùng em, đến gần em!" Khuôn mặt tuần tú của người đàn ông bao phủ bởi cảm xúc phẫn nộ, trong lòng đầy rẫy mâu thuẫn, chỉ biết là, không nghĩ muốn để cho cô rời đi..

Hốc mắt cô từ từ phấp phồng, "Nếu để ý em, tại sao mỗi lần sau khi hoan ái xong, lại đối với em khôi phục lạnh lùng? Tại sao vô duyên vô cớ bãi nhiệm chức vụ của em? Tại sao ở nước Pháp lâu như vậy, cũng không liên hệ với em..."

Trong lòng cô cũng cực kỳ mâu thuẫn, có đôi khi cảm thấy được, anh đối với cô cực kỳ tốt, có đôi khi lại cảm thấy được, anh đối với chính mình chỉ là đùa bỡn.

Nhìn không thấu lòng của anh, như là ngăn cách một tầng sương.

Dù là đàn ông hay phụ nữ, lúc rơi vào tình yêu chung quy đều là như vậy đi?

Đã nghĩ muốn yêu, lại không dám, không xác định, sợ hãi bị tổn thương.

Hạ Nhất Nhiễm như vậy, Đường Hạo Nam làm sao không phải?

So với cô, trong lòng Đường Hạo Nam lại vẫn còn một cái mối tình đầu, Đồng Y Mộng.

Trong lòng anh kỳ thật so với cô vẫn còn mâu thuẫn!

Người đàn ông gắt gao nhìn chăm chăm cô, trong đôi mắt tràn đầy lên án.

Rồi sau đó, một tay anh kéo cô ôm vào trong lòng mình!

"Em nằm mơ thôi đấy, kêu Lục Ngộ Hàn! Em tại buổi giới thiệu sản phẩm của công, Chu Giai Ngưng bị phát tán ảnh nóng ngày đó, lại vẫn cùng Kha Dịch Thần ở một chỗ! Hạ Nhất Nhiễm! Anh là để ý em, nhưng mà, anh còn không hoàn toàn có thể tin nhiệm em!" Đường Hạo Nam lớn tiếng nói, khăn căng ôm chặt cô.

"Em lúc nào nằm mơ gọi cậu chứ? Em... Em cùng Kha Dịch Thần, căn bản là không từng xảy ra cái gì! Em không phải đã nói rồi sao? Em thích chính là anh!"

Cô lập tức phản bác, âm thanh rất lớn, vươn tay ôm lấy anh, "Đường Hạo Nam! Người em yêu là anh! Từ nhỏ đến lớn vẫn là anh! Tại sao anh vẫn luôn không tin?! Anh không tin nhiệm em, muốn em làm sao vậy có thể cùng với anh tiếp tục kéo dài đây?!"

"Em thật sự đã rất rất cố gắng rồi! Cho dù anh không thích em, em cũng đang cố gắng!" Cô bị ai kêu hô.

"Em nghĩ muốn với anh làm một đôi vợ chồng bình thường, nghĩ muốn với anh bạc đầu đến già, nghĩ muốn sinh một cặp trẻ con..." Vui đầu ở trong ngực của anh, cô đỡ xuống tất cả nguy trang, bị ai nói ra tiếng lòng mình.

Đường Hạo Nam kia cả lòng lạnh cứng lại, giờ phút này thiết thiết thực thực bị Hạ Nhất Nhiễm làm cho rung động rồi!

Đem cô ôm chặt hơn.

Cầm để ở trên đỉnh đầu của cô, từ từ nhắm hai mắt, hút lấy hương vị trên người cô.

Hai người gắt gao ôm nhau cùng một chỗ, "Không cần lại thương tổn em, tìm người đều làm bằng thịt, đừng suy bụng ta ra bụng người nữa được không?"

"Được!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, kéo cô ra, bàn tay to lớn giữ lấy sau gáy cô, cúi đầu, hung hăng chiếm lấy môi của cô.

Hai người quay cuồng nồng nhiệt hôn cùng một chỗ...

Kịch liệt dây dưa, cô bị anh đè ở trên vách tường, hung hăng đòi hỏi, rồi sau đó, tới đến trong bồn tắm, nhộn nhạo lên một buồng xuân triều.

"Ừm... Không cần... Hạo Nam..."

"Gọi anh, ông xã!"

"Ừm... ông xã... Không cần, cầu xin anh..." Bị anh va chạm đến muốn hồn bay phách tán, dòng nước lớn cọ rửa vào trong thân thể cô, sưng, đau nhức khó nhịn.

Lại có cổ khoái cảm nói không nên lời, cô cắn bờ vai của anh, cầu xin nói.

Người đàn ông gầm nhẹ một tiếng, đem tinh hoa hỏa nhiệt rải đầy trong cơ thể cô.

Cô gái nhỏ gần như là ở trên giường ngất đi.

Đường Hạo Nam đem thân thể của anh rửa sạch sẽ, về tới phòng ngủ.

Cô nằm ở trên giường lớn mềm mại, vẫn không nhúc nhích, miệng phát ra tiếng than nhẹ.

Đường Hạo Nam thấy giữa đùi cô sưng đỏ, đáy mắt vàng nhuộm nhu tình, "Em nói thuốc mỡ để ở đâu?" Anh nhẹ giọng hỏi, cô chỉ chỉ ngăn kéo.

Đường Hạo Nam mở ra ngăn kéo, thấy được thuốc mỡ, cũng thấy được áo mưa.

Vừa nãy lại không tránh thai...

Cô nói, muốn sinh một cặp trẻ con...

Anh thoa thuốc mỡ, vì cô xoa sát, trong lúc ngủ mơ Hạ Nhất Nhiễm, mơ mơ màng màng, từ giữa hai chân truyền đến cảm giác mát rượi, để cho cô phát ra tiếng rên rỉ thoải mái.

Anh nằm xuống khi đó, cô giống mèo con một dạng, tiến sát trong lòng anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Đường tiên sinh, Đồng tiểu thư tỉnh dậy

Trải qua một đêm kia mở rộng cửa lòng đối thoại với nhau, Đường Hạo Nam đối với cô rõ ràng để tâm hơn, tuy không nói với cô dù chỉ một câu lời ngon tiếng ngọt.

Nhưng mà, anh cực kỳ cưng chiều cô.

Thường xuyên mang cô xuất hiện tại những trường hợp công khai, có phóng viên phỏng vấn, anh ở trước mặt phóng viên nói, trong lòng chỉ có Hạ Nhất Nhiễm, trước kia những cái tin tức Bát Quái kia là do phóng viên nói bóng gió không có căn cứ

"Đường tiên sinh, em có thể hiểu là, anh là lợi dụng em tẩy trắng cho chính mình không?" Sau khi phóng viên kết thúc, Hạ Nhất Nhiễm sáp lại gần ghé vào lỗ tai anh, thấp giọng nói.

"Đường phu nhân thân yêu của anh, anh cần vì chính mình tẩy trắng sao? Anh đây là đang giúp em, bù đắp lại những tổn thất mất mát trước kia, ngốc nghếch!" Đường Hạo Nam ghé sát ở bên tai cô, vô cùng thân thiết nói.

Hạ Nhất Nhiễm sững sờ một hồi mới hiểu được, thì ra, anh là vì danh dự của cô mà suy nghĩ.

Ngày hôm sau, bài phỏng vấn của bọn họ đều lên trang đầu của các tạp chí lớn.

« Vợ chồng Đường thị nhiều lần công khai ân ái, phá bỏ tin đồn thất thiệt vợ chồng bất hòa »

« Tổng giám đốc Đường thị bày tỏ tiếp theo muốn bắt đầu: Kế hoạch tạo người »

Ngay khi Đường Hạo Nam kéo Hạ Nhất Nhiễm xuất hiện tại Đường gia khi đó, người một nhà đang xem TV tin tức, hơi chút há hốc mồm.

Nửa tháng này, bọn họ thật sự có thể nói là, như keo như sơn rồi.

Hạ Nhất Nhiễm cũng tâm tình tốt lắm cùng mấy người Đường gia từng người chào hỏi, bị Đường Hạo Nam ôm lấy, ở cạnh ghế sofa ngồi xuống, ở trước mặt mọi người, Đường Hạo Nam hôn đôi má Hạ Nhất Nhiễm một phen.

"Anh, người không biết sao? Thể hiện tình cảm quá lộ chết sớm..."

"Duyệt Duyệt!" Lòi Đường Hạo Duyệt nói bị Lục Uyển Thu cắt ngang, bà ta nghiêm mặt trừng mắt đưa con gái nhỏ nói chuyện không biết lớn nhỏ của mình, Đường Hạo Duyệt vênh môi, bộ dạng thờ phỉ phỉ, "Con nói là sự thật mà!"

Lòi Đường Hạo Duyệt nói, giống như hồi chuông cảnh tỉnh gõ ở trong lòng Hạ Nhất Nhiễm.

Cùng Đường Hạo Nam càng ngọt ngào, cô càng thêm lo lắng sẽ mất đi.

Vẫn đang không có cảm giác an toàn.

"Nghe tin tức nói, các con tính toán muốn sinh con rồi hả?" Lục Uyển Thu nhìn bọn họ, nghi hoặc hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười, cúi thấp đầu, vấn đề này, cô khó mà trả lời.

"Đúng vậy, có cái gì không ổn sao?" Đường Hạo Nam lớn tiếng nói, đứng dậy, đem Hạ Nhất Nhiễm cũng kéo đi.

"Chúng tôi nào dám nói không ổn a..." Đường Hạo Hâm chua giọng nói câu.

"Cha con trái lại hi vọng các con sớm một chút sinh con, buổi chiều lại vẫn gọi điện thoại về đó." Lục Uyển Thu nói câu.

Đường Hạo Nam gật gù đầu, "Chúng con lên lầu nghỉ ngơi đây." Anh như vương giả một dạng, nói câu, ôm Hạ Nhất Nhiễm hướng cửa thang lầu.

Vừa mới tiến vào cửa, cô đã bị anh để ở trên ván cửa, người đàn ông phát ra hơi thở nam tính, ngang ngược, động tác thô lỗ xé rách làn váy của cô.

"Đừng... Ông xã, chúng ta hôm nào đi thăm cha đi, có được hay không?" Hạ Nhất Nhiễm né tránh nụ hôn của anh, người đàn ông này, quả thực là hoan dục vô độ!

Gần như mỗi lúc trời tối đều phải hành hạ cô đến khuya!

"Đường phu nhân... Đừng làm anh mất hứng chứ!" Đường Hạo Nam giọng điệu trêu ghẹo, cũng không thực nổi nóng, chỉ là đang nhắc nhở cô, không cần nói nữa.

Quan hệ giữa Đường Hạo Nam cùng cha mình luôn luôn không phải rất tốt, hơn nữa lúc trước cùng Hạ Nhất Nhiễm kết hôn khi đó, náo loạn mâu thuẫn không nhỏ.

Người đàn ông dùng lực giật phăng khuya cô áo sômi, Hạ Nhất Nhiễm kinh hô, "Không muốn... Em là thật sự!"

"Anh nói không được nhắc đến nữa!"

Một tay lập tức buông cô ra, Đường Hạo Nam lãnh ngạnh nói.

Tức giận xoay người đi, đi buồng vệ sinh.

Anh, tức giận rồi...

Trong phòng tắm, người đàn ông đưa lưng về phía cô, Hạ Nhất Nhiễm mặc áo choàng tắm, cởi bỏ áo choàng tắm, đi đến phía sau anh, theo phía sau thân anh, ôm lấy anh.

"Ông xã... Anh lại vẫn đang giận em sao?" Thân thể trắng nõn thướt tha yêu kiều của người con gái, dán lên trên thân hình trắng kiết to lớn màu đồng cổ của người đàn ông, đầu cô dán lên tấm lưng ướt sũng của anh, từ từ nhắm hai mắt, hút lấy hương vị hormone nam tính tan mát trên người anh.

Đường Hạo Nam làm sao chịu được cô ôn nhu như vậy, có thể cảm nhận được hai luồng mềm mại trước ngực cô chính đang dán trên lưng mình, đang nhẹ nhàng mà cọ xát

Yết hầu run rẩy, chuyển động trên dưới, nuốt nước miếng.

Thân hình của anh trở nên cứng ngắt.

"Đừng nóng giận, đừng coi em như không có được không?" Hạ Nhất Nhiễm ôn nhu nói, hai tay từ dưới nách của anh, đi tới trước ngực anh, nhẹ nhàng mà chà xát đều đặn, khiến cho thân hình của anh càng lúc càng cứng ngắt rồi.

Cảm giác được thân thể anh biến hóa, Hạ Nhất Nhiễm cười trộm, trải qua vô số lần hoan ái, cô đối với thân thể anh đã cực kỳ hiểu biết, cô ở trước mặt anh cũng là càng lúc càng lớn mật rồi.

Có đôi khi cảm thấy được, chính mình thật sự càng ngày càng háo sắc rồi.

"Hừ..." Anh ra vẻ tức giận hừ lạnh, Hạ Nhất Nhiễm biết, anh lại làm bộ kiêu ngạo rồi.

"Ông xã... Đừng nóng giận mà..."

"Đáng chết! Em, cái tiểu yêu tinh này! Xem anh làm sao xử lý em!" Đường Hạo Nam đột nhiên xoay người đối với cô gái nhỏ đang làm loạn phía sau, trầm giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng run lên, một giây sau, đã bị anh ôm lấy, sau lưng dán lên trên vách tường gạch men sứ lạnh lẽo...

...

"Yêu anh không?" Cô gái nhỏ cả người động tình nhuộm một tầng ửng đỏ bị anh áp ở dưới thân, anh trầm giọng thấp hỏi.

"Yêu..." Nước mắt tùy ý rơi xuống, cô thành kính nói, giữ lấy gương mặt anh, "Còn anh? Yêu em không?" Cô khàn giọng hỏi.

Đường Hạo Nam sợ sệt, đang muốn mở miệng, chuông điện thoại di động vang lên, anh ảo não rửa thầm, khuya khoắt...

Hung hăng va chạm một phen, ở trong cơ thể cô phóng xuất ra tinh hoa hỏa nhiệt, mới nhìn đến cuộc gọi nhớ vừa rồi!

Bệnh viện gọi tới!

Hạ Nhất Nhiễm mơ mơ màng màng, híp mắt, thấy anh đang mặc quần áo.

"Ông xã... Anh phải đi bây giờ sao?" Cô tròn mắt, khàn giọng hỏi.

Đường Hạo Nam hơi nhíu mày, đưa lưng về phía cô, tiếp tục mặc quần áo.

"Bất ngờ có chút việc, em ngủ trước đi!" Anh trầm giọng nói, Hạ Nhất Nhiễm lại bò dậy, di chuyển đến cuối giường, "Đã muộn như thế, có thể có chuyện gì?"

Trên người cô bọc chăn, tóc dài buông rơi toán loạn, híp mắt, vẻ mặt cô đơn.

Đường Hạo Nam đã đi tới, đứng ở trước mặt cô, cô lập tức ôm lấy eo của anh, "Hơn nửa đêm rồi, anh tới cùng muốn đi đâu? Em không nghĩ muốn anh đi... Một mình em ngủ không được..."

Cô làm nũng nói, đã thành thói quen mỗi đêm ôm anh đi ngủ, cảm giác có anh ở bên cạnh mới có thể rất nhanh đi vào giấc ngủ.

Nghe lời của cô nói, anh đau lòng, sùng nịch vuốt ve khuôn mặt cô, "Bệnh viện gọi tới, sợ là Mộng Mộng... Em trước ngủ đi... Ngoan..."

Đồng Y Mộng vẫn là một cái đề tài cấm kỵ giữa bọn họ, Đường Hạo Nam thực không nghĩ muốn nhắc tới cô ta, nhưng mà, cũng không muốn gạt Hạ Nhất Nhiễm cái gì.

Nghe được là chuyện liên quan đến Đồng Y Mộng, lòng Hạ Nhất Nhiễm liền căng thẳng, đột nhiên ngẩng đầu, chưa sót nhìn anh.

Mùi cay cay, "Cô ấy không có việc gì chứ?" Khàn giọng hỏi.

Đường Hạo Nam lắc đầu, "Phòng chừng lại là đáng về hồi trước thôi! Em mau ngủ đi, anh đi xem xong liền về."

"Uh'm! Anh đừng quá lo lắng! Kêu lái xe lái chậm một chút, chú ý an toàn." Không nghĩ muốn để cho anh khó xử, cô sấn sát nói, Đường Hạo Nam nâng mặt cô, nặng nề mà hôn xuống, cảm động sự săn sóc của cô.

Hạ Nhất Nhiễm trở lại trên giường nằm xuống, Đường Hạo Nam vì cô kéo lại chăn mới rời đi.

Nghe được tiếng đóng cửa, cô mở hai mắt, nhìn khung cảnh tối như mực đêm, khóe mắt ẩm ướt, nước mắt ngã nhào.

Ở trong lòng anh, vẫn lại là yêu Đồng Y Mộng đi?

Thở dài một hơi.

Cô từ từ nhắm hai mắt, đầu óc trống rỗng hư vô, ở trong phòng của bọn họ, nằm trên chiếc giường cưới bọn họ không có cùng nhau ngủ qua vài lần, lần qua lộn lại, ngủ không được.

...

Đường Hạo Nam ở nửa giờ sau, chạy tới bệnh viện, thẳng đến phòng bệnh Đồng Y Mộng.

Cửa phòng bệnh vây đầy đội ngũ bác sĩ chăm sóc cho Đồng Y Mộng, y tá cùng các điều dưỡng khác cũng đang vây xem. Đường Hạo Nam nhú mào, không hiểu sao lại khẩn trương, cô, xảy ra chuyện gì?!

Đi nhanh tiến lên, y tá trưởng chăm sóc cho Đồng Y Mộng trưởng nhìn đến anh đi tới, đón chào.

"Đường tiên sinh, Đồng tiểu thư tỉnh dậy!" Y tá trưởng Lỗ Kỳ, cười nói, vẻ mặt vui sướng.

Mà Đường Hạo Nam giống như là hóa đá, cứng ngắc, vẫn không nhúc nhích đứng ở kia.

"Đường tiên sinh, Đồng tiểu thư vừa mới tỉnh lại, hôn mê đã lâu, đối với cảnh vật chung quanh cực kỳ xa lạ, cô ấy hiện tại trốn ở trong phòng bệnh, càng không ngừng hô tên người, người nhanh vào xem đi! Hiện tại chúng tôi còn không có cho cô ấy làm kiểm tra tường tận, người tốt hơn vẫn nên là không nên nói những lời kích thích cô ấy!"

Y tá trưởng dặn dò, Đường Hạo Nam vẫn đang thất thần, đầu óc trống rỗng, anh bước từng bước một, hướng tới cửa phòng bệnh đi.

Mọi người tránh ra ra một con đường.

Hôn mê hơn bốn năm có thể tỉnh lại, chuyện này đối với tất cả người chữa bệnh và nhân viên chăm sóc mà nói, đều là thật kỳ tích đáng mừng!

Bọn họ kìm lòng không được vỗ tay chúc mừng, mà Đường Hạo Nam sau khi đẩy cửa ra, lập tức đóng cửa phòng lại.

"Anh Hạo Nam... Anh ở đâu? Em sợ... Anh ở đâu? Đây là chỗ nào?!" Vừa mới tiến vào cửa, liền nghe được âm thanh thuộc về Đồng Y Mộng, đã lâu không còn nghe thấy.

Nhưng cô ta, không có ở trên giường.

Trên giường công chúa hồng nhạt, trống trơn.

"Mộng Mộng..."

"Anh Hạo Nam?!" Từ trong góc truyền đến âm thanh suy yếu, Đường Hạo Nam xoay người, nhìn về phía góc tường.

Đồng Y Mộng mặc áo ngủ hồng nhạt, trên đầu mang theo nón len màu đỏ, ngồi chồm hổm ngồi ở góc, cô ta cuộn mình thành một khối, vốn dĩ người đã rất gầy, khiến cho cô ta xem ra thật sự thành một khối.

Sắc mặt tái mét như tờ giấy, toàn thân đang run run.

Đường Hạo Nam nhìn người đang ở góc tối kia, lòng đang thất lại, đang sợ, không dám đi qua.

"Hạo Nam... Anh..." Giọng Đồng Y Mộng khàn khàn vô cùng, cô ta giống không còn khí lực nói chuyện, hai mắt nhìn Đường Hạo Nam.

Anh, anh tuần như vậy.

So với lúc trước, càng thành thực có mị lực rồi.

Đường Hạo Nam nhìn Đồng Y Mộng gầy trơ xương, vẻ mặt đầy nước mắt, tâm tình vạn phần phức tạp.

Anh tiến lên trước di chuyển hai bước, một đôi con ngươi đen nhánh, phức tạp nhìn Đồng Y Mộng gầy trơ xương ở góc tối kia.

"Anh Hạo Nam..." Đồng Y Mộng cất lực bò dậy, thân thể nhỏ mảnh như cây gậy trúc quả thực tùy thời sẽ ngã sấp xuống, cô ta đi về phía trước hai bước, đầu gối giống như nhũn ra, gần như muốn ngã xuống.

Cô ta đi về phía trước hai bước, thân thể liền muốn ngã sấp xuống, Đường Hạo Nam một cái bước xa tiến lên, đem thân thể nhỏ bồng của cô ta kéo vào trong lòng.

Cô ta thật sự, cực kỳ gầy.

"Anh Hạo Nam... Em... Em xảy ra chuyện gì... Nơi này là chỗ nào? Tại sao có quá nhiều bác sĩ như vậy?" Đồng Y Mộng khóc hỏi, vùi đầu ở trong ngực của anh, hai tay gắt gao chặt chẽ ôm lấy eo của anh.

Lời Đồng Y Mộng nói, như là cây dây gai, từng phát từng phát một quật vào trong lòng Đường Hạo Nam!

Lòng bàn tay dán lên lưng của cô ta, đụng đến chính là toàn xương là xương.

Cô ta tại sao lại hỏi câu này, chẳng lẽ cô ta quên chuyện tai nạn xe cộ rồi sao?

Lòng Đường Hạo Nam thất lại, "Mộng Mộng..." Anh khàn giọng hô tên cô ta, âm thanh vô cùng ám khàn, đầu óc vẫn là một mảnh trống không, không biết nên nói với cô ta cái gì, không biết nên như thế nào đối mặt.

Đã từng trong bốn năm, mỗi ngày mỗi thời mỗi khắc, nằm mơ đều đã tại chờ đợi Đồng Y Mộng tỉnh lại...

"Anh Hạo Nam... Em xảy ra chuyện gì? Vừa tỉnh ngủ, em tại sao lại thành như vậy rồi hả?" Đồng Y Mộng ở trong lòng anh nức nở, thống khổ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Cô ấy tỉnh dậy, mình nên rời khỏi sao?

Tiếng Đồng Y Mộng khóc thút thít, dạy Đường Hạo Nam áy náy không chịu nổi, trong đầu hiện ra khuôn mặt Hạ Nhất Nhiễm, nháy mắt, anh cảm giác chính mình lâm vào trong tuyệt cảnh không biết phải làm như thế nào.

Đồng Y Mộng tỉnh dậy, Hạ Nhất Nhiễm phải làm sao đây?

"Mộng Mộng..." Đường Hạo Nam thì thầm tên cô ta, động tác mềm nhẹ vỗ vỗ lưng cô ta, ôn nhu trấn an, cô ta quá yếu ớt.

Đồng Y Mộng vẫn đang gắt gao ôm anh, sợ vừa buông tay, anh sẽ bỏ chạy mất.

"Anh Hạo Nam... Em rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Em có phải đã ngủ thật lâu rồi hay không? Em" cô ta nức nở hỏi, từ trong ngực anh rời khỏi, ngửa đầu, nhìn khuôn mặt tuần tú trưởng thành của Đường Hạo Nam, người gây như que củi khô trên mặt bò đầy nước mắt.

Đường Hạo Nam cúi đầu nhìn Đồng Y Mộng, mặt cô ta quá gầy, lộ rõ một đôi mắt to đen tuyền, hốc mắt rất sâu, như là thâm đục ở trên một gương mặt tái nhợt, đáng về có phần khủng bố.

Đồng Y Mộng nằm bất động trên giường hơn bốn năm, cả người khô gầy, đã mất đi dung mạo xinh đẹp vốn có.

"Mộng Mộng... Em ngủ hơn bốn năm, năm đó xảy ra nạn xe cộ, còn nhớ rõ không?" Đường Hạo Nam thăm dò hỏi, thanh âm mềm nhẹ, ánh mắt ôn nhu, tràn đầy thương tiếc.

Đồng Y Mộng vẽ mặt mê mang, tiến vào trạng thái trầm tư, "Em tại sao lại xảy ra tai nạn xe cộ?" Cô ta nhìn anh, nghi hoặc hỏi, giống như không nhớ rõ tại sao xảy ra tai nạn xe cộ rồi.

Đường Hạo Nam cả lòng đang chấn động, cô ta thật sự không nhớ rõ nguyên nhân rồi sao?

"Là sự cố ngoài ý muốn!" Cô ta nếu thực đã quên nguyên nhân vậy là tốt rồi, anh vội vã nói, hi vọng cô ta không cần nhớ rõ chuyện anh cùng Hạ Nhất Nhiễm bị cô ta bắt gian tại trận, nói vậy, chỉ càng mang đến cho cô ta, thương tổn lần thứ hai!

"A....." Đồng Y Mộng giống như tin, "Em một chút đều đã không nhớ rõ tai nạn xe cộ gì rồi... Em ngủ hơn bốn năm rồi hả?"

"Đúng!" Đường Hạo Nam nói xong, ôm cô ta lên, cô ta thật sự rất nhẹ, chỉ hơn ba mươi cân đi.

Anh ôm ngang cô ta, đi đến bên chiếc giường công chúa hồng nhạt kia, đem cô ta nhẹ nhàng mà đặt xuống. Tầm mắt Đồng Y Mộng ở trong phòng do dự, ánh mắt vô tội mà bất lực, "Quá nhiều búp bê... Quá nhiều hoa hồng... Đây là anh... Tặng cho em sao?"

Khỏe miệng tươi cười nhợt nhạt mà suy yếu, Đồng Y Mộng nằm ở trên giường, thì thảo hỏi.

Đường Hạo Nam mỉm cười, trầm trầm gật đầu, "Anh thường xuyên sẽ đưa búp bê cùng hoa bắt từ đến đây..."

Anh ôn nhu nói, Đồng Y Mộng cảm động rơi lệ.

"Anh Hạo Nam... Để cho em nhìn xem thật rõ ràng đi." Cô ta giữ chặt tay anh, cánh tay tay khô héo chỉ dùng lực đem mười ngón tay anh đan xen, hai mắt khóa chặt khuôn mặt tuần tú của anh, suy yếu nói giọng khàn khàn.

Đường Hạo Nam ở bên giường ngồi xuống, "Anh Hạo Nam... Anh vẫn lại là đẹp trai như vậy... Anh mấy năm nay... Một mực chờ em sao?"

Lòng Đường Hạo Nam, mạnh xé rách một phen.

Nếu, cô ta nếu là vào hai tháng trước tỉnh lại, hỏi anh vấn đề này, anh nhất định sẽ kích động trả lời: Phải!

Nhưng mà hiện tại...

Sau khi anh đã tiếp thu Hạ Nhất Nhiễm cái người vợ này, cô ta lại tỉnh dậy...

Nhìn hai mắt Đồng Y Mộng kia tha thiết chờ đợi, Đường Hạo Nam sợ sệt, gật đầu, "Phải! Mộng Mộng, anh một mực chờ em! Một mực chờ em tỉnh lại!" Anh lớn tiếng nói, chưa từng quên lời bác sĩ dặn dò, không thể kích thích cô ta.

"Anh Hạo Nam... Anh, anh thật khờ!" Đồng Y Mộng khóc nói, đứng dậy nhào vào trong lòng anh, nước mắt bỏ nhào nhanh chóng tuông xuống.

Cô ta đang nức nở, đang run run, lòng của Đường Hạo Nam cũng đang run run, nghĩ tới Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn ở nhà chờ anh.

"Mộng Mộng..." Anh thì thầm kêu hô, thanh âm khàn khàn, nhẹ nhàng mà vỗ lưng của cô.

"Anh Hạo Nam... Em cực kỳ yêu anh! Cực kỳ cảm kích anh... Em đáng chết... Vậy mà lại ngủ nhiều năm như thế... Anh..."

"Mộng Mộng! Đừng nói nữa, ngoan, trước để cho bác sĩ tiến vào làm kiểm tra cho em, có được hay không?" Đường Hạo Nam ôn nhu nói, đem cô ta từ trong lồng ngực kéo ra.

"Uh'm..." Đồng Y Mộng nói chuyện khi đó, hai mắt lại vẫn gắt gao theo dõi mặt anh, "Anh Hạo Nam, không cần đi, em sợ..."

Cô ta đáng thương tội nghiệp nói, trong hai mắt lóe ra nước mắt lấp lánh.

Đường Hạo Nam mỉm cười gật đầu, "Anh sẽ canh giữ ở đây." Anh ôn nhu nói.

Chỉ chốc lát sau, nhân viên chữa bệnh và chăm sóc nối đuôi nhau mà vào, bắt đầu vì Đồng Y Mộng làm kiểm tra tường tận.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn không ngủ được, lẩn qua lộn lại, nắm trong tay di động, vẫn nhìn màn hình, đợi điện thoại của anh.

Qua đi hai ba giờ rồi, anh tại sao vẫn còn không có gọi điện thoại tới?

Hạ Nhất Nhiễm lo lắng ngồi dậy, do dự hồi lâu, lập tức gọi điện thoại cho Đường Hạo Nam, cô lo lắng Đồng Y Mộng tình huống không tốt.

Điện thoại của anh thông, nhưng là bị từ chối không nghe, điểm đó, để cho Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ buồn bực.

Xảy ra chuyện gì?

Tại sao không nghe máy?

Thật sự đã xảy ra chuyện gì sao?

Không lại gọi qua, sợ quấy rầy anh.

Đường Hạo Nam cũng không trả lại một cái tin nhắn cho cô, Hạ Nhất Nhiễm liền như thế nằm ở trên giường, mở to mắt, dẫn vật không ngủ được...

...

Đồng Y Mộng suốt đêm làm các hạng mục kiểm tra, căn cứ kinh nghiệm của y tá trưởng suy đoán, cô ta khả năng đã mất đi một phần trí nhớ, đem sự kiện tai nạn xe cô không vui kia quên đi.

Nói cách khác, cô ta quên chuyện đã bắt gian tại giường Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm rồi.

Đường Hạo Nam không biết là nên may mắn hay vẫn lại là khổ sở.

Bác sĩ đề nghị, không nói cho cô ta tình hình thực tế, cô ta chịu không nổi nhiều kích thích như vậy.

Đường Hạo Nam trở lại phòng bệnh khi đó, Đồng Y Mộng trong lòng ôm một con búp bê trông rất sống động chơi đùa, nhìn đến anh, lộ ra một cái tươi cười đẹp ngọt ngào, tươi cười kỳ thật có phần khủng bố.

Bởi vì, cô ta quá gầy.

"Hạo Nam..." Đồng Y Mộng kích động kêu hô, Đường Hạo Nam mỉm cười gật đầu, ở bên giường ngồi xuống, Đồng Y Mộng hai tay lập tức bò lên cổ của anh, cô ta chủ động ở trên gương mặt anh hôn một cái.

"Bác sĩ nói sao?"

"Bác sĩ nói em không có vấn đề gì lớn, chỉ cần đúng hạn uống thuốc, tập vật lý trị liệu, ăn nhiều cơm, rất nhanh sẽ khôi phục khỏe mạnh cùng mỹ lệ trước như vậy." Đường Hạo Nam ôn nhu nói, khoe miệng tươi cười có phần cương cứng.

"A..... Em nhất định sẽ dựa theo lời dặn của bác sĩ cố gắng khôi phục! Chờ em khôi phục dung mạo, gả cho anh! Có được hay không?" Đồng Y Mộng cười nói, Đường Hạo Nam tươi cười càng thêm khẩn trương cứng đờ.

"Xảy ra chuyện gì? Không được sao?" Đồng Y Mộng nghi hoặc hỏi, tổn thương nhìn anh.

Đường Hạo Nam lập tức lắc đầu, "Không phải... Được... Vậy em phải tích cực phối hợp uống thuốc làm trị liệu, mới có thể làm cô dâu xinh đẹp!"

Anh trái lương tâm nói ra những lời này, lòng đang thật lạ, trong đầu tất cả đều là hình ảnh Hạ Nhất Nhiễm.

Đồng Y Mộng an tâm dựa sát ở trong lòng anh, trên mặt chứa nụ cười hạnh phúc, lòng lại cứng rắn như sắt.

Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm, các người dám phản bội tôi...

"Đúng rồi, anh Hạo Nam! Nhiễm Nhiễm đâu? Cô ấy hiện tại ra sao? Hơn bốn năm đi qua, cô ấy đã lập gia đình rồi sao?" Đồng Y Mộng từ trong ngực anh rời khỏi, nhìn anh, vội vàng hỏi.

Đường Hạo Nam sùng sốt, nhẹ nhàng mà lắc đầu, "Cô ấy... Không lập gia đình..."

Anh nói dối.

Chỉ thấy vẻ mặt Đồng Y Mộng cũng thay đổi, đáng vẻ rất không yên lòng, cô ta cúi thấp đầu, "Nhiễm Nhiễm... Cô ấy hẳn không là lại vẫn đang chờ anh đi..."

Đồng Y Mộng nhỏ giọng nói.

Đường Hạo Nam nhú mày, "Cô ấy chờ anh. Làm gì chứ?"

"Anh còn không biết sao? Cô ấy kỳ thật vẫn thầm mến anh đó..." Đồng Y Mộng vội vàng nói, Đường Hạo Nam lòng rung mình, tuy sớm liền biết chuyện này rồi.

"Em trước kia vẫn muốn nói cho anh, cô ấy không cho em nói, sợ ảnh hưởng tình cảm của chúng ta." Đồng Y Mộng nói tiếp, ngẩng đầu, một đôi mắt to vô tội nhìn anh.

Đường Hạo Nam mỉm cười, anh không trách Đồng Y Mộng gạt chính mình, có người bạn gái nào sẽ đem bạn trai của mình hướng trong lòng người con gái khác đưa qua.

"Anh Hạo Nam, anh biết được cô ấy vẫn thích anh, không cảm động sao?" Đồng Y Mộng hỏi tiếp, vênh môi, một vẻ sắp ghen đến nơi.

Đường Hạo Nam vội vàng lắc đầu, "Anh thích chính là em! Nha đầu ngốc!"

Đồng Y Mộng cảm động lại ôm anh càng thêm chặt, "Hạo Nam... Em yêu anh! Cảm ơn anh vẫn thích em, yêu em!"

Đường Hạo Nam bị Đồng Y Mộng ôm chặt, tâm tình phức tạp vô cùng, âm thầm thở dài.

Đồng Y Mộng dính lấy anh, không cho anh rời đi nửa bước, anh chỉ có thể ở lại, cùng cô ta, hai người nằm ở trên giường nói chuyện, mãi đến khi trời gần sáng, Đồng Y Mộng mới ngủ.

Đường Hạo Nam sau khi có thể bứt ra, lập tức ra khỏi phòng bệnh, gọi điện thoại cho Hứa Thành, để cho anh ta nghĩ biện pháp phong tỏa toàn bộ tin tức của anh cùng Hạ Nhất Nhiễm, phong tỏa chuyện anh cùng Hạ Nhất Nhiễm đã thực sự kết hôn, cũng nói cho anh ta tình hình thực tế.

Để cho Hứa Thành thông báo mọi người ở Đường gia, gạt Đồng Y Mộng.

Bởi vì cô ta không thể lại chịu kích thích.

Người suốt bốn năm ở trên giường sống đời thực vật rất không dễ dàng tỉnh lại...

Cúp điện thoại, anh xem di động, hiện tại, quan trọng nhất là, như thế nào trấn an Hạ Nhất Nhiễm đây.

Vẫn còn kêu cô phối hợp, gạt Đồng Y Mộng.

Chuyện này đối với cô hiển nhiên là không công bằng.

Anh không biết nên gọi cú điện thoại kia như thế nào.

Ngay khi Đường Hạo Nam đang do dự thời điểm, Hạ Nhất Nhiễm gọi điện thoại.

Lúc đó, trời đã tờ mờ sáng.

Đường Hạo Nam đứng ở góc rẽ trên hành lang yên tĩnh, nghe điện thoại.

"Alo! Anh ở đâu rồi hả?!" Hạ Nhất Nhiễm nghe được tiếng thờ dốc của anh, vội vàng hỏi.

Đường Hạo Nam mệt mỏi dựa vào vách tường, ngồi xồm xuống. Tay phải cầm điều thuốc lá, hút một ngụm, phun ra, "Nhiễm Nhiễm..." Anh mệt mỏi hô tên cô, nội tâm bàng hoàng mà bất lực.

Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở trên giường, nghe giọng Đường Hạo Nam mệt mỏi, lo lắng không thôi.

"Mộng Mộng rốt cuộc ra sao?! Anh đừng lo lắng, nói với em đi!"

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng nói, Đường Hạo Nam gỡ gỡ tóc, khóe miệng chua xót nhếch lên.

"Mộng Mộng cô ấy... Tỉnh dậy!" U buồn trả lời, lòng tràn đầy phiền muộn, có thể cảm giác được, cô ở đầu bên kia điện thoại, nín thở rồi.

Hạ Nhất Nhiễm ngây ra như phỗng, đầu óc nháy mắt chỗ trống, cùng Đường Hạo Nam lúc biết tin tức này khi đó là một dạng cảm thụ.

Anh không lập tức nói chuyện, cho cô thời gian tiêu hóa, im lặng nuốt mấy nhà khói.

Hạ Nhất Nhiễm mặc áo ngủ, ngồi ở trên giường, đầu óc mê muội hoảng loạn, rất lâu, mới khôi phục suy nghĩ.

"Cô ấy tỉnh dậy..."

Cô thì thầm.

"Ừm, mọi chỉ tiêu bình thường, nhưng mà không thể chịu kích thích. Trùng hợp chính là, cô ấy đem chuyện chúng ta ở trên giường năm năm trước đã quên...!" Đường Hạo Nam thấp giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm lại ngẩn ra, chỉ nghe Đường Hạo Nam còn nói.

"Anh gạt Mộng Mộng chuyện chúng ta kết hôn, cô ấy hiện tại tưởng là chúng ta không có kết hôn! Cô ấy không thể lại chịu được kích động, anh hi vọng, em có thể phối hợp anh, gạt cô ấy!" Giọng của anh truyền đến, mỗi một câu, gõ thẳng vào lòng cô.

Gạt Đồng Y Mộng, bọn họ không có kết hôn...

"A....." Cô theo bản năng trả lời, "Như vậy, có thể giấu điểm bao lâu..." Cô thì thầm hỏi, ngờ ngác nhìn về một nơi không xác định.

Cô ấy tỉnh dậy, mình nên rời khỏi sao?

Cô ở trong lòng hỏi, nước mắt rơi xuống, nháy mắt cảm thấy được chính mình, xấu hổ vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Rời khỏi Đường gia

Thì ra, chuyện trong lòng cô một mực sợ hãi, sợ một ngày như thế đã đến.

Sợ Đồng Y Mộng tỉnh lại, mộng đẹp của cô liền kết thúc.

Nghe Đường Hạo Nam nói như thế, không cần hỏi cũng có thể hiểu được, nếu phải chọn lựa giữa cô cùng Đồng Y Mộng, anh rõ ràng cho thấy sẽ nghiêng về phía Đồng Y Mộng.

Vấn đề này của Hạ Nhất Nhiễm khiến Đường Hạo Nam ngậm miệng, có thể giấu bao lâu?

Anh cũng không biết, chỉ biết là hiện tại Đồng Y Mộng không thể bị kích thích.

Cô ta hiện tại đem chuyện bất gian anh cùng Hạ Nhất Nhiễm trên giường đã quên mất, còn không biết anh cùng Hạ Nhất Nhiễm đã kết hôn, nếu tất cả

đều biết rõ, vậy chẳng phải là sẽ tự sát sao?

"Tóm lại, hiện tại trước cứ gạt cô ấy đi!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, gần như là cắn răng, tâm tình cực kỳ phiền não.

"Vậy còn em thì sao?" Hạ Nhất Nhiễm khàn giọng hỏi, cả người lạnh giá, hay vẫn lại là nóng bức, có một loại cảm giác như dưới chân là băng mỏng phía trên lại là dung nham nóng chảy.

Đường Hạo Nam đứng ở hành lang bệnh viện yên tĩnh, ngửi thấy mùi vị nước sát trùng làm cho người ta phiền chán, nhớ lại tình cảnh hiện giờ của mình khó mà vẹn toàn đôi đường, trong lòng càng thêm phiền não, "Hạ Nhất Nhiễm, em có thể đừng phiền anh hay không?! Anh hiện tại, thực em cực kỳ phiền!" Anh một tay ôm đầu, tức giận nói. (À: thấy ông cũng tội, mà thôi cũng kệ, người tui iu mà nói với tui câu đó là tui tổn thương sâu sắc rồi, Nhiễm của tui~~~~ T~T)

Thái độ của anh như vậy ở trong mắt Hạ Nhất Nhiễm, chính là cảm thấy cô phiền chán rồi.

Tâm càng lạnh.

Đồng Y Mộng tỉnh lại, anh đối với cô liền không kiên nhẫn rồi.

Trong lòng cô như đang đi dưới trận mưa rào, mưa xối xả như trút nước.

"Ngoan ngoãn nghe anh sắp xếp, được không?" Qua thật lâu, Đường Hạo Nam ý thức được thái độ chính mình, sợ làm tổn thương cô ở đầu bên kia điện thoại, giọng điệu chậm dần, gần như cầu xin nói.

Hạ Nhất Nhiễm cuối cùng tìm được hô hấp, giống một con cá nhô đầu lên khỏi mặt nước hít thở, một tay vỗ ngực, miệng lớn thở dốc.

"Em còn chưa cho anh cái áp lực gì, chỉ cần anh trước giờ không phải đùa bỡn em là được rồi, anh lo việc của mình đi, Mộng Mộng cuối cùng đã tỉnh lại, anh nên vui mừng, em cũng có thể vui mừng, cái gông xiềng kia cuối cùng có thể buông xuống." Cô bình tĩnh nói, là nên vui mừng, trước kia hại Đồng Y Mộng thành như vậy, cô vẫn áy náy.

Hiện tại, cô ta có thể như kì tích một dạng mà tỉnh lại, coi như là nguyện vọng của cô trở thành sự thật rồi.

Còn về Đường Hạo Nam cùng cô cuối cùng sẽ ra sao, vậy thì phải xem, thái độ cùng cảm tình của Đường Hạo Nam rồi.

"Em có thể nghĩ được như thế thì tốt rồi." Đường Hạo Nam thấp giọng nói, có sự ủng hộ và phối hợp của cô, trong lòng anh cũng coi như thoải mái rồi.

Hai người kết thúc cuộc trò chuyện làm cho người ta áp lực cùng phiền muộn, sau khi cúp điện thoại, Hạ Nhất Nhiễm nằm ở trên giường, ôm chặt gối đầu của anh, toàn thân lạnh đến đang run run.

Giống như, rất nhanh liền muốn bị Đường Hạo Nam từ bỏ rồi.

Hạnh phúc ngắn ngủi, như là một giấc mộng, trong mộng thật đẹp đẽ, cũng quá ngắn ngủi, hiện tại, tỉnh mộng...

Nước mắt khó có thể ức chế trào ra, vẫn đang bối rối toàn bộ trống rỗng, đầu óc hỗn loạn, đau đến muốn nổ tung rồi.

...

Tin tức Đồng Y Mộng tỉnh lại rất nhanh ở Đường gia truyền ra, Hạ Nhất Nhiễm là bị tiếng đập cửa kịch liệt đánh thức, mở cửa khi đó, chỉ thấy em chồng Đường Hạo Duyệt về mặt đặc ý đứng ở cửa.

"Chị dâu, chị tại sao còn không có dậy chứ? Đến sắp mười giờ, lại vẫn nghĩ chính mình là thiếu phụ nhân à?" Đường Hạo Duyệt còn đang tại được nghỉ hè, tuổi còn nhỏ, đối với Hạ Nhất Nhiễm không lớn không nhỏ chăm chọc. Kỳ thật, liên tính cô bé lớn tuổi thêm chút, cũng vẫn lại là sẽ đối với cô chăm chọc như thế.

Đường gia từ trên xuống dưới, có ai coi cô như người trong nhà mà đối xử đâu?

"Có chuyện nói thẳng đi." Đối với Đường Hạo Duyệt, cô cũng không khách khí, nghiêm mặt nói.

Đường Hạo Duyệt đẩy cô một phen, đẩy cô ra, chen lách vào trong phòng.

"Người nào cho cô tự tiện xông vào phòng tôi? Đi ra ngoài cho tôi!" Hạ Nhất Nhiễm nổi giận đùng đùng, tiểu nha đầu này thật sự không một chút biết tôn trọng người lớn, không lớn không nhỏ, ngang ngược hống hách nông nổi xác xược, còn muốn trèo lên đầu người khác chỉ tay năm ngón nữa sao!

Cô luôn luôn không phải là quả hồng mềm mại cho người ta bóp nát.

"Phòng của chị? Chị còn không biết đi, chị Mộng Mộng tỉnh dậy, mà còn, anh trai tôi buổi sáng gọi điện thoại về nhà nói, chị Mộng Mộng hai ngày nữa sẽ xuất viện, sẽ chuyển tới nơi này ở. Còn có..., anh trai tôi nói, cho chị chuyển ra khỏi Đường gia!" Đường Hạo Duyệt cảm lòng gà làm lệnh tiền, nhìn Hạ Nhất Nhiễm, chăm chọc dương dương đặc ý nói.

Cả người Hạ Nhất Nhiễm hoảng loạn, đầu càng thêm lơ mơ, đầu óc cực kỳ choáng quáng.

Đề cho cô chuyển ra khỏi Đường gia?

"Thế nào? Bị đã kích đi? Mấy ngày hôm trước chị còn đắc ý mà, lần này liền muốn thành người vợ không thể lộ ra ngoài ánh sáng, nghĩ lại thật là có thú vị nha. Hừ, ai bảo anh trai tôi yêu chính là chị Mộng Mộng chứ, thứ Tiểu Tam như chị là không có kết cục tốt." Đường Hạo Duyệt nói giống như chính mình là hóa thân sứ giả chính nghĩa, nhìn Hạ Nhất Nhiễm sắc mặt trắng bệch, lại là tiếp tục châm chọc.

Giống như người nào cũng biết, Đường Hạo Nam yêu Đồng Y Mộng, Hạ Nhất Nhiễm cô, chẳng qua chỉ là người chen chân.

Người nào cũng biết, chính cô cũng rõ ràng.

"VẬY Ờ, CHẲNG QUA, CÒN PHẢI ĐỂ ANH ẤY TỰ MÌNH NÓI CHO TÔI BIẾT, TÔI MỚI CÓ THỂ CHUYỂN RA NGOÀI, KHÔNG ĐẾN LƯỢT CÔ Ở NƠI NÀY HÔ TO GỌI NHỎ, TÔI HIỆN TẠI VẪN LÀ CHỦ NHÂN CỦA CĂN PHÒNG NÀY! MỜI CÔ ĐI RA NGOÀI CHO TÔI!" Cô không khách khí quát lại, chưa cho Đường Hạo Duyệt chút mặt mũi.

Đường Hạo Duyệt luôn luôn được nuông chiều từ bé, đã bao giờ bị người khác khiển trách quá như thế, "Chị...! Chị không tin chứ gì, vậy thì gọi điện thoại cho anh trai tôi đi, tôi xem chị hôm nay khóc ra sao sao mà rời khỏi nhà tôi!"

Cô bé mặt đỏ bừng quát lại xong, tức giận ra khỏi phòng ngủ, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đi qua, đem cửa phòng ngủ khóa trái lại, không cho bất luận kẻ nào xâm nhập "Lãnh địa" của cô.

Đây là phòng cưới của cô, là chỗ cô ở hơn bốn năm qua, là phòng của cô cùng Đường Hạo Nam.

Nhìn chiếc giường lớn trống không kia, nước mắt ào ạt rơi xuống, anh cùng cô, còn chưa ngủ chung được một tuần...

Cô bực tức, thẳng đến bên giường, cầm lấy điện thoại, liền gọi cho Đường Hạo Nam.

Vang vài tiếng, bị anh cắt đứt, giống như không tiện nghe máy vậy.

Một lát sau, anh gọi tới rồi.

"Em muốn biết, anh có phải bảo em chuyển ra khỏi Đường gia hay không?" Hạ Nhất Nhiễm đi thẳng vào vấn đề hỏi, một lòng cứng ngắc như tảng đá, trầm trầm, ngăn ở ngực.

Đường Hạo Nam nghe được lời của cô, âm thầm hít vào một hơi, "Mộng Mộng trước kia đều ở ở nhà cũ... Cô ấy nghĩ muốn trở về đó..."

Bởi vì đuổi lý, cho nên, anh nói đứt quãng, Hạ Nhất Nhiễm nín thở.

"Cho nên, là thật..." Cô bình tĩnh hỏi lại, âm thanh có chút run rẩy.

"Em trước dọn đến căn hộ kia của anh đi, trước không phải vẫn ở bên kia..."

"Đường Hạo Nam! Lần sau anh có cái yêu cầu gì đối với em, có thể không cần thông qua miệng người khác nói cho em biết hay không? Anh muốn em chuyển ra ngoài, có thể chính miệng nói với em, mà không phải xúi giục người nhà của anh đến đây làm ầm lên đuổi em đi! Chỉ cần anh nói một câu, chẳng lẽ em còn bám riết nơi này không đi sao?!" Hạ Nhất Nhiễm nổi giận, bởi vì, anh không có chính miệng kêu cô chuyển đi, mà là, dùng phương thức thông qua người nhà của anh đuổi cô đi.

Đường Hạo Nam ngẩn ra, càng thêm tâm phiền ý loạn, buổi sáng là muốn gọi điện thoại cho cô, nhưng mà điện thoại của cô vẫn không ai nghe.

"Anh..."

"Anh đừng giải thích nữa! Em sẽ lập tức chuyển đi! Căn hộ kia em cũng sẽ không ở, miễn cho Mộng Mộng của anh biết được, đó là tài sản của anh, lại thương tâm muốn chết! Có phải hay không, em với anh còn phải làm bộ như là bạn bè? Được thôi, em sẽ phối hợp!" Trong hốc mắt chứa đầy nước mắt, liền muốn tràn mi, cô bị phần nói xong, đau lòng đến vô cảm.

"Em! Em đang giận anh sao?!"

"Em có tức giận hay không, anh để ý sao?! Anh còn để ý cảm thụ cùng cảm xúc của em sao?!" Cô lớn tiếng hỏi lại, hàm răng cắn chặt, rống xong, lập tức cúp điện thoại.

Đường Hạo Nam xem màn hình điện thoại di động, sợ sệt thất thần.

Anh không quan tâm, liền sẽ không đau khổ, mâu thuẫn như thế rồi.

"Anh Hạo Nam, anh xảy ra chuyện gì?" Vừa mới tiến vào phòng bệnh, Đồng Y Mộng nằm ở trên giường, thật cẩn thận hỏi.

Đường Hạo Nam vội vàng ép bức chính mình tươi cười, lắc đầu, "Một chút công việc mà thôi."

"A..... Nhiệm Nhiệm đâu? Cô ấy tại sao còn không có đến thăm em, anh không nói cho cô ấy, em đã tỉnh dậy sao?" Đồng Y Mộng nhìn Đường Hạo Nam, mắt mấp mí hỏi.

"Cô ấy, cô ấy hà khẳng định đang làm việc, rất bận! Anh cùng cô ấy rất ít liên hệ." Đường Hạo Nam vội vàng trả lời, "Đừng nhắc đến cô ấy nữa, em muốn ăn cái gì, anh đi mua cho em?"

"Anh Hạo Nam, anh quên rồi sao, bác sĩ vừa mới dặn dò, em bây giờ còn không thể tùy tiện ăn lung tung cái gì..." Đồng Y Mộng vội vàng nói, hồ nghi nhìn Đường Hạo Nam, "Anh có phải bề bộn nhiều việc hay không? Đáng vẻ không yên lòng, nếu công việc bận rộn, trước hết đi làm cho xong đi..."

Cô ta vênh môi, vội vàng nói.

Đường Hạo Nam cười cười, vội vàng lắc đầu phủ định, "Liên tính rất bận, anh cũng phải ở lại bên em"

Mặt ngoài cười đến thoải mái, ngực lại nghẹn ứ đến khó có thể hô hấp.

Anh ở bên giường ngồi xuống, Đồng Y Mộng lập tức tiến sát trong lòng anh.

...

Hạ Nhất Nhiệm thu dọn xong hành lý, nhìn căn phòng một mình phòng không gối chiếc bốn năm, khóe miệng nhẹ nhàng mà nhếch lên, ần ần cảm thấy được, nơi này, cô khả năng sẽ không còn trở về được nữa.

Tâm, nháy mắt lại xiết lại đến không cách nào hô hấp.

Có lẽ, vốn là không thuộc về chính mình, cho dù tranh đến đầu rơi máu chảy, cũng thật sự, hẳn không là của mình đi.

Kéo theo vali, cô hướng tới cửa đi đến.

Phòng khách ở lầu một của Đường đang ngồi đầy mọi người, có chút người vốn là đi làm, khả năng nhận được thông báo, đều đã trở lại.

Ngoại trừ, Đường Hạo Nam.

Cô kéo theo vali đi xuống lầu.

"Chim trĩ đúng là vẫn chim trĩ, bay lên ngọn cây, lần này vẫn không thể..." Lời Đường Hạo Hâm nói, bị ánh mắt Khương Dư Hằng ngăn lại.

"Mẹ, chị Mộng Mộng trở về, chúng ta sắp xếp căn phòng đó cho chị ấy sao? Thật tốt, sau này anh khẳng định mỗi đêm đều đã về nhà ở rồi! Cái nhà này cuối cùng cũng giống một cái gia đình hoàn chỉnh rồi!" Đường Hạo Duyệt ôm cô Lục Uyển Thu, cất giọng nói.

Hạ Nhất Nhiệm nghe được rõ ràng, mặt ngoài lại làm bộ như giống như không nghe thấy, tiếp tục đi.

"Đúng vậy, vài năm nay nhà chúng ta bởi vì một người nào đấy tồn tại, biến thành gà bay chó sủa, hiện tại có thể coi như bình thường lại rồi!" Lục Uyển Thu không tốt nói, cực kỳ xem thường Hạ Nhất Nhiệm.

"Bác gái, người ta đúng là có di chúc làm chỗ dựa đó, chúng ta vẫn lại là bớt tranh cãi đi..." Đường Hạo Hâm giương giọng nói, khóe mắt dư quang đặc ý nhìn Hạ Nhất Nhiệm, lập tức, lại nhìn về phía chồng của chính mình.

Khương Dư Hằng sắc mặt hết sức khó coi, đến được có chút đáng sợ.

"Được! Chúng ta đã đối với cô ta xem như hết lòng quan tâm giúp đỡ, cô ta nếu là còn muốn đùa giỡn cái thủ đoạn gì, vậy quả thực là có lỗi với lão phu nhân rồi! Lão phu nhân đối với cô ta cũng không bạc đãi, lại còn cho cô ta mười phần trăm cổ phần Đường thị đó! Ai, thật sự là người tốt không hảo báo, tai họa di ngàn năm."

Lục Uyển Thu lại nói thêm.

Hạ Nhất Nhiệm coi như không có, cuối cùng đi tới cửa lớn.

Bên ngoài ánh nắng mặt trời cực kỳ chói mắt, chiếu lên người, khiến cô có chút choáng váng đầu, cô lôi kéo vali, ổn định thân thể của chính mình, đi ra khỏi toàn nhà đối với cô không còn bất luận cái ý nghĩa gì.

Cô không có đi căn hộ của Đường Hạo Nam bên kia, cũng không đi đến chỗ Tô Tiểu Quả, mang theo một cái vali, đi đến tòa nhà cũ mẹ để lại kia, cũng là tòa nhà Đường Hạo Nam giúp cô đoạt lại.

Nhìn này tòa nhà, anh đối với cô yêu thương cung chiều, lại giống như cách một thế kỷ...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Cô đã rời đi rồi sao?!

Cô ở lại trong căn nhà cũ mẹ cô để lại, nơi này trước đã tìm công ty vệ sinh từ trên xuống dưới đều đã dọn dẹp một lần.

Lâu hai, trong một căn phòng ngủ, cô mua một chiếc giường cùng chăn ga gối đệm, đơn giản sắp xếp, bố trí, cũng thành một căn phòng ấm áp có thể an tâm ở được rồi.

Mấy ngày nay, mỗi đêm đều đã mất ngủ.

Công ty không đi, cô đã không tính toán trở về Đường thị làm việc nữa.

Vô tri vô giác đã ở lại đây vài ngày, gần như chân không rời nhà, đói bụng liền gọi người đưa đồ ăn đến.

Trải qua những ngày tháng cực kỳ tiêu cực, suy sút.

Khi mới vừa cùng Đường Hạo Nam kết hôn cũng chưa tiêu cực quá như thế, hơn bốn năm trước, cũng không giống như hiện tại, giống như thâm khuê oán phụ (người phụ nữ bị bội bạc vẫn ở trong phòng chờ chồng mình).

Oán phụ...

Cái từ này, có ngày vậy mà cũng sẽ bị dùng để hình dung chính mình.

Giữa trưa, Hạ Nhất Nhiễm nằm ở trên giường, nhìn ánh nắng chói mắt ngoài cửa sổ, khóe miệng dương lên nụ cười chua xót.

Trước kia không có oán, cho nên không phải oán phụ.

Hiện ở trong lòng có oán, mới có thể thống khổ như vậy.

Trách thì trách Đường Hạo Nam trêu chọc cô!

Ba bốn ngày thời gian, cô liên gầy đi vài cân, hốc mắt đỏ lên, trong hai mắt hằng đầy tia máu đỏ, vô lực nằm ở trên giường, nước mắt không thể khống chế theo khóe mắt chảy xuống.

Đồng Y Mộng cũng không biết bọn họ đã kết hôn, hiện tại mọi người đều phải gạt cô ta, không cho cô ta biết, cô cùng Đường Hạo Nam ở hơn bốn năm tiền liền đăng ký kết hôn rồi. Cũng như, cô ta cũng không biết, vốn là, bọn họ đến tháng mười một năm nay, sẽ làm thủ tục li hôn.

Ly hôn...

Cô nhớ tới Đường Hạo Nam từng nói qua, hẳn không ly hôn với cô, ngược lại liền nở nụ cười.

Tươi cười kia so với khóc vẫn còn khó coi.

Cô vậy mà đem câu nói kia của anh trở thành hứa hẹn.

...

Đường Hạo Nam mấy ngày nay một tác cũng không rời ở lại bệnh viện cùng Đồng Y Mộng, nhiều lần gọi vào di động cho Hạ Nhất Nhiễm, vẫn tắt máy, trong lòng không yên.

Hôm nay là ngày Đồng Y Mộng xuất viện, Đường gia, ngoại trừ cha Đường, gần như toàn bộ người đều đến đông đủ, nghênh đón Đồng Y Mộng trở về.

Đương nhiên, Hạ Nhất Nhiễm là bị loại trừ bên ngoài.

Đồng Y Mộng thân hình yếu ớt, sợ lạnh, mặc một bộ áo lông màu xanh nhạt, quần bó màu trắng, trên đầu đội một bộ tóc giả màu đen, người ngoài nhìn vào chính là đẹp ngọt ngào, hoạt bát. Còn không có vào cửa, cô ta liền khóc, lập tức, nhào vào trong lòng Lục Uyển Thu.

"Bác gái..." Cô ta làm nũng khóc kêu hô, giống như nhìn thấy mẹ ruột của mình vậy, Lục Uyển Thu vội vàng vỗ lưng cô ta, ôn nhu trấn an.

Những người khác lúc trước bị mãi dấn dò qua, không được tiết lộ chuyện Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm, cho nên, nhìn Đồng Y Mộng như vậy, mấy kẻ lòng dạ xấu xa, có người rất muốn lập tức nói cho Đồng Y Mộng sự thật, tỷ như, Đường Hạo Duyệt cùng Đường Hạo Hâm.

Chẳng qua, gạt Đồng Y Mộng thế này cũng được, nói như vậy, Hạ Nhất Nhiễm chính là người không thể lộ ra ngoài ánh sáng.

Rõ ràng là vợ hợp pháp của Đường Hạo Nam, lại muốn làm bộ không phải.

Đường Hạo Nam nhìn Đồng Y Mộng cùng mọi người từng người chào hỏi, mọi người ở Đường gia đại bộ phận thích Đồng Y Mộng, Đồng Y Mộng người này khéo ăn nói đối với mọi người ôn hòa, là cái loại người rất biết lấy lòng người khác càng dễ được mọi người yêu quý.

Nhìn cô ta như vậy, Đường Hạo Nam bỗng dừng nghĩ tới, Hạ Nhất Nhiễm.

Lòng co giật run rẩy.

Cô vẫn không làm sao biết lấy lòng khiến người ta yêu mến, nhưng mà bà nội đã qua đời cùng cha anh, cực kỳ thích cô.

Đồng Y Mộng bị Đường Hạo Nam đỡ lên lầu ba, hướng đến căn phòng của cô ta trước kia, "Anh Hạo Nam, anh bình thường ở phòng nào?" Ở trên bậc thang, Đồng Y Mộng cười hỏi, vẻ mặt ngây thơ vô (số) tội.

"Anh... Bình thường không ở trong nhà!" Đường Hạo Nam do dự giây lát, trầm giọng nói.

"A..... Bởi vì em không có ở đây sao?"

"... Uh'm!" Anh cười nói, vẻ mặt sùng nịch, đem Đồng Y Mộng đưa vào phòng của cô ta.

Cùng phòng bệnh ở bệnh viện tương tự, trong gian phòng này xếp đầy búp bê cùng hoa hồng, tùy ý có thể thấy được rèm che cùng ren viền hồng nhạt.

Đồng Y Mộng vẫn thích những thứ này mà theo Đường Hạo Nam là chỉ mấy cô bé học sinh mới thích nó, có đôi khi cảm thấy được cô ta thật ấu trĩ, nhưng mà thật sự thật đáng yêu, ngây thơ.

"Anh Hạo Nam... Cảm ơn anh! Nơi này lại vẫn cùng trước kia không khác biệt lắm!" Ở trong phòng dạo qua một vòng, Đồng Y Mộng trở lại bên người Đường Hạo Nam, thân thể yếu đuối nhỏ gầy ôm lấy eo của anh, vui đùa ở trong lòng anh, cảm động nói.

Đường Hạo Nam thân thể căng cứng, vẫn không nhúc nhích, theo quán tính cong môi, "Chỉ cần em thích liền tốt rồi!" Anh cười nói, lúc này, Đồng Y Mộng kiễng hai chân, môi hồng nhạt chạm lên môi anh, dùng lực hôn một cái.

Đường Hạo Nam toàn thân càng thêm căng cứng, ngực chấn động, Đồng Y Mộng buông ra anh khi đó, đã thẹn thùng đỏ bừng cả khuôn mặt.

Đầu lại vui vào trong lòng anh, làm nũng cọt cọt, "Anh Hạo Nam... Cảm ơn anh một mực chờ em, em sẽ cố gắng bồi dưỡng tốt thân thể, khôi phục khỏe mạnh như trước kia!"

"Ngaoan... Mộng Mộng, em nghỉ ngơi trước một hồi!" Anh ôn nhu nói, bỗng cô ta lên, hướng bên giường.

Đồng Y Mộng bị anh nhẹ nhàng đặt ở trên giường mềm mại, anh vừa muốn buông cô ta ra, hai tay của cô ta khóa chặt cổ của anh, lôi kéo anh, môi hai người gần như dán ở một chỗ.

"Anh Hạo Nam... Anh..." Mắt Đồng Y Mộng buông xuống nhìn môi mỏng của anh, nói xong, cánh môi liền muốn dán lên môi anh.

Đường Hạo Nam cả người căng cứng, lập tức né tránh, "Xảy ra chuyện gì, anh Hạo Nam..."

"Nhớ tôi còn có việc muốn xử lý, em trước ngủ một hồi đi, anh không đi, ở trong thư phòng, xử lý xong liền tới tìm em!" Đường Hạo Nam vội vàng nói dối.

"A.....! Anh đi bận việc đi, không cần vì em làm chậm trễ chính sự!" Đồng Y Mộng ra vẻ như không phát hiện ra sự kháng cự của anh, ngọt ngào nói, đáng vẻ cực kỳ sẵn sàng anh.

Đường Hạo Nam kiên nhẫn vì cô ta đắp kín mền, tại cái trán của cô ta hôn nhẹ, mới rời đi.

Mới vừa đi đến lầu hai, anh quẹo trái, vào phòng ngủ chính...

Giường lớn trống không, hai cái gối song song tựa vào cùng một chỗ, trong phòng ngủ to như vậy, xem ra trống vắng rất nhiều.

Cửa tủ treo quần áo mở ra, anh đi tới.

Bên trong, không còn một bộ quần áo thuộc về Hạ Nhất Nhiễm.

Trong phút chốc, đối với cô ấy này, tràn đầy trái tim.

Anh lập tức lấy điện thoại ra, gọi cho cô, vẫn lại là tắt máy!

Lập tức lại gọi điện thoại cho Tô Tiểu Quả, Tô Tiểu Quả ở trong điện thoại cực kỳ không hiểu hỏi: "Các người không phải ra nước ngoài nghỉ phép sao? Sao lại hỏi tôi chị ấy ở đâu?! Không đúng, Đường Hạo Nam! Anh có phải lại ức hiếp chị của tôi rồi hay không?!"

Tô Tiểu Quả lúc này mới ý thức đến, Hạ Nhất Nhiễm trước là lừa gạt mình, còn nói cái gì cô cùng Đường Hạo Nam đi Maldives nghỉ phép một tuần!

Ý thức được cô không có ở chỗ Tô Tiểu Quả kia, Đường Hạo Nam hoảng hốt, lập tức gọi điện thoại cho Hứa Thành, để cho anh ta điều tra Hạ Nhất Nhiễm đang ở nơi đâu.

Hứa Thành nói, Hạ Nhất Nhiễm đã bốn ngày không đến Đường thị đi làm rồi.

Cả người anh sợ sệt hoảng loạn mà lao đảo, ảo não ôm đầu, ngồi ở cuối giường giường lớn, đầy người mồ mết...

Cô có thể đã lén lút đi rồi hay không?

Nghĩ vậy, tức giận nhiều hơn hoảng hốt!

Hứa Thành chỉ chốc lát sau gọi điện thoại tới, nói Hạ Nhất Nhiễm hiện tại đang ở lại trong căn nhà cũ kia.

Đường Hạo Nam lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, mới vừa muốn đi tìm cô, nghĩ đến sợ bị Đồng Y Mộng hoài nghi, dứt khoát trước không đi tìm cô.

...

Hạ Nhất Nhiễm là bị Lục Ngộ Hàn lôi kéo, ra khỏi nhà cũ.

Anh mang cô thẳng đến trung tâm thương mại, đi cửa hàng quần áo, "Con xem con cái bộ dạng này đi, đều đã biến thành cái gì rồi hả?"

"Trước kia cái con nhím kiên cường luôn xù lông đâu rồi? Hiện tại sao lại giống như rùa đen rút đầu thế hả?" Lục Ngộ Hàn đứng ở sau lưng của cô, hai tay giữ lấy bờ vai cô đẩy tới, bắt cô nhìn chính mình trong gương, trầm giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm ngơ ngác nhìn chính mình trong gương, tóc tai lộn xộn, hai mắt sưng đỏ, sắc mặt tái nhợt, đôi môi khô nứt.

Chính mình như vậy, đúng thật là một đóa hoa khô héo.

"Cậu..."

"Hiện tại tỉnh táo lại cho cậu, chọn một bộ quần áo chính mình thích nhất, lập tức thay!" Lục Ngộ Hàn buông hai vai cô ra, trầm giọng mệnh lệnh.

Hai tay Hạ Nhất Nhiễm vỗ vỗ đôi má, cảm thấy được bản thân đã tiêu tụy thành như vậy, thật sự quá mất mặt.

Tại sao muốn cam chịu, chà đạp chính mình?

Không phải nên sống được càng tốt hơn, để cho Đường Hạo Nam thay đổi cách nhìn triệt để sao? Cô hiện tại cái bộ dạng như người chết này, sẽ chỉ làm Đường Hạo Nam càng đặc ý!

Nghiêm túc đánh giá bản thân xong, mới biết được đây là cửa hàng CHANEL độc quyền, cô bình thường rất thích nhãn hiệu này.

Vẫn như trước kia mua đều là trang phục công sở, như vậy có thể đem chính mình đóng gói lại xem ra kiên cường, giỏi giang!

Thì ra, toàn bộ kiên cường của cô, chẳng qua chỉ là nguy trang.

Bề ngoài càng kiên cường, nội tâm lại càng yếu ớt.

Lúc cô đang chọn quần áo khi đó, Lục Ngộ Hàn ngồi ở khu nghỉ ngơi, khuôn mặt anh tuấn thành thực, hơi sùng nịch cười, trong con ngươi đen sâu thẳm, bao hàm nồng đậm tình ý.

Nội tâm vẫn đang tại ẩn nhẫn, cùng cô giữ một khoảng cách.

Cô chọn một bộ trang phục công sở nghiêm chỉnh, vẫn lại là quần tây, gần đây mua quần áo, đều đã tận lực chọn trang phục quần tây áo sơ mi, bởi vì trên cẳng chân cô có vết sẹo xấu xí...

Thay quần áo thời điểm, nhân viên cửa hàng nhìn đến vết sẹo phía sau lưng cũng là bị làm cho hoảng sợ, lại vội vàng đối với cô xin lỗi, Hạ Nhất Nhiễm rộng rãi cười, bày tỏ không sao cả.

"Tôi có đôi khi đụng đến vết sẹo phía sau, đều phải bị kinh sợ đến nổi cả da gà mà." Cô vội vã nói.

"Người có thể đi phẫu thuật thẩm mỹ làm chữa trị vết sẹo đó, hiện tại có phẫu thuật laser, phi thường dễ dàng xóa sẹo." Nhân viên cửa hàng có lòng tốt nói.

Hạ Nhất Nhiễm gật đầu, "Vốn định muốn đi xóa bỏ."

Nhân viên cửa hàng phục vụ cực kỳ đúng chỗ, còn giúp cô lựa chọn cái đồ trang sức trang nhã phù hợp với bộ quần áo trên người, từ cửa hàng quần áo

ra ngoài, cô đã rục rở hẳn lên.

Đi ở bên cạnh người Lục Ngộ Hàn, không hiểu sao có nhàn nhạt cảm giác càng thêm kiên định.

Lục Ngộ Hàn mang cô đi một nhà hàng làm đồ ăn không tệ, gọi đều là món ăn cô thích, Hạ Nhất Nhiễm đối với anh không có cái phòng bị gì, đôi khi nhớ tới cái nụ hôn đêm đó, vẫn cảm giác được là Lục Ngộ Hàn sau khi uống say mới không khống chế được.

"Con uống ít chút đi."

Đêm nay, Lục Ngộ Hàn chưa uống giọt rượu nào, Hạ Nhất Nhiễm lại uống vào mấy chén Mao Đài, xem ra đã hơi ngà ngà say, Lục Ngộ Hàn cướp đi bình rượu.

"Cậu, con còn muốn uống, người để cho con uống thêm chút nữa đi! Con không sao mà! Con không uống trong lòng rất khó chịu, hiện tại rất muốn đi bến tàu! Con hiện tại liền muốn đi bến tàu!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong liền đứng lên, hướng ra ngoài phòng bao mà đi, Lục Ngộ Hàn vội vàng đuổi theo.

Hơn nửa đêm, anh thật sự mang cô đi đến bên cạnh con đê kia, Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở bến tàu, miệng say khướt nói nhảm.

"Con tại sao lại như vậy? Thật không tiền đồ!"

"Nhiễm Nhiễm! Nếu đau lòng, tại sao vẫn còn yêu nó?!" Lục Ngộ Hàn kéo cô lại, hai tay giữ lấy bờ vai cô, lớn tiếng quát.

Hạ Nhất Nhiễm lắc đầu, mượn ánh trăng màu bạc, nhìn khuôn mặt tuấn tú của anh.

"Yêu một người chính là, cho dù không vui, cũng muốn cùng một chỗ!" Cô cắn răng nói xong "Cùng một chỗ" ba chữ, nước mắt nhanh chóng rơi xuống.

Lục Ngộ Hàn rốt cuộc nhìn không được, một tay kéo cô ôm áp vào trong ngực, găt gao ôm, Hạ Nhất Nhiễm mũi cay cay, "Oa" một tiếng, khóc lên, Lục Ngộ Hàn càng không ngừng vỗ lưng an ủi cô.

Hạ Nhất Nhiễm không thể đem Đường Hạo Nam bắt đến đây, đánh một trận, vì cô trút giận!

"Hạ Nhất Nhiễm!"

Từ trên truyền đến tiếng gào thét điên cuồng của người đàn ông, rồi sau đó, một bóng dáng hướng về bên này chạy vội tới...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Em không nghĩ muốn yêu anh nữa rồi !

Nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm cùng Lục Ngộ Hàn ôm áp cùng một chỗ, Đường Hạo Nam ghen tị đến gần như muốn nổi điên, nổi giận dùng dùi vọt đến.

Dưới ánh trăng, Hạ Nhất Nhiễm từ trong lòng ngực Lục Ngộ Hàn rời đi, cô đứng lên khi đó, thấy được Đường Hạo Nam đứng ở chỗ cách bọn họ không xa.

Dáng vẻ anh hùng hổ, giống như đang ghen, cô ở trong lòng hừ lạnh.

"Cậu... Con phải trở về." Cô đối với Lục Ngộ Hàn nhẹ giọng nói, sau đó, bước đi loạng choạng không vững, hướng tới Đường Hạo Nam đi đến. Đường Hạo Nam sững sờ không nhúc nhích, hai mắt nắm chặt, nhìn người con gái mặc toàn thân đồ công sở tinh xảo, mái tóc xoăn buông rơi tán loạn.

Anh đến tòa nhà cũ tìm cô, không tìm được cô, cho rằng cô thương tâm khổ sở nên ra ngoài giải sầu rồi, ai biết, tìm tới nơi này khi đó, vậy mà lại nhìn đến cô đang ở cùng với Lục Ngộ Hàn!

Lần trước là ngồi cùng một chỗ thân mật uống rượu, lần này là ôm áp cùng một chỗ!

Tìm hung hăng đau đớn, một cổ ghen tuông ở trong lòng ngực lên men, cô hướng tới chính mình đi tới. Cho dù ánh trăng sáng tỏ, sáng như ban ngày, anh cũng thấy không rõ vẻ mặt của cô.

Hạ Nhất Nhiễm ánh mắt lướt xuống ở trên thân anh, chạy tới bên người anh, Đường Hạo Nam mới vừa vươn tay muốn ôm lấy cô, mà cô lại từ bên người anh, đi lướt qua, kiên quyết đi tới.

"Hạ Nhất Nhiễm!" Anh phần nộ xoay người, trừng mắt hướng bóng lưng cô kêu hô, cô giống như là không có nghe thấy anh gọi, tiếp tục đi về phía trước.

Đường Hạo Nam tức giận chân bước dài, bước nhanh liền muốn tiến lên, nhưng mà, bả vai bên phải bị người mạnh bắt lấy, một cổ cảm giác đau rất truyền đến, "Đường Hạo Nam! Con, cái tên khốn kiếp này!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng quát, Đường Hạo Nam xoay người, quả đấm rắn chắc hữu lực của Lục Ngộ Hàn chuẩn xác rơi vào trên mặt của anh.

"Hí..." Anh đau đến thở ra khí lạnh!

Hạ Nhất Nhiễm giống như không có nghe đến tiếng đánh nhau phía sau, chậm rãi đi trên con đê, bóng dáng mảnh khảnh của cô đi ở bên đường, dưới ánh trăng, có vẻ tịch liêu mà cô độc.

Hai người đàn ông, bởi vì Hạ Nhất Nhiễm mà tranh đấu.

Đây cũng là Đường Hạo Nam lần đầu tiên đối với Lục Ngộ Hàn cái người cậu này đánh nhau, Lục Ngộ Hàn đã từng đi lính, ở phương diện vật lộn đánh nhau gì đó là có kỹ thuật cao hơn, qua mấy hiệp, Đường Hạo Nam đã bị đánh cho hoa rơi nước chảy (tơi bời hoa lá), chặt vật té trên mặt đất.

"Con ba lần bốn lượt tổn thương con bé như thế, không sợ con bé triệt để đối với con hết hy vọng sao?! Đến lúc đó con bé thật sự chết thật, ta xem con làm sao khóc lóc cầu xin?!" Lục Ngộ Hàn nín chặt áo của anh, tức giận quát.

Đường Hạo Nam lại nở nụ cười, phun ra một ngụm máu tươi, "Đến lúc đó, cậu vừa lúc tận dụng mọi thứ, đem cô ấy kéo về phía mình..." Anh cười châm chọc, hai mắt hung tợn trừng mắt Lục Ngộ Hàn, "Cậu đừng cho là con nhìn không ra cậu thích cô ấy!"

Anh đã sớm cảm thấy được, Lục Ngộ Hàn đối với Hạ Nhất Nhiễm tâm tư không đơn giản.

Lục Ngộ Hàn không nghĩ tới Đường Hạo Nam thật sự đã nhìn ra, quả đấm vung lên vừa muốn đánh anh, kết quả nhện xuống rồi.

"Ai bảo con đối với cô ấy không tốt?!" Lục Ngộ Hàn tức giận gầm nhẹ, hạ giọng, sợ bị Hạ Nhất Nhiễm nghe được!

"Cậu thân yêu của con ơi, người cuối cùng thừa nhận rồi..." Đường Hạo Nam châm chọc nói, Lục Ngộ Hàn buông anh ra, đứng lên, trèo lên trên đê đi tìm Hạ Nhất Nhiễm.

Cạnh bờ sông chỉ còn lại có anh một người, Đường Hạo Nam ngồi dậy, hai gò má đau rát, miệng tất cả đều là mùi máu tươi, dưới ánh trăng, người đàn ông lấy ra hộp thuốc lá cùng cái bật lửa, tay run rẩy đốt một điếu thuốc, rồi sau đó, hung hăng hút.

Anh bị sặc nghẹn chặt vật ho khan một hồi lâu, nghe được tiếng động cơ của chiếc Land Rover, rồi sau đó âm thanh đi xa...

Đàn ông thích cô thật đúng là không ít.

Anh ngồi ở kia cười khò, kỳ thật, đến trường khi đó cũng rất nhiều nam sinh thích cô...

Nhưng mà hoa đào của cô bị anh từng đóa âm thầm ngắt rút, anh cảm thấy được, những cái nam sinh này chỉ là ham thích vì cô xinh đẹp đáng yêu, cũng không phải thực thích cô, chỉ là nghĩ muốn chơi đùa cô...

Hậu tri bất giác ý thức được, kỳ thật căn bản không phải sợ cô bị đùa bỡn, nguyên nhân càng sâu là, đối với cô ham muốn chiếm hữu mãnh liệt.

Từ nhỏ đến lớn cùng nhau lớn lên, cô đối với anh ý lại như vậy, cái chuyện gì đều đã nói cho anh, hai người có đôi khi so với anh em ruột còn thân hơn, anh làm sao có thể chịu được cô đối với nam sinh khác tốt!

Thì ra, trong lúc bất tri bất giác, anh đối với cô, đã...

...

Hạ Nhất Nhiễm bị Lục Ngộ Hàn đưa về nhà cũ, dọc theo đường đi, cô cái gì cũng chưa nói, không nói được một lời, đáng vẻ rất bình tĩnh.

Đến chỗ nhà cũ, Lục Ngộ Hàn muốn đưa cô đi vào, bị cô ngăn ở ngoài cửa lớn, Lục Ngộ Hàn nhìn cô vào phòng, không lâu sau, cánh cửa sổ ở một phòng ở lầu hai sáng đèn, anh mới rời đi.

Hạ Nhất Nhiễm ngã vào trên giường, vẫn không nhúc nhích nằm úp sấp, im lặng rơi lệ, hai tay gắt gao cầm lấy khăn trải giường, yết hầu tắc nghẽn, cứng rắn.

Lục Ngộ Hàn nói, Đường Hạo Nam bị mình đánh một trận.

Cô không quan tâm anh là có bị thương hay không, cô cũng rất muốn đánh cho anh một trận, nhưng cô có không tư cách kia.

Qua không biết bao nhiêu lâu, khi cô sắp ngủ thoi điểm, cửa phòng đột nhiên bị người đá văng, cô bị kinh tỉnh, còn không có ngồi dậy, thân thể đã bị người áp ở dưới thân.

Mùi khói, mùi máu tươi, cùng với khí tức đàn ông quen thuộc trên người chỉ duy nhất thuộc về anh, dạy lòng của cô, hung hăng chấn động một phen.

"Anh cút!" Cô trầm giọng nói, nghiêng răng nghiêng lợi.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em bây giờ vẫn còn là vợ của anh! Anh không cho phép em cùng người đàn ông khác thông đồng!" Đường Hạo Nam ở bên tai cô bạo quát, âm thanh kia đinh tai nhức óc.

"A ha... Đường tiên sinh, người lại vẫn thừa nhận tôi cái người vợ này sao? Không phải ở trước mặt người phụ nữ anh yêu thương nói, không có kết hôn à? Hiện tại sao lại ở đây nói tôi còn là vợ của anh chứ?!" Cô châm chọc phản bác, trong âm thanh mang theo cười lạnh, Đường Hạo Nam một tay kéo cô lật chuyển lại.

Hạ Nhất Nhiễm thấy được mặt anh.

Lúc này, có thể dùng "Mặt mũi bầm dập" để hình dung anh.

Hai tay Đường Hạo Nam bưng mặt cô, con ngươi màu đỏ tươi gắt gao trừng mắt nhìn cô, "Em chẳng lẽ muốn để cho anh ở trước mặt Mộng Mộng thừa nhận em là vợ của anh sao, sẽ đem cô ấy tức chết sao?! Hạ Nhất Nhiễm, em luôn miệng nói yêu anh, tại sao không thể suy nghĩ cho anh?!"

Lòng người đàn ông đau thắt lại, anh cảm thấy được cực kỳ bất lực, lại có loại cảm giác bị cô từ bỏ.

"Được, tôi vì anh suy nghĩ, tôi sẽ mau chóng ly hôn với anh, cho anh vĩnh viễn cùng người phụ nữ anh yêu thương cùng một chỗ!" Ở trong mắt cô, người Đường Hạo Nam yêu là Đồng Y Mộng, còn cô, chẳng qua là món đồ chơi anh nhất thời thấy hứng thú!

Hiện tại, vợ cả đến đây, cô, chỉ có thể rời khỏi.

"Em...!" Đường Hạo Nam có chút kích động muốn bóp chết cô, cô vậy mà muốn ly hôn?!

"Nghĩ muốn cùng anh ly hôn, đến bên Lục Ngộ Hàn? Em nằm mơ! Hạ Nhất Nhiễm! Em đời này sống là người của anh, chết là ma của anh!" Đường Hạo Nam bạo quát, cúi đầu liên cắn môi cô, hung hăng dùng lực, cắn nát môi cô, dùng lực hút máu tươi của cô, cánh tay rắn chắc vòng chặt eo cô, dùng lực hướng trong lồng ngực mình ép sát, hận không thể đem cô áp vào trong thân thể mình.

Vài ngày mới được nhìn thấy cô, thì ra đã khát vọng như thế.

Khát vọng nhìn đến cô, ôm cô, hôn cô, ôm lấy cô cùng nhau đi vào giấc ngủ...

Hai tay cô dùng lực đánh vào sau lưng anh, nước mắt ồ ồ rơi xuống, không chế không nổi nức nở ra tiếng, thống khổ phát tiết đau khổ trong lòng.

"Ừm... Em làm không được... Cầu xin anh... Cùng em ly hôn đi... Em phải rời khỏi anh... Cách các người càng xa càng tốt!" Anh buông cô ra khi đó, cô khóc nói, nước mắt bỏ đầy cả khuôn mặt, sắc mặt đỏ lên, đáng vẻ cực kỳ thương tâm cực kỳ đau lòng.

Đường Hạo Nam nhìn không được vỗ về mặt cô, chà lau nước mắt trên gò má cô.

Đau lòng nhìn cô, ly hôn?

Tại sao nghĩ đến hai chữ này, đó là lòng tràn đầy không muốn?

Anh cắn chặt răng, nhìn mặt cô, trong hai mắt lóe ra lệ quang.

"Nếu yêu anh, cũng đừng nói với anh chuyện ly hôn!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói.

"Em không nghĩ muốn yêu anh nữa rồi! Em yêu không nổi! Anh cho tới bây giờ cũng không thuộc về em! Anh yêu vĩnh viễn là của cô ấy! Em không cần hèn mọn yêu anh như vậy! Em là người, em không phải công cụ! Em là rõ ràng người!" Cô rống, thanh âm run rẩy, nước mắt sớm vỡ òa, nói xong, hai tay nhìn không được ôm anh càng thêm chặt.

"Không thích em, hãy bỏ qua cho em đi... Cầu xin anh..." Cô ghé vào trên bờ vai anh, dán sát lỗ tai anh, thống khổ cầu xin.

Đường Hạo Nam đau lòng đem cô càng ôm chặt hơn, một lòng tại điên cuồng nhảy loạn, tình yêu đối với cô liền muốn miêu tả sinh động.

Nhưng làm thế nào cũng nói không nên lời, trong đầu tất cả là đáng về Đồng Y Mộng kia điềm đạm đáng yêu, mà cô cũng mạnh đẩy anh ra.

"Anh đi đi! Sợ không chiếm được cổ phần công ty đúng không, chờ ba tháng sau nhất định sẽ thuộc về anh!" Cô cho rằng anh tìm đến cô, là vì cổ phần công ty, xoa xoa nước mắt, chết tâm nói.

Cô nói lời này, dạy Đường Hạo Nam hận không thể bóp chết cô, bấp thập trên mặt đang run run.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em đừng muốn bỏ đi cho xong!" Anh rống xong, đẩy ngã cô, thân thể áp ở dưới thân thể cô!

"Anh đừng đụng chạm tôi! Cút ngay!" Ý thức được anh muốn để làm gì, cô tức giận gào rống, điên cuồng mà đánh đấm anh, sức lực của người đàn ông căn bản không phải cô có khả năng chống đỡ.

Đau đớn, đem cô xé rách.

Cô trở mắt, đôi má bị anh giữ chặt.

"Cút... Ra ngoài... Ừm!" Cô gào rống, anh ngăn chặn môi cô, răng môi hai người quấn lấy dây dưa cùng một chỗ, hạ thân chặt chẽ nối liền cùng một chỗ.

Cô giãy dụa rất lâu, lại giống điên rồi một dạng hùa theo ý anh, mang theo lòng tràn đầy đau nhức cùng bị ai, nước mắt càng không ngừng tuông rơi, người đàn ông hút liếm hết tất cả nước mắt của cô, nảy sinh ác độc va chạm mạnh hơn, ôm cô càng thêm căng chặt.

Như vậy liệu chết triền miên cùng một chỗ, trong lòng đôi bên đều có thống khổ cùng bất đắc dĩ, đặc biệt là Đường Hạo Nam.

Bên trái là môi tình đầu, bên phải là vợ.

Lựa chọn Hạ Nhất Nhiễm, sẽ có lỗi với Đồng Y Mộng, lựa chọn Đồng Y Mộng, sẽ phụ tình yêu thâm thiết của Hạ Nhất Nhiễm đối với mình.

Sau khi phát tiết, cô vẫn không nhúc nhích nằm trên giường, nước mắt cùng mồ hôi thấm ướt khuôn mặt cô, dính ở trên má, người đàn ông vuron tay nhẹ nhàng mà vén lên, di động của anh đang không ngừng chấn động, anh giống không có nghe đến.

"Anh cần phải trở về..." Hạ Nhất Nhiễm thấp giọng nói, nhìn vào con người sâu thẳm của anh, trên mặt anh bầm tím cực kỳ nghiêm trọng, xem ra chặt vật mà còn có chút sa sút.

"Không sợ cô ấy hoài nghi sao? Còn không mau trở về?" Nỗi đau trong trái tim từ đáy lòng lan tỏa, vừa mới một hồi, thật giống như là trở lại những ngày tháng trước đây, mà cô, đúng là người vợ danh chính ngôn thuận của Đường Hạo Nam, được luật pháp bảo vệ!

Nhưng cũng là kẻ thứ ba trong mắt mọi người.

Có câu nói thế nào nhỉ?

Trong hôn nhân, không có tình yêu, mới thuộc về người thứ ba.

Đường Hạo Nam đối với cô, không có yêu, cho nên, cô chính là kẻ thứ ba.

Đường Hạo Nam vẫn không nhúc nhích nhìn cô, ánh mắt chần chờ, "Không được không thích anh! Em là của anh!"

Hạ Nhất Nhiễm nở nụ cười, "Em là của anh, anh sẽ là của em sao? Không cần bá đạo như thế, anh không thuộc về em! Anh đi đi!" Trái tim đau đớn, để cho cô không cách nào hô hấp, liên tục thở dốc, buộc chính mình đuổi anh rồi đi.

Giờ này khắc này, cảm giác anh cũng là bất đắc dĩ.

Nhưng mà, anh chưa từng mở miệng nói qua một tiếng, yêu cô, để ý cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Một tiếng Bà xã

Khi Hạ Nhất Nhiễm nói những lời này, có lẽ, Đường Hạo Nam chỉ cần nói với cô một tiếng rằng anh yêu cô, để ý cô, tương lai mặc kệ cô gặp cái uy khuất gì, cô sẽ không oán không hối hận!

Nhưng mà, anh ngậm miệng, chần chờ rồi!

Dùng trăm mặc nói cho cô, anh không thuộc về cô!

Tim, vỡ vụn thành ngàn vạn mảnh, đau đến vô cảm rồi.

Đường Hạo Nam không nói được một lời nằm xuống, đem cô kéo vào trong lòng mình. Cô không có tiếp tục giãy dụa, từ từ nhắm hai mắt, tạm thời cảm thụ ôm ấp của anh mấy ngày không còn được đến.

Vòng tay ôm ấp này, hương thụ nhiều một giây, đều là xa xỉ.

Có lẽ sau này lại không có thể có được nữa rồi.

Người đàn ông mềm nhẹ hôn xuống, rơi trên trán cô, nhẹ như lông vũ, mềm nhẹ an ủi trái tim đã vỡ nát của cô.

"Anh cũng rất đau khổ... Anh không thể lại thương tổn đến cô ấy... Cũng không nghĩ muốn lại làm tổn thương em..." Anh run giọng nói, lòng tràn đầy bàng hoàng.

Anh gần từng tiếng, để cho trái tim Hạ Nhất Nhiễm rỉ máu, nước mắt ồ ồ trào ra.

Bỗng nhiên lại tin lời anh nói, cảm nhận được sự đau khổ của anh.

Cảm thấy được, anh cũng cực kỳ không dễ dàng.

Đồng Y Mộng là mối tình đầu của anh, nguyên nhân vì bọn họ mà thành người sống đời sống thực vật, anh khẳng định là áy náy.

Hiện tại, Đồng Y Mộng tỉnh dậy, lại không nhớ rõ những chuyện trước kia, đương nhiên là muốn gạt cô ta, không thể để cho cô ta lại bị kích thích.

Mà còn về cô...

Đường Hạo Nam nói, không muốn thương hại cô, điều này chứng minh, anh cũng là để ý chính mình.

Yêu một người chính là như thế này, đối phương một câu lời ngon tiếng ngọt, liền đủ để cho tất cả oán, nháy mắt tan biến.

Trở tay ôm lấy anh, đầu ở trong lòng anh nhẹ nhàng mà cọ xát, Đường Hạo Nam vuốt ve đầu cô, trái tim cũng đang run rẩy, rỉ máu.

"Em biết anh cũng cực kỳ khó xử, em có thể hiểu được anh. Nhưng mà, trong tình yêu, chưa từng có quy luật ba người. Anh đã yêu cô ấy, sẽ không cần trở lại trêu chọc em, em sẽ giúp anh gạt, phối hợp anh diễn trò, kỳ hạn đến, chúng ta bí mật ly hôn, như vậy, cũng coi như không làm... thất vọng cô ấy rồi." Cô chịu đựng kích động muốn rơi lệ nói xong, từ trong lòng anh rời khỏi, mới vừa nghĩ đứng dậy, Đường Hạo Nam lại kéo cô vào trong lòng.

"Những lời này là em thật tâm nói? Em có thể cam tâm tình nguyện cùng anh ly hôn sao? Toàn thân mà lui? Nhìn anh cùng với cô ấy?!" Đường Hạo Nam run giọng chất vấn, tại sao nghĩ đến sau này rốt cuộc không có cách nào khác cùng với cô nữa, trong lòng liền có mãnh liệt không muốn?

Không cam lòng lại như thế nào?

Anh lại không thích cô!

"Anh đừng nói những thứ này nữa, có được hay không? Em sẽ quên anh thôi!" Cô trầm giọng nói, sau lưng bị Đường Hạo Nam gắt gao kéo sát, lòng bàn tay dán vết sẹo nhúm trên lưng cô bị Axit sunfuric ăn mòn lưu lại.

"Anh không cho phép!" Anh cắn răng nói, nước mắt nóng bỏng từ trong khóe mắt trào ra.

Hạ Nhất Nhiễm trong vòng tay anh, căn bản không thấy được nước mắt thống khổ của anh.

"Anh thực ích kỷ!" Dựa vào cái gì yêu cầu cô không vứt bỏ anh, dựa vào cái gì lại vẫn chiếm lấy cô?

Tình yêu, vốn là ích kỷ, chỉ là anh vẫn không rõ, đã sớm yêu thương cô, đối với Đồng Y Mộng, chỉ còn lại có áy náy.

"Anh chính là ích kỷ! Em là của anh!" Đường Hạo Nam vẫn như cũ bá đạo nói, gắt gao ôm chặt cô.

Cô tùy ý anh gắt gao ôm, hai người giống đứa trẻ mới sinh, trần như nhộng, gắt gao ôm ấp cùng một chỗ.

...

Qua không biết bao nhiêu lâu, Đường Hạo Nam cuối cùng buông lỏng cô ra, anh ngồi dậy, mặc quần, từ trong túi áo lấy ra thuốc lá, để trần trên thân, ngồi ở bên giường liền lấy thuốc hút, Hạ Nhất Nhiễm không quản anh, đi buồng vệ sinh.

Một hồi lâu, cô bùng một chậu nước ấm đi ra.

Cô khom người đứng ở phía trước anh, cầm khăn nóng chà lau vết máu cùng bầm tím trên mặt anh, Đường Hạo Nam ngẩng đầu, đối diện vẻ mặt ôn nhu dịu dàng của cô.

Khăn mặt ấm áp vỗ về bóng rât trên mặt, anh nhìn cô dịu dàng, lòng đang rung động.

"Bà xã..." Thì thào kêu hô.

Một tiếng "Bà xã", đồng thời đau đớn trái tim hai người, tay Hạ Nhất Nhiễm run nhè nhẹ, cố gắng bảo trì trấn định giúp anh chà lau.

"Bà xã..." Anh tiếp tục kêu hô, cảm giác cái xưng hô này, đủ để chứng minh quan hệ của bọn họ.

Liền tính không phải vợ, cũng hơn hẳn người thân.

Giờ này khắc này, tuy rằng đau khổ, cũng thâm nhập ngọt ngào đậm mật.

Cô mỉm cười nhìn anh, "Lần sau đừng cùng cậu đánh nhau, anh trước kia sùng bái, tôn kính cậu như vậy, vì em xung đột, không đáng!"

"Cậu thích em!" Đường Hạo Nam đột nhiên buồn bực rống, Hạ Nhất Nhiễm sùng sốt, lập tức chậm rãi lắc đầu.

"Kha Dịch Thần thích em, hiện tại cậu anh cũng thích em, em có phải tùy thời đều sẽ bị bọn họ cướp đi hay không?" Anh ghen tức lên án.

"Anh suy nghĩ nhiều." Cô nhàn nhạt phản bác.

"Em rời xa anh, em còn trẻ, em còn có thể tìm một người yêu em, gả cho người đó!" Ngực tràn tràn đầy ghen tuông dày đặc, Đường Hạo Nam liền tiếp lên án.

Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt, cũng không có phản bác.

Tuy rằng cô chưa từng nghĩ tới sau khi ly hôn sẽ yêu người đàn ông khác, sẽ tái hôn, nhưng mà, ai có thể đảm bảo lời thề son sắt, sẽ yêu một người cả đời?

Huống chi người kia, là người dù cố gắng như thế nào, tranh thủ như thế nào, cũng đuổi không kịp.

Cô lặng im rồi!

Lòng Đường Hạo Nam, quặn đau, đang nhỏ máu.

Hạ Nhất Nhiễm đi tìm hòm thuốc gia dụng, từ bên trong tìm ra nước thuốc, giúp anh lau miệng vết thương.

Đường Hạo Nam vẫn không nhúc nhích, như bức tượng, ngồi ở kia.

"Không còn sớm, anh trở về đi, vết thương trên mặt tốt nhất dùng khăn nóng đắp lên mới mau lành." Cô bình tĩnh nói, đem cái hòm thuốc thu dọn xong, Đường Hạo Nam nâng lên đôi mắt tối như mực, nhìn về phía cô.

"Em tại sao không sớm chút thổ lộ với anh?!" Anh thấp giọng chất vấn, nhìn thẳng vào hai mắt của cô.

Hạ Nhất Nhiễm sùng sốt, anh đứng dậy, bắt đầu mặc áo somi.

Ý tứ của anh là, tại sao trước khi anh gặp được Đồng Y Mộng, không cùng anh thổ lộ sao?

Hiện tại nói những thứ này, lại vẫn có ý nghĩa sao?

Cô không phản bác được, đi buồng vệ sinh tắm gội, Đường Hạo Nam nhìn phương hương buồng vệ sinh, lại nhìn cả căn phòng ngủ rộng mở, tòa nhà này, là anh ra giá thật cao mua về tới, chỉ là phí sang tên, thuế tài sản, liền tốn mấy chục vạn.

Đơn giản là, đã từng đối với cô hứa hẹn qua, tương lai nhất định giúp cô đoạt lại nhà cũ mẹ cô để lại cho cô.

Tại sao cô không sớm chút đối anh tỏ tình?!

Nói vậy, anh có lẽ hẳn không gặp được Đồng Y Mộng, sẽ không theo cô ta yêu đương, nói vậy, bọn họ có lẽ thực sẽ cùng một chỗ...

Hạ Nhất Nhiễm tắm rửa xong ra ngoài, Đường Hạo Nam vậy mà còn chưa đi, anh mặc áo somi trắng, cầm áo khoác Tây phục trong tay, toàn thân cô đơn đứng ở chỗ không xa.

Hai người đối mắt nhìn nhau, cô đã khôi phục lại bình tĩnh.

"Anh đi đây..." Anh nhàn nhạt nói.

"Uh'm, đi đường cẩn thận! Nếu không kêu lái xe tới đón anh đi!" Cô đi tới, bình tĩnh nói, cho dù trong lòng có vạn phần không muốn.

Đường Hạo Nam nhếch môi, cứng ngắc cười, cười đến cô đơn, thương cảm.

Anh xoay người, cô đi theo anh ra khỏi phòng ngủ, muốn tiễn anh.

"Dọn đến căn hộ bên kia ở đi, nơi này quá lớn, không an toàn!" Hai người đi ở trên bậc thang, anh trầm giọng nói.

"Không! Em không đi!" Cô quật cường phản bác, nơi đó, đã từng là tổ ấm của bọn họ.

Dời qua đó, chỉ biết thấy cảnh thương tình.

"Em tại sao lại ngang ngược như thế?!" Anh rống, âm thanh vang vọng cả ngôi nhà, lại vẫn kèm thêm tiếng vang.

"Em.."

"Hạ Nhất Nhiễm! Có thể đừng làm cho anh lo lắng hay không?! Em không đến căn hộ của anh cũng được, bắt động sản đứng tên anh có rất nhiều! Hoặc là em dọn đi cùng Tô Tiểu Quả ở chung cũng được!" Anh kích động nói, là thật lo lắng an nguy của cô.

Cô vẫn lại là lắc đầu, dần dần đi xuống lầu, Đường Hạo Nam tức giận rửa thảm, đi theo cô, ra khỏi phòng, đến chỗ sân nhà.

"Anh biết không? Mẹ em là vì cha em cùng người đàn bà họ Cố kia ở bên ngoài..., mới nhảy lầu tự sát..." Dưới ánh trăng, trong viện có vẻ vắng lặng, âm trầm, Hạ Nhất Nhiễm nhìn mảnh đất mẹ mình đã ngã chết kia, trầm giọng nói.

Lòng Đường Hạo Nam, phút chốc xiết chặt.

Nhìn về phía cô, cô có thể cũng sẽ cùng mẹ cô một dạng hay không..

"Mẹ quá u mê, tại sao muốn dùng sai lầm của người khác tới trừng phạt chính mình? Bà chết đi, cuối cùng lại vẫn thành toàn bọn họ... Chết tử tế không bằng lại còn sống, còn sống liền lại vẫn có hi vọng..."

Lời của cô, để cho Đường Hạo Nam an tâm, không sợ cô lại luẩn quẩn trong lòng.

"Vì không cho bị kịch lần thứ hai xảy ra, cho nên, chúng ta sau này không cần gặp lại nữa..." Cô bình tĩnh nói, nhìn Đường Hạo Nam.

Ánh trăng lặng lặng phủ lên dáng vẻ của người đàn ông một tầng cô tịch, Đường Hạo Nam tâm cũng bình tĩnh, "Không gặp lại? Không có khả năng! Đi công ty đi làm đi! Làm trợ lý của anh! Để cho anh mỗi ngày đều có thể nhìn đến em!"

"Kia không có khả năng!" Cô quả quyết cự tuyệt, Đường Hạo Nam nắm tay.

Cô có kiêu ngạo của mình!

Không có khuyên nữa, nhanh chóng rời đi.

Hạ Nhất Nhiễm tiến lên, đem cửa lớn khóa trái, dựa vào ván cửa, cô hít vào một hơi thật sâu, chua xót cười.

"Mẹ... Con không nên trách anh ấy... ANH ấy vốn dĩ yêu là Đồng Y Mộng, so với cha cùng người đàn bà họ Cố kia là hoàn toàn khác nhau..." Cô thì thào nói, vì Đường Hạo Nam biện hộ.

...

Đường Hạo Nam đi về căn hộ ở trung tâm thành phố tắm rửa một cái, mới trở về Đường gia.

"Anh Hạo Nam... Anh trở về rồi!"

Vừa mới tiến vào cửa, Đồng Y Mộng hai chân để trần, mặc váy ngủ từ trên lầu đi xuống, kích động lớn tiếng kêu hô, hướng tới anh chạy tới.

Đường Hạo Nam nhú mày, đi tới tiến lên, lập tức ôm cô ta lên.

"Sao lại không mang giày liền đi xuống lầu rồi hả? Cảm lạnh thì làm sao?" Anh cưng chiều nói, miệng máy móc theo quán tính, giống như sớm thành thói quen.

Đồng Y Mộng vênh môi, "Anh đi nơi nào rồi hả? Người ta một mực chờ anh, anh không có ở đây, em ngủ không được... Anh Hạo Nam.. Em sợ nhất vừa tỉnh ngủ, anh không ở bên người, cảm giác toàn bộ đều đã thay đổi. Giống như, toàn bộ thế giới đều đã vứt bỏ em..."

Đồng Y Mộng nói xong liền muốn khóc lên.

"Ngoan, đừng khóc, anh chỉ phải đi giải quyết công việc có chút bận rộn thôi." Đường Hạo Nam vội vàng trấn an, Đồng Y Mộng mạnh ngẩng đầu, lúc này mới phát hiện, trên mặt Đường Hạo Nam bầm tím.

"Anh Hạo Nam, mặt của anh là xảy ra chuyện gì?!" Đồng Y Mộng giống như mới phát hiện vết thương trên mặt Đường Hạo Nam, vẻ mặt hoảng sợ nhìn anh, trong con ngươi lóe ra đau lòng.

"Không cần thận trọng, không có việc gì, chúng ta lên lầu!" Anh nói xong, ôm Đồng Y Mộng đi nhanh lên cầu thang.

"Không đúng, em khẳng định anh cùng người khác đánh nhau rồi! Là ai đánh anh? Nói cho em biết được không?" Đồng Y Mộng càng không ngừng truy vấn, Đường Hạo Nam không chịu nói với cô ta lời nói thật.

"Anh nói cho em biết đi!"

"Mộng Mộng! Em đừng hỏi!" Đặt cô ta ở trên giường, Đường Hạo Nam nghiêm khắc nói, vẻ mặt cực kỳ hung dữ.

Đồng Y Mộng bị dánh về của anh làm cho ngẩn ra, Đường Hạo Nam vậy mà giống như không thấy được, đứng dậy đi toilet, khi cửa toilet vừa đóng, người con gái vốn dĩ nhu nhược nằm ở trên giường, trên mặt lộ ra vẻ ngoan độc.

Anh, thật sự thay đổi...

Đối với cô ta thật sự không thích rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Cô ta nói mất trí nhớ, chị thật đúng là tin sao?

Đồng Y Mộng không nguyên thừa nhận cái sự thật này!

Dù cho trong lòng mơ hồ biết, Đường Hạo Nam đã di tình biệt luyến rồi.

Cho dù là vậy, lại như thế nào?!

Cô ta tuyệt đối hẳn không tro mắt nhìn anh cùng với Hạ Nhất Nhiễm!

Đường Hạo Nam rửa mặt, dựa theo Hạ Nhất Nhiễm dẫn dò, dùng khăn nóng đắp lên mặt, anh nhìn chính mình trong gương, ánh mắt chần chờ, tim, ản ản đang run run.

Mới rời khỏi cô không bao lâu, lại bắt đầu nghĩ muốn cô rồi.

Trở lại phòng ngủ khi đó, Đồng Y Mộng đã nằm xuống, cô ta nằm nghiêng, bả vai mơ hồ đang run run. Đường Hạo Nam nhớ tới vừa nãy đối với cô ta dường như không kiên nhẫn gầm lên, cô ta hiện tại khẳng định đang khổ sở đi?

Âm thầm thờ dài, anh mới đi đến bên giường, ở bên giường ngồi xuống, "Mộng Mộng..."

"Anh Hạo Nam... Anh có phải không thích em nữa rồi hay không? Em mấy ngày nay có nghĩ tới, em nằm bệnh viện hơn bốn năm, bốn năm thời gian, khẳng định đã xảy ra rất nhiều chuyện, có rất nhiều biến cố..." Đồng Y Mộng nói xong hít hít cái mũi, không có nhìn anh.

"Anh Hạo Nam, nếu, anh thật sự di tình biệt luyến, không cần gạt em, em sẽ rời khỏi, đã liên lụy anh nhiều lắm!" Đồng Y Mộng nói giọng khàn khàn, vẻ mặt đau thống mà bi thương.

Đường Hạo Nam cả người căng thẳng, cũng là chột dạ.

Không nghĩ tới cô ta sẽ hoài nghi như thế.

"Mộng Mộng! Bác sĩ nói qua, em không thể suy nghĩ lung tung! Giữa chúng ta, nói cái gì liên lụy không liên lụy, năm đó rõ ràng là..." Rõ ràng là lỗi của anh, cô ta xảy ra tai nạn xe cộ, là vì bị kích động...

Nghĩ đến một đoạn quá khứ kia, Đường Hạo Nam trong lòng lại càng áy náy.

Đồng Y Mộng nghe lời áy náy Đường Hạo Nam nói, trong lòng mừng thầm, chỉ cần anh đối với cô ta còn có áy náy, cô ta tin tưởng, nhất định sẽ có biện pháp!

"Anh Hạo Nam... Em không đáng để anh đối tốt với em như thế... Em không đáng... Em hiện tại trở nên người không ra người, quý không ra quý, em..."

"Mộng Mộng! Đừng nói nữa! Chuyện anh đồng ý với em, liên đều không nuốt lời!"

Đối với Đồng Y Mộng hứa hẹn, nếu thực hiện, vậy, đối với Hạ Nhất Nhiễm thì sao?

Hứa hẹn qua, anh không ly hôn đâu?

Trong lòng khổ không thể tả, cảm thấy được, đời này khẳng định muốn phụ lòng một người trong đó...

...

Hạ Nhất Nhiễm nằm ở trên giường, lẩn qua lộn lại ngủ không được, nghĩ đến Đường Hạo Nam giờ phút này chính đang ôm Đồng Y Mộng an ủi, hoặc là ôm nhau ngủ, tim như bị đao cắt.

Loại thống khổ này muốn so với trước kia nhìn bọn họ yêu nhau muốn đau hơn ngàn lần, vạn lần!

Bởi vì, cô cùng Đường Hạo Nam cũng ngăn ngừi "Mến nhau" qua...

Hồi ức như thủy triều, cũng ý thức được, ở trong ba tháng ngắn ngủn, anh để lại cho cô rất nhiều, hồi ức.

Cô ở Bắc Kinh bị một ông chủ lớn ức hiếp, anh như kỳ sĩ một dạng, đột nhiên xuất hiện, cứu cô.

Cô cảm mạo phát sốt, anh chăm cô uống thuốc.

Dạy cô cưỡi ngựa, mang cô đi ăn ở nhà hàng chuyên món Pháp

Đau bụng kinh thời điểm, anh tự mình giúp cô hâm cháo, mua băng vệ sinh.

Lại vẫn có vô số lần hoan ái cùng triền miên.

Còn cả chuyện anh giúp cô lấy lại căn nhà cũ cùng với, nói muốn sinh con với cô.

Nghĩ đến những chuyện này, nước mắt lại không tự giác trào ra, tay xiết chặt lấy khăn trải giường, uất ức trong lòng kiềm chế như đao cắt đau đớn ập tới...

"Anh từng cưng chiều em, thật lòng để ý đến em, đúng hay không?" Cô thì thảo khàn khàn hỏi, nước mắt thấm ướt gòি đầu.

Những yêu chiều sùng ái đó của anh cho cô, giống như một giấc mộng đẹp, Đồng Y Mộng tỉnh dậy, mộng đẹp của cô cũng nát!

Cứ như vậy đi, Đường Hạo Nam là không có khả năng vứt bỏ Đồng Y Mộng, bọn họ vốn là là một đôi, cô chẳng qua chỉ là một người khách qua đường trong cuộc đời của anh mà thôi.

...

Tô Tiểu Quả tìm đến nhà cũ, nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm, cô tức giận đem cô quả trách một trận!

"Hạ Nhất Nhiễm! Chị thực không có suy nghĩ! Đến em cũng đều đã gạt! Chị lại vẫn coi em như chị em tốt sao?!" Tô Tiểu Quả tức giận gầm thét, nhìn chăm chăm Hạ Nhất Nhiễm đã gây đi một vòng.

"Tiểu Quả! Em đừng nóng giận nữa! Chị cũng là nghĩ muốn bình tĩnh một chút." Cô vội vã tiến lên, giữ chặt cánh tay của Tô Tiểu Quả, giải thích.

Tô Tiểu Quả dùng lực bỏ ra cánh tay của cô ra, "Chị có cái gì cần yên tĩnh suy nghĩ?! Hạ Nhất Nhiễm, chị quá để cho em xem thường rồi! Rõ ràng chị mới đúng là người vợ hợp pháp của Đường Hạo Nam, dựa vào cái gì cái con nhỏ Đồng Y Mộng kia tỉnh dậy, chị phải rời khỏi Đường Hạo Nam, làm bộ như cái gì cũng chưa xảy ra chứ?! Dựa vào cái gì?!"

Tô Tiểu Quả sau khi biết những thứ này, tức giận đến thiếu chút nữa thổ huyết, vì Hạ Nhất Nhiễm bệnh vực kẻ yếu!

"Tiểu Quả! Tình huống phức tạp, Đồng Y Mộng không thể lại chịu kích thích, mạng người quan trọng..."

"Cô ta nói mất trí nhớ, chị thật đúng là tin sao? Em thấy cô ta chính là cố ý giả vờ làm Bạch Liên Hoa!" Tô Tiểu Quả cắt ngang lời Hạ Nhất Nhiễm nói, vội vàng phản bác, cô cảm thấy được, không có loại chuyện cầu huyết như vậy có thể xảy ra được, cái con nhỏ Đồng Y Mộng kia khẳng định là giả vờ.

Hạ Nhất Nhiễm lại nở nụ cười, hướng cô liếc mắt tròn trĩnh, "Em bình tĩnh một chút, đừng ồn ào nữa! Em không hiểu đâu!"

Tô Tiểu Quả tức giận đến thở hắt ra, "Em như vậy còn không phải đều là vì chị sao?! Chị nói chị đi, tại sao luôn đối với bản thân tàn nhẫn như vậy? Liên bị Đường Hạo Nam lừa dối như thế rồi thấy không?"

Hạ Nhất Nhiễm sắc mặt khẽ biến trở nên trắng, bóng dáng cô mảnh khảnh đi đến cửa sổ, hai tay khoanh trước ngực, nhìn ngoài cửa sổ.

"Chị vẫn đều biết rõ, anh ấy trước giờ yêu Đồng Y Mộng, là chị gieo gió gặt bão, không phải lỗi của anh ấy. Tiểu Quả, em muốn trách thì trách chị đi, là chị không tốt, giống hít thuốc phiện một dạng, rơi vào rồi, không cách nào tự thoát khỏi." Hạ Nhất Nhiễm cười nói, âm thanh khàn khàn.

Tô Tiểu Quả nhìn cô như vậy, lòng cũng đi theo chua xót.

Tình yêu, thật sự giống độc được một dạng sao?

Cô chưa từng nếm thử qua, nhưng mà, nhìn bộ dạng Hạ Nhất Nhiễm muốn ngừng mà không được này, liền cảm thấy được, tình yêu, thực không phải cái gì thứ tốt.

Không có khuyên cô nữa, sợ cô càng thương tâm khổ sở.

...

Dưới sự động viên của Tô Tiểu Quả, Hạ Nhất Nhiễm đi đến cửa hàng đồ ngọt giúp đỡ, mỗi ngày quan tâm tới việc làm ăn trong cửa hàng, phong phú mà bận rộn.

Thời gian, một ngày lại một ngày qua đi.

Vô tri vô giác, cái gì cũng chưa nghĩ, cũng không nghĩ đến chuyện muốn ly hôn. Trái lại thị thực xin đi nước Pháp học tập đã được xét duyệt thông qua...

"Tiểu Quả, chị ra ngoài đi dạo, trong tiệm giao cho em nha."

"Được, chị đừng đi quá xa, sắp tan tầm rồi!" Tô Tiểu Quả đang đếm tiền, đối với cô dạn dò, Hạ Nhất Nhiễm cười, ra khỏi cửa hàng đồ ngọt.

Hạ Nhất Nhiễm đi một mình ở bên đường, giống như tản bộ, cũng giống như giải sầu.

Còn có không tới ba tháng, nên cùng anh ly hôn, nếu không có hôn nhân trong người, cô khẳng định lập tức liền bay đi nước Pháp rồi.

Như thế hiện tại, còn phải ở lại thành phố này ngày ngốc tiếp sao?

Bất tri bất giác, đi tới khu gần trường học đại học, quán ven đường có bán mực xiên nướng, cô tâm huyết dâng trào mua hai xâu, ngồi trên ghế đá bên đường, vừa ăn vừa xem những sinh viên đại học qua lại nhộn nhịp, lại vẫn có một chút cặp tình nhân.

Trẻ tuổi như bọn họ thật tốt.

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng cảm thán, chợt đột nhiên, bên cạnh người thêm một người.

Kha Dịch Thần luôn là như thế này đột nhiên xuất hiện, nhìn thấy anh ta, cô theo bản năng liền muốn đứng dậy, bị Kha Dịch Thần lôi kéo ngồi xuống!

Một xiên mực nướng trong tay cô còn không có ăn xong bị anh ta đoạt đi rồi, người đàn ông anh tuấn bắt phàm, vậy mà ngồi ở đây ăn, những nữ sinh đi ngang qua tò mò nhìn bên này, thèm muốn nhìn người đàn ông anh tuấn đẹp trai kia, ngồi ở ven đường ăn mực xiên nướng.

"Kha Dịch Thần, anh lại muốn như thế nào?!" Hạ Nhất Nhiễm buồn bực thấp giọng nói.

Cô chưa từng quen Đường Hạo Nam từng nói qua với cô, chuyện Kha Dịch Thần.

Cô một mực đề phòng anh ta.

Kha Dịch Thần liếc cô, lấy khăn tay trong Tây phục, lau miệng. "Có cần phải giống như cùng đề phòng cướp, mà đề phòng anh không? Nhiễm Nhiễm, anh giống như cũng chưa làm qua cái chuyện gì thật có lỗi với em đi?"

Kha Dịch Thần nói xong, đuôi phải duỗi thẳng, từ trong quần tây lấy ra hộp thuốc lá, rút một cây, nhanh chóng đốt.

Dáng vẻ anh ta nghiêng đầu bật lửa, xem ra phong nhã, hơi vô lại.

Cô đứng dậy liền đi, anh ta lập tức bật dậy, giữ cổ tay cô lại, "Anh...!"

"Theo anh cùng đi dạo một chút đi, thật lâu không có tới trường học rồi!" Thái độ của Kha Dịch Thần, cực kì thành khẩn, cô đâu nào phản kháng được, cánh tay bị anh ta bá đạo nắm chặt, bị anh ta túm chặt, từ cửa bên trường học, đi vào.

Ban đêm trường học không tính an tĩnh, cũng không phải tiếng động lớn ồn ào, sau ký túc xá nam sinh là sân bóng rổ, lại vẫn có mấy nam sinh đang chơi bóng.

"Còn nhớ rõ không? Anh trước kia là đội trưởng của đội bóng rổ trường chúng ta!" Dưới ánh trăng, Kha Dịch Thần cười nói, tươi cười sang sảng, lộ ra hai hàng răng trắng tinh, thật là đẹp mắt.

"Khi đó, em vẫn là thành viên đội cổ động viên của trường!" Anh ta nhìn Hạ Nhất Nhiễm, trầm giọng nói, Hạ Nhất Nhiễm cũng nghĩ tới đoạn năm tháng thanh xuân thời niên thiếu kia.

Đúng vậy, cô trước kia cùng Kha Dịch Thần quan hệ quả thật rất không tệ, nhất là, ý thức được chính mình đối Đường Hạo Nam càng ngày càng không cách nào khống chế tình cảm khi đó, cô sẽ cố ý cùng nam sinh khác thân thiết, ý đồ phân tán lực chú ý của mình đối với Đường Hạo Nam.

Cũng là để cho Đồng Y Mộng không hoài nghi linh tính.

Kha Dịch Thần lại lôi kéo cô đi về phía trước, Hạ Nhất Nhiễm nhìn những cảnh vật cảnh còn người mất này, nghe Kha Dịch Thần nói những chuyện trước kia, cảm giác cực kỳ xa xôi.

Bị anh ta lôi kéo ở trong hoa viên ngồi xuống, đêm nay Kha Dịch Thần, để cho Hạ Nhất Nhiễm không bài xích như vậy.

"Nghe nói anh đang âm thầm đối phó Đường Hạo Nam? Tại sao?" Cô nhin không được hỏi.

Kha Dịch Thần nở nụ cười, "Thương trường không phải là như vậy sao, anh tranh tôi cướp, có cái gì không đúng?"

"Vây cũng không thể dùng những thủ đoạn không đứng đắn đi?!"

"Anh lúc nào thì dùng thủ đoạn không đứng đắn đối phó anh ta rồi hả? Em thấy được, hay vẫn lại là Đường Hạo Nam nói với em?" Kha Dịch Thần cực kỳ không vui hỏi, đáng vẻ giống như bị oan uổng vô cùng.

Hạ Nhất Nhiễm cũng hồ nghi nhìn anh ta, trong lòng cô kỳ thật vẫn lại là nghiêng về phía Đường Hạo Nam.

Bất luận anh đối với cô như thế nào, địa vị cùng uy tín của anh ở trong lòng cô, vẫn là không cách nào lay động.

"A ha... Đường Hạo Nam rốt cuộc cho em uống bữa mê thuốc lú gì rồi hả? Cho dù anh ta thương tổn em như thế nào, cho dù anh ta nói cái gì, em đều đã tin tưởng anh ta!" Kha Dịch Thần nói xong, tức giận đứng lên, đi nhanh rồi đi.

...

Đêm đã khuya, sinh viên phần lớn đều đã trở về ký túc xá, con hẻm nhỏ bên cạnh thông hướng trường học, đã không còn người nào.

Cô một người đi một mình trong con hẻm, ánh trăng sáng trong rọi ở trên người, vào thu, gió đêm lạnh bạc.

Di động trong túi xách giống như đang chấn động, mơ hồ cảm thấy được là Đường Hạo Nam gọi tới, chần chờ hướng trong túi xách sờ soạng, tìm xiết chặt.

Đã mấy ngày không liên hệ rồi.

Ngay khi cô cúi đầu tìm điện thoại, nghe được tiếng xe máy phân khối lớn đến gần, ngừng đầu, chỉ thấy một người đàn ông cưỡi xe máy, hướng tới phía bên cô vọt tới.

Hạ Nhất Nhiễm mạnh kinh hãi, một giây sau, cô không chút suy nghĩ, xoay người bỏ chạy...

"Đáng chết! Nghe điện thoại đi!" Trong thư phòng, Đường Hạo Nam xem màn hình điện thoại di động, cắn răng, kích động nói.

Thân thể đột nhiên bị người từ phía sau ôm lấy, toàn thân anh ngẩn ra, vội vàng đưa điện thoại di động nhét vào túi quần.

"Anh Hạo Nam... Anh đang gọi điện thoại với ai vậy?" Đồng Y Mộng tò mò hỏi.

Ahuhu, tui thật lười T~T

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Chân tướng thật sự năm đó

Điện thoại bị Đường Hạo Nam nhanh chóng nhét vào trong túi quần, nhưng mà, Đồng Y Mộng lại nghịch ngợm từ trong túi quần anh lấy điện thoại ra, "Đã trễ như thế, khẳng định đang bận chuyện công việc đi? Điện thoại tịch thu, nhanh đi ngủ!"

Cô ta cũng không nhìn màn hình điện thoại di động, chỉ bá đạo nhìn anh, khuyên anh đi ngủ.

Điện thoại bị Đồng Y Mộng đoạt đi, Đường Hạo Nam thật là khản trương, chẳng qua, cô ta giống như cũng không muốn xem lịch sử trò chuyện, chỉ là đang quan tâm anh!

"Đi mau thôi! Trở về phòng tắm rửa đi ngủ đi!" Đồng Y Mộng đem di động của anh nhét vào túi áo ngủ, giúp anh đi tới ngưỡng cửa, Đường Hạo Nam dựa theo cô ta đi xuống lầu, Đồng Y Mộng đi theo anh vào phòng ngủ chính, đem Đường Hạo Nam tiến đến buồng vệ sinh...

Đêm xuống, trong ngõ hẻm nhỏ đen sì, người con gái bị buộc đến góc tối.

Người đàn ông thân hình thô to, đem cô ngăn ở góc tường, cô hoảng hốt, sợ hãi, mò mẫn di động, lướt tìm số Đường Hạo Nam. May mà nghe được tiếng đang quay số trong điện thoại, gắt gao nhìn chăm chăm kẻ bắt cóc trong bóng đêm, đưa điện thoại di động dán tại bên tai, chỉ cần Đường Hạo Nam nghe điện thoại, cô liền không có chuyện gì rồi.

Lúc gặp được nguy hiểm thời điểm, người trước tiên cô nghĩ đến vẫn lại là Đường Hạo Nam!

Đồng Y Mộng ngồi ở bên giường, xem màn hình điện thoại di động đang báo hiệu có cuộc gọi đến là "Đường phu nhân", trong hai mắt phát ra ác độc, ghen ghét.

Anh vậy mà đem số điện thoại của Hạ Nhất Nhiễm lưu thành "Đường phu nhân"!

Không chút do dự ấn nút từ chối không nhận, sau đó, đem cuộc gọi bị từ chối này xóa bỏ khỏi lịch sử cuộc gọi!

"Số điện thoại bạn gọi hiện đang bận, vui lòng gọi lại sau!" Lúc cô nín thở chờ đợi Đường Hạo Nam nghe điện thoại khi đó, điện thoại vậy mà bị từ chối không nghe rồi!

Hi vọng dấy lên nháy mắt sụp đổ, tím như là bị hung hăng đâm một đao!

Lúc cô gặp được nguy hiểm gọi điện thoại xin giúp đỡ anh khi đó, anh từ chối không nghe, tại sao từ chối không nghe?

Là đang ở cùng với Đồng Y Mộng đi?

Tuyệt vọng chính là, kẻ bắt cóc hung ác bắt được cổ tay cô, cầm thật chặt, di động trong tay rơi xuống, "Anh là ai?! Cứu mạng! Ừm...!"

Cô thét chói tai, kẻ bắt cóc bưng kín miệng cô, kéo cô hướng đến cuối ngõ hẻm đi đến!

"Nhiễm Nhiễm!" Âm thanh thuộc về Kha Dịch Thần đột nhiên vang lên, trong tuyệt vọng, cô giống như lại thấy được hi vọng, hai chân càng không ngừng đánh đá, kẻ bắt cóc ăn đau, lộ ra sơ hở làm cô thoát ra được.

Hạ Nhất Nhiễm liếc nhìn hướng đến chỗ Kha Dịch Thần cách đó không xa chạy đến, lúc này kẻ bắt cóc từ sau thắt lưng lấy ra một con dao phay hướng tới cô đuổi theo.

Kha Dịch Thần cũng là bị kẻ bắt cóc hung hãn kiêu ngạo kia làm sợ run lên, mắt thấy đối phương muốn vung dao phay xuống, anh nhanh hơn bước chân, Hạ Nhất Nhiễm cảm giác chính mình sắp ngã sắp xuống, "A Thần!"

Nháy mắt tiếp theo, thân thể rơi vào trong ngực Kha Dịch Thần, con dao phay của kẻ bắt cóc cũng hạ xuống, Kha Dịch Thần không chút suy nghĩ xoay người, dùng lưng chính mình, vì cô cản một dao kia!

Lưỡi dao sắc bén cắt qua tây trang vải dệt, cắt vỡ da thịt, "A!"

Kha Dịch Thần thân thể căng cứng, phía sau truyền đến đau đớn, kẻ bắt cóc thuận thế vừa muốn chém thêm lần nữa, Kha Dịch Thần phản ứng nhanh nhẹn đem Hạ Nhất Nhiễm trong lòng đẩy ra, "Chạy mau!"

Kha Dịch Thần rống to, Hạ Nhất Nhiễm trở mắt nhìn con dao phay kia lại hạ xuống, hướng tới lưng của anh ta chém tới.

"Không..." Cô kinh hô lắc đầu, chỉ thấy Kha Dịch Thần xoay người đi, tránh thoát được lưỡi dao, anh nâng lên chân dài, hướng tới người đàn ông kia hung ác đá tới.

Hạ Nhất Nhiễm ngu ngơ nhìn Kha Dịch Thần cùng kẻ bắt cóc đang đo sức, một mùi máu tươi ở trong không khí lan tỏa, cô muốn gọi điện thoại báo cảnh sát, điện thoại cũng đã không biết tung tích.

Kha Dịch Thần bản lĩnh rất không tệ, lái xe của anh giờ phút này cũng tới rồi, kẻ bắt cóc kia thấy tình thế không ổn, lập tức chạy trốn.

"Kha tổng!"

"Tôi không sao... Nhiễm Nhiễm..."

"A Thần!" Hạ Nhất Nhiễm bị dọa ngốc cũng vọt tới.

"Em không bị thương đi?!" Kha Dịch Thần chịu đựng đau đớn, trầm giọng hỏi.

"Không, không có... Nhưng mà anh...!"

Cô kích động lắc đầu, nỉ non, nghe thấy được dày đặc mùi máu tươi.

"Ngốc. Đừng khóc... Anh không sao! Thân thủ của anh rất tốt! Hi..." Kha Dịch Thần ra vẻ thoải mái mà cười nói, sau lưng đau rất, khiến anh ta hít vào ngậm khí lạnh.

"Kha tổng! Nhanh đi bệnh viện đi!" Lái xe đỡ Kha Dịch Thần, trầm giọng nói, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đi theo, hướng tới đầu ngõ cách đó không xa đi đến.

Sau khi lên xe, cô mới nhìn rõ vết thương sau lưng Kha Dịch Thần.

Tây phục bị mở ra, áo sơ mi trắng bị máu nhuộm đỏ, một đường dài miệng vết thương sâu, da tróc thịt bong có thể nhìn được xương.

Cô che miệng, không đành lòng nhìn thẳng nhìn lưng của anh ta.

"Hi... Chú Trương! Không cần đi bệnh viện! Đưa tôi đi biệt thự trên đảo! Phải giữ bí mật, không để bên ngoài biết được!" Kha Dịch Thần gắng giữ tỉnh táo, đối với lái xe ra lệnh.

"Tại sao không đi bệnh viện?! Miệng vết thương của anh thật sự rất sâu!!" Hạ Nhất Nhiễm lớn tiếng nói, khó hiểu cách làm của Kha Dịch Thần, trong xe tràn ngập mùi máu tươi nồng đặc, miệng vết thương của anh ta còn đang không ngừng chảy máu, nằm úp sấp ở trên ghế ngồi, cô ngồi chồm hổm ở bên cạnh.

"Nhiễm Nhiễm! Nếu chuyện anh bị thương bị truyền ra ngoài, sẽ ảnh hưởng thị trường chứng khoán của Khang Diệp!"

"Đều đã lúc nào, anh còn muốn lo cho công ty?!" Hạ Nhất Nhiễm tức giận phản bác, cảm thấy được quá buồn cười.

Sinh mệnh an toàn mới là điều quan trọng, hay vẫn lại là công ty quan trọng hơn?

"Yên tâm đi... Anh không chết được... Nhiễm Nhiễm, lấy khăn mặt, giúp anh... Cầm máu!" Kha Dịch Thần cười nói, tươi cười trắng bệch, hít từng đợt khí lạnh.

Hạ Nhất Nhiễm phản ứng kịp, vội vàng đi tìm khăn mặt, cô từ từ nhắm hai mắt, đè lại miệng vết thương.

"Hi!" Kha Dịch Thần ăn đau, cắn chặt răng, hai tay bám vào tay vịn sofa, cho dù là con người rắn rỏi, bị thương như vậy, cũng đủ khiến người ta đau đớn, mồ hôi lạnh chảy ròng.

...

Đồng Y Mộng là bị Đường Hạo Nam đỡ trở về phòng ngủ chính mình, cô vốn làm nũng muốn cùng ngủ chung.

Đây là phòng của anh cùng Hạ Nhất Nhiễm, làm sao có thể cho người con gái khác tiến vào chiếm giữ.

Thì ra trong lúc bất tri bất giác, cô ở trong lòng anh, cũng có một chút tồn tại đặc biệt.

Một lần lại một lần gọi vào di động Hạ Nhất Nhiễm, vẫn không người nghe máy, về sau trực tiếp không liên lạc được.

Anh ngồi trên giường lớn trông trái, lấy đến gối đầu của cô, ôm vào trong ngực, hít lấy hương vị chỉ thuộc về cô còn lưu lại.

"Hạ Nhất Nhiễm, em chết đi đâu rồi hả?!" Anh nói giọng khàn khàn, ôm chặt gối đầu, bỏ khuyết trống rỗng trong lòng ngực.

Tô Tiểu Quả gọi điện thoại tới thời điểm, Đường Hạo Nam lập tức nghe máy, anh mới vừa muốn gọi điện thoại cho Tô Tiểu Quả.

"Đường Hạo Nam! Hạ Nhất Nhiễm có còn ở bên cạnh anh hay không?!"

Quả nhiên, cô không thấy nữa! Cả người anh liền cảm thấy không yên.

"Không có, cô ấy gần đây không phải cùng với cô sao?!" Đường Hạo Nam không bình tĩnh hỏi lại.

"Cùng với tôi, tôi đối với chị ấy là gì?! Anh mới đúng là chồng của chị ấy! Tại sao anh cái người chồng này vẫn không có ở bên người chị ấy?!" Tô Tiểu Quả tức giận hỏi lại, cô lại vẫn ở trong tiệm chờ Hạ Nhất Nhiễm.

Cho rằng Hạ Nhất Nhiễm lại không yên đi tìm Đường Hạo Nam rồi.

Ai biết cô căn bản không cùng với Đường Hạo Nam, Tô Tiểu Quả lần này càng khấn trương rồi.

Tô Tiểu Quả hiểu biết tính tình Hạ Nhất Nhiễm, ở mặt ngoài xem ra thật bình tĩnh, trong lòng khẳng định là khổ sở, sợ cô luẩn quẩn trong lòng suy nghĩ lung tung sẽ xảy ra chuyện gì.

Đường Hạo Nam bị cô phản bác làm cho ngậm miệng.

"Thôi, liên tính chị ấy có xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, chắc là anh cũng sẽ không yêu thương chị ấy!" Tô Tiểu Quả phản bác xong, lập tức cúp điện thoại.

Xảy ra chuyện ngoài ý muốn...

Lời Tô Tiểu Quả nói, chọc thẳng vào trái tim anh, chợt đột nhiên, trong lòng liền khủng hoảng rồi.

Vội vàng đứng dậy, cầm lấy chìa khóa xe ra khỏi phòng ngủ.

Bên ngoài truyền đến tiếng động cơ SUV, Đồng Y Mộng vội vàng chạy tới cửa sổ, nhìn chiếc xe đỏ thẫm kia rồi đi, cô ta cắn chặt môi dưới.

Là đi tìm Hạ Nhất Nhiễm đi?!

"Này... Chuyện đó làm thế nào rồi?!" Trong phòng ánh sáng mờ nhạt, người con gái lạnh lùng hỏi.

"Mộng Mộng à, để cho cái tiểu tiện kia nhân chạy thoát rồi! Là Kha Dịch Thần cứu cô ta!" Cố Tú Vân quần áo ngủ đứng ở hàng hiên, nắm di động, nhỏ giọng nói.

Cái nhà cũ kỹ này cách âm rất kém cỏi.

"Bà vậy mà để cho cô ta chạy thoát! Bà còn có chút tác dụng nào không?! Bốn năm trước như vậy, bốn năm sau vẫn lại như vậy...!" Đồng Y Mộng cảm xúc xem ra có phần không khống chế được, giống như nghĩ tới chuyện gì để cho cảm xúc của cô ta trở nên kích động.

Cố Tú Vân nghĩ đến chuyện bốn năm trước, áy náy hạ giọng trấn an cô ta: "Mộng Mộng, con ngoan của mẹ, con đừng kích động, bình tĩnh một chút! Cô ta bị Kha Dịch Thần cứu, không phải cái chuyện xấu! Đường Hạo Nam thấy bọn họ cùng một chỗ, khẳng định sẽ hiểu lầm! Chuyện bốn năm trước, không ai biết đến, ngoan, cha mẹ sẽ giúp con xử lý!"

Đồng Y Mộng thở hổn hển, tay trái nắm chặt thành quả đấm, móng tay đâm vào trong thịt, "Các người tốt nhất xử lý tốt chuyện Hạ Nhất Nhiễm cho tôi! Cho dù là giết chết cô ta, cũng không thể khiến cô ta đạt được Đường Hạo Nam!"

Sau khi cúp điện thoại, cô ta lên giường, đem chính mình bao quần vào trong chăn, rồi sau đó, phát ra tiếng rên rỉ nức nở.

Chuyện bốn năm trước, giống ác mộng, hành hạ cô ta!

Ác mộng kia không phải là nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm cùng Đường Hạo Nam ở trên giường với nhau.

Mà là...

Chuyện năm đó, quả thực là tự lấy tang đá đập chân mình!

Chỉ chốc lát sau, cô ta liền gặp ác mộng, trong ác mộng, một người đàn ông trung niên đầu hói bụng phệ đè cô ta ở dưới thân, hung hăng hành hạ. Không phải Đường Hạo Nam mà cô ta hi vọng.

(P/s: Nơi này là sự thật năm đó. Hẳn là, mọi người đã có thể đoán được)

...

Đường Hạo Nam vô số lần gọi vào máy Hạ Nhất Nhiễm, luôn luôn giọng nói nhắc nhở không kết nối được.

Trong đêm khuya mọi âm thanh đều tĩnh lặng, nhà cũ bốn phía tối như mực, giống một tòa nhà ma ám, không có một chút hơi thở của con người. Anh tèo tường đi vào, tìm đến căn phòng ngủ ở lầu hai kia, mở đèn...

Trong phòng sắp xếp được ngay ngắn chỉnh tề, giường cũng ngay ngắn chỉnh tề...

Cô không có ở nhà.

Đường Hạo Nam sợ sệt nhìn toàn bộ trong phòng, tâm hoảng ý loạn, "Hạ Nhất Nhiễm! Em đi đâu rồi hả?!"

Anh trầm giọng hỏi, mới ý thức đến giọng của chính mình vô cùng khàn khàn, thậm chí hỗn loạn có chút run rẩy.

Trong bóng đêm, anh mở ra chiếc Jeep màu đỏ, nhanh như điện chớp chạy hướng bờ sông.

Mỗi lần cô thương tâm khổ sở, đều đã đi đến chỗ này.

Lần này, có thể hay không còn đang ở đó? Lại sẽ cùng ai ngồi ở trên bờ sông uống rượu? Đối với người nào nói hết đau khổ trong lòng?

Tim, bởi vì cô mà đau.

Không khởi tăng tốc độ xe, không đến mười phút, đã chạy tới bến tàu, đáng tiếc, cô không có ở đây.

Đã vào thu mùa, gió đêm hỗn loạn hơi chút vắng lặng, Đường Hạo Nam một mình một người trên bờ đê, đốt điếu thuốc, ngồi ở bến tàu nuốt mây nhà khói, tầm mắt lạc trên mặt sông.

Ban đêm nước sông là màu đen.

Vô biên vô hạn đen tối, cắn nuốt anh, trong đầu, là khuôn mặt Hạ Nhất Nhiễm, làm sao cũng không xóa đi được.

Nghĩ đến cô, anh lại mạnh mẽ hít khói, giờ phút này, rất muốn lập tức tìm đến cô, ôm chặt lấy.

Đường phu nhân của anh...

Cô tới cùng đi đâu rồi hả?!

Cực kỳ sợ hãi cô gặp chuyện không may, sợ cô xảy ra cái gì ngoài ý muốn...

Ai nói, liền tính cô xảy ra chuyện ngoài ý muốn, anh cũng sẽ không đau lòng?

Chỉ là một chốc tìm không thấy cô, anh liền tâm hoảng ý loạn rồi.

Cực kỳ sợ hãi mất đi cô.

Này, chính là tình yêu đi?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Người phụ nữ của tôi, liền tính tôi không cần, người khác...

Bắt đầu từ lúc nào, cô đã ở trong lòng anh cấm cộc dựng trại?

Thậm chí, thay thế được địa vị Đồng Y Mộng ở trong lòng anh.

Lúc này Đường Hạo Nam, bất chợt phát hiện những thứ này.

Thất thần sững sốt thật lâu, anh mới đi lái xe, tiếp tục tìm kiếm Hạ Nhất Nhiễm, lục soát khắp phố lớn ngõ nhỏ Sùng Xuyên, một đêm chưa từng chợp mắt.

...

Hạ Nhất Nhiễm cùng Kha Dịch Thần đang ở trên đảo nhỏ thuộc eo biển Lâm Hải Sùng Xuyên.

Biệt thự, đèn đuốc sáng trưng.

Kha Dịch Thần cố ý không đi bệnh viện, lái xe đưa bọn họ đến nơi này, có bác sĩ tư nhân đến, đã giúp anh ta xử lý vết thương sau lưng, vết chém phải khâu mười mấy mũi.

Giờ phút này, Kha Dịch Thần đã nằm sấp trên giường ngủ thiếp đi.

Cô bung chén nước ấm, ngồi ở bên giường, nghĩ đến chuyện đã xảy ra tối hôm qua, lòng vẫn còn sợ hãi.

Không ngờ chính là có người cố ý muốn hại cô?

Một mối suy nghĩ những thứ này, khổ sở nhất là, khi cô rơi vào nguy hiểm gọi điện thoại cho anh, anh lại từ chối không nghe...

Khẳng định là Đồng Y Mộng ở đó, không nghe máy sao?

Cô nở nụ cười, hít một hơi thật sâu, rửa đầu, cường bạo đem nước mắt bức trở về.

Anh đối với cô không phải vô tình, chẳng qua, tình cảm dành cho cô không có nhiều như cho Đồng Y Mộng.

Nhìn đến Kha Dịch Thần nằm trên giường khi đó, tâm tình càng thêm cảm xúc lẫn lộn khó tả.

Anh ta tại sao liều mình cứu cô?

Giống như khi cô cứu Đường Hạo Nam cũng rất dứt khoát, kiên quyết như vậy.

Ngay cả như vậy, cũng chưa từng quên những lời Đường Hạo Nam nói với cô, Kha Dịch Thần cực kỳ phức tạp.

...

Lúc Đường Hạo Nam tỉnh lại, phát hiện chính mình tựa vào trên sofa nhà Lục Ngô Hàn, vậy mà ngủ thiếp đi.

Anh đi khắp nơi tìm kiếm đến gần sáng mới tìm tới nơi này, sau đó tới Lục Ngô Hàn cũng phái người đi tìm rồi.

Lúc này, Lục Ngô Hàn bung một bình cà phê mới vừa pha xong đi đến, ở đối diện ngồi xuống, Đường Hạo Nam từ trên ghế sofa đứng dậy.

Lục Ngô Hàn chuyển cái cốc ở trước mặt anh, rót cho anh ly coffee.

Đường Hạo Nam toàn thân suy sút ngồi dậy, bung lên ly sứ trắng, một ngụm đem cà phê đen uống hết.

Cổ lẽ do cà phê kích thích, khiến cho đầu óc chóiang vằng của anh tỉnh táo lại không ít.

Nâng cổ tay nhìn thời gian, lại xem điện thoại di động, không một cuộc gọi nhớ.

Lục Ngô Hàn ở đối diện ngồi xuống, uống cà phê, mỗi động tác giờ tay nhắc chân, lộ ra khí chất bình tĩnh.

Đường Hạo Nam nhìn cậu mình, nghĩ đến trước đó vì Hạ Nhất Nhiễm mà cùng cậu đánh một trận, ngực có chút buồn bực khó chịu. Nhưng mà, người đó tới cùng là cậu anh.

Lục Ngô Hàn đặt ly coffee xuống, ngẩng đầu, nhìn Đường Hạo Nam ở đối diện nhìn qua mặt tinh thần không phấn chấn, "Tim không thấy con bé, hỏi hận sao?"

Anh trầm giọng hỏi, trong lòng cũng gấp, đến bây giờ còn không có tin tức Hạ Nhất Nhiễm, rất sợ cô đã xảy ra chuyện.

Đường Hạo Nam nâng mắt, liếc mắt nhìn cậu mình, vẻ mặt không vui, "Người hà tất nói móc con!"

Nói xong, đứng lên.

"Con ngồi xuống cho ta!" Lục Ngô Hàn nghiêm khắc nói.

"Lục Ngô Hàn! Tôi kính trọng người là trưởng bối của tôi, nhưng không có nghĩa là tôi dễ bị người đùa giỡn! Hạ Nhất Nhiễm là người phụ nữ của tôi, người mơ tưởng tranh chấp!" Đường Hạo Nam đâu nào chịu nghe anh nói, giống một con báo dữ bị chọc giận, hai mắt đỏ đầy tia máu, đôi con ngươi sắc bén, hung tợn trừng mắt nhìn Lục Ngô Hàn ở đối diện so với anh thành thực, cường tráng.

Lại bị anh làm rõ, Lục Ngô Hàn có chút chột dạ.

Trùng mắt lại, hừ lạnh một tiếng, đứng lên.

Giữa hai người đàn ông chỉ cách một cái bàn trà, chiều cao xấp xỉ, tầm mắt tương đối, "Con nếu là đối tốt với cô ấy, ta có thể cướp đoạt với con?!"

Lục Ngô Hàn không bình tĩnh rống, âm thanh đinh tai nhức óc, "Lục Ngô Hàn ta không phải kẻ hạ lưu thích tranh đoạt với người khác! Bởi vì cô ấy là vợ của con, là cháu dâu của ta, ta một mực ân nhân! Vài năm nay, ta nhìn thấy cô ấy bị con ức hiếp, lạnh nhạt, nhìn cô ấy yên lặng chịu nhục, khoảng thời gian trước, nhìn các người cảm tình dịu đi, ta ở trong lòng cũng vì cô ấy cảm thấy vui mừng! Nhưng mà, Đồng Y Mộng kia vừa tỉnh dậy, con vậy mà lập tức phụ tình cảm của cô ấy!"

Giọng Lục Ngô Hàn nói nặng có khí phách, quát roi thẳng vào tim Đường Hạo Nam.

"Con nếu yêu Đồng Y Mộng, lúc trước tại sao trêu chọc cô ấy?! Con coi cô ấy như cái gì rồi hả?! Con bỏ quên cô ấy như vãi rách, nhưng có người nghĩ muốn nâng cô ấy ở lòng bàn tay coi như bảo bối! Con không quý trọng cô ấy, cũng chỉ có thể hối hận!"

"Người kia liền là người đi?!" Đường Hạo Nam tức giận hỏi lại.

"Không sai! Ta tính một người! Ta nghĩ, khẳng định còn có người đàn ông khác cũng là thương thức cô ấy, muốn quý trọng cô ấy!" Lục Ngô Hàn đứng lý hợp tình phân bác, cũng không cảm thấy được có gì dọa người.

Yêu liền là yêu thôi.

Thừa nhận, cũng chả có gì mất mặt.

Huống chi, anh là trước khi Hạ Nhất Nhiễm không kết hôn trước liền gặp được cô.

Lời Lục Ngô Hàn nói, để cho Đường Hạo Nam nháy mắt có cảm giác bốn bề đều là địch.

Lục Ngô Hàn, Kha Dịch Thần, Khương Dư Hằng..

Anh biết, đối với Hạ Nhất Nhiễm có ý, liền có ba người, còn có những người khác không, anh không biết.

"Ha... Người phụ nữ của tôi, liền tính tôi không cần, người đàn ông khác cũng mơ tưởng có được!" Anh khí phách lớn tiếng nói, anh sẽ không để cho Hạ

Nhất Nhiễm bị bọn họ cướp đi, cô là của anh, người cô yêu chính là anh!

Lược tiếp theo câu nói, Đường Hạo Nam bước lên một bước.

"Như thế là nói con nghĩ muốn một chân đứng hai thuyền, giữa Nhất Nhiễm cùng Đồng Y Mộng quanh quẩn trong cái vòng này không dứt sao?" Lục Ngộ Hàn càng giận, xông lên trước, ngăn trở đường đi của anh.

Vấn đề này để cho Đường Hạo Nam ngẫm miêng, đây cũng là vấn đề anh vẫn xoắn xuýt.

"Không có quan hệ gì với cậu! Tránh ra!" Anh nói xong, đem Lục Ngộ Hàn đẩy ra.

"Con lắc lư bất định như vậy, sớm muộn sẽ bức cô ấy đi!" Lục Ngộ Hàn lớn tiếng quát, anh tinh tường biết rõ cá tính Hạ Nhất Nhiễm.

Đường Hạo Nam ra khỏi biệt thự Lục Ngộ Hàn, gọi điện thoại cho Hứa Thành, vẫn lại là không có tin tức Hạ Nhất Nhiễm.

Mới vừa cúp điện thoại, Đồng Y Mộng liền gọi điện thoại.

"Anh Hạo Nam... Anh đi đâu rồi?" Giọng Đồng Y Mộng lo lắng truyền đến, Đường Hạo Nam ngồi ở trong xe, suy sút hút thuốc.

"Công ty nhất thời xảy ra chút chuyện, đang rất bận."

"Giọng của anh nghe qua giống như một chết đi, anh Hạo Nam, anh nhất định đừng làm một chính mình!" Đồng Y Mộng ôn nhu mà lo lắng nói, "Anh trước bận việc đi, em không quấy rầy anh, anh không cần lo lắng, em sẽ ngoan ngoãn uống thuốc, ăn cơm."

Đồng Y Mộng cảm thấy được, gần đây đem Đường Hạo Nam bám riết cho có phần chặt chẽ, cho nên, lạt mềm buộc chặt nói.

Quả nhiên, cô ta nói như thế, cũng làm cho Đường Hạo Nam cảm thấy được có chút áy náy, "Mộng Mộng, ngoan..."

"Uh'm! Anh Hạo Nam, anh tiếp tục bận việc đi, em đi rửa mặt rồi!" Giọng Đồng Y Mộng nhu thuận truyền đến, sau khi nói xong, lập tức cúp điện thoại.

Đường Hạo Nam thở một hơi, trong lòng thoải mái không ít, bỏ đi tàn thuốc.

Trong lúc vô thức, đi đến căn hộ chung cư của mình.

Trong nhà, vắng vẻ trống không, một chút sức sống, anh theo bản năng đi cửa phòng bếp, đứng ở cửa nháy mắt, giống như nhìn đến Đường phu nhân của anh đứng ở cạnh bếp, nhìn chăm chú khi đó, bên trong cái gì đều không có.

Anh cười khổ.

Rất nhớ món mỳ thịt bò cô làm.

Dạ dày đột nhiên liền quặn thắt lại một loại đau đớn truyền đến, anh ôm bụng, bước nhanh vào phòng ngủ, ngã xuống trên giường, cuộn thân thể, thừa nhận cơn đau bao tử hành hạ.

"Sao có thể không ăn sáng chứ, sẽ gây ra bệnh bao tử!"

Giọng Đường phu nhân ở bên tai vang lên, nhìn lọ thủy tinh cắm bó hoa Lavender cách đó không xa, lòng của anh so với dạ dày vẫn còn đau hơn.

"Em đi đâu rồi hả? Đường phu nhân..." Anh ní non, yết hầu khô rát tức nghẹn khó chịu, hốc mắt cay xè căng trướng cực kỳ khó chịu.

...

Kha Dịch Thần tỉnh lại khi đó, nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm nằm úp sấp ở bên giường, khóe môi không tự giác cong lên, vết thương sau lưng truyền đến đau rát, anh ta hít một hơi, thanh âm rất nhỏ nhưng lập tức đem Hạ Nhất Nhiễm bắt an ngủ không sâu giấc giật mình tỉnh dậy rồi.

"A Thần!" Hạ Nhất Nhiễm mở đôi mắt nhấp nhem buồn ngủ, nhìn đến Kha Dịch Thần dựa vào trên giường, vội vàng kêu hô.

"Hí... Thật đúng là đau, đau như kim châm vậy..." Kha Dịch Thần cười hít khí lạnh.

"Được rồi, tôi đi kêu bác sĩ!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong, vội vàng đứng lên, hai chân tê chân tê liệt, đau đến thân thể lay động, trực tiếp ngã ngồi lên trên giường..

Kha Dịch Thần thấy cô ngã xuống, chuyển người lại, thân thể Hạ Nhất Nhiễm trực tiếp lọt vào trong lòng anh ta, gối lên trên cánh tay anh ta!

Lúc Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc, Kha Dịch Thần nghiêng thân, một cánh tay cứng cáp nhốt chặt cô!

"A Thần! Tôi tê chân rồi!" Thân mật như vậy, để cho cô kinh hãi, vội vàng nói, có chút xấu hổ mặt đỏ.

Khuôn mặt tuần tú của Kha Dịch Thần xem ra có chút sa sút, trên cằm mọc đầy râu ria, khoe môi giờ lên, bàn tay lớn trực tiếp xoa gương mặt cô.

"Không tôi em không có việc gì!"

Người đàn ông giống như nhìn thấy trân bảo nhìn cô, trầm giọng nói.

Một cái chớp mắt, anh lộ ra tình chân ý thiết, để cho Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt.

Tôi hôm qua nếu không có anh ta, cô hiện tại không biết đã ra sao.

Sau khi Hạ Nhất Nhiễm hoàn hôn, vội vàng xoay đầu, tránh né tay anh ta, "A Thần, anh đừng như vậy, tất cả mọi người là người đã có gia đình!" Cô nghiêm chỉnh nói.

Không thể cùng anh ta có bất luận cái ám muội gì!

Kha Dịch Thần lại nở nụ cười, "Có vợ? Nhiễm Nhiễm, anh cũng không kết hôn, còn có, Đường Hạo Nam coi em như vợ của anh ta sao? Anh nghe nói, anh ta đã đuổi em ra khỏi Đường gia rồi."

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng ngồi dậy, xoay người xuống giường, "Anh đừng tưởng rằng tôi hôm qua đã cứu tôi, tôi sẽ cảm kích anh, tốt với anh! La phu nhân không phải vị hôn thê của anh sao? Anh đối với tôi như vậy, không sợ bà ấy nghĩ nhiều sao?"

"Tôi phải trở về rồi!"

"Anh không có vị hôn thê! Đó là che dấu tai mắt người đời mà thôi! Anh không thích La Kỳ, anh cùng bà ta chưa từng xảy ra chuyện gì! Anh đời này nhận định, người phù nữ của anh, chỉ có em!" Kha Dịch Thần không để ý vết thương sau lưng, sau khi xuống giường, rống lên, một tay kéo cô vào trong lòng mình, gắt gao ôm lấy.

Hạ Nhất Nhiễm giãy dụa, anh càng ôm cô chặt hơn!

"Em đừng động! Nếu không anh liền hôn em!" Người đàn ông bá đạo nói, lời nói thẳng thắn rõ ràng, Hạ Nhất Nhiễm bị dọa đến thật không dám động rồi.

Cầm người đàn ông để ở trên đỉnh đầu cô gái nhỏ, phía sau đau rát, cùng với nhớ nhung và áp lực nhiều năm qua như thế, để cho cô hòng anh ta uất nghẹn, "Nhiễm Nhiễm... Năm đó tại sao không theo anh đi chứ? Là vì anh nghèo sao?"

Kha Dịch Thần chưa sót hỏi.

Đó là một cái gai trong lòng anh ta.

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ tới anh ta thật sự vẫn nhớ đến chính mình, "Bởi vì tôi yêu Đường Hạo Nam! Bởi vì tôi rời đi, anh ấy liền không chiếm được cổ phần công ty Đường thị! Càng bởi vì, tôi thật sự nghĩ muốn gả cho anh ấy! Đây là nguyên nhân, Kha Dịch Thần, tôi căn bản là không có yêu anh! Anh không cần lại cưỡng cầu tôi!"

Cô bị ai nói.

Người cô yêu, không hoàn toàn thuộc về cô.

Người yêu cô, cô lại không thích.

Hiện thực chính là tàn nhẫn như vậy không theo lòng người.

Kha Dịch Thần nghe cô nói những lời này, lòng tràn đầy chua xót, làm sao có thể không ghen tị.

"Đường Hạo Nam không thích em! Hiện tại, anh ta lại cùng Đồng Y Mộng hòa hợp, em còn muốn tiếp tục yêu anh ta? Các người liền muốn ly hôn, em chắc chắn anh ta sẽ không ly hôn sao?"

"Tĩnh lại đi, anh ta yêu chính là Đồng Y Mộng! Anh ta đối với em, chẳng qua là nhất thời hứng thú! Anh mới đúng là người trước sau như một vẫn luôn yêu em!" Kha Dịch Thần đem cô từ trong lòng ngực kéo ra, hai tay giữ lấy bờ vai cô, nói nặng có khí phách.

Mọi người ngủ ngon. ~!~ Tui sẽ cố chăm hơn. Tự hứa với lòng □□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Cùng Đồng Y Mộng gặp mặt

Tất cả mọi người cho rằng Đường Hạo Nam không thích cô.

Chính bản thân cô cũng biết rõ.

Kha Dịch Thần thổ lộ cũng không thể khiến cô rung động.

"Anh đừng nói nữa! Anh ấy đối với tôi như thế nào, trong lòng tôi rõ ràng! Anh là người ngoài cuộc, anh làm sao có thể hiểu được?! Không cần lại chăm ngòi ly gián, tôi biết các người ai cũng cũng không muốn chúng tôi bên nhau! Kha Dịch Thần, liên tính tôi không cùng với anh ấy, cũng sẽ không đến bên anh! Anh chết tâm đi!"

Hạ Nhất Nhiễm tức giận rống to, tâm tình càng kích động, càng chứng tỏ cô bị đâm trúng điểm yếu rồi.

"Nhiễm Nhiễm! Em đừng lại lừa mình dối người nữa! Anh thừa nhận, anh nghĩ muốn cướp em đi, nhưng mà, anh còn chưa đề tiện vô sỉ tới mức cần giờ thủ đoạn chia rẽ tình cảnh của hai người!" Kha Dịch Thần phản bác, Hạ Nhất Nhiễm lắc đầu.

"Anh dám nói, Đường thị gần đây hai lần xuất hiện nguy cơ không có quan hệ gì với anh sao?"

"Không có!"

Kha Dịch Thần về mặt chắc chắn, để cho Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt, không phải anh ta, thì là ai?

"Thật không nghĩ tới, Đường Hạo Nam nói cái gì, em sẽ tin cái đó, mà anh, người bạn này, ở trong lòng em, vậy mà là kẻ tiểu nhân đề tiện vô sỉ!" Kha Dịch Thần cười khổ nói, anh ta đi đến mép giường, ngã ngồi trên giường, miệng vết thương phía sau đau rát, khiến anh nhú chặt mày.

"Người nào đối với em là thật lòng, thời gian sẽ chứng minh toàn bộ. Anh cũng hi vọng em sống vui vẻ hạnh phúc, hi vọng Đường Hạo Nam tên khốn kiếp đó có thể toàn tâm toàn ý đối với em..." Kha Dịch Thần cười khổ nói, cầm lấy hộp thuốc lá, liền muốn hút thuốc.

Hạ Nhất Nhiễm liền bước lên phía trước ngăn lại, "Anh đừng hút!"

Cô đoạt lấy hộp thuốc lá, trầm giọng nói, Kha Dịch Thần ngẩng đầu, hai mắt nhìn cô, khoe miệng nhếch lên, ngược lại lộ ra hàm răng trắng tinh.

"Vẫn là quan tâm anh, đúng không?" Kha Dịch Thần cười nói, Hạ Nhất Nhiễm tròn mắt nhìn anh ta.

"Tôi phải đi rồi!"

Nơi này không phải chỗ cô nên ở lại, Kha Dịch Thần có người chăm sóc, cô không cần thiết ở lại.

"Khi còn không tra được người tối hôm qua muốn hại em là ai, em ở lại đây mới an toàn!" Kha Dịch Thần trầm giọng nói, về mặt nghiêm túc.

Nghĩ đến cảnh ngộ tối hôm qua, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng vẫn còn sợ hãi.

"Tôi sẽ báo cảnh sát!"

"Báo cảnh sát vô dụng! Em có thể nghe anh không? Ở lại nơi này, anh hẳn không làm gì em!" Kha Dịch Thần lại đứng lên, đi đến trước mặt cô, hai tay giữ lấy bờ vai cô, cúi đầu, nhìn cô.

"Báo cảnh sát vô dụng, anh có thể điều tra ra là ai sao? Tôi ở lại chỗ này, La phu nhân có thể hiểu làm hay không?" Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh hỏi.

"Nhiễm Nhiễm, hiện tại Kha Dịch Thần không phải là cậu nhóc nghèo khổ hai bàn tay trắng năm đó rồi! Tin tưởng năng lực của anh, sẽ tra được! La Kỳ gần đây trở về nước Pháp, liên tính bà ấy biết, cũng sẽ không nói gì." Kha Dịch Thần trầm giọng nói, "Chờ vết thương của anh tốt lên một chút, chúng ta mới trở về thành phố, ở lại chỗ này, cực kỳ an toàn, tin tưởng anh!"

Kha Dịch Thần về mặt ôn nhu.

Hạ Nhất Nhiễm cau mày, suy nghĩ một hồi, "Vậy tôi trước ở lại này..."

Cô lo lắng còn sẽ có người hại chính mình, tạm thời trước trốn ở nơi này, ngoại trừ Tô Tiểu Quả cùng Lục Ngộ Hàn, không ai sẽ lo lắng cô đi đâu.

Nghĩ đến Đường Hạo Nam, tim, xiết chặt lại.

Anh sẽ đi tìm cô sao?

Sẽ sao?

Cô không xác định.

...

Hạ Nhất Nhiễm chỉ liên hệ Tô Tiểu Quả, Lục Ngộ Hàn bên kia không liên hệ.

Đường Hạo Nam làm sao cũng tìm không thấy cô, ngay cả nhà ga cùng sân bay đều đã tra qua. Cũng theo dõi Tô Tiểu Quả, thấy Tô Tiểu Quả cực kỳ bình tĩnh, cảm thấy được Hạ Nhất Nhiễm hẳn là không có chuyện gì.

"Anh Hạo Nam, anh gần đây xảy ra chuyện gì? Xem ra gầy rất nhiều..." Đồng Y Mộng thấy Đường Hạo Nam đi vào, tiến lên đón chào, nhu thuận đau lòng hỏi.

Nhìn Đồng Y Mộng kia vẻ mặt vô hại, anh cười cười, lắc đầu, "Mộng Mộng mấy ngày nay xem ra béo lên không ít, cùng trước kia một dạng xinh đẹp."

Anh nhéo nhéo đôi má non mềm của Đồng Y Mộng, cô ta khôi phục không tệ, vài ngày thời gian đã béo rất nhiều, không giống trước, gầy đến da bọc xương.

Đồng Y Mộng mặt đỏ, "Nào có, cảm giác chính mình so với trước kia già hơn rất nhiều, giống người vô dụng... Nhưng mà, em sẽ tiếp tục cố gắng tập vật lý trị liệu để mau phục hồi lại như trước kia!" Cô ta cười nói, vẻ mặt tích cực.

"Ngoan... Hào hảo cố lên, đừng làm cho anh lo lắng em." Nhìn Đồng Y Mộng suy nghĩ thoáng hơn, Đường Hạo Nam cũng thoải mái hơn, bụng mặt cô ta, vô cùng thân thiết ở trên đầu mũi cô ta hôn một cái.

"Uh'm!" Đồng Y Mộng lớn tiếng đồng ý, "Đúng rồi, anh Hạo Nam, Nhiễm Nhiễm đâu? Em thật sự rất nhớ cô ấy, cô ấy tại sao còn không có đến thăm em? Hoặc là, em đi tìm cô ấy cũng được!" Đồng Y Mộng vẻ mặt ngây thơ hỏi.

Nhìn Đồng Y Mộng ngây thơ hồn nhiên như vậy, nhớ lại đến chính mình trong lúc cô ta hôn mê, cùng với Hạ Nhất Nhiễm bên nhau, trong lòng không hiểu sao liền dâng lên một cảm giác áy náy, hiện tại, anh lại còn yêu Hạ Nhất Nhiễm rồi.

Kết hôn hơn bốn năm, vẫn không có giữ lấy Hạ Nhất Nhiễm, chính là không nghĩ muốn có lỗi với Đồng Y Mộng.

Nhưng mà, cuối cùng...

Vẫn không thể nào bảo vệ phòng tuyến kia.

Nếu Đồng Y Mộng biết rõ, cô ta sẽ rất khổ sở...

"Cô ấy đi công tác, còn chưa có trở lại, chờ cô ấy trở lại, anh sẽ giúp em hẹn cô ấy. Cô ấy vài năm nay cũng một mực nhớ đến em, vẫn hi vọng em sớm một chút tỉnh lại." Đường Hạo Nam nhẹ giọng nói.

"Vậy sao?" Đồng Y Mộng nhàn nhạt hỏi lại, giọng điệu có phần cổ quái, điểm ấy, bị Đường Hạo Nam bắt giữ rồi.

"Xảy ra chuyện gì? Không đúng sao?"

"Cũng không phải! Không có a... Em cũng không biết, có thể là em nghĩ nhiều rồi!" Đồng Y Mộng có phản ứng a ấp úng nói.

Đường Hạo Nam cũng không truy hỏi nữa, không có quan tâm tâm tư Đồng Y Mộng.

"Anh Hạo Nam, anh đừng ở chỗ này cùng với em nữa, anh xem ra cực kỳ tiêu tụy, vẫn lại là trở về phòng ngủ nghỉ ngơi đi!" Đồng Y Mộng sẵn sàng nói, Đường Hạo Nam có phần kinh ngạc, cô ta thực không giống trước, luôn bám người như vậy rồi.

Trên thực tế, cô ta trước kia cũng là rất hiểu chuyện, nghe lời.

Nghĩ đến trước kia, trong ánh mắt Đường Hạo Nam nhìn cô ta, hơn vài phần nhu tình.

"Anh đi nghỉ ngơi trước... Ngoan..." Nói xong, lập tức ra khỏi phòng.

Lại trở lại gian phòng ngủ chính kia, đã từng là nơi anh chán ghét trở về, anh ngã vào trên giường, từ hơi thở giống như còn có thể ngửi đến mùi vị của Hạ Nhất Nhiễm, là hương vị tươi mát tự nhiên, ngực không hiểu sao lại đau rồi.

Cái loại cảm xúc này cực kỳ khó chịu, hành hạ lục phủ ngũ tạng của anh.

Anh cuộn mình tại trên giường, tay lớn nắm chặt chăn gối, cắn răng, "Hạ Nhất Nhiễm...!"

Ngay lúc anh đau lòng đến thở không nổi, điện thoại đột nhiên vang lên, từ trên tủ đầu giường mờ mẫn được điện thoại di động, là dãy số xa lạ.

"Là em..." Thanh âm quen thuộc truyền đến, Đường Hạo Nam sợ sệt.

Ngược lại, tim nhói đau, "Hạ Nhất Nhiễm! Em emm chết ở đâu rồi?!" Anh mạnh ngồi dậy, lớn tiếng gầm thét, tay lớn nắm chặt di động, tim cũng xiết chặt.

Hạ Nhất Nhiễm ngồi bên bờ biển, nghe tiếng chửi rủa của anh, khóe miệng chua sót cong lên, có phần nản lòng thoái chí.

Thái độ của anh đối với cô liền không thể nào dịu dàng.

"Đường Hạo Nam, xin anh lúc nói chuyện có chút tôn trọng người khác đi." Cô bình tĩnh nói.

Trước đó cô gọi điện thoại cho anh, tại sao từ chối không nghe? Hiện tại sao lại lên giọng như vậy?

"Để cho anh tôn trọng em, em tôn trọng anh sao?! Không nói một tiếng trốn đi mất, em suy xét qua cảm thụ của anh sao?! Em có phải cảm thấy được cùng anh chơi trò mất tích, anh sẽ lo lắng cho em hay không?! Em cmm quả thực là nằm mơ! Mộng Mộng đều đã so với em hiểu chuyện!" Nghĩ đến vài ngày qua vì cô mà bản thân chịu đủ dầy vò cùng hành hạ, trong lòng cực kỳ buồn bực không vui, tức giận miệng không dẫn đo.

Lấy cô so sánh cùng Đồng Y Mộng, không thể nghĩ ngờ là chuyện khiến Hạ Nhất Nhiễm đau đớn nhất.

"Cô ấy là người trong lòng anh, đương nhiên là hoàn mỹ. Tôi ngày mai sẽ đi gặp Mộng Mộng, miễn cho lâu như thế không đi, để cho cô ấy hoài nghi." Hạ Nhất Nhiễm lạnh nhạt nói, có cảm giác chết tâm. Cũng không để ý trong lời Đường Hạo Nam cái gì mà cảm thụ.

Lời Hạ Nhất Nhiễm ở trong điện thoại, hiển nhiên để cho Đường Hạo Nam ngáy ngẩn cả người, anh căn bản không nghĩ tới, Hạ Nhất Nhiễm sẽ chủ động muốn gặp Đồng Y Mộng.

Anh cũng không cảm thấy được vui vẻ, ngược lại, trong lòng còn có điểm chua xót không hiểu.

Trong lòng anh cũng không nghĩ muốn Hạ Nhất Nhiễm ủy khuất ở trước mặt Đồng Y Mộng diễn trò, làm bộ không thích anh.

Giờ phút này thái độ cô lạnh nhạt làm cho anh cực kỳ kinh ngạc.

"Em là nói thật sao?" Không xác định hỏi, "Em hiện tại ở đâu? Anh đi tìm em, chúng ta trước gặp mặt nói!"

Mấy ngày không thấy, anh khẩn cấp muốn gặp cô.

Tuy vừa mới nổi giận với cô, nhưng kia cũng là bởi vì cô nên mới khẩn trương!

"Anh là sợ tôi ở trước mặt cô ấy vạch trần mọi chuyện sao? Anh yên tâm, tôi hẳn không làm như vậy! Không cần gặp mặt nói, anh tìm một chỗ hoàn cảnh an tĩnh, để cho tôi cùng cô ấy gặp mặt đi, đừng để cho phóng viên theo dõi cái gì." Ngồi ở trên bờ cát, nhìn mặt biển xanh thẳm, gió biển thổi vào mặt, cô bình tĩnh nói.

Ở trên đảo vài ngày, cô cũng đang làm cho trái tim tình lắng đọng lại, tận lực để cho chính mình không cần lại thương xuân bi thu, không cần tiêu cực.

Cố gắng lên hoạch cho tương lai, cố gắng qua được càng tốt.

Không có tình yêu, thật sự không có gì quá ghê gớm.

"Em làm sao vậy?!" Đường Hạo Nam ôm chặt gối đầu, kích động hỏi, "Em lập tức đi căn hộ bên kia, anh ở đó chờ em!"

"Tôi sẽ không đi! Đêm đó tại nhà cũ tôi đã nói qua, chúng ta sau này không cần lại đơn độc gặp mặt!" Cô trầm tĩnh thiết cự tuyệt, không thể lại tiếp tục lún sâu vào nữa, đã bắt đầu cố gắng từ bỏ anh rồi.

Một ngày làm không được, liền hai ngày, ba ngày, một tháng, một năm...

Một ngày nào đó sẽ từ bỏ.

Cô nói được quyết tuyệt như vậy, lòng Đường Hạo Nam tràn đầy bị thương, đau đến thở không nổi, "Em liền không muốn gặp anh nữa sao?!"

Nói không thích liền không yêu nữa rồi sao?

Hiện tại, giống như người không buông tay được là anh!

"Hạ Nhất Nhiễm! Em giỏi lắm!" Anh cắn răng nói, môi mọng đang run run, hốc mắt đỏ lên.

Nghe được phần nộ của anh, anh là một người đàn ông kiêu ngạo như vậy...

Nhưng mà, gặp mặt thì lại thế nào?

Lại không thể bạc đầu giai lão...

"Ngày mai ở chỗ nào gặp?" Cô bình tĩnh hỏi, trong giọng nói không có một chút bi thương.

"Vậy thì nhà hàng Thanh Nguyệt mà Mộng Mộng yêu thích nhất, tầng cao nhất trung tâm thương mại Đường thị!" Đường Hạo Nam mang theo ý tứ trả thù nói, đang nghe đến cô trầm mặc khi đó, khỏe miệng anh nhếch lên.

Cô khẳng định vẫn lại là đề ý!

"Được! Mấy giờ?" Hạ Nhất Nhiễm kèm chế chua xốt, hỏi.

Đường Hạo Nam ảo não, nói thời gian, cô lập tức liền cúp điện thoại, anh nghe trong di động truyền đến tiếng "tút tut", cắn chặt răng.

...

Đồng Y Mộng nghe nói cùng với Hạ Nhất Nhiễm gặp mặt, cực kỳ vui vẻ.

Ngày hôm sau, Đường Hạo Nam mang theo cô ta tới nhà hàng trước.

Hạ Nhất Nhiễm còn không có tới, anh không yên lòng dỗ dành Đồng Y Mộng ăn, đã khẩn cấp muốn gặp đến người phụ nữ đáng giận đã mất tích mấy ngày kia!

Hạ Nhất Nhiễm mới ra thang máy, Kha Dịch Thần từ một cái thang máy khác đi ra, cô kinh ngạc, "Anh sao cũng lên đây?"

"Anh đi cùng với em! Có anh ở đây, màn trình diễn này không phải càn chân thật? Em xem bọn họ, nhiều ân ái!" Kha Dịch Thần cắt ngang lời cô, nhìn về phía cửa sổ sát đất của nhà hàng, có thể rõ ràng nhìn đến vị trí bên cửa sổ, Đường Hạo Nam đang ở đút Đồng Y Mộng ăn cái gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Làm cô dâu xinh đẹp của anh

Hình ảnh ấm áp kia, khiến mắt cô bị thương.

Giống như trong nháy mắt, người đàn ông ấy đã không thuộc về cô rồi.

Nửa tháng trước, anh vẫn thuộc về cô, cùng cô như keo như sơn.

Làm sao không ghen tị, không đề ý đây?

Chẳng qua, anh vốn thuộc về Đồng Y Mộng.

Ghen tị cùng mất mát của cô, tất cả đều là gieo gió gặt bão!

Trong nhà hàng Đường Hạo Nam và Đồng Y Mộng, giờ phút này giống như đã về tới trước kia, ở trước mặt cô ân ái ái ái, như keo như sơn.

"Anh vẫn lại là dừng đến đó thì hơn!" Lãnh đạm nói với Kha Dịch Thần một câu, cô không muốn đem Kha Dịch Thần cũng kéo vào chuyện này, Đường Hạo Nam vốn có thành kiến với anh ta, thấy cô cùng với Kha Dịch Thần, khẳng định sẽ hiểu lầm.

"Anh nhất định phải đi!", nhưng mà, cổ tay đã bị Kha Dịch Thần bá đạo kéo lại, bị anh ta kéo vào nhà hàng.

Lúc Kha Dịch Thần nắm tay cùng Hạ Nhất Nhiễm xuất hiện, Đường Hạo Nam sững sốt, đem sùi cảo chấm vào nước tương, làm nước tương bắn tung tóe ra ngoài.

Đồng Y Mộng nhú mày, cô ta cũng sững sốt không kém, không nghĩ tới cô sẽ tới cùng Kha Dịch Thần, ngược lại, hóc mắt phiếm hồng..

"Nhiễm Nhiễm..." Cô ta kích động đứng lên gọi, đi tới trước mặt Hạ Nhất Nhiễm. Như là gặp được một người bạn tốt lâu năm.

So với lúc cô đến thăm cô ta ở bệnh viện, giờ phút này Đồng Y Mộng, béo lên không ít. Mái tóc màu đen, hẳn là tóc giả, không nhìn kỹ, thực nhìn không ra được. Mặc đầm búp bê đẹp ngọt ngào, cô ta nhìn vẫn là đáng yêu, vô hại như vậy.

Nhìn Đồng Y Mộng đầy sức sống như vậy, trong lòng giống làm đổ bình gia vị bình, các loại tư vị hòa trộn cùng một chỗ.

Mặc kệ nói thế nào, cô ta tỉnh lại, khôi phục khỏe mạnh, là chuyện cô muốn nhìn đến.

Cô là người ngay thẳng lương thiện, không nghĩ muốn gánh trên lưng nỗi áy náy này với Đồng Y Mộng.

Tầm mắt Đường Hạo Nam vẫn nhìn chăm chăm Hạ Nhất Nhiễm, cô vẫn là đáng yêu trước đây, mặc đồ công sở nhìn ra chừng chạc giới gian, một đầu tóc xoăn buông rơi, nhưng mà, người đứng bên cạnh lại là Kha Dịch Thần!

Anh vì bất ngờ, cho nên mới thất thần!

Cô và Kha Dịch Thần, tại sao đi cùng nhau?!

Nháy mắt, Đường Hạo Nam vốn kiêu ngạo liền nổi trận lôi đình!

"Mộng Mộng!" Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười, xúc động nói.

Một giây sau, hai cô gái ôm ấp ở một chỗ. Đồng Y Mộng hít hít mũi, hốc mắt Hạ Nhất Nhiễm cũng phấp phồng, vỗ nhẹ lưng cô ta, "Thật tốt, cô cuối cùng cũng tỉnh lại."

Đây là lời khách sáo, nhưng không phải giả vờ, nguyện vọng sinh nhật mấy năm qua của cô, đều là cầu nguyện Đồng Y Mộng nhanh tỉnh lại.

Đồng Y Mộng khóc thút thút, Hạ Nhất Nhiễm nhẹ nhàng mà vỗ lưng cô ta an ủi, rơi xuống hai giọt nước mắt, mũi cay cay khó chịu.

Nghĩ đến đoạn thời gian trước chính mình cùng Đường Hạo Nam bên nhau, trong lòng đột nhiên liền thấy áy náy với Đồng Y Mộng.

Thật giống như chính mình chia rẽ bọn họ.

"Mộng Mộng... Đừng khóc nữa..." Cô nhẹ giọng an ủi, tiếng khàn khàn, Đồng Y Mộng buông cô ra, cả mặt như hoa lê đẫm mưa.

Ánh mắt Hạ Nhất Nhiễm cuối cùng cũng rơi trên người Đường Hạo Nam kia, mỉm cười gượng gắt đầu, "Anh Hạo Nam, mấy ngày nay em luôn đi công tác, không thể lập tức cùng Mộng Mộng gặp mặt!"

Đáng yêu cô khách khách khí khí, khiến Đường Hạo Nam càng khó chịu.

Khóe miệng anh gượng gắt cười: "Đều ngồi xuống nói đi!" Nói xong, đỡ Đồng Y Mộng ngồi xuống.

Đồng Y Mộng lau nước mắt, hít cái mũi, nhìn Hạ Nhất Nhiễm ở đối diện, rồi sau đó, tầm mắt rơi vào trên mặt Kha Dịch Thần, vẻ mặt cô ta nghi hoặc, "Nhiễm Nhiễm, cô cùng anh A Thần..." Cô ta ngây thơ hỏi, vừa nghi hoặc nhìn Đường Hạo Nam.

"Bọn họ..."

"Anh Hạo Nam của cô không có nói với cô sao? Tôi với Nhiễm Nhiễm bên nhau rồi!" Kha Dịch Thần cướp lời mở miệng trước, lập tức ôm lấy bả vai Hạ Nhất Nhiễm, cất giọng nói, rồi sau đó gọi người phục vụ đến gọi cơm.

Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, Đồng Y Mộng lại kinh ngạc nở nụ cười, mà Đường Hạo Nam, sắc mặt thật sự khó coi!

Cho dù ghen ghét dữ dội cũng không có cách nào phát tiết được, sợ lộ ra sơ hở gì trước mặt Đồng Y Mộng.

"Thật vậy sao? Vậy thật là quá tốt rồi! Tôi nhớ rõ anh A Thần trước kia vẫn luôn theo đuổi cô!" Đồng Y Mộng kích động nói, quay đầu nhìn về phía Đường Hạo Nam, "Anh Hạo Nam, anh nói đúng không?"

Khóe miệng Đường Hạo Nam gượng gắt, cứng nhắc cười, giờ phút này Kha Dịch Thần đặc ý nhìn anh, mà Hạ Nhất Nhiễm lại là vẻ mặt mỉm cười tự nhiên.

"Ừ!" Trái lương tâm nói, giờ phút này hận không thể lập tức đem Hạ Nhất Nhiễm lôi đi.

Chết vẫn cô, rốt cuộc là tại sao?!

Tại sao tôi cùng với Kha Dịch Thần khốn kiếp này?!

"Nhiễm Nhiễm có thể hạnh phúc, anh Hạo Nam lần này có thể yên tâm rồi, anh A Thần, anh phải hảo hảo yêu Nhiễm Nhiễm đó..." Đồng Y Mộng vẻ mặt đơn thuần cười.

"Đó là đương nhiên, tôi sẽ đem cô ấy nâng niu trong lòng bàn tay mà cưng chiều!" Kha Dịch Thần cười nói, người phục vụ đi đến, anh ta gọi rất nhiều món Hạ Nhất Nhiễm thích ăn.

Toàn bộ những chuyện này, đều bị Đường Hạo Nam xem ở trong mắt, ghi hận ở trong lòng.

Anh để ý nhất chính là, quan hệ Hạ Nhất Nhiễm cùng Kha Dịch Thần giờ phút này rất thân mật!

Chẳng lẽ mấy ngày nay cô vẫn ở cùng Kha Dịch Thần?!

Cái loại cảm giác bị cô phản bội đột nhiên xuất hiện này, thật giống như cảm giác tức giận nắm đấm đó khi phát hiện cô cùng Kha Dịch Thần bỏ trốn, ghen tị

một dạng!

Ngược lại anh càng tin tưởng vững chắc, cô hẳn không phản bội chính mình, chỉ là kéo Kha Dịch Thần tới chọc tức anh, hoặc là diễn thật một chút, để cho Đồng Y Mộng an tâm.

Bốn người, bên ngoài vui vẻ cười nói, nhưng trong lòng, đều có tâm sự riêng.

Qua một lúc lâu sau, Đường Hạo Nam nói muốn đi hút thuốc, "Khách khí" mời Kha Dịch Thần cùng đi.

Hai người đàn ông đi rồi, chỉ còn lại có hai cô gái nhỏ, mặt đối mặt ngồi với nhau, Hạ Nhất Nhiễm ăn miếng lòng heo, ngẩng đầu khi đó, đối diện khuôn mặt đẹp ngọt ngào lại vô hại kia của Đồng Y Mộng.

Tươi cười của cô ta vĩnh viễn đẹp ngọt ngào như vậy, ánh mắt dịu dàng như nước, đáng người nhỏ xinh, vĩnh viễn một vẻ đẹp ngọt ngào đáng yêu, thật giống như những búp bê Barbie mà cô ta yêu thích.

Đẹp ngọt ngào như vậy, ôn nhu như vậy, liền ngay cả cô là con gái cũng đều cực kỳ thích, càng miễn bàn là đàn ông.

Đường Hạo Nam bốn năm trước kia vẫn thường ở trước mặt cô khen ngợi Đồng Y Mộng, khen ngợi cô ta ôn nhu, không giống cô, tính tình cực kỳ ngang ngược.

"Nhiễm Nhiễm, cô so với trước kia càng trưởng thành chính chắn hơn, thực hâm mộ cô, xem ra giống người cực kỳ có khả năng, là nữ cường nhân!" Đồng Y Mộng nhìn chăm chăm cô, ca ngợi nói.

Hạ Nhất Nhiễm bị cô ta nhìn chăm chăm có chút mất tự nhiên, hơn nữa không dám nhìn thẳng vào cặp mắt to trong suốt kia, cực kỳ chột dạ, cúi đầu ăn cháo che dấu.

"Chưa nói tới có khả năng, càng chưa nói tới là nữ cường nhân, tôi càng không phải người mà cô hâm mộ gì. Cũng là cô hạnh phúc nhất, vài năm nay, anh Hạo Nam một mực chờ cô tỉnh lại!" Cô chịu đựng trái tim đau đớn lạnh buốt, nhìn Đồng Y Mộng, giúp Đường Hạo Nam nói tốt.

Đường Hạo Nam cũng quả thật đợi Đồng Y Mộng hơn bốn năm, thời gian cô và anh bên nhau vừa vặn ba tháng.

Đồng Y Mộng nín thở, gật gật đầu, "Uh'm! Tôi biết! Lúc tôi hôn mê, thường xuyên nghe được anh ấy tại bên cạnh tôi, nói lời tình cảm... Thật giống như có tâm linh tương thông một dạng, tôi không nhớ bỏ lại anh ấy lại một mình, cho nên cuối cùng tỉnh dậy."

Đồng Y Mộng nói xong, hộc mắt liền đỏ, giọng khàn khàn, đáng vẻ cực kỳ cảm động lại thương cảm.

Cô ta như vậy, để cho Hạ Nhất Nhiễm quả thực càng thêm áy náy xấu hổ vô cùng!

"Uh'm... Cho nên, cô sau này muốn càng yêu anh ấy hơn, anh ấy mấy năm nay thật sự qua được không dễ dàng." Hạ Nhất Nhiễm rút tờ giấy lau mặt đưa Đồng Y Mộng ở đối diện, nói những lời này khi đó, lòng đau đến gần như muốn không chế không nổi cảm xúc chính mình.

Lại giống về tới trước kia, rõ ràng là người đàn ông chính mình yêu nhất, lại khuyên người con gái khác phải yêu anh nhiều hơn!

Hiện tại, cô rõ ràng mới là vợ của anh.

Bề ngoài tỏ ra bình tĩnh, lòng đã ồ ồ rỉ máu.

"Uh'm! Tôi nhất định cực kỳ yêu anh ấy, gần đây một mực tích cực tập vật lý trị liệu, rèn luyện thân thể, sớm một chút khỏe mạnh cường tráng, làm cô dâu xinh đẹp của anh ấy!" Đồng Y Mộng lau nước mắt, cười nói.

"Cộp!"

tay Hạ Nhất Nhiễm run lên, cái muỗng gổm súp trong tay rơi trên mặt bàn đá cẩm thạch, phát ra tiếng động thanh thúy.

"Nhiễm Nhiễm, cô làm sao vậy? Tôi nói sai cái gì sao?" Đồng Y Mộng hỏi, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng lắc đầu, lòng tràn đầy hỗn loạn.

"Không có, tôi là nghe nói các người muốn kết hôn, trong lòng kích động, cho nên tay liền run lên!" Vội vàng giải thích, trên mặt giả cười, cảm giác cười đến khó miệng đều đã gật gật, nhất định rất khó nhìn, không biết Đồng Y Mộng có thể nhìn ra gì hay không.

"Tôi còn tưởng rằng cô vẫn yêu anh ấy, không muốn chúng tôi kết hôn." Đồng Y Mộng nhỏ giọng nói, vẻ mặt nghịch ngợm cười xấu xa.

"Sao có thể?! Tôi đã sớm không thích anh ấy, cô cũng đừng nghĩ lung tung!" Cô vội vã giải thích.

"Tôi đương nhiên hẳn không suy nghĩ lung tung, cô là chị em tốt nhất của tôi, làm sao có khả năng cướp đoạt bạn trai của tôi!" Đồng Y Mộng le lưỡi, cười nói, nhìn sắc mặt Hạ Nhất Nhiễm mất tự nhiên, trong lòng cô ta vô cùng vui sướng.

Hiện tại trong lòng cô nhất định vô cùng đau khổ, buồn bực đi?

"Đúng vậy... Mộng Mộng, tôi trước đi toilet đã." Hạ Nhất Nhiễm cố giả bộ mỉm cười, nói xong, nhanh chóng rời đi.

...

Nhà hàng này hiển nhiên là bị Đường Hạo Nam đặt bao hết, nhà vệ sinh nữ chỉ có một mình cô, cô rửa mặt, cố gắng khôi phục tâm trạng của mình, sau đó trang điểm lại.

Sau khi ra ngoài, nhất định phải lập tức rời đi, chẳng thế thì, cô ở trước mặt Đồng Y Mộng khẳng định sẽ lộ tẩy.

Nói dối, diễn trò, thật sự không phải sở trường của cô.

Mới vừa khép lại hộp phấn, trên tấm kính ở bồn rửa tay đột nhiên xuất hiện bóng dáng, là Đường Hạo Nam, cô chấn động toàn thân.

Cửa toilet bị anh khóa trái rồi.

Rồi sau đó, anh đã đi tới, cô vội vã xoay người, mông chạm vào bồn rửa tay, Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi, lén người đến.

"Anh vào đây làm gì?!" Sẽ không sợ bị Đồng Y Mộng phát hiện sao?!

Cô lớn tiếng hỏi.

Đường Hạo Nam không lên tiếng, sắc mặt nghiêm túc, mặt không chút thay đổi, hướng tới gần cô.

"A!"

Người đàn ông đột nhiên ôm cô vào trong ngực, cánh tay trái ôm eo cô, tay phải giữ lấy cằm cô, một đôi mắt thâm trầm tối đen nhìn thẳng mắt cô, ánh mắt ác độc.

Anh như vậy, khiến cô có phản hoảng hốt.

Nhưng mà, không thể phủ nhận, khuôn mặt này tuần mỹ như vậy, vẫn lại là để cho cô đau lòng rồi.

Không gặp được anh, nhớ đến làm cho người ta trong lòng phát điên, gặp được anh, đau lòng đến ngay cả hít thở cũng khó khăn.

Hơi thở quen thuộc đặc mùi nam tính đem cô bao trùm, sau giây phút thất thần, cô lập tức quay mặt, lại bị anh buộc quay đầu lại, đối mặt anh.

"Anh buông ra! Ừm...!" Cô kiên định quát, anh lại đột nhiên cúi đầu, cường thế mà cuồng dã ngăn chặn đôi môi cô.

Răng môi giao nhau, tất cả là hương vị nhớ nhung, bàn tay to lớn của Đường Hạo Nam giữ lấy gáy cô, thật sâu hút cắn môi cô, cuồng dã hôn xuống, nụ hôn kia, ngang ngược thậm chí có chút thô bạo.

Như đang trừng phạt cô!

Lại càng giống như anh đang muốn phát tiết!

Hạ Nhất Nhiễm phản kháng không được, thân thể bị anh làm cho liên tục thối lui, sau lưng chạm lên vách tường gạch men sứ lạnh lẽo...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Anh chẳng lẽ, còn chơi tôi không đã sao?

Nụ hôn cuồng dã, như là muốn cắn nuốt cô, vốn là muốn phản kháng, nhưng mà, cả trái tim vẫn cuồng khiêu không thôi.

Cô luôn luôn không cách nào ngăn cản mê luyện của mình đối với anh

Hỏa nhiệt của anh xâm lấn, cô theo bản năng cắn chặt răng, không cho anh tiến vào, người đàn ông tức giận nheo eo của cô, cô ăn đau há miệng, để cho anh thành công tiến vào. Anh ở trong miệng cô công thành đoạt đất, quấy, hút, cuồng dã như vậy.

Cô dứt khoát không tiếp tục phòng bị, không giả vờ cũng không hùa theo, tuyệt vọng thừa nhận nụ hôn của anh.

"Đáng chết... Hạ Nhất Nhiễm, em đáng chết... Anh nghĩ muốn bóp chết em!" Qua không biết bao nhiêu lâu, Đường Hạo Nam giống như cuối cùng hôn đủ rồi, buông đôi môi sưng đỏ của cô ra, môi lại vẫn dán trên bờ môi cô, từ sâu trong cổ họng phát ra giọng lên án, gần như là nghiền răng nghiền lợi.

Nguyên nhân anh tức giận cô đại khái rõ ràng.

Cô cũng không sợ hãi, cánh môi sưng có phần đau, một đôi mắt lạnh lùng không có nhìn anh.

"Nên đi ra ngoài, đừng để bị Mộng Mộng phát hiện rồi." Cô rũ mắt xuống, rất bình tĩnh nói, Đường Hạo Nam một tay đè ở trên vách tường, một tay lại đem cằm của cô nâng lên, "Đừng giả ngu với anh!" Anh thấp giọng gầm thét, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm cô, "Kha Dịch Thần cứu em? Nên em bị hấn làm cho cảm động rồi hả? Nghĩ muốn cùng hấn bên nhau sao?!"

Vừa nãy lúc hút thuốc, Kha Dịch Thần nói đêm đó cô gặp phải chuyện bị bắt cóc.

Nghĩ đến khi cô gặp nguy hiểm là Kha Dịch Thần đến cứu cô, trong lòng của anh cực kỳ ghen tị, đồng thời cũng càng sợ hãi, lại cảm thấy may mắn cô không có việc gì.

"Chuyện này với anh có quan hệ sao?" Cô lãnh đạm trả lời, không muốn giải thích.

Lại càng không muốn chất vấn đêm đó anh tại sao từ chối không nghe điện thoại của cô.

"Em là thừa nhận đi? Hạ Nhất Nhiễm, em cmm thật đúng là..."

"Đường Hạo Nam! Anh câm miệng cho tôi! Đừng đối với tôi hung hãn nói tục!" Cô nâng cằm, trừng mắt nhìn anh, lời lẽ nghiêm khắc tàn khốc.

"Tránh ra! Tôi muốn đi ra ngoài! Đừng làm cho cô dâu tương lai của anh nhìn đến, vừa tức lại sinh thêm bệnh!" Cô nói xong, vươn tay chống đẩy trong ngực anh, nghĩ đến lời Đồng Y Mộng nói, đáy lòng quả thực như dao cắt.

"Cô dâu?"

Đường Hạo Nam hỏi lại, Hạ Nhất Nhiễm chầm chọc nhìn anh, Đường Hạo Nam liền hiểu rõ.

"Cô ấy nói, cô ấy khôi phục, các người liền kết hôn." Hạ Nhất Nhiễm cười nói, vẻ mặt bình tĩnh, trong lòng chua xót quả thực giống bị Axit Sunfuric ăn mòn.

Đôi mắt Đường Hạo Nam càng thêm âm trầm, "Anh chỉ là an ủi cô ấy như thế..."

"An ủi, các người sớm hay muộn cũng là muốn kết hôn, anh đối với cô ấy, làm sao có khả năng thất hứa." Hứa hẹn duy nhất anh nói với cô chính là sẽ không li hôn, cũng thất hứa rồi.

Cười nhìn anh, rất muốn nghe được anh phản bác, nhưng anh cũng không có.

"Đêm nay, em đi căn hộ bên kia chờ anh!" Điện thoại vang, Đồng Y Mộng đang thức dục, anh nhìn cô, trầm giọng nói.

"Không có khả năng, chúng ta không cần lại liên hệ, sau này, chuyện của tôi, không có quan hệ gì với anh." Cô lãnh đạm cự tuyệt.

Tay Đường Hạo Nam nắm chặt thành quả đấm, trừng mắt với cô, "Hạ Nhất Nhiễm, em rốt cuộc lại vẫn còn yêu anh nữa không? Hay là chưa từng yêu anh? Chẳng thế thì, nói buông tay liền có thể phóng tay rồi?!"

Tại sao anh làm không được, vài ngày khắp nơi tìm không được cô, đều sắp muốn nổi điên rồi.

Cô lại có thể như thế bình tĩnh, lại vẫn cùng Kha Dịch Thần cùng một chỗ, có thể toàn bộ những chuyện trước đây, đều là đang lừa gạt anh hay không?

"Đường tiên sinh, anh xoắn xuýt như thế để làm gì? Chẳng lẽ, anh còn chơi tôi không đã sao?" Cô ngẩng đầu, lạnh lùng hỏi lại.

Anh đột nhiên tức giận đè lại bờ vai cô, "Ồ trong mắt em, anh chỉ là đang đùa giỡn em?!"

Lên án hỏi lại, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm cô.

"Chẳng thế thì sao? Đó là cái gì?" Tim cô đập nhanh, hỏi ngược lại.

Yêu!

Cái từ này ghen ở trong yết hầu anh, liền muốn thốt ra.

Toilet truyền đến tiếng đập cửa, Đường Hạo Nam liền hoàn hồn, Hạ Nhất Nhiễm cũng vậy, anh buông lỏng cô ra.

"Nhiễm Nhiễm! Cô ở bên trong sao?" Giọng Đồng Y Mộng truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm hoảng hốt nhìn Đường Hạo Nam, chỉ thấy vẻ mặt anh ảo não, trốn vào trong phòng vệ sinh, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng chỉnh lại quần áo đầu tóc, mở cửa ra ngoài.

"Nhiễm Nhiễm, cô sao lại đi vào lâu như thế lâu? Làm tôi lo lắng muốn chết! Anh Hạo Nam cũng không biết đi đâu, gọi điện thoại cũng không nghe!"

Đồng Y Mộng vội vàng nói, cảm di động giống như muốn gọi điện thoại, Hạ Nhất Nhiễm sợ cô ta nghe được tiếng chuông điện thoại di động của Đường Hạo Nam, liền vội vàng kéo cánh tay của cô ta.

"Bọn họ không phải đi hút thuốc à? Còn không có quay lại ăn cơm sao?" Cô vội vã nói, cực kì khẩn trương.

May mà Đồng Y Mộng không gọi điện thoại, các cô về tới nhà ăn, Kha Dịch Thần đã quay lại.

Qua một lúc lâu sau, Đường Hạo Nam cũng trở lại, giải thích với Đồng Y Mộng rằng, đi ra ngoài nghe cú điện thoại.

Không nói chuyện được bao lâu, Hạ Nhất Nhiễm liền cùng Kha Dịch Thần rời đi trước, Đồng Y Mộng hỏi cô số điện thoại di động, nói muốn thường xuyên cùng cô liên hệ.

...

Hạ Nhất Nhiễm không trở về nhà cũ, Kha Dịch Thần đưa cô đi tiệm bánh ngọt.

Tô Tiểu Quả nhìn thấy bọn họ, không trước tiến lên quan tâm Hạ Nhất Nhiễm, ngược lại đi tới bên người Kha Dịch Thần, "Kha tiên sinh, nghe nói anh bị thương, nghiêm trọng không?"

Tô Tiểu Quả trước giờ vẫn luôn là vẻ không để ý chuyện gì, giờ phút này là vẻ mặt lo lắng nhìn Kha Dịch Thần, giống một người vợ đang quan tâm chồng mình.

Hạ Nhất Nhiễm có phần không hiểu, sao lại cảm giác Tô Tiểu Quả thích Kha Dịch Thần chứ? Bình thường cô bé cũng hay ở trước mặt Hạ Nhất Nhiễm nhắc tới Kha Dịch Thần, mà còn luôn khen ngợi Kha Dịch Thần, lại vẫn luôn nói, Kha Dịch Thần tốt hơn so với Đường Hạo Nam.

Tô Tiểu Quả lúc này, mặc tạp dề hồng nhạt, tạp dề in hình những quả dâu tây nhỏ xinh, tóc cột đuôi ngựa, là một cô gái vô cùng bình thường.

Kha Dịch Thần là người đàn ông trưởng thành, cũng coi như gặp qua vô số người, cô gái trước mặt trong ánh mắt lộ ra thân thiết, anh ta là cảm nhận được rồi.

Nhưng anh ta không cần, ngoại trừ Hạ Nhất Nhiễm ra không thích cùng cô gái khác thân thiết!

"Tôi không sao!" Anh ta lãnh đạm nói một câu, cũng không nhìn Tô Tiểu Quả.

Tô Tiểu Quả tuy mặt ngoài tùy tiện, nhưng mà cũng có một tiểu cô nương trái tim trong sáng thuần khiết, Kha Dịch Thần lãnh đạm, để cho cô mất mát.

Lại không rõ chính mình tại sao như vậy.

"Nhiễm Nhiễm, mấy ngày nay em vẫn nên tiếp tục chú ý an toàn!" Kha Dịch Thần đứng ở trước mặt Hạ Nhất Nhiễm, quan tâm nói, đến nay còn không thể tra ra kẻ bắt cóc đêm đó là ai.

"Uh'm! A Thần, vết thương phía sau lưng anh còn không có lành, đi về trước nghỉ ngơi đi." Cô nhàn nhạt nói, vẻ mặt bình tĩnh.

Mấy ngày nay, Kha Dịch Thần đối với cô không tệ, mà còn, anh ta quả thật cứu cô, không nên đối với anh ta quá lạnh lùng, cô không phải người máu lạnh.

"Được." Kha Dịch Thần nhàn nhạt đồng ý, đi ra cửa, trước khi rời đi, nhìn Tô Tiểu Quả, cô hướng anh ta ngáy ngồ cười.

"Anh ấy thật sự không có việc gì chứ?" Tô Tiểu Quả nhìn bên ngoài cửa hàng, nhìn đến Kha Dịch Thần lên xe, quan tâm hỏi.

"Tiểu Quả, sao em lại quan tâm anh ta như thế, thích anh ta rồi?" Hạ Nhất Nhiễm cười trêu ghẹo cô bé, Tô Tiểu Quả vội vàng quay đầu, hướng cô xem thường, "Người ta không màng nguy hiểm tính mạng cứu chị, em quan tâm người ta một chút, thì có gì sai? Đáng vẻ không giống như chị, không chịu để tâm, người ta đối với chị tốt như vậy, chị lại đối với người ta vẫn lãnh đạm như vậy!"

"Giải thích chính là che giấu! Chẳng qua, Kha Dịch Thần bây giờ, chị đều đã nhìn không thấu anh ta, em đó..."

"Hạ Nhất Nhiễm! Cái gì gọi là chị nhìn không thấu anh ấy? Mà Đường Hạo Nam nói cái gì chị cũng sẽ tin cái đó!" Tô Tiểu Quả bỏ lại một câu, không để ý tới cô, đi vào trong bếp rồi.

Hạ Nhất Nhiễm đi đến bên cạnh quầy thu nhìn những món ăn trưng bày trong tủ nhìn đến ngẩn người.

...

Nhà Tô Tiểu Quả là một tòa nhà hai tầng kiểu cũ, là bà nội cô để lại, bên cạnh là trường đại học thành phố, nơi này đều là nhà dân, nghe nói không lâu nữa liền muốn giải tỏa rồi.

Nhà cũ quá lớn, trống vắng, cô một người ở đó sẽ suy nghĩ lung tung, cho nên gần đây đều đã ở nhà Tô Tiểu Quả bên này, có người nói chuyện vẫn là tốt hơn.

Buổi tối, sau khi ăn cơm chiều không lâu, Hạ Nhất Nhiễm ở trong nhà vệ sinh giúp Tô Tiểu Quả tắm cho chó mà cô nuôi, là một con chó lai, lông màu trắng, lỗ tai màu rậm nắng, cái đầu rất nhỏ, cực kỳ nghịch ngợm, là Tô Tiểu Quả hai năm trước ở ven đường nhặt được con chó này.

Tô Tiểu Quả lại ở trong phòng khách xem tiết mục giải trí, cười đến lăn qua lộn lại.

"Tiểu Bảo, chúng ta đi sấy lông nào." Dụng khăn mặt đem chó quấn lại, giống như ôm ấp trẻ con, ôm đi ra buồng vệ sinh.

Nhìn Tiểu Bảo ngoan ngoãn tùy ý cô đùa nghịch, Hạ Nhất Nhiễm càng ngày càng cảm thấy được nó giống một đứa trẻ con, nếu cô thật sự có một đứa con thì tốt rồi.

Tương lai đi nước Pháp, không biết có thể nhận nuôi một đứa hay không.

"Gâu gâu... Gâu gâu!"

Bộ lông sau khi được sấy khô Tiểu Bảo đột nhiên nhảy xuống xô pha, hướng tới cửa chạy tới, vừa chạy vừa sủa.

"Tiểu Quả! Mở TV nhỏ một chút! Bên ngoài giống như có người!" Hạ Nhất Nhiễm đứng lên, hướng Tô Tiểu Quả kêu hô, Tô Tiểu Quả vội vàng đem âm lượng TV điều nhỏ lại, sợ là có cái người xấu gì, vội vàng đứng dậy, chạy tới phía trước Hạ Nhất Nhiễm.

Cực kỳ khoa trương che chở cô ở phía sau, "Chị ở yên trong phòng đi, em ra xem thử! Đừng ra ngoài!" Nghĩ đến Hạ Nhất Nhiễm lúc trước gấp phải kẻ bất cóc, toàn thân Tô Tiểu Quả dựng lên phòng bị.

Cô ra cửa, Tiểu Bảo cũng đi theo chạy ra ngoài.

Xuyên qua ánh đèn ngoài cửa, Tô Tiểu Quả mơ hồ nhận ra người đứng ở chỗ không xa là Đường Hạo Nam!

"Đường Hạo Nam! Anh tới làm gì hả?!" Tô Tiểu Quả lớn tiếng hỏi, Tiểu Bảo đứng ở cạnh chân cô, chó cạy thế chủ trùng mắt Đường Hạo Nam.

"Tôi tìm Hạ Nhất Nhiễm!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, nhìn về phía trong phòng, hướng Tô Tiểu Quả đi đến.

Tô Tiểu Quả vội vàng ngăn ở cửa, "Chị ấy sẽ không gặp anh!"

"Tiểu Quả!" Trong phòng Hạ Nhất Nhiễm nghe được tiếng Đường Hạo Nam, đi tới cửa, lên tiếng, Tô Tiểu Quả vội vàng xoay người, hướng cô mắt tròn trắng.

"Tiểu Quả! Em vào phòng khóa trái cửa là được!" Hạ Nhất Nhiễm trầm giọng nói, Tô Tiểu Quả kinh ngạc.

"Tiểu Bảo, mày ở đây canh chừng! Không cho anh ta đến gần nửa bước, biết không?" Tô Tiểu Quả lớn tiếng đối với chó nhà mình dặn dò, xoay người liền muốn vào nhà.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em ra đây!" Nghe được lời Hạ Nhất Nhiễm nói, Đường Hạo Nam lòng thất lại, cô vậy mà đối với anh trốn tránh không gặp!

Đi nhanh vọt tiến lên, Tô Tiểu Quả đã vào cửa, đem cửa chống trộm khóa trái ~

"Gâu gâu!" Tiểu Bảo tuy là con chó rất nhỏ, nhưng đôi mắt người xa lạ khi đó đặc biệt hung, hơn nữa có mệnh lệnh chủ nhân, nó trực tiếp cắn ống quần tay Đường Hạo Nam.

"Đáng chết!" Đường Hạo Nam nhìn vật nhỏ bên chân, tức giận mắng, "Cút ngay! Còn không cút, một cước đem ngươi đạp chết!"

Anh đối với con chó nhỏ kia cảnh cáo, ai biết, vật nhỏ đáng giận kia không những không buông ra, ngược lại cắn được càng chặt hơn, Đường Hạo Nam thật sự nổi giận đùng đùng.

Một chân đạp Tiểu Bảo ra, Tiểu Bảo ăn đau kêu lên, quay đầu lại chạy đến, lần này, không chút khách khí cắn mắt cá chân Đường Hạo Nam!

"A!" Anh ăn đau kêu rên, Tiểu Bảo gắt gao cắn thật lâu mới buông anh ra, chạy tóe khói về đến cửa, ngồi ngay ngắn ở cửa.

"Ha ha! Tiểu Bảo thực cắn anh ta rồi!" Tô Tiểu Quả kích động nói, Hạ Nhất Nhiễm lại luống cuống, xuyên qua kính thủy tinh, nhìn Đường Hạo Nam bên ngoài cong người.

"Đường Hạo Nam! Anh đi nhanh đi!" Cô lãnh ngạnh kêu hô, anh còn dây dưa cái gì chứ?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Anh lúc nào từ chối không nghe điện thoại của cô?

"Hạ Nhất Nhiễm! Em chui ngay ra đây cho anh! Em đêm nay không gặp anh, anh sẽ không đi!" Anh nhin đau, lớn tiếng kêu hô.

Hạ Nhất Nhiễm có phần lo lắng, sợ anh thực bị Tiểu Bảo cắn bị thương, bệnh chó dại cũng không thể đùa được.

Cô vẫn lại là mở cửa chống trộm đi ra ngoài, "Tiểu Bảo, mày mau vào nhà!"

Đường Hạo Nam thấy cô đi ra cả người căng thẳng, dưới ánh đèn, cô hướng tới chính mình đi tới, anh đen mặt, gất gao nhìn chăm chăm cô.

"Anh thật sự bị cắn sao?" Hạ Nhất Nhiễm vẻ mặt bình tĩnh, cúi đầu nhìn mắt cá chân anh, ống quần tây bị xé nát, không biết có bị cắn hay không.

"Em đi với anh!" Anh theo bản năng muốn nắm cổ tay cô, cô vội vã lùi về sau, né tránh anh đụng chạm, "Tôi sẽ không đi theo anh, nếu bị cắn bị thương, nhanh đi tiêm vắc-xin phòng bệnh dại đi." Cô vừa nói vừa lùi về phía sau, lạnh lùng cự tuyệt anh đến gần.

Hết lần này đến lần khác đến gần, nhưng mà vẫn phải xa nhau, vậy không cần lại đến gần đối phương.

"Anh bị cắn bị thương rồi!" Anh nói xong, đem ống quần kéo lên lộ ra mắt cá chân, mơ hồ có thể thấy được có vết máu.

"Anh nhanh đi..."

"Anh không đi tiêm vắc-xin phòng bệnh! Trừ phi em đưa anh đi!" Anh lớn tiếng cắt ngang lời cô, uy hiếp cô, không tin cô sẽ không đưa mình đi!

"Anh không tiêm thì kệ anh!" Hạ Nhất Nhiễm cũng giận không kém, nói xong liền xoay người vào phòng, Đường Hạo Nam cũng không đuổi theo nữa.

Anh liền đứng ở cửa, sau khi Hạ Nhất Nhiễm vào nhà, đèn ở cửa cũng tắt, bên ngoài tối như mực, Đường Hạo Nam giống một bức tượng đứng ở kia.

"Tình yêu của em, chị thật sự là rất giỏi!" Tô Tiểu Quả bội phục nhìn Hạ Nhất Nhiễm khen ngợi cô.

"Tiểu Quả, Tiểu Bảo thực đem anh ấy cắn bị thương!" Hạ Nhất Nhiễm ảo não nói, cau mày, trừng mắt nhìn Tiểu Cầu trên mặt đất, "Tiểu Bảo, mày làm sai rồi, biết không?!"

"Ư ư..."

Tiểu Bảo khe khẽ kêu, vẫy vẫy cái đuôi, chạy quanh chân làm nũng.

"Tiểu Bảo nhà chúng ta chỉ biết cắn người xấu!" Tô Tiểu Quả đắc ý nói, "Tiểu Bảo giỏi lắm!"

Hạ Nhất Nhiễm hung hăng trừng mắt với cô, "Xem TV của em đi! Chị lên lầu nghỉ ngơi đây!" Cô nói xong, liền lên lầu rồi.

Lén lút đi đến cửa sổ, nhìn đến dưới sân đang đứng một bóng người, cô run sợ, anh thực không tính toán đi sao?!

Hốc mắt ướt át, khô khốc cay xè, cô ép chính mình lên giường, cầm lấy di động, trên màn hình điện thoại thông báo có tin nhắn từ "ông xã", nước mắt như muốn chực trào, nhẫn tâm vội vàng đem cái tên lưu trong danh bạ kia xóa bỏ.

Anh đâu còn là ông xã của cô.

Đường Hạo Nam nhìn di động, Đường phu nhân gửi tin nhắn tới, yét hầu anh di chuyển lên xuống.

Đường phu nhân: Anh đi nhanh đi! Không sợ Mộng Mộng hoài nghi sao? Đừng quên tiêm vắc-xin phòng bệnh!

Anh vội vã gọi lại, Hạ Nhất Nhiễm lập tức từ chối không nghe máy.

Anh càng không ngừng gọi đến, cô rút cuộc chịu nghe máy rồi.

"Anh vẫn là câu nói kia, em không đưa anh đi, anh liền không tiêm vắc-xin phòng bệnh!" Anh quát cường nói, không tin cô thật sự nhẫn tâm, anh cũng là quyết tâm, cô đêm nay nếu là không đưa anh đi, anh liền thực sự không tiêm vắc-xin phòng bệnh!

Giờ phút này, Đường Hạo Nam năm nay đã hai mươi tám tuổi, ngày thơ giống đứa bé hướng cô làm nũng!

"Anh thực ấu trĩ! Anh nếu xảy ra chuyện gì, Đường thị làm sao? Đồng Y Mộng làm sao?" Cô tức giận hỏi lại.

Anh lúc này chỉ muốn hỏi, anh nếu là xảy ra chuyện, cô sẽ thế nào?!

Đường Hạo Nam không trả lời, giận dỗi cúp điện thoại, tiếp tục đứng tại chỗ, lấy ra thuốc lá, tiếp tục hút, cũng không quan tâm mắt cá chân còn chảy máu hay không, lại càng không để ý chút đau đớn đó, bởi vì đau lòng sớm vượt qua tất cả.

Qua một lúc lâu sau Hạ Nhất Nhiễm nhìn đến anh vẫn còn đứng ở phía dưới, cuối cùng nhin không được thay quần áo, đi xuống lầu.

Tô Tiểu Quả thấy cô muốn ra ngoài, liền muốn ngăn cản "Tiểu quả, em mặc kệ chị đi." Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh ngắt lời Tô Tiểu Quả muốn nói, cô bé chỉ có thể thờ dài nhìn Hạ Nhất Nhiễm mềm lòng ra cửa.

Đường Hạo Nam thấy cô đi ra, khoe miệng lập tức cong lên, Hạ Nhất Nhiễm đã đi tới, cau mày trừng mắt nhìn thuốc lá trong tay anh, anh lập tức vứt bỏ.

Cô dẫn đầu hướng về phía đường cái, anh im lặng theo sát, chiếc jeep đỏ thẫm của anh hung hãn dừng ở bên đường.

"Em lái xe đi." Đường Hạo Nam nói xong, đem chìa khóa xe nhét vào trong tay cô, mắt cá chân anh đau, chỉ sợ lái xe không được.

Hạ Nhất Nhiễm không lên tiếng, chỉ ngồi lên vị trí lái, Đường Hạo Nam lập tức ngồi chỗ tay lái phụ.

Trong khoang xe rộng rãi, cô lái xe, anh vẫn nghiêng mặt nhìn cô, trái tim đang rung động, cũng đang run run.

Cô vẫn lại là quan tâm anh.

Tuy tỏ ra rất lãnh đạm

Từ từ nhắm hai mắt, hít vào thật sâu, có thể ngửi được hương vị sữa tắm tươi mát trên người cô, còn có một mùi thơm quen thuộc tự nhiên của cơ thể, quyến luyến hương vị của cô.

Hạ Nhất Nhiễm cố gắng chuyển tâm lái xe, cũng cảm nhận được ánh mắt anh chăm chú nhìn cô, cũng không có phân tâm, dựa theo hướng dẫn nhắc nhở, hướng bệnh viện chạy đến.

Đến chỗ bệnh viện, cô giúp anh đi bóc số.

Trên mắt cá chân thực sự bị chó cắn không nhẹ, đã không còn chảy máu, vết máu qua vài giờ đã khô cạn thành màu nâu, y tá giúp anh rửa sạch sạch sẽ miệng vết thương, đơn giản băng bó, rồi mới tiêm thuốc.

Vắc-xin phòng bệnh đại tổng cộng phải tiêm năm mũi, bác sĩ viết lịch hẹn, nhắc nhở bọn họ sau này đúng hẹn tới tiêm thuốc.

"Có cảm giác chỗ nào không khỏe không?" Sau kên xe, Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh đang ngồi bên cạnh ghế lái, từ từ nhắm hai mắt nghỉ ngơi hỏi.

"Đầu có chút choáng quá, đưa anh đến căn hộ đi." Đường Hạo Nam nhàn nhạt nói.

Nhắc tới căn hộ kia, cô có phần mâu thuẫn, "Anh gọi lái xe của mình đến đi, tôi phải trở về!"

"Em lái đi!" Anh đột nhiên gầm nhẹ, giọng nghiêm khắc.

Hạ Nhất Nhiễm bị giật mình, sau đó, mở cửa xe liền muốn đi xuống, Đường Hạo Nam đột nhiên kéo cô trở về, đem cửa xe đóng lại, mà cô bị anh ôm chặt vào trong ngực.

"Anh!"

Anh dựa vào ghế phụ, cô ngồi ở trên đùi của anh, đầu bị anh ấn vào trong ngực, cánh tay sắt chặt chẽ ôm chặt cô.

"Em liền không nghĩ muốn anh nữa sao?" Đường Hạo Nam một môi hỏi, giọng mang theo chút run rẩy.

"Anh buông ra! Tôi đưa anh đi về căn hộ!" Cô trầm giọng nói, Đường Hạo Nam liền buông lỏng cô ra...

...

Dọc theo đường đi, Đường Hạo Nam không nói được một lời, nhắm mắt nghỉ ngơi, xe tại tầng hầm của chung cư dừng lại, anh xuống xe trước, sau khi cô xuống xe, đã bị anh lôi kéo vào thang máy.

Từ sau khi Đồng Y Mộng tỉnh lại, cô liền không trở lại nơi này, chỉ chớp mắt, cũng nửa tháng rồi.

Chìa khóa căn hộ, cô còn không có trả lại cho anh.

Cửa mở, anh lôi kéo cô đi vào, vừa mới tiến vào cửa, anh liền xoay người đi, đem thân thể của cô chuyển qua, anh từ phía sau cô, đem cô gắt gao ôm lấy.

Đã lâu không ôm ấp, đã lâu không ở trong ngực, dán sát lên lưng chính mình, tim Hạ Nhất Nhiễm đập nhanh, lúc này hoàn toàn khác với sự cuồng dã lúc giữa trưa tại toilet nhà ăn khi đó, ôm ấp như vậy có thể mang đến cho cô ấm áp cùng cảm động thật sự.

Cô cần cái ôm thuần túy như vậy, cần anh ôm an ủi...

Cầm Đường Hạo Nam để trên đỉnh đầu cô, ngửi hương vị thuộc về cô,

Không có phần nộ, chỉ có nhớ nhung dày đặc bao phủ, cô mất tích mấy ngày, anh gần như muốn sụp đổ.

"Bà xã..." Anh thấp giọng kêu hô, Hạ Nhất Nhiễm nhắm mắt lại, nước mắt lập tức rơi xuống.

Tại sao, mỗi lần anh gọi cô "Bà xã", cô liền không chế không nổi cảm xúc chính mình? Nháy mắt liền lệ rơi đầy mặt.

Giờ phút này tất cả nguy trạng lên kiên cường cùng bình tĩnh đều sụp đổ rồi.

Cảm giác người con gái trong ngực đang nức nở, Đường Hạo Nam lập tức đem cô kéo ra, nâng mặt cô lên, nhìn nước mắt cô.

"Thấy em khóc, anh có phải cực kỳ vui vẻ hay không? Cảm thấy được em không thể rời bỏ anh phải không? Anh vừa lòng rồi hả? Anh vui mừng đúng không? Anh liền cảm thấy được không có anh, em sống không nổi phải không?" Cô vừa khóc vừa chất vấn, "Nhìn đến em sụp đổ, anh rất đắc ý, đúng không?"

Cô nói xong, nước mắt như mưa tùy ý chảy theo dòng.

Cả trái tim đau nhức mà kích động.

Ngược lại nhào vào trong lòng anh, hai tay oán hận đánh đấm lên lưng anh.

"Anh tới cùng muốn em phải thế nào..." Cô đánh một mồm, ghé vào lòng ngực rộng lớn cứng rắn của anh, im lặng nức nở, hai vai đang run run.

Đau khổ của cô, anh có thể cảm nhận được.

"Thực xin lỗi... Thực xin lỗi..." Đường Hạo Nam luôn kiêu ngạo, giờ phút này liên tục nhận lỗi với cô, đau lòng ôm cô càng thêm chặt, nước mắt Hạ Nhất Nhiễm rơi càng nhiều hơn, cũng khóc thành tiếng.

Lên tiếng gào khóc, ôm chặt anh.

Nghĩ đến sự bất lực, khủng hoảng đêm đó, khi bị kẻ bắt cóc đuổi theo, cô khóc đến càng lớn tiếng, giống làm nũng.

"Lúc em gặp được nguy hiểm, người nghĩ đến đầu tiên chính là anh, gọi điện thoại cho anh, hướng anh cầu cứu, anh lại đem điện thoại của em từ chối không nghe! Nếu không phải Kha Dịch Thần đứng lúc chạy tới, em cũng không biết bị kẻ bắt cóc làm gì nữa! Lúc đó, em cực kỳ hi vọng anh có thể bên cạnh em, giống như, giống như lúc còn ở Bắc Kinh, anh đột nhiên xuất hiện, cứu em một dạng!"

"Nhưng mà... Anh từ chối không nghe điện thoại của em, lúc ấy nhất định là đang bên cạnh cô ấy đi?" Cô nức nở, khóc nói.

"Đường Hạo Nam! Anh cực kỳ khôn kiếp, anh cực kỳ cặn bã, anh biết không?! Em muốn rời xa anh, anh tại sao vẫn còn quán lấy em?! Em phải rời khỏi anh, bởi vì, anh không có khả năng cho em được thứ em muốn! Nhưng mà, anh biết rõ cho không được thứ em muốn, vì cái gì còn tới quán lấy em không buông!"

Cô một hơi nói nhiều như thế, Đường Hạo Nam vẫn không hé răng, anh lúc nào từ chối không nghe điện thoại của cô?!

Trong đầu chỉ có điểm nghi vấn này.

Nhưng lòng anh cũng vỡ vụn hết rồi.

"Anh biết không nên quán lấy em không buông, nhưng anh làm không được! Em là phu nhân của anh! Bà xã của anh!" Anh phản bác, ôm cô lên, chạy vào phòng ngủ.

"Là bà xã của anh thì lại như thế nào?! Chúng ta sớm hay muộn cũng phải ly hôn, anh sớm hay muộn cũng phải kết hôn với Mộng Mộng!" Cô bị anh đặt ở trên giường lớn tiếng phản bác.

Đường Hạo Nam lại đứng ở một bên, lấy điện thoại ra, ngón tay càn không ngừng lướt tìm trên màn hình di động, đang tìm lịch sử cuộc gọi tối hôm đó.

"Tối hôm đó, em căn bản không gọi điện thoại đến, anh gọi cho em rất nhiều lần, em vẫn luôn không nghe máy!" Đường Hạo Nam tìm kiếm thật lâu, đưa điện thoại di động ra trước mặt cô, lớn tiếng nói.

Hạ Nhất Nhiễm sững sờ, khóc lớn một hồi, đầu óc tỉnh táo hơn hơn, cô nhìn màn hình.

Rõ ràng thấy được chữ "Đường phu nhân".

"Nào có từ chối không nghe?! Hạ Nhất Nhiễm! Em lại gạt anh!" Cùng cô trực tiếp đối chất, cho rằng chính mình bỏ lỡ cuộc gọi của cô, ai biết được căn bản không có, phản xạ có điều kiện cho rằng cô đang lừa gạt chính mình.

Càng để ý, càng miễn cảm, đối với đối phương kỳ vọng càng cao, cũng càng sợ hãi bị lừa gạt.

Hạ Nhất Nhiễm sững sờ, cả khuôn mặt cô đầy nước mắt, ngơ ngác nhìn ba chữ "Đường phu nhân" kia, mũi càng thêm cay cay, không biết anh từ lúc nào đem số của cô đổi thành "Đường phu nhân", căn bản không để ý lời anh nói, nước mắt óng ánh trong suốt một giọt lại một giọt rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Kỳ thật sớm có thể ly hôn

Trong phòng ngủ, an tĩnh không tiếng động, trên bàn trà, bó hoa Lavender màu xanh tím được trân quý cắm vào lọ thủy tinh, đặt ở trên bàn trà.

Đó là bó hoa lần đầu tiên Đường Hạo Nam tặng cho cô trong cuộc đời này.

Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở bên giường, Đường Hạo Nam đứng ở trước mặt cô, trên cao nhìn xuống nhìn cô, trong tay vẫn cầm di động, màn hình điện thoại di động đã tối đen một mảng, trong màn phản chiếu hình ảnh gương mặt cô.

Là một khuôn mặt đầy nước mắt, u oán, thương cảm.

Đường Hạo Nam cũng khôi phục bình tĩnh, thấy cô vẫn nhìn chăm chú màn hình điện thoại di động, anh mới ý thức có cái gì không đúng, lập tức thu điện thoại về.

"Đường phu nhân..." Hạ Nhất Nhiễm nở nụ cười, thì thào mở miệng, lau nước mắt, ngẩng đầu nhìn khuôn mặt tuấn tú của anh.

Vài ngày không gặp, anh rõ ràng gầy đi rất nhiều, xem ra cực kỳ tiêu tụy.

Hốc mắt có phần lõm xuống rồi.

Hôm nay, lúc ban ngày cũng không dám cẩn thận nhìn anh một chút, giờ phút này, cô là không hề có kỵ coi trọng anh.

Khuôn mặt thanh tú gầy yếu, hốc mắt sâu thẳm, sóng cao thẳng cặp mọi lạnh bạc.

Đều nói, môi bạc là kẻ bạc tình.

Nhưng mà, cũng cực kỳ đẹp mắt, gợi cảm, có độc.

Vẫn lại là bị cô thấy được, một ngày nào đó anh lên lút đem tên của cô lưu trong di động sửa lại thành "Đường phu nhân".

"Em đừng hòng nói sang chuyện khác với anh!" Anh có chút khó chịu lãnh ngạnh nói, có chút ngượng ngùng.

Hạ Nhất Nhiễm từ trong cảm động khôi phục, hít hít cái mũi, bắt lấy tay anh, gắt gao nắm, "Em quả thật đã gọi qua, cũng quả thật bị từ chối không nghe, em không thiết phải gạt anh. Anh không tin cũng được, coi em như chưa nói qua, đừng nữa dây dưa nữa, được không?"

Cô ngửa nghiêng mặt, một đôi mắt màu hạnh mầu nhìn sâu vào trong mắt anh, bình tĩnh nói.

"Chúng ta đã kết thúc, cực kỳ cảm tạ anh đã cho em một đoạn thời gian ngắn ngủi lại tốt đẹp, không cần lại dây dưa không dứt, không cần lại thương tổn, không cần đem những hồi ức tốt đẹp lúc trước phá hủy, xin anh đó." Cô thật sự nghĩ muốn triệt để kết thúc, bởi vì không nghĩ muốn lại làm người thứ ba.

Đường Hạo Nam cười khổ, khom người xuống, hai tay nâng chặt mặt cô, cẩn thận nhìn chăm chăm cô.

"Kết thúc, em muốn đi đâu? Với ai bên nhua?! Anh hỏi em, em có còn yêu anh hay không?!" Anh trầm giọng hỏi, khuôn mặt tuấn tú cô đơn, lòng Hạ Nhất Nhiễm thất lại, nhìn không được ôm lấy eo của anh, vùi đầu tại vào bụng anh, "Không nên hỏi, để cho em ôm ấp một hồi!"

Cô khàn giọng nói, tham lam hít hương vị trên người anh.

Nước mắt lần thứ hai rơi xuống.

Đường Hạo Nam nhìn người con gái trong ngực mình, lòng đang run rẩy, tay xoa đầu của cô, nhẹ nhàng ôn nhu vuốt ve.

Anh an ủi như vậy, để cho mũi Hạ Nhất Nhiễm càng thêm cay cay khó chịu, làm cần hít thật sâu hương vị trên người anh.

Từ lúc sáu tuổi đến hai mươi sáu tuổi, hai mươi năm, ngoại trừ bốn năm qua, anh đã sớm thành người thân, sau này lại không còn thuộc về cô rồi.

Anh đều đã đồng ý với Đồng Y Mộng muốn cùng cô ta kết hôn rồi...

"Anh còn yêu anh, làm sao có khả năng nói không yêu liền không yêu được đây? Quan tâm cũng không có khả năng nói cắt đứt liền cắt đứt... Nhưng mà, anh Hạo Nam, nếu anh thật sự để ý em, cũng đừng quẩn luyến em không buông nữa, cho em một chút tôn nghiêm được không? Anh như vậy cùng em bên nhau dây dưa mãi không dứt, làm cho em cảm thấy được, em là một kẻ thứ ba cực kỳ đáng giận, mà em hận nhất chính là người làm kẻ thứ ba. Mẹ nếu biết, khẳng định sẽ rất tức giận!"

"Em không phải kẻ thứ ba!" Đường Hạo Nam lớn tiếng phản bác, cô là vợ của anh, người vợ được luật pháp bảo vệ làm sao vậy có thể tính là kẻ thứ ba?!

Huống chi, anh cũng yên cô.

Nghe anh nói như thế, cô đã cực kỳ cảm động rồi.

"Anh cũng không có thể phụ Mộng Mộng... Cô ấy đã đầy đủ đáng thương rồi." Cô nói xong, buông anh ra, ngẩng đầu lên.

"Đêm đó, là Kha Dịch Thần đã cứu em, mấy ngày nay, em cùng anh ta ở trên đảo. Em là cảm kích anh ta, nhưng mà cũng không nghĩ sẽ cùng với anh bên nhau, em nhớ rõ anh đã nói anh ta không còn là Kha Dịch Thần trước kia em quen biết." Cô bình tĩnh nói, hi vọng anh đừng hiểu lầm.

"Anh có phải vẫn là không tin em đúng không? Tin hay không, cũng không còn ý nghĩa nữa rồi, trái lại hi vọng anh có thể hận em, để cho chúng ta triệt để kết thúc..."

Đường Hạo Nam nhìn cô, nháy mắt tiếp theo, giữ lấy mặt cô, liền muốn hôn xuống, cô vội vã xoay đầu, "Không cần!"

Quả quyết cự tuyệt, cho dù, cô cũng muốn hôn anh

"Hôn em cũng không muốn sao?!" Đường Hạo Nam lên án găm nhẹ, anh chịu không nổi loại cảm giác nhìn cô mà không có thể đụng vào này, cực kỳ dằn vò!

"Không được! Sau này đều không được! Còn có, em muốn lập tức đi nước Pháp, đợi đến lúc ly hôn, em trở về làm thủ tục với anh!" Nghĩ muốn khăn trương rồi đi, không dám lại nhìn đến hình ảnh anh cùng Đồng Y Mộng ân ái, như vậy cô càng khổ sở đến chết.

"Nên ly hôn..." Anh châm chọc nói, "Hạ Nhất Nhiễm, em cho là di chúc, thật sự có thể hạn chế tự do của anh sao? Cổ phần công ty lão phu nhân để lại tuy là cô phiếu nguyên sơ, nhưng mà bản thân anh cùng Hạ Cận Nghiêu bọn họ mở công ty đã đem Đường thị sáp nhập, Đường thị vài năm nay thị giá trị đã thay đổi quá nhiều, chút cổ phần đó của lão phu nhân sớm bị pha loãng rồi! Không có chút cổ phần công ty đó, Đường thị vẫn đều là của anh! Anh tùy thời có thể ly hôn với em!"

Chuyện này, anh vẫn không nói cho cô biết.

Đường Hạo Nam là ai?

Con cưng trời sinh, sao có khả năng bị người khác bài bố, khống chế?

Sau khi cùng Hạ Nhất Nhiễm kết hôn hai năm, anh liền đem thực quyền Đường thị nắm ở trong tay rồi!

Hạ Nhất Nhiễm lại từng sốt.

Ngơ ngác nhìn anh, sắc mặt trở nên trắng bệch.

"Vậy anh... Tại sao vẫn không cùng em ly hôn?" Cô khó có thể tin hỏi, tim đang run run.

"Bắt đầu là nghĩ muốn hành hạ em!" Đường Hạo Nam thẳng thắn nói, trong con ngươi hiện lên một tia áy náy.

Về sau, cũng không biết tại sao, muốn cột lấy cô, sợ ly hôn rồi, cô cùng anh liền không còn liên quan nữa rồi!

Hạ Nhất Nhiễm hít sâu, tiêu hóa cái sự thật này, "Em tại lại không nghĩ tới chuyện này, vài năm nay, Đường thị phát triển quả thực nhanh. Em vẫn không thể hiểu được, tại sao bà nội nhất định muốn chúng ta kết hôn, có lẽ đây là bà muốn khích lệ anh, càng thêm cố gắng đi?"

Lần này, cô biết tại sao lại bắt Đường Hạo Nam không muốn vẫn phải cưới cô rồi.

"Vì bà nội biết anh không thích em, lại bắt anh cưới em, dùng phương thức này, anh sẽ sớm một chút khiến Đường thị hùng mạnh rồi mau chóng cùng em ly hôn..." Cô cười nói, vậy cô tính cái gì đây?

Bị Cố Tú Vân đưa lên nhảm giường, cô thành người bị hại, còn bị oan uổng rất nhiều năm.

Lại bởi vì một bức di chúc, không thể không gả cho Đường Hạo Nam vốn không thích cô.

Hình như cô giống như một quân cờ bị người ta đẩy tới đẩy lui.

Đến bao giờ cô mới có thể có được cuộc sống chính mình muốn đây?

Đường Hạo Nam ôm lấy cô, giữ chặt cô trong lồng ngực mình, thuần túy yêu thương cô.

"Chúng ta nhanh chóng đi cục dân chính làm thủ tục đi, miễn cho đêm dài lắm mộng." Cô nở nụ cười, tươi cười buồn bã, anh không thấy được.

Làm thủ tục li hôn, cô là có thể xa chạy cao bay, liền cùng anh không còn liên quan gì nữa rồi!

Nghĩ vậy, tim Đường Hạo Nam như bị dao cắt, rốt cuộc nhìn không được, nâng chặt mặt cô, hung hăng hôn lên môi của cô, cô muốn giãy dụa, anh không cho, đẩy cô ngã xuống giường, mạnh mẽ hôn sâu, Hạ Nhất Nhiễm kháng cự không được, lòng đang rung động, đang run run.

Dần dần bắt đầu đáp lại anh...

Nụ hôn, dần dần trở nên triền miên, ôn nhu, cô từ từ nhắm hai mắt, quên hết tất cả, chỉ chìm đắm trong cái hôn này.

Khi tay anh vuốt ve trước bộ ngực đầy đặn của cô liền bị cô bắt được, cô mở mắt ra nhìn anh, chậm rãi lắc đầu, "Không cần... Không muốn..."

Anh tôn trọng cô, không tiến thêm nữa.

Xoay người ngồi ở bên giường, lấy ra hộp thuốc lá, liền muốn hút thuốc.

"Anh đừng hút thuốc! Không thể cai thuốc sao?!" Cô buồn bực nói, Đường Hạo Nam quay đầu nhìn cô, "Bà xã, em đang quản anh?"

Anh nhẹ giọng hỏi.

Nước mắt cô lại dừng không được chảy xuống, theo đôi má, chảy tới cằm, rơi xuống, nặng nề mà gật đầu.

"Không được lại hút thuốc nữa! Cũng không cần say rượu! Càng không thể không ăn điểm tâm!" Cô lớn tiếng nói, như là mệnh lệnh của người vợ đối với chồng mình.

Mệnh lệnh như vậy, có thể làm được bao lâu nữa?

Đường Hạo Nam một tay lấy hộp thuốc lá ném vào thùng rác, trên khuôn mặt tuần tú hiện lên nhàn nhạt tươi cười, "Đường phu nhân, Đường tiên sinh đói bụng, nấu một phần nộm thịt bò cho anh, ok?"

"Được! Anh chờ đi!" Cô xoa xoa nước mắt, nói xong, nhanh chóng ra khỏi phòng ngủ.

Đường Hạo Nam ngồi ở kia, nhìn bóng lưng cô, trong hốc mắt lóe ra nhàn nhạt lệ quang.

Lúc cô đang nấu mì, anh đi đến thư phòng.

Lại mở lại lịch sử cuộc gọi kiểm tra lần nữa, nhớ lại một đêm kia.

Lại còn nhớ rõ, đêm đó anh gọi điện thoại, cô không nghe máy, sau đó Đồng Y Mộng đến, đoạt lấy di động của anh...

Đồng Y Mộng từ chối không nghe?

Nghĩ vậy, tim của anh mạnh rút chặt.

Giây lát cảm thấy hẳn là không có khả năng, cô ấy đơn thuần như vậy...

Nhưng mà, Hạ Nhất Nhiễm không giống nói dối, cô cũng không cần phải nói dối.

Lập tức gọi điện thoại cho Hứa Thành, kêu Hứa Thành giúp anh kiểm tra lịch sử cuộc gọi.

"Boss, người ở đâu?"

"Ồ căn hộ, xảy ra chuyện gì? Tôi không muốn nghe cậu nói Hạ Nhất Nhiễm không tốt gì đó! Hứa Thành, cậu đối với cô ấy có phải có cái thành kiến gì hay không?!" Đường Hạo Nam không vui nói.

Hứa Thành ở đầu bên kia điện thoại, có phần dờ khóc dờ cười, "Boss, tôi làm sao có khả năng đối với cô ấy có thành kiến?! Là người vẫn để cho tôi đề phòng nhất cử nhất động Kha Dịch Thần!"

Không sai, trên thực tế người chịu không chế chủ quan là anh, bắt đầu từ lúc nào, đã không thể nào nghe dù chỉ là nửa câu người khác nói Hạ Nhất Nhiễm không tốt gì đó rồi?

"Hứa Thành... Tôi vẫn cực kỳ tín nhiệm cậu, tôi đối với cô ấy..."

"Boss, người đã sớm thay đổi, chuyện này tôi biết! Việc riêng của người tôi cũng không nên tham dự, người chính mình tự quyết định đi!" Hứa Thành thân là trợ lý của Đường Hạo Nam, đương nhiên đem chuyện của Đường Hạo Nam xem ở trong mắt, nhưng mà, những chuyện riêng tư này anh ta là không cách nào tham dự vào.

Cùng Hứa Thành kết thúc cuộc nói chuyện, Đồng Y Mộng gọi điện thoại đến, Đường Hạo Nam có phần ảo não nghe máy.

"Mộng Mộng... Anh đang tăng ca." Hạ Nhất Nhiễm vừa vặn tìm đến anh, đứng ở cửa, liền nghe được lời của anh nói, Đường Hạo Nam cũng thấy được cô, gật gật đầu, cô cũng cười cười, vội vàng đi tới.

Thật sự giống

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng cảm khái, chẳng qua, lần này bọn họ rất nhanh sẽ phải ly hôn đi?

"Anh Hạo Nam, anh phải chú ý nghỉ ngơi, em không đợi anh nữa, đi ngủ trước vậy." Giọng Đồng Y Mộng ôn nhu truyền đến, Đường Hạo Nam mím môi, nhẹ giọng đồng ý.

Sau khi cúp điện thoại anh cười khổ.

Hạ Nhất Nhiễm cùng Đồng Y Mộng, ai là Hồng Mãn Côi, ai là hoa hồng trắng của anh đây?

*Hoa hồng mãn côi hay hoa hồng đỏ: Sắc đỏ là sắc màu quen thuộc khi nhắc tới hoa hồng. Hoa hồng đỏ biểu tượng của tình yêu lãng mạn và nồng cháy

Hoa hồng trắng: Trong tình yêu, loài hoa này tượng trưng cho sự trong sáng, thuần khiết, tinh khôi. Theo truyền thống trước đây, hoa hồng trắng là biểu tượng của tình yêu đích thực, một điều lệ mà sau này trở thành tiêu chuẩn của hoa hồng đỏ.

Hoa hồng trắng cũng được coi là hoa của cô dâu, hoa của đám cưới. Màu trắng tượng trưng cho sự trong trắng và ngây thơ một hạnh phúc viên mãn, vẹn tròn.

Anh kỳ thật không có lòng tham, hiện tại chỉ nghĩ muốn muốn một cái trong đó, nhưng mà, lại không thể không chịu trách nhiệm đi phụ người còn lại.

Anh đi đến cửa phòng bếp, Đường phu nhân của anh đang thái rau, anh nhanh chóng đi vào, từ phía sau ôm chặt cô, cảm để trên đầu vai cô, nhìn cô làm bếp.

"Bà xã... Thơm quá!"

"Là đồ ăn thơm, hay vẫn lại là em thơm?" Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười, khó có được, cùng anh vui đùa.

"Đều thơm!" Anh nói xong, ở trên gò má cô trộm hôn một cái

"Nhanh đi rửa tay đi, Đường tiên sinh."

"Gọi anh ông xã, anh liền đi!" Anh làm nũng nói, đã thật lâu không có nghe cô gọi anh ông xã rồi.

Tim cô đập nhanh, kêu đi, nếu còn không kêu, liền không còn cơ hội rồi.

Sâu trong lòng có âm thanh đang khuyên cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Ôn tồn cuối cùng

Nhưng mà, tại sao còn không có kêu, tìm liền đau đớn rồi?

Mà loại đau đớn này, không phải tê tâm phế liệt, là bất đắc dĩ, là phiền muộn, làm cho mũi người ta cay cay, hốc mắt ướt át, thở không nổi, giống muốn hít thở không thông.

Trong bếp, người vợ đứng ở cạnh bếp, người chồng ở phía sau ôm cô, hơi nóng trong nỗi bốc lên cao.

Hình ảnh ấm áp, động lòng người như vậy.

Anh cũng nín thở chờ cô thân mật gọi anh.

"Đừng quậy nữa, mì nấu lâu liền không thể ăn rồi." Cô nói không ra được tiếng ông xã này, thấp giọng nói.

Một cổ mắt mát, ngăn ở ngực anh, Đường Hạo Nam bỗng dưng buông cô ra, kiêu ngạo không thèm nói một lời đi rửa tay.

Dù chỉ một tiếng "ông xã" đều đã không muốn gọi nữa sao?

Hạ Nhất Nhiễm cảm giác được anh không vui, cũng không an ủi anh, bưng bát mì sợi ra khỏi phòng bếp, Đường Hạo Nam chỉ chốc lát sau đã đến bên bàn ăn ngồi xuống.

"Thịt bò cũng không biết ở trong tủ lạnh bao lâu, em ngại không còn mùi nữa, anh chấp nhận ăn đi." Cô đứng ở đối diện, bình tĩnh nói.

"Tôi hôm trước mua, chính mình thử làm, không có làm thành." Đường Hạo Nam nhàn nhạt trả lời.

Hạ Nhất Nhiễm nhú mày, "Thật ngốc, đầu bếp Đường gia muốn thất nghiệp sao? Làm gì mà lại chạy tới nơi này tự mình nấu cơm ăn." Cô nhú mày, quở trách anh.

Đường Hạo Nam ngẩng đầu, một đôi con ngươi sâu thẳm nhìn cô, đáy mắt nhiễm đầy vẻ lên án, "Em ngồi xuống!" Anh ra lệnh.

Hạ Nhất Nhiễm kéo ra ghế dựa, nghe lời ngồi xuống, anh cũng cũng không nói thêm gì, yên lặng ăn mì.

Cô ngồi ở chỗ kia, một đôi con ngươi xinh đẹp, ôn nhu nhìn anh, hốc mắt phỉếm hồng.

Đường Hạo Nam thích loại cảm giác có cô theo bên người anh thế này, dù cho một câu không nói, nhìn đến cô ở đây, trong lòng liền kiên định, không còn trống rỗng nữa.

"Tại sao mỗi lần anh nấu sẽ đặc sệt? Cực kỳ nát vụn, không thể ăn." Đến lúc ăn gần xong rồi, anh lại không chút để ý hỏi, ngón tay nắm bát, cúi đầu ăn canh.

Hạ Nhất Nhiễm nở nụ cười, "Mì sợi không thể trực tiếp bỏ vào trong nước canh thịt bò, phải nấu riêng một nồi nước ầm, đem mì sợi bỏ vào, sau khi nấu chín thì vớt ra, ngâm trong nước lạnh, rồi lại vớt ra, để ráo, như vậy nấu mì sợi hẳn không dính bết như cháo, còn dai ngon vừa ăn nữa."

Cô kiên nhẫn giảng giải cho anh, "Anh cũng không cần học đâu, muốn ăn cái gì, đầu bếp trong nhà sẽ làm mà, không phải sao?"

Đường Hạo Nam cũng không trả lời, chỉ u oán nhìn cô một cái.

"Anh trước kia không phải như thế, sao lại đột nhiên giống đứa con nít!" Cô ả ả có thể hiểu ra được ý tứ của anh, đau lòng trách nói.

Anh ở đối diện đã đem nước canh trong bát tất cả đều uống vào.

Tại sao lại biến thành như vậy?

Còn không phải bởi vì cô!

Đường Hạo Nam chính mình cũng phát hiện bản thân thay đổi rất nhiều, đều là vì người đối diện này, người phụ nữ đáng giận khiến cho anh muốn ngừng mà không được này.

Ăn cơm xong, cô đi rửa bát, anh cũng đi theo, cùng cô ở một chỗ dọn dẹp rửa bát, hai người rất ít nói chuyện, chỉ hưởng thụ toàn bộ thời khắc trân quý, có thể cùng một chỗ.

"Lại đây..."

Rửa bát xong, anh hướng cô thấp giọng kêu hô, cô đi tới, anh nắm lấy bàn tay ướt sũng của cô, cầm khăn lông khô giúp cô chà lau bàn tay trắng nõn thon dài.

Động tác của anh, mềm nhẹ mà cẩn thận.

Sau khi lau khô, nắm tay cô đi phòng khách, ngọn đèn bị anh điều chỉnh mờ tối, mờ nhạt nhẹ, anh đi lấy bình rượu đỏ cùng đồ khai rượu, thêm hai cái ly có chân dài.

Hai người ở trên sofa bên cạnh cửa sổ sát đất kia ngồi xuống, anh hứng thú khai bình rượu đỏ, cô ngắm cảnh vật bên ngoài cửa sổ sát đất, nghe nhạc, là một bản nhạc cổ điển, thực ra là ca khúc được yêu thích, Đường Hạo Nam không vui nhú mày, đứng dậy muốn đi đổi.

"Không cần đổi! Bài này là do em chọn, lúc trước khi còn ở đây, những lúc một mình sẽ mở lên nghe!" Cô vội vã nói.

"Lời bài hát gì mà đồ vỡ, tình ca gì mà lung tung rối rắm." Anh ghét bỏ nói, Hạ Nhất Nhiễm lười phản ứng lại anh, anh đem rượu đỏ đưa cho cô, cô tiếp nhận rồi.

"Em thích, em chính là tầm thường như vậy, làm sao thanh cao trang nhã được như các người!" Cô chưa giọng nói, vẫn nhớ rõ Đồng Y Mộng thích nghe hòa nhạc, Đường Hạo Nam thường xuyên đưa cô ta đi, cô lại không thích những cái này.

Đường Hạo Nam nghe hiểu được ý trong lời nói của cô, "Kỳ thật, mỗi lần đi nghe hòa nhạc, anh đều ngủ." Anh thẳng thắn thành khẩn nói làm Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc không thôi.

"Vậy sao anh còn đi!" Sau khi nói xong liền hối hận, "Coi như em chưa nói gì đi." Vội vàng nói.

Anh vô cùng yêu Đồng Y Mộng mà, cho dù không thích nghe hòa nhạc, cũng có thể đi cùng cô ta.

Đường Hạo Nam chủ động chạm vào ly của cô, Hạ Nhất Nhiễm hướng anh mỉm cười, uống một ngụm rượu, "Anh phải đối xử với Mộng Mộng thật tốt, chúng ta nợ cô ấy quá nhiều, may mắn cô ấy đã quên đoạn ký ức đau buồn kia, nếu không sẽ đau khổ chết mất."

Cô bình tĩnh nói.

Tim vẫn lại là đau nhói, cảm thấy được mình cực kỳ dối trá, rõ ràng không nỡ, vẫn còn đẩy anh cho người phụ nữ khác.

Anh vốn là của người khác, chẳng qua là bị cô trộm đến một đoạn thời gian.

Cô nói như thế, trong lòng anh vừa tức giận vừa chua xót, đặt ly rượu xuống đứng lên, một tay kéo cô đang ngồi ở trên ghế sofa đứng dậy, đi đến cửa sổ, anh nâng mặt cô muốn hôn xuống, cô lại vội vã né tránh.

"Đừng mà!" Nói xong, ôm lấy eo của anh, đầu gối trên bờ vai anh.

"Ôm một cái là tốt rồi..." Cô nói, mặt dù lòng cảm thấy chưa đủ, không chỉ muốn ôm, còn muốn nhiều hơn, nhưng mà, trong lòng cô cực kỳ bình thản.

Lời bài hát vang vọng:

Người anh yêu nhất, em bây giờ thế nào

Ngày không có anh, hy vọng em vẫn vui vẻ hạnh phúc

Hai người ôm lấy nhau, nhẹ nhàng mà chuyển động, cùng nhau nghe ca khúc này, trong lòng mỗi người đều đang rơi lệ.

"Ông xã..." Cô thì thầm kêu hô, trong giọng nói lộ ra vẻ nũng nịu, trong phút chốc, nước mắt rơi xuống, lòng của anh cũng run, đang rung động.

Kiểm chế không được ôm cô càng chặt hơn.

"Cảm ơn anh... Trong mấy tháng này, cho em một giấc mộng đẹp, để một lần ước nguyện được đền bù." Cô cười nói, âm thanh khàn khàn không rõ.

Cô vậy mà lại vẫn cảm ơn anh!

Đường Hạo Nam quả thực áy náy không chịu nổi.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em có thể đừng tốt bụng như thế hay không?!" Anh kéo cô ra, nâng mặt cô chất vấn.

"Không, em không tốt bụng, năm đó lúc các người yêu nhau tha thiết, em liền thăm men anh, em mơ ước bạn trai của bạn thân em..."

"Chúng ta mới đúng là quen biết trước!" Anh phản bác lời của cô, lòng đang chấn động.

Cô cười khổ, "Không nói nữa, càng nói càng không thể kết thúc, ông xã, em đi tắm rửa!"

Không cần lại nhắc đến những thứ này, cô xoa xoa nước mắt, vội vàng đi phòng ngủ, Đường Hạo Nam thất thần nhìn bóng hình xinh đẹp của cô.

Lúc cô ở đang ngâm mình tắm bồn anh đột nhiên đi vào, chen chúc ở trong bồn tắm lớn, hai người ôm lấy nhau, không nói chuyện, anh yêu thương chà lau, hôn lên da thịt của cô, cô hít mất hương thụ.

"Không cần..." Tay anh, không yên phận bắt đầu di chuyển tới trước ngực, cô vội vã bắt được cổ tay anh.

"Tại sao?! Em không muốn anh?" Đặc biệt tưởng nhớ lại giữ lấy cô, lần trước ở nhà cũ, gần như là thô bạo chiếm đoạt cô...

"Là em không thể muốn rồi! Tôn trọng em một chút, có được không?" Trên khuôn mặt ướt át của cô dính nước, mái tóc xoăn dài ướt sũng, cầu xin nhìn anh.

"Được!" Anh không vui nói, lấy ra qua khăn tắm, giúp cô quấn người, hai người liền ra khỏi phòng tắm.

Anh giúp cô sấy khô tóc, lại đi lấy một chậu nước ấm, đem đến phòng ngủ, giúp cô ngâm chân.

Trước đây cô đau bụng kinh quá nghiêm trọng, anh đưa cô đi khám trung y, thầy thuốc trung y nói là do cô thể hàn, đề nghị nên ngâm chân trong nước ấm nhiều mới tốt.

Hạ Nhất Nhiễm thụ sủng nhược kinh ngồi bên mép giường, nhìn Đường Hạo Nam ngồi chồm hổm ở bên cạnh, cầm lấy chân cô, giúp cô rửa chân.

Đây là chuyện cảm động cuối cùng anh làm vì cô đi?

"Trời lạnh, chú ý giữ ấm! Ăn ít đồ uống lạnh! Em nếu còn đau bụng kinh như thế nữa, cẩn thận tương lai sinh không được con!" Đường Hạo Nam nắm bàn chân lạnh lẽo của cô, đã ngâm thật lâu cũng chưa ấm áp, anh cực kì buồn bực nói.

Lời vừa mới dứt, hai người đều đã sững sốt.

"Lần trước, có uống thuốc không?" Anh ngẩng đầu nhìn cô, cả người căng thẳng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm nuốt nước miếng, khẽ lắc đầu, "Chắc không trùng hợp như vậy đâu, thầy thuốc không phải cũng nói, em cung hàn rồi sao." Cô cười nói.

Cực kỳ muốn có đứa con, không có anh, có con làm bạn, cũng không đến nỗi quá cô độc đi?

Trên thế giới này, cô không còn người thân nào, người cha ruột sinh ra cô, đối với cô căm hận, em gái cùng cha khác mẹ lại xem thường cô, còn người mẹ kế kia coi cô như cái đinh trong mắt.

Trước kia vẫn coi Đường Hạo Nam là người thân, sau này...

"Đừng đi nước Pháp! Ở lại Sùng Xuyên, nhà em ở đây, chạy ra nước ngoài để làm gì?!" Xa xôi như vậy, lại còn không trở về, anh không nỡ!

"Em nào có cái nhà gì... Em có tính toán của mình, đi nước Pháp học tập thật tốt, một lần nữa bắt đầu, không phải rất tốt sao?" Cô lạc quan cười nói, trước kia liền nhắc qua với anh quyết định này.

Lòng Đường Hạo Nam nhói đau, nếu thời gian có thể quay lại, có phải tốt không?

Hoặc là không có những chuyện kia, hoặc là cùng cô vừa gặp đã chung tình.

Anh không phản bác được.

Ngồi xổm kia, càng không ngừng giúp cô xoa bóp hai chân, mãi đến khi ấm áp mới thôi.

Cô không có nhà, kết hôn bốn năm, Đường gia căn bản không tính nhà cô.

Nơi này cũng không tính.

Kỳ thật, có anh, mới kêu là nhà.

Đáng tiếc, thời gian chân chính bên nhau quá ít.

Đường Hạo Nam nghĩ đến cô một mình ở nước ngoài, liền đau lòng.

Cảm thấy được chính mình không phải đàn ông, vậy mà không cho cô được hạnh phúc.

Cô nằm xuống, mặt hướng vào trong, anh cũng nằm xuống theo, từ phía sau cô ôm chặt cô, loại tư thế này là cô thích nhất, cảm giác cực kỳ an toàn, cực kỳ kiên định.

Đường Hạo Nam nhẹ nhàng mà ngửi hương vị trên tóc cô, hai người từ từ nhắm hai mắt, ôm lấy nhau, đôi bên sưởi ấm an ủi lẫn nhau.

"Bà xã..."

"Uh'm..."

"Anh..." Anh đột nhiên cảm tính kêu hô cô, cô đáp lại, mà anh, muốn nói lại thôi.

Anh yêu em.

Ba chữ kia, anh có cái tư cách gì, thổ lộ với cô.

Yêu cô, tại sao không thể cho cô thứ cô muốn?

Cho nên, nói không nên lời.

"Đừng nói nữa, ngủ đi, cái gì cũng đừng nói nữa, qua đêm nay, nhất định phải giữ một khoảng cách!" Cô vội vã nói, không biết anh muốn nói cái gì, cũng không nghĩ muốn nghe nữa.

Không có hôn môi, không có triền miên, chỉ có cái ôm làm người ta thương tiếc, cô vẫn ngủ không được, anh cũng như vậy.

Còn không có triệt để chia tay, đã lưu luyến không rời rồi.

Rất muốn liền chết đi như thế, cùng nhau Chuyển Thế Luân Hồi, bên nhau cả đời, không có Đồng Y Mộng, không có người thứ ba, chỉ có bọn họ, bắt đầu liền yêu nhau...

...

Đường Hạo Nam tận khuya mới ngủ, sau khi tỉnh lại phát hiện Hạ Nhất Nhiễm không có ở bên cạnh, anh mạnh ngồi dậy, chỉ thấy cô đứng ở bên cạnh tủ quần áo, đang dọn quần áo. Nơi này có quần áo trước kia của cô vẫn không lấy đi.

Nhìn vali, đầu óc Đường Hạo Nam nháy mắt tỉnh táo, tim cũng càng đau thêm rồi.

Nháy mắt tiếp theo, anh vẫn lại là từ trong tủ đầu giường lấy hộp thuốc, đốt thuốc.

"Không phải nói anh không được hút thuốc nữa à?!" Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh ngồi ở trên giường, trên người phong trần mệt mỏi, xem ra suy sút lại cuồng dã.

Trong một đêm, râu ria xanh um mọc lên tua tủa.

"Em mặc kệ anh đi!" Anh không vui nói, tính tình cực kỳ thối tha, sắc mặt cũng rất khó xem.

Hạ Nhất Nhiễm cũng là tức giận, xoay người, tốc độ thu dọn nhanh hơn, sau đó nhanh chóng đóng lại vali.

"Em đi đây, anh đừng quên đi tiêm thuốc!"

Nói xong, kéo vali liền đi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Chết vẫn đồng y mộng

Anh ngồi ở rên giường, bóng lưng cô đơn tịch mịch, tim, đột nhiên liền đau rồi!

Mỗi đêm, anh gần như không có cảm giác ngủ được, sau cùng ngủ thiếp đi cũng bị các loại mộng hành hạ, trong mộng toàn bộ đều có liên quan đến cô.

Lần đầu tiên gặp mặt, là ở lễ tang, cô ôm đi ảnh của mẹ mình, khóc đến tê tâm liệt phế.

Lúc còn nhỏ, mỗi lần bị mẹ kế đánh, bọn họ sẽ chạy tới bờ sông...

Thương cảm, bất lực.

Anh không cam lòng, liền buông tay để cô đi như thế, không đành lòng để cho cô một người ở nước ngoài cô độc sống qua ngày!

Người đàn ông đột nhiên lao xuống giường, hướng cô chạy tới, khi cô còn đang kinh hoàng, thân thể bị anh mạnh ôm lấy.

"Anh... Ừm!" Cô kinh ngạc, thân thể bị anh mạnh chuyển lại, cúi đầu liền ngăn chặn môi cô.

Nụ hôn kịch liệt cuồng dã tràn đầy trời đất rơi xuống, như là cuồng phong bạo vũ, đem cô cuốn sạch.

Bất ngờ không phòng ngự, tim đập mất tốc độ, cái nụ hôn mãnh liệt kịch liệt này, cuốn hút cô.

Nhịn không được đáp lại, mang theo lòng tràn đầy không tha cùng thống khổ.

Cô đã trúng độc của anh rất nặng rồi, làm sao có thể chống cự được đây?! Như là bị anh dụ dỗ, cái lưỡi mềm mại của cô không chút nào rút rờ cuốn sạch vào trong miệng anh, cùng của anh, câu quán cùng một chỗ, làm cản quấy động, kịch liệt đòi lấy...

Hai người quên hết tất cả mà hôn.

Không nguyện buông ra đôi phương, trăm luân liễu chết triền miên trong đó.

"Uh"m.." Lúc buông ra, cô thở hồng hộc, Đường Hạo Nam lập tức ôm cô lên, hướng tới phòng ngủ chạy đi.

"Không muốn!" Bị anh áp ở dưới thân, cô ý thức được muốn xảy ra cái gì, vội vàng phản kháng.

"Anh muốn em! Hạ Nhất Nhiễm! Anh không muốn thả em đi!" Đường Hạo Nam cuồng bạo gầm nhẹ, hai mắt gắt gao trừng mắt nhìn cô, vẻ mặt quật cường mà tràn ngập đau thương.

Cô vì những lời này mà ngẩn ra, "Tại sao? Ừm.."

Anh lại ngăn chặn môi cô, hung hăng hôn xuống, hai tay ở trên người cô vuốt ve, nháy mắt ham muốn của cô đã bị anh gọi lên rồi.

Cực kỳ quen thuộc, anh đơn giản trêu chọc một cái, đụng vào cô liền có thể khuất phục.

Nhưng mà, trong lòng còn có âm thanh muốn cự tuyệt hoan ái cùng anh!

"Không muốn..."

"Cho anh! Anh không cho em đi! Hạ Nhất Nhiễm! Em là vợ của anh! Anh sẽ không rời bỏ em!" Đường Hạo Nam giọng điên rồi, lớn tiếng rống, vẻ mặt kiên quyết.

Em là vợ của anh!

Anh luôn luôn có thể dễ dàng khiến cô rung động!

Nhìn anh như vậy, thật giống như đối với cô vạn phần không tha một dạng, tại sao không tha chứ?

Không nỡ buông tha thân thể của cô, hay vẫn lại là, không nỡ buông tay cô đây?!

Hai thân thể ăn ý quấn lấy nhau cùng một chỗ, bản năng nguyên thủy nhất của con người thúc giục bọn họ mau chóng dung hợp cùng một chỗ.

Cảm giác cô cũng động tình, tiết tấu của Đường Hạo Nam không khỏi nhanh hơn, vươn tay liền mở đai lưng của cô.

"Đáng chết...!" Vậy mà lại mặc quần bò, anh ảo não.

Động tác dã man mà thô lỗ đem dây lưng mở ra, khăn cấp liền kéo khóa...

Chuông điện thoại di động sát phong cảnh vang lên, ngăn cản hai người đang muốn hoan ái trên giường, Đường Hạo Nam căm tức rửa thơm, Hạ Nhất Nhiễm mạnh kinh tỉnh, chuông điện thoại di động một lần lại một lần vang lên.

Anh không thể không đi nghe.

Là Hứa Thành gọi tới!

Hứa Thành ở trong điện thoại nói, đã đi điều qua lịch sử trò chuyện, Hạ Nhất Nhiễm quả thật đã gọi cú điện thoại kia!

Nói cách khác, cô gọi điện thoại xin giúp đỡ, lại bị Đồng Y Mộng từ chối không nghe, không những thế lịch sử trò chuyện cũng bị xóa bỏ rồi!

Đường Hạo Nam sợ sệt.

Hạ Nhất Nhiễm đã sửa sang lại quần áo, xuống giường, chuẩn bị rời đi.

"Em đứng lại!" Cúp điện thoại, nhìn đến cô lại đi tới, anh đuổi theo.

"Còn có việc gì?" Vừa nãy, thiếu chút nữa lại phạm sai lầm, làm sao mới có thể ngăn được mị lực của anh đây?

Thái độ của cô hơi lạnh rồi.

"Em đừng đi, tạm thời sẽ ở lại chỗ này, nơi này hệ thống bảo vệ không tệ, anh lo lắng người lần trước bắt cóc kia lại vẫn muốn hại em, đã cho người ta đi điều tra!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, không nỡ để cô rời đi, cũng thật lo lắng an nguy của cô, muốn cô ở lại.

Anh cũng đang điều tra?

"Bản thân em cẩn thận một chút thì được rồi, mỗi ngày đều cùng Tô Tiểu Quả như hình với bóng, không có vấn đề." Không chiếm được, chung quy sẽ mất đi, cùng anh lại dây dưa thêm một lần, cô càng sợ chính mình sẽ rơi vào tay giặc.

"Tô Tiểu Quả có thể có thể bảo vệ em được sao?! Nghe lời, ở lại nơi này! Anh không muốn lại xảy ra chuyện gì nữa, đến lúc đó chậm trễ ly hôn!" Biết trong lòng cô nghĩ gì, anh chỉ có thể lấy cớ này.

Cô ở lại căn hộ, ít nhất sẽ không từ trong tầm mắt của anh mà biến mất.

"Em không thể ở lại chỗ này!"

"Em càng nói, càng giải thích chỉ là chứng minh em không muốn ly hôn! Anh hiện tại có việc muốn ra ngoài, em ở lại chỗ này đi!" Đường Hạo Nam lãnh đạm nói, giữ chặt vali của cô, mở ra, đem quần áo bên trong toàn bộ nhét vào trong tủ treo quần áo!

...

Để cho Hạ Nhất Nhiễm buồn bực chính là sau khi Đường Hạo Nam ra ngoài, lúc cô muốn ra ngoài, ngoài cửa của căn hộ đang đứng hai người bảo vệ, nói không có Đường Hạo Nam dặn dò, cô không được đi ra ngoài!

Anh là muốn đem cô giam lỏng ở trong này à?

...

Khi Đường Hạo Nam trở lại nhà cũ Đường gia, Đồng Y Mộng đang cùng Lục Uyển Thu ngồi ở trong phòng nói nói cười cười.

"Anh Hạo Nam!" Đồng Y Mộng nhìn thấy anh, kích động kêu hô.

Đường Hạo Nam nhàn nhạt mỉm cười, "Mộng Mộng, theo anh lên lầu, anh có việc hỏi em!"

Cánh tay đã bị Đồng Y Mộng bắt được, cô ta ngửa khuôn mặt đẹp ngọt ngào của mình, mà Đường Hạo Nam lại nghiêm mặt nói.

"Được ạ! Bác gái, chúng con lên lầu trước nha!" Đồng Y Mộng tự nhiên ngọt ngào nói, không quên lễ phép hướng Lục Uyển Thu chào hỏi.

Đường Hạo Nam cũng không biết nên làm sao mở miệng hỏi chuyện lịch sử trò chuyện kia, lúc Đồng Y Mộng nhìn đến ba chữ "Đường phu nhân", cảm giác như thế nào? Có thể hoài nghi quan hệ của anh cùng Hạ Nhất Nhiễm hay không? Nếu không có hoài nghi, tại sao đem lịch sử cuộc gọi kia xóa sạch?

Cô ta khẳng định hẳn không hoài nghi đi, nếu là hoài nghi, đã sớm chất vấn anh rồi.

Nhưng mà lại tại sao...

"Anh Hạo Nam, anh xảy ra chuyện gì sao? Nhìn anh có vẻ không yên lòng, có phải đã xảy ra chuyện gì rồi hay không?" Đồng Y Mộng nghi hoặc hỏi.

"Mộng Mộng, đêm đó em đem điện thoại của anh cướp đi, có phải đã từ chối không tiếp qua một cuộc điện thoại hay không?" Vẫn lại là hỏi lên, anh phải xác định Đồng Y Mộng hiện tại có đang hoài nghi hay không!

Trong thư phòng, hai người mặt đối mặt, hai tay Đường Hạo Nam giữ chặt bờ vai cô ta, cúi đầu, nhìn cô ta, thật sự mà nghiêm túc hỏi.

Đồng Y Mộng vẻ mặt xẹt qua một tia hui quạnh, trong đôi mắt to chứa đựng đau thương, "Anh Hạo Nam... Anh cuối cùng cũng hỏi, em không nghĩ tới anh sẽ chủ động tới hỏi."

Cô ta nhàn nhạt cười nói, hít vào một hơi thật sâu, một vết đau thương mà bất lực.

Đường Hạo Nam nhũn mảy, nhìn chăm chăm mặt cô ta.

"Là em xóa bỏ, Đường phu nhân là ai? Anh Hạo Nam, anh đừng gạt em! Anh có phải đã sớm thay lòng đổi dạ rồi hay không? Không sao đâu, anh nói cho em biết..." Đồng Y Mộng nghẹn ngào hỏi, trong mắt thống khổ, thân thể suy nhược lão đạo, giống như tùy thời đều có thể ngã xuống.

Trên miệng cô ta nói không sao đâu, như vậy quả thực khiến người khác nhìn đều vào tan nát cõi lòng rồi.

Anh nếu là nói cho cô ta, Đường phu nhân chính là Hạ Nhất Nhiễm, vậy còn không phải muốn khiến cô ta thương tâm đến chết sao?

Nói đến cùng, chính là bọn họ sai trước.

"Haizz... Đồ ngốc! Em lại suy nghĩ lung tung rồi!" Anh nở nụ cười, ngón cái xoa gương mặt cô ta, cưng chiều nói.

May mắn điện thoại của Hạ Nhất Nhiễm lúc trước đã bị mất, số di động đó cũng không dùng lại, hiện tại dùng số mới, Đồng Y Mộng sẽ không biết, Đường phu nhân trong danh bạ điện thoại của anh chính là Hạ Nhất Nhiễm.

"Chẳng lẽ không đúng sao? Anh đều đã đem số trong điện thoại đổi thành Đường phu nhân rồi!" Đồng Y Mộng là chẳng chực khóc, bị thương nói, "Em lúc ấy cực kỳ hoảng loạn, căn bản không dám nghe máy, làm rủa đen rút đầu mà cúp máy, rồi lại vội vàng xóa sạch..." Hốc mắt Đồng Y Mộng đỏ bừng, nước mắt óng ánh trong suốt rơi xuống.

"Vẫn là cảm giác khác trước rồi..."

"Mộng Mộng! Em suy nghĩ nhiều! Kia chẳng qua là..." Đường Hạo Nam chợt dạ lớn tiếng phản bác, nói đến một nửa lại dừng lại, "Kia chẳng qua là một người phụ nữ chơi qua đường, lúc uống rượu chơi trò chơi lưu thành như vậy, nhất thời đã quên xóa thôi. Em đừng nghĩ nhiều!"

Trái lương tâm giải thích, cảm thấy được chính mình cực kỳ bất lực.

Người phụ nữ chơi qua đường...

Cái hình dung này, để cho Đồng Y Mộng ở trong lòng đắc ý, nếu Hạ Nhất Nhiễm biết anh là hình dung cô như thế, có thể thương tâm đến chết hay không?

Anh còn muốn tới chất vấn cô ta?

Là muốn hoài nghi cô ta sao?

Đồng Y Mộng trầm nghĩ, mạnh ôm Đường Hạo Nam vào trong lòng, "Không được gạt em..."

"Anh không lừa em, không lừa em!" Anh thề thốt phũ phàng, phũ phàng rõ ràng như vậy, chợt dạ đến hốt hoảng.

"Em cũng cảm thấy được anh hẳn không phản bội em, cái gì Đường phu nhân, anh đã từng nói, danh hiệu Đường phu nhân vĩnh viễn chỉ thuộc về em..." Đồng Y Mộng khóc nói, giọng điệu bi thương mà lộ ra nũng nịu.

Đường Hạo Nam nhắm hai mắt, cắn chặt răng, âm thầm hít vào.

Anh từng hứa hẹn qua sao?

Tại sao anh đã nhớ không rõ rồi chứ?

Đường phu nhân trong lòng anh, ngoại trừ Hạ Nhất Nhiễm ra không còn ai khác.

...

Đêm đã khuya, Đường Hạo Nam đang ở thư phòng cùng mấy người Hạ Cận Nghiêu mở hội nghị trực tuyến.

"Đêm nay liền đến đây thôi, đều đã muộn lắm rồi!" Đường Hạo Nam bỏ một câu, liền muốn tắt video clip.

"A, vội và cùng chị dâu ân ái sao?" Hạ Cận Nghiêu không nghiêm chỉnh cười xấu xa.

Đường Hạo Nam tròn mắt nhìn anh ta.

"Anh, lúc nào lại đem chị dâu mang đến chỗ em chơi đi, em thật nhớ mấy món ăn chị ấy làm rồi!"

Đường Hạo Nam hơi nhú mày, nhanh chóng tắt đi video clip, anh tựa vào ghế da, trong đầu tất cả đều là những chuyện xảy ra mấy ngày ở Bắc Kinh kia, từng màn...

Cô là cô gái hiền lành, lại rất mạnh mẽ kiên cường, là người phụ nữ anh có thể mang ra ngoài, ở trước mặt các anh em chí cốt khỏe khoắn đó là vợ mình, khi đó, mấy người bạn họ đều khen ngợi cô nấu ăn rất ngon, trong lòng anh đắc ý biết bao nhiêu.

Khóe miệng nhếch lên, chưa sót cười cười.

Bởi vì quan hệ cùng Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ thiết, trước kia đi học ở Bắc Kinh, mấy người Hạ Cận Nghiêu đều đã cho rằng cô là bạn gái anh, mỗi lần cùng cô gọi điện thoại, mấy người bạn họ đều đã ở bên cạnh ồn ào kêu hô chị dâu...

"Anh Hạo Nam..."

Cửa thư phòng đột nhiên mở ra, Đồng Y Mộng nhanh chóng chạy vào, Đường Hạo Nam nhíu mày, Đồng Y Mộng quần áo choàng tắm liền đứng ở đối diện bàn làm việc, toàn thân sau khi tắm rửa thơm ngát.

"Mộng Mộng, em sao vậy..."

Anh mới vừa hỏi, Đồng Y Mộng thẹn thùng cúi đầu, hai tay bắt đầu cời ra dây buộc áo choàng tắm, Đường Hạo Nam há hốc mồm.

Vạt áo choàng tắm rộng mở, bên trong là một cái váy ngủ mát mẻ hai dây làm bằng tơ lụa màu tím.

Thân thể cô gái trước mặt trắng nõn, dưới sự hỗ trợ của màu tím dịu dàng, càng thêm mềm mại, thanh thuần, lộ ra xinh đẹp gọi cảm...

Đồng Y Mộng đầu hơi cúi xuống thật sự rất thấp, thẹn thùng đi đến trước mặt Đường Hạo Nam, khăn trương nắm lấy vạt áo ngủ, "Anh Hạo Nam.. Em, chúng ta đêm nay... bên nhau... Có được hay không?"

Cô ta run giọng nói, ngẩng đầu, một đôi con ngươi đen nhìn sâu vào trong mắt anh, bên trong toát lên vẻ gọi tình, phảng phất đang hướng anh ám chỉ chuyện năm đó.

"Mộng Mộng..."

"Anh Hạo Nam, anh không muốn sao? Có phải em biến dạng rồi hay không? Đêm đó, chúng ta vốn là muốn..." Khuôn mặt nhỏ nhắn của Đồng Y Mộng đã hồng đến chỗ mang tai, đến vành tai đều là đỏ đậm, thẹn thùng, ngây ngô.

Rồi sau đó, lúc Đường Hạo Nam còn đang chìm đắm trong kinh ngạc, cô ta nhào vào trong lòng anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Đương nhiên là muốn để lại đến đêm tân hôn!

Trong thư phòng đèn đuốc sáng trưng, người đàn ông vẫn không nhúc nhích, cứng ngắc ngồi ở trên ghế làm việc bằng da, cô gái nhỏ khoác áo ngủ ngồi ở trên đùi anh, áo ngủ trượt xuống đến phía dưới bả vai, lộ ra hai vai hẹp gầy, dây áo ngủ màu tím mỏng manh treo ở trên vai, cổ áo vấy ngủ cực thấp, mơ hồ có thể thấy khe rãnh như ẩn như hiện bên trong.

Thân thể của cô ta tuy chưa hoàn toàn khôi phục, tuy vẫn lại là cực kỳ gầy nhưng mà đáng người so với lúc trước nằm bệnh viện muốn đầy đà hơn rất nhiều.

Một đầu tóc giả đen tuyền rồi tung mở ra, hai tay cô ta căng thẳng ôm chặt thân hình to lớn trắng kiện của anh, ngửa khuôn mặt đỏ hồng, thẹn thùng sợ hãi nhìn anh.

Đồng Y Mộng rõ ràng cảm giác được thân thể Đường Hạo Nam cứng ngắc, là có cảm giác rồi sao? Hay vẫn lại là đang ghét bỏ cô ta?

Cô ta biết anh cùng Hạ Nhất Nhiễm tới hôm qua ở lại căn hộ kia một đêm..

"Mộng Mộng..." Đường Hạo Nam cuối cùng hoàn hồn lại, bàn tay cứng ngắc đem vạt áo ngủ của cô ta kéo lên, đem bả vai trần trụi của cô ta bao bọc kín lại, "Mộng Mộng, đừng quậy nữa, thân thể của em vẫn còn không có hoàn toàn tốt!"

Anh tỉnh táo lại, trầm giọng nói.

Cũng không phải bị Đồng Y Mộng dụ dỗ thất thần, mà là không nghĩ tới Đồng Y Mộng đột nhiên lớn mật như thế.

Cô ta trước kia cực kỳ đơn thuần, cực kỳ thẹn thùng!

Đồng Y Mộng nước mắt rùng rùng nhìn anh, "Em có thể! Bác sĩ nói, khôi phục hết sức tốt! Anh Hạo Nam, trong lòng em là có tiếc nuối, em nhớ rõ chúng ta đêm đó là muốn... Muốn..., tại sao em lại trở thành người thực vật rồi chứ? Em hiện tại muốn bù lại đã từng tiếc nuối kia, đem toàn bộ của em đều đã giao cho anh."

Cô ta giống như lấy hết dũng khí nói ra, mặt càng thêm hồng, vẫn hồng đến chỗ cổ.

Đường Hạo Nam suy nghĩ không khỏi nhớ về đêm đó.

Ngày đó là sinh nhật Hạ Nhất Nhiễm, anh vốn là chuẩn bị sinh nhật bất ngờ cho cô, nhưng cô không cảm kích, còn nói cùng các bạn trong ký túc xá cùng nhau chúc mừng, lúc ấy anh rất tức giận.

Đêm đó là anh đề xuất cùng với Đồng Y Mộng đi mượn phòng, muốn cho cô ta triệt để trở thành người phụ nữ của anh!

Tại sao cô ý ở gần nơi cô tổ chức sinh nhật cùng Đồng Y Mộng xuất hiện?

Ngây thơ nghĩ muốn chọc tức Hạ Nhất Nhiễm sao?

Đường Hạo Nam hậu tri hậu giác ý thức được những thứ này.

"Mộng Mộng, anh cũng chạy không thoát, sao phải muốn em khi em còn không có hoàn toàn phục hồi như cũ chứ?" Anh nói xong, đem dây áo ngủ của cô ta buộc chặt, chậm rãi thắt nơ, cài lên.

Anh quả nhiên không chịu tiếp thu cô ta!

Lòng Đồng Y Mộng thất lại.

"Đó là lúc nào? Đêm tân hôn sao?" Cô ta vội vã làm nũng hỏi, trong mắt chờ mong, lòng Đường Hạo Nam nín chặt.

Anh ngậm miệng, cực kỳ không tình nguyện hứa hẹn với cô ta cái gì.

Không hứa hẹn, lại sợ cô ta nghi ngờ.

"Anh Hạo Nam... Anh làm sao lại không nói lời nào?" Đồng Y Mộng lòng chua xót hỏi.

"Đương nhiên là muốn để đến đêm tân hôn!" Anh nói xong, nhéo nhéo đôi má Đồng Y Mộng, "Đừng nghĩ nhiều!"

Đồng Y Mộng kích động ôm lấy anh, "Anh Hạo Nam! Anh thật tốt!"

"Chúng ta đặt Vivian Vương thiết kế áo cưới có được không?" Đồng Y Mộng mặt dán ở trong ngực anh.

Trong lòng cực kì đắc ý, đêm nay cô ta chính là cố ý câu dẫn Đường Hạo Nam, dẫn anh đồng ý chuyện này.

Cô ta hiểu rất rõ tính cách Đường Hạo Nam, chỉ cần anh không biết sự thật năm đó, như vậy liền nhất định sẽ phụ trách với cô ta!

"Áo cưới do Vivian thiết kế rất khó đặt được, muốn thì phải đặt trước rất lâu..." Không đợi Đường Hạo Nam trả lời, Đồng Y Mộng liền đem lời anh muốn nói chặn lại sít sao.

"Được!" Bọn họ bốn năm trước liền muốn nói đến chuyện kết hôn rồi

"Anh Hạo Nam! Em rất yêu anh!" Đồng Y Mộng kích động nói, ôm cổ của anh, ở trên gương mặt anh nặng nề mà hôn một cái, "Cảm ơn anh, để cho em tin vào tình yêu!"

Cô ta nâng khuôn mặt tuấn tú của anh, hai mắt đắm lệ, cảm tính nói.

Đường Hạo Nam lại ở trong lòng tự châm chọc nở nụ cười.

Tin tưởng tình yêu...

Đã từng, anh cũng cho rằng, đời này ngoài Đồng Y Mộng sẽ không cưới ai khác, hiện tại cho dù là trên tinh thần vẫn lại là thân thể sớm đối với cô ta không muốn... Rồi!

Có chút áy náy, đem Đồng Y Mộng ôm lấy, ra khỏi thư phòng.

Dọc theo đường đi, Đồng Y Mộng nói, hôm nào đi chọn áo cưới, anh không lên tiếng, cô ta nói cái gì, anh đều đã lặng im.

Khi Đồng Y Mộng một người ngủ ở trên giường, nghe được tiếng động cơ ô tô quen thuộc, cô ta gắt gao nắm chặt tay thành nắm đấm.

...

Lúc Đường Hạo Nam đến cửa căn hộ, vệ sĩ còn đang ở bên ngoài, lấy cái chìa khóa mở cửa, nhưng không hiểu sao mở thế nào cũng mở không ra, Hạ Nhất Nhiễm khóa trái cửa rồi!

Lập tức gọi điện thoại đi vào.

Hạ Nhất Nhiễm sớm đã nằm ngủ, chẳng qua, lúc cô một người ngủ một mình, vẫn ngủ không sâu, hơi có chút động tĩnh liền giật mình tỉnh giấc, tâm lý thiếu khuyết cảm giác an toàn tạo thành.

"Anh đừng mơ vào được, em sẽ không mở cửa! Còn nữa, anh đem vệ sĩ đuổi đi, không cần hạn chế tự do đi lại của em."

Thái độ của cô làm cho Đường Hạo Nam cực kỳ căm tức, rất không dễ dàng thoát khỏi Đồng Y Mộng đến tìm cô, cô trả lại cho anh chính là bị nhốt bên ngoài!

"Hạ Nhất Nhiễm! Em đừng chọc anh tức giận!" Anh không muốn cùng cô âm ỉ, hiện tại rất muốn thấy cô, ở lại chỗ này qua đêm, anh muốn cùng với cô bên nhau!

"Em biết anh muốn tiến vào làm cái gì, Đường Hạo Nam, nếu muốn cắt đứt, liền cắt đứt triệt để, không cần vương vấn không dứt, dây dưa không dứt khoát như vậy được không?" Cô ôn tồn nói, cuộn mình trên giường.

"Anh không muốn cùng em cắt đứt sao?! Anh đã để cho luật sư chuẩn bị thỏa thuận li hôn rồi!"

Thỏa thuận li hôn...

Mấy chữ này, bóp chặt tim Hạ Nhất Nhiễm.

Anh thật sự đang chuẩn bị rồi sao?

"Em đã biết, nhanh làm đi, cũng không muốn cái gì, em sẽ ra đi không cần gì cả." Cô nhẹ giọng nói, giọng điệu nhàn nhạt, chỉ có chính mình hiểu rõ, trong lòng giống như ôm chặt một cây gai, càng ôm càng thêm đau đớn bản thân.

"Em hiện tại để cho anh đi vào!"

"Anh tại sao phải muốn ở nơi này? Em không định mở cửa."

"Hạ Nhất Nhiễm! Điều phải ly hôn, em lại vẫn theo anh ngang ngược cái gì?! Em không phải vẫn yêu anh sao? Yêu anh lại không muốn gặp anh à? Nếu còn không gặp, sau này liền không cơ hội nữa rồi!" Đường Hạo Nam giận, bực tức đá cửa.

Bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa cùng tiếng chuông cảnh báo.

Cô thờ dài, ngồi dậy, xoay người ra ngoài đi mở cửa cho anh.

Nháy mắt khi cửa mở, bóng dáng cao lớn của anh liền từ trong khe cửa chen lách đi vào, Đường Hạo Nam phát cuồng giống như dã báo, lập tức kéo cô vào trong ngực, "Em vậy mà dám không mở cửa!" Anh tức giận chỉ trích cô.

"Anh hơn nửa đêm tới để làm gì? Lại muốn cùng em lên giường sao? Thực xin lỗi, vậy không có khả năng!" Cô cảm thấy được, buổi tối anh chạy tìm đến mình, chính là nghĩ muốn đùa bỡn thân thể cô.

Lần này, Đường Hạo Nam bỗng dưng đem cô buông lỏng ra, gắt gao trừng mắt nhìn cô, trong lòng cực kỳ không thẳng bằng.

Buổi tối tại sao anh lại cự tuyệt hoan ái cùng Đồng Y Mộng?

Không phải là vì thân thể Đồng Y Mộng yếu ớt, mà là vì từ khi trúng phải độc của người trước mắt, người phụ nữ khác đều đã không lọt nổi mắt xanh của anh rồi! Bao gồm cả Đồng Y Mộng!

Anh tìm đến cô, đơn giản là nghĩ muốn cô.

Cô chế giễu, cho rằng anh chỉ là lưu luyến thân thể cô!

"Cho dù là như thế, thì thế nào?! Em cự tuyệt được sao?!" Cầm tức phản bác, lập tức ôm cô lên, hướng tới phòng ngủ chạy đi, anh đem cô đặt lên giường lớn, giãy lắt, thân thể của anh liền đè ép xuống!

"Anh đừng gặp mặt em nữa!" Cô từ từ nhắm hai mắt, giống như là người lên cơn tâm thần gào rống, Đường Hạo Nam sửng sốt, cô là cực kỳ không tình nguyện cùng anh phát sinh quan hệ!

Bỗng dưng buông cô ra, anh xoay người nằm xuống, hai mắt nhìn chằm chằm trần nhà.

Anh cũng có kiêu ngạo cùng tự tôn của mình, không muốn bắt buộc cô.

"Em là cái người phụ nữ dối trá mà! Rõ ràng để ý, lại muốn làm bộ như không cần!" Đường Hạo Nam cắn răng chỉ trích cô, bởi vì sự kiện năm đó.

Anh phải giúp cô tổ chức sinh nhật, cô lại tận lực xa cách!

Cô không để ý tới anh, cũng không muốn biết anh đang chỉ trích cô cái gì, đứng dậy liền muốn xuống giường, cô muốn đi sang phòng khác ngủ!

"Em lần trở về đây cho anh!" Anh lôi cô lại, kéo vào trong ngực, ngược lại lật người, đem một chân dài đè nặng hai chân của cô, nhắm mắt.

"Anh buông ra!"

"Ngậm miệng! Đi ngủ! Không cần lại âm ỉ anh!" Anh nghiêm khắc nói, kéo chăn mỏng.

Nhưng quần áo của anh đều còn không có cởi!

Vậy mà chỉ chốc lát sau anh liền ngủ thiếp đi...

Dáng vẻ mệt mỏi.

Cô nhẹ nhàng mà vì anh cởi quần áo, nhẹ nhàng mà ôm anh ngủ, không có tình ngủ, cảm giác kiên định liền ngủ đến mặt trời lên cao.

...

Lần thứ hai tiêm vắc-xin phòng bệnh, Hạ Nhất Nhiễm nhắc nhở anh đi tiêm thuốc, Đường Hạo Nam không chịu đi, muốn cô phải đưa anh đi, cô đành phải đi theo anh.

"Luật sư đã làm xong thỏa thuận ly hôn chưa?"

Mới từ bệnh viện đi ra, lên xe đã là ban đêm, đèn đường rực rỡ mới lên, cô nhìn cảnh vật bên ngoài của sổ xe, nhàn nhạt hỏi.

Về mặt Đường Hạo Nam cương cứng, không hề để ý cô, cô nhíu mày, nghiêng đầu nhìn anh hơi chút sa sầm quay mặt sang nơi khác.

"Nói chuyện với anh đó? Tôi cũng nghĩ xong chưa?" Một ngày không cùng Đường Hạo Nam ly hôn, một ngày cảm thấy được, chính mình giống kẻ trộm, không nỡ buông tay, rất mệt mỏi.

Nhưng mà, đến lúc thật sự ly hôn rồi, khẳng định lại là đau triệt nội tâm!

Biết rõ đau, vẫn không thể không dứt bỏ!

Đường Hạo Nam nghiêng mặt qua, gắt gao nhìn chăm chăm mặt cô, bên ngoài đèn nê ông lúc sáng lúc tối hiện lên mặt cô. Dáng vẻ cô lúc này trong mắt anh chính là gấp gáp muốn cùng anh đoạn tuyệt quan hệ, giống như thanh đao đâm thẳng vào trong lòng anh.

Hiện tại là cô muốn ly hôn, anh không nghĩ muốn ly hôn.

Kiểu ngạo tự tôn của người đàn ông bị tổn thương, Đường Hạo Nam dời tầm mắt, ném cho cô một cái quay mặt lạnh lùng.

Dọc theo đường đi, một chữ cũng chưa nói.

Anh lại ở trước mặt cô bày ra một mặt thâm trầm hiem thấy.

Xe tại cửa nhà hàng Tây dừng lại, sau khi xuống xe, cô liền muốn chạy, bị anh túm chặt, anh mặc áo khoát dài, toàn thân lạnh lùng, kéo cô đi vào nhà hàng.

"Anh muốn làm gì?! Nghĩ muốn bị Mộng Mộng nhìn đến hay vẫn lại là như thế nào?" Sau khi ngồi xuống, Hạ Nhất Nhiễm buồn bực nói.

Đường Hạo Nam không nói được một lời, trong nháy mắt vùng tay lên, gọi tới người phục vụ, chọn món.

...

Tiếng đàn vi-ô-lông lảng mạn vui vẻ tiếng vang lên, Hạ Nhất Nhiễm buông dao ăn, kinh ngạc nhìn dàn nhạc xuất hiện bên bàn ăn, mỗi một nhạc công đánh đàn đều đã mặc Tây phục màu đen, đeo nơ, bọn họ chìm đắm trong giai điệu duyên dáng, từ từ nhắm hai mắt, xúc động diễn tấu.

Người phục vụ đẩy xe đẩy tới, trên xe đẩy đặt một bó hoa hồng to.

Hạ Nhất Nhiễm sững sờ...

Chỉ thấy Đường Hạo Nam thân sĩ đứng lên, đi đến bên cạnh xe đẩy, đem bó Hồng Mân Côi kia cầm lấy, đi đến bên cạnh bàn ăn, "Đường phu nhân, tặng cho em." Anh đứng ở bên người cô, cúi xuống, nhìn cô, nhẹ giọng nói.

Cô ngơ ngác nhìn từng đóa hồng tươi đẹp kia, yết hầu di chuyển lên xuống, hốc mắt đỏ hồng.

Tại sao đột nhiên muốn đưa hoa hồng cho cô?

Cô nằm mơ vẫn đều không được anh tặng dù chỉ một bông Hồng Mân Côi.

Đường Hạo Nam hiểu được, cô tại sao ngu ngơ như thế, bởi vì đây là lần đầu tiên trong đời anh tặng hoa hồng cho cô.

"Tại sao?" Cô khàn giọng hỏi, ngẩng đầu nhìn anh.

Anh mỉm cười, ở chỗ ngồi ngồi xuống, bó hoa hồng kia nằm ở trên bàn cơm, cũng không biết là có bao nhiêu đóa.

"Chồng tặng hoa hồng cho vợ mình, cần có lý do sao?" Đường Hạo Nam nhàn nhạt trả lời, làm bộ như tự nhiên cầm lấy dao ăn.

Lúc này, chỗ đối diện phát ra âm thanh bén nhọn, Hạ Nhất Nhiễm không quan tâm lịch sự lễ phép, đẩy ra ghế dựa, nhanh chóng bỏ chạy, Đường Hạo Nam kinh ngạc, đứng dậy liền đuổi theo, chỉ thấy cô đã chạy ra nhà hàng!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Muốn Hạ Nhất Nhiễm theo cô ta thử áo cưới

Lúc Đường Hạo Nam đuổi ra tới, Hạ Nhất Nhiễm đã lên một chiếc xe taxi, anh lập tức nhớ kỹ bảng số, vội vàng gọi điện thoại kêu lái xe.

Vốn tưởng rằng cô sẽ cảm động một phen, không nghĩ tới cô lại chạy!

"Tiểu thư, cô tới cùng muốn đi đâu?" Tài xế xe taxi nhìn kính chiếu hậu, thấy Hạ Nhất Nhiễm ngồi sau xe, tay che miệng đang khóc.

Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, trước mặt người ngoài liền khóc, trong lòng thật sự xấu hổ, theo bản năng giả bộ mỉm cười, "Bác tài, đưa tôi đi bến tàu."

Xe taxi rất nhanh chìm ngập trong dòng xe thật dài.

Lúc tâm trạng không tốt, nơi nghĩ đến đầu tiên chính là nơi này, con sông thật dài, từ Bắc hướng Nam chảy theo dòng. Trong trí nhớ mờ hồ lúc còn nhỏ, mẹ giống như vẫn thường mang cô tới nơi này, bà nói nước sông có thể đem nỗi đau cuốn đi.

Sau này khi đã trưởng thành, đương nhiên sẽ không tin tưởng những lời dỗ ngọt trẻ con như vậy, nhưng mà nơi này giống như đã thành trụ sở bí mật của cô cùng Đường Hạo Nam, mỗi lần cô chạy tới nơi này, anh đều có thể tìm được.

Tại sao còn tặng hoa hồng cho cô, còn nói cái gì vợ chồng!

Đều phải kết thúc, trả lại cho cô những thứ ngon ngọt này làm gì chứ?!

Lúc này đây cô cũng phát hiện, vừa nãy phản ứng giống như quá kích động, một bó hoa hồng mà thôi, hà tất xúc động, làm chuyện kỳ quái như thế!

Cực kỳ châm chọc, lúc bọn họ muốn ly hôn anh mới tặng hoa hồng cho cô, giữa tình nhân mới có thể tặng thứ này.

...

Cô quả nhiên ở đây!

Gió Thu thổi trên đê đập vào trên người đàn đàn ông, áo khoát dài của anh bị thổi làm tay áo phát phới, bóng anh đang đứng in dài dưới ánh đèn đường, anh nhìn bóng dáng đang ngồi bên cạnh bến tàu.

Lần này, người rút cuộc bên cạnh cô không phải người khác.

Theo quán tính lấy ra hộp thuốc lá, rút một cây, nhanh chóng đốt lên.

Hít sâu một cái, đầu óc mới tỉnh táo đôi chút, tức giận cùng mất hứng dồn nén trong ngực bị bóng lưng cô đơn kia của cô đuổi đi!

Giờ phút này đối với cô chỉ còn lại thương tiếc.

Anh muốn tận lực bù lại một chút tiếc nuối, vợ chồng một hồi, cũng chưa từng tặng hoa hồng cho cô, cũng chưa cùng cô lãng mạn dù chỉ một lần.

Anh khẳng định, cô muốn những thứ này.

Từng chút một đi đến gần, mỗi một bước đi, từng đoạn ký ức từ nhỏ đến lớn cùng cô bên nhau đều đã hiện lên ở trong đầu. Cô ở bên anh một thời gian dài, đã thành một loại thói quen, thói quen có cô ở bên, đi theo anh.

Không quen nhìn cô cùng những nam sinh khác gần gũi thân thiết, không quen nhìn cô lạnh nhạt với chính mình, đối với anh có bí mật.

Hiện tại, đã quen việc ôm cô đi ngủ, quen có cô làm cơm cho anh, nhưng loại thói quen này lập tức phải từ bỏ, anh làm không được!

Có thể kéo dài thêm một ngày liền cố níu kéo thêm một ngày, cho dù biết như vậy là không công bằng đối cô.

Hương vị quen thuộc truyền đến, nước mắt đã khô cạn, cô vẫn không nhúc nhích, cảm giác anh đã ở bên người ngồi xuống, cô cũng không nhìn anh một cái.

"Anh cứ dây dưa kéo dài như thế, còn có mục đích gì? Có phải di chúc có vấn đề gì không? Ly hôn gây bất lợi cho anh?" Cô lãnh đạm hỏi, biết rõ còn cố hỏi, biết tâm ý của anh, lại cố ý xuyên tạc như thế, để cho anh tức giận, dứt khoát buông tay!

"Anh chính là không muốn ly hôn, không muốn nhìn em chạy đi mất, không muốn em gả cho người đàn ông khác, kêu người đàn ông khác là ông xã, bị người đàn ông khác áp ở dưới thân... Em nói đi, anh như vậy là tại sao?!" Đường Hạo Nam ảo não nói, giọng điệu cực kỳ kích động.

Cô liền không cảm giác được anh yêu cô sao?

"Anh đây là ích kỷ, là ham muốn chiếm hữu! Anh muốn giữ em ở bên người, anh đã từng suy xét qua cảm thụ của em chưa?! Anh có thể cảm nhận được cảm giác của người thứ ba sao?!" Cô chưa từng hy vọng xa vời quá, Đường Hạo Nam sẽ yêu chính mình, mà hành vi của anh, ở trong mắt cô cũng chỉ là ích kỷ muốn giữ lấy.

"Em là người vợ hợp pháp của Đường Hạo Nam anh!"

"Vợ hợp pháp? Em danh chính ngôn thuận sao? Hiện tại anh không phải lại vẫn yêu cầu tất cả mọi người gạt Đồng Y Mộng sao? Em không phải kẻ thứ ba, chẳng lẽ là cô ta? Anh muốn em đuổi cô ta đi sao?!" Cô trừng mắt nhìn anh, giọng càng ngày càng kích động, "Đường Hạo Nam! Anh chính là một tên đàn ông cận bã!"

"Em hiện tại cảm thấy anh cận bã, lúc trước, khi đồng ý lên giường cùng anh sao không..."

"Bốp!"

Lời phản bác của anh, bị tiếng tát tay thanh thúy thay thế, lại một lần nữa cô đánh anh!

Đánh xong, hai người đều đã sững sốt.

Lòng bàn tay cô run lên, anh nghiêng mặt, ánh sáng quá mờ, thấy không rõ vẻ mặt của anh.

Tại sao đánh anh, anh nói quả thật không sai, là cô cam tâm tình nguyện cùng anh lên giường, cô nên đánh chính mình mới phải!

Một cây làm chẳng nên non.

Cuối cùng, anh cũng có có động tĩnh, lấy ra điện thoại, không nói một tiếng bấm số.

"Luật sư Trần, chuẩn bị cho tôi một phần thỏa thuận li hôn, phí chia tay, 2000 vạn, giữ bí mật với bên ngoài." Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi nói, trong giọng nói không pha bất cứ cảm tình gì, sau khi nói xong liền cúp điện thoại.

"Em không cần phí chia tay!" Thấy anh cúp điện thoại, cô vội vã kích động nói.

"Em không phải nói anh chơi em sao? Đường Hạo Nam anh chơi phụ nữ cho tới bây giờ đều rất hào phóng!" Anh nhìn cô, khóe miệng chứa đầy nụ cười châm chọc, hai mắt gắt gao oán hận nhìn chằm chằm vào cô, châm chọc nói.

Nếu cảm thấy anh cận bã, anh liền cận bã cho cô xem!

Cái người phụ nữ chết tiệt này!

"Em, vừa nãy là..." Cô cảm giác anh tức giận, không muốn cùng anh trở mặt như vậy, không muốn lại tổn thương đối phương, dù cho chia li, cũng để lại cho đôi bên một hồi ức đẹp để đi.

"Em vừa nãy nói không sai, anh là tên cận bã!" Anh rống xong liền đứng dậy, xoay người rời đi, bỏ lại cô một người.

Cô nghe được tiếng động cơ ô tô, thật lâu sau mới đứng lên.

Anh chỉ là đang nói nhảm, nói linh tinh thôi, đừng để ý.

Ở trong lòng tự an ủi chính mình, lập tức đi trên con đê.

Lê loi một người đi bộ trên bờ đê, gió lạnh thổi tới, lê loi cô độc.

Đã muộn như thế, anh bỏ lại cô, liền cứ thế đi rồi, nơi này căn bản không gọi được xe.

Đi tới không biết bao nhiêu lâu, phía trước cách đó không xa, một chiếc xe quen thuộc đang đậu, để cho cô há hốc mồm, lái xe của Đường Hạo Nam đứng ở bên cạnh xe, lúc cô đi qua vì cô mở cửa xe, mời cô lên xe.

Là không nghĩ tới, anh còn đang tại chờ cô.

Sau khi lên xe, người đàn ông ngồi ở trong bóng tối không nói được một lời, đáng vẻ rất lạnh lùng.

"Vừa nãy, là em kích động, không nên đánh anh..." Nhẹ giọng kiên trì nói, cùng anh bảo trì khoảng cách rất lớn.

"Mấy năm nay em đã tự mình dành dụm được ít tiền, không nhất thiết muốn tiền của anh, nếu anh cố ý cho em, vậy em xin nhận." Cô lại nhẹ giọng nói, anh vẫn lại là không nói được một lời, thâm trầm làm cho người ta không dám đến gần.

Cô cũng không nói thêm gì nữa, dọc theo đường đi, anh vẫn trầm mặc.

Áp lực nặng nề đủ cho làm cho người ta thờ không nổi, xe về tới bãi đỗ xe dưới đất của căn hộ.

Xe mới vừa dừng lại, cô lập tức mở cửa xe, nhanh chóng đi xuống rồi.

...

Sau đêm đó, Đường Hạo Nam mất tích mấy ngày, Hạ Nhất Nhiễm vẫn ở lại căn hộ, lúc ra khỏi cửa, có hai vệ sĩ từ một nơi bí mật gần đó đi theo. Không biết Đường Hạo Nam đi đâu, luật sư cũng không tìm đến cô.

Trái lại là Đồng Y Mộng gọi điện thoại đến, khiến cô cực kỳ bất ngờ.

Đồng Y Mộng hẹn cô ăn cơm trưa.

Hạ Nhất Nhiễm lo lắng cô ta hoài nghi, liền đồng ý rồi.

"Anh Hạo Nam quản tôi quả thật quá nghiêm, quá bá đạo, tôi ra ngoài ăn một bữa cơm, đều phải được anh ấy phê chuẩn!" Đồng Y Mộng vừa ăn vừa đối với Hạ Nhất Nhiễm ở đối diện oán trách, nói là oán giận, chẳng bằng nói là tỏ ra bọn họ ngọt ngào đầy ân ái đi.

Cô ta trước kia cũng ở trước mặt Hạ Nhất Nhiễm như vậy.

"Thân thể của cô còn không có hoàn toàn khôi phục, anh ấy đương nhiên muốn thật cẩn thận trông chừng cô thôi." Kiên trì an ủi, cảm thấy chính mình cực kỳ đối trá, Hạ Nhất Nhiễm uống một ngụm nước trắng, gần đây không có khẩu vị gì.

"Tôi đương nhiên biết, anh ấy là quá yêu tôi, nhưng mà, cũng phải cho người ta một chút không gian riêng tư chứ." Đồng Y Mộng ngọt ngào lại ưu thương nói.

Hạ Nhất Nhiễm biết, Đường Hạo Nam lo lắng Đồng Y Mộng biết chuyện bọn họ đã kết hôn, cho nên mới dè dặt cẩn thận như thế, tỷ như, nhà ăn hiện tại gần như không người khác.

Vì bảo hộ Đồng Y Mộng, anh cũng là hao phí tâm tư rồi.

"Cô cũng đừng ở trong phúc mà không biết hưởng phúc nữa!"

"Nào có, tôi đối với anh ấy cũng rất tốt mà! Cô biết không? Lần trước tôi nhìn thấy trong di động của anh ấy, có lưu một cái tên là Đường phu nhân!" Đồng Y Mộng vừa ăn sủi cảo vừa nói, một đôi mắt to vô tội nhìn Hạ Nhất Nhiễm ở đối diện.

Tay Hạ Nhất Nhiễm âm thầm xiết chặt, cũng may đang nắm cái chén, chẳng thế thì lại giống như lần trước thất lễ như vậy rồi.

"Anh ấy vậy mà lại có phụ nữ ở bên ngoài, không những thế ở trong điện thoại còn lưu tên như vậy, lúc ấy tôi là rất khổ sở, nhưng mà tôi lại nhịn xuống, tôi tin tưởng anh ấy hẳn không phản bội tôi!" Đồng Y Mộng nói tiếp, cực kỳ tự nhiên, làm cho người ta không có cách nào hoài nghi.

Mà Hạ Nhất Nhiễm lại chột dạ hốt hoảng.

"Anh ấy đương nhiên hẳn không phản bội cô!" Cô chột dạ nói, chẳng qua, cho dù thân thể Đường Hạo Nam phản bội Đồng Y Mộng, trái tim cũng sẽ không đi?

"Đúng vậy, về sau tôi cũng hỏi anh ấy nha, anh ấy nói, lưu Đường phu nhân người này, chẳng qua là một người phụ nữ chơi qua đường, gặp dịp thì chơi, lúc chơi trò chơi mới lưu thành như thế, chơi đùa mà thôi." Đồng Y Mộng nói tiếp, về mặt tự nhiên.

Trong lòng lại dắc ý vô cùng, thấy sắc mặt Hạ Nhất Nhiễm có phản trở nên trắng, tâm tình cô ta càng tốt hơn uống một ngụm canh gà.

Người phụ nữ chơi qua đường...

Anh giải thích như thế với cô ta sao?

Chơi đùa mà thôi...

Ngực uất nghẹn đến thờ không nổi, cô không ngừng uống nước.

"Nhiễm Nhiễm, cô xảy ra chuyện gì? Sao cứ luôn uống nước, không ăn cái gì hết? Khẩu vị không tốt sao? Sao lại ăn so với tôi còn ít hơn!" Đồng Y Mộng nhìn Hạ Nhất Nhiễm ở đối diện, về mặt quan tâm.

"Mấy ngày nay khẩu vị không tốt lắm." Cô vội vã nói, cầm thìa ăn canh.

"Anh A Thần đâu? Các người tính lúc nào sẽ kết hôn? Không bằng cùng chúng tôi tổ chức luôn đi!"

"Chúng tôi như vậy vẫn rất tốt, còn không ổn định, trước ổn định rồi lại nói tiếp." Cô vội vã giải thích, Kha Dịch Thần mấy ngày nay cũng không liên hệ với cô, chắc là La Kỳ trở lại đi, cùng cô vĩnh viễn sẽ không có khả năng.

"Anh A Thần con người rất tốt, bây giờ còn là CEO xí nghiệp nước ngoài, hẳn không... Trong lòng cô lại vẫn yêu..."

"Mộng Mộng! Sao có khả năng! Tôi cùng anh ấy vài năm nay không có liên hệ qua, cô đừng nghĩ lung tung!" Cùng với Đồng Y Mộng, thật đúng là hành hạ! Hạ Nhất Nhiễm vội vàng phản bác, giọng có phần nghiêm trọng, có chút tức giận.

Đồng Y Mộng thật có lỗi nhìn cô, "Thực xin lỗi, cô đừng nóng giận mà... Tôi hôn mê vài năm, suy nghĩ vẫn dừng lại ở trước kia, có phần chưa quen được quỹ đạo của mọi người."

Cô ta nhắc tới chuyện hôn mê vài năm, trong lòng Hạ Nhất Nhiễm lại càng không rõ cảm xúc gì.

Lại càng không biết, Đồng Y Mộng chính là đang lợi dụng sự thiện lương cùng lương tri của cô và Đường Hạo Nam.

"Sao có thể chứ!"

"Cô không giận tôi thì tốt rồi! Đúng rồi, anh Hạo Nam đi Âu châu công tác, chúng tôi vốn là buổi chiều hẹn nhà thiết kế áo cưới, cô theo giúp tôi cùng đi có được hay không?" Đồng Y Mộng nhìn nhìn thời gian, cười nhìn cô, làm nũng nói.

Bọn họ đang bắt đầu chuẩn bị hôn lễ rồi sao?

Hạ Nhất Nhiễm có phần lơ mờ, Đồng Y Mộng đã đứng lên, đi tới bên người cô, "Cô cũng sờ cái gì vậy? Chúng ta năm đó đúng là đã từng ước hẹn, người nào kết hôn trước, người còn lại phải làm phù dâu đó!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Váy cưới trắng không có ý nghĩa

Đồng Y Mộng kéo cô tới cửa hàng áo cưới chính là Hạ cửa hàng của nhà thiết kế Hạ Nhất Nhiễm thích nhất.

Thiết Kế Sư Vivian cùng cô có quen biết, trước kia cửa hàng áo cưới từng mời cô làm cố vấn quan hệ công chúng cho họ.

Hẹn được Vivian Vương rất khó, Đồng Y Mộng có thể hẹn được, khẳng định là nhờ vào quan hệ của Đường Hạo Nam.

Trong cửa hàng áo cưới, ngoại trừ nữ nhân viên ăn mặc thời thượng, nhưng vẫn tao nhã không mất khí chất cùng kinh nghiệm dày dặn không thấy khách hàng khác.

Vừa đến, còn không có ngồi xuống, Đồng Y Mộng liền kích động lôi kéo Hạ Nhất Nhiễm, đi lựa áo cưới.

Lựa trắng mộng ảo, viền ren gọi cảm, kết thành chiếc áo cưới lộng lẫy nhất, để cho các cô tha thiết ước mơ...

Hạ Nhất Nhiễm cô, cũng không ngoại lệ.

Vẫn còn nhớ rõ ngày đó cùng Đường Hạo Nam "Kết hôn", cô nhận được điện thoại từ trợ lý Hứa Thành của anh, bắt xe đi cục dân chính. Cô lúc ấy có ý mặc một chiếc váy màu đỏ, mà Đường Hạo Nam, từ đầu đến chân đều là màu đen nghiêm chỉnh, giống như tham gia lễ tang.

Làm thủ tục, chụp ảnh, lĩnh chứng xong anh bỏ cô lại liền đi, toàn bộ hành trình chỉ nói một câu: Hạ Nhất Nhiễm, tôi sẽ để cho cô biết gã cho tôi phải trả giá lớn thế nào!

"Nhiễm Nhiễm, cô xem loại này phong cách như thế nào? Thích hợp với tôi không?" Giọng Đồng Y Mộng ngọt ngào khiến cô hoàn hồn, cô buông dài lựa trắng thuần khiết trong tay ra, nhìn về phía Đồng Y Mộng, khóe miệng theo bản năng cong lên.

"Không tệ, cô trời sinh vốn sinh đẹp, mặc cái dạng gì cũng đều thích hợp!" Cô không phải thánh nhân, làm không được tỉ mỉ vì Đồng Y Mộng tham khảo, thậm chí không nguyện nhiều liếc nhìn cô ta một cái.

Người vợ hợp pháp như cô, vậy mà phải theo vợ tương lai của chồng mình chọn áo cưới!

Chỉ có thánh mẫu mới có thể làm được.

Cô không phải thánh mẫu, trong lòng đã đau đớn đến sắp phát điên, sớm đang nhỏ máu, cũng không thể đứng lý hợp tình ở trước mắt cô gái này tuyên đoạt quyền sở hữu!

Càng không thể cùng cô ta cướp đoạt!

"A...! Cô? Cô lựa được bộ váy ưng ý rồi sao? Nếu không, hôm nay thuận tiện cũng chọn một bộ đi? Tôi cảm thấy được loại váy lộ lưng này có vẻ thích hợp với cô!" Đồng Y Mộng vội vàng nói, kéo một chiếc áo cưới lộ lưng đưa tới.

Lộ lưng...

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng hồi hộp, nghĩ đến vết sẹo xấu xí phía sau, bỗng rất khi ấy bị hắt Axit Sunfuric, giống như đang ăn mòn lòng của cô.

Vội vàng lác đầu, "Tôi liền không cần rồi! Vẫn lại là giúp cô chọn đi!" Cô mỉm cười, giương giọng nói.

May mắn Đường Hạo Nam không có tới, nếu anh ở đây, cô lại phải tro mắt nhìn anh cùng Đồng Y Mộng chọn áo cưới, cô khẳng định sẽ không giả vờ được.

Lúc này, Thiết Kế Sư Vivian vừa lúc từ bên ngoài tiến vào.

Là một người phụ nữ cực kỳ giỏi giang, mạnh mẽ, mặc một bộ jumpsuit ngắn, tóc đen rẽ mái dài ngang vai.

"Hạ tổng!" Vivian liếc mắt một cái đã nhận ra Hạ Nhất Nhiễm, ngược lại xem nhẹ vị khách chính là Đồng Y Mộng, cô nhiệt tình đã đi tới, Hạ Nhất Nhiễm lễ phép tiến lên.

"Đã lâu không gặp cô rồi!" Vivian đi đến, dang ra hai tay, cùng Hạ Nhất Nhiễm nhiệt tình ôm áp chào hỏi.

"Vivian, đã lâu không gặp!" Hạ Nhất Nhiễm lễ phép nói, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ lưng Vivian, hai cô gái buông nhau ra, Đồng Y Mộng đứng sờ ở một bên, có phần há hốc mồm, giây lát, khôi phục tự nhiên.

"Thì ra các người quen biết nhau!" Cô ta tiếp lời nói.

"Vivian, đây là bạn tôi, cô ấy hôm nay hẹn cô thiết kế áo cưới."

Vivian nhìn về phía Đồng Y Mộng, như hiểu ra cái gì hướng Hạ Nhất Nhiễm chuyên nghiệp gật đầu, "Tôi biết, Đường tiên sinh đã liên hệ qua với tôi, chúng ta đến phòng khách trò chuyện chứ?"

Nói vậy Đường Hạo Nam đã cùng cô nói trước rồi, Vivian đương nhiên biết Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm là vợ chồng, hiện tại, hai người còn không có ly hôn, liền vì đính hôn Đồng Y Mộng mà chuẩn bị váy cưới rồi..

Việc này quả là chuyện lạ có thật!

Sau khi cùng Đồng Y Mộng trao đổi những yêu cầu cho bộ váy cưới một hồi, Vivian để cho nhân viên công tác đưa Đồng Y Mộng đi lấy số đo, phòng khách chỉ còn lại hai người bọn họ.

"Đường tiên sinh trước đã nói qua với tôi, tôi biết tình huống của các người!" Vivian uống một ngụm trà lại, nhìn Hạ Nhất Nhiễm, nói khẽ.

"Tôi vừa rồi còn lo lắng cô nói lời miệng đó!" Hạ Nhất Nhiễm rộng rãi cười trả lời, một vẻ cực kỳ không sao cả.

Vivian nhìn cô, "Cô cũng thật rộng lượng, Đường tiên sinh cũng thật là, hiện tại còn không có ly hôn, đã vì đính hôn với người ta mà yêu cầu tôi thiết kế áo cưới, cái đơn đặt hàng này tôi thực không nghĩ muốn nhận!"

"Vivian, cô đừng như vậy, tôi cùng anh ấy đang tiến hành thủ tục ly hôn rồi, chúng tôi vốn chỉ là danh nghĩa, bọn họ vốn dĩ mới đúng là một đôi." Hạ Nhất Nhiễm vội vàng nhỏ giọng khuyên.

"Cô thật đúng là quá ngốc, ủy khuất lớn như vậy đều có thể chịu được!" Vivian nói xong, bỏ tách trà lại xuống, "Hạ tổng, đi với tôi thử một mẫu áo cưới tôi mới vừa thiết kế đi? Tôi cảm thấy được rất phù hợp với khí chất của cô."

"Cái gì?" Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ kinh ngạc, bị Vivian lôi kéo, ra khỏi phòng khách, đi lầu hai.

...

Một màu trắng thuần khiết rủ xuống đến chỗ thắt lưng, kết một vòng ren tuyệt mỹ, trên lớp ren mỏng kết rất nhiều đóa hoa xinh đẹp

Cả chiếc váy cắt may tỉ mỉ, đường cong lưu loát, cao quý lại thướt tha, lộ hết khí thế.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn bộ áo cưới trên người manocanh, gần như vừa nhìn liền thích, hơn nữa không phải thiết kế lưng trần.

"Như thế nào? Thích không?" Vivian giương giọng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm gật đầu, "Thật đẹp, cô tới cùng ở đâu ra nhiều linh cảm như thế!"

"Thích liền thử xem, tôi cảm thấy được khí chất của nó cực kỳ phù hợp cô, đây chính là tác phẩm tôi vừa lòng nhất trong năm nay đó! Cũng chưa công

bỏ ra bên ngoài đâu!" Vivian giương giọng nói.

"Tôi thử làm gì! Lại không muốn kết hôn! Không thử đâu!" Trái tim co rút từng trận đau đớn, cho dù cực kỳ muốn mặc thử xem, nhưng mà còn có gì ý nghĩa chứ?

Liền cùng bó hoa hồng kia một dạng..

Không ý nghĩa.

Hoa hồng tặng cho người yêu mới có ý nghĩa.

Áo cưới mặc ở trên người cô dâu mới có ý nghĩa.

"Cô liền thử làm người mẫu giúp tôi một lần, ok?" Vivian tiếp tục khuyên, tim Hạ Nhất Nhiễm đập nhanh nhìn bộ váy cưới kia.

"Váy tôi thử xem!" Trong lòng có cái gì kích thích liền đồng ý.

Vivian nhiệt tình vì cô mở cửa phòng thay quần áo.

...

Hạ Nhất Nhiễm hình ảnh nhìn chính mình mặc toàn thân áo cưới trắng tinh ở trong tấm gương khổng lồ trước mặt, tim rung động đồng thời cũng chua xót.

Đây là bộ váy cưới cô từng tha thiết ước mơ, người trong gương, xinh đẹp đến nỗi để cho chính cô cũng không nhận ra chính mình rồi.

Một mái tóc xoắn dài tự nhiên buông rơi, có rơi rụng vài sợi ở trước ngực. Chính mình trong gương, tao nhã, cao quý, đứng đắn...

Vivian gõ cửa đi vào, cẩn thận kiểm tra một chút, "Quả nhiên không lớn không nhỏ, vừa thích!"

"Đúng vậy, mặc vào cũng cực kỳ thoải mái, một chút đều không cảm thấy ngột ngạt khó chịu."

"Thật không? Áo cưới tôi thiết kế, không chỉ đẹp mà còn chút trọng nhất chính là phải thoải mái!" Vivian cực kỳ kiêu ngạo nói.

"Tôi trước thay ra rồi!"

"Đợi một chút, để cho tôi chụp tấm hình đã, không thành vấn đề đi?"

Hạ Nhất Nhiễm gạt gạt đầu, chỉ thấy Vivian lấy điện thoại ra, kêu cô tạo dáng. Hạ Nhất Nhiễm lộ ra một nụ cười nhàn nhạt pha lẫn ưu thương, hình ảnh tuyệt đẹp đó bị điện thoại ghi lại.

Đồng Y Mộng tìm thật lâu mới tìm được Hạ Nhất Nhiễm, thấy cô cùng Vivian trò chuyện vui vẻ hăng hái đi xuống lầu, trong lòng cô ta cực kỳ ghen ghét.

"Nhiễm Nhiễm, tôi thấy bên này có rất nhiều váy cho phù dâu, cô muốn chọn một cái hay không?" Đồng Y Mộng cười hỏi.

Phù dâu..

Tìm cô làm phù dâu, Đường Hạo Nam đồng ý không?

"Đồng tiểu thư, váy phù dâu khoan hãy chọn, tôi thấy vẫn lại là trước chờ áo cưới của cô thiết kế xong rồi, mới chọn váy cho phù dâu, mấy chuyện này quan trọng nhất chính là phối hợp." Vivian giúp Hạ Nhất Nhiễm giải vây, làm phụ nữ, có thể cảm nhận được nỗi khổ trong lòng Hạ Nhất Nhiễm.

"Như vậy sao... Quyết định như vậy đi!" Đồng Y Mộng tỏ vẻ ngây thơ nói.

...

Cuối cùng cũng ra khỏi cửa hàng áo cưới, Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được chính mình vậy mà vượt qua được một lần hành hạ.

Càng gầy vò hơn chính là, Đồng Y Mộng ở trên xe nhận được điện thoại của Đường Hạo Nam, anh đã trở lại!

Đồng Y Mộng kêu cô theo chân bọn họ cùng đi ăn cơm.

"Mộng Mộng, không cần, buổi tối tôi còn có chuyện, liền không quấy rầy các người ân ái rồi!"

Trốn anh còn không kịp, sao có thể gặp mặt!

"Sao lại kêu quấy rầy chứ? Ba người chúng ta trước kia thật tốt mà!" Đồng Y Mộng mát mẻ nói, "Tôi luôn cảm giác, các người hiện tại khác trước rồi... Có phải chỉ có tôi còn sống trong quá khứ, bốn năm qua đã thay đổi rất nhiều hay không?"

Đồng Y Mộng mắt mát nói.

Nhìn cô ta như vậy, lòng Hạ Nhất Nhiễm tràn đầy áy náy, lắc đầu, vỗ mu bàn tay cô ta, "Cô đừng nghĩ nhiều, chỉ cần anh Hạo Nam vẫn yêu cô là được! Tôi, cũng luôn chúc phúc cho các người!"

Đường Hạo Nam đương nhiên vẫn yêu cô ta, cô ta cực kỳ hạnh phúc mà, vài năm nay, Đường Hạo Nam đối với cô ta vẫn không rời không bỏ.

Cùng cô, chẳng qua chỉ là cảm xúc nhất thời.

Xe tại cửa nhà hàng mới dừng lại, xa xa cô liền thấy được bóng dáng người đàn ông cô đã vài ngày không gặp đang chờ ở cửa.

Tìm thật lại.

"Mộng Mộng, tôi đi trước!" Cô không đi qua, hướng Đồng Y Mộng lớn tiếng nói, Đường Hạo Nam đi về phía bên này, Đồng Y Mộng vội vàng kéo cổ tay cô.

"Nhiễm Nhiễm, đều đã đến đây, cũng đừng đi nữa! Theo chúng tôi cùng ăn đi!" Đồng Y Mộng vẫn đang khách khí khuyên.

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng lắc đầu, Đường Hạo Nam đã đi tới, "Anh Hạo Nam! Anh xem Mộng Mộng này, cô ấy lại muốn bảo em đến làm bóng đèn của các người!"

Cô giả bộ tự nhiên nói.

Mặt Đường Hạo Nam không chút thay đổi, nhân nhợt nhìn cô, biết cô không vừa ý, cũng biết, nhìn anh cùng với Đồng Y Mộng, cô sẽ khó xử.

"Mộng Mộng, em đừng khuyên cô ấy nữa!" Một tay kéo Đồng Y Mộng vào trong lòng, trầm giọng nói.

"Tại sao chứ? Chẳng lẽ lại ăn bữa tối dưới ánh nến sao?" Đồng Y Mộng vênh môi, buồn bực nói.

Bữa tối ánh nến...

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng cười khỏ, nhìn về phía Đường Hạo Nam, "Tôi đi trước, các người từ từ ăn!"

Cô nói xong vội vã rời đi.

Đường Hạo Nam gất gao nhìn chăm chăm bóng lưng cô, lòng đang run rẩy, một cảm giác áy náy cùng đau lòng, hành hạ khắp người anh.

Hạ Nhất Nhiễm một mình đi trên đường, ngẫu nhiên đi ngang qua cửa hàng áo cưới, ngẫu nhiên đi ngang qua cửa hàng trang sức, cô lại vẫn ngây ngốc mơ hồ đi vào cửa hàng trang sức, nhìn nhẫn kim cương.

Thử cũng không thử, càng không mua.

Mấy ngày nay vẫn không có khẩu vị gì, đi ngang qua một quán ăn bên đường ngửi được hương vị dầu mỡ, buồn nôn muốn ói, trái lại rất muốn ăn cay, nhìn đến một quán lẩu cay, không chút suy nghĩ liền đi vào ăn. ~

Cho rất nhiều cay ớt, dấm chua, bị cay đến nước mắt chảy ròng ròng, cũng rất đã nghiền.

Cuối cùng phân không rõ là bị cay hay vẫn lại là thương tâm mà rơi lệ rồi.

Ngoan ngoãn an toàn về tới căn hộ của anh, vào phòng liền đi lục lọi, từ một cái hộp nhỏ hai ngăn dưới gầm tủ tìm được cuốn sổ nhỏ màu đỏ kia...

Vật này là thứ duy nhất có thể chứng minh, cô vẫn lại là vợ của Đường Hạo Nam.

Cô ngồi dựa vào bên cạnh tủ quần áo, nắm chặt quyển sổ nhỏ màu đỏ kia trong tay, nhìn mấy chữ thiếp vàng trên bìa quyển sổ, tầm mắt dần dần mơ hồ rồi...

Qua vài ngày nữa là có thể dùng đến rồi.

Cô cười khỏ, mở ra cố gắng nhớ kỹ mỗi một chữ trên đó, rồi mới mở ra trang thứ hai, nhìn ảnh chụp trên đó...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Chị không phải là mang thai chứ?

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Trên ảnh chụp hình chữ nhật, người con gái mặc váy liền thân không có tay màu đỏ, một đầu tóc dài đen tuyền, mặt mỉm cười, khuôn mặt ngây ngô. Người đàn ông ở bên cạnh, mặt không chút thay đổi, toàn thân mặc đồ, đến áo sơmi đều là màu đen, sắc mặt sa sầm, vẻ mặt không vui.

Khi đó anh vừa phải đổi mặt chuyện Đồng Y Mộng bị tai nạn trở thành người sống sống thực vật, lại bị bức bách cười "Tội nhân" là cô, anh lúc ấy là hận cô thấu xương.

Cô gái mỉm cười nhìn như đẹp ngọt ngào nhưng bên trong lại lộ ra nhàn nhạt đau thương.

Mấy năm qua, lần đầu tiên thật sự mở ra giấy chứng nhận kết hôn xem như vậy. Vẫn luôn bị giấu đi, xem ra vẫn còn mới tinh.

Ngón tay mảnh khảnh xoa ảnh chụp, nhẹ nhàng mà quyến luyến vuốt ve. Nghĩ đến hiện tại anh cùng Đồng Y Mộng đang ở cùng ăn bữa tối dưới ánh nến, phút chốc cô tự giễu nở nụ cười.

Anh đối với Đồng Y Mộng giải thích, cái "Đường phu nhân" là người phụ nữ chơi qua đường, không phải sao?

Gặp dịp thì chơi.

Thở phào nhẹ nhõm.

Tương lai vào một ngày đẹp trời nào đó, Đường Hạo Nam anh có thể đột nhiên nhớ tới em, có thể nhớ lại từng kỷ niệm của chúng ta như vậy hay không?

Cô ngửa đầu, nước mắt lại tuông rơi, vừa vụn rơi vào mờ lên trên giấy chứng nhận kết hôn. . .

"ọe. . ." Đột nhiên cảm thấy khó chịu, khiến cô buồn nôn nghĩ muốn ói, vội vàng chắt vạt bỏ dậy, hướng về phía buồng vệ sinh.

Cô ghé vào bồn rửa mặt, nghĩ muốn nôn nhưng lại nôn không ra, dùng tay móc họng, mới đem toàn bộ những thứ

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI

WWW.WATTPAD.COM/USER/TWINSYI

đồ ăn linh tinh ban tối ới ra.

Nôn hết thức ăn trong bụng mới thoải mái hơn chút, ngẩng đầu, nhìn bản thân trong gương, khuôn mặt tái nhợt, hốc mắt phỉm hồng, mái tóc rũ rượi cực kì xem thường chính mình.

"Hạ Nhất Nhiễm, mày có thể tỉnh táo lại chút không?!"

Vì một người đàn ông bạc tình, đem chính mình biến thành bộ dạng người không giống người, quý không giống quý, thân thể đều phải suy sụp rồi!

Sau này sang nước Pháp, nhất định phải lần nữa bắt đầu, không thể lại suy sụp như thế rồi.

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI

...

WWW.WATTPAD.COM/USER/TWINSY

Bàn ăn gần cửa sổ, bên ngoài là cảnh đêm ánh sáng mê ly rực rỡ, dưới ánh nến lay động, người đàn ông không yên lòng cắt bỏ bớt tét.

Đồng Y Mộng nhìn anh cắt cắt bỏ bớt tét, phóng vào trong miệng, bủm môi, "Anh Hạo Nam..."

Lâm nũng nịu hỏi, gương mặt nhìn anh, Đường Hạo Nam nhíu mày, "Xảy ra chuyện gì?"

Ôn nhu hỏi, Đồng Y Mộng cúi đầu, nhìn bỏ bớt tét trước mặt mình, "Anh quên rồi sao, trước kia bỏ bớt tét, anh đều phải đem phần ăn của chính mình cắt xong rồi đem đổi cho em."

Đồng Y Mộng vẽ mặt mặt mác nói.

Đường Hạo Nam lúc này mới nhớ lại, trước kia quả thật như vậy.

Lại còn nhớ rõ lần đầu tiên mang Đồng Y Mộng ăn cơm Tây, cô ta cực kỳ thẳng thắn nói không biết dùng dao nĩa, anh lúc ấy cực kỳ kinh ngạc, nhưng mà, vô cùng thương thức sự thẳng thắn, không điệu bộ đó của cô.

Về sau mỗi lần ăn bỏ bớt tét, đều là anh vì cô ta cắt.

Cô ta không đề cập tới, anh trái lại đã quên.

Hơn bốn năm, rất nhiều chuyện mơ hồ, rất nhiều cảm giác cũng nhạt lại rồi.

Đường Hạo Nam mỉm cười, động tác tạo nhà lưu loát đem bỏ bớt tét cắt thành khối nhỏ, rồi mới cùng Đồng Y Mộng trao đổi.

Đồng Y Mộng vẽ mặt hạnh phúc nhìn anh, lúc cười hai mắt cong thành hình trăng lưỡi liềm.

"Anh Hạo Nam, anh xảy ra chuyện gì à? Sao lại thất thần nhìn em?" Đồng Y Mộng nhìn ra được Đường Hạo Nam không yên lòng, cho dù ở bên cô ta, trong lòng cũng nghĩ đến Hạ Nhất Nhiễm đi?

Hạ Nhất Nhiễm này, thật đúng là âm hồn không tiêu tan!

"Mộng Mộng, em sau này có tính toán gò?" Đồng Y Mộng vẫn đang cực kỳ ỷ lại anh, cực kỳ yêu anh, trái lại anh hi vọng cô ta không yêu anh nữa. . .

Khi một người coi tình yêu đối với một người trở thành trách nhiệm, cho dù đối phương có yêu, đều có cảm giác thở không nổi.

"Đương nhiên là tiếp tục cố gắng dưỡng tốt thân thể, làm cô dâu xinh đẹp của anh Hạo Nam rồi!" Đồng Y Mộng vẽ mặt hạnh phúc cười nói, một vẻ tất nhiên là vậy.

Đường Hạo Nam nghe vậy lòng lại chùng xuống, bỏ dao nĩa xuống, bưng ly rượu lên, một ngụm uống hết nửa ly rượu đỏ, tiếp theo lại rót một ly.

"Mộng Mộng, anh là nói tương lai, liên quan đến quyết định tương lai sau này của em, em nên kiên cường độc lập chút, nếu như có một ngày, anh rời khỏi em. . ." Đường Hạo Nam nói đến đó lại không tiếp tục nói hết.

"Bốp!" Đĩa ăn trong tay Đồng Y Mộng rơi xuống cái đĩa,

phát ra âm thanh chất tai, cô ta ngơ ngác nhìn Đường Hạo Nam, trên môi vẫn còn dính tương bò bít tết.

Đường Hạo Nam cũng biết, vừa rồi có phần nóng nảy, nhìn về mặt Đồng Y Mộng bồi rồi thất thần, anh có phần áy náy, trong lòng vậy mà rất muốn cùng cô tachia tay. . .

"ANH Hạo Nam . . . Anh không muốn em sao?" Đồng Y Mộng thì thảo hời, lập tức đứng lên, kéo ra ghế dựa liền muốn chạy, Đường Hạo Nam lập tức đứng dậy, vội vã tiến lên, lôi cô ta ở tại.

"Mộng Mộng! Anh không phải không cần em!" Sợ cô ta chịu không nổi kích thích lại xảy ra chuyện, anh ảo não nói, Đồng Y Mộng lòng chưa xót nhào vào trong lòng anh, ôm chặt lấy anh, thất thanh khóc rống lên.

"Anh Hạo Nam, anh không cần làm em sợ. . . Anh nếu là không cần em. . . Em còn không bằng lúc trước trực tiếp chết đi. . . Em tại sao vẫn còn đã tỉnh lại chứ?" Đồng Y Mộng vừa khóc khóc thút thít vừa nói, thân thể đang run run, âm thanh khàn khàn vô cùng.

Đường Hạo Nam vỗ lưng trấn an cô ta, cắn chặt răng, vẻ mặt bất đắc dĩ cùng phiền muộn.

"Mộng Mộng, anh vừa mới không phải có ý này! Em đừng khóc nữa!" Lôi cô ta trở lại chỗ ngồi, nhỏ giọng an ủi, dỗ dành cô ta rất lâu, Đồng Y Mộng mới bình tĩnh trở lại.

. . .

Trong mơ màng, Hạ Nhất Nhiễm cảm giác có người từ phía sau ôm lấy chính mình, cô mệt chết đi, cực kỳ mệt, mệt đến nỗi mắt không mở ra được, ôm ấp cực kỳ ấm áp, một cái chân to ấm áp vuốt ve đôi chân lạnh lẽo của chính mình, cánh tay hữu lực ôm lấy vòng eo của cô, sau lưng ấm áp dán trong ngực.

Cực kỳ ấm áp, cô ngủ được càng kiên định rồi. . .

Thời tiết còn không có lạnh, mà hai chân cô đã lạnh như vậy, Đường Hạo Nam gắt gao ôm chặt người trong lòng.

Thân thể của bọn họ là phù hợp như vậy, lúc anh từ phía sau ôm lấy cô, hai cổ thân thể vừa vặn sát cùng một chỗ.

..

Giống như trời sinh liền là một thể, phù hợp như vậy.

Môi mỏng khẽ hôn đỉnh đầu cô, tình tế người hương vị nhân nhật thuộc về cô.

Dần dần anh cũng bình yên đi vào giấc ngủ.

Hạ Nhất Nhiễm là bị đói tỉnh, sau khi tỉnh lại phát hiện chính mình bị Đường Hạo Nam ôm, trong lòng căng lên, anh lại đây để làm gì? !

Cực kì tức giận, mà còn cảm thấy được đau xót nhiều hơn!

Mở đèn bàn, ý đồ đẩy anh ra, nhưng cánh tay của anh lại vẫn gắt gao ôm cô, "Anh buông ra!"

"Nhiễm Nhiễm. . . Đừng đi. . . Bà xã. . ." Người đàn ông nói mê, theo thói quen còn cô càng thêm chặt.

Cổ họng Hạ Nhất Nhiễm nghẹn đến thở không nổi, cứng rần, ngọt ngọt đến phát đau.

"Đường Hạo Nam!" Cực tuyệt cảm động, cô lớn tiếng địa uống, hán mới đã tỉnh lại, "Xảy ra chuyện gì? !"

"Người đem ta buông ra!" Hạ Nhất Nhiễm tức giận quát, trừng mắt nhìn cánh tay sắt chặt chẽ ôm lấy cô.

Đường Hạo Nam lúc này mới buông cô ra, cô lập tức bò dậy, xuống giường.

Anh cũng lập tức ngồi dậy, "Anh đi đâu?"

Cô mặc váy ngủ dài, bước nhanh đi ra phòng ngủ, anh vội vã đuổi theo, chỉ thấy Hạ Nhất Nhiễm đi phòng bếp.

"Em đói bụng?" Thấy cô mở ra tủ lạnh, giống như đang tìm đồ ăn, anh nhẹ giọng hỏi, Hạ Nhất Nhiễm không nói

được một lời, dáng vẻ rất lạnh đậm.

"Hôm nay Mộng Mộng không nói cho anh biết là hẹn em đi. . ." Đường Hạo Nam đến gần, đối với cô giải thích, nếu anh biết, nhất định sẽ ngăn cản Đồng Y Mộng.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn lại là không nói lời nào, cầm hai quả trứng gà, mở bếp gas, thả ra cái chảo. Buổi tối ăn gì đó toàn bộ ới ra, cô hiện tại rất đói.

"Vivian cho em. . ."

"Đường Hạo Nam! Tôi không nghĩ muốn nói chuyện với anh, mời anh đừng phiền tôi! Thỏa thuận li hôn tới cùng nghĩ xong chưa? ! Tối cùng thì lúc nào đi làm thủ tục? !" Cô nhìn anh, tỉnh tỉnh cực kỳ nóng nảy, thật sự là chịu đủ rồi, không nghĩ muốn lại níu kéo thêm nữa!

"Em liên vội vả muốn cùng anh ly hôn như thế? !"

Đường Hạo Nam cũng giận, anh còn đang suy nghĩ phải làm sao giải quyết Đồng Y Mộng bên kia, mà Hạ Nhất Nhiễm, cô lại có ý muốn ly hôn.

"Đúng! Tôi gấp! Tôi chỉ mong sao lập tức thoát khỏi anh!" Tên khốn anh vẫn lại là chưa từng đứng ở vị trí của cô suy xét, cũng thật không rõ, anh tại sao vẫn còn níu kéo.

Nếu không có phần đi chúc kia ràng buộc!

Đường Hạo Nam rất không là cảm xúc nhìn cô, khoe miệng hiện lên cười châm chọc, "Em càng muốn thoát khỏi anh, anh càng nắm lấy em không buông!"

Dứt lời, ra khỏi phòng bếp.

Hạ Nhất Nhiễm đứng ở kia, cười khở cán răng!

Khi cô bụng hai cái trứng ốp lếp đi ra ngoài, Đường Hạo Nam đang rót nước uống.

Cô ngồi xuống, không quan anh, trái lại tự ăn, mới vừa ngửi được mùi dầu mỡ liền muốn no rồi, mới vừa ăn một miếng, cảm giác buồn nôn lại tới nữa!

Có Đường Hạo Nam ở đây, cô chịu đựng đem cảm giác buồn nôn nén lại.

Đúng là lại vẫn rất đói.

Đường Hạo Nam thấy cô ăn một miếng liền phun vào thùng rác, không ăn nữa, có phần buồn bực.

"Em tại sao lại không ăn?" Nhị không được quan tâm mà hỏi rồi.

"Không liên quan tới anh." Cô nhàn nhạt nói, lại đi phòng bếp, trong tủ lạnh thật sự không có gì để ăn, chỉ có sữa.

"Oe. . ." Còn không có uống, ngửi thấy sữa mùi, liền buồn nôn, phát ra thanh âm rất lớn.

Lúc Đường Hạo Nam chạy vào, cô đã ghé vào bên cạnh bồn rửa chén, móc họng, một vẻ nghĩ muốn nôn lại nôn không ra, sợ tới mức anh có phần không biết làm sao.

"Anh tới cùng xảy ra chuyện gì? !" Đi tới, buồn bực hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn lại là không để ý tới anh, cô cũng không biết chính mình xảy ra chuyện gì.

Hai ngày nay khẩu vị không tốt, không biết có phải viêm dạ dày tái phát rồi hay không. Buổi tối ăn nhiều đồ cay như vậy, có lẽ là kích thích đến dạ dày rồi.

Đường Hạo Nam cũng biết cô trước kia dạ dày không tốt, thấy cô không nói lời nào, anh ra ngoài rót cho cô ly nước ấm.

"Có phải bệnh bao tử tái phát không? Anh hiện tại mang em đi bệnh viện!"

"Không liên quan đến anh, anh mặc kệ tôi." Hạ Nhất Nhiễm nói xong, đi phòng khách, đem cửa phòng khóa trái rồi.

...

Hạ Nhất Nhiễm ngày hôm sau tỉnh lại, Đường Hạo Nam

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI

WWW.WATTPAD.COM/USER/TWINSYI

đã không thấy nữa, trên bàn cơm bày bữa sáng nóng hôi hổi, đều là từ bên ngoài mua tới về, xem ra thanh đạm ngon miệng, còn có cháo thịt nạc trứng bắc thảo mà cô thích.

Lần này không có buồn nôn nữa, ăn thật nhiều.

Cảm giác Đường Hạo Nam đối với cô ít nhiều là có điểm áy náy, để ý.

Lương tri đang nổi loạn đi, cùng tình cảm không quan hệ.

Cô đi tiệm bánh ngọt, đã cùng Tô Tiểu Quả bàn xong, chờ sau khi cô đi rồi, toàn bộ cửa hàng này cho Tô Tiểu Quả.

Người giúp việc ở Đường gia đến mua bánh ngọt, nói là Đồng Y Mộng muốn ăn, chọn một phần bánh phô mai, Hạ Nhất Nhiễm tự mình đóng gói.

"Muốn ăn bánh phô mai chỗ nào không có chứ? Cần phải tới tận chỗ này!"

"Tiểu Quả! Em nói lời này đúng là một chút Logic đều không có nha!" Hạ Nhất Nhiễm xem thường cô.

"Nếu Đồng Y Mộng không có mất trí nhớ, cô ta liền biết quan hệ của chị cùng Đường Hạo Nam thì sao? Vậy hiện tại cô ta làm toàn bộ những chuyện này không phải đều là cố ý à? !" Tô Tiểu Quả lú lú rú rú phân bác, Hạ Nhất Nhiễm nhú mày, cảm giác buồn nôn kia lại tới nữa, che miệng chạy tới sau bếp.

Tô Tiểu Quả thấy Hạ Nhất Nhiễm buồn nôn, nhú mày, khoanh tay trước ngực đứng ở cửa bếp, "Tình yêu của em, chị hẳn không là mang thai đi?"

CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI

WWW.WATTPAD.COM/USER/TWINSYI

BẢN CHỮ SẼ ĐƯỢC CẬP NHẬT SAU KHI CỎ CHƯƠng MỖI! DAO NÀY CÁC WEB KHÓ TRONG CHUYỆN CỎ CẢNH NÓNG LẮM VỚI CẢ TUI CŨNG LƯỠI NÊN TẠM THỜI KO VIẾT THÊM, MN TỰ TƯỞNG TƯỢNG ĐI NHA =>)) CỎ GỈ SAU NÀY CẬP NHẬT SAU CHÚC MỌI NGƯỜI ĐỌC TRUYỆN VUI VÈ ^_^

Thứ 7 máu chảy về tim~~~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Kết quả thử thai, hai vạch

Hạ Nhất Nhiễm sùng sốt, nước còn đang chảy róc rách, Tô Tiểu Quả đứng ở cửa bếp, cũng bởi vì lời của chính mình mà sùng sốt.

"Tiểu Quả, em nói bậy cái gì." Phản ứng đầu tiên của Hạ Nhất Nhiễm chính là, không có khả năng, lòng lại đang hốt hoảng.

"Em cũng không nói bậy nha, phim truyền hình, trong tiểu thuyết không phải đều diễn như thế mà! Nếu không chính là bệnh bao tử tái phát, chị hẳn trương đi bệnh viện kiểm tra thử xem!" Tô Tiểu Quả vào cửa, vẫn lại là cảm thấy được khả năng mang thai lớn một chút, chẳng qua, Hạ Nhất Nhiễm cùng Đường Hạo Nam sắp phải ly hôn, không có loại chuyện cầu huyết như vậy đi?

Hạ Nhất Nhiễm vẫn có phần lơ mờ, đầu óc trống rỗng, súc miệng xong, trước ra khỏi phòng bếp, kéo cái ghế dựa ngồi xuống, vào thời gian này, cửa hàng đồ ngọt không khách đến.

Cô lấy điện thoại ra, kiểm tra ghi chép, có cái thói quen tốt đẹp chính là mỗi lần đều đã đem kỳ kinh nguyệt lần trước ghi lại.

"Tình yêu của em, chị trước đừng hoảng hốt, cẩn thận nghĩ lại, nguyên nhân nào dẫn đến chuyện này." Tô Tiểu Quả ở đối diện cô ngồi xuống, thấy sắc mặt cô không tốt lắm, vội vàng an ủi.

nếu thực sự mang thai thì phải làm sao?

Cô cùng Đường Hạo Nam người kia cuối cùng cũng phải ly hôn, nếu Đường Hạo Nam biết, có thể vì đứa nhỏ mà không ly hôn không?

Tô Tiểu Quả bình tĩnh suy nghĩ.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn thời gian của kỳ kinh nguyệt lần trước, mới ý thức được, tháng này đã trễ hơn hai tuần rồi...

Trong khoảng thời gian này chuyện đã xảy ra quá nhiều, nhất thời lơ là những thứ vụn vặt này rồi.

Nếu thật sự mang thai thì sao đây?

"Tiểu Quả... Chị cảm thấy được sẽ không trùng hợp như vậy đâu, em trước đừng ồn ào..." Đề điện thoại di động xuống, sắc mặt của cô đã trở nên trắng bệch, ánh mắt lóa ra, đáng vẻ tâm hoảng ý loạn.

"Hừ em chỗ nào ồn ào chứ, yên tâm đi! Nếu thực mang thai, em với chị cùng nuôi tiểu bảo bảo!" Tô Tiểu Quả nghĩa khí nói, lại vẫn ngay thẳng vỗ vỗ ngực chính mình.

Hạ Nhất Nhiễm cảm kích nở nụ cười, trong đầu không khỏi liên hiện lên khuôn mặt Đường Hạo Nam, trong lòng một trận chua xót, "Trở về, mua que thử thai thử xem..."

Không yên nói, nếu thực mang thai, muốn nói cho Đường Hạo Nam hay không? Có thể ảnh hưởng đến chuyện ly hôn hay không?

...

"A!"

Phòng khách rộng lớn ở Đường gia, Đồng Y Mộng đang ngồi ăn bánh ngọt, đột nhiên thét chói tai.

"Mộng Mộng, xảy ra chuyện gì, đây là?!" Lục Uyển Thu đi tới, quan tâm hỏi.

"Bác gái, một cọng tóc thật dài..." Đồng Y Mộng vẻ mặt đáng thương, nhìn Lục Uyển Thu, trong tay lại vẫn cầm cái thìa bằng bạc.

Lục Uyển Thu đeo kính lão, nhìn kỹ bánh ngọt, quả thực ở trong bánh ngọt chôn một cọng tóc dài thật dài, nháy mắt buồn nôn chịu không nổi.

"Vú Ngô!" Lục Uyển Thu lớn tiếng kêu, vú Ngô đang dọn dẹp vệ sinh vội vã chạy tới, "Phu nhân, xảy ra chuyện gì sao?"

"Bánh ngọt này là mua ở đâu?!" Lục Uyển Thu tức giận chất vấn, Đồng Y Mộng nhủ chặt mày, "Bác gái..."

"Là cửa hàng do Đồng tiểu thư yêu cầu, đường đông Giải Phóng cửa hàng 'ngã rẽ chuyện xưa', còn là cửa hàng do thiếu... Do Hạ tiểu thư mở!" Vú Ngô thiếu chút nữa nói lỡ miệng.

"Bác gái, là con kêu vú Ngô đi tiệm bánh ngọt của Nhiễm Nhiễm mua... Cái này nên là chỉ là... Thôi, vú Ngô, lấy đi đồ thì tốt rồi!" Đồng Y Mộng vội vàng nói, một vẻ sợ Lục Uyển Thu trách tội Hạ Nhất Nhiễm.

"Con là nói cửa hàng do Hạ Nhất Nhiễm mở?!" Lục Uyển Thu cực kì kích động hỏi, nhìn Đồng Y Mộng, cô ta gật đầu, "Mộng Mộng à, sao con lại đơn thuần như thế!"

Lục Uyển Thu vội vàng nói.

"Bác gái, xảy ra chuyện gì?" Đồng Y Mộng cau mày, vẻ mặt nghi hoặc.

"Hạ Nhất Nhiễm lia khẳng định là cố ý!" Lục Uyển Thu tức giận nói, vẻ mặt căm giận, cảm thấy được là Hạ Nhất Nhiễm cố ý trả thù Đồng Y Mộng.

"Bác gái, người đang nói cái gì vậy, Nhiễm Nhiễm sao có khả năng cố ý?!" Đồng Y Mộng vội vàng giúp Hạ Nhất Nhiễm nói tốt, Lục Uyển Thu còn muốn nói cái gì, ý thức được không thể để cho Đồng Y Mộng hoài nghi, vẻ mặt rất không tình nguyện nói tránh đi rồi.

Đường Hạo Nam lúc xế chiều bị một cuộc điện thoại của Lục Uyển Thu kêu trở về trong nhà, Đồng Y Mộng tiêu chảy rồi!

"Mộng Mộng đâu?"

"Ở trên lầu nghỉ ngơi rồi! Đường Hạo Nam, con xem chuyện tốt Hạ Nhất Nhiễm làm là đi! Ở trong bánh ngọt lộng cọng tóc tia, phỏng chừng a, kia bánh ngọt không chừng cái gì làm a! Chẳng thế thì mộng mộng hảo hảo, sao vậy liền ăn của nàng bánh ngọt tiêu chảy rồi hả?! Như vậy tiếp xuống, còn phải đưa bệnh viện đi!"

Lục Uyển Thu thấy Đường Hạo Nam, đồ ập xuống địa đã nói vừa thông suốt, hấn trong lúc này không phản ứng kịp, hỏi Ngô mụ, mới hiểu được sao vậy một sự việc.

"Sao vậy khả năng?! Nàng hẳn không như thế làm!" Gặp mẫu thân như thế hoài nghi Hạ Nhất Nhiễm, Đường Hạo Nam tức giận địa phản bác, Hạ Nhất Nhiễm sao vậy khả năng cố ý hại Đồng Y Mộng!

"Không thể nào? Đường Hạo Nam, ta xem ngươi là bị ma quỷ ám ảnh rồi! Nàng đúng là người chính quy thể tử, hiện tại mộng mộng tại nhà chúng ta, nàng có thể không ghen tị? Không hận? Kia mới là lạ! Trừ phi nàng là thánh mẫu! Người cũng đừng bị của nàng biểu hiện giả dối mê hoặc rồi!" Lục Uyên thu tức giận địa nói.

"Mẹ, ta liền không rõ, nàng tới cùng kia đắc tội người rồi hả?!" Đường Hạo Nam vì Hạ Nhất Nhiễm bênh vực kẻ yếu.

Lục Uyên thu sắc mặt khê biến thành biến, Đường Hạo Nam đã lên lầu đi.

Đồng Y Mộng tiêu chảy kéo được lợi hại, Đường Hạo Nam đúng lúc đưa nàng đi bệnh viện, cấp tính đi tả, thầy thuốc hoài nghi là ngộ độc thức ăn.

Nàng thể chất vốn là yếu, lần này, cơ hồ bị lăn qua lăn lại cái gần chết, nằm ở giường bệnh. Thượng tại treo thủy, hấp hối bộ dáng, thật sự thương cảm.

...

Hạ Nhất Nhiễm cầu Tô Tiểu Quả cho nàng mua que thử thai, Đường Hạo Nam bảo tiêu còn đang tại phụ cận, nàng bây giờ còn không nghĩ muốn mở rộng.

Trong điểm buổi tối nhân nhiều một ít, phần lớn là phụ cận trường học đích tình bạn, có đôi khi gọi ly trà sữa, một phần bánh ngọt, có thể ngồi thật lâu, anh anh em em, như keo như sơn, làm cho người ta hâm mộ.

Cô bận rộn đến 9 giờ rưỡi mới cùng Tô Tiểu Quả tan tâm.

"Đêm nay chị thực sự không đi nhà em sao?" Tô Tiểu Quả biết cô buổi tối trở về khẳng định sẽ thử thai, cảm giác có người ở bên người cùng cô, sẽ tốt hơn một chút, nhưng cô lại không chịu.

"Không đi, em đi đường cẩn thận." Hạ Nhất Nhiễm xem ra cực kỳ bình tĩnh.

"Nếu thực mang thai, chị không cần hoảng loạn, không cái gì ghê gớm!" Tô Tiểu Quả lạc quan an ủi cô.

Hạ Nhất Nhiễm cũng cười, "Chị hoảng cái gì chứ, em trước giúp chị giữ bí mật là được!"

Tô Tiểu Quả ngồi tàu điện trở về nhà rồi, cô đi bãi đỗ xe, chính mình lái xe trở về căn hộ.

...

Vừa đến căn hộ, liền đi phòng ngủ, từ trong túi xách lấy ra que thử thai, Tô Tiểu Quả mua hai hộp, nói là thử nước tiểu vào buổi sáng càng chuẩn xác, một cái khác có thể thử liền.

Cô ngồi ở trên bồn cầu, cẩn thận nhìn mấy chữ trên hộp đóng gói, mở ra lại nhìn bản hướng dẫn sử dụng.

Trong hộp có một cái bao tay dùng một lần, còn có một cái túi zip, trong túi đó chính là que thử thai rồi.

Trước đeo cái bao tay duy nhất, xé mở túi zip, lấy ra que thử thai, dựa theo bản hướng dẫn, cầm ở trong tay...

Có thể là khăn trang, một chút nước tiểu cũng không tiểu được, cô buồn rầu nhũn mảy, cố gắng thả lỏng.

Có cái gì phải khăn trang?

Mang thai thì mang thôi, không phải vẫn muốn có đứa bé sao?

Có thể có đứa bé theo bên người thật tốt, mà còn là kết tinh của cô cùng anh...

Vẫn còn nhớ rõ, lúc còn ngọt ngào, khi đang hoan ái muốn anh mang bao cao su, anh không chịu, nói nên có đứa bé rồi.

Khi đó thực hận không thể lập tức mang thai.

Hiện tại, đứa nhỏ cuối cùng đến đây sao?

Đúng là, giống như lại không phải lúc.

Lại không phải lúc...

Những chuyện giữa cô cùng Đường Hạo Nam toàn bộ giống như đều là không phải lúc.

Nước tiểu đột nhiên trào ra, cô vội vã ổn định que thử thai, để cho nước tiểu rơi vào trên lỗ tròn que thử thai.

Tâm hoảng ý loạn, gắt gao nắm chặt, nín thở chờ đợi kết quả.

Thời gian hai ba phút ngắn ngủn, trong đầu kêu loạn hiện lên vô số hình ảnh, đem những chuyện trước đây từng trải qua đều đã xem một lần.

Cúi đầu, nhìn chăm chăm que thử thai trong tay.

Hai vạch rõ ràng, giống ma chú, đem cô đứng hình.

Hai vạch đại biểu cái gì?

Đầu óc trống rỗng, trong lúc này quên hai vạch đại biểu chính là cái gì rồi.

Lúc này, ngoài cửa truyền đến động tĩnh.

"Hạ Nhất Nhiễm!" Giọng Đường Hạo Nam từ bên ngoài vang lên, cô đột nhiên hoàn hồn, như ten trộm đem que thử thai cùng cái bao tay duy nhất ném vào thùng rác, lúc Đường Hạo Nam kéo cửa ra, Hạ Nhất Nhiễm mới vừa cài lên đai lưng.

Cô giống không thấy được anh, đi thẳng rửa tay, trong lòng hoảng loạn.

Hai vạch chính là có thai sao?

Mạnh nhìn về phía Đường Hạo Nam, anh đã đi ra ngoài.

Lúc cô trở lại phòng ngủ khi đó, Đường Hạo Nam chính đang tựa vào đầu giường hút thuốc, cô theo bản năng bịt mũi, "Anh đừng hút!"

Đường Hạo Nam nhìn cô một cái, dập tắt điếu thuốc, về mặt hắc trầm.

"Anh hỏi em, bánh ngọt trong tiệm em là xảy ra chuyện gì? Tại sao Mộng Mộng ăn có một cọng tóc tong đó, hiện tại tiêu chảy cấp tính, nằm ở trong bệnh viện rồi hả?!" Đường Hạo Nam đến gần cô, đứng ở trước mặt cô, tức giận chất vấn.

Anh vừa nói như thế, Hạ Nhất Nhiễm mới nhớ tới người giúp việc vú Ngô là tới mua quá bánh ngọt.

"Cô ấy ra sao? Còn có, anh nói bấy cái gì, tiệm bánh ngọt của tụi em mở nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ chưa từng xảy ra chuyện như vậy, anh có phải làm rồi hay không?" Cô về mặt bình tĩnh, đối với vệ sinh an toàn trong tiệm bánh ngọt, cô từ trước đến nay vô cùng tự tin.

Sản phẩm trong ngày bán không hết, cũng sẽ xử lý hết, dù cho lỗ vốn. Bánh phở mai buổi sáng bán cho vú Ngô cũng là buổi sáng mới làm ra, ăn sao có khả năng tiêu chảy?! Càng miễn bàn có sợi tóc gì rồi!

"Cô ấy hôm nay chỉ ăn bánh ngọt của các người!" Đường Hạo Nam buồn bực nói, nhìn nhìn thời gian, anh còn phải chạy về bệnh viện.

"Tuyệt đối không có khả năng là bởi vì bánh ngọt của tụi em!"

"Hạ Nhất Nhiễm, nếu em đối với anh có cái oán hận gì, cứ việc trút lên người anh, đừng đem oán khí roi lên trên người cô ấy..." Đường Hạo Nam thở sâu, rõ ràng không muốn hoài nghi cô...

"Những lời này của anh là có ý gì? Anh nghĩ rằng em là có ý hại cô ấy?!" Hạ Nhất Nhiễm lần này kích động, thụ thương trùng mắt nhìn anh, làm sao cũng không nghĩ tới, anh sẽ hoài nghi chính mình như thế.

"Anh không muốn nghĩ là em làm như vậy, nhưng mà, cô ấy quả thật là ăn bánh ngọt mới..."

"Đường Hạo Nam! Anh dứt cho tôi!" Rõ ràng liền là hoài nghi cô, Hạ Nhất Nhiễm kích động bạo rống, sắc mặt đỏ lên, oán hận trùng mắt nhìn anh, vừa rồi còn đang nghĩ phải làm sao cùng anh nói chuyện đứa bé, hiện tại...

"Em kích động như vậy làm gì?! Không có làm liên không làm, anh tin tưởng em là được!" Đường Hạo Nam đè lại bờ vai cô, không muốn giống mẹ anh như vậy, nghĩ cô có tâm cơ như thế, cô không để ý do như vậy...

"Haha... Anh thực sự tin tưởng tôi sao? Hiện tại cô ta tỉnh dậy, tôi liền cái gì cũng không đúng rồi! Anh có phải lại vẫn hoài nghi năm đó tôi là có ý trèo lên giường anh hay không?!" Hốc mắt đỏ lên, đột nhiên cảm thấy được, chính mình ở trong lòng anh, không là cái gì cả!

"Em suy nghĩ nhiều rồi!" Đường Hạo Nam ảo não, liền muốn ôm cô vào trong ngực, Hạ Nhất Nhiễm kích động đẩy anh ra.

"Anh đừng gặp mặt tôi! Anh hiện tại liên tính không tin tưởng tôi, tôi cũng không sao cả rồi! Cũng không ý nghĩa rồi! Tóm lại muốn ly hôn!" Sự hoài nghi của anh, sẽ chỉ làm cô càng nản lòng.

AAAAaaaaaaaaaaaa..... Làm xong mất hết thiết bực mình T~T

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 80: Tương lai sẽ biến thành kẻ ngốc

Liên tính Đường Hạo Nam không thích cô, cô cũng hi vọng anh có thể tin tưởng mình, cho dù ly hôn, cũng hi vọng là chia tay hòa bình.

Trong tiềm thức của anh, đối với cô vẫn lại là không có tin tưởng.

Trên miệng cô nói không sao cả, trong lòng lại là một trận phiền muộn.

Bi ai hết sức, muốn lập tức rời xa anh!

"Anh emn không nghĩ muốn ly hôn! Thỏa thuận li hôn, vẫn không ký!" Đường Hạo Nam trừng mắt nhìn cô, tức giận rống, Hạ Nhất Nhiễm ngẩn ra, giây lát phản ứng kịp, thì ra anh một mực kéo dài!

"Anh không li hôn sao vậy cưới cô ta?!" Đường Hạo Nam, anh đừng để cho tôi coi thường anh!" Cái người đàn ông này quá ích kỷ, nghĩ muốn liên như thể lãng phí thanh xuân của hai cô gái sao?!

Anh một chút cũng không muốn kết hôn với Đồng Y Mộng, cái gì vậy trắng đính hôn, tương lai cưới cô ta, đều là bắt đắ dĩ dĩ dành cô ta mà thôi.

Cũng không biết có thể lừa bao lâu, chỉ muốn tạm thời kéo dài thời gian, ở trong lòng mong đợi Đồng Y Mộng có thể buông tha. Nhưng mà, Hạ Nhất Nhiễm cô không chịu, cố ý mà kiên quyết muốn lập tức ly hôn, tiêu sái mà quyết tuyệt.

Không nguyện cùng anh cùng chờ đợi.

Có đôi khi thực hoài nghi tình yêu của cô đối với anh, rốt cuộc là sâu vẫn lại là cạn.

Ánh mắt anh lóe lên, vẻ mặt dữ tợn, hai nắm chặt, "Lần này, Mộng Mộng tốt nhất không có việc gì, em đừng muốn bỏ đi cho xong!" Kiêu ngạo như anh, nói không nên lời nguyên nhân chôn ở sâu trong đáy lòng kia, bỏ lại một câu, muốn đi.

Ý của anh vẫn lại là, không tin cô? Vẫn lại là cảm thấy được là cô có ý hại Đồng Y Mộng?

Hạ Nhất Nhiễm nhìn bóng lưng Đường Hạo Nam tự châm chọc bản thân cười cười, tay phải theo bản năng vuốt ve bụng nhỏ bằng phẳng, cười từ từ trở nên chua xót, rồi sau đó, cô nghe được tiếng đóng cửa dữ dội.

Cô còn có ý định muốn nói cho anh có đứa bé này tồn tại sao?

Tuy anh là cha của đứa nhỏ, có quyền biết đứa nhỏ này tồn tại, nhưng mà, anh giống như có phần không tư cách.

Di động trong túi xách vang, vội vàng từ trong túi xách lấy ra, là Tô Tiểu Quả gọi tới.

"Kết quả như thế nào rồi?" Tô Tiểu Quả quan tâm hỏi, không giống bình thường không chịu để tâm.

"Hai vạch, mang thai rồi." Cô nằm ngửa ở trên giường, hai mắt nhìn trần nhà, trong lòng có nhàn nhạt vui sướng, vui sướng kia lại là thương cảm như vậy.

"Woa thật sao?!" Tô Tiểu Quả kích động hơn cô rất nhiều, nghĩ đến Đường Hạo Nam, cô bé lại nhụt chí rồi.

"Tiểu Quả, em trước giúp chị giữ bí mật, không được nói cho bất kỳ ai, biết không?" Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói, tay nhẹ nhàng mà vuốt ve bụng, ngoại trừ buồn nôn, còn không có bất luận cái cảm giác gì, rất khó tưởng tượng, trong bụng đã có một cái sinh mệnh nhỏ đang nẩy mầm ôm gốc rồi.

"Biết rồi! Chị còn chưa tin em sao? Chẳng qua, Đường Hạo Nam thì sao, chị tính toán nói cho anh ta sao?"

"Chị không biết. Hôm nay người giúp việc của Đường gia đi mua bánh ngọt em còn nhớ rõ đi? Vừa nãy Đường Hạo Nam đến đây, nói Đồng Y Mộng ăn bánh ngọt tiêu chảy, hiện tại ở bệnh viện, còn nói trong bánh ngọt ăn ra được một cọng tóc!"

Trong lòng cô hiện tại rất loạn, vui sướng cùng đau thương nửa nọ nửa kia.

"Cái rắm ấy!" Tô Tiểu Quả nổi giận, gần như phát hỏa gào thét, "Hạ Nhất Nhiễm! Đường Hạo Nam người kia căn bản đến còn nói cái gì nói nữa đâu?! Anh ta không tưởng rằng chúng ta có ý chứ?"

"Tiểu Quả! Em đừng kích động, anh ấy không tin chị, cùng cửa hàng chúng ta không quan hệ gì."

"Hạ Nhất Nhiễm! Em nói với chị, chuyện này khẳng định có cái âm mưu! Nếu Đường Hạo Nam nói chính là sự thật, đó chính là Đồng Y Mộng hoặc là

người Đường gia có vấn đề, bọn họ chính là nghĩ muốn giả họa cho chị! Em đoán, nói không chừng là Đồng Y Mộng cái người đàn bà Bạch Liên hoa kia có ý!" Tô Tiểu Quả kích động nói, lúc đó, cô bé chính đang ngồi xếp bằng hai chân ở trên giường, vẻ mặt tức giận.

"Tiểu Quả! Em đừng nghĩ lung tung, không phức tạp như vậy đâu, chị đoán Đồng Y Mộng khẳng định ăn cái khác, Đường Hạo Nam anh ấy liền là không tin tưởng chị, tưởng là chị sẽ hại Đồng Y Mộng."

"Hạ Nhất Nhiễm! Tại sao nói thế nào chị cũng không tin lời em nói chứ, cái người đàn bà Đồng Y Mộng kia, nói không chừng chính là kỹ nữ đầy tâm cơ!"

Hạ Nhất Nhiễm cười khò, người nào sẽ biến thái như vậy vì hại người khác mà giày xéo thân thể của chính mình? Cô cảm thấy được Tô Tiểu Quả là xem cung đấu nhiều quá nên lậm luôn rồi!

"Tiểu Quả, Đường Hạo Nam anh ấy vẫn lại là không tin tưởng chị, đây chính là mấu chốt nhất, liên quan đến chuyện đưa nhỏ..."

"Chị đừng nói cho anh ta nữa! Nhất là Đồng Y Mộng! Nói cho bọn họ chỉ biết càng phiền toái!" Tô Tiểu Quả vội vàng nói, Đường Hạo Nam quá cận bã, không tư cách biết đưa bé tồn tại, Đồng Y Mộng nói không chừng là kỹ nữ, biết rõ, chỉ sợ sẽ hại Hạ Nhất Nhiễm.

Có lẽ là cô bé là xem cung đấu nhiều đến lậm, nhưng mà, lòng người khó lường, không thể không phòng.

Hạ Nhất Nhiễm là người sống nội tâm, cô yêu Đường Hạo Nam, trước kia cùng Đồng Y Mộng là bạn bè thân thiết, khẳng định là xử trí theo cảm tính, không giống người bàng quan bình tĩnh như cô bé.

"Chị tạm thời sẽ không nói, buổi sáng ngày mai lại thử thêm một lần, bớt chút thời gian còn phải đi bệnh viện kiểm tra thử, không còn sớm, tắm rửa ngủ đi." Hạ Nhất Nhiễm khôi phục tỉnh táo, bình tĩnh địa nói.

Cùng Tô Tiểu Quả kết thúc cuộc nói chuyện, cô đi tắm rửa.

Đường Hạo Nam, anh nếu biết bọn họ có con, sẽ phản ứng như thế nào?

Cảm thấy phiền toái hay vẫn lại là vui sướng?

...

Đồng Y Mộng nửa đêm tỉnh dậy, không nghĩ tới hậu quả nghiêm trọng như thế, cảm giác bị tiêu chảy khó chịu như thế.

Không biết Đường Hạo Nam có thể hoài nghi Hạ Nhất Nhiễm hay không, người Đường gia khẳng định là sẽ hoài nghi...

Cửa phòng bệnh đột nhiên mở ra, người phụ nữ mặc quần áo điều dưỡng đi vào, "Mộng Mộng..."

"Sao bà lại đến đây..." Đồng Y Mộng thì thào nói, hai mắt thẳng nhìn trần nhà, người phụ nữ kia làm bộ đo nhiệt độ cho cô ta.

"Mẹ đến xem con, sao con lại đem chính mình biến thành như vậy, vốn thân thể đã yếu..." Giọng người phụ nữ kia rất nhỏ nói.

"Không ác độc một chút, Đường Hạo Nam sẽ đau lòng sao? Không ác độc một chút, làm sao rất thật..." Đồng Y Mộng một vẻ người chết không sợ đau, sâu xa địa, ánh mắt trống rỗng.

"Điều này cũng đúng..."

"Các người thì sao? Tại sao một chút động tĩnh cũng không có?" Đồng Y Mộng hơi thở mong manh, giọng băng lãnh.

"Gần đây bị theo dõi sát sao, cái tên Lục Ngộ Hàn kia, con cũng biết đi? Cậu của Đường Hạo Nam, đã từng đi lính, gần đây đang nhìn chăm chăm chúng ta!" Người phụ nữ kia nhỏ giọng nói, đem nhiệt kế từ dưới nách cô ta lấy ra.

"Tôi nhất định phải làm cho bọn họ chia tay, mà còn phải là đối với đối phương hận thấu xương." Đồng Y Mộng nhàn nhạt nói, đầu đột nhiên đau đón một trận, cô ta nhíu mày.

"Mộng Mộng, đừng nóng vội, con cũng phải cẩn thận một chút, Đường Hạo Nam dù sao cũng là yêu Hạ Nhất Nhiễm..."

"Cút!"

Người phụ nữ kia còn chưa nói xong, Đồng Y Mộng tức giận rống, như là một con mèo hoang bị giẫm trúng đuôi.

Cố Tú Vân sợ tới mức run rẩy, vội vàng đẩy xe đẩy đi tới.

Đồng Y Mộng không tiếp thụ được hiện thực Đường Hạo Nam yêu Hạ Nhất Nhiễm, trước kia liền cảm thấy được anh đối với cô là đặc biệt, tránh cho đêm dài lắm mộng, ý đồ hủy đi Hạ Nhất Nhiễm, kết quả, ngược lại hại chính mình.

...

Đồng Y Mộng lần này ở trong bệnh viện một thời gian, người gầy xuống vài ký, mấy ngày qua, gần như không ăn cái gì, một chút liền tiêu chảy.

"Anh Hạo Nam, anh đừng nghe bác gái bọn họ nói, Nhiễm Nhiễm hẳn không đối với em như thế, em cùng cô ấy là chị em tốt, cũng không phải kẻ thù, cô ấy có cái lý do gì hại em..." Đồng Y Mộng ngồi dựa vào đầu giường, suy nhược, phờ phạc, khuyên Đường Hạo Nam

Rõ ràng trong bánh ngọt quả thật có sợi tóc, cô ta lại vẫn nói tốt giúp cô như thế, Đường Hạo Nam đau lòng, "Ừ, cô ấy không có ý do hại em, Mộng Mộng, nằm đó tai nạn xe cộ..."

Vừa định nói, nằm đó tai nạn xe cộ, cũng không phải Hạ Nhất Nhiễm tạo thành, lập tức dừng lại.

Lúc này Đồng Y Mộng cảm giác đầu rất đau, không phải giả vờ, "Anh Hạo Nam, tai nạn xe cộ xảy ra chuyện gì?"

"Không có gì!" Đường Hạo Nam vội vàng nói, y tá tiến vào, nói là bác sĩ trưởng khoa não điều trị cho Đồng Y Mộng mời anh qua đó.

...

"Đường tiên sinh, trong não Đồng tiểu có khối máu tụ, hiện tại còn tại di động, rất nguy hiểm gây di chứng, tương lai có khả năng sẽ trở nên si ngốc, mù lòa." Bác sĩ chỉ vào hình ảnh CT não bộ Đồng Y Mộng, nghiêm túc nói với Đường Hạo Nam.

Tìm Đường Hạo Nam thất lại, "Ông đang nói cái gì?! Trước không phải đã nói, cô ấy đã sắp khỏi hẳn sao?!"

"Đường tiên sinh, sorry, khối máu bầm này vốn dĩ rất nhỏ, nhưng mà gần đây, nó đang ở di động, mở rộng..." Bác sĩ tiếc nuối nói.

"Phẫu thuật thì sao?!" Anh hi vọng Đồng Y Mộng có thể khỏe mạnh cường tráng sống sót, trở nên độc lập, kiên cường, tốt nhất có thể không yêu anh nữa, lại tìm một đàn ông khác yêu thương mình, háo hức mà tiếp tục cuộc sống, nhưng mà hiện tại...

Bác sĩ lắc đầu, "Vị trí khối máu bầm này quá nhanh nhạy cảm, xác suất phẫu thuật thành công rất thấp, nếu phẫu thuật, chỉ sợ sẽ tê liệt."

Giọng bác sĩ mới hạ xuống, cửa phòng bị người đẩy ra, Đồng Y Mộng mặc đồng phục bệnh nhân lao vào, "Bác sĩ! Ông nói cái gì?! Ông nói cái gì?!"

Đồng Y Mộng giống như điên rồi bắt được cánh tay bác sĩ, kích động hỏi.

"Mộng Mộng!" Đường Hạo Nam kinh hãi, cô ta vừa rồi liền trốn ở bên ngoài nghe lén, lần này, biết hết rồi...

Anh ôm Đồng Y Mộng.

Đồng Y Mộng là thật kích động, không phải nguy trang, không nghĩ tới, trong đầu còn có khối máu tụ...

"Anh Hạo Nam! Anh nói cho em biết, ông ta nói không phải thật sự! Nói cho em biết! Em không muốn biến thành si ngốc... Em không muốn mù... Em không muốn..." Đồng Y Mộng khóc nói, gần như là quỳ ở trên mặt đất, Đường Hạo Nam dùng lực lôi cô ta lên, ôm vào trong ngực.

"Mộng Mộng ngoan, anh sẽ tìm bác sĩ giỏi nhất toàn bộ thế giới chữa trị cho em, em không có việc gì!"

"Em không muốn... Em không muốn chết... Không nghĩ muốn biến thành si ngốc... Em không muốn... Em còn muốn làm vợ của anh... Làm hiền thê lương mẫu... Tại sao lại như vậy? Hu hu... Tại sao?" Đồng Y Mộng vừa khóc vừa nói, thân thể đang kịch liệt run run.

Đường Hạo Nam trong phút chốc nhớ tới những kỷ niệm ngọt ngào cùng Đồng Y Mộng, khi đó nói những thứ này, nhìn lại người con gái trước mắt gần như hoàn toàn thay đổi, trong lòng có buồn bã nói không nên lời.

Nếu không có vụ tai nạn xe cộ kia, nếu anh không cùng Hạ Nhất Nhiễm bị cô ta bắt gian tại trận, Đồng Y Mộng sẽ không thay đổi thành như vậy...

Một cô gái đang tốt đẹp, hiện tại, trở nên...

Anh ôm Đồng Y Mộng về tới phòng bệnh, Đồng Y Mộng một mực khóc, cuối cùng khóc đến lên cơn sốc ngắt xiu.

Đường Hạo Nam bắt đầu liên hệ chuyên gia não khoa hội chẩn cho cô ta.

...

Hạ Nhất Nhiễm liên tiếp mấy ngày không gặp Đường Hạo Nam, không biết anh đang bận rộn cái gì, cô nôn nghén càng ngày càng thường xuyên, lên lút đi bệnh viện, làm kiểm tra, thật sự là mang thai, dựa theo kỳ kinh nguyệt cuối cùng suy đoán, đã có thai hơn bốn tuần rồi.

Bác sĩ đề nghị thả lỏng tâm trạng, tâm trạng tốt, phản ứng thai nghén cũng sẽ nhẹ một chút.

Hiếm khi đi chợ nông sản, vậy mà lại gặp Lục Ngộ Hàn, anh kỳ thật là đi theo cô.

Lục Ngộ Hàn giúp cô chọn một con gà mái già, lại vẫn mua chút đồ ăn.

"Mang thai, phải bồi bổ thật tốt." Lục Ngộ Hàn đột nhiên nói ra một câu, mặt không chút thay đổi.

"Cậu..." Anh tại sao liền biết? Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc nhìn anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Con còn có người anh cùng mẹ khác cha

Con người đen lấy của Lục Ngộ Hàn khóa chặt cô, khoe môi cong lên, "Con cho là có thể lừa gạt được Hạo Nam thì có thể lừa gạt được cậu? Cậu đây đúng là xuất thân từ lính Trinh Sát! Đến nhà cậu, ta làm cho con một bàn tiệc lớn, hảo hảo bồi bổ! Con nếu là không đi, cậu lập tức nói cho Hạo Nam!"

Đã cuối mùa thu, cô ăn mặc rất kín đáo, xem ra vẫn cứ đơn bạc, gầy ốm. So với trước kia gần như là gầy đi một vòng.

Không lại chối từ, ngồi Land Rover Lục Ngộ Hàn, đi nhà anh.

Lục Ngộ Hàn quả thực là một người đàn ông gia đình vô cùng tốt, rang xào đồ ăn không khác gì đầu bếp chuyên nghiệp, Hạ Nhất Nhiễm thấy liền tròn mắt há hốc mồm.

Cô là phụ nữ đều đã mặc cảm.

"Lại đây nếm thử hương vị như thế nào!" Lục Ngộ Hàn đem sườn xào chua ngọt còn không có muối ra gấp một miếng, nhìn Hạ Nhất Nhiễm đứng ở cửa bếp, mặc áo lông dài màu trắng ngà, kết hợp cùng quần bó tối màu, gương giọng nói.

Ở trong mắt anh, cô là một cô gái nhỏ nhắn xinh đẹp ngọt ngào ôn nhu.

Hạ Nhất Nhiễm đi tới, "Người thôi cũng rất thấy ngon miệng rồi, màu sắc cũng bắt mắt, đẹp đẽ, nhìn liền có dục vọng muốn ăn!" Cô ca ngợi, vươn tay liền cầm lấy.

"Cẩn thận nóng! Khẩu vị của con không tốt, mùi vị chua ngọt nên là thích hợp khẩu vị của con." Lục Ngộ Hàn nhẹ giọng nói, vẻ mặt mỉm cười.

Chua chua ngọt ngọt là cực kỳ ngon miệng, Hạ Nhất Nhiễm cắn một miếng, liên tục gật đầu, hướng anh dựng thẳng ngón tay cái, "Hương vị vừa vặn tốt!"

Nhìn đáng vẻ cô cực kỳ thỏa mãn, Lục Ngộ Hàn nở nụ cười, lộ ra hàm răng trắng tinh, khuôn mặt tuấn tú thành thực càng thêm mê người.

"Cậu, tại sao người cái gì cũng giỏi thế!" Cô khen ngợi, cho dù Đường Hạo Nam vẫn luôn nói, Lục Ngộ Hàn thích cô, nhưng mà, cô đối với Lục Ngộ Hàn vẫn luôn không ngăn cách cái gì, là một trường bối cực kỳ thân thiết.

"Ta cùng thằng nhóc Hạo Nam kia khác nhau, nó là ngầm thia vàng lớn lên, còn ta từ nhỏ đã được dạy dỗ nghiêm khắc, mười tám tuổi liền đi lính, chúng ta lúc trong quân ngũ đi đã ngoại huấn luyện sinh tồn, tất phải cái gì đều biết! Làm chút đồ ăn này, đương nhiên thuận buồm xuôi gió." Khi nói chuyện, anh đã đem sườn heo xếp lên đĩa.

Hạ Nhất Nhiễm theo bản năng nhìn về phía tay anh, một đôi tay cực kỳ thô ráp, trong lòng bàn tay anh che kín vết chai.

"Nghe nói... Anh ấy năm đó cũng muốn đi lính, trong nhà không để cho anh ấy đi..." Không tự chủ được liền nghĩ tới Đường Hạo Nam, nhẹ giọng nói.

"Nó cùng ta khác nhau, nó là con trưởng của Đường gia, phải kế thừa gia nghiệp, còn về ta, thứ bậc nhỏ nhất trong nhà..." Lục Ngộ Hàn nói một câu cuối cùng nói được có chút trầm thấp, cảm xúc cũng hơi thay đổi.

"Người cũng rất tốt mà, không dựa vào trong nhà, tay làm hàm nhai!" Cô vội vã nói.

Lục Ngộ Hàn không nói thêm cái gì, chỉ chốc lát sau, đồ ăn mang lên bàn, canh gà hầm thật sự trắng, váng dầu bị anh tỉ mỉ vớt hết ra, lúc Hạ Nhất Nhiễm uống, một chút ngấy vì dầu mỡ cũng không có, cũng không buồn nôn.

Bữa tiệc này là một bữa ăn được thoải mái nhất gần đây rồi.

Sau khi ăn xong, Lục Ngộ Hàn nấu trà hoa quả cho cô, hai người ngồi bên cạnh cửa sổ sát đất phơi nắng trò chuyện.

"Tính toán gạt nó bao lâu?" Lục Ngộ Hàn uống ngụm trà, đặt tách trà xuống, nhìn về phía cô.

Hạ Nhất Nhiễm cúi đầu, nhìn bụng nhỏ vẫn còn bằng phẳng, "COn cũng không biết, vốn anh ấy có quyền lợi biết, chúng con nên là cùng nhau đối mặt.

Nhưng mà, anh ấy đối với con quá không tin tưởng, con thật sự đã nản lòng."

"Chính con tự quyết định, ta coi như không biết."

"Cảm ơn cậu, nếu anh ấy biết được, chúng con chỉ dây dưa không dứt càng lâu, anh ấy khẳng định là muốn cưới Đồng Y Mộng, áo cưới đều đang thiết kế rồi." Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, nhìn cảnh vật bên ngoài cửa sổ sất đất thờ dài.

Hai người lại trò chuyện một hồi, Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở trên ghế sofa, vậy mà ngủ gật, ngủ thiếp đi.

Đối với Lục Ngộ Hàn mà nói, giờ phút này, thời gian nếu có thể dừng lại thì thật tốt.

Nhìn cô được bao phủ ở dưới ánh mặt trời, an tĩnh ngủ say, lòng anh một mảnh mềm mại, anh ngồi chồm hóm ở cạnh ghế sofa, liền như vậy lẳng lặng nhìn, thật muốn trái đất ngừng chuyển động.

...

Chuông điện thoại di động đánh thức cô, tỉnh lại phát hiện đã chạng vạng, Lục Ngộ Hàn đưa điện thoại di động cho cô.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cha mày sắp chết, tới gặp ông ta lần cuối đi, tại bệnh viện nhân dân!" Âm thanh bén nhọn thuộc về Cố Tú Vân truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm nhất thời tỉnh táo, vừa muốn mở miệng, bên kia đã cúp điện thoại.

Là Lục Ngộ Hàn chở cô đến bệnh viện nhân dân, Lục Ngộ Hàn thông qua nhân viên lễ tân ở sảnh chính tra được phòng bệnh của Hạ Dụ Kỳ, bệnh xuất huyết não.

Tình cảm của Hạ Nhất Nhiễm đối với cha mình dừng lại lúc trước sáu tuổi, trí nhớ trước sáu tuổi lại là mơ hồ như vậy.

Trong đầu vẫn cứ hiện lên hình ảnh một nhà ba người bọn họ ở trong công viên chơi đùa, cô ngồi trên vòng xoay ngựa gỗ, cha cùng mẹ dựa sát vào nhau đứng ở bên cạnh, ôn nhu cười nhìn cô.

Đó là những gì còn lại về cha mình trong ký ức của cô, ấn tượng tốt đẹp duy nhất.

Về sau chính là, lạnh lùng, khoanh tay đứng nhìn.

Ông có thể dung túng mẹ kế ức hiếp chính mình, cũng không che chở cô, dù cho có đôi khi biết cô là bị oan uổng.

Lúc vào phòng bệnh, Cố Tú Vân cũng ở đó, nhìn thấy cô, trên mặt của bà ta lộ ra nụ cười xấu xa, hừ lạnh một tiếng.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía giường bệnh. Cha cô nằm trên giường mang theo chụp dưỡng khí, cảm máy hô hấp, một cái chớp mắt kia, một chút lòng cứng rắn cũng mềm lại, mũi chua xót.

Bệnh viện đã thông báo bệnh tình nguy kịch rồi.

Hạ Dụ Kỳ nhìn về phía Cố Tú Vân, cật lực vẫy vẫy tay, ý bảo bà ta ra ngoài.

Cố Tú Vân hừ lạnh trợn mắt nhìn ông, ngược lại ra khỏi phòng bệnh, chỉ còn lại có hai cha con bọn họ, Lục Ngộ Hàn lại là đứng ở cửa phòng bệnh canh chừng, gọi điện thoại cho Đường Hạo Nam.

"Cha..." Hạ Nhất Nhiễm thì thảo mở miệng, lời này vừa thốt lên, nước mắt cũng rơi xuống rồi.

Hạ Dụ Kỳ hai mắt mờ đục nhìn cô, đôi mắt màu hổ phách, bên trong lóe ra lệ quang, sắc mặt vừa vàng vừa đen.

"Nhiễm Nhiễm..." Giọng Hạ Dụ Kỳ khàn khàn, chính ông vươn tay đỡ chụp dưỡng khí xuống, một tay cật lực cầm tay Hạ Nhất Nhiễm, hai mắt nhìn chăm chăm cô.

"Con với mẹ con, đáng về, đến tính cách rất giống nhau..." Hạ Dụ Kỳ nhìn con gái mình, hốc mắt ẩm ướt.

"Nhiễm Nhiễm... Mẹ con, bà ấy không thích ta..." Hạ Dụ Kỳ nói xong, nước mắt trào ra, Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc, bởi vì nước mắt của ông, cũng bởi vì lời ông nói.

"Nhưng mà... Ta thật sự rất yêu bà ấy..." Hạ Dụ Kỳ khàn giọng nói, giờ này khắc này, ông xem ra thương cảm như vậy.

"Người yêu bà ấy tại sao còn ra ngoài ngoại tình?!" Hạ Nhất Nhiễm tức giận nói, Hạ Dụ Kỳ lắc đầu, nhắm hai mắt, "Ta không bên ngoài..., ngày đó con chât vắn ta, ta lặng im, là, là không muốn phá hoại hình tượng của mẹ con ở trong lòng con,... Mẹ con trong lòng vẫn yêu người đàn ông khác..."

"Không có khả năng!" Hạ Nhất Nhiễm kích động nói.

"Nhà cũ, tầng hầm ngầm, có nhật kí của bà ấy, cô đi tìm xem... Bên trong viết rõ mọi chuyện... Con, con còn có người anh trai... Nó không phải là con của ta... Nhiễm Nhiễm, cha có lỗi với con... Thực xin lỗi..."

Lúc nói chuyện, Hạ Dụ Kỳ nắm thật chặt tay Hạ Nhất Nhiễm, thật có lỗi là vì mấy năm nay không có cho cô tình thương của cha, đem sự thù hận với vợ trước, tái giá trút hết lên trên người cô.

"Cha! Người tới cùng đang nói cái gì?" Hạ Nhất Nhiễm khóc kêu hô, đầu óc rất loạn, lại bị từng tiếng một "Thực xin lỗi" kia của cha đã động rồi.

"Cha hối hận cưới mẹ của con... Bà ta bên ngoài có đàn ông khác, ta là bị, bị bà ta chọc tức đến bệnh, người đàn ông kia, người đàn ông kia không đơn giản... Con phải cẩn thận! Công ty, tài sản, nhà của chúng ta đều bị người đàn ông kia ngón sạch... Ta mấy năm nay hồ đồ, vẫn chẳng hay biết gì... Nhiễm Nhiễm... Em gái con San San... Không thể lại sa đọa rồi... Con giúp ta... Xem chừng con bé!"

"Cha có lỗi với con... Chưa từng bảo vệ con... Nhìn con bị Cố Tú Vân kia ức hiếp... Nhìn con bị người Đường gia nhục nhã... Thực xin lỗi..." Hạ Dụ Kỳ nói xong, không kịp thở, nước mắt còn đang rơi, là vẫn đục.

"Cha! Đừng nói nữa!" Hạ Nhất Nhiễm nhìn đáng về ông sắp không được, vội vàng đeo chụp dưỡng khí cho ông, Hạ Dụ Kỳ cũng không nói thêm gì, hai mắt nhìn cô chăm chăm, nắm chặt tay cô.

"Cha con có thai rồi... Người đừng đi, giúp con, con không biết làm sao đây..." Hạ Nhất Nhiễm khóc nói, giờ khắc này, đối với ông đã không còn bất luận oán hận gì, là người thân duy nhất trên thế giới này của cô.

Hạ Dụ Kỳ nhìn cô, nói không ra lời, giống như có miệng đờm nghẹn trong cổ họng, thở hổn hển, chỉ ra sức toàn thân nắm chặt tay cô, rồi sau đó, chậm rãi đóng lại hai mắt.

"Cha!" Hạ Nhất Nhiễm lớn tiếng kêu hô, Tay Hạ Dụ Kỳ chậm rãi buông lỏng tay cô ra...

Bác sĩ tiến vào, xác định Hạ Dụ Kỳ đã chết, tuyên bố thời gian tử vong, Hạ Nhất Nhiễm bị Lục Ngộ Hàn lôi kéo, Cố Tú Vân một giọt nước mắt không rơi.

"Cố Tú Vân! Bà sẽ không được chết tử tế!" Hạ Nhất Nhiễm nhớ tới lời cha cô đã nói, trừng mắt nhìn người phụ nữ độc ác kia, phần hận rống.

"Nha đầu kia, tao làm gì mày hả? Trong nhà không một phân tiền, tiền bạc làm hậu sự cho cha mày, mày phải khăn trương chuẩn bị tốt!"

"Bà...!"

"Nhiễm Nhiễm! Đừng cùng bà nhiều lời!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng quát, sợ cô động thai khí.

...

Đường Hạo Nam không có tới, Lục Ngộ Hàn nói, anh đang bận rộn, Hạ Nhất Nhiễm không gọi điện thoại cho anh, cũng không liên hệ với Hạ Khả San, di thể Hạ Dụ Kỳ muốn đưa đi nhà tang lễ hoá táng.

Lục Ngộ Hàn muốn đi theo, bị cô cự tuyệt, cô ngồi Linh Xa, trong xe còn có Cố Tú Vân.

"Đường Hạo Nam đâu? Cha vợ chết, con rề như cậu ta đi đâu rồi hả?" Cố Tú Vân châm chọc, vẻ mặt khinh bỉ, "Mày nói mày coi, tại sao đến trái tim chồng mày cũng giữ không được?"

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, bình tĩnh nhìn bà ta, "Bà Cố, em gái tôi đâu? Cha ruột của nó đã chết, tại sao cũng không trở lại chịu tang? Đây là cách bà dạy dỗ, dạy ra một đứa con gái không giáo dục sao?" Cô mở miệng phản bác, chỉ thấy sắc mặt Cố Tú Vân thay đổi.

Cố Tú Vân trừng mắt nhìn cô, oán hận cắn răng, giãy lát lại cười, "A, rất nhiều ngày không gặp, mồm mép trái lại tron tru rồi. Mày có giỏi thì gọi Đường Hạo Nam đến đây thử coi!"

"Bà Cố cha tôi ở đây, tôi không muốn âm ỉ với bà, những việc xấu bà làm, tôi tin tưởng, cha tôi cho dù lên Thiên đường cũng sẽ không tha cho bà." Tay Hạ Nhất Nhiễm xoa lưng cứu Hạ Dụ Kỳ, nhìn về phía Cố Tú Vân ở đối diện.

Sắc mặt Cố Tú Vân nháy mắt liên thay đổi, tới cùng là chột dạ, sợ Hạ Dụ Kỳ thành quỷ tìm đến bà ta.

Im lặng, không lại mở miệng châm chọc.

Đường Hạo Nam biết Hạ Dụ Kỳ đã qua đời, Đồng Y Mộng đang tiếp nhận chuyên gia hội chẩn, anh thoát thân không ra, dặn dò Hứa Thành đi giúp Hạ Nhất Nhiễm xử lý hậu sự của Hạ Dụ Kỳ rồi.

Nhìn đến Hứa Thành, Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng tự giễu, vẫn lại là nhận lấy áo liệm Hứa Thành mang đến, làm trưởng nữ, cô tự mình vì cha thay.

"Cha... Người đường đi mạnh khỏe... Đường Hạo Nam không có tới, người đừng trách anh ấy, chúng ta đang làm thủ tục ly hôn rồi..." Cô vừa mặc quần áo cho cha mình vừa thì thào nói, lòng chưa xót nước mắt từng giọt rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 82: Hạ Nhất Nhiễm, em đừng giày vò anh nữa!

Cha vợ mất, người con rẻ như anh không có tới trước. Thân là một người chồng, lúc cô đối mặt với chuyện người thân duy nhất qua đời cũng không có ở bên người cô.

Làm sao không xót xa?

Liên tính không có tình cảm, quan hệ vợ chồng còn không có đứt mà.

Tại sao không thể để cho cô chút mặt mũi, làm bộ làm dáng cũng được mà...

Làm sao lại không oán?

Nhìn khuôn mặt cha mình vàng vọt, nghĩ đến lời ông nói trước khi qua đời, cô mới ý thức được mình mấy năm nay vẫn luôn hiểu lầm ông.

Lần trước gặp ông, cũng bởi vì chuyện mẹ cô tự sát cùng ông tranh cãi âm ỉ một trận.

"Cha..." Giúp ông thay tốt quần áo, tay cô xoa khuôn mặt cha mình, khàn giọng kêu hô.

"Cha... Người nên nói xin lỗi là con..." Lòng tràn đầy hối hận cùng bất đắc dĩ, cùng đau lòng cô khóc rống nói.

Nhân viên làm việc ở nhà tang lễ đang thúc giục, Hứa Thành đi tới tiến lên, "Đường phu nhân..."

"Đừng gọi tôi như thế! Tôi nhận không nổi! Hứa Thành, mời anh rời khỏi nơi này! Tôi không cần Đường Hạo Nam hỗ trợ bất kỳ cái gì!" Hứa Thành còn không có đụng tới cô, bị cô mạnh hất ra, Hạ Nhất Nhiễm trước mặt mọi người rống to với Hứa Thành, vẻ mặt tức giận, ánh mắt quyết tuyệt.

Hứa Thành, liên đại biểu cho Đường Hạo Nam, cô hiện tại không cần bất luận hư tình giả ý gì của Đường Hạo Nam!

Hứa Thành không nghĩ tới Hạ Nhất Nhiễm sẽ phản ứng kích động như thế, chẳng qua có thể hiểu được, "Hạ tổng, Đường tổng không thể tới là có nguyên nhân..."

"Nguyên nhân chính là đang ở cùng mối tình đầu anh ta yêu thương đúng không? Hứa Thành, hiện tại tôi mời anh lập tức đi!" Hạ Nhất Nhiễm cười lạnh, chỉ vào cửa lớn nhà tang lễ.

Cảm xúc hết sức kích động, hai mắt đỏ bừng.

Hứa Thành thức thời không nói thêm nữa, đối với cha Hạ nằm ở trong quan tài thủy tinh cúi mình vái chào, lập tức đi tới.

Nghi thức hoả táng bắt đầu, Hạ gia không có người thân bạn bè gì, mấy năm nay làm ăn không tốt, hiện tại công ty đóng cửa, họ hàng bất hòa, bạn bè càng không có.

Ít ỏi vài người, vây quanh ở bên ngoài quan tài Hạ Dụ Kỳ, làm nghi thức từ biệt.

"Cha, xin người lên đường bình an! Những kẻ tiểu nhân đê tiện hại chết người, sớm hay muộn sẽ gặp báo ứng, xin người ở trên trời có linh thiên nhất định phải nhìn bọn họ là như thế nào gặp báo ứng! Con gái bất hiếu, hôm nay con rẻ người cũng không thể tới, con gái vẫn sẽ tốt thôi, càng kiên cường sống sót!" Hạ Nhất Nhiễm không lại rơi nước mắt, gằn từng tiếng, kiên định nói, dư quang khóe mắt rơi vào Cố Tú Vân kia.

Bà ta chợt dạ sao? Sợ hãi sao?

Cố Tú Vân biết, Hạ Nhất Nhiễm là cố ý nói cho bà ta nghe, nói như vậy, cô đã biết hết rồi.

Hạ Dụ Kỳ bị đẩy về phía lò thiêu, hai tròng mắt Hạ Nhất Nhiễm vẫn nhìn chăm chăm dõi theo di thể của ông, một cái chớp mắt, ông liền hóa thành tro rồi...

Về sau, cô không cha, đến người nhớ nhưng đều không có.

Chỉ có đứa nhỏ trong bụng này, là người thân duy nhất của cô.

...

Hứa Thành bị cô đuổi đi, không ai giúp cô lo liệu việc vật, Cố Tú Vân đang sắm vai trình tiết liệt phụ, càng không ngừng khóc, cái chuyện gì cũng không quan.

Linh đường được lập tại tòa nhà cũ mẹ cô để lại kia.

Đêm khuya trăng tối gió lớn, vườn nhỏ trong sân, gió đêm thổi vào câu đối phúng điếu màu trắng, vang sào sạt.

Hạ Nhất Nhiễm đốt giấy đề tang, quỳ bên cạnh chậu vàng mã than hoá, giữa linh đường đặt ảnh chụp trắng đen của Hạ Dụ Kỳ, hủ tro cốt đặt ở trước di ảnh.

Cố Tú Vân không biết đi đâu rồi.

"Nhiễm Nhiễm, em đã giúp chị hỏi qua thầy Phong Thủy, ngày mốt có thể an táng, chúng ta ngày mai đi chọn nghĩa trang." Tô Tiểu Quả đi vào, ở Hạ Nhất Nhiễm trước mặt quỳ một gối, vừa nói xong, vừa đốt vàng mã.

"Tiểu Quả, cảm ơn." Cô thiết tình cảm tạ có người bạn như thế.

"Lại nữa rồi! Đúng rồi, Kha Dịch Thần cũng đến đây, dừng xe ở bên ngoài."

"Anh ta sao bây giờ lại đến, ngày mai mới..."

"Người ta lo lắng! Dáng vẻ không giống như Đường Hạo Nam..." Tô Tiểu Quả nói xong, giọng đề thấp, Kha Dịch Thần vừa lúc vào được, mặc toàn thân Tây phục đen, ánh đèn tỏa xuống, khuôn mặt trầm ngâm nghiêm trang.

Hạ Nhất Nhiễm đứng lên nghênh đón, cúi thấp đầu, đầu đội lụa mỏng khoác vải trắng, che giấu gương mặt.

Kha Dịch Thần đứng ở trước di ảnh, thành kính cúi lạy ba lần

"Cảm ơn." Hạ Nhất Nhiễm lễ phép nói, Kha Dịch Thần đi tới bên cạnh cô, hai tay dè lên hai vai cô, Hạ Nhất Nhiễm nâng cằm lên.

"Nhiễm Nhiễm, nén bi thương."

"Cảm ơn." Cô vẫn lại là thật bình tĩnh, nhưng nội tâm là thật cảm kích.

Lục Ngộ Hàn, Kha Dịch Thần, đều đã hoặc nhiều hoặc ít giúp đỡ cô, Kha Dịch Thần lần trước lại còn cứu cô, mà chồng của cô đâu? Cái người đàn ông cô yêu thương đâu?

Anh, ở đâu?

"Đừng khách khí với anh, mộ địa chọn xong chưa? Anh để người giúp em sắp xếp!" Kha Dịch Thần trầm giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm lắc đầu, "Cảm ơn tốt ý của anh, nhưng mà chuyện như vậy, chỉ có thể do chính người nhà chúng tôi đặt mua."

Này vốn là chuyện mà người con rể như Đường Hạo Nam nên làm.

Chính người nhà...

Đây rõ ràng là đang cùng anh phân rõ giới hạn.

Cái người phụ nữ cố chấp này...

"Được rồi, chính mình chú ý sức khỏe, không cần quá sức."

Hạ Nhất Nhiễm gật gật đầu, Kha Dịch Thần buông lỏng cô ra, không lại nói thêm cái gì liền đi rồi.

Chỉ chốc lát sau, Lục Ngộ Hàn cũng đến đây, sau khi tế bái liền đi rồi.

"A, tình nhân trái một người phải một người..." Cố Tú Vân đi vào, châm chọc khiêu khích.

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, nhìn bà ta, gắt gao nhìn chăm chăm bà ta.

"Bà Cố, đây là linh đường cha tôi, mời nói chuyện có đầu óc đi." Hạ Nhất Nhiễm lạnh lùng nói, cúi đầu, tiếp tục hoá vàng mã.

"Tôi nói không sai chứ? Lần này cha cô nên là có thể yên tâm, con gái báo bối của ông ta cho dù ly hôn, cũng người tình vậy quanh. Chân trước Kha Dịch Thần vừa đi, chân sau liền đến đây Lục Ngộ Hàn, lại vẫn là cậu của chồng mình..."

Cố Tú Vân lạnh lùng châm chọc, Hạ Nhất Nhiễm lại nở nụ cười, "Sao vậy? Bà Cố là đang ghen tị hay sao? Dù sao, cũng chỉ có thể lên lúc cùng người tình ở trong bóng tối, đến mặt tình nhân cũng không dám lộ."

"...!"

"Tôi hiện tại không phải cô bé nhỏ năm đó bị bà chỉ vào mặt mắng, túm tóc, tôi khuyên bà nên thu lại chút đi, chẳng thế thì, làm sao nuốt tài sản Hạ gia, tình nhân phía sau là ai, tôi nhất định sẽ thay cha tôi lấy lại công bằng!" Hạ Nhất Nhiễm trầm đĩnh tiết thiết nói.

Cô thật đúng là thay đổi, Cố Tú Vân thấy Hạ Nhất Nhiễm trước mắt bình tĩnh, ngoan độc có phần thay đổi triệt để cách nhìn.

...

Ngày hôm sau, Hạ Nhất Nhiễm nhờ Tô Tiểu Quả đi chọn mộ địa giúp cô, cô ở lại linh đường tiếp đãi khách khứa bạn bè đến tế bái, cả ngày không gặp tới vài người.

Không ngờ đến chính là, Khương Dur Hằng đến đây, đây là người duy nhất của Đường gia đến phúng viếng.

"Cảm ơn." Khương Dur Hằng đứng ở trước mặt, cô cúi thấp đầu, lễ phép nói.

Khương Dur Hằng nhìn cô, khóe miệng hơi hơi cong lên, "Là nên, nén bi thương thuận theo tự nhiên."

"Uh'm."

"Hạo Nam không có tới?" Khương Dur Hằng nhìn bốn phía, trầm giọng hỏi, ngửa đầu, nhìn trời xanh cao thăm thẳm, tầm mắt lại rơi vào chỗ lan can.

"Không, chắc là đang bận rồi."

"Cậu ta có thể bận cái gì, còn không phải chuyện Đồng Y Mộng à." Khương Dur Hằng giương giọng nói, trong giọng nói mang theo nhàn nhạt châm chọc.

"Em đã quen rồi, anh rể, trở về đi, về sau chị họ biết lại hiểu lầm rồi." Hạ Nhất Nhiễm nhìn Khương Dur Hằng đứng cách đó không xa mặc toàn thân tây phục đen, thân hình cao lớn, cũng là khí chất bất phàm, bình tĩnh nói.

Có phần không rõ, cho dù không cần ở rể cưới Đường Hạo Hâm, anh dựa vào năng lực chính mình, lăn lộn ra làm ăn cũng sẽ không tệ.

Khương Dur Hằng cười mà không nói, rồi đi.

Đường Hạo Nam tại cửa nhà cũ gặp Khương Dur Hằng, có phần ngoài ý muốn.

Anh tới phúng viếng, khẳng định là vì Hạ Nhất Nhiễm rồi.

Khương Dur Hằng nhìn anh, ít tôn kính cùng lễ phép thường ngày của cấp dưới nhìn thấy thủ trưởng, trong ánh mắt hơn vài phần khinh bỉ, điểm ấy, Đường Hạo Nam không phải không phát hiện ra tới.

"Đường tổng, tạm biệt." Khương Dur Hằng nhàn nhạt nói xong, đi đến xe chính mình.

...

Trong linh đường, chỉ có một mình cô, không thấy tung tích Cố Tú Vân, cô quỳ gối ở kia, cúi đầu, chính đang đốt vàng mã.

Anh không nói được một lời đi tới, đặt một đóa hoa cúc cho Hạ Dụ Kỳ.

Nghe tiếng bước chân liền biết là anh, Hạ Nhất Nhiễm vẫn không ngẩng đầu, lòng là vô cảm, vì cha mình túc trực bên linh cửu một đêm, đầu óc hỗn loạn.

"Tại sao không cho Hứa Thành giúp đỡ xử lý mọi chuyện?" Đường Hạo Nam đến gần cô, ngồi chồm hỏm, trầm giọng hỏi, cầm giấy tiền vàng mã, hương trong chậu than đưa đến.

"Chuyện của Hạ gia tôi, không cần phiền tới Đường tiên sinh." Hạ Nhất Nhiễm máy móc đốt giấy, bình tĩnh nói.

Đường Hạo Nam lòng thất lại, "Đang oán trách anh sao?"

Nhìn cô, cô vẫn lại là cúi đầu, lại vẫn đốt giấy.

"Tôi có cái gì lý do oán trách Đường tiên sinh." Cô nhàn nhạt nói, đáng vẻ lạnh lùng, để cho Đường Hạo Nam phát điên.

"Hiện tại Mộng Mộng phát hiện có di chứng, hai ngày này anh mời những chuyên gia nổi tiếng thế giới các nơi đến đây, đang hội chẩn cho cô ấy, anh bận đến không thể phân thân..."

"Đường tiên sinh, thật sự không cần phải giải thích những thứ này với tôi. Chúng ta không phải đang làm thủ tục ly hôn sao? Cha tôi đã chết, cũng là không có quan hệ nhiều gì đến anh. Tôi biết anh bận rộn, hiện tại mời tiếp tục đi bận việc của mình đi, đừng đem thời gian quý giá của mình lãng phí ở những việc không cần thiết như vậy." Hạ Nhất Nhiễm cuối cùng ngẩng đầu lên, hai mắt sưng đỏ, đáy mắt là vầng mắt đen sâu thẳm, khuôn mặt bình tĩnh.

Gần từng tiếng, nói được cực kỳ bình tĩnh.

Cô là đang châm chọc, anh đối với cô đã không cần thiết?

"Đừng như vậy..." Nhìn đáng vẻ cô gây yếu đuối tuy anh rất đau lòng.

Cô không phải rất hận Hạ Dụ Kỳ sao?

"Đường tiên sinh, có thể đi rồi, chờ chuyện của cha tôi xử lý xong xuôi, nếu còn không chịu cùng tôi ly hôn, như vậy tôi chỉ có thể làm theo trình tự pháp luật rồi."

Cô vẫn lại là bình tĩnh như vậy, sau khi nói xong, cúi đầu, tiếp tục đốt vàng mã.

"Hạ Nhất Nhiệm!" Đường Hạo Nam trầm giọng quát, một tay kéo cô đứng dậy, Hạ Nhất Nhiệm hai chân mất cảm giác, gần như muốn ngã xuống, bị anh ôm vào trong ngực, vào trong nhà.

Cô không giãy dụa, không nói lời nào, mặt không chút thay đổi, bị anh ôm vào trong ngực, đứng ở trong phòng góc.

"Mộng Mộng nếu trị không hết, từ từ sẽ biến thành si ngốc, còn có khả năng sẽ mù..." Đường Hạo Nam ôm cô, thì thào nói.

"Đường tiên sinh đang muốn trách tôi sao? Cho là tôi đem cô ta hại thành như vậy..."

"Đừng tức giận anh!" Đường Hạo Nam cắn tức.

"Đường tiên sinh cũng quá coi trọng tôi rồi, tôi làm sao có khả năng dám tức giận anh đây?"

Không cần lại dựa vào anh, càng không thể lại kí gửi hi vọng vào anh, cũng sẽ không bởi vì anh mà khổ sở, rơi lệ.

Đứa nhỏ trong bụng, cũng không cần một người cha không thể cho mẹ con bọn họ dựa vào như vậy...

"Úm..." Trong giây lát, hai tay Đường Hạo Nam giữ lấy gương mặt cô, cúi đầu liến hôn cô, Hạ Nhất Nhiệm vốn là kinh ngạc đến ngây người, rồi sau đó, vẫn không nhúc nhích.

Tùy ý Đường Hạo Nam hôn, cô chính là không đáp lại, đáng vẻ bất động, để cho anh thất vọng, cắn môi cô, đôi môi anh dán vào cánh môi đỏ sẫm của cô, con người rũ xuống, khóa mặt cô.

"Hạ Nhất Nhiệm, đừng giãy vò anh nữa!" Anh gần như cầu xin nói.

Anh biết, đối với cô không công bằng, làm chồng của cô, người cô yêu, anh cho cô quan tâm cùng bảo vệ, quá ít.

Anh cũng muốn cho cô nhiều một chút, nhưng vẫn bị Đồng Y Mộng ràng buộc...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Anh quyết định buông tay

Người này thật sự là hài hước quá rồi, cô hành hạ anh anh chỗ nào chứ?

Về mặt Hạ Nhất Nhiệm lạnh lùng, cuối cùng có chút cảm xúc, là châm chọc mỉm cười.

Môi Đường Hạo Nam vẫn chưa tách ra, xoa nắn khắp người cô, ân ái, giống ngọn lửa thiêu đốt khắp người cô. Hơi thở của anh vẫn lại là dày đặc như vậy, ở trong hơi thở của cô toán loạn, cũng đã dự đoán không được cô.

Đáy lòng có âm thanh, một mực nhắc nhở chính mình.

Anh không đáng để cô yêu, không đáng.

Cô muốn thoát khỏi anh, rời xa anh.

"Đường tiên sinh, mời trở về đi, tôi còn muốn túc trực bên linh cữu cho cha tôi." Hạ Nhất Nhiệm nhàn nhạt nói, tâm như mặt nước tĩnh lặng, để cho Đường Hạo Nam bắt không được cô, sờ không được lòng cô.

Giống như vài ngày không gặp, cô liền thay đổi.

Trở thành một người để anh thấy xa lạ.

Anh bị cô đẩy ra, thân hình to lớn hơi loạng choạng, bối rối nhìn bóng lưng lạnh lùng của cô, "Hạ Nhất Nhiễm! Em đừng quên, căn nhà cũ này là anh giúp em giành lại!"

Anh lớn tiếng quát, âm thanh ở trong tòa nhà vang vọng, là muốn nhắc nhở cô, anh đã từng nỗ lực, anh đối với cô là có tâm.

Thân thể Hạ Nhất Nhiễm dừng lại, đột nhiên có cảm giác sống nhờ dưới mái hiên nhà người khác, phải, nhà cửa là anh mua được, anh đang nhắc nhở cô, anh có ơn lấy lại nhà cho cô sao?

"Ngày mai, sau khi cha tôi hạ táng xong, tôi sẽ trả nó cho anh." Cô đưa lưng về phía anh, giọng nói, sống lưng ưỡn thẳng tắp, bóng dáng kiêu ngạo như vậy.

Anh căn bản không phải có ý này!

Nhưng mà, ở trong lòng cô, anh liền là khôn kiếp, vô tình như thế đi?

Đường Hạo Nam cười khổ, rút một điều thuốc ra, châm lửa.

Những chuyện anh đã nỗ lực, những thứ anh phải trả giá, cô không cảm kích, cảm giác chính mình giống người đàn độn, uống công lấy ra cả trái tim..

Tại sao cô không thể thông cảm cho anh nhiều một chút? Ở bên cạnh cùng anh chống đỡ một đoạn thời gian, có lẽ, lòng của anh sẽ càng thêm kiên định!

Nhưng mà, cô có ý muốn đi, có ý muốn ly hôn, để cho anh một mình đi đối mặt cái trách nhiệm Đồng Y Mộng này.

Lúc Đường Hạo Nam ra ngoài, Hạ Nhất Nhiễm còn đang cúi đầu đốt vàng mã, không ngẩng đầu liếc anh một cái, Đường Hạo Nam không đi, Hứa Thành gọi điện thoại tới, nói mộ địa bên kia Tô Tiểu Quả không cho anh ta bỏ tiền.

Lại nhìn người con gái đang ngồi ở kia máy móc đốt vàng mã, anh hận không thể bóp chết cô!

"Hạ..." Vừa muốn mở miệng, cửa có người đi vào.

Người đàn ông ngồi ở trên xe lăn, được điều dưỡng giúp đỡ, đi về phía bên này.

"Cha...!" Đường Hạo Nam kinh ngạc, sao ông lại đến đây?!

Đường Hậu Đức, đầu đầy tóc bạc, mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn màu đen, ngồi ở trên xe lăn, cả người gầy yếu, vẻ mặt trầm lặng nghiêm trang.

Ông không nhìn con trai mình, tầm mắt lại rơi vào Hạ Nhất Nhiễm đang quỳ trên mặt đất kia, Hạ Nhất Nhiễm lúc này cũng ngẩng đầu: "Cha... Bác Đường..." Mở miệng gọi một tiếng, lại vội vàng sửa lại rồi.

Khóe môi Đường Hậu Đức lộ ra nụ cười ôn hòa, ánh mắt hiền lành nhìn Hạ Nhất Nhiễm, cô đứng lên, hai chân đã tê rần, cố nén đi tới, dùng lực dậm chân một cái.

"Sao lại đổi cách xưng hô rồi? Không thừa nhận người cha này nữa sao?"

Hạ Nhất Nhiễm ngồi xổm bên cạnh người Đường Hậu Đức, cùng Đường Hậu Đức trên xe lăn nhìn thẳng mặt nhau, ông xem ra có vẻ gầy yếu, nhưng giọng vẫn trầm thấp hùng hồn, khí thế mười phần.

Xem ra điều dưỡng không tệ.

Người Đường gia cũng chỉ có ông thích cô, nhưng quanh năm ông không ở nhà.

Có một năm, Đường Hạo Nam muốn mở một hạng mục gì đó, Đường Hậu Đức bị anh chọc giận đến sinh bệnh, cơ tim tắc nghẽn, làm phẫu thuật van tim, về sau vẫn ở viện điều dưỡng.

"Không phải..." Cô khàn giọng nói, lắc đầu, Đường Hạo Nam liền đứng bên người cô.

"Nhiễm Nhiễm, lại bị Hạo Nam chọc tức sao?"

"Không có! Anh ấy đối với con rất tốt, người cứ yên tâm đi!" Cô cười nói, Đường Hạo Nam ở bên cạnh tức giận nhìn trên mặt cô cố gắng giả vờ tươi cười.

Đường Hậu Đức lúc này mới nhìn về phía Đường Hạo Nam, vẻ mặt phút chốc liền nghiêm túc rồi.

"Đỡ ta dậy!" Ông hướng Đường Hạo Nam trầm giọng ra lệnh, đáng vẻ cực kì uy nghiêm.

Đường Hạo Nam đi tới, đỡ ông đứng dậy, đi tới trước di ảnh, Đường Hậu Đức bình tĩnh nhìn di ảnh.

"Hạo Nam, Nhiễm Nhiễm, các con còn nhớ hay không, các con lần đầu tiên gặp gỡ quen biết nhau, là ở nơi đây..."

"Tại lễ tang của mẹ con..." Hạ Nhất Nhiễm đi đến phía bên phải Đường Hậu Đức, nhẹ giọng nói: "Ngày đó, người cùng bà nội Đường cũng tới..."

"Không sai! Lúc ấy, các con một đứa sáu tuổi, một đứa tám tuổi..." Đường Hậu Đức nhẹ giọng nói.

Đường Hạo Nam nhú mày, lão gia tử đang êm đẹp, tại sao muốn nhắc tới chuyện này?

Ông giống như cực kỳ thích Hạ Nhất Nhiễm, bà nội cũng vậy, trong nhà những người khác liền ngược lại, nhất là mẹ anh, kéo theo những người khác, cùng nhau chán ghét cô.

"Anh Hạ, lần này anh đi trước, có thể cùng Niệm Tâm đoàn tụ rồi..."

Niệm Tâm?

Không phải mẹ cô sao...

Hạ Nhất Nhiễm quay đầu, nhìn Đường Hậu Đức quay mặt.

"Mẹ con... Bà ấy không thích ta..." Bên tai đột nhiên vang lên những lời cha cô trước khi qua đời đã nói, lòng của cô bỗng dưng thất lại, chẳng lẽ, người mẹ yêu là ông?

Cô không dám tưởng tượng, ngu ngơ ở kia, Đường Hậu Đức đang kính cẩn lễ phép cúi đầu.

Đường Hạo Nam cũng hiểu được giữa cha anh cùng Hạ Dụ Kỳ và người mẹ đã mất của Hạ Nhất Nhiễm dường như còn có chuyện xưa gì đó.

Sau khi Đường Hậu Đức đã cúi đầu ba cái, ánh mắt lại vẫn nhìn cô: "Nhiễm Nhiễm, để cho cha con với mẹ con họp táng đi!"

Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, cô cũng từng nghĩ qua vấn đề này, nhưng mà, hiện tại nơi đặt mộ của mẹ già cả cực kỳ đắt đỏ, cô không nhiều tiền bạc như vậy. "Hạo Nam! Con đi sắp xếp chuyện này đi! Tuy cánh con đã cứng cáp, ta quản không được con rồi. Nhưng mà, chút quyền lợi ra lệnh cho con vẫn có đi?"

Đường Hậu Đức hiểu được nỗi khó xử của Hạ Nhất Nhiễm, nhìn về phía Đường Hạo Nam, trầm giọng quát.

"Bác trai, không cần..." Lời Hạ Nhất Nhiễm nói bị Đường Hậu Đức vung tay cắt ngang.

"Nhiễm Nhiễm, Hạo Nam là chồng của con, cha con qua đời, việc này phải để nó, người con rể này nên làm!"

"Lão gia tử, con hiện tại liền đi làm!" Đường Hạo Nam nói một câu, xoay người rồi đi rồi.

Hạ Nhất Nhiễm đỡ Đường Hậu Đức ở trên xe lăn ngồi xuống, "Bác trai... Cha con trước khi qua đời đã nói với con, mẹ con không thích ông ấy, trong lòng vẫn yêu người khác, người kia, là người sao?"

Giọng cô hơi rất nhỏ, Đường Hậu Đức kinh ngạc, đôi mắt âm trầm, ngược lại rũ mắt.

"Khó trách mẹ chồng không thích con..." Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được ông im lặng là ngầm thừa nhận rồi.

"Nhiễm Nhiễm... Ta với mẹ con, đó là chuyện trước khi lấy cha con... Nhiễm Nhiễm, vận mệnh của con và mẹ con, vốn dĩ không nên khổ như thế... Thật ra..." Đường Hậu Đức muốn nói lại thôi, áy náy nhìn cô.

"Bác trai, ân oán tình thù của đời trước, thật sự con không hiểu rõ ràng. Hối hận khổ sở nhất chính là, mấy năm nay luôn hiểu lầm cha con, vẫn cho là ông ấy ở bên ngoài... Mẹ mới tự sát. Còn có, con không muốn nói dối gạt người, con cùng Hạo Nam muốn ly hôn, anh ấy vẫn không chịu ly, lần này sau khi xử lý xong chuyện hậu sự của cha con, con sẽ cương quyết hơn, hi vọng người không cần khuyên con, con chỉ nghĩ muốn rời xa anh ấy."

"Nhiễm Nhiễm, lòng con thật sự đã quyết? Khoảng thời gian trước, ta nghe cậu các con nói, quan hệ của con cùng Hạo Nam gần đây phát triển rất tốt."

"Nhưng mà hiện tại, Đồng tiểu thư tỉnh dậy rồi... Con không muốn phá hoại đôi uyên ương số khổ này." Hạ Nhất Nhiễm cười nói.

"Nhiễm Nhiễm, Hạo Nam nó hẳn là thật lòng quan tâm con!"

"Bác trai! Người đừng khuyên con nữa, để cho con tiêu sái một chút mà ra đi! Con dừng cảm yêu anh ấy, kết quả lại vẫn là như thế này... Không muốn lại kiên trì tiếp nữa rồi." Hạ Nhất Nhiễm cười khổ, Đường Hậu Đức lắc lắc đầu.

Khi Đường Hậu Đức ra khỏi nhà cũ, cô mới nhớ tới chuyện cha cô trước khi qua đời đã nói, cô còn một người anh cùng mẹ khác cha, đã quên hỏi

Đường Hạo Đức, nếu thật có người như thế, người đó là con riêng của Đường Hạo Đức và mẹ cô sao?

Mấy năm nay vẫn không nghe nói qua...

Đầu óc cô lúc này quá loạn, không sức lực suy nghĩ những thứ này.

...

Hôm nay là lễ tang Hạ Dụ Kỳ, trời đổ mưa phùn lâm râm, thời tiết tối tăm làm cho người ta khó chịu.

Là hộp táng.

Cố Tú Vân lại vẫn làm bộ não loạn một hồi, bị Đường Hạo Nam dẹp yên rồi.

Lúc tổ chức lễ tang, Kha Dịch Thần, Lục Ngộ Hàn đều đã đến, người Đường gia cũng bị Đường Hạo Đức yêu cầu tới tham gia lễ tang, Đường Hạo Đức không có tới.

Lúc lễ tang gần kết thúc Đường Hạo Nam mới chậm chạp tới.

Lễ tang kết thúc, Hạ Nhất Nhiễm một người đứng ở trước mộ bia, Đường Hạo Nam đi tới, nắm lấy tay cô, lạnh lẽo rét thấu xương.

"Anh muốn đi Mỹ một chuyến!" Anh trầm giọng nói.

"Vậy chuyện ly hôn thì làm sao? Là muốn kéo dài thêm vài ngày?!" Hạ Nhất Nhiễm giận, phẫn nộ trừng mắt nhìn anh, hất tay anh ra.

"Chờ anh trở lại, được không? Bên Mỹ có việc gấp!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, hai tay giữ chặt mặt cô, trên sợi tóc của cô dính đầy bọt nước nhỏ.

Việc gấp, lại là chuyện của Đồng Y Mộng đi?

"Được, cho anh thời gian một tuần, anh nếu lại không đồng ý ly hôn nữa, tôi liền nhờ luật sư gửi thư cho anh!" Hạ Nhất Nhiễm lãnh ngạnh nói, ánh mắt rơi vào trên mặt của anh, mấy ngày nay lần đầu tiên nhìn thẳng mặt anh.

Lại tiêu tụy rồi.

Anh càng tiêu tụy, càng chứng minh anh đối Đồng Y Mộng có bao nhiêu quan tâm.

"Hạ Nhất Nhiễm, em thay đổi...!" Đường Hạo Nam gắt gao nhìn chăm chăm người con gái trước mắt, toàn thân toát ra vẻ lạnh lùng. Anh cắn răng lên án.

Cô cười nhạt, Đường Hạo Nam lại nhìn không được, vẫn lại là đem cô ôm chặt ở trong ngực.

Trên đầu hai người đều đã ướt sũng, mưa phùn rả rích rơi xuống, ôm ấp bất ngờ, một chút cũng không ấm áp, ngược lại rất khó chịu.

"Anh đã nghĩ thông suốt rồi, nếu cho em cảm giác được ủy khuất, vậy liền buông tay...!"

Buông tay, lúc cái từ này nói ra, yết hầu Đường Hạo Nam tắc nghẹn, âm thanh run rẩy, ngực giống bị đao khoét một miếng thịt ra ngoài.

Ngoài miệng nói như thế, vẫn lại là đem cô ôm thật chặt, để cho cô không thở nổi.

Cô có phần không tin anh sẽ phóng khoáng như thế, trước vẫn luôn nói muốn ly hôn, kết quả lại đổi ý.

"Hạ Nhất Nhiễm, tại sao anh lại hận em như thế..." Đột nhiên liền cảm thấy rất căm hận cô, hận cô cố ý lừa dối!

Anh buông cô ra, cởi áo khoác màu đen trên người, bá đạo choàng ở trên người cô: "Đừng ngang ngược!" Anh quát khê, Hạ Nhất Nhiễm cúi thấp đầu, không lại động.

Cứng ngắc đứng ở kia, nhìn hai chân của anh rời đi.

Hơi thơ quen thuộc ấy dần dần rời xa, nhiệt độ áo gió, để cho trái tim đã lạnh lùng cứng rắn của cô, cảm nhận được một dòng nước ấm, chậm rãi chảy qua.

Lúc ngẩng đầu, bóng dáng cao lớn kiêu căng kia đã đi xa...

Bụng một trận lấy đau đớn, cô nhú mày, hoảng hốt.

Tại sao bụng lại đau?

Lập tức đi đến dưới gốc cây tùng bên cạnh, đỡ thân cây nghỉ ngơi.

Mấy ngày nay gần như không ăn uống nghỉ ngơi chút nào, vẩn quấy đốt vàng mã, không biết có thể ảnh hưởng đến đứa nhỏ trong bụng hay không.

Lúc Tô Tiểu Quả tìm tới, phát hiện sắc mặt Hạ Nhất Nhiễm tái xanh, cảm thấy không ổn: "Nhiễm Nhiễm, chị xảy ra chuyện gì?"

"Hí... Tiểu Quả, bụng chị, có chút đau..." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói.

Cách đó không xa, Cổ Tú Vân còn không có rời khỏi công viên tưởng niệm, lén lút đem Hạ Nhất Nhiễm không thích hợp xem ở trong mắt, thấy Tô Tiểu Quả đỡ Hạ Nhất Nhiễm đi tới...

Bà ta lén lút đi theo các cô, rời khỏi công viên tưởng niệm, nhìn các cô lên taxi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Cô không bị đụng trúng rồi chứ?

Hạ Nhất Nhiễm lo lắng, đi bệnh viện nhân dân số ba gần đó kiểm tra, để cho Tô Tiểu Quả hẹn khoa phụ sản khám gấp.

Chỉ là đau âm ỉ, không ra máu, bác sĩ nói không có gì đáng ngại, dặn dò cô chú ý nghỉ ngơi nhiều, không cần làm việc gì vất vả quá độ, mang thai ba tháng đầu nhất định phải chú ý.

Cổ Tú Vân một đường theo dõi, nhìn Hạ Nhất Nhiễm vào khoa phụ sản, chuông báo động lập tức mãnh liệt vang lên!

Cô mang thai rồi sao?

...

Nằm ở trên giường nhà Tô Tiểu Quả, cô nhìn áo khoác của Đường Hạo Nam hôm nay vì cô khoát lên treo ở trên giá áo đến ngỡ ngàng. Lặng lặng nhìn, nước mắt im lặng chảy xuống.

Cuối cùng anh muốn buông tay rồi sao?

Hay vẫn lại là nói từ đầu đã quyết định như vậy rồi?

Anh có cái gì lý do không buông tay.

Chưa từng nghĩ tới anh sẽ yêu chính mình, đến một chút tin tưởng đều không có...

Nhưng mà trước tại sao muốn vươn vẫn không dứt? Không nỡ buông tay sao?

Lại nghĩ tới tình huống hiện giờ của Đồng Y Mộng, cũng là cười khổ, vận mệnh tại sao lại thích trêu đùa người ta như thế? Người rất không dễ dàng tỉnh lại, tương lai còn có thể trở thành kẻ ngốc.

Đường Hạo Nam sẽ chăm sóc cô ta cả đời đi?

Những thứ này đều đã không có quan hệ gì với cô nữa rồi, cô cũng không thẹn với lương tâm.

Chỉ là đứa nhỏ này...

Không nói cho anh biết, cảm thấy rất có lỗi với anh, nói cho anh lại sợ sẽ liên lụy nhiều hơn...

...

Đường Hạo Nam đi Mỹ không phải là vì bệnh của Đồng Y Mộng, công việc bên Mỹ xảy ra chút vấn đề.

Lúc đó, anh đang ngồi ở khoang thương gia, nhắm mắt nghỉ ngơi, Hứa Thành ngồi ở đối diện anh.

"Tôi hoài nghi, trong công ty có nội gián!" Mắt Đường Hạo Nam híp lại, trầm giọng nói, Hứa Thành nhú mày.

"Nếu giả đầu thầu của công ty chúng ta quả thật là bị tập đoàn Khang Diệp biết trước tiên, vậy nhất định là có nội gián... Boss, anh cảm thấy khả năng là người nào nhất?" Mày Hứa Thành hơi nhíu, nhìn Đường Hạo Nam.

Đường Hạo Nam vươn tay xoa ấn đường, nhẹ nhàng mà xoa ấn, anh không ở trước mặt nhân viên lộ ra một chút mệt mỏi, giờ phút này là thật sự quá mệt mỏi rồi.

"Cậu điều tra tất cả những người tham dự cái hạng mục này, bí mật điều tra hành tung gần đây của bọn họ. Gần đây tôi việc tư tương đối nhiều, sơ sót." Đường Hạo Nam nhẹ giọng dặn dò.

"Boss, anh cũng đừng quá mệt mỏi, là tôi không làm tròn trách nhiệm, gần đây thả lỏng cảnh giác với Khang Diệp!" Hứa Thành thật có lỗi nói. Từ sau khi Kha Dịch Thần cứu Hạ Nhất Nhiễm, anh ta cũng rất ít chú ý Kha Dịch Thần, mà còn, Đường Hạo Nam tin tưởng Hạ Nhất Nhiễm như vậy.

"Cậu không cần hoài nghi Hạ Nhất Nhiễm, cô ấy không có khả năng cấu kết cùng Kha Dịch Thần." Đường Hạo Nam bình tĩnh nói, cho rằng Hứa Thành đang hoài nghi cô.

"Vâng! Tôi cũng hi vọng là một người khác hoàn toàn! Mà còn, Đường phu nhân đã thật lâu không ở Đường thị làm việc, cô ấy không có khả năng biết động thái Đường thị chúng ta."

"Chuyện tôi nói với cậu, sang tên biệt thự vùng ngoại thành ở Paris của tôi là đến đâu rồi?" Đường Hạo Nam lại hỏi.

"Đã làm thỏa đáng, chỉ là, Đường phu nhân sẽ nguyện ý nhận sao?" Hứa Thành khó hiểu hỏi.

"Cô ấy không nhận, tôi liền không li hôn." Đường Hạo Nam chắc chắn nói, đầu ngã ra sau tựa lên lưng ghế dựa, một vẻ chắc chắn cô nhất định không có cách nào từ chối. Cho cô biệt thự, để cho cô ở Paris có nơi dừng chân, tương lai, anh còn có thể tìm đến cô, đến đó thăm cô...

Liền tính ly hôn, cũng còn có thể gặp mặt đi?

...

"Mộng Mộng, Hạ Nhất Nhiễm có thai rồi."

Đồng Y Mộng nằm trên giường bệnh, chính đang mở to mắt nhìn trần nhà, một vẻ mệt mỏi cũng không có tức giận.

Đang nghe đến lời Cố Tú Vân nói, cặp mắt trông rỗng kia mới có thần thái.

"Bà nói cái gì?!" Cô ra cắn răng, thấp giọng hỏi, ngồi dậy, trừng mắt nhìn Cố Tú Vân mặc đồ điều dưỡng.

"Con nói nhỏ chút, ta là lén đến đây, sợ bị người phát hiện! Con hãy nghe ta nói, Hạ Nhất Nhiễm là có thai, hiện tại Đường Hạo Nam cùng cô ta liền muốn ly hôn, Hạ Nhất Nhiễm còn không có nói cho cậu ấy, nếu Đường Hạo Nam biết rõ, cuộc hôn nhân này nhất định không ly được rồi!"

Cố Tú Vân nhỏ giọng nói, Đồng Y Mộng sợ sệt, hai tay cô ta nắm chặt chăn.

"Tôi nên hành động sao?" Đồng Y Mộng xem ra giống một cái xác không có linh hồn, thất thần, nói.

"Tôi dựa vào cái gì muốn để cho bọn họ dễ chịu? Tôi đều phải biến thành kẻ ngốc... Đến lúc đó, tôi không còn tỉnh táo nữa, bọn họ lại hạnh phúc ân ái..."

"Mộng Mộng, con nói cái gì?!" Cố Tú Vân vội vàng kéo xuống khẩu trang, kích động hỏi.

Đồng Y Mộng nhìn về phía bà ta, khóe miệng nhếch lên: "Bà còn không biết đúng không, tôi sẽ trở thành kẻ ngốc, trong đầu tôi có tụ máu bầm, di chứng sau vụ tai nạn xe cộ đó, tương lai khả năng còn có thể mù lòa... Ôi Ôi... khả... khả..." Nói xong nói xong, cô ta liền nở nụ cười.

Như vậy cực kỳ dọa người, Cố Tú Vân cũng choáng váng, đôi mắt phượng tròn tròn, trông mắt tròn trắng. "Con gái, con đừng hù dọa mẹ...!"

"Tôi không hù dọa bà, chẳng qua, ảnh hưởng không được cái gì, liền tính tôi trở thành kẻ ngốc, mù lòa, Đường Hạo Nam cũng lại vẫn là của tôi, anh ấy là của tôi, người khác đừng mơ tưởng được!" Hai mắt Đồng Y Mộng thẳng tắp nhìn về một nơi nào đấy, ánh mắt kiên định mà sắc bén, cắn răng nói.

Hai chân Cố Tú Vân mềm nhũn không còn chút sức lực đi ra phòng bệnh, hại người hại mình, tới cùng vẫn lại là chột dạ.

Vốn muốn đem Hạ Nhất Nhiễm hủy đi, kết quả hủy đi con gái của mình, trở thành người thực vật, hiện tại rất không dễ dàng tỉnh dậy, lại muốn...

Cố Tú Vân bị người kéo lên xe, người đàn ông kia một tay kéo bà ta vào trong ngực, bàn tay to lớn thô ráp tiến tiến vào làn váy điều dưỡng trên người bà ta, vuốt ve lên đôi chân tròn nhẵn của ta ta.

"Đừng đụng chạm!" Cố Tú Vân lập tức đẩy tay người đàn ông kia ra, phiến nào nói.

"Sao vậy..." Người đàn ông mang kính râm, không vui mở miệng nói.

"A Mực, Mộng Mộng của chúng ta, Mộng Mộng..." Cố Tú Vân nói xong, nhào vào trong lòng người kia, khóc thút thít.

Bà ta nằm bò ở trong ngực người đàn ông kia, đem tình huống hiện tại của Đồng Y Mộng nói hết, người kia càng không ngừng hút thuốc.

"Anh nói Mộng Mộng như vậy, Đường Hạo Nam còn có thể cưới nó sao?! Hạ Nhất Nhiễm cái con tiện nhân kia lại đang có thai, lần này, Mộng Mộng của chúng ta phải làm sao đây?" Sau khi Cố Tú Vân khóc rống một trận, xoa cái mũi, lau nước mắt nói.

Người đàn ông kia hút thuốc, nuốt mây nhả khói, không nói được một lời.

Cố Tú Vân ở trong xe thay quần áo, đột nhiên bị hấn ta bắt lấy, ở trên xe liền điên cuồng mà mây mưa một trận.

...

Hạ Nhất Nhiễm rảnh rỗi trở về nhà cũ, vậy mà tìm thấy tầng hầm ngầm như cha cô nói.

Cũng tìm được nhật kí cùng thư mẹ cô viết để lại, những cái trang giấy này đã sẫm ố vàng, thật dày một cuốn, bên trong mang theo rất nhiều ảnh chụp, cô đoán được không sai, người trong lòng mẹ cô, quả thật là Đường Hậu Đức.

Nhưng một tờ cuối cùng trong nhật kí, lại dán một tấm ảnh mẹ cùng cha cô chụp chung.

Khi nước chảy đá mòn, em bị tình yêu của anh làm cảm động, tại sao anh lại xoay người đi rồi?

Hạ Dụ Kỳ, anh ghét bỏ em rồi!

Tại sao nâng em đến tận trời xanh xong, lại đẩy em xuống Địa ngục?

Hạ Nhất Nhiễm nhìn những dòng này, lòng giật mình, về sau mẹ yêu cha, nhưng cha vẫn không biết!

Nước mắt liền trào ra, ngực ngột ngạt uất nghẹn, rất khó chịu.

Ở trong ấn tượng của cô? Mẹ là cực kỳ yêu cha, nhưng mà, những chuyện trước kia của bọn họ cô không nhớ được.

"Nhiễm Nhiễm, cha con không thích mẹ rồi... Mẹ thật đau khổ..." Giống như còn có thể nhớ rõ bà từng nói qua câu này, sau đó bà nhảy lầu rồi.

Bởi vì mơ hồ nhớ rõ câu này, cô mới luôn hiểu lầm, là cha ở bên ngoài..., Mẹ mới tự sát.

Cô ngồi chồm hổm trên nền xi-măng lạnh lẽo trên mặt đất, nhìn một đồng trang giấy đã ố vàng kia, vì bọn họ tiếc nuối mà đau buồn, ngực rầu rĩ, một mảnh buồn bã.

Cha là sau khi mẹ tự sát mới hận bà đi? Hận bà vì người đàn ông khác, từ bỏ con của bọn họ...

Lại không biết, bà thương ông, yêu đến uất ức, cuối cùng tự sát.

Khó trách Đường Hậu Đức muốn đem bọn họ hợp táng, là biết mẹ đã sớm yêu cha đi? Mà ông ấy, khẳng định cũng đã sớm buông được rồi.

Nhưng mà, đứa con riêng kia đâu?

Một tấm ảnh chụp bé trái, từ trong phong thư rơi ra, là một bé trái rất kháu khỉnh, trên ảnh chụp màu sắc rực rỡ, cậu bé mỉm cười, xem ra cực kỳ ngọt, chắc là tầm năm tuổi đi.

Góc phải phía dưới của bức thư địa chỉ gửi qua bưu điện là, Tổ 3 thôn Khương Yên, huyện Thanh Hòa tỉnh Sùng Xuyên.

Trong phong thư chỉ có tấm hình này, không có cái gì khác, cô cực kỳ nghi hoặc, chẳng lẽ, đứa nhỏ này bị đưa đi nông thôn rồi hả? Đây là người nhận nuôi gửi ảnh chụp tới?

Thôn Khương Yên...

Xem ra rất quen thuộc, nhất thời lại nghĩ không ra ở đâu nghe qua.

...

Một số đồ đạc trong nhà cũ, cô dọn dẹp lại chuyển đi, tính toán đem tòa nhà này trả lại cho Đường Hạo Nam, cô không có tiền trả cho anh, chỉ có thể trả lại nhà cửa, không nghĩ muốn nợ anh cái gì.

Đi đến căn hộ của anh, đem áo khoác lần trước Đường Hạo Nam choàng cho cô treo vào trong quần áo, đã giặt sạch, ủi thẳng sạch sẽ.

Dọn dẹp quần áo của mình, cuối cùng nhìn bó hoa Lavender đặt ở kia, cũng không quay đầu lại rời khỏi căn hộ.

Cô vừa đến cửa hàng bánh ngọt, vậy mà gặp Đồng Y Mộng, cô ta tại sao không cùng Đường Hạo Nam đi nước Mỹ? Đường Hạo Nam đi nước Mỹ không phải là vì bệnh của cô ta sao?

Đồng Y Mộng liền đứng ở cửa, đội một đầu tóc giả đen tuyền, sắc mặt tái nhợt, mặc áo lông hồng nhạt.

"Mộng Mộng, tại sao cô lại đến đây?"

"Nhiễm Nhiễm, tôi muốn tới mua chút bánh ngọt, bạn của cô giống như không chào đón tôi..." Đồng Y Mộng cười khổ, Hạ Nhất Nhiễm biết, Tô Tiểu Quả vẫn luôn rất ghét Đồng Y Mộng.

"Chúng ta đến quán cà phê đối diện đi." Cô tôn trọng Tô Tiểu Quả, biết rõ tính tình Tô Tiểu Quả, nếu kiên quyết mang Đồng Y Mộng đi vào, cô bé kia khẳng định không nể mặt, đến lúc đó tất cả mọi người thật mất mặt.

"Được đó!" Đồng Y Mộng cười nói.

Nhìn đáng vẻ Đồng Y Mộng suy nhược, lúc qua đường, Hạ Nhất Nhiễm tốt bụng dắt tay cô ta, cực kỳ thông cảm cảnh ngộ cô ta gặp phải.

"Cô không ở bệnh viện tĩnh dưỡng sao?" Vừa đi vừa hỏi, bước chân nhanh hơn, đèn xanh còn có hơn mười giây.

"Gần đây đều luôn nằm viện, hôm nay ra ngoài hít thở không khí, trong phòng bệnh quá ngột ngạt rồi." Đồng Y Mộng nói, bước chân của cô ta rất chậm.

"Đứng đây, nên ra ngoài hít thở không khí!" Miệng Hạ Nhất Nhiễm há to hít lấy một ngụm không khí mùa thu, cũng rất giống đang hít lấy không khí trong lành, gương giọng nói.

"Nhiễm Nhiễm, cẩn thận!" Đột nhiên, Đồng Y Mộng thét chói tai, tiếng xe máy quen thuộc vang lên, Hạ Nhất Nhiễm sợ tới mức vội vàng lui lại, thân thể loạng choạng không vững, ngã về phía sau, Đồng Y Mộng bị cô nắm tay cũng bị kéo ngã, Hạ Nhất Nhiễm chỉ cảm thấy cái mông mình nặng nề mà chạm đất, rồi sau đó, thân thể Đồng Y Mộng đè lên người mình, khuỷu tay của cô ta chính đang đè lên bụng của cô.

"Mộng Mộng, tay..." Hạ Nhất Nhiễm ăn đau, khuỷu tay Đồng Y Mộng lúc này càng dùng lực, đè ở trên bụng cô, làm điểm chống đỡ, cực kỳ cật lực bò lên!

Cả người ngã xuống, bụng còn bị đè nặng, may Hạ Nhất Nhiễm nhú chặt lại, cách đó không xa, một chiếc xe đang lảng lảng quan sát mọi chuyện bên này, hai cô gái, một người nằm trên mặt đất, một người ngồi, "Nhiễm Nhiễm! Cô không bị đụng phải chứ?!"

Đồng Y Mộng sợ hãi hỏi, đáng vẻ như sắp khóc, tóc giả trên đầu cũng rớt, lộ ra một đầu tóc cực kỳ ngắn, chặt vật thật sự.

Cô ta vội vã bò dậy, túm chặt tay Hạ Nhất Nhiễm, định kéo cô dậy.

"Đau..." May Hạ Nhất Nhiễm nhú lại, ăn đau nói, xương cụt rất đau, xung quanh đã có người vây lại xem rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Con của Hạ Nhất Nhiễm sảy mất rồi!

Ẩn ẩn lại cảm thấy đau bụng, xương cụt càng đau nhói hơn. "Con tôi..."

"Nhiễm Nhiễm! Cái gì con? Rốt cuộc cô làm sao vậy?!" Đồng Y Mộng lôi kéo tay cô, vẻ mặt lo lắng, người qua đường càng ngày càng nhiều.

"Nhiễm Nhiễm!" Trong đám người, có bóng dáng cao lớn xuất chúng lao đến, là Lục Ngộ Hàn.

"Cậu... Cứu con... Đứa nhỏ...!" Hạ Nhất Nhiễm nhìn thấy Lục Ngộ Hàn đến đây, giống gặp được cứu tinh, kích động kêu hô, dưới thân mơ hồ có cảm giác ẩm ướt, giống như có máu đang chảy ra.

Lục Ngộ Hàn khom người, lập tức liền ôm cô lên: "Tránh ra!" Anh hướng về phía đám người hét lớn, ôm Hạ Nhất Nhiễm, chạy về phía chiếc Land Rover đang đậu ven đường.

Lúc Tô Tiểu Quả chạy tới, chỉ có một mình Đồng Y Mộng quỳ ngồi dưới đất, nghĩ đến Hạ Nhất Nhiễm khả năng đã xảy ra chuyện, Tô Tiểu Quả trước tiên liền cảm thấy được là Đồng Y Mộng giờ trở quỷ: "Đồ cái thứ Bạch Liên hoa giả tạo, cô đã làm gì chị ấy rồi hả?!"

Tô Tiểu Quả tức giận lao đến túm lấy cổ áo lông của Đồng Y Mộng, cắn răng trừng mắt gặng hỏi cô ta.

Nhìn Đồng Y Mộng ra vẻ vô tội, cô thật muốn vung tay lên tát cho cô ta nẩy bật tai, xé nát cái mặt nạ giả tạo của cô ta!

"Cô, cô đang nói cái gì?" Về mặt Đồng Y Mộng vô tội, làm như sắp muốn khóc đến nơi, Tô Tiểu Quả càng nhìn càng cảm thấy ghê tởm, lập tức buông

cô ta ra, ngược lại, hấp tấp đi tìm Hạ Nhất Nhiễm rồi.

Bỏ lại một mình Đồng Y Mộng ở đó, chặt vật nhặt tóc giả rơi xuống ở trên đường cái lên, vội vàng đội ở trên đầu.

Vội vàng đi đến bên đường.

Lần này, con của Hạ Nhất Nhiễm, có lẽ sẽ mất đi?

...

"Cậu... Giống như đang chảy máu! Làm sao đây?" Hạ Nhất Nhiễm sờ soạng dưới móng, lòng bàn tay có cảm giác ướt át, còn có màu đỏ nhàn nhạt, hoảng hốt nhìn Lục Ngộ Hàn đang lái xe, bất lực hỏi.

Về mặt Lục Ngộ Hàn bình tĩnh, nhìn xuyên qua kính chiếu hậu, nhìn vào mặt Hạ Nhất Nhiễm đang ngồi ở sau xe, anh không hoảng, xe chạy đi rất nhanh nhưng vẫn ổn định: "Nhiễm Nhiễm, rất nhanh liền đến bệnh viện, có cậu ở đây, không có việc gì! Nằm xuống nghỉ ngơi đi, ngoan!"

Lời an ủi có khí thế lại mạnh mẽ, không hiểu sao để cho Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy an tâm, đã không còn hoảng loạn nữa, từ từ nhắm hai mắt, hít sâu, điều chỉnh cảm xúc chính mình.

Gặp được đèn đỏ, Lục Ngộ Hàn phản ứng nhanh mở đèn xin đường, đi đường nhỏ, chạy ngang qua khu dân cư đi đến bệnh viện gần đây.

Mấy ngày qua, anh vẫn ẩn núp từ một nơi bí mật gần đó, theo dõi Cố Tú Vân cùng người tình của bà ta, cũng phát hiện không ít bí mật.

Cho nên vừa rồi mới có thể đứng lúc chạy tới.

Rất nhanh, đến cổng lớn bệnh viện đại học Phụ Chúc Sùng Xuyên, Lục Ngộ Hàn ôm lấy Hạ Nhất Nhiễm sắc mặt tái nhợt ngồi ở phía sau lên: "Nhiễm Nhiễm, đừng sợ, đã đến bệnh viện, không có việc gì!"

...

Chạng vạng, trong phòng bệnh VIP an tĩnh, Hạ Nhất Nhiễm im lặng nằm ở trên giường bệnh, Lục Ngộ Hàn đứng ở cửa sổ, bóng dáng cao lớn rần rỏi bao phủ trong ánh sáng mờ nhạt.

Giọng người đàn ông trầm thấp đầy mạnh mẽ truyền đến...

"Người tình bên ngoài của Cố Tú Vân tên Tần Mục, trước khi kết hôn với cha con bọn họ đã quen nhau, lại còn có một đứa con gái riêng."

"Sao lại có khả năng?!" Hạ Nhất Nhiễm kích động hỏi, sắc mặt cô tái nhợt, môi cũng là trắng xanh, hốc mắt sưng đỏ.

Lục Ngộ Hàn xoay người: "Nhiễm Nhiễm, con nằm yên, đừng kích động."

Hạ Nhất Nhiễm nghe lời nằm xuống, âm thầm hít sâu một hơi. "Người đàn ông kia có bối cảnh thế nào? Tại sao lúc trước bọn họ không kết hôn, bây giờ còn thông đồng cùng một chỗ, con riêng của bọn họ là ai?"

"Thanh mai trúc mã của Cố Tú Vân, thật ra là tên côn đồ, mấy năm nay dựa vào Cố Tú Vân âm thầm viện trợ, đầu tư không ít mới làm ăn, cũng coi như cái một người khá giả rồi. Người này lòng dạ bất chính, thủ đoạn tàn nhẫn, bản thân không làm buôn bán thật sự nào, phần lớn là Cố Tú Vân và thuê quản lý chuyên nghiệp giúp xử lý." Về mặt Lục Ngộ Hàn bình tĩnh, trầm giọng nói.

Chân mày Hạ Nhất Nhiễm nhíu lại: "Cố Tú Vân là đang toan tính cái gì? Đừng nói với con là tình yêu rắm chó..." Cô khinh thường nói.

"Cũng là Tần Mục này có bản lĩnh!" Lục Ngộ Hàn cũng hừ lạnh: "Lần trước con ở trong ngõ hẻm gặp được kẻ bắt cóc cũng là bọn họ phải tới, hôm nay, chiếc moto điên lao tới tới kia, cũng là bọn họ cố ý gây nên!"

Lục Ngộ Hàn đi đến bên giường, hai mắt Hạ Nhất Nhiễm trừng lớn.

"Khó trách...! Cậu, con lúc ấy liền là bị âm thanh động cơ moto quen thuộc kia dọa sợ mới kích động té ngã! Bởi vì lần trước cái kẻ bắt cóc kia cũng là lái moto, con vẫn còn bị ám ảnh!" Hạ Nhất Nhiễm kích động nói: "Cũng may, Mộng Mộng nhắc nhở con, chẳng thế thì liền thật sự bị đụng vào rồi!"

Đến giờ Hạ Nhất Nhiễm vẫn còn thấy sợ hãi, lòng đang run run, không nghĩ tới Cố Tú Vân ác độc với cô như thế. "Cậu, con không rõ, tại sao Cố Tú Vân hận con như thế?! Con tới cùng là đã đắc tội bà ta chỗ nào chứ?! Bà ta muốn đem con dôn vào chỗ chết đến đường mới thôi!"

Cô không có cách nào không kích động, nghĩ sao cũng không rõ, tại sao Cố Tú Vân lại hận chính mình như thế.

Lục Ngộ Hàn nhìn cô gái nhỏ trên giường bệnh, nhìn cô gặp phải quá nhiều nhấp trắc trở, trong mắt đều là ôn nhu, tất cả thương tiếc.

"Vấn đề này, con hỏi đúng rồi!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói, nhìn cô thiện lương, cũng thờ dài.

Hạ Nhất Nhiễm khó hiểu nhìn anh, cảm thấy Lục Ngộ Hàn còn có bí mật muốn nói cho chính mình.

"Nhiệm Nhiệm, Cố Tú Vân vẫn luôn nhằm vào con như thế, nguyên nhân thật sự phía sau là vì bà ta là mẹ ruột của Đồng Y Mộng!"

Lời Lục Ngộ Hàn nói ra, làm sắc mặt Hạ Nhất Nhiệm càng trở nên tái nhợt, lòng của cô mạnh run rẩy, nghi hoặc nhìn Lục Ngộ Hàn.

Vừa nãy vẫn còn cảm kích Đồng Y Mộng.

Anh đến gần giường bệnh, tại mép giường ngồi xuống, "Khó có thể tin đúng không? Từ nhỏ Đồng Y Mộng ở cô nhi viện lớn lên, mấy năm trước cùng Cố Tú Vân quen biết nhận lại nhau! Là cố Tú Vân để cho cô ta tiếp cận Hạo Nam, bọn họ tính toán, muốn để cho con gái mình gả vào nhà giàu có..."

Lục Ngộ Hàn nhìn cô, lại nói.

Hạ Nhất Nhiệm hoàn hồn, môi trắng xanh, khó khăn mở miệng hỏi lại: "Không, không có khả năng, cậu, điều này sao có khả năng?"

Thật sự khó có thể tin, chưa từng tưởng tượng được những thứ này!

Cho dù Tô Tiểu Quả thường xuyên nói với cô, có thể lòng dạ Đồng Y Mộng rất xấu xa, nhưng cô chưa từng tin tưởng qua, ở trong mắt cô, Đồng Y Mộng vẫn là một cô gái đơn thuần vô hại.

"Tại sao không có khả năng? Cậu nói chuyện này cho con, đều là sự thật mấy ngày này cậu âm thầm điều tra ra được! Từ lúc con ở trong ngõ hẻm gặp được kẻ bắt cóc, cậu liền một mực điều tra rồi! Cậu cũng là không nghĩ tới, Đồng Y Mộng kia lại đem con cùng Hạo Nam lừa xoay quanh! Hiện tại, cậu thậm chí hoài nghi chuyện năm đó xảy ra giữa con cùng Hạo Nam, cũng là cô ta và Cố Tú Vân cấu kết cùng nhau làm!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói, vẻ mặt cực kỳ oán giận.

Nếu không có một đêm kia, có lẽ cô sẽ không gả cho Đường Hạo Nam, cũng sẽ không chịu nhiều thương tổn như thế!

Sắc mặt Hạ Nhất Nhiệm càng thêm tái xanh, đầu óc ông ông cả lên, Lục Ngộ Hàn không nói nữa, đứng lên, ra khỏi phòng bệnh, cho cô một chút thời gian tiêu hóa chuyện này.

Cô an tĩnh nằm ở kia, hai mắt nhìn trần nhà trắng bạch, dần dần có tri giác.

Nếu những gì Lục Ngộ Hàn nói đều là sự thật, vậy, năm đó Đồng Y Mộng xảy ra tai nạn xe cộ, chính là gieo gió gặt bão, cùng cô và Đường Hạo Nam không có quan hệ gì rồi đúng không?

Đồng Y Mộng tại sao phải giúp Cố Tú Vân hại cô chứ? Cô cùng cô ta cũng không oán không thù mà... Hay vẫn lại là, chỉ là vì chuyện làm ăn của Cố Tú Vân?

Trong đầu nhớ lại toàn bộ những chuyện có liên quan đến Đồng Y Mộng, đáng về cô ta đơn thuần đáng yêu, cô vẫn còn nhớ rõ trong đầu. Lại còn nhớ rõ, lần đầu tiên chính mình nhìn thấy cô ta, liền cảm thấy được này cô gái rất có duyên, nếu cô là đàn ông, khẳng định cũng sẽ thích cô ta.

Cái sự thật này, với Hạ Nhất Nhiệm mà nói, không thể nghi ngờ là một sự đã kích cực kỳ lớn.

Đường Hạo Nam thì sao, anh còn không biết toàn bộ chuyện này đi?

Đồng Y Mộng, cô ta rốt cuộc có yêu Đường Hạo Nam hay không? Đường Hạo Nam yêu cô ta như vậy...

Qua rất lâu Lục Ngộ Hàn đã trở lại, mang theo rất nhiều đồ ăn, có cháo đậu đỏ bổ máu.

Hạ Nhất Nhiệm ngồi ở trên giường bệnh, cảm thìa, mũi cay cay rơi nước mắt: "Cậu, những chuyện này, chúng ta có nên nói cho anh ấy biết hay không?"

Cô khàn giọng hỏi, không cần phải nói rõ ra, Lục Ngộ Hàn cũng biết, "anh ấy" là đang chỉ Đường Hạo Nam.

"Cậu còn không có vô chứng cứ xác thực chứng minh những thứ này, thằng nhóc kia và cậu gần đây có chút mâu thuẫn, chỉ sợ không có bằng chứng nói cho nó những thứ này, nó cũng sẽ không tin tưởng cậu. Còn nữa, công ty của nó đang xảy ra chút chuyện, hiện tại đã bận đến sứt đầu mẻ trán rồi. Nhiệm Nhiệm, việc cấp bách của con lúc này là dưỡng tốt thân thể, để phòng Đồng Y Mộng cùng Cố Tú Vân bọn họ! Không cần lại tin tưởng Đồng Y Mộng là cái người tốt gì nữa!"

Thân thể to lớn của Lục Ngộ Hàn hơi cúi xuống, hai mắt nhìn cô, trầm giọng nói.

"Cậu, con tin tưởng người! Anh ấy yêu Mộng Mộng như vậy, chúng ta nói cho anh ấy, anh ấy khẳng định sẽ không tin tưởng. Haizz..." Hạ Nhất Nhiệm cười khổ.

"Con trước ăn cái gì đã, ta đi tìm người trong bệnh viện sắp xếp một chút." Lục Ngộ Hàn nói xong, lại đi ra ngoài.

Hạ Nhất Nhiệm ăn cháo đậu đỏ ngọt lành chín nhừ, nghĩ đến lúc trước sau khi bị hắt Axit Sunfuric, Đường Hạo Nam cũng đưa tới qua...

Cô cười khổ.

"Mặc kệ Đồng Y Mộng có xấu xa đến thế nào, anh vẫn đều tin tưởng cô ta đúng không? Anh, yêu cô ta như vậy... Anh có biết hay không, con của chúng ta..." Nói xong, âm thanh bị nuốt hết vào trong bụng.

...

"Mộng Mộng, mẹ đã đi bệnh viện hỏi thăm qua, đứa bé trong bụng Hạ Nhất Nhiễm sảy mất rồi!" Trong di động truyền đến giọng Cố Tú Vân đầy vui sướng, khoe môi Đồng Y Mộng cong lên.

"Vậy sao? Tin tức có thể tin được không?" Giọng điệu thật bình tĩnh, nụ cười trên khóe miệng biến thành châm chọc.

"Tin cậy! Hiện tại do Lục Ngộ Hàn chăm sóc, cái tên Lục Ngộ Hàn đúng là cũng thích con tiện nhân đó!" Cố Tú Vân đắc ý nói.

"Tôi biết rõ, nhưng mà, cô ta có thể nói cho Đường Hạo Nam chuyện sảy thai hay không?" Đồng Y Mộng nhẹ giọng hỏi: "Tôi lo lắng Đường Hạo Nam thương hại cô ta... Bà tốt nhất phòng ngừa chu đáo một phen."

Đồng Y Mộng nghiêm nhiên trở thành người chỉ đạo mọi chuyện, cô ta ở trong điện thoại, nhỏ giọng dặn dò.

"Phòng ngừa chu đáo?" Cố Tú Vân suy tư: "Có rồi, Mộng Mộng! Mẹ biết nên làm sao đây rồi!"

Cố Tú Vân vội vàng nói, Đồng Y Mộng lạnh lùng dặn dò một câu: "Lần này đừng làm hồng chuyện nữa!"

"Hắn không hẳn không, ngoan, mẹ sẽ cẩn thận, lần này mẹ nhất định sẽ không khiến con thất vọng." Cố Tú Vân vội vàng trấn an, xoa dịu cô ta, sợ cô ta lại tức giận.

Mới vừa cúp điện thoại, con đau của Đồng Y Mộng lại áp đến, phiền não ôm đầu, kéo tóc giả rơi xuống, hai tay cắm vào sợi tóc, có thể chạm đến da cùng vết sẹo trên đó.

Cô ta đau đến lăn lộn trên giường, tâm tình phiền muộn, buồn bực, căm hận, đầy rẫy trong lồng ngực cô ta.

Đã không rõ tới cùng là đang hận cái gì, tới cùng là đang hận người nào, dù sao cũng đều là hận, hận không thể hủy diệt toàn bộ, để cho tất cả mọi người cũng thảm như cô ta!

...

"Khương Dur Hằng, rốt cuộc anh cho tôi uống cái thuốc gì?!" Đêm khuya, trong nhà lớn Đường gia truyền đến tiếng người phụ nữ đang cuồng nộ quát nã, người giúp việc ở lầu một đang làm việc, nghe được động tĩnh, âm thầm thờ dài.

Hai vợ chồng này, lại ầm ĩ rồi!

Khương Dur Hằng mới từ phòng tắm đi ra, bị một cái bình thuốc nện vào, chỉ thấy Đường Hạo Hâm giống như điên rồi lao tới chỗ anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Có thể là Khương Dur Hằng bán đứng Đường thị hay không?

Khương Dur Hằng mặc áo ngủ, tầm mắt rơi vào bình thuốc trong suốt rơi xuống trên thảm trải sàn, mi tâm nhíu lại, ngược lại, lãnh khốc nhìn Đường Hạo Hâm tóc tai rối loạn, vẻ mặt tức giận.

Cô ta phát hiện rồi sao?

"Đó là cái gì?! Anh cmm nói cho tôi biết!" Đường Hạo Hâm tiến lên, nín chặt vạt áo Khương Dur Hằng, căm giận rống. Khương Dur Hằng lập tức nắm lấy cổ tay cô ta, vẻ mặt ác độc, đôi con ngươi đen hung ác nham hiểm trừng mắt nhìn cô ta.

"Thuốc tránh thai!" Khương Dur Hằng lạnh lùng nói, vô tình nhìn sắc mặt Đường Hạo Hâm do nóng giận mà đỏ bừng từ từ biến thành trắng bệch.

"Anh nói lại lần nữa xem?!" Đường Hạo Hâm tiếp tục gào rống, một vẻ không muốn tin.

Dù cho đã xác định rồi.

Khương Dur Hằng hừ lạnh, ghét bỏ đem tay cô ta hất ra, "Đường Hạo Hâm, đừng ở trước mặt tôi hung hãn ương ngạnh nữa!"

"Tại sao thuốc bỏ của tôi lại là thuốc tránh thai?! Khương Dur Hằng! Anh nói rõ ràng với tôi đi! Tên khốn!" Tức giận không kiềm chế được Đường Hạo Hâm gào thét, sắc mặt lại đỏ lên, cảm hận trừng mắt người đàn ông ở trước mắt.

Vẫn luôn muốn đứa bé, vẫn có bầu không được, đã từng đi bệnh viện kiểm tra, bác sĩ đều nói không có vấn đề gì, không nghĩ tới thuốc bỏ uống quanh năm bị anh vụng trộm đổi thành thuốc tránh thai rồi. Đường Hạo Hâm đột nhiên đầy hận ý có kích động muốn giết anh!

"Đường đại tiểu thư, tôi tại sao muốn cùng cô sinh con?" Khương Dur Hằng híp con ngươi, liếc mắt người phụ nữ trước mặt, sâu xa hỏi.

Dáng vẻ của anh, để cho Đường Hạo Hâm cảm giác cực kỳ xa lạ, cho tới nay, anh đều là nhân nhục, cho dù cô ta nhục nhã anh, nể anh thế nào, anh chỉ nói hai chữ: Đủ rồi!

Cô ta lắc đầu: "Khương Dur Hằng, anh đúng là quá cận bã! Anh dựa vào cái gì?! Đường gia chúng tôi có lỗi với anh sao, nếu không nhờ tôi, anh vẫn chỉ là một kẻ nghèo hèn ở nông thôn có thể trèo cao trở thành Phụng Hoàng nam như bây giờ sao!" Đường Hạo Hâm níu chặt vạt áo Khương Dur Hằng, cảm hận rống, đánh đấm, đá đánh.

Người đàn ông vẫn không nhúc nhích đứng sừng sững tại kia, khóe miệng nở nụ cười lạnh: "Đường Hạo Hâm, cô lại có tư cách gì xem thường tôi? Cô thật cho rằng chính mình là Thiên Kim Đại Tiểu Thư ngậm thìa vàng lớn lên?"

"Ồ trong mắt tôi, cô vĩnh viễn đều là người không được dạy dỗ, người đàn bà chanh chua hung hãn ương ngạnh! Tôi cmn xem như chịu đựng cô đủ lắm rồi!" Khương Dur Hằng lập tức nắm lấy cổ tay cô ta, đẩy cô ta ra, thân thể Đường Hạo Hâm không vững, thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

"Tôi biết rõ, trong lòng anh vẫn yêu Hạ Nhất Nhiễm phải hay không? Chính là con tiện nhân kia..."

"Bốp!" Đường Hạo Hâm lao tới, nghiêng răng nghiêng lợi mắng, Khương Dur Hằng rút cuộc nhịn không được, vung tay cho cô ta một bạt tai, Đường Hạo Hâm lao đảo lui về sau, thân thể không vững, té ngã trên mặt đất, nửa bên mặt nháy mắt sưng phù, rõ ràng có thể nhìn thấy vết tích ấn dấu năm ngón tay.

Trong lòng bàn tay truyền đến đau đớn tê dại để cho Khương Dur Hằng cũng sững sờ không kém, nhìn Đường Hạo Hâm chặt vạt té lăn trên đất, anh cũng không nghĩ tới, chính mình sẽ ra tay đánh cô ta!

Có lẽ là, nhân nhịn đủ rồi!

"Anh đánh tôi..." Đường Hạo Hâm khàn giọng mờ miệng, nước mắt ào ào rơi xuống.

Khương Dur Hằng cũng không có mềm lòng, cái người phụ nữ không coi ai ra gì, tâm địa xấu xa này, anh nhân nhịn cô ta thật lâu rồi!

"Đường Hạo Hâm, tôi cảnh cáo cô, sau này đừng lại nhục nhã Nhiễm Nhiễm nữa! Cũng đừng lại xem thường tôi!" Khương Dur Hằng trên cao nhìn xuống trừng mắt với Đường Hạo Hâm, hừ lạnh nói, anh đi đến bên cạnh tủ quần áo.

Anh thật sự, yêu Hạ Nhất Nhiễm!

Đường Hạo Hâm ở trong lòng kiên định cho rằng như thế, trước kia một mực hoài nghi, thêm mắm thêm muối tô vẽ, nhưng mà vẫn luôn không thấy được Khương Dur Hằng cùng Hạ Nhất Nhiễm có chút ái muội gì, cũng chưa từng nghe Khương Dur Hằng chính miệng thừa nhận qua, hiện tại, anh vì Hạ Nhất Nhiễm, vậy mà đánh cô ta!

Mà còn, nhiều năm cũng không có con được như thế, cũng là vì người phụ nữ kia đi?!

"Khương Dur Hằng! Anh là tên súc sinh! Tôi muốn giết anh!" Đường Hạo Hâm lao tới bên cạnh tủ quần áo, bắt lấy Khương Dur Hằng, nghiêng răng nghiêng lợi gào rống, một tay Khương Dur Hằng hất cô ta ra đẩy ngã ở trên giường, lập tức, xoay người đè cô ta ở dưới thân, tay Đường Hạo Hâm vung lên muốn giữ anh lại, ngược lại bị anh bắt được: "Cô còn dám làm loạn, tôi liền ly hôn với cô!"

"Ly hôn? Ha ha, anh bỏ được sao? Anh ở rể cưới tôi, không phải là vì tiền bạc của Đường gia sao?! Anh bỏ được sao?!" Đường Hạo Hâm bị ai gào thét, sỉ nhục anh.

Khương Dur Hằng lại nở nụ cười: "Cô nghĩ tôi cũng quá đơn giản rồi, Đường tiểu thư... Ngoan ngoan đừng nhúc nhích!"

Dứt lời, lại đi đến bên cạnh tủ quần áo, nhanh chóng mặc xong quần áo, Đường Hạo Hâm nằm ở trên giường, lòng như đao cắt đau đến khó chịu.

Vẫn cho là anh đối với cô vẫn lại là có chút tình cảm, không nghĩ tới...

Sau khi Khương Dur Hằng đi ra ngoài, cô ta lập tức tìm điện thoại di động, run rẩy tìm số Đường Hạo Nam.

Anh là người đứng đầu cái nhà này!

"Hạo Nam... Hạo Nam..." Điện thoại mới vừa được kết nối, Đường Hạo Hâm kích động bất lực mở miệng.

"Chị, lại có chuyện gì? Tôi rất bận!" Giọng Đường Hạo Nam truyền đến.

"Hạo Nam... Khương Dư Hằng anh ấy, anh ấy đánh chị! Anh ấy vì Hạ Nhất Nhiễm, đánh chị! Anh ấy vẫn lên cho chị uống thuốc tránh thai... Hạo Nam... Anh ấy thay đổi... Chị sợ... Anh ấy vậy mà lại đánh chị..." Đường Hạo Hâm cuộn mình tại trên giường, ủy khuất nói.

Lúc đó, Đường Hạo Nam đứng ở bên cạnh cửa sổ sát đất trong khách sạn, quan sát toàn cảnh thành phố Newyork, nghe những lời Đường Hạo Hâm nói, cau mày, bọn họ là vợ chồng đã nhiều năm như thế vẫn đều cãi nhau là như thế này.

Nhưng mà lần này, tại sao Khương Dư Hằng lại ra tay đánh người?

Làm một người đàn ông, anh vẫn cảm thấy thái độ Đường Hạo Hâm đối với Khương Dư Hằng cực kỳ có vấn đề, Khương Dư Hằng đã đối với cô ta rất nhường nhịn rồi.

Cuối cùng không thể nhịn được nữa rồi sao?

"Chị, chuyện thuốc tránh thai, là hiểu lầm đi, Khương Dư Hằng anh ta không có khả năng..."

"Là thật sự! Chị đã đem thuốc đi làm kiểm tra qua! Hạo Nam, anh ấy không thích chị... Anh ấy thật sự yêu Hạ Nhất Nhiễm... Vừa rồi anh ấy còn nói, không cần đem anh ấy nghĩ đến quá đơn giản..."

Lời Đường Hạo Hâm nói, làm mày Đường Hạo Nam nhú lại, sắc mặt nghiêm túc. "Chị, kế hoạch chị phụ trách gần đây, có phải mang về nhà làm hay không?!"

"Hạo Nam, đều đã là lúc nào, em còn hỏi chị những thứ này..."

"Tôi hỏi chị, phải hay không?!"

"Phải... Em cũng biết hiệu suất làm việc của chị..." Lời Đường Hạo Hâm nói còn chưa nói xong, Đường Hạo Nam đã cúp điện thoại, anh lập tức gọi điện thoại cho Hứa Thành. "Lập tức điều tra Khương Dư Hằng gần đây có tiếp xúc Kha Dịch Thần hay không!"

Đường Hạo Nam nghiêm túc dặn dò xuống.

Sau đó, anh ngồi vào sofa bên cạnh, ngón trỏ hai bàn tay xoa xoa huyết Thái Dương, nhẹ nhàng mà uẩn.

Có thể là Khương Dư Hằng bán đứng Đường thị hay không?

Anh ta là có mục đích gì?

Mấy năm nay, Khương Dư Hằng vẫn phụ trách bộ phận quảng cáo sáng tạo, tại công ty cũng không quyền hành...

...

Cuối mùa thu, cây thay lá, lá rụng bay đầy trời, ngoài cửa sổ phòng bệnh, một trận gió lạnh thổi qua, cây ngô đồng cách đó không xa đang rơi xuống mấy chiếc lá. Hạ Nhất Nhiễm đứng ở cửa sổ, trên người mặc áo lông màu nâu hổ cổ, lặng lẽ nhìn ngoài cửa sổ.

Mấy ngày nay vẫn ở nơi này tĩnh dưỡng, suy nghĩ rất nhiều.

Phản lớn là liên quan đến Đồng Y Mộng.

Nếu ngày đó Đồng Y Mộng là cố ý, như vậy, cô ta hẳn đã biết cô cùng Đường Hạo Nam đã kết hôn, cũng khẳng định không có mất đi trí nhớ! Hành vi sau khi tỉnh lại, toàn bộ là giả.

Làm bộ như mất trí nhớ, là muốn đem cô đuổi ra khỏi Đường gia đi?

Đi chọn áo cưới, là cố ý chọc giận cô đi?

Lần trước ăn bánh ngọt, ngộ độc thức ăn, cũng là cô ta cố ý đi?

Đồng Y Mộng, cô ta thật đúng là ác độc!

Xem ra nhu nhược vô hại, trên thực tế, tâm cơ sâu nặng như vậy, tâm địa ngoan độc như vậy.

Hai ngày này, cô ta vậy mà vẫn gọi điện thoại đến hỏi tình hình của cô, cho rằng cô còn không biết khuôn mặt thật của cô ta sao?

Thật đúng là, lòng người khó lường!

Dựa theo Lục Ngộ Hàn dặn dò, cô không vạch trần Đồng Y Mộng.

Đường Hạo Nam nếu biết Đồng Y Mộng một mực giả vờ, sẽ tiếp tục tin tưởng cô hay lại là như thế nào?

Cô không biết, nếu nói cho anh những thứ này, anh có thể tin tưởng cô hay không.

Chưa từng quên chuyện tìm "người anh" kia, cô trở về đến bên giường, mở ipad, ở trên mạng tìm kiếm thôn Khương Yên, mới biết được, trong thôn kia, toàn bộ đều họ Khương.

Khương...

Người đầu tiên công nhận chính là Khương Dư Hằng, cũng mới nhớ tới, khi còn ở câu lạc bộ của trường đại học, trên tư liệu của anh là viết địa chỉ kia...

Nếu, Khương Dư Hằng thật sự là con riêng của mẹ cô cùng Đường Hậu Đức, vậy anh cùng Đường Hạo Nam chẳng phải là anh em sao?

Đường Hạo Hâm!

Trong giây lát nghĩ đến Đường Hạo Hâm, cô kinh sợ, nếu quả thật giống như những gì cô suy đoán, bọn hắn chẳng phải là...

Không, hẳn không phải là như vậy, không phải!

Hạ Nhất Nhiễm chủ động hẹn Khương Dư Hằng, hai người tại quán cà phê gặp mặt.

Trước kia đều là có thể tránh khai liên tránh đi.

Khương Dư Hằng cũng là cực kỳ ngạc nhiên, cô sẽ chủ động hẹn mình, nhìn cô, ánh mắt không khỏi trở nên ôn nhu...

"Anh..."

"em..."

Hai người cùng lúc mở miệng, Hạ Nhất Nhiễm cười cười, Khương Dư Hằng ý bảo cô nói trước: "Anh gần đây có khỏe không? Em là chị anh cùng chị họ."

Ở trong ấn tượng của Hạ Nhất Nhiễm, Đường Hạo Hâm cùng Khương Dư Hằng luôn luôn mâu thuẫn ồn ào.

"Anh tính toán cùng cô ta ly hôn." Khương Dư Hằng thành thật nói, Hạ Nhất Nhiễm nhú mày: "Tại sao?"

"Bởi vì em!" Khương Dư Hằng chắc chắn nhìn cô, thẳng thắn nói.

Hạ Nhất Nhiễm có phần không hiểu, chậm rãi lắc đầu, "Anh, anh rề..."

"Kêu là anh hai đi!" Khương Dư Hằng trầm giọng nói, tươi cười ôn hòa, ánh mắt hòa ái, nhìn cô ở đối diện, khóe môi hơi hơi cong lên.

Hạ Nhất Nhiễm sửng sốt, anh, anh biết sao?

Từ khi nào đã biết?

Vẫn còn nhớ rõ lúc ở trường học, anh luôn cực kỳ quan tâm đến cô, sau này gả vào Đường gia, tại Đường thị, anh cũng giúp cô không ít.

"Anh thật là anh trai cùng mẹ khác cha của em sao?" Hạ Nhất Nhiễm thì thảo hời.

Khương Dư Hằng gạt đầu, vươn tay xoa nhẹ lên gương mặt cô, thở dài: "Hiện tại, cuối cùng có thể quang minh chính đại nhìn em rồi, nha đầu ngốc!"

Trong giọng nói của anh lộ ra bất đắc dĩ.

Chân mày Hạ Nhất Nhiễm nhíu lại, trên khuôn mặt xinh đẹp chưa từng có nhiều chán kinh, giống như trước kia vậy, trấn định, ung dung.

Ở trong mắt Khương Dư Hằng, cô là một cô bé ưu tú mà tốt đẹp, mấy năm nay, cũng đã lột xác thành một cô gái thành thực, biết điều.

Tiệc nuôi chính là, cô bị Đường Hạo Nam đạp hư rồi.

"Vậy, cha anh là... Cha em không nói với em." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng hỏi, uống một hớp trà.

Về mặt Khương Dư Hằng hơi cứng ngắc, uống một ngụm cà phê, nhẹ nhàng đặt tách cà phê xuống, khóe môi cong lên.

"Đường Hậu Đức. Em còn không biết sao?" Anh nhìn Hạ Nhất Nhiễm, nói khẽ.

Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt, đầu óc ong ong, cuối cùng mất bình tĩnh: "Tại sao anh cái gì cũng đều biết? Từ lúc nào đã biết đến?"

Cô không rõ, Khương Dư Hằng từ khi nào biết được những thứ này, tại sao hiện tại mới tìm cô?

Đề cho cô càng khó hiểu hơn chính là...

"Vậy còn chị họ? Nếu anh là con trai của bác Đường, vậy chị họ..." Hạ Nhất Nhiễm kích động nhỏ giọng hỏi, trước đó cô không phải không hoài nghi qua, nhưng mà, Khương Dư Hằng hiện tại chứng thật điểm ấy, nên là không giả rồi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Anh nói cho tôi biết, Hạ Nhất Nhiễm không tham dự những thứ này!

Khương Dư Hằng ở đối diện nở nụ cười, hít sâu một hơi: "Cô ta chẳng qua là con nuôi Đường gia mà thôi!"

Anh khinh thường nói: "Bình thường cô ta luôn tỏ ra xem thường anh, dùng hết đủ mọi lời nhục nhã anh, lại không biết, chính cô ta..."

Hạ Nhất Nhiễm có phần khó có thể tin, Đường Hạo Hâm bình thường là cực kỳ hung hãn ương ngạnh, cũng coi cô như cái đinh trong mắt.

"Đường Hạo Nam cũng vậy, cậu ta không phải thường nhục nhã em sao? Nhưng chính cậu ta, lại cao quý bằng ai?! Cái gì con cung trời sinh, tất cả đều là vô nghĩa, Đường Hậu Đức, căn bản là không phải người Đường gia, mà mẹ chúng ta, mới đúng là người Đường gia!"

Khương Dư Hằng không cho Hạ Nhất Nhiễm có cơ hội mở miệng, nói tiếp, vẻ mặt căm giận!

Hạ Nhất Nhiễm lại ngây người, không bình tĩnh nhìn Khương Dư Hằng, trong đầu tất cả đều là câu nói kia của anh ta, Đường Hậu Đức không phải người Đường gia, như vậy, Đường Hạo Nam cũng không phải người Đường gia!

Khương Dư Hằng nắm lấy tay Hạ Nhất Nhiễm, cầm thật chặt, "Bà nội Đường, chính là bà ngoại của chúng ta! Em hiện tại đã biết, tại sao bà vẫn muốn Đường Hạo Nam cưới em rồi chứ? Mà anh sợ dĩ cưới Đường Hạo Hâm, ít nhiều cũng là do bà an bài!"

"Mà Đường Hậu Đức, Đường Hạo Nam, từ đầu liền không phải là cái danh môn gì!" Khương Dư Hằng nói tiếp, trong con ngươi chứa lãnh ý nhàn nhạt, khóe miệng đều là ý cười khinh thường.

Trong đầu Hạ Nhất Nhiễm giống bị nhét đầy thứ gì đó, trong lúc này không cách nào suy nghĩ, không có cách nào tiêu hóa hết chuyện này.

làm sao cũng không nghĩ tới, nguyên nhân tận cùng phía sau mọi chuyện thực ra là cái này!

Qua thật lâu, cô mới hoàn hồn. "Tại sao anh đều biết hết? Từ lúc nào anh biết được những thứ này? Mẹ cùng bác Đường, tại sao bị dối chứ?" Hạ Nhất Nhiễm kích động hỏi.

Khương Dư Hằng hít sâu: "Những thứ này, là mấy năm nay anh từ từ điều tra mà biết được."

"Đường Hạo Nam anh ấy biết chuyện này không?" Anh biết, chính mình không phải con cháu Đường gia không? Người kiêu ngạo như anh vậy...

"Cậu ta đương nhiên không biết! Nếu biết rõ, cậu ta còn có mặt mũi dám coi thường em sao?!" Khương Dư Hằng cực kì tức giận nói, mấy năm nay cô bị Đường Hạo Nam cùng những người tự nhận mình là người Đường gia kia áp bức lăng nhục, anh đều là thấy rõ trong mắt!

Vì Hạ Nhất Nhiễm căm giận bất bình.

Không biết bao nhiêu lần, anh rất muốn đi tới, quát vào mặt bọn họ, người nào mới thật sự là con cháu đời sau của Đường gia!

...

Khó trách ngày đó bác Đường nói, đáng ra mẹ cùng cô hẳn không chịu nhiều khổ như thế, ông muốn nói lại thôi, là chỉ chuyện này sao?

Sau khi Hạ Nhất Nhiễm cùng Khương Dư Hằng tạm biệt nhau, một mình đi trên đường phố, trong đầu đều là mối quan hệ rối loạn này, cố gắng tiêu hóa những tin tức này. Chuyện không ngờ đến chính là, Đường Hậu Đức vậy mà chỉ là con nuôi của bà nội Đường, mà mẹ cô, mới đúng là con gái ruột của bà.

Khó trách bà nội Đường cố ý muốn cho Đường Hạo Nam cưới cô, lại còn lập di chúc như vậy, nhưng lúc trước tại sao bà muốn để cho mẹ cô lưu lạc bên ngoài, mà để cho Đường Hậu Đức thành con trai của Đường gia.

Đường Hạo Nam khẳng định không biết những thứ này, nếu anh biết chính mình không phải người Đường gia, anh sẽ có cảm giác như thế nào?

Anh kiêu ngạo như vậy.

Nghĩ đi nghĩ lại, cô tự gấu nở nụ cười, đều đã là lúc nào, cô vậy mà vẫn còn đang suy nghĩ cho anh.

Một tuần rất nhanh qua đi, không biết lúc nào anh mới có thể trở về, nếu anh biết gương mặt thật của Đồng Y Mộng, anh sẽ phản ứng như thế nào?

Gương mặt thật của Đồng Y Mộng, cô không nói cho bất kỳ ai, đến cả Tô Tiểu Quả cũng chưa nói, không muốn bút dây động rừng, ngày đó, chuyện xảy ra trên lối đi bộ, nói vậy cũng là cô ta cố ý rồi, cố ý hại cô sảy thai...

Một chiếc Ferrari màu đỏ ở chỗ đậu xe ven đường dừng lại, một cô gái mang kính râm từ trên xe bước xuống, trên người cô ta mặc váy ngắn, tay cầm một cái ví nhỏ.

"Hạ Khả San!" Hạ Nhất Nhiễm nhận ra cô ta, bước nhanh đến, trầm giọng kêu hô.

Bóng dáng mảnh khảnh của cô gái kia dừng lại, xoay người, kéo mắt kính xuống. "Sao tôi lại xui xẻo như thế, gặp phải loại sao chổi như chị!"

Hạ Khả San vẫn là đáng vẻ xem thường cô như trước đây, không kiên nhẫn nói.

Hạ Nhất Nhiễm nghiêm túc nhìn cô ta, cô trang điểm đậm trong rất già dặn, lại còn lái Ferrari, toàn thân đều là hương vị son phấn, khẳng định không có làm chuyện tốt gì.

"Em gần đây đi đâu vậy?! Cha mất em cũng không trở về!" Hạ Nhất Nhiễm tức giận quát, thật muốn đánh cô ta, nghĩ đến người mẹ Cố Tú Vân của cô ta, trong ngực cực kỳ tức giận.

Sắc mặt Hạ Khả San lập tức thay đổi: "Hạ Nhất Nhiễm, chị dựa vào cái gì nguyên rủa cha tôi?!"

Hạ Nhất Nhiễm nở nụ cười, nhìn cô ta như vậy, ra vẻ giống như đứa con gái rất có hiếu vậy, không nghĩ muốn phản ứng với cô ta nữa, xoay người đi, con gái của Cố Tú Vân, sao cô lại muốn quản chứ.

"Chị đứng lại! Cha tôi tới cùng đã xảy ra chuyện gì?!" Hạ Khả San ý thức được không đứng, bám theo chạy đến trước mặt cô, kích động hỏi.

"Cô thật không biết sao? Cha đã qua đời mấy ngày rồi!" Hạ Nhất Nhiễm trầm giọng nói, thân thể Hạ Khả San lão đảo: "Không có khả năng!"

Cô ta ở trên bên đường gào thét: "Tại sao tôi không biết?! Mấy ngày nay tôi vẫn luôn ở Bắc Kinh, tại sao không ai cho tôi biết?!"

Xem đáng vẻ của cô ta, hình như là thật không biết, Hạ Nhất Nhiễm cười khò: "Bị mẹ cô chọc tức, xuất huyết não, cùng ngày liền đã qua đời. San San, cô không còn nhỏ nữa, nên hiểu chuyện rồi, cha trước khi qua đời bảo chị trông chừng cô, để cô đừng nữa sa đọa nữa. Chẳng qua, chị biết ở trong lòng cô, cô cực kỳ xem thường chị, cũng không coi chị như chị mình. Chị không muốn quản cô, cũng quản không được cô, mời cô tự giác đi."

Cô nói xong liền xoay người rời đi, hiện tại người nào cùng Cố Tú Vân có quan hệ, cô đều phải đề phòng.

Hạ Khả San nhìn bóng lưng cô rời đi, hai đấm nắm chặt, hốc mắt đỏ lên, giây lát, lập tức ngồi lên Ferrari, nghênh ngang mà đi.

...

Newyork, nước Mỹ.

Đường Hạo Nam mới vừa kết thúc một cuộc họp dài, phòng họp to như vậy giờ lại trống vắng, chỉ còn lại có một mình anh. Hai chân anh bắt chéo, ngồi ở trong ghế, rút ra một điếu thuốc, tìm cái bật lửa "Lạch cạch" một tiếng, cháy lên ngọn lửa màu xanh nhạt, cho chính mình chút khói thuốc.

Sau khi hít một hơi khói thuốc, khuôn mặt gầy yếu hơi hơi giãn ra.

Hứa Thành cầm một chồng tư liệu đi vào, cung kính đi đến cạnh anh.

Về mặt Đường Hạo Nam bình tĩnh, ngón trỏ và ngón giữa tay phải kẹp thuốc lá, hơi hơi ngửa cằm, làn sương khói thuốc mờ ảo lượn lờ trước khuôn mặt tuấn tú.

"Nói thẳng!" Anh trầm giọng ra lệnh, động tác tự nhiên phui phui khói bụi, đáng vẻ cực kỳ ung dung trấn định.

"Boss, căn cứ điều tra, xác định Khương Dư Hằng chính là người làm lộ ra giá đấu thầu lần này của Đường thị, anh ta tại ngày 10 tháng trước, cùng Kha Dịch Thần từng có tiếp xúc."

"Tôi muốn biết lý do anh ta phải như thế!" Đường Hạo Nam trầm giọng quát, đôi trong con ngươi đen nhiễm đầy sự hung ác nham hiểm, dùng lực đem tàn thuốc dụi tắt.

Chẳng lẽ chỉ là bởi vì Đường Hạo Hâm thường xuyên nhục nhã anh ta sao?

Về mặt Hứa Thành hơi cương cứng: "Boss, tôi đây nói thẳng."

Lời Hứa Thành nói, để cho Đường Hạo Nam ảm ảm cảm giác có nguyên nhân đặc biệt...

Anh nhắm mắt dựa vào trên ghế nghỉ ngơi, nghe Hứa Thành nói, đang nghe đến Hứa Thành nói Hạ Nhất Nhiễm cùng Khương Dư Hằng là anh em cùng mẹ khác cha khi đó, anh đột nhiên mở ra hai mắt.

"Cậu lặp lại lần nữa cho tôi?!" Anh mạnh đứng lên, không bình tĩnh hướng Hứa Thành lớn tiếng chất vấn.

"Bọn họ là anh em cùng mẹ khác cha, mà còn, Khương Dư Hằng cùng người, còn là anh em cùng cha khác mẹ." Hứa Thành kiên trì nói những lời này, đã cảm giác được một cổ áp suất nặng nề bao phủ.

Đường Hạo Nam ngã ngồi trên ghế dựa...

"Boss, Khương Dư Hằng vào Đường gia, hẳn là mang theo mục đích. Tôi nghĩ, chúng ta nên nghĩ biện pháp đối phó rồi..."

Hứa Thành nói tiếp, Đường Hạo Nam lại vẫn đắm chìm trong cái sự thật này, anh khó có thể tin.

"Hạ Nhất Nhiễm biết không?! Cô ấy biết Khương Dư Hằng là anh trai của mình không?!" Đường Hạo Nam tức giận rống, trái tim đang run run, nói lòng cà- vạt, cởi bỏ nút thắt áo sơ mi.

"Cô ấy trước kia có biết hay không, tôi không rõ ràng lắm, ngày hôm qua, bọn họ tại quán cà phê gặp mặt, những thứ này là tôi cho người ta theo dõi Khương Dư Hằng chụp được." Hứa Thành từ trong túi văn kiện lấy ra một xấp ảnh chụp, đặt ở trước mặt Đường Hạo Nam.

Nhìn ảnh chụp Khương Dư Hằng thân mật vuốt ve đôi má Hạ Nhất Nhiễm, Đường Hạo Nam như gặp phải thuận kích!

Chỉ nhớ rõ bọn họ lúc ở trường đại học chính là bạn tốt, về sau, Khương Dư Hằng cưới Đường Hạo Hàm, không một tới năm thời gian, Hạ Nhất Nhiễm cũng gả vào Đường gia, anh cùng Đường Hạo Hàm một dạng, vẫn cho là giữa bọn họ có loại ái muội nào đó, lại không chứng cứ.

Khương Dư Hằng kia quả thật rất quan tâm đến cô, có rất nhiều thứ, anh đều đã xem ở trong mắt.

Vậy mà lại là anh em, Khương Dư Hằng vào Đường gia, bụng dạ khó lường!

Khương Dư Hằng liên hợp Kha Dịch Thần, bây giờ gây đả kích rất lớn cho bọn họ, tổn thất mấy chục triệu.

Như vậy, Hạ Nhất Nhiễm, cô biết những thứ này sao?!

Lòng Đường Hạo Nam, một trận co rút, giật giật, đột nhiên có cảm giác bị cô phản bội.

Trong khoảng thời gian này, cô kiên quyết mãnh liệt muốn ly hôn như vậy...

Cầm lấy những cái ảnh chụp này, anh hung hăng xé nát, ngược lại đứng lên, túm lấy cổ áo Hứa Thành: "Cậu nói cho tôi biết, Hạ Nhất Nhiễm cô ấy không tham dự những thứ này! Hứa Thành! Cậu nói cho tôi biết đi!"

Anh không bình tĩnh rống, lòng đang run run, muốn có được một cái đáp án khẳng định, Hạ Nhất Nhiễm không có phản bội anh, cô không biết những thứ này, cô không biết.

"Boss, tôi cũng không thể khẳng định những thứ này, vẫn là anh tự mình phán quyết đi!" Hứa Thành cũng khó xử, Hạ Nhất Nhiễm trước cùng Kha Dịch Thần có liên quan, hiện tại lại cùng Khương Dư Hằng, rất khó làm cho người ta không liên tưởng chút gì.

Đường Hạo Nam buông Hứa Thành ra, xoay người đi đến cửa sổ, hai tay chống ở trên cửa sổ, nhìn bầu trời tối tăm bên ngoài.

Tâm tình cũng tối tăm như thời tiết, ảm ướt mà băng lãnh.

"Hạ Nhất Nhiễm..." Cái tên này, hiện tại khi nhắc tới, đều sẽ đau lòng.

Hắn không, cô không có khả năng phản bội anh!

Nhưng mà, chuyện cũ trước kia cứ lượn vòng trong đầu, phần lớn là những chuyện không tốt.

Kha Dịch Thần tại sao muốn ngóc đầu trở lại? Lần trước lại vẫn cứu cô, bọn họ trước kia lại còn bỏ trốn qua...

Cô trước kia liền biết mình là em gái của Khương Dư Hằng sao? Anh em bọn họ có cái gì lý do trả thù Đường gia?

Đồng Y Mộng gọi điện thoại, Đường Hạo Nam càng thêm ảo não.

Vẫn lại là nghe máy rồi.

"Anh Hạo Nam, em vừa mới gặp ác mộng, hai ngày này đầu em đau quá, luôn có những hình ảnh lộn xộn ở trong đầu loé lên... Anh Hạo Nam... Trước

khi xảy ra tai nạn xe cộ, tới cùng em đã gặp phải chuyện gì rồi hả? Tại sao em không nhớ rõ nữa? Tại sao luôn hiện lên hình ảnh Nhiễm Nhiễm đẩy em vào một cái phòng?"

Giọng Đồng Y Mộng chứa đầy đau khổ truyền đến.

Đường Hạo Nam nhớ tới chuyện năm đó, đầu đầu muốn nứt ra.

"Mộng Mộng, chuyện quá khứ, không cần suy nghĩ nữa!" Anh phiền não trả lời, không muốn suy nghĩ tiếp một đoạn hồi ức kia.

"Không phải, anh Hạo Nam, liên tính em không muốn, những cái hình ảnh này cũng luôn hiện lên trong đầu em! Anh nói cho em biết, năm đó rốt cuộc đã xảy ra cái gì, tại sao em lại xảy ra tai nạn xe cộ?! Đầu em đau quá... Tại sao, đêm trước khi xảy ra tai nạn xe cộ, Nhiễm Nhiễm đẩy em vào một căn phòng xa lạ... Tại sao..."

Đồng Y Mộng thống khổ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Đồng Y Mộng, cô đừng giả bộ nữa!

Giọng Đồng Y Mộng kia đứt quãng, thống khổ thật sự thương cảm, mà lực chú ý của Đường Hạo Nam ở trong lời nói của cô ta.

Cô ta nói, Hạ Nhất Nhiễm đẩy cô đi vào phòng bên cạnh?

"Phòng bên cạnh, căn bản không phải anh, là, là một ông già... Tại sao? Tại sao cô ấy lại làm như thế?" Đồng Y Mộng đứt quãng khóc thút thít, nói dối, làm bộ nhớ tới chuyện năm đó rồi.

Đường Hạo Nam ở đầu bên kia điện thoại vẫn không phản ứng, Đồng Y Mộng ở trong lòng cười trộm, anh khẳng định là nghe lọt được.

"Anh Hạo Nam, cái lão già kia, ông ta, ông ta đem em... Sau đó, em, em giống như nhìn đến anh cùng Nhiễm Nhiễm, các người ở trên giường... Nói cho em biết, những thứ này cũng không phải là thật, cầu xin anh nói cho em biết đi!" Đồng Y Mộng thống khổ nói, đêm đó, rõ ràng là cô ta đem Hạ Nhất Nhiễm bị bỏ xuân được, thần trí không rõ đây sai phòng, mà chính mình đi nhầm vào phòng bên cạnh!

Đường Hạo Nam sớm ngây ra, thân hình cao lớn rần rori loạng choạng, những chuyện liên tiếp ập đến, hiển nhiên là đã kích anh không nhẹ.

Càng khiến anh đã kích hơn chính là Hạ Nhất Nhiễm gây ra những chuyện này.

"Mộng Mộng... Em thật sự, nhớ ra mọi chuyện rồi sao?!" Cô ta làm sao có thể nói dối, đều đã nhớ lại chuyện anh cùng Hạ Nhất Nhiễm lên giường rồi.

Hạ Nhất Nhiễm vốn là bị Cố Tú Vân lừa lên giường cùng một tên già nhà giàu mới nổi, nhưng cô lại đem Đồng Y Mộng đẩy lên giường của tên nhà giàu mới nổi đó, chính mình lại trèo lên giường của anh...

Đường Hạo Nam khó có thể tiếp thu sự thật như vậy.

Sớm từ trước đã tin tưởng Hạ Nhất Nhiễm là vô tội rồi.

"Anh Hạo Nam, các người trước vẫn luôn gạt em đúng hay không? Em là vì bị người khác cưỡng hiếp, lại nhìn đến Nhiễm Nhiễm với anh ngủ cùng một chỗ, mới chạy ra ngoài, bị xe đụng phải, phải hay không?" Đồng Y Mộng thống khổ hỏi, trong thanh âm mang theo khóc nức nở, lộ ra tuyệt vọng. Sáng hôm đó, quả thật là kinh sợ rồi, bởi vì cô ta vậy mà đem Hạ Nhất Nhiễm tự mình đẩy lên giường Đường Hạo Nam, mà chính mình...

Cô ta là không bình tĩnh, không biết như thế nào cho phải, chạy ra ngoài, không chú ý, bị xe đụng phải..

Thân thể Đường Hạo Nam, dọc theo vách tường trượt xuống, ngồi xổm ở kia, cả người lạnh lẽo, nếu Đồng Y Mộng nói là thật sự, như vậy, toàn bộ những chuyện này đều là mưu kế của cô sao?

Không có khả năng!

Hạ Nhất Nhiễm thương anh, yêu anh, yêu nhiều năm như vậy, không có lý do...

Trong lòng khuyên chính mình như thế, trên lý trí, lại không dám tin tưởng.

Càng yêu, càng sợ bị lừa gạt...

Tiếng khóc Đồng Y Mộng không ngừng vang lên, Đường Hạo Nam vẫn không nói một câu.

...

Lục Ngộ Hàn mấy ngày nay giống như đang thu thập chứng cứ, Đường Hạo Nam còn chưa có trở lại, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng kìm nén lửa giận đối với Đồng Y Mộng, rất muốn vạch trần ngay trước mặt Đường Hạo Nam, dù cho anh không tin!

Cẩn thận nghe Lục Ngộ Hàn dặn dò, cô không đi tìm Đồng Y Mộng trú ẩn.

Vẫn lại là không thay đổi quyết tâm cùng Đường Hạo Nam ly hôn, có Đồng Y Mộng ở đây, cô cùng Đường Hạo Nam là không thể có kết quả tốt.

Khương Dư Hằng hai ngày này thường liên hệ với cô, anh nghĩ muốn mua lại căn nhà cũ kia, Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy cũng tốt, đem nhà cũ bán cho anh, lại trả tiền cho Đường Hạo Nam, cũng là một dạng. Tòa nhà này là mẹ khi còn sống yêu thích nhất, cô cho rằng nhà bà ngoại, hiện tại mới ý thức được, trước kia tại sao không cảm thấy được, nhà bà ngoại một người đều không có chứ?

Cùng Khương Dư Hằng cùng đi văn phòng giao dịch bất động sản làm thủ tục sang tên, Khương Dư Hằng đưa cho cô một tấm thẻ ngân hàng, bên trong là tiền mua nhà cũ.

"Thật sự ngại quá, bởi vì này tòa nhà thật là Đường Hạo Nam bỏ tiền ra chuộc về, chẳng thể thì, em sẽ không lấy tiền bạc của anh. Giao nó cho anh, mẹ cũng nên yên tâm, chờ sau khi rời khỏi nơi này, em cũng an tâm." Hạ Nhất Nhiễm thành khẩn nói, Khương Dư Hằng mỉm cười.

"Em yên tâm đi, anh sẽ xử lý nó thật tốt!" Anh cười nói, vỗ vỗ bờ vai cô.

"Uh'm! Đúng rồi, chuyện bác Đường không phải là người của Đường gia, anh trước đừng nói ra, không cần thiết đem chuyện này phanh phui ra. Còn có, chị họ, người này tuy tính tình không tốt, nhưng mà có thể nhìn ra được, chị ấy là quan tâm đến anh, càng là để ý, mới càng sẽ nghi kỵ, không phải sao? Anh nên là cùng chị ấy hảo hảo giải thích một phen, cũng không cần nói cho chị, quan hệ giữa hai chúng ta, chẳng thể thì, chị biết thân thể chính mình, khẳng định cũng sẽ..."

Hạ Nhất Nhiễm còn chưa nói xong, bị Khương Dư Hằng cắt ngang.

Cô còn không biết, Khương Dư Hằng vào Đường gia, mục đích thật sự là muốn trả thù Đường Hậu Đức.

Bởi vì, năm đó là Đường Hậu Đức phụ mẹ anh.

Làm hại anh lưu lạc bên ngoài, vĩnh viễn chưa từng quên, khi còn bé bị cha nuôi ngược đãi, chịu nhiều đau khổ.

"Anh không thích cô ta!" Khương Dư Hằng trầm tĩnh thiết nói, như vậy rõ ràng, quyết tuyệt.

"Vợ chồng nhiều năm như vậy, chẳng lẽ một chút cảm tình đều không có sao? Giữa các người không giống em cùng Đường Hạo Nam, có bên thứ ba, các người cái gì đều không có, tại sao không thể hảo hảo mà bên nhau?" Hạ Nhất Nhiễm khó hiểu, Khương Dư Hằng cười khổ, ngửa đầu, nhìn trời xanh.

"Em không cần khuyên anh, anh là chịu đựng cô ta quá đủ rồi, mà còn, anh cũng không có khả năng cùng với cô ta bên nhau!" Khương Dư Hằng cười nói, anh đã bán đứng Đường thị, không có khả năng lại ở lại Đường gia.

Sau khi Đường Hạo Nam biết được sự thật, khẳng định cũng muốn cùng anh ly hôn.

...

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ tới, Đồng Y Mộng lại có thể xuất hiện tại trước mặt cô, lúc đó, cô đang ở nhà hàng ăn bữa sáng.

Đồng Y Mộng đến, bên người không một người, cô ta mặc cái váy màu hồng phấn bên ngoài khoác áo lông như búp bê xinh đẹp, vẫn đang đội đầu tóc giả kia.

Nhìn thấy cô ta, cô lạnh lùng nở nụ cười, sao đây, cô ta lại vẫn muốn tiếp tục giả vờ trước mặt cô sao?

Buông đĩa xuống, cầm cái khăn lông duy nhất trên bàn xoa xoa tay, "Ngồi đi, Mộng Mộng."

Đồng Y Mộng kéo ghế ra, thật sự ngồi xuống ở đối diện cô.

"Mộng Mộng, cô muốn ăn cái gì?" Hạ Nhất Nhiễm đưa thực đơn người phục vụ cầm đến, mở thực đơn xem, lên tiếng hỏi.

"Oa, mấy món ăn này đều có tên đó, sen trắng hấp, sen trắng này tôi cảm thấy rất thích hợp với cô, người đẹp cho tôi muốn một phần." Hạ Nhất Nhiễm nói xong, đem thực đơn giao cho người phục vụ.

Đồng Y Mộng nhìn Hạ Nhất Nhiễm ở đối diện, rõ ràng nhận ra địch ý của cô.

Chẳng lẽ, cô đều biết rõ tất cả rồi sao?

"Cảm ơn. Nhiệm Nhiệm, tại sao gần đây cô đều không để ý đến tôi?" Đồng Y Mộng nhẹ giọng hỏi, bình tĩnh nhìn món Hạ Nhất Nhiệm vừa ăn, khẩu vị của cô giống như rất tốt.

Mái tóc xoắn gọn sóng, tự nhiên buông xuống ở sau lưng, mặc một cái áo khoác dài, trên mặt không có chút phấn trang điểm.

Hạ Nhất Nhiệm há to miệng ăn đĩa lòng, uống một ngụm nước, mới nhìn cô ta: "Tôi có không để ý tới cô sao? Là cô suy nghĩ nhiều đó thôi! Mà cô tại sao muốn nghĩ nhiều?"

Cô không khách khí hỏi lại, vẫn đang cười, là nụ cười châm chọc, "Bình thường thích nghĩ nhiều, đều là chốt dạ đó... Cô đó, chốt dạ cái gì thế?"

Đồng Y Mộng ở đối diện nhìn như nhu nhược yếu đuối, Hạ Nhất Nhiệm lại giống như có một đôi mắt X-quang có thể nhìn rõ mọi thứ, sau lớp mặt nạ giả nhân giả nghĩa kia, là bộ dáng khiến người ta buồn nôn, kinh tởm

Đó mới là Đồng Y Mộng thật sự.

Lòng dạ cô ta là dơ bẩn, xấu xí, ngày đó ở trên đường cái, vậy mà có thể làm bộ như đứng lên, lấy khuỷu tay cố ý dè lên bụng của cô!

Giả vờ giống thật như vậy, đáng thương như vậy, thanh thuần lại vô tội như vậy.

Đồng Y Mộng rút cuộc rõ ràng, Hạ Nhất Nhiệm khẳng định đã biết toàn bộ rồi.

"Tôi không biết cô đang nói cái gì, Nhiệm Nhiệm, hôm nay tôi tới là muốn hỏi cô, trước khi xảy ra tai nạn xe cộ năm đó, tôi cùng đã xảy ra chuyện gì?" Đồng Y Mộng về mặt bình tĩnh, cũng không tiếp tục giả vờ yếu ớt nữa, Hạ Nhất Nhiệm uống một ngụm cháo, bỏ cái muỗng xuống.

Hai mắt nhìn chăm chăm vào cô ta.

"Đã xảy ra chuyện gì, cô thật sự không nhớ rõ sao? Hay vẫn lại là cố ý giả không biết?" Hạ Nhất Nhiệm khinh bỉ hỏi, lúc này, lúc này món ăn cô vừa gọi đã bung lên tới.

Là dùng ngó sen hấp biến thành đoá hoa sen, ở giữa là gạo nếp, lại vẫn cho thêm một nhánh quế.

"Thật đúng là một đoá hoa sen trắng a... Với cô rất giống!" Hạ Nhất Nhiệm nhìn Đồng Y Mộng ở đối diện, châm chọc nói, cô ta thật sự là một đoá hoa sen trắng cực kỳ dối trá!

Đương nhiên Đồng Y Mộng cũng biết, Hạ Nhất Nhiệm đang châm chọc chính mình.

"Nhiệm Nhiệm, cô nói cho tôi biết, tôi cùng đã xảy ra chuyện gì? Tôi gần đây là luôn nhớ được một chút hình ảnh, tôi không dám tin, hi vọng cô có thể nói cho tôi biết." Đồng Y Mộng có phần kích động nói, ánh mắt hung ác kia của Hạ Nhất Nhiệm, để cho cô ta có phần sợ hãi.

Đóa hoa sen trắng này, còn đang tại giả vờ cái gì?

Nhìn cô ta, cô không nhận được muốn nôn, không có một chút khẩu vị.

"Cái hình ảnh gì? Nói ra cho tôi nghe một chút đi, có lẽ, tôi có thể giúp cô nhớ lại chuyện trước đây." Cô khinh bỉ nói, ánh mắt như dao đâm.

"Nhiệm Nhiệm, vậy tôi đây sẽ nói thẳng vậy! Tại sao tối hôm đó, cô muốn đẩy tôi đến căn phòng bên cạnh, mà anh Hạo Nam căn bản không có ở căn phòng kia! Tại sao trong phòng của tôi là một ông già, mà sáng ngày hôm sau, tôi lại nhìn đến cô cùng anh Hạo Nam ở chung trên một giường..."

Đồng Y Mộng kích động nói, giọng có nén lại rất nhỏ, sợ có người ngoài nghe được.

Đôi mắt hạnh của Hạ Nhất Nhiệm vẫn nhìn chăm chăm người phụ nữ ghê tởm đối diện.

Phút chốc, cô cầm lấy cốc nước bên cạnh, rồi sau đó, hướng tới Đồng Y Mộng ở đối diện hất đi.

"A!" Đồng Y Mộng kinh sợ kêu một tiếng. Trong nhà hàng, những khách hàng khác đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn sang bên này.

Đồng Y Mộng vội vàng lau nước trên mặt, lau tóc khi đó, không cẩn thận đụng trúng tóc giả làm nó rớt xuống, đáng vẻ cực kỳ chật vật.

Hạ Nhất Nhiệm nhìn cô ta lau đầu tóc ngắn cùn cùn của mình, người con gái đối diện này, đã mất đi nét đẹp ngọt ngào, xem ra cực kỳ xấu xí.

Cô không có mềm lòng, khinh bỉ cười, "Thật sự là báo ứng!" Cô nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Đồng Y Mộng, là tôi nên hỏi mới phải. Rốt cuộc tôi và mẹ cô có thù hận gì, vì cái gì các người phải tính kẻ tôi, hại tôi! Cũng may, ông trời có mắt, ông ấy đúng lúc trừng phạt đó hoa sen trắng bề ngoài xinh đẹp mà lòng dạ lại độc ác như cô!"

Hạ Nhất Nhiệm đứng lên, trừng mắt với Đồng Y Mộng đối diện, không khách khí nói, vẻ mặt cười lạnh.

"Còn muốn ở trước mặt tôi giả đáng thương tội nghiệp sao? Còn tưởng rằng tôi là kẻ ngốc, cái gì cũng không biết sao? Tôi nói cho cô! Tôi đều biết rõ

tất cả!" Hạ Nhất Nhiễm trừng mắt nhìn cô ta, nghiêng răng nghiêng lợi.

Đồng Y Mộng lắc đầu: "Nhiễm Nhiễm, tại sao cô muốn đối xử với tôi như thế? Tại sao? Tôi chưa từng hại cô, tôi biết cô yêu anh Hạo Nam, nhưng anh ấy không thích cô mà! Cô có phải là ghen tị với tôi hay không, nên mới muốn hại tôi?!"

"Đồng Y Mộng! Cô đừng giả bộ nữa!" Hạ Nhất Nhiễm thấy Đồng Y Mộng còn đang giả vờ, mạnh rời khỏi chỗ ngồi, đi tới bên cạnh cô ta.

Trên mặt Đồng Y Mộng đầy nước mắt, ngửa đầu, giữa đầu tóc ngắn kia đều là vết sẹo.

"Nhiễm Nhiễm, tại sao cô lại đối xử với tôi như thế? Cô thích anh ấy, có thể nói cho ấy, tại sao muốn hại tôi?! Tại sao?! Đem đó tôi, bị, bị..."

"Đồng Y Mộng! Cô đủ rồi đó!" Hạ Nhất Nhiễm ghê tởm vung tay lên, liền muốn đánh cô ta.

"Người nên đủ rồi là cô!" Đột nhiên, cổ tay bị người ta dùng lực nắm lấy, giọng đàn ông quen thuộc đã lâu không được nghe thấy, giờ phút này lại vang lên ở trên đỉnh đầu, tìm Hạ Nhất Nhiễm đau thất.

"A..." Người đàn ông mạnh buông cô ra, cô đứng không vững, theo bản năng đỡ mép bàn, ổn định thân thể.

Mà Đồng Y Mộng lại bị anh kéo đi, bảo bọc ở trong ngực...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Chẳng qua tôi chỉ là đang chơi đùa với cô thôi!

Giờ phút này thế giới xung quanh Hạ Nhất Nhiễm, nháy mắt liền yên tĩnh trở lại, giống như trên sân khấu đang đến một đoạn kịch trầm mặc.

Cô liền ngây người như vậy nhìn Đường Hạo Nam đem Đồng Y Mộng ôm vào trong ngực, giống như đang bảo vệ bảo bối gì rất quý giá vậy. Mà khuôn mặt tuấn tú của anh hung dữ, ánh mắt kia lạnh như băng, giống như nhũ băng sắc bén đâm thẳng vào tim cô!

Thân thể Hạ Nhất Nhiễm giống như bị đá kích, lao đảo, có cảm giác choáng váng, cảm nhận được sát khí độc ác tàn nhẫn trên người Đường Hạo Nam tỏa ra, lòng, cũng đột nhiên lạnh rồi.

"Anh Hạo Nam... Rốt cuộc anh cũng trở về!"

Đồng Y Mộng vẫn lại là bày ra dáng vẻ đáng thương khiến người buồn nôn kia, không chút sức lực ôm Đường Hạo Nam.

Cô ta khóc kêu hô, toàn thân run rẩy, mặt vui ở trong lòng Đường Hạo Nam, nhìn cô ta như vậy, Hạ Nhất Nhiễm ghê tởm chỉ muốn nôn ngay tại chỗ.

Ánh mắt Hạ Nhất Nhiễm cùng Đường Hạo Nam giao nhau, mới vài ngày không gặp, ánh mắt anh nhìn cô đã giống như kẻ thù, lạnh lùng lại xa lạ như vậy.

Rõ ràng Đồng Y Mộng đang ở trong lòng anh mới đúng là kẻ không tội ác nào không làm, tại sao anh lại dùng ánh mắt như vậy nhìn cô?

"Đường Hạo Nam! Cô ta căn bản là không mất trí nhớ, đều là giả vờ!" Cuối cùng Hạ Nhất Nhiễm cũng tìm được linh hồn và lý trí của chính mình, vội vàng ở trước mặt anh vạch trần đóa hoa sen trắng tinh khiết Đồng Y Mộng này!

Cô lớn tiếng quát, trong lòng kích động, run run, sắc mặt đỏ lên, thân thể thậm chí có chút run rẩy, chờ mong phản ứng của Đường Hạo Nam sau khi biết bộ mặt thật của Đồng Y Mộng.

Nhưng mà, Đường Hạo Nam giống như bị điểm huyệt đứng yên ở đó.

Áo khoác dài màu đen ôm lấy thân hình cao ngất của anh, có vẻ rất cao, mặt anh không chút thay đổi, khóe miệng dường như toát lên nụ cười như có như không, một đôi mắt đen nhánh, ánh mắt sắc bén.

Anh là tận mắt nhìn thấy cô hất một ly nước lên người Đồng Y Mộng, còn muốn đánh cô ta.

Biết rõ cô ta là một người người bệnh sắp biến thành kẻ ngốc yếu đuối, mà hiện tại, cô vậy mà vẫn còn bị cô ta cắn ngược lại một cái.

Như vậy xem ra, chuyện bánh ngọt lúc trước, cô ta cũng là cố ý rồi.

"Tôi đương nhiên biết, Mộng Mộng đã sớm nói cho tôi biết, Hạ Nhất Nhiễm, mấy ngày nay, chẳng qua tôi chỉ là đang chơi đùa với cô, cô thật là tương tôi sẽ tin cô sao?" Đường Hạo Nam cuối cùng cũng mở miệng, là châm chọc đến vô tình.

Cô khó có thể tin nhìn anh, đầu óc ông ông không còn nghe được gì nữa, một cảm giác lạnh lẽo từ dọc sống lưng chạy lên, để cho cô run rẩy, lòng cô lúc này giống bị đóng băng, không đau không ngứa, lạnh đến run rẩy.

"Cô cũng đừng làm bộ ra vẻ như bị đá kích tổn thương như vậy, Hạ Nhất Nhiễm, trò chơi kết thúc, cô đừng giả bộ nữa rồi!" Đường Hạo Nam lạnh lùng nhìn cô, vô tình nói!

Anh là ai chứ?

Đường Hạo Nam kiêu ngạo, không ai bì nổi làm sao có khả năng bị một người phụ nữ đùa bỡn trong bàn tay, liền tính thua, cũng sẽ không thừa nhận, ngược lại phải đem đối phương đẩy vào cửa chết trước!

Sẽ không còn tin tưởng người con gái trước mắt luôn làm cho anh đau lòng, thất vọng, trúng độc nặng không cách nào cứu chữa này nữa!

Người đàn ông nghiêng chặt răng, kim nén chịu đựng nỗi đau như xé nát trái tim này!

Bởi vì cô mà đau lòng, không đáng giá!

Trò chơi, giả vờ...

Ý của anh là, mấy ngày qua, anh vẫn luôn đùa bỡn cô, một mực cùng cô trò chơi, đều là giả vờ thôi sao?

Anh vẫn biết Đồng Y Mộng không có mắt trí nhớ, một mực cùng cô ta diễn trò, ức hiếp, nhục nhã cô?

Cô không tin!

"Đường Hạo Nam..."

Cô thì thảo gọi tên của anh.

Anh vô tình khinh thường, ánh mắt châm chọc nhìn cô, không nói nữa, một tay đem Đồng Y Mộng bồng lên, "Mộng Mộng, chúng ta về nhà."

Anh ôn nhu nhìn Đồng Y Mộng trong lòng mình, ôn nhu nói, rồi sau đó, bước đi thật nhanh.

Vạt áo choàng dài của anh lướt qua người cô, anh ôm Đồng Y Mộng, cùng cô gấp thoáng qua.

Một cái chớp mắt đó, lòng của hai người, đều đau thất lại.

Tất cả tình ý, trong một khắc này, biến thành dối trá, lừa gạt, trò chơi...

Hạ Nhất Nhiễm, em diễn được cũng thật đầy đủ rất thật!

Trong đầu nhớ lại những chuyện đã qua trước đây, tim anh như bị dao cắt.

Cô vậy mà vẫn luôn một mực lừa gạt anh, liền ngay cả tòa nhà cũ kia, cũng lấy ra làm công cụ để cô giả vờ đáng thương, để cho anh mềm lòng, giúp cô chuộc trở về, hiện tại, lại vẫn sang tên cho Khương Dư Hằng.

Hai anh em nhà này, thật đúng là diễn rất giỏi!

Khương Dư Hằng vào Đường gia ở rể, đánh cắp cơ mật Đường thị, cùng Kha Dịch Thần cấu kết.

Hạ Nhất Nhiễm mấy năm nay lặt mềm buộc chặt, chịu nhục, cuối cùng, cuối cùng cũng chinh phục được trái tim anh, cũng chỉ là vì lợi dụng anh mà thôi...

Liền ngay cả, chuyện năm đó, đều là cô cố ý, anh vậy mà vẫn tin tưởng những chuyện dối trá của cô.

Không sai, quả thật là Cố Tú Vân muốn hại cô, nhưng mà, sau khi cô biết được chuyện này, lại đem Đồng Y Mộng đẩy vào phòng của người đàn ông kia, mà chính mình lại đi vào phòng của anh!

Đường Hạo Nam ôm Đồng Y Mộng, từng bước một hướng tới cổng nhà hàng đi đến.

Nhớ lại những thứ này, nghĩ đến chính mình thật sự động tâm, một lòng yêu cô, kết quả lại giống như bị khuấy đảo thành cháo thịt!

Không cách nào chấp nhận được bản thân mình ngu ngốc như vậy, biết rõ từ lúc bắt đầu cô có lẽ đã là kẻ bụng dạ khó lường, vẫn lại là không có thuốc chữa yêu cô rồi!

Cô trở mắt nhìn bóng dáng của anh dần dần đi xa, dần dần mờ hồ, trong hốc mắt cay xè, dâng lên nước mắt nóng hổi mặn chát, nháy mắt tiếp theo, không kịp chế được mà chảy ra ngoài.

Cô mím môi, nước mắt tàn sát bờ bãi cứ chảy xuống không ngừng.

Cô thất thần hoạt động thân thể, cứng ngắc bước đi, ở trong ánh mắt mọi người giống một cái xác biết đi...

Anh vẫn luôn đùa bỡn cô...

Trong lòng đang châm chọc chính mình, không phải đùa bỡn, còn có thể là cái gì?

Anh có lẽ chưa một lần nói qua yêu cô, liền ngay cả tại lúc trên giường nhiệt tình như hỏa muốn cô khi đó đều không có, ngược lại là cô, bị anh lừa gạt, dỗ ngọt, nói qua vô số lần "Em yêu anh".

Tay phải theo bản năng xoa bụng nhỏ, khoe miệng run rẩy cong lên, cô cũng ra khỏi nhà hàng.

Giống như còn nhớ rõ vết phỏng sau lưng là vì cứu anh, cô cam tâm tình nguyện, không chút sợ hãi vì anh cần Axit Sunfuric...

Cô nở nụ cười, thân thể chậm rãi ngồi xổm xuống, cúi đầu, nước mắt như mưa bão nhỏ giọt rơi xuống, rơi trên mặt đất. Cô che miệng, khóc đến chạt vạt mà khua khóc.

Cô ngồi chồm hổm ở ven đường, không coi ai ra gì mà gào khóc, giống một đứa trẻ bị vứt bỏ.

"Nhiễm Nhiễm!"

Tô Tiểu Quả tìm tới, nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm ngồi chồm hổm ở ven đường khóc lớn, vội lao tới, "Chị xảy ra chuyện gì sao?! Người nào dám ức hiếp chị hả?!"

"Tiểu Quả..." Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, khàn giọng kêu hô, Tô Tiểu Quả kéo cô dậy, bắt lực ôm chặt cô, "Tiểu Quả... Lúc trước đáng ra chị nên nghe lời em nói... Là chị không biết tự lượng sức mình... Là chị ngốc... Biết rõ Đường Hạo Nam hận chị, vẫn còn mê muội lao đầu vào..."

"Đường Hạo Nam anh ta có phải lại ức hiếp chị rồi hay không?! Người này đúng là quá cận bã mà!" Tô Tiểu Quả tức giận quát, Hạ Nhất Nhiễm ôm chặt cô, không có trả lời, chỉ im lặng khóc.

Trong xe hơi, Kha Dịch Thần bình tĩnh nhìn hai cô gái ôm ấp cùng một chỗ ở bên đường.

La Kỳ đang ngồi bên cạnh, mỉm cười mở miệng nói: "Chúc mừng anh, liền muốn thành công rồi."

Mặt ngoài rộng lượng như vậy, nhưng trong lòng đã chua xót được quặn đau.

Kha Dịch Thần hoàn hồn, mím môi mỉm cười, "Còn phải cảm tạ người thành toàn."

"Tại sao anh lại yêu cô ấy như thế? Yêu đến không từ thủ đoạn, yêu đến liều chết..." La Kỳ ghen tị, lòng chua xót, Hạ Nhất Nhiễm kia, tuy trẻ tuổi xinh đẹp lại biết điều, nhưng mà, tới cùng cũng là người phụ nữ đã có chồng.

Tại sao vẫn có thể để cho Kha Dịch Thần nhớ mãi không quên?

"Không thể nói rõ tại sao, cũng nói không rõ cô ấy có chỗ nào tốt, nhưng chính là, người nào cũng đều thay thế không được vị trí của cô ấy ở trong lòng tôi!" Kha Dịch Thần chắc chắn nói, cũng là đang ngầm nói cho La Kỳ hiểu, người trong lòng anh ta là Hạ Nhất Nhiễm, không ai có thể thay thế được!

Trái tim La Kỳ run rẩy, cứng ngắc cười cười: "Vây, chúc anh may mắn rồi."

"Cảm ơn." Anh ta khách khí nói.

...

Đồng Y Mộng bị Đường Hạo Nam mang về Đường gia, Đồng Y Mộng đem chuyện chính mình khôi phục trí nhớ nói cho Lục Uyển Thu biết, còn có "sự thực" năm đó, Lục Uyển Thu cũng nói chuyện Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm đã kết hôn. Đường Hạo Nam cũng ở đó, ngồi ở sofa bên cạnh, lạnh nhạt không lên tiếng, không giống thường ngày thêm mắm thêm muối mắng Hạ Nhất Nhiễm như vậy.

"Mộng Mộng, Hạo Nam sở dĩ cưới Hạ Nhất Nhiễm, đều là vì di chúc của lão phu nhân, con đừng lo lắng, bọn họ liền muốn ly hôn rồi!" Lục Uyển Thu vỗ vỗ lên mu bàn tay Đồng Y Mộng, nhẹ giọng trấn an. Chẳng qua, nghe nói Đồng Y Mộng còn đi chứng về sau, lòng của Lục Uyển Thu cũng là lo lắng không yên, rốt cuộc nên làm sao mới tốt đây?

"Bác gái, con đã như vậy, không muốn lại liên lụy đến anh Hạo Nam, con đem sự thực năm đó nói ra, không phải muốn chia rẽ bọn họ, chỉ là muốn mọi người biết rõ mọi chuyện mà thôi..." Đôi mắt Đồng Y Mộng ngấn nước rung rung, nói giọng khàn khàn. Làm ra vẻ không muốn làm phiền đến Đường Hạo Nam, trong lòng kỳ thật biết rất rõ, Lục Uyển Thu khẳng định cũng là ghét bỏ chính mình.

Huống chi, vì hiệu quả, cô ta đến chuyện bị lão nhà giàu mới nổi họ Từ kia cưỡng hiếp cũng đều nói rồi.

Chỉ cần có thể chia rẽ Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm, cái gì cô ta cũng không cần, dù cho người Đường gia không chịu chấp nhận cô ta cũng

không sao.

Nhưng mà, Đường Hạo Nam nhất định sẽ tiếp tục áy náy, chăm sóc cô ta cả đời!

"Không cần con phá dỡ, bọn họ cũng sẽ tan thôi! Hạ Nhất Nhiễm kia, uổng công Hạo Nam trước kia đối với cô ta tốt như vậy, hiện tại, vậy mà còn lấy oán trả ơn!" Lục Uyển Thu tức giận nói, lần này, bọn họ cuối cùng có thể ly hôn, cách được thật xa rồi!

Để cho chuyện cũ như cát bụi, bay đi thật xa, miễn cho bà ta nhìn thấy càng thêm phiền!

"Con cũng không biết cô ấy tại sao lại trở nên như vậy..." Đồng Y Mộng mím môi nói, "Trước kia biết cô ấy thích anh Hạo Nam, nhưng mà con cũng không làm chuyện gì có lỗi với cô ấy... Hẳn là xuất phát từ ghen tị đi?"

Đồng Y Mộng lại nói thêm, ngẩng đầu nhìn về phía lầu hai...

Đường Hạo Nam chắc là lại đến phòng ngủ chính của bọn họ rồi, đó là phòng tân hôn của anh cùng Hạ Nhất Nhiễm.

Anh đang đau khổ sao?

Đồng Y Mộng ở trong lòng hừ lạnh, cực kì ghen tị, càng thêm căm hận, trong mấy năm cô ta hôn mê nằm trên giường bệnh, anh, có tình yêu mới rồi.

Chẳng qua, trong lòng cô ta càng hiểu rõ, anh căn bản không phải có tình yêu mới, mà người trong lòng anh thật sự yêu thương từ đầu đến cuối chính là...

...

Rất nhiều ngày không có người ở phòng ngủ chính, vắng vẻ trống không, không một chút hơi thở của con người, Đường Hạo Nam nằm ngửa trên cái giường đôi to lớn như vậy, hai mắt nhìn chăm chăm trần nhà.

Cả người trống rỗng, cái gì cũng không muốn nghĩ, trong đầu đều là khuôn mặt Hạ Nhất Nhiễm, ngũ tạng lục phủ đều đã tại lật chuyển, khuấy đảo, phân không rõ là cái tư vị gì.

"Hạ Nhất Nhiễm..." Tự giác liền kêu lên cái tên này, để cho anh phát điên, cái tên khiến anh yêu đến điên cuồng!

Cũng là hận thấu xương!

Mạnh ngời dậy, anh luống cuống xoa loạn đầu tóc.

Lâu một chỉ còn lại có Lục Uyển Thu một người, thấy anh đi xuống, Lục Uyển Thu vội vàng đi đến bên người anh, "Hạo Nam, Khương Dư Hằng có phải cũng tham dự vào chuyện này đúng hay không?"

Đường Hạo Nam liếc nhìn Lục Uyển Thu, "Mẹ, người sớm liền biết, quan hệ giữa cha và Chu Niệm Tâm phải không?"

Sắc mặt Lục Uyển Thu phút chốc thay đổi, xem ra, con trai bà cũng đã biết rồi!

Chẳng qua, Hạo Nam hẳn là không biết, mình không phải đời sau Đường gia đi?

"Người vậy mà một mực gạt con!" Đường Hạo Nam tức giận.

"Hạo Nam, mẹ cũng là... Tóm lại, con nhanh cùng Hạ Nhất Nhiễm ly hôn! Miễn cho đêm dài lắm mộng! Cha con bên kia, con phải nhanh chóng làm rồi mới nói, đừng cho ông ấy mềm lòng! Đường gia là của con!" Lục Uyển Thu tức giận, vẻ mặt nghiêm túc, cất giọng nói, giống như sợ Đường gia sẽ bị hai anh em kia đoạt lại vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Đường Hạo Nam, ký tên đi!

Ly hôn.

Hai chữ này, mỗi khi bị nhắc tới, trong lòng anh đều muốn phát điên.

"Người đừng quan tâm, trong lòng con đều đã rõ ràng. Đúng rồi, cậu đâu? Cậu gần đây luôn bận chuyện gì?" Đường Hạo Nam trầm giọng hỏi, nhìn đồng hồ trên tay một chút, một hồi anh còn có một buổi họp báo. Liên quan đến chuyện cạnh tranh thất bại trước tập đoàn Khang Diệp lần này, cần thiết phải giải thích với bên ngoài, đối mặt với sự chần vãn của cô đồng.

Nhắc tới Lục Ngộ Hàn, sắc mặt Lục Uyển Thu lại thay đổi, thờ dãi: "Nó gần đây thường xuyên cùng Hạ Nhất Nhiễm ở một chỗ! Mẹ cũng không rõ, các người tại sao đều bị cô ta mê hoặc?! Quả nhiên là hồng nhan họa thủy!" Lục Uyển Thu tức giận nói, sắc mặt Đường Hạo Nam trở nên xanh mét.

Cái người phụ nữ trong ngoài bắt nhất này, luôn miệng nói cùng Lục Ngộ Hàn không cái gì, hiện tại...

Bọn họ còn không có ly hôn đâu!

"Mẹ, con còn có việc, đi ra ngoài trước rồi!" Đường Hạo Nam nói xong, đã nhanh chóng đi ra ngoài.

Anh mới vừa đi, Đồng Y Mộng trốn ở sau cột đá chạm khắc theo phong cách Châu Âu, lập tức trở về lầu ba.

Đường Hạo Nam không chính miệng nói muốn ly hôn, vậy, trong lòng anh rốt cuộc là đang nghĩ cái gì?

...

Hạ Nhất Nhiễm bị Tô Tiểu Quả mang về nhà mình, về đến nhà, cô không lên lầu, mở TV, đem âm lượng điều thật lớn, cô người ở trên ghế sofa, Tiểu Bảo nhảy vào trong lòng cô. Nhìn Tiểu Bảo, nghĩ đến lần trước Đường Hạo Nam bị nó cắn, anh "Uy hiếp" cô đi căn hộ...

Đêm đó, anh ôn nhu với cô như vậy, tự mình giúp cô tắm rửa, gội đầu, ngâm chân...

Kia cũng là đang diễn trò sao?

Cô cười khỏ, không khóc, vuốt ve đầu chó con, thất thần ngồi đó, thất thần xem đủ loại quảng cáo chiếu loạn trên TV, lòng cũng loạn.

Tô Tiểu Quả nhìn cô như vậy, bắt đắc dĩ lắc đầu, đem Tiểu Bảo từ trong ngực cô ôm đi rồi.

Hạ Nhất Nhiễm giống như người mất hồn, ngơ ngác ngồi ở kia, hai mắt chăm chú xem tivi, đang nhìn đến trên màn hình TV xuất hiện gương mặt Đường Hạo Nam khi đó, cô cho rằng chính mình hoa mắt rồi.

Quơ quơ đầu, vậy mà, thật là anh.

Anh mặc đồ vest trắng thớm, sang quý được cắt may thủ công, đeo cà- vạt màu xanh đậm, kiểu tóc chải gọn gàng sạch sẽ, trên khuôn mặt tuấn tú anh khí bức người, mặt không chút thay đổi.

Đây là buổi họp báo của tập đoàn Đường thị.

Cô lại vẫn thấy được Điều lộ, bóng dáng An Lạp, còn có đám người Hứa Thành.

Vẫn đều là Hứa Thành đang lên tiếng, nội dung dài dòng, phức tạp, một chữ cô cũng chưa nghe lọt.

Cuối cùng, đến phiên Đường Hạo Nam lên tiếng rồi.

Đường Hạo Nam nói từng chữ, cô lại nghe lọt được, thì ra lần này, Đường thị đang cùng tập đoàn Khang Diệp cạnh tranh một hạng mục, bại bởi Khang Diệp, Đường Hạo Nam ám chỉ là có người đứng sau gây nên.

"Đường tiên sinh, xin hỏi quan hệ giữa người cùng Đường phu nhân hiện tại như thế nào?" Một vị nữ ký giả đưa ra vấn đề.

Thân là giám đốc bộ phận quan hệ công chúng, Điều Lộ vội vàng đứng lên, "Vị phóng viên này, thực xin lỗi..."

Lời Điều Lộ nói bị Đường Hạo Nam vung tay ra hiệu ngắt lời.

"Vấn đề này, tôi có thể trả lời." Đường Hạo Nam đối mặt phóng viên, rộng rãi nói.

Màn ảnh chuyển hướng đến khuôn mặt tuấn tú của anh, cấp cho một cảnh quay cận mặt, đôi con ngươi đen láy của anh nhìn màn ảnh, thật giống như cùng cô mặt đối mặt, đang nhìn cô.

Lòng Hạ Nhất Nhiễm rõ ràng vẫn còn cảm giác, đang rất đau, quên hít thở, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm mắt anh, giống như, anh đang ở bên cạnh.

"Tôi cùng Hạ Nhất Nhiễm, năm đó là hôn nhân hợp đồng, sau khi kết hôn cũng không sống như vợ chồng!" Đường Hạo Nam đối mặt màn ảnh, không chút khách khí nói, những lời vô tình anh nói, đâm thẳng vào trái tim Hạ Nhất Nhiễm.

Cô nhin không được nở nụ cười.

"Hôn nhân hợp đồng, không sống như vợ chồng..." Cô thì thào nhắc lại, trong con ngươi đen nổi lên nước mắt, tay phải lại xoa bụng, nụ cười của cô, trở nên cực kỳ châm chọc.

"Đường tiên sinh, khoảng thời gian trước người cùng Đường phu nhân không phải vẫn..."

"Gặp dịp thì chơi! Người vợ thật sự của tôi vẫn là Đồng tiểu thư, Hạ Nhất Nhiễm chẳng qua là con rỗi mà bà nội sắp xếp cho tôi!" Đường Hạo Nam đối mặt màn ảnh, nhàn nhạt cười nói, thập phần rộng rãi nói xong việc tư, cũng là đẩy chính mình đường cùng.

Không như vậy, anh sợ chính mình lại mềm lòng.

Nước mắt kìm nén trong lòng ào ào tuông ta, Hạ Nhất Nhiễm nhìn màn hình, lại một lần nữa giống bị đẩy mạnh vào hầm băng, quanh thân băng lãnh.

Anh vậy mà trên sóng truyền hình trực tiếp ở trước mặt mọi người, tuyên bố với bên ngoài, cô là con rỗi, mà còn, chỉ tên nói họ.

Là có bao nhiêu không đem nằng để vào mắt?!

Giờ phút này Đường Hạo Nam, cùng Đường Hạo Nam trước kia, đối với cô lưu luyến không rời, tựa như hai người.

Lúc này anh cũng giống về tới trước kia.

Nhớ rõ bọn họ mới vừa kết hôn không lâu, chuyện xấu của anh cùng Nữ Minh Tinh lên TV, đối mặt đám chó săn chụp ảnh, anh lại vẫn rộng rãi đối mặt màn ảnh, hoàn toàn không coi cô như vợ mình.

Vẫn lại là, anh vốn luôn là như vậy, khoảng thời gian trước anh chỉ là đang diễn trò...

Hạ Nhất Nhiễm cười, cảm lấy điều khiển từ xa, tắt đi TV, đứng lên, giống như xác chết, không chút sức sống đi lên lầu hai.

Đến chỗ phòng ngủ, cô nằm lên giường, mở ra Laptop, ở trên mạng tải "mẫu giấy thỏa thuận li hôn" xuống rồi.

Không cần lại ôm lấy bất luận kỳ vọng với anh, Hạ Nhất Nhiễm, rời xa anh ấy đi, không cần lại cố vạch trần sự dối trá của Đồng Y Mộng cho anh ấy biết, anh ấy không có khả năng tin mây...

Trước mặt màn ảnh thừa nhận, người anh yêu nhất là Đồng Y Mộng, đã nói lên toàn bộ!

Vừa chảy nước mắt, vừa đánh chữ, đánh mỗi một chữ, lòng đều đã đang nhỏ máu, nước mắt như suối trào, gần như thấy không rõ màn hình máy tính.

Nhưng vẫn lại là dựa vào nghị lực cùng kiên quyết, một chữ lại một chữ đem nội dung thỏa thuận li hôn điền xong.

Vấn đề nuôi nấng con cái, không có.

Vấn đề tài sản chung của vợ chồng, cũng không có.

Nhà ở vấn đề, không có.

Những vấn đề quan trọng cơ bản giữa vợ chồng cô đều không có, duy nhất có dính dáng chính là bà nội Đường cho cô 10% cổ phần công ty Đường thị. Chẳng qua, chút cổ phần công ty đó chỉ sợ sớm đã bị anh pha loãng bé nhỏ đến không đáng kể rồi.

Tô Tiểu Quả nhìn Hạ Nhất Nhiễm đi ra ngoài, khẩn trương đuổi theo, sợ cô gặp chuyện không may.

Ai ngờ, cô đi đến cửa hàng photo ven đường, cầm USB nói muốn in tài liệu.

Tô Tiểu Quả thấy cô in ra ba phần « giấy thỏa thuận li hôn ».

Xem ra, lần này Hạ Nhất Nhiễm là quyết tâm cùng với Đường Hạo Nam ly hôn, cô không khuyên cái gì.

...

Ngày hôm sau, Đường Hạo Nam vừa đến công ty, liền nhận được tin tức, Kha Dịch Thần rời khỏi tập đoàn Khang Diệp tự mở công ty, anh ta cùng Khương Dư Hằng cùng nhau mở công ty, quy mô vậy mà đã rất lớn rồi!

Trong phòng hội nghị, Hứa Thành báo cáo toàn bộ tình huống công ty Kha Dịch Thần cùng Khương Dư Hằng, cũng đã biết, Kha Dịch Thần cùng La Lý đã không còn là quan hệ "Tình nhân".

Anh ta là muốn cùng với Hạ Nhất Nhiễm bên nhau sao?

Đường Hạo Nam ở trong lòng hừ lạnh.

Sau khi hội nghị kết thúc, Đường Hạo Nam không rời đi, trong phòng hội nghị, chỉ còn lại còn lại hai chị em bọn họ.

Đường Hạo Nam từ nhỏ liền biết, vị chị họ này là bà nội nhận nuôi, chẳng qua, những anh chị em khác trong nhà không biết, chính bản thân Đường Hạo Nam cũng không biết.

"Hạo Nam, em nói đi, Khương Dư Hằng anh ấy tới cùng có yêu Hạ Nhất Nhiễm hay không?!" Về mặt Đường Hạo Hâm tiều tụy, cô so với anh lớn hơn một tuổi, không còn trẻ tuổi rồi.

Khương Dư Hằng cũng đầy đủ ác độc, vậy mà vụng trộm để cho cô uống thuốc tránh thai.

"Chị, anh ta không thích cô ấy! Điềm đó, chị có thể yên tâm!" Đường Hạo Nam chắc chắn nói, xoa xoa trán.

"Vậy thì tại sao?! Hạo Nam, các người là còn có việc gạt chị đúng không?!" Đường Hạo Hâm kích động hỏi, Khương Dư Hằng đã cùng cô đề nghị ly hôn, nhưng mà cô không muốn ly.

Đó là người đàn ông cô yêu.

"Không có! Chị, bình thường chị cư xử rất quá đáng với Khương Dư Hằng, luôn coi thường anh ta, mỗi lần cãi nhau đều nói anh ta là dân quê mùa, trào cao, có người đàn ông nào chịu được?"

"Chị nói anh ấy như thế, là vì anh ấy chưa bao giờ để ý chị, không thích chị, chỉ có đem anh ấy chọc giận, anh ấy mới có thể liếc mắt nhìn chị. Hạo Nam... Chị rất yêu anh ấy... Chị không muốn cùng anh ấy ly hôn..." Đường Hạo Hâm chảy nước mắt nói.

Luôn luôn kiêu ngạo như cô ta vậy mà lại thừa nhận yêu Khương Dư Hằng.

Đường Hạo Nam không khỏi xúc động, cảm thấy được cô là thật sự yêu Khương Dư Hằng, Khương Dư Hằng đều đã bán đứng Đường thị, cô vẫn không muốn ly hôn.

Không giống Hạ Nhất Nhiễm..

"Chị..."

"Hạo Nam, chị đi nói với anh ấy, chị nên là nói với anh ấy." Đường Hạo Hâm lau nước mắt, kích động nói, đứng lên muốn đi.

"Chị! Người đừng đi! Khương Dư Hằng sẽ không quay lại đâu!" Sợ Đường Hạo Hâm biết được, Đường Hạo Nam lôi kéo cô ta, lớn tiếng nói, Đường Hạo Hâm lắc đầu, "Chị không nói, làm sao biết có cơ hội hay không chứ? Hạo Nam à, em không phải cũng yêu Hạ Nhất Nhiễm sao? Đúng rồi, hôm trước chị nghe một người bạn làm việc ở bệnh viện nói, giống như đã nhìn thấy Hạ Nhất Nhiễm đi khoa phụ sản ở bệnh viện bọn họ, phỏng chừng là mang thai rồi!"

Đường Hạo Hâm vội vàng nói, người sáng suốt đều có thể nhìn ra được Đường Hạo Nam có tình cảm với Hạ Nhất Nhiễm, cũng là lúc sắp mất đi, Đường Hạo Hâm mới lĩnh ngộ một chút.

Đường Hạo Nam sững sờ, Đường Hạo Hâm đã ra khỏi phòng họp rồi.

Cô, mang thai rồi sao?

Chuyện là từ lúc nào, tại sao anh lại không biết?!

Trong ấn tượng, một lần hoan ái gần đây nhất vẫn lại là ở trong nhà cũ, hỏi qua cô, không thuốc tránh thai, cô nói không đúng lúc mang thai như vậy.

Đã qua hơn một tháng, nếu cô thực sự mang thai, tại sao không nói cho anh biết?!

Lòng Đường Hạo Nam, kích động không thôi, trong lúc này như là đột nhiên lại thấy được một tia hy vọng.

Cô mang thai, vậy anh liền có lý do giữ cô ở lại bên người rồi!

Cô muốn chạy, không dễ dàng như vậy!

Lừa gạt anh rồi, lại muốn bỏ đi cho xong sao?!

Anh ra khỏi phòng họp, nhanh chóng trở lại văn phòng, kêu Hứa Thành đi điều tra chuyện Hạ Nhất Nhiễm mang thai.

Hứa Thành cũng căn bản không biết chuyện này, gần đây anh ta bận điều tra chuyện Đường Hạo Nam giao cho mình, thật sự không có cách nào phân thân.

Mới ra khỏi văn phòng tổng giám đốc, liền gặp được Hạ Nhất Nhiễm toàn thân lạnh lùng, "Hứa Thành, tôi muốn gặp Đường Hạo Nam."

Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nhìn Hứa Thành, nhẹ giọng nói, xách theo một cái túi.

Xem ra cô lại vẫn giống như trước đây, ung dung, bình tĩnh, tao nhã, nhìn không ra cảm xúc.

Hứa Thành gật đầu, "Xin chờ một chút."

Lúc Đường Hạo Nam biết Hạ Nhất Nhiễm đang chờ ở bên ngoài, trong lòng một mảnh hỗn loạn, hiện tại anh chỉ muốn biết, cô tới cùng có mang thai hay không?!

"Để cho cô ấy vào đi!" Hường Hứa Thành ra lệnh một tiếng.

...

Đây là lần thứ ba Hạ Nhất Nhiễm tới văn phòng anh, khoảnh khắc bước vào cửa còn có chút ám ảnh, giống như còn có thể nhìn đến hình ảnh anh cùng Chu Giai Ngưng ở trong phòng làm việc phóng đảng, ghé tòm đến buồn nôn.

Trong phòng sáng rõ, người đàn ông người ở trước bàn làm việc, cúi đầu, chính đang chăm chú làm việc

Anh mặc đồ tây, toàn thân tỏa khí thế lạnh lùng nghiêm túc đến bức người.

Cô từ trong túi xách lấy ra tập văn kiện, đi đến gần bàn làm việc của anh, đem hồ sơ trong túi lấy ra, là ba phần "giấy thỏa thuận li hôn" đặt ở trên bàn làm việc của anh.

Đường Hạo Nam ngẩng đầu, mặt không chút thay đổi nhìn cô, cô là bình tĩnh như vậy, cũng là mặt không chút thay đổi.

"Đường Hạo Nam, ký tên đi." Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh, bình tĩnh nói.

"ps: Gần đây khai ngược, tác giả cũng khoái bị ngược đã chết" trích lời tác giả, bạn dịch cũng đau lòng sắp chết rồi đây >"<

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Đứa bé bỏ rồi !

Giấy thỏa thuận li hôn...

Tầm mắt Đường Hạo Nam rơi vào văn kiện ở trên bàn làm việc do cô đem đến, năm chữ trên văn kiện đập thẳng vào mắt anh.

Vậy mà thỏa thuận li hôn cô cũng đều đã mang đến rồi!

Anh vươn tay lấy xem, đọc nhanh như gió lướt xem một lần, mà góc phải phía dưới, cô cũng ký lên tên rồi.

Thật là tuyệt!

Đường Hạo Nam bỏ hiệp nghị xuống, dựa lưng vào ghế dựa, híp con người, đánh giá cô.

Hôm nay cô mặc một bộ áo gió màu đen, cả người có vẻ càng gầy cao gầy hơn, làn da càng trắng, mái tóc quần màu nâu tự nhiên buông rơi, vẻ mặt lạnh lùng.

Tầm mắt dần dần di chuyển xuống dưới, rơi vào bụng của cô. Nơi đó bằng phẳng, căn bản nhìn không ra có mang thai hay không.

Hạ Nhất Nhiễm cảm giác được của ánh mắt của anh, lòng đau thắt, mặt ngoài vẫn như cũ không bắt luận phản ứng gì, cực lực ở trước mặt anh bày ra đáng vẻ trấn định tự nhiên, không cần lại chịu bất luận ảnh hưởng gì vì anh nữa.

"Nghe nói em mang thai rồi hả?" Đường Hạo Nam híp con người đen, sâu xa hỏi.

Trái tim của anh lại đang khấn trường đập mạnh, thậm chí có thể nghe được tiếng trái tim đang cuồng liệt nhảy động.

Trong lòng Hạ Nhất Nhiễm chấn động, làm sao anh lại biết được? Cố gắng bảo trì trấn định.

"Phá bỏ rồi." Cô lãnh đạm phun ra ba chữ, nhìn cũng không nhìn anh liếc mắt một cái.

"Em lặp lại lần nữa?!" Đường Hạo Nam đập bàn đứng dậy, hai mắt gắt gao trừng mắt nhìn cô, vẻ mặt khó có thể tin.

"Đã xóa sạch rồi!" Cô không biết sợ nhìn anh, lớn giọng khẳng định.

Chỉ thấy khóe miệng của anh đang giật giật, quả đấm nắm chặt, rồi sau đó, anh cầm lấy thỏa thuận li hôn trên bàn, xé nát!

Anh dùng lực xé thành từng mảnh nhỏ ném thẳng vào gương mặt lạnh lùng vô cảm của cô, người đàn ông nghiêng chặt răng nanh, trái tim đang đau như bị

xé rách.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cho dù là ly hôn, người đưa ra yêu cầu cũng không nên là cô! Một con rối như cô không tư cách!"

Hốc mắt người đàn ông đỏ lên, trừng mắt nhìn cô, gần như là nghiến răng nghiến lợi nói, yết hầu tắc nghẽn mà cứng ngắc, cô, cô vậy mà đem con của bọn họ xoá sạch rồi!

Toàn thân Hạ Nhất Nhiễm vẫn như cũ tỏa ra sự lạnh lùng, trái tim, lại vẫn là vì hai chữ "Con rối" này mà đau thất.

"Được, nếu con rối như tôi không có tư cách, như vậy, xin mời Đường tiên sinh chính mình đóng dấu thỏa thuận ly hôn." Cô đứng ở kia, kiêu ngạo mà hất mặt, ngửa cằm gây yếu lên, lạnh lùng nhìn anh, không mang theo bất luận cái cảm tình gì nói.

Đường Hạo Nam đi qua bàn làm việc, giống một trận gió, đi tới trước mặt cô, bàn tay to lớn liền giữ chặt cằm của cô, một đôi mắt tối đen, hung ác nham hiểm gắt gao trừng mắt nhìn cô.

"Đưa bé tới cùng có xoá sạch hay không?!" Cực kỳ không tin cô sẽ đem một sinh mệnh nhỏ vô tội giết chết, trong trí nhớ của anh, cô đã từng vì một con mèo hoa nhỏ cô nuôi bệnh chết, vì nó khóc thật lâu.

Làm sao có khả năng giết một sinh mệnh?!

Còn lại là con của bọn họ!

Trước kia lúc ở trên giường, cô luôn dựa vào trong lòng anh, lại vẫn ảo tưởng qua, đáng về đứa con của bọn họ.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, cả hai đều dùng ánh mắt nhìn kẻ thù mà nhìn đối phương, "Thật sự đã xoá sạch, chẳng thể thì sao? Anh cảm thấy tôi sẽ sinh con cho anh? Đường Hạo Nam, anh vẫn lại là tự cho là đúng như vậy." Cô mang theo ý trả thù, nói ra những lời tổn thương anh, cũng là tổn thương chính bản thân mình, ánh mắt chứa đầy châm chọc.

Rốt cuộc anh đang nghĩ cái gì?

Còn muốn muốn đứa con của cô và anh? Dựa vào cái gì mà muốn?

Lời Hạ Nhất Nhiễm nói, giống một con dao sắc bén, đâm vào trái tim anh.

Nhìn đáng về cô lãnh huyết vô tình, anh cảm thấy được cực kỳ xa lạ, sắp không nhận ra cô nữa rồi!

Cho tới nay, cô vẫn luôn lừa gạt anh, còn có cái lý do gì giữ lại con của anh?!

Anh hận đến nổi, sức lực trên tay không kiềm chế được lại tăng thêm, sắc mặt của cô đỏ lên, cảm giác xương cốt sắp bị anh bóp nát vụn, một mảnh đau rất.

Anh rất muốn bóp chết cô!

Tay trái vung lên, hướng tới mặt cô mạnh đánh xuống, Hạ Nhất Nhiễm theo bản năng nhắm chặt hai mắt, đây là lần thứ hai anh muốn đánh cô, nhưng mà, bàn tay cuối cùng vẫn không có hạ xuống.

Giờ phút này, anh hận nhất chính là bản thân mình.

Vậy mà đối với cô vẫn sinh lòng thương xót, không nỡ đánh cô dù chỉ một cái!

Nước mắt chảy ngược vào trong, thân thể của anh run rẩy, hất mạnh tay buông cô ra, quay lưng đi, anh cố kìm nén cảm giác đau thất từ trong trái tim, hai đấm nắm thật chặt.

Cố nén cảm xúc kích động muốn chất vấn cô, tại sao, không phải cực kỳ yêu anh sao? Mới trước đây không phải rất yêu anh sao? Tại sao vẫn còn hại anh cùng Đồng Y Mộng như thế?! Không chiếm được, liền muốn hủy đi?!

Nhưng anh là kiêu ngạo, không muốn lại ở trước mặt cô tỏ ra thấp kém, có vẻ chính mình đối với cô tình cảm quá sâu nặng, không cách nào buông bỏ được vậy!

Hạ Nhất Nhiễm nhìn bóng lưng cao lớn của Đường Hạo Nam, anh đã từng cho cô ấm áp, nhớ đến hình ảnh anh ôm Đồng Y Mộng khi đó, tình cảm của cô không còn sót lại chút gì, còn lại chính là ghê tởm.

Di động Đường Hạo Nam lúc này vang lên, là Hứa Thành gọi tới.

"Đường tổng, Hạ Nhất Nhiễm đúng là năm ngày trước bệnh viện Phụ Chúc đã làm phẫu thuật phá thai." Giọng Hứa Thành truyền đến, Đường Hạo Nam từ từ nhắm hai mắt, nín thở, cúp điện thoại.

"Đường tiên sinh, phiền toái anh dứt khoát nhanh chóng được không?" Hạ Nhất Nhiễm châm chọc hỏi.

Cũng không có nghe đến Hứa Thành nói cái gì, chỉ sợ Đường Hạo Nam còn có thể kéo dài, không chịu buông tay để cô được tự do.

Đường Hạo Nam không xoay người, mà là gọi điện thoại.

"Tôi muốn những yêu cầu chuyển nhượng sang tên lúc trước nói với luật sư làm xong toàn bộ xóa sạch!" Chỉ nghe Đường Hạo Nam ở trong điện thoại, trầm giọng dặn dò.

"Này... Đường tổng, phần bất động sản ở ngoại ô thành phố Paris cũng xóa bỏ sao? Trợ lý Hứa trước cố ý dặn dò..."

"Xóa bỏ đi! Toàn bộ đều đã xóa bỏ cả đi! Đừng nữa để cho tôi nói lần thứ hai! Đóng dấu xong, lập tức đưa vào văn phòng của tôi!" Đường Hạo Nam tức giận nói, lòng đang nhô máu.

Trước đó đã làm tốt thỏa thuận li hôn, trong đó để cho cô nhà cửa, một khoản tiền lớn...

Nghĩ lại những chuyện này, Đường Hạo Nam đột nhiên cảm thấy được chính mình giống người đàn ông một dạng, bị cô lừa xoay quanh.

Cuối cùng anh lại đồng ý hoàn toàn buông tay, làm Hạ Nhất Nhiễm có phần không thể tin được, chẳng qua, trước khi anh đi Mỹ công tác, cũng đã nói sẽ buông tay rồi.

Ngày mưa phun đó, trước phần mộ tối tăm ẩm ướt, người đàn ông này trước khi đi lại vẫn sờ sờ cái áo gió khoác, lên người cô.

Lúc đó, anh đối với cô vẫn lại là còn sót lại một chút ôn nhu...

Cái gọi là phân chia tài sản, là trước anh để lại cho cô, cũng không ít hơn hai ngàn vạn? Anh để cho luật sư xóa bỏ, cô cũng nhẹ nhàng thả ra.

Anh cúp điện thoại, xoay người đi, mặt không chút thay đổi nhìn cô, "Vốn là tính toán cho cô ít tiền, hiện tại, tôi để cho luật sư xóa bỏ, giống Chu Giai Ngưng như vậy, lúc tôi cùng cô ta chia tay, cũng chưa cho một phân tiền. Mà người phụ nữ lòng dạ độc ác như rắn rết, còn thâm độc hơn cả bò cạp, sao xứng có được những thứ tiền bạc này chứ?"

Đường Hạo Nam cười nói, chăm chọc nhìn cô

Nhưng chết tiệt, cô vẫn bộ dạng không quan tâm, vẻ mặt lạnh nhạt.

Giống như dù anh nói cái gì nhục nhã cô, cô cũng không quan tâm đến nữa.

Anh nói những thứ này, chỉ càng thêm nhắc nhở cô, trước kia anh có bao nhiêu cận bã, chính mình là ngu si, có mắt không trông, thật quá ngu xuẩn.

"Tôi đến kỷ nữ cũng không bằng..." Cô nhàn nhạt nói, ở trong lòng cười nhạo mình, giống Chu Giai Ngưng như vậy, lúc Đường Hạo Nam vui vẻ, còn có thể cho cô ta châu báu, nhẫn kim cương gì đó...

Cô cũng không cần đến những thứ vật chất phù phiếm kia, nhưng mà, một người đàn ông đưa bạn những thứ này, liệu đó chính là đại biểu người đó để tâm đến bạn...

Bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa, thư ký đi vào, trình lên giấy thỏa thuận li hôn anh muốn.

Lòng Hạ Nhất Nhiễm nâng lên.

Trong tay Đường Hạo Nam nắm chặt thỏa thuận li hôn, nhìn cô một cái, "Đi sang phòng nghỉ với tôi!"

Anh lạnh lùng nói xong, dẫn đầu đi vào, cô lập tức bắt kịp.

Đường Hạo Nam đem ba phần thỏa thuận kia ném ở trên bàn trà, chính mình lại ngồi xuống ở mép giường, cởi áo khoác Tây phục, tiện tay vứt ở một bên, rồi sau đó, động tác tà mị nói lỏng cà- vạt, ném ở một bên, đáng vẻ của anh xem ra rất nguy hiểm, lộ ra sự cuồng dã của anh.

Để cho cô nhớ tới những đêm triền miên như lửa kia... Nhất thời cảm thấy được anh rất nguy hiểm!

Lúc đó, anh chậm rãi rót ly rượu, đặt ở trên bàn trà.

"Lấy lòng tôi một lần cuối cùng, để cho tôi vui vẻ, tôi liền đem hiệp nghị ký!" Anh khôi phục tà ác, bản tính vô tình, dương cầm, nhìn cô đang đứng ở chỗ không xa.

"Vô si!" Hạ Nhất Nhiễm cắn răng nói, xoay người rời đi.

"Cô không muốn ly hôn sao?" Đường Hạo Nam lạnh giọng hỏi, giọng lại tăng lên, Hạ Nhất Nhiễm dậm chân, khuất nhục nhìn về phía anh.

"Giả vờ trình tiết liệt nữ làm gì, không phải bị tôi đùa bỡn quá vô số lần rồi sao? Còn ít một lần cuối à?" Anh lạnh lùng chăm chọc, chính là không cam lòng cứ như thế để cô đi, không cam lòng để cho cô dễ chịu!

Cô sẽ hận anh đi?

Vây cũng tốt, so với quên anh vẫn tốt hơn!

"Đường Hạo Nam, anh có thể để cho tôi không chán ghét anh sao?" Cô cười lạnh nói, khinh thường nhìn anh.

Đường Hạo Nam mạnh đứng lên, nắm lên hiệp nghị, liền muốn xé, "Cô tôi cũng muốn làm hay không?!" Anh uy hiếp nói.

Hạ Nhất Nhiễm trừng mắt nhìn anh, nháy mắt tiếp theo, đem túi xách trong tay vứt bỏ, vươn tay bắt đầu cởi quần áo.

Động tác của cô, máy móc mà cứng nhắc, Đường Hạo Nam đi tới bên giường ngồi xuống, vươn tay đem dây lưng cởi bỏ, rồi mới nằm trên giường. "Lại đây!"

Anh giống như vua chúa, hướng cô mệnh lệnh, cô mặc áo lông cùng quần lót, đi tới, cô ở bên giường ngồi xuống, Đường Hạo Nam một tay kéo cô qua, cô nằm dựa vào người anh, khoảnh khắc thân thể tiếp xúc, ngửi hương thơm trên người cô, lòng của anh đau đớn.

Cực kỳ muốn trở tay ôm chặt cô vào trong ngực, không buông tay!

Hạ Nhất Nhiễm cực lực chịu đựng cảm giác ghê tởm, đồ dẫn cởi bỏ nút thắt áo soni của anh, từng chút một lộ ra da thịt gợi cảm.

"Hôn anh!" Anh trầm giọng mệnh lệnh, từ từ nhắm hai mắt, giống một ông vua lãnh khốc.

Đôi môi cô lạnh lẽo, đụng vào da thịt của anh, thân thể của anh co cứng lại, quả đấm nắm chặt, kiềm chế kích động muốn ôm chặt cô.

Cô khuất nhục hôn lên da thịt của anh, theo ngực, một đường đi xuống, cuối cùng đi tới bụng...

Trong đầu của anh, không ngừng mà hiện lên hình ảnh cùng với cô ngọt ngào, không thể tin, cô nhẫn tâm xoá sạch đứa con của bọn họ, lại càng không nguyên tin tưởng, năm đó cô ác độc như vậy...

"Nhiễm..."

"Oe...!"

Anh mới vừa kim lòng không được mở miệng, cô đột nhiên phát ra âm thanh nôn mửa, anh bỗng dưng tròn mắt, chỉ thấy cô che miệng, ngồi tại mép giường. "Em làm sao vậy?!"

"Đường Hạo Nam, tôi làm không được, tôi hiện tại nhìn đến anh đều buồn nôn muốn phun!" Cực lực kiềm nén cảm giác buồn nôn khó chịu trong người, cô lớn tiếng nói.

Trong nháy mắt, Đường Hạo Nam giống bị người hắt nước lạnh, "Em, đáng chết!"

"Oe...!" Cô thật sự liên ối ra, cúi người cúi đầu, một mùi chua tràn ngập ra, lập tức, cô lao vào buồng vệ sinh.

Cô phản ứng như vậy, để cho anh hoàn toàn bị đá kích.

Vậy mà, đối với anh chán ghét đến muốn ối ra.

Khó trách, những lần hoan ái về sau cô đều không muốn...

Đường Hạo Nam thất bại cảm lấy thỏa thuận li hôn trên bàn trà, từ trong tủ đầu giường tìm ra bút ký tên, rồng bay phượng múa ký xuống tên mình.

Khi Hạ Nhất Nhiễm đi ra ngoài, anh đã ký xong rồi.

Cô đi tới, anh đứng lên, vung tay lên, đem hiệp nghị ném ở trên mặt cô, lập tức cảm lấy áo khoác Tây phục, đi ra ngoài...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Cục dân chính, làm ly hôn

Rất cuộc là anh có bao nhiêu không tin tưởng cô, đến cô nôn nghén cũng không phát hiện ra, Hạ Nhất Nhiễm ngồi xổm bên bàn trà, nhìn chữ ký của anh trên thỏa thuận li hôn, tâm mắt cuối cùng mơ hồ rồi...

Ở trong lòng anh, cô thật sự chính là một người phụ nữ lòng dạ độc ác có thể nhẫn tâm xoá sạch cốt nhục của bọn họ sao? Là người phụ nữ tâm cơ, có thể bởi vì ghen tị, hại một bé gái mất đi trong sạch sao?

Thậm chí không có đi điều tra, sẽ tin rồi.

Một giọt nước mắt, vừa lúc rơi xuống chữ ký của anh, đem chữ viết nhuộm mờ, cô nắm bút, tay run rẩy không ngừng, chiều hôm qua lúc ký tên cũng không phải như thế, khi đó rất dứt khoát.

Hiện tại, lại viết được cực kỳ gian nan.

Nét cuối cùng mạnh mẽ đem giấy trắng rách thủng.

Mà trong lòng cô, sớm vỡ nát, những tổn thương này, tương lai phải như thế nào khép lại?

...

Lúc cô ra ngoài, Đường Hạo Nam đang ngồi ở trước bàn làm việc, trước mặt một đồng văn kiện, cúi đầu đang xử lý, giống như không phát hiện cô ra ngoài vậy.

Cô nhìn anh, trái tim không thể không chế đau thất không ngừng.

Cô cầm theo túi xách, đi đến bên cạnh bàn làm việc của anh, "Thỏa thuận ly hôn tôi mang đi trước, lúc nào thì đi cục dân chính?"

Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh hỏi, ánh mắt lạnh nhạt, anh còn đang bận xử lý văn kiện, "Đợi Hứa Thành điện thoại cho cô, hiện tại, dứt!"

Anh vô tình nói, vẫn lại là không ngẩng đầu.

Hạ Nhất Nhiễm lập tức nhấc chân bước đi, nhanh chóng rời khỏi, dưới chân có phần không vững, thiếu chút nữa ngã xuống, anh nhìn đến bóng dáng cô lao đảo, bỗng dừng kinh hãi, cô đã ổn định thân thể, tiếp tục đi về phía trước, sống lưng ưỡn thẳng tắp.

Hai mắt anh nhìn chằm chằm bóng dáng của cô, "Hạ Nhất Nhiễm, tôi hận em!"

Kim lòng không được, trầm giọng nói câu này.

Anh hận anh yêu em.

Thân thể của cô hơi hơi cúi xuống.

Đều không có có yêu cô, ở đâu ra hận?!

Người này thật sự là buồn cười!

Không có lại xoay người, kiên quyết đi tới.

"A...!"

Cửa văn phòng mới vừa khép lại không lâu, Đường Hạo Nam bạo rống một tiếng, rồi sau đó, một đồng văn kiện trên bàn làm việc toàn bộ bị anh hất đổ, anh đứng lên, ở trong phòng làm việc tán loạn, nắm lên ghế ngồi, gập cái gì liên đập bẻ cái đó, giống như điên rồi, muốn toàn bộ hủy diệt!

Trong phòng, một mảnh bừa bãi, sách trên giá toàn bộ bị anh ném hết, người đàn ông cuồng bạo, giống như điên rồi, quả đấm nện lên vách tường cứng rắn, chỉ chốc lát sau, trên bức tường trắng tinh một mảnh màu đỏ, mu bàn tay anh máu thịt mờ mờ.

Hận cô, hận thấu xương!

Lại không thể thực giết cô!

Đau đớn trên mu bàn tay truyền từ cổ tay đến tận trái tim mới làm giảm bớt sự đau đớn đến khó thở trong lòng. Đánh một mồi, anh cũng vui sướng hơn, lưng dựa vào vách tường trượt xuống, ngồi xồm ở cạnh tường, đầu ngửa ra sau dán vách tường, nhìn trần nhà.

Máu tươi trên mu bàn tay, một giọt một giọt tí tách rơi xuống đất.

...

Ném qua com chiều, Hạ Nhất Nhiễm ở trong phòng thu dọn hành lý, kỳ thật cũng không có cái gì cần thu dọn, không có khả năng đem toàn bộ những thứ quần áo này mang đi.

Tô Tiểu Quả đi vào, Tiểu Bảo cũng muốn vào theo, bị cô đuổi ra ngoài.

Hạ Nhất Nhiễm đang có thai, không thể quá tiếp xúc nhiều động vật nhỏ.

"Hạ Nhất Nhiễm! Chị định cứ như thế bỏ đi cho xong việc sao?" Tô Tiểu Quả vẻ mặt không vui, không muốn cô phải đi, cũng tức giận cô không phản kháng.

"Chẳng thế thì sao?" Hạ Nhất Nhiễm cười hỏi lại, ở mép giường ngồi xuống.

"Chị cứ như thế đi rồi, để cho tên đàn ông khốn nạn và người phụ ti tiện kia dễ chịu sao? Hơn nữa, chị còn không có nói cho tên họ Đường cận bã kia mẹ kế của chị chính là mẹ ruột của Đồng Y Mộng nữa!" Tô Tiểu Quả thờ phỉ phỉ nhìn cô.

Cảm thấy cô cái gì cũng không nói, cũng không trả thù Đồng Y Mộng, cứ như thế đi cho xong việc, thật sự quá lợi cho "đóa hoa sen trắng" kia rồi!

Hạ Nhất Nhiễm cúi đầu, bàn tay xoa lên bụng nhỏ bằng phẳng. "Bây giờ chị đang mang thai, nếu để cho Đồng Y Mộng cùng Cố Tú Vân biết đứa nhỏ này vẫn không bị mất đi, khẳng định lại tìm cách hại chị. Liên tính nói cho Đường Hạo Nam sự thật, anh ấy cũng không nhất định tin chị, Tiểu Quả, không yêu chính là không yêu. Bản thân vì người đó có trả giá nhiều thế nào, chứng minh có nhiều bao nhiêu, người đó vẫn lại là vào lúc quan trọng nhất, đem lòng hướng về người khác. Chị đã mệt mỏi, không muốn lại đi tranh giành, trước kia chị cũng tranh giành qua, cuối cùng thì sao, thất bại thảm hại."

Những lời này tuy nói là nói cho Tô Tiểu Quả nghe, kỳ thật là đang thuyết phục chính mình.

"Chị tính toán sẽ đi đâu rồi? Để cho em cùng chị có được hay không? Chị đang mang thai, một thân một mình ở bên ngoài, lại còn đi nước Pháp xa xôi như vậy, làm sao mà sống được chứ?!" Tô Tiểu Quả đỏ mắt vành mắt, người con gái mạnh mẽ như cô cũng sắp muốn khóc, đau lòng vì Hạ Nhất Nhiễm.

"Chắc chị không đi nước Pháp được rồi, vốn là muốn đi học tập, hiện đang mang thai, làm sao mà học tập chứ? Cậu nói, cậu sẽ giúp chị sắp xếp, hiện tại người mà chị tin tưởng chính là cậu cùng với em thôi." Hạ Nhất Nhiễm đi đến bên người Tô Tiểu Quả, giữ chặt tay cô, cầm thật chặt.

"Em cũng nghĩ vẫn lại là ở trong nước tốt hơn, chị lại không có thể xanh! Chị đi đâu, em đi theo chị, dù sao ở bên cạnh em cũng không có người nhân nào!" Tô Tiểu Quả vội vàng nói.

"Em đi theo chị, của hàng bánh ngọt của chúng ta phải làm sao? Mặc kệ chị đi đâu, vẫn sẽ luôn giữ liên lạc với em." Hạ Nhất Nhiễm nói xong, điện thoại vang rồi.

Là điện thoại của Hứa Thành, như cô dự đoán, Hứa Thành nói cô mười giờ sáng ngày mai, đi cục dân chính.

"Tôi biết rồi, giấy chứng nhận, tài liệu đều đã đầy đủ hết." Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói.

"Đường phu nhân... Hạ tổng..." Hứa Thành vội vàng sửa lại.

"Còn có chuyện gì nữa sao?"

Một tiếng "Đường phu nhân" của Hứa Thành để cho cô nhớ tới Đường Hạo Nam ở trong di động lưu tên cô là Đường phu nhân, nhưng mà, anh giải thích với Đồng Y Mộng là như vậy...

Cô tự giễu cười cười.

Hứa Thành thở dài, "Làm trợ lý Đường tổng, tôi không có tư cách gì tham dự, nghị luận việc riêng của các người, nhưng mà, Hạ tổng, người lần này quả thật quá đáng rồi! Mang thai, ít nhất nên nói cho Đường tổng, lại càng không nên không nói một tiếng đã phá thai!"

Hứa Thành mới đầu cũng không tin Hạ Nhất Nhiễm sẽ phá thai, vẫn cảm thấy cô là yêu Đường Hạo Nam, như trên tư liệu của bệnh viện quả thật có ghi lại cô làm phẫu thuật phá thai!

Hạ Nhất Nhiễm hơi nhíu mày, Hứa Thành cũng tin tưởng đứa nhỏ bị xoá sạch rồi sao? Anh ta không điều tra sao? Vì phòng ngừa Cố Tú Vân cùng Đồng Y Mộng lại làm hại cô, Lục Ngộ Hàn đã sắp xếp bên bệnh viện, để lộ ra tin tức nói cô bị thương mà sanh non.

Cô ngày hôm qua nói với Đường Hạo Nam như vậy, là muốn "Trả thù" anh mà thôi.

Anh đã đối xử với cô vô tình như vậy, tại sao cô còn muốn cho anh dễ chịu?

"Đối với một người đàn ông không thể cho vợ mình cảm giác an toàn cùng chỗ dựa vững chắc, tại sao tôi phải giúp anh ta sinh con? Hứa Thành, anh nếu thực vì tốt cho anh ta, vẫn lại là điều tra thêm Đồng Y Mộng đi!"

"Hạ tổng! Chúng ta đã điều tra qua, tên nhà giàu mới nổi năm đó chính miệng thừa nhận, là cô đem Đồng tiểu thư đẩy vào phòng ông ta! Nếu trong này có cái gì khó hiểu, mời cô đứng ra nói rõ ràng với Đường tổng, mà không phải để cho mọi người hiểu lầm tiếp tục như thế!"

"Hiểu lầm? Tôi nói cái gì anh ta cũng không tin, anh ta chỉ tin những gì mình nhìn thấy, cho tới bây giờ cũng không tin tôi! Hứa Thành, anh quả thật quản nhiều rồi, hiện tại nói cái gì đều đã muộn, ngày mai đúng giờ tôi sẽ đến cục dân chính." Thái độ Hạ Nhất Nhiễm mạnh mẽ kiên quyết, chuyện giữa cô cùng Đường Hạo Nam, căn bản không phải chuyện hiểu lầm hay không hiểu lầm gì, mà là vấn đề tin tưởng cùng tình yêu.

"Đường tổng vốn đã sắp xếp tốt toàn bộ những chuyện cần thiết để cô sống ở nước Pháp..."

Hứa Thành nói còn chưa nói xong, đã nghe được tiếng "Tút tut" gác máy, cô không có nghe Hứa Thành nói.

Hắn không lại để cho chính mình mềm lòng.

Không lại ôm ấp bất luận cái gì vọng gì, thì sẽ không có thất vọng.

...

Trong phòng ngủ chính ở căn hộ, trên giường lớn lớn màu tối, đặt một chiếc áo cưới màu trắng.

Góc tường bên cạnh đối diện giường lớn, người đàn ông ngồi dựa vách tường, đang ở suy sút uống rượu, trên người quần băng gạc màu trắng, trên băng gạc nhuộm vết máu màu đỏ.

Một đôi mắt trống rỗng vô hồn, vẫn nhìn chiếc váy cưới màu trắng trên giường, lúc ngửa đầu uống rượu, rượu dọc theo khóe miệng chảy xuống, có dọc theo cổ, chảy thẳng vào trong áo son, thấm ướt vạt áo, chặt vật cực kỳ.

Anh mò tìm di động trên sàn, mở ra màn hình, hiện ảnh chụp Hạ Nhất Nhiễm mặc bộ áo cưới này.

"Bà xã... Bà xã..." Miệng thì thảo nhắc tới, trên ảnh chụp cô thật đẹp, lại vẫn đang mỉm cười. Nước mắt anh từ trong khóe mắt, ồ ạt trào ra.

"Anh hận em... Hận!" Đột nhiên, anh nghiến răng nói, cái chữ "Hận" kia giống như là từ trong lòng phát ra.

Như thế nào không hận?

Đề tay lên ngực tự hỏi, từ nhỏ đến lớn, anh đối với cô rất tốt, cô vậy là lại lấy oán trả ơn!

Anh mạnh đứng dậy, đi đến bên giường, cầm lấy bộ áo cưới anh nhờ Vivian tự tay thiết kế, dùng sức liền muốn xé bỏ, nhưng nháy mắt cuối cùng, vẫn lại là buông xuống.

Thật giống như đối mặt cô khi đó, rõ ràng nên đánh cô, lại không đành lòng.

Thân thể người đàn ông đột nhiên ngã xuống giường lớn, đem bộ áo cưới trắng kia ôm ấp vào trong ngực, "Tại sao muốn để anh yêu em... Em là một kẻ lường gạt...Kẻ lừa đảo đáng hận..."

Anh từ từ nhắm hai mắt, cả mặt đầy nước mắt, miệng nhắc tới.

Lúc đó, Hạ Nhất Nhiễm cũng cuộn mình ở trên giường, trần trọc, ngủ không được, là vui mừng sao? Ngày mai có thể xong thủ tục li hôn rồi.

Tại sao, lòng lại là tối tăm, phiền muộn như vậy?

Cuối cùng phải rời khỏi anh, cuối cùng a...

Đêm nay, hai người đều đã nằm mơ, trong mộng đều là hình ảnh tốt đẹp, từ lúc gặp mặt quen biết, đến cùng nhau lớn lên, từng chút từng chút.

Không có Đồng Y Mộng, không có Kha Dịch Thần, không có bên thứ ba, chỉ có hai người bọn họ.

Không có anh em, không có bạn bè, không có tình nhân, không có thân nhân, chỉ là hai người hạnh phúc bên nhau.

Mộng tỉnh, hiện thực lại tàn khốc như vậy.

Hạ Nhất Nhiễm sớm liền thức dậy, rửa mặt chải đầu, trang điểm thay quần áo một phen, cố gắng để cho chính mình không cần hận, không cần khổ sở, không cần nghĩ muốn đủ loại không phải về anh, tận lực bình tĩnh mà đối diện anh.

...

Mười giờ sáng, cô đứng giờ đến chỗ cửa cục dân chính.

Trong sân lạnh lẽo tĩnh lặng, không có người nào, cô đi vào sảnh lớn, không thấy Đường Hạo Nam, anh khẳng định lại từ tốn đến muộn đi.

Tóm lại, anh sẽ dùng tất cả biện pháp để nhục nhã cô.

Đường Hạo Nam liền là một người như thế này, bạn thương tổn anh một phần, anh sẽ hoàn trả lại bạn phần.

Ngồi ở sảnh lớn cục dân chính, cảm giác cực kỳ lạnh lẽo.

Hôm nay cô ý mặc một bộ váy mùa thu, trên đùi chỉ có tất chân mỏng manh, cô bị lạnh đến run rẩy, kéo chặt áo khoác, vẫn còn thấy lạnh.

Đợi cả nửa giờ cũng không thấy bóng dáng Đường Hạo Nam

Hôm nay người đi đăng ký kết hôn cũng không nhiều, thỉnh thoảng sẽ tới một hai đôi như vậy.

Đợi hơn một giờ, chân cô cũng đông cứng, lúc đứng lên hoạt động, người kia mới tiến vào.

Lại là toàn thân vest đen nghiêm túc lạnh lùng, mang kính râm, dáng vẻ cùng lúc trước đi đăng ký kết hôn, không khác biệt lắm..

Nhìn thấy anh, lòng của cô chùng xuống, khoe miệng cứng ngắc cong lên, anh lại giống không thấy được cô, thẳng hướng đến cầu thang, cô vội vã đi theo.

Mới biết được, làm ly hôn là ở lâu hai.

Nơi làm thủ tục ly hôn, chỉ có hai người bọn họ.

Đường Hạo Nam đã ở trên ghế ngồi xuống, Hạ Nhất Nhiễm từ trong túi xách lấy ra giấy thỏa thuận ly hôn ngày hôm qua đã ký xong, giao cho nhân viên, lại từ trong bao lấy ra hộ khẩu cùng giấy chứng nhận kết hôn và chứng minh thư.

"Đường tiên sinh, người không mang giấy chứng nhận kết hôn sao?" Đường Hạo Nam cũng cấp giấy tờ, nhân viên làm việc phát hiện, trong phần giấy tờ của anh thiếu giấy chứng nhận kết hôn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Không hẹn gặp lại!!!

Hạ Nhất Nhiễm thấy anh không mang giấy chứng nhận kết hôn, trong lòng một hồi hộp, hẳn không lại xảy ra trục trặc gì đi?

Hay vẫn lại là, anh cố ý không mang, kéo dài ly hôn?

Đã kéo đủ lâu rồi! Anh còn muốn đổi ý, cô khẳng định đưa đơn lên tòa án xin ly hôn!

Chỉ nghe Đường Hạo Nam nhàn nhạt mở miệng: "Bỏ rồi."

Bỏ rồi.

Hắn là năm đó sau khi đăng ký kết hôn xong, đã bị anh ghét bỏ ném đi rồi?

Hạ Nhất Nhiễm trầm nghĩ, lúc trước anh là không muốn cưới cô như vậy mà.

"Xin hỏi, còn cần bổ sung sao?" Cô vội vã hỏi nhân viên công tác, đối phương mỉm cười, lắc lắc đầu, "Có một cuốn của cô cũng đủ rồi!"

Cô an tâm cười cười, vội vàng ngồi xuống.

Nhân viên công tác đem tài liệu cần bọn họ ký tên đưa cho Hạ Nhất Nhiễm, không dám nói chuyện với Đường Hạo Nam.

Anh xem ra quá lãnh khốc, ở trong nhà vẫn mang kính râm, mà còn đã nghe nói là một nhân vật lớn nữa.

Lúc Hạ Nhất Nhiễm đem văn kiện đưa cho anh, mới phát hiện, hai tay của anh đều đã quấn băng gạc rất dày.

Ngày hôm qua nhìn đến khi đó còn rất tốt mà, sao giờ lại bị thương rồi?

Cô cầm bút, bắt đầu điền thông tin, Đường Hạo Nam lại vẫn không nhúc nhích, "Anh khẩn trương điền đi chứ!" Cô thúc giục nói một câu, anh vẫn đang không nói được một lời, vẫn không nhúc nhích.

Anh không phải là vì bị thương không tiện viết chứ?

Cô vội vã điền xong thông tin, lấy phần tài liệu của anh, giúp anh điền.

Nhân viên công tác nhắc nhở câu, ký tên tất phải tự mình ký.

"Nhanh kí tên đi..." Sau khi điền xong hết, cô nhẹ giọng nói câu, Đường Hạo Nam cầm lấy bút, dùng lực viết xuống tên chính mình.

Không khí chung quanh rất thấp, khiến người ta áp lực đến thở không nổi, lòng tràn đầy phiền muộn.

Không tồi, thủ tục li hôn rất nhanh sẽ làm xong rồi.

Thỏa thuận li hôn, một người mỗi cái cầm một phần.

Chứng nhận ly hôn là màu đỏ sẫm, giấy chứng nhận kết hôn mặt bìa là chữ thiếp vàng, mà giấy ly hôn này trên mặt chữ trên bìa là màu bạc.

Còn có chính là, ảnh chụp chung biến thành một người hai tấm ảnh chụp cách xa nhau, giấy chứng nhận kết hôn của cô bị lấy lại rồi.

Hai người ai cũng không nói chuyện, cô xuống lầu trước, anh đi theo phía sau, cả người lạnh lùng hà khắc.

Hai người một trước một sau đi ra, đã như là người lạ.

Hạ Nhất Nhiễm đứng ở cửa cục dân chính, ngửa đầu, hít sâu, trong tay lại vẫn nắm chặt giấy chứng nhận ly hôn.

Lúc xoay người lại, đối mặt với dáng vẻ lãnh khốc của anh, anh vẫn đang mang kính râm, thấy không rõ về mặt của anh.

Cô nhìn anh, giờ này khắc này, trong lòng không có hận, không có oán, chỉ có một cổ đau thương nhàn nhạt.

Dù sao, một đoạn vợ chồng

Anh là người cô yêu sâu đậm như vậy.

Khóe môi cố gắng cong lên, lộ ra một cái mỉm cười hiểu ý, nắm chặt giấy ly hôn lòng cũng thật lại.

"Đường Hạo Nam, tạm biệt, không hẹn gặp lại." Cô cười nói, gió thu thổi qua, sợi tóc đảo qua mặt cô, che giấu cảm xúc cùng ánh mắt cô.

Lập tức, cô kiêu căng xoay người, thắt lưng thẳng tắp, nhấc chân bước đi.

Trong nháy mắt, một cổ mũi chua xót dâng trào, ngược lại, nước mắt rơi như mưa...

Thật sự tạm biệt, sẽ không còn gặp.

Cô cuối cùng rời khỏi anh rồi.

Nước mắt ồ ồ chảy xuống, rất muốn xoay người lại nhìn anh thêm một chút, cực kỳ muốn hỏi anh một chút, khi đó anh yêu thương cưng chiều cô, có dù chỉ một cái chớp mắt là thật tâm hay không.

Cô ở trong lòng anh, tới cùng có chút vị trí gì hay không..

Từng bước một, rời khỏi anh, rời xa thế giới của anh, hướng một cái tương lai không có anh.

Cùng một chỗ nhiều năm như vậy, cho dù kết hôn mấy năm, anh vẫn lạnh nhạt với cô, nhưng mà, ít nhất cô cũng còn có thể gặp anh một lần, mỗi ngày còn có thể thấy anh. Nhưng mà, sau này đã khác rồi..

Cô xoay người tiêu sái dứt khoát như vậy.

Không hẹn gặp lại.

Hạ Nhất Nhiễm, không có anh, anh sống tiếp được sao?!

Đường Hạo Nam cứng ngắc đứng ở kia, dưới lớp kính râm kia hai mắt anh gắt gao nhìn chăm chăm bóng dáng đơn độc kia, trơ mắt nhìn cô từ trong tầm mắt mình, từ từ từng chút một đi xa.

Gió thu thổi qua, lá rời khỏi thân cây.

Anh cùng cô, ai là cây, ai là lá?

Là ai tiêu sái dứt khoát rời xa người nào?

Rõ ràng muốn mạnh mẽ nhấc chân đuổi theo, kéo cô trở về, nhưng, hai chân không thể nhúc nhích, cả người không thể khống chế, giống bị rút đi linh hồn.

Thân thể lay động, tùy thời liền muốn ngã xuống.

"Boss!"

Hứa Thành tới rồi, nhìn đến Đường Hạo Nam liền muốn ngã xuống, kính sợ!

Buổi sáng anh ta tìm đến căn hộ của Đường Hạo Nam, lúc ấy anh chính đang sốt cao, bị anh đưa đi bệnh viện, sau khi tỉnh lại ở bệnh viện, mặc quần áo gọn gàng liền chạy đến cục dân chính.

Bây giờ còn không hạ sốt đâu!

Ra khỏi cục dân chính Hạ Nhất Nhiễm một mình lang thang trên đường, chỉ chốc lát sau, một chiếc xe cấp cứu gào rít chạy qua, cô theo bản năng đứng sát vào ven đường, cô quay đầu nhìn thoáng qua, phía sau đã không có bóng dáng cao lớn kia nữa rồi.

Trong lòng một trận hựt hần.

Anh gần như một câu cũng không nói với cô, liền hô một tiếng "Tạm biệt" đều không có.

Đi tới ngã tư, ra vào một con đường, lúc sắp đi đến trạm xe buýt, một chiếc xe oto màu đen dừng lại bên người cô, Kha Dịch Thần từ trên xe bước xuống, nhìn thấy anh ta, trên Hạ Nhất Nhiễm đều là sự tức giận.

Kha Dịch Thần mời cô lên xe, cô không cự tuyệt, vừa lúc có chuyện muốn hỏi anh ta.

"Kha Dịch Thần! Chính miệng anh nói với tôi, anh không giống như tôi nghĩ dễ tiện như vậy, lần này tại sao muốn cướp hợp đồng của Đường thị?"

Kha Dịch Thần vươn tay xoa gương mặt cô, bị cô né tránh, "Nhiễm Nhiễm, thương trường như chiến trường, không phải họ chết chính là ta, tại sao anh không thể cướp đoạt hợp đồng của Đường thị?"

"Kha Dịch Thần! Anh đừng cho là tôi không biết, anh là cầu kết với người trong Đường thị, mới biết được giá thầu của Đường thị! Đây là cạnh tranh không đảng hoàng, cách làm như vậy đã trái pháp luật rồi!" Hạ Nhất Nhiễm lòng đầy căm phẫn, cảm thấy được Kha Dịch Thần như vậy cực kỳ dễ tiện.

Kha Dịch Thần nhìn dáng vẻ Hạ Nhất Nhiễm đầy tức giận, trong ánh mắt kia lại vẫn lộ ra sự khinh thường, không khỏi hừ lạnh, "Nhiễm Nhiễm, Đường Hạo Nam đều đã ức hiếp em như vậy, em lại vẫn hướng về anh ta? Em tới cùng có đầu óc hay không?!"

Anh ta châm chọc.

"Tôi không có hướng về người nào, tôi chỉ biết là, anh làm như thế cực kỳ dễ tiện!" Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ chán ghét Kha Dịch Thần như vậy, anh ta xem ra rất cố chấp, lại có điểm tà khí, không giống Lục Ngộ Hân âm áp vô hại.

"Là em từ đầu liền dối với anh có thành kiến!" Kha Dịch Thần lớn tiếng phản bác, hai tay giữ chặt bờ vai cô, vẻ mặt không vui, ánh mắt kia giống như là đang lên án anh ta.

"Kha Dịch Thần, làm bạn bè, tôi hi vọng anh có thể tự giải quyết cho tốt, sau này không cần lại làm loại chuyện thiếu đạo đức trái pháp luật này nữa!" Cô là vì tốt cho anh ta, mới khuyên anh ta như thế. Cô chính là loại người, người khác đối xử với cô hơi tốt một chút, liền nhớ kỹ.

Lần trước Kha Dịch Thần vì cứu cô, phía sau lại vẫn đã trúng một dao.

"Anh làm những thứ này còn không phải là vì em?!" Kha Dịch Thần lớn tiếng phản bác, sắc mặt xanh mét.

Hạ Nhất Nhiễm nghi hoặc nhìn anh ta.

"Nhiễm Nhiễm, em có hối hận không? Nếu lúc trước em theo anh anh bỏ trốn, cũng không cần gả cho Đường Hạo Nam, chịu anh ta nhục nhã nhiều năm như thế, cũng bị không bị anh ta làm tổn thương sâu như thế rồi! Hối hận không?" Kha Dịch Thần gắt gao nhìn chăm chăm cô, cô nhất định là hối hận, anh ta vẫn chờ ngày cô hối hận như vậy!

"Không có! Tôi ít nhất đã từng cố gắng qua, tranh thủ qua!" Cô đỏ mắt vành mắt, hít sâu một hơi, chắc chắn phản bác.

"A Thần, anh hiện tại đang chê cười tôi sao?" Cô chớp chớp mắt, dùng tay lau đi nước mắt, nghĩ đến năm năm trước, khi đó, cùng Đường Hạo Nam trên giường, Đồng Y Mộng xảy ra tai nạn xe cộ, bà nội Đường gia lại qua đời, trên di chúc lại vẫn để cho cô gả cho Đường Hạo Nam.

Thế giới của cô đảo lộn, khi đó, cô mới 21 tuổi, chỉ là một cô bé ngây thơ không biết sự đời, không biết phải làm sao, Kha Dịch Thần nói muốn mang cô đi, cô liền thực sự bỏ đi.

Bởi vì muốn rời khỏi Đường Hạo Nam, bởi vì Đường Hạo Nam không thích cô, bởi vì cô cùng anh lên giường, cô cảm thấy được chính mình cực kỳ vô sỉ, có lỗi với Đồng Y Mộng...

"Anh ta rõ ràng hận em, em lại vẫn muốn quay về cùng anh ta kết hôn, chịu đựng sự sỉ nhục của anh ta, Đường gia không phải là có tiền sao? Đường Hạo Nam không phải là con nhà giàu ngâm thia vàng lớn lên sao?! Em cùng những người phụ nữ khác đều như nhau, tham muốn hư vinh!" Kha Dịch Thần khinh thường châm chọc cô, lòng cũng đang run rẩy.

Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc, làm sao cũng không nghĩ tới Kha Dịch Thần sẽ như thế quả trách chính mình như vậy, thái độ cùng trước có biến hóa rất lớn.

"Kha Dịch Thần, trước đây anh vẫn luôn một mực giả vờ sao? Anh từ nước Pháp trở về, có phải muốn báo thù hay không?!" Lại nghĩ tới Đường Hạo Nam từng dặn dò qua với chính mình, anh luôn nói, Kha Dịch Thần không đơn giản.

"Nhưng mà anh cùng Đường Hạo Nam lại không có thâm cừu đại hận gì!" Cô còn nói thêm, Kha Dịch Thần lúc này buông lỏng bờ vai cô ra.

"Anh ta đem em từ trong tay anh cướp đi rồi! Nếu lúc trước anh ta không đuổi theo, không làm cho người ta đuổi theo chúng ta, em liền là của anh! Mấy năm qua anh không cần chịu nhục, cùng người phụ nữ già La Kỳ kia ở cùng một chỗ, nhận hết ánh mắt châm chọc của mọi người! Anh trở về, chính là muốn đoạt lại em, cũng muốn cho Đường Hạo Nam thất bại thảm hại!" Kha Dịch Thần lớn tiếng nói, lần đầu tiên nói với Hạ Nhất Nhiễm cách nghĩ thật sự cùng đã tâm xuất trong lòng!

Lòng Hạ Nhất Nhiễm chấn động, không nghĩ tới Đường Hạo Nam nói đều là thật sự.

"Như vậy lần trước anh cứu tôi, cũng là có ý sao?!" Cô sợ sệt, là cô quá đơn thuần sao? Tại sao bên cạnh trong lòng có quý nhiều như vậy chứ?

"Đương nhiên không phải!" Kha Dịch Thần cười khỏ, đối với cô cũng là vừa yêu vừa hận đi, rõ ràng rất hận cô, lại thật sự làm không được chuyện khiến cô tổn thương.

Dứt lời, trực tiếp đem cô ôm vào trong ngực, "Nhiễm Nhiễm, hiện tại tốt rồi, anh đã thoát khỏi La Kỳ, em cũng cùng Đường Hạo Nam ly hôn, đi cùng với anh đi, chúng ta bắt đầu lại lần nữa!"

Thân thể Hạ Nhất Nhiễm bị Kha Dịch Thần gắt gao ôm vào trong ngực, thân thể của cô cứng ngắc, đầu óc ong ong, "Kha Dịch Thần, anh buông tôi ra, để tôi đi đi! Tôi vốn không thích anh!"

Kha Dịch Thần căn bản không chịu buông cô ra, gắt gao ôm chặt cô hơn, ra lệnh lái xe đi đến đảo.

...

Lục Ngộ Hàn liên hệ không được Hạ Nhất Nhiễm, đành phải tìm Đường Hạo Nam, không nghĩ tới, anh nằm viện rồi.

Lúc đó, Đường Hạo Nam ngồi trên giường ở phòng trong bệnh VIP, mặt không chút thay đổi, nhìn đến Lục Ngộ Hàn, một chút phản ứng anh đều không có.

"Ta hỏi con! Nhiễm Nhiễm đâu?!" Lục Ngộ Hàn lo lắng hỏi lại, Đường Hạo Nam lúc này mới nâng mắt, khinh thường nhìn cậu mình.

"Con cùng cô ấy ly hôn, hiện tại người có cơ hội rồi, khăn trương lấy cô ấy đi, để cho con kêu vợ trước của mình là mẹ đi." Đường Hạo Nam gần từng tiếng đều đã lộ ra châm chọc, trái tim đã vô cảm, cảm nhận không tới bất luận nỗi đau nào.

"Cái thằng nhóc con đang nói linh tinh cái gì?!" Lục Ngộ Hàn tức giận đến túm lấy áo của anh, nhìn Đường Hạo Nam nửa chết nửa sống, thật muốn lại đánh cho anh một trận!

"Chẳng lẽ con nói không đúng sao? Cậu, người tốt xấu gì cũng đã từng đi lính, không cần bị sắc đẹp của cô ấy mê hoặc rồi... Huống chi, cô ấy còn bị con chơi quá, lại vẫn mang thai của con, đôi giày rách như vậy, người còn muốn lấy, không biết là thiệt thòi lắm sao?" Đường Hạo Nam lại tiếp tục châm chọc.

Lục Ngộ Hàn rốt cuộc nhịn không được, vung ra quả đấm, đánh xuống gương mặt anh, "Đường Hạo Nam! Con quá để cho ta thất vọng rồi! Hi vọng một ngày biết được rõ ràng sự thật, con đừng khóc!"

Đường Hạo Nam không trốn, cũng không phản kích lại, yên lặng chịu một quả đấm của Lục Ngộ Hàn.

Anh mới không tin cái sự thật gì, Hạ Nhất Nhiễm, chính là người phụ nữ lòng dạ độc ác, cô không đáng để anh yêu, không đáng, cô không thích anh, một mực lừa gạt anh...

Anh như là đang tự tẩy não chính mình, mặt xung phù, khóe miệng chảy máu tươi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 94: Hiện tại nhắc tới Hạ Nhất Nhiễm, anh đã không còn cảm giác

Hạ Nhất Nhiễm mất tích, Lục Ngộ Hàn liên hệ không được cô, gọi vào điện thoại của cô luôn là trạng thái tắt máy, cũng không trở về nhà Tô Tiểu Quả bên kia, lại càng không ở nhà cũ.

Tuy cô đã cùng Đường Hạo Nam làm ly hôn, nhưng mà Lục Ngộ Hàn vẫn đang lo lắng Đồng Y Mộng bọn họ lại hại đến cô! Anh đi khắp nơi, như muốn lật tung cả Sùng Xuyên nhưng vẫn không tìm thấy cô, cực kì sốt ruột.

Gần đây, anh vẫn luôn điều tra những chứng cứ liên quan đến việc làm ăn phi pháp của người tình tên Tần Mục của Cố Tú Vân, tính toán đưa bọn họ đem ra trước pháp luật, như vậy, mới đúng giải trừ hậu hoạn! Nhưng mà, đối phương quá狡 hoạt, giống như đã biết được anh điều tra bọn họ rồi.

Lục Ngộ Hàn cũng là không nghĩ tới, anh mới rời đi hai ba ngày, Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm cũng đã ly hôn rồi...!

Ly hôn rồi cũng tốt, Đường Hạo Nam một chút tin tưởng giành cho Hạ Nhất Nhiễm đều không có, cho dù có tin tưởng, tương lai cũng sẽ bị một chút kẻ tiểu nhân chia rẽ!

Đến lúc đó, chỉ sợ cô lại càng thêm tổn thương.

Làm cậu của Đường Hạo Nam, anh vẫn lại là đem trái tim hướng về phía Hạ Nhất Nhiễm!

...

Lục Ngộ Hàn tìm suốt hai ngày cũng không có tin tức của Hạ Nhất Nhiễm, ngày hôm sau lại tìm Đường Hạo Nam hỏi tình huống, lúc đó, anh đang ở nhà chính Đường gia, đang bận rộn đồ Đồng Y Mộng ăn cơm, hai tay quần băng gạc.

Lục Uyển Thu thấy anh tới, sắc mặt thật không tốt, bởi vì anh thích Hạ Nhất Nhiễm.

"Cậu, người tới rồi..." Đồng Y Mộng nhìn đến Lục Ngộ Hàn, nói ngọt kêu hô, Lục Ngộ Hàn hừ lạnh, không liếc nhìn cô ta, càng không nói chuyện.

"Hạo Nam! Con đi theo cậu ra đây!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói, lời kéo cánh tay Đường Hạo Nam, kéo anh lên.

Đường Hạo Nam như là tượng gỗ, bị Lục Ngộ Hàn lôi kéo ra cửa.

"Anh Hạo Nam!" Đồng Y Mộng vội vàng kêu hô, cũng không dám đuổi theo.

Đường Hạo Nam bị Lục Ngộ Hàn lôi kéo đến sân ngoài cửa lớn Đường gia, "Nhiễm Nhiễm mất tích, con biết không?! Ngày hôm qua con và cô ấy tách ra khi nào? Ở đâu?! Con nói rõ ràng cho cậu, cậu còn đi tìm!"

Lục Ngộ Hàn lo lắng, nghiêm túc nói.

Đường Hạo Nam như là không có nghe đến, nửa bên mặt trên má còn có không đánh tan bầm tím, vẻ mặt lạnh nhạt.

"Mất tích? Cậu, không nghĩ tới người cũng quá ngu ngốc, người cho là cô ấy ly hôn với con rồi, sẽ cùng người bên nhau sao? Người trong lòng người ta yêu thật sự chính là Kha Dịch Thần, lại vẫn không tới phiên người đâu! Bây giờ, chắc đã cùng hắn ta lên giường rồi!"

Dưới ánh hoàng hôn, vẻ mặt Đường Hạo Nam châm chọc, sâu xa nói, lòng là băng lãnh, cứng rắn.

Hiện tại nhắc tới Hạ Nhất Nhiễm, anh đã không còn cảm giác rồi.

Người con gái kia, đi mất, hoặc là đã chết ở trong lòng anh rồi.

Như vậy cũng tốt.

Hời hợt.

Không buồn không thích.

Lục Ngộ Hàn xiết chặt quả đấm, thật muốn lại đánh cho anh một trận, "Đường Hạo Nam! Con đúng là hết thuốc chữa rồi! Nhiễm Nhiễm nói đúng, không cần phải giải thích với con làm gì, con bé với con quen biết hai mươi năm, kết quả là lại không bằng một Đồng Y Mộng chỉ quen biết vài năm!"

"Tương lai nếu con có hối hận! Đến lúc đó, con cũng đừng oán người cậu như ta không giúp con!" Lục Ngộ Hàn vốn định thử vạch trần Đồng Y Mộng hiện tại, nghe anh nói như thế Hạ Nhất Nhiễm, là thật không còn để ý đến cô rồi!

"Người sẽ giúp con sao... Cháu dâu mà người cũng thương nhớ..." Đường Hạo Nam hừ lạnh, xoay người đi, Lục Ngộ Hàn nắm chặt quả đấm, cả người mang theo tức giận đi tới.

Anh không sẽ hối hận, yêu cô, anh mới hối hận không thôi.

Khóe miệng Đường Hạo Nam nhếch lên vẻ khinh bỉ, đi vào sân.

Đồng Y Mộng kéo thân thể suy nhược đi tới, vẻ mặt lo lắng, "Anh Hạo Nam, cậu không làm gì anh chứ?"

"Không có, cậu có thể làm gì anh? Mộng Mộng, chúng ta đi lên lầu." Đường Hạo Nam ôn nhu nói, nắm tay Đồng Y Mộng, hướng cầu thang đi đến, lên cầu thang lầu hai, dưới chân anh bước đi không một chút dừng lại, tiếp tục hướng lầu ba đi...

"Anh Hạo Nam, tại sao lại ly hôn với Nhiễm Nhiễm chứ? Có lẽ, cô ấy là thật lòng yêu anh, năm đó mới có thể hại em thành như vậy..." Vào phòng, Đồng Y Mộng thì thầm nói.

"Đều đã là lúc nào, em còn nói tốt giúp cô ấy?" Đường Hạo Nam từ phía sau Đồng Y Mộng, ôm chặt cô ta, nhẹ giọng nói.

Lòng, vẫn lại là cứng nhắc, băng lạnh, ôm Đồng Y Mộng, cùng ôm một cây cột không khác gì nhau, không mang theo bất cứ tình cảm gì, mất cảm giác.

"Cô ấy cũng thật là, tại sao lại nhẫn tâm như vậy, phá bỏ đứa con của hai người... Một sinh mệnh tội nghiệp..." Đồng Y Mộng khàn giọng nói.

Nhắc tới đứa bé, trái tim vốn lạnh băng cứng nhắc của Đường Hạo Nam mới có chút cảm giác, là thất lại đau đớn đến không thở nổi.

Nếu nói, vốn dĩ anh vẫn còn ôm ấp có một chút hi vọng với cô, như vậy, cô nhẫn tâm bỏ đi đứa con của bọn họ, mới xem như triệt để chặt đứt toàn bộ giữa bọn họ!

...

Trên hòn đảo

Hạ Nhất Nhiễm gần như bị Kha Dịch Thần giam lỏng trong căn biệt thự nơi này, lần trước cũng ở nơi này vài ngày, nhưng khi đó cô là tự do.

Điện thoại bị Kha Dịch Thần cướp đi, bị nhốt trong một căn phòng ở lầu ba, một ngày ba bữa, đều là anh ta tự mình đưa tới, lúc đó, cô mới vừa ăn qua cơm chiều.

Ban đầu cô vẫn không ăn, nhưng sợ không ăn sẽ không có dinh dưỡng, ảnh hưởng đến bé cưng trong bụng.

Đến lúc hoàng hôn, cô ngồi trên sofa ở cửa sổ, bên ngoài đã tối rồi.

"Bảo bối nhỏ của mẹ... Con nhất định phải khỏe mạnh cường tráng, bình an sinh ra... Mẹ chỉ còn có con mà thôi..." Hốc mắt nhiễm hồng, cô thì thầm nói, mũi cay xè khó chịu.

"Con cũng cần phải bảo vệ mẹ..." Trong lòng cực kỳ không yên, không biết Kha Dịch Thần rốt cuộc sẽ làm gì cô.

Người này, vừa chính vừa tà, lúc độc ác, làm cô sợ hãi.

Ngay lúc cô đang suy nghĩ, Kha Dịch Thần đẩy cửa đi vào, cô vội vã đứng lên, dựng thẳng phòng bị, "Kha Dịch Thần, anh rốt cuộc muốn nhốt tôi đến khi nào?"

Cả người cô toát ra vẻ lạnh lùng hỏi, không biết Kha Dịch Thần rốt cuộc muốn như thế nào.

Kha Dịch Thần cảm túi văn kiện, ở đối diện cô ngồi xuống, ngẩng đầu nhìn cô, "Nhiễm Nhiễm, anh muốn cổ phần trên tay em đang nắm giữ, 10% cổ phần công ty Đường thị!"

Hạ Nhất Nhiễm cảm tức, "Anh nói cái gì?!"

"Anh muốn cổ phần công ty của em!" Kha Dịch Thần lặp lại, vẻ mặt có phần mất tự nhiên, Hạ Nhất Nhiễm ngã ngồi vào trong ghế sofa, "Cổ phần đó là của công ty Đường gia, tôi đã sớm tính toán trả lại cho Đường Hạo Nam rồi!"

"Trả lại cho anh ta?" Kha Dịch Thần nở nụ cười, "Tại sao em lại ngốc như thế, anh ta đều đã đối xử với em như thế, các người ly hôn, một đồng tiền nuôi dưỡng cũng chưa để cho em! Em cũng không định chừa cho bản thân chút đường lui sao? Em yên tâm, em đem cổ phần công ty cho anh, anh sẽ cho em không ít tiền bạc!"

"Là của tôi, tôi hẳn không cần, không là của tôi, tôi không muốn chiếm đoạt! Kha Dịch Thần, tôi sẽ đem 10% cổ phần công ty kia còn nguyên vẹn trả lại cho anh ấy, không có khả năng bán cho anh!" Cô không rõ Kha Dịch Thần tại sao lại muốn làm như thế, chẳng lẽ chút cổ phần trên tay cô còn giá trị gì rất lớn sao?

"Nhiễm Nhiễm, sao em hà tất phải như vậy? Chẳng lẽ một chút cũng không hận anh ta? Em yêu anh ta như vậy, kết quả thế nào, chiếm được cái gì?" Kha Dịch Thần tiếp tục khuyên.

"Anh không cần thuyết phục gì nữa, tôi hẳn không cho!"

"Chẳng lẽ, đứa nhỏ trong bụng em, em cũng không vì nó suy xét cân nhắc?" Kha Dịch Thần hừ lạnh, một đôi mắt sắc bén lợi hại quét qua bụng cô, Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc, tại sao anh ta biết cô vẫn có thai?!

"Em đừng kinh ngạc, trên đời này cũng chỉ có tên khốn kiếp Đường Hạo Nam kia sẽ tin tưởng em đã phá bỏ đứa con của hai người rồi!" Kha Dịch Thần nhìn Hạ Nhất Nhiễm, trầm giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm không hiểu sao lại cảm thấy rất đau xót, Đường Hạo Nam quả thật là tin.

Nhưng, một người ngoài như Kha Dịch Thần vậy mà lại không tin.

Thật sự là đầy đủ châm chọc.

"Kha Dịch Thần, tại sao anh trở nên đáng sợ như thế?" Ý của anh ta là, nếu không giao cổ phần công ty cho anh ta, khả năng sẽ ra tay với con của cô, Hạ Nhất Nhiễm không ngốc.

Anh ta đây là đang uy hiếp cô mà.

"Anh xấu xa, nhưng ít nhất không thật sự làm chuyện gì thương tổn đến em đúng chứ? Đường Hạo Nam tên kia mới đúng là thánh nhân sao? Trên thương trường, chẳng lẽ anh ta chưa từng không từ thủ đoạn? Anh ta là chồng em, nhưng vẫn không xem người vợ như em ra gì đó thôi." Kha Dịch Thần phản bác, châm chọc.

Hạ Nhất Nhiễm không lời nào để nói, "Anh thành thật nói cho tôi biết, anh muốn lấy chút cổ phần công ty này để làm gì?"

"Chuyện này em cũng đừng quản! Mau mau ký thỏa thuận chuyển nhượng đi, ngoan! Anh hẳn không hại em, chỉ cần em an tâm ở lại bên cạnh anh." Kha Dịch Thần cười nói, đem thỏa thuận chuyển nhượng đưa tới trước mặt cô, giọng điệu trở nên dịu dàng.

Trong lòng Hạ Nhất Nhiễm cân nhắc suy xét, cảm thấy được chút cổ phần công ty này có đưa cho Kha Dịch Thần cũng sẽ không gây ảnh hưởng gì cho Đường thị, sợ Kha Dịch Thần làm hại bảo bối trong bụng mình, dứt khoát ký tên rồi.

Kha Dịch Thần đi ra ngoài, mà khi cô tắm rửa xong đi ra ngoài khi đó, vậy mà anh ta lại vào được!

"Nhiễm Nhiễm..."

Anh ta từng chút đến gần cô, hai tay giang ra, cực kỳ thân thiết kêu hô, Hạ Nhất Nhiễm mặc áo ngủ, vội vàng né tránh, "Kha Dịch Thần, rốt cuộc anh muốn làm cái gì?!"

"Nhiễm Nhiễm, để cho anh ôm em đi!" Kha Dịch Thần nhẹ giọng nói, hướng tới gần cô, cô muốn chạy, bị anh ta kéo vào trong ngực, gắt gao ôm chặt.

"Nhiễm Nhiễm... Anh yêu em..." thân hình Kha Dịch Thần to lớn đem Hạ Nhất Nhiễm gắt gao vòng vào trong ngực, cằm của anh ta để trên đỉnh đầu Hạ Nhất Nhiễm, động tình nói.

Giọng người đàn ông khàn khàn, nhẹ nhàng mà trêu chọc lòng của cô.

"Anh yêu em" ba chữ kia, là lời phụ nữ thích nghe nhất, nhưng mà, không phải từ trong miệng người mình thích nói ra, chỉ biết trở thành dư thừa.

"Cảm ơn, nhưng mà tôi không thích anh. Kha Dịch Thần, anh buông tôi ra, chúng ta là không có khả năng." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói, ý đồ muốn tránh thoát, nhưng mà, Kha Dịch Thần lại đột nhiên nâng mặt của cô lên, người đàn ông thành thực đem khuôn mặt tuần tú đè ép tiếp xuống.

"Ừm..." Môi bị anh ta ngăn chặn, Hạ Nhất Nhiễm tiếng kinh hô bị nuốt hết, đột nhiên, đầu óc trống rỗng.

Không!

Trong lòng đang thét chói tai, cô oán giận đá đánh, gãy giũa, cảm giác đầu lưỡi Kha Dịch Thần xâm nhập tiến vào, mạnh cắn, Kha Dịch Thần ăn đau, bỗng dưng buông ra.

"Em!"

"Kha Dịch Thần! Anh là kẻ tiểu nhân vô sỉ! Tại sao phải ép buộc tôi?! Tôi căn bản không thích anh, tại sao anh muốn bám lấy tôi không buông?!" Cô tức giận đến rống to, giống như người bệnh tâm thần, tại sao những người đàn ông bên cạnh cô đều là như vậy?!

Đương nhiên, Lục Ngộ Hân là ngoại lệ, anh là trường bối.

Đầu lưỡi Kha Dịch Thần bị cô cắn nát, chảy máu.

Anh ta oán hận nhìn người con gái cách đó không, có phần hận, có phần oán, lại có chút không cam lòng.

"Đường Hạo Nam cũng không yêu em, không phải em vẫn còn yêu anh ta đó chứ?! Nói đến cùng, chúng ta đều là người cùng đường!" Anh ta lại đến gần, trực tiếp đẩy ngã cô trên giường lớn màu trắng phía sau!

Hạ Nhất Nhiễm bị anh ta đặt ở dưới thân hình to lớn, đáng sợ lúc này của anh ta quá mạn sợ, làm cô càng thêm sợ hãi, nhưng mà, đau đớn nhất cũng đã từng trải qua qua, cô còn có cái gì phải sợ, cố gắng bảo trì trấn định, hai tay nâng chặt mặt Kha Dịch Thần, "A Thần, anh hà tất phải vội vã muốn có

được em như thế? Em lại chạy không được..."

Thái độ của cô thay đổi, mặt lộ vẻ kiêu mị, kiến lòng Kha Dịch Thần nhộn nhạo.

"Nhiễm Nhiễm... Theo anh đi đi, mấy năm nay những chuyện anh làm đều là vì em!" Kha Dịch Thần thâm tình nhìn cô, khàn giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Nghe nói anh muốn kết hôn

Anh ta là thật lòng yêu cô sao?

Điểm này, Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ muốn phủ nhận.

"A Thần, anh đừng đè nặng em như thế, thật là khó chịu!" Cô làm nũng nói, vẻ mặt mềm mại đáng yêu, Kha Dịch Thần thật sự liền nghe theo buông cô ra, Hạ Nhất Nhiễm bị anh ta lôi kéo, ôm ấp ngồi ở trên chân, tay anh ta liền muốn lần mò vào vạt áo ngủ của cô, bị cô vội vã ngăn lại.

"A Thần, nếu anh thật sự yêu em, nên tôn trọng em, bây giờ em còn chưa quên được Đường Hạo Nam, không có khả năng lập tức tiếp nhận anh." Hạ Nhất Nhiễm nhìn hai mắt của anh ta, cực kỳ thành khẩn nói.

Kha Dịch Thần là tin lời của cô, nếu hiện tại cô lập tức nghe theo anh ta, đó mới thật sự là giả vờ.

"Em thật sự nguyện ý cho chúng ta một cơ hội?" Kha Dịch Thần mất lộ ra vui sướng, thật sự hỏi.

"Đương nhiên rồi, chỉ cần anh không ghét bỏ em và đưa nhỏ trong bụng, tại sao em không thể một lần nữa bắt đầu với anh? Em là thật sự hối hận gả cho Đường Hạo Nam... Năm đó quá ngây thơ rồi... Sớm biết như vậy, em liền chạy cùng với anh..." Hạ Nhất Nhiễm thì thầm nói, đôi mắt âm trầm, xem ra cực kỳ hối hận, đáng vẻ như lòng cực kỳ chua xót.

Kha Dịch Thần muốn nhất nghe chính là cô nói bản thân hối hận.

"Nhiễm Nhiễm, anh sẽ đem con của em xem như con ruột của mình, chỉ cần em an tâm cùng với anh! Còn có, Đường Hạo Nam, sớm hay muộn anh cũng sẽ làm cho anh ta thân bại danh liệt!" Kha Dịch Thần kiên định nói, Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi, tại sao anh ta lại hận Đường Hạo Nam như thế?

Phải muốn đem anh đẩy vào đường chết mới cam tâm...

Cho dù ly hôn, cô cũng không muốn trả thù Đường Hạo Nam cái gì, cũng không hy vọng anh gặp phải cái tai họa đại nạn gì.

Không còn liên quan gì nhau, cả quay về nước, quên đi chuyện trên bờ.

"A... Hì... A Thần, bụng em đau quá..." Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên đau bụng, nhú mảy, hai tay ôm bụng, Kha Dịch Thần nhú mảy.

"Em xảy ra chuyện gì?"

"Em đau bụng, có thể là đứa nhỏ có vấn đề gì hay không, A Thần, chỗ này có bác sĩ không? Mau giúp em gọi bác sĩ có được hay không? Em cầu xin anh, nếu đứa nhỏ này có việc gì, em cũng không muốn sống nữa!" Hạ Nhất Nhiễm ôm bụng, đau đớn, lo lắng nói.

Kha Dịch Thần cũng khẩn trương, vội vàng đặt cô nằm xuống, anh ta bước đi ra cửa, lúc này, Hạ Nhất Nhiễm lặng lẽ đứng dậy, cầm áo khoác, lập tức, cầm lấy bình hoa, hướng Kha Dịch Thần đang đi tới cửa lên lút đi theo.

Nháy mắt tiếp theo, Kha Dịch Thần lòng không hề phòng bị, bị bình hoa nện vào đầu, một trận choáng váng làm cho anh ta cả người anh ta lao đảo, Hạ Nhất Nhiễm dùng lực đẩy anh ta ra, lập tức, kéo mở cửa phòng bỏ chạy đi ra ngoài!

Biệt thự rất lớn, không có người hầu nào, cô đối với nơi này cũng rất quen thuộc, rất nhanh tìm được cửa lớn, quần chặt áo khoác, cô cầm đầu bỏ chạy.

Kha Dịch Thần cũng không phải là người tốt lành gì, cô là không có khả năng cùng anh ta bên nhau.

Trong bóng đêm, Hạ Nhất Nhiễm chạy chậm ở bên đường, trên chân cô lại vẫn mang dép lê, lúc bỏ chạy cực kỳ bất tiện. Đã chạy khỏi biệt thự được một đoạn, vừa chạy vừa tìm kiếm xe cảnh sát, nhớ rõ nơi này thường xuyên có xe cảnh sát tuần tra, hi vọng có thể tìm kiếm cảnh sát trợ giúp.

Trước mặt, có một chiếc xe đến, cô phòng bị dừng lại, chiếc xe kia thật sự dừng lại, dưới đèn đường, cô nhìn đến La Kỳ từ trên xe bước xuống.

"Hạ tiểu thư, mời lên xe, tôi là tới cứu cô." La Kỳ nhìn cô, cười nói.

Hạ Nhất Nhiệm do dự, La Kỳ lại nói: "Eason đã rời khỏi tôi, chẳng lẽ cô nghĩ rằng tôi còn có thể giúp anh ta? Tôi biết anh ta có ý đồ xấu với cô."

Cô đi theo La Kỳ lên xe, trên xe, La Kỳ sẵn sàng để cho lái xe đem điều hòa nhiệt độ chỉnh cao, bởi vì trên người cô ngoại trừ một cái áo gió cùng áo choàng tắm, phía dưới không mặc bất cứ quần áo gì. La Kỳ trả lại điện thoại cho cô, để cho cô gọi điện thoại cho người cô muốn muốn liên lạc, báo bình an.

Hạ Nhất Nhiệm lập tức gọi điện thoại cho Tô Tiểu Quả, bày tỏ cực kỳ nhanh sẽ trở về.

"La tổng, cảm ơn người." Cô cảm thấy được La Kỳ là thật tâm giúp cô, cực kì cảm kích, vừa mới bỏ trốn từ trong hồ lửa chạy ra ngoài, cũng không biết Kha Dịch Thần ra sao, tóm lại, một cú kia khẳng định đánh không chết anh ta!

Cô cũng là ra bi ai rồi, mới vừa thoát khỏi Đường Hạo Nam, lại rơi vào nanh vuốt ma quỷ của Kha Dịch Thần, may mà trốn tới rồi.

"Hạ tiểu thư, không cần khách khí với tôi, tôi biết Hạ tiểu thư không có cảm tình với Eason..." La Kỳ ngồi ở bên cạnh cô, nghiêng đầu, vẻ mặt vẫn khéo léo như cũ, tao nhã tươi cười.

Hạ Nhất Nhiệm biết rõ, La Kỳ cứu cô, kỳ thật cũng là vì chính bà ta, bà ta chắc chắn là thật lòng thích Kha Dịch Thần.

Cô gật đầu, "La tổng, tôi cũng không hiểu Kha Dịch Thần tại sao lại cố chấp như thế..."

"Hạ tiểu thư, trước kia tôi đã từng nhắc nhở qua với cô rồi, cách anh ta xa một chút, tôi thật sự là xuất phát từ lòng tốt. Eason người này, vì đạt được mục đích, không từ thủ đoạn, tôi cũng là đã được tự mình trải nghiệm qua. Tựa như lúc trước, anh ta mới vừa về nước, liền tính kế bộ phận quan hệ công chúng của Đường thị vậy... Thừa dịp lần đó Đường thị dao động, anh ta âm thầm thu mua không ít cổ phần công ty Đường thị."

La Kỳ nhẹ giọng nói, Hạ Nhất Nhiệm nghiêng đầu, vẻ mặt kinh ngạc.

"Người là nói, chuyện công nhân nhảy lầu, thật sự là anh ta bày ra?"

Hạ Nhất Nhiệm khó có thể tin, La Kỳ gật đầu, "Như vậy, còn chuyện Axit Sunfuric thì sao?!"

Cô nín thở, giống như còn có thể cảm nhận được cảm giác đau đớn thấu xương, đau rát như cắt da lóc thịt, đầu tê tâm phết liệt khi bị Axit Sunfuric ăn mòn thống khổ, quả thực làm cho người ta sống không bằng chết.

"Cũng là anh ta bày ra, mục tiêu là Đường tổng, ai ngờ cô giúp cậu ấy cản, trải qua lần đó, Eason cũng xác định, cô là yêu Đường tổng... Điểm ấy, để cho anh ta càng điên cuồng." La Kỳ bình tĩnh mà chắc chắn nói, cũng không biết làm mà thờ dài.

Sắc mặt Hạ Nhất Nhiệm tái mét, sau lưng đổ mồ hôi lạnh, ngu ngơ nhìn La Kỳ.

Không khỏi ôm chặt hai cánh tay, không nghĩ tới, Đường Hạo Nam nói, đều là thật sự, không nghĩ tới, Kha Dịch Thần đáng sợ như thế, cô cười khổ, "Lần trước cản một dao cho tôi, tôi còn cảm kích anh ta..."

"Lần đó, anh ta hẳn là xuất phát từ thật tình, anh sẽ gây khó dễ Đường thị vì Đường Hạo Nam, mà cô là chiến lợi phẩm của anh ta, anh ta sẽ không dễ dàng thương tổn đến cô." La Kỳ lại nói thêm, vẻ mặt bình tĩnh.

"Anh ta thật là đáng sợ... Vậy mà lại hội xui khiến công nhân Đường thị nhảy lầu, vậy mà lại cho người tạt Axit Sunfuric... Rốt cuộc là có bao nhiêu thâm thù đại hận?" Thân thể Hạ Nhất Nhiệm co rúm lại, khó hiểu nói, nghĩ đến Kha Dịch Thần cuối cùng trước mặt cô hỏi lại cô, anh ta là cái loại người này sao?

Cảm thấy được anh ta cực kỳ dối trá, chẳng qua cô cũng là rối loạn rồi, rốt cuộc những lời này của La Kỳ lại có bao nhiêu phần thật giả?

Mặc kệ là thật hay giả, kỳ thật cũng không quan trọng nữa, cô sẽ cách Dịch Thần rất xa, là được rồi.

...

La Kỳ đưa cô đến nhà Tô Tiểu Quả bên kia, Lục Ngộ Hàn cũng đang ở đây, anh là nhận được điện thoại của Tô Tiểu Quả nên vội vàng tới rồi.

"Cậu..." Nhìn thấy Lục Ngộ Hàn, cô khàn giọng kêu hô, "Con không sao..." Hốc mắt phỉm hồng, Lục Ngộ Hàn có cảm giác kích động muốn ôm cô vào trong ngực, hai ngày này anh bận rộn tìm kiếm tung tích của cô, tìm đến sắp điên rồi, lại sợ làm cô sợ, chỉ có thể cố nén.

"Vào nhà đi!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói, trời lạnh suốt thời gian dài như thế, cô lại vẫn để trần hai chân.

"Kha Dịch Thần rốt cuộc đem chị đi đâu vậy, đã làm gì chị?!" Tô Tiểu Quả là ở trong điện thoại biết Hạ Nhất Nhiệm bị Kha Dịch Thần bắt đi, nhìn quần áo trên người Hạ Nhất Nhiệm lúc này cô không bình tĩnh hỏi.

Đi theo vào nhà rồi.

Hạ Nhất Nhiệm lên lầu mặc quần áo, Tô Tiểu Quả đi theo.

Cô đem mọi chuyện đã trải qua trước sau đều đã nói với Tô Tiểu Quả, còn nói về La Kỳ.

"Không có khả năng! Kha Dịch Thần mới hẳn không làm những loại chuyện thiếu đạo đức này!" Tô Tiểu Quả phản ứng cực kỳ kịch liệt, Hạ Nhất Nhiễm chưa nói cái gì, chỉ nhắc nhở Tô Tiểu Quả, sau này cách Dịch Thần xa một chút.

Rốt cuộc có phải anh ta gây nên hay không, vậy thì không thể nào kiểm chứng rồi.

Cùng Lục Ngộ Hàn trò chuyện thật lâu, Tần Mục bên kia vẫn lại là cũng không đủ chứng cứ, tạm thời chỉ có thể trốn tránh bọn họ.

Cô nghĩ muốn rời khỏi nơi này, càng xa càng tốt, đi đến một nơi không ai nhận ra cô.

Ngày hôm sau, Lục Ngộ Hàn liền mang theo cô xuất phát, đến Tô Tiểu Quả cũng không biết điểm đến của bọn họ là ở đâu...

...

Sau ngày đó, Lục Ngộ Hàn không có tới tìm anh nữa, anh không biết Hạ Nhất Nhiễm đi đâu, với ai cùng một chỗ, không muốn biết.

Lúc đó, Đường Hạo Nam đứng ở bên cạnh cửa sổ sát đất trong văn phòng, theo thói nhìn một ô cửa sổ của văn phòng đối diện nào đó, chẳng qua, bóng dáng đi qua đi lại quen thuộc bên trong đã không còn nữa.

Hứa Thành đi vào, nhắc nhở anh đến giờ tham dự cuộc họp cổ đông.

Anh hoàn hồn, mặt không chút thay đổi, anh thành ra đáng vẻ này, để cho Hứa Thành giống như thấy được Đường Hạo Nam của nửa năm trước.

Lãnh huyết vô tình, băng lãnh như máy móc.

Cuộc họp cổ đông đã tiến hành được một nửa, Kha Dịch Thần đi vào, tuyên bố trên tay có 20% cổ phần công ty Đường thị, anh ta là cổ đông lớn của Đường thị.

Đường Hạo Nam không đuổi anh ta đi, tiếp tục họp, điểm này, để cho Kha Dịch Thần cực kỳ bất ngờ.

Mãi đến khi đại hội cổ đông kết thúc, mọi đi đã đi hết, phòng họp chỉ còn lại có hai người bọn họ.

"Biết cổ phần công ty của tôi ở đâu ra không?" Kha Dịch Thần bắt chéo hai chân, hút thuốc, nhìn Đường Hạo Nam đang ngồi ghé chủ tịch ở kia, gương giọng hời.

Đường Hạo Nam nhìn về phía anh ta, ánh mắt cực lạnh, không có mở miệng.

"Hạ Nhất Nhiễm cho tôi." Kha Dịch Thần đắc ý nói, phui phui khói bụi, như là một người thắng, hướng Đường Hạo Nam khoe khoang.

Đường Hạo Nam bày ra đáng vẻ không chút nào để ý, khóe miệng cong lên, "Chẳng lẽ cô ấy không nói cho anh biết, Đường thị hiện tại chẳng qua chỉ là cái xác không?"

Kha Dịch Thần nhíu mày, Đường Hạo Nam đứng lên, "Đường thị hiện tại chẳng qua chỉ là một cái công ty con, Kha Dịch Thần, anh hao hết tâm tư để được vào Hội Đồng Quản Trị Đường thị, mà lại không biết mình chính là vọt tre mức nước?" Anh đi tới bên cạnh Kha Dịch Thần, sâu xa châm chọc, khôi phục tự tin cùng phúc hắc trước đây.

Sau này Đường Hạo Nam, tiếp tục chuyên tâm sự nghiệp, hẳn không lại để cho bất luận kẻ nào đi vào lòng hay phân tán lực chú ý của mình nữa.

Lần này bị Kha Dịch Thần cùng Khương Dư Hằng sắp xếp vào bẫy, hoàn toàn là không cẩn thận.

Mẹ anh nói đúng, hồng nhan họa thủy.

Vì Hạ Nhất Nhiễm, thay lòng với Đồng Y Mộng, cùng Lục Ngộ Hàn gần như đối chọi quyết liệt, trả giá bằng cả trái tim, là không đáng giá.

"Tôi đương nhiên biết Đường thị không lớn bằng lúc trước, chính là muốn để cho anh hiểu rõ, rốt cuộc cô ấy yêu người nào!" Kha Dịch Thần nhìn Đường Hạo Nam, vô cùng tự tin nói, giống nói ra lời cay độc, khiến lòng anh ta cảm giác chiến thắng.

Anh ta biết, Đường Hạo Nam là yêu Hạ Nhất Nhiễm, biết như thế nào mới có thể đã kích đến anh!

"Chỉ là một người phụ nữ bị tôi chơi chán, cũng giống như bộ quần áo rách nát mà thôi, cô ấy yêu hay không yêu tôi cũng không quan trọng gì cả. Quan trọng là..., cô ấy đã bị tôi chơi đùa, mà anh, chỉ có thể nhặt lại đôi giày rách bị tôi chơi chán." Đường Hạo Nam không chút do dự nói, những lời như vậy, từng từng nói qua với Lục Ngộ Hàn.

Cô chỉ là một chiếc giày rách mà thôi.

Sắc mặt Kha Dịch Thần thay đổi, vẻ mặt thất bại.

...

Hai tháng sau...

Cuối cùng cũng vượt qua thời kỳ mang thai ban đầu khó khăn chưa ổn định, sau giữa trưa, Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở cửa sổ ngủ gật, Lục Ngô Hàn đi tới, choàng thảm lông lên cho cô.

Nhưng cho dù động tác của anh có mềm nhẹ thế nào, cũng có thể khiến cô giật mình tỉnh giấc.

"Cậu!" Hạ Nhất Nhiễm nhìn Lục Ngô Hàn ngồi chồm hổm ở bên cạnh mình, người đàn ông ấm áp thành thực, cô khàn giọng kêu hô, mỉm cười với anh.

"Ở cùng với ta con cũng không yên tâm sao? Hơi đừng nhẹ liên tỉnh." Lục Ngô Hàn ôn nhu hỏi, cô rốt cuộc là không có cảm giác an toàn đến thế nào.

Lời Lục Ngô Hàn nói, để cho cô không khỏi nghĩ đến Đường Hạo Nam, có chút chạnh lòng, đột nhiên ần ần lại thấy đau đớn.

Cũng chỉ có lúc ôm anh đi ngủ, mới có thể ngủ thật sự sâu, hẳn không giật mình.

Cô cúi đầu, nhìn bụng nhỏ của chính mình lại vẫn cực kỳ bằng phẳng, nghe nói, anh ấy sắp cùng Đồng Y Mộng kết hôn rồi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Con của Hạ Nhất Nhiễm vẫn còn!

Sâu trong sân nhỏ, lá trên thân cây ngô đồng đã rụng hết, trụi lụi, chỉ còn lủng lẳng vài quả tròn tròn màu nâu trên đó.

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu lên, hít sâu, không khí có phần yên tĩnh lạnh lạnh, làm mũi người ta chua cay khó nhịn. Lục Ngô Hàn ngồi xuống bên cạnh cô.

Hai tháng trước bọn họ đã tới trấn nhỏ ít người biết đến ở phía nam này, Lục Ngô Hàn sắp xếp cho cô ở trong căn nhà nhỏ ở đây, vách tường màu trắng, mái ngói màu xám xanh, bức tường rào cao cao vây quanh ngôi nhà...

Ru rú trong nhà không đi đâu, chỉ sợ Đồng Y Mộng, Cố Tử Vân tìm tới, biết cô không có sảy thai lại hại cô thêm lần nữa.

Kỳ thật, chung quanh đều có người của Lục Ngô Hàn đang âm thầm bảo hộ, có đôi khi, cô cảm thấy được mình giống như động vật quý hiếm vậy.

Lục Ngô Hàn cũng cực kỳ quan tâm chăm sóc cho cô, gần như mỗi ngày đều ở cùng cô. Cô đã từng hỏi qua công ty ở Sùng Xuyên của anh thì sao, anh nói, giao cho người có chuyên môn phụ trách, không cần anh quan tâm nhiều.

Có lần, Lục Ngô Hàn lại vẫn nói cho cô, trước kia bọn họ gặp nhau lần đầu tiên là ở rừng rậm, nói chuyện lần đó cô cứu anh. Lục Ngô Hàn nói, anh là vì báo ân, mới quan tâm chăm sóc cô như vậy. Hạ Nhất Nhiễm không ngu ngốc, mặt ngoài giả ngu, lòng là hiểu rõ mọi chuyện, Lục Ngô Hàn đối với cô ít nhiều lại vẫn là có chút tình yêu nam nữ.

Anh là không muốn để cho cô cảm thấy không cách báo đáp, mới nói là báo ân ỉ?

"Cậu, con gái luôn yếu ớt, nhưng khi trở thành mẹ rồi thì lại rất mạnh mẽ, con nghĩ đợi đến khi cục cưng trong bụng con sinh ra, con tự nhiên sẽ kiên định thôi. Hiện tại mỗi ngày lại vẫn cảnh giác lo lắng không yên, cho nên, ngủ không ngon." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng trả lời, khuôn mặt nhu hòa, tươi cười an tĩnh.

"Nhiễm Nhiễm, không cần lúc nào cũng phải lo lắng cảnh giác không yên như thế, sẽ không tốt cho con và đứa bé trong bụng! Ta sẽ mau chóng, để cho Tần Mục sa lưới, để cho Đồng Y Mộng hiện ra nguyên hình, chỉ có như vậy, con mới có thể giải trừ hậu họa!" Lục Ngô Hàn trầm giọng nói, trong giọng nói lộ ra quyết tuyệt.

"Làm sao mới có thể để cho cô ta hiện hình đây? Cô ta có thể thề thốt phủ nhận, tìm không thấy chứng cứ, vấn đề quan trọng hơn chính là, anh ấy vẫn tin tưởng Đồng Y Mộng như vậy..." Hạ Nhất Nhiễm cười khô.

"Dù sao cũng là người anh ấy yêu sâu đậm, cũng sẽ có khác biệt mà thôi." Cô nói tiếp.

"Nhiễm Nhiễm, ta vẫn cảm thấy, người Hạo Nam yêu là con, nó chính là quá kiêu ngạo mà thôi!" Lục Ngô Hàn thốt ra, có lẽ, cô biết điểm này, trong lòng sẽ dễ chịu một chút! Trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, người ngoài cuộc lúc nào cũng tinh táo, người trong cuộc lại u mê. Vài năm nay, anh là nhìn giữa bọn họ trải qua đủ loại chuyện thăng trầm.

Đường Hạo Nam trước vẫn giữ cô ở lại bên cạnh như vậy, cũng là xuất phát từ hận đi, loại hận ra, là bởi vì yêu mà sinh ra.

Lòng Hạ Nhất Nhiễm, bởi vì những lời của Lục Ngộ Hàn nói, rối loạn xoắn xuyết không yên, theo bản năng lắc đầu, "Cậu, người cũng đứng lại an ủi con, con đã sớm không để ý đến chuyện anh ấy có yêu con hay không rồi!" Cô phản ứng kịch liệt nói, kỳ thật, đáy lòng vẫn lại là để ý đi.

Có đôi khi vừa tỉnh ngủ, nghĩ đến đoạn thời gian kia, anh quan tâm chăm sóc, yêu thương cô như vậy, cảm giác như là giấc mơ, nhưng mà, lại quá thật tồn tại, đã từng xảy ra.

Đã từng, cô cũng hoài nghi qua, anh có phải tại lừa gạt cô hay không, nhưng anh dùng hành động chứng minh rồi, là thật lòng ở chung với cô.

Có đôi khi, cô thật sự không tin, một chút tình yêu anh giành cho cô đều không có, không tin, thực bị anh đùa bỡn một hồi.

Nhưng mà đã ly hôn, thực không cần thiết lại xoắn xuyết, lưu luyến rồi!

Cô cố nén nước mắt đang muốn tràn mi, nhớ lại những chuyện không tốt của anh, sự tàn nhẫn độc ác của anh, không muốn vì anh mà thương tâm rơi lệ.

"Nhiễm Nhiễm, ta là hi vọng con cùng Hạo Nam không nên có hiểu lầm gì, miễn cho tương lai hối hận!" Anh cũng hi vọng Hạ Nhất Nhiễm có thể triệt để quên mất Đường Hạo Nam, lần nữa bắt đầu, hoặc có thể cho anh một cơ hội. Nhưng mà, lại không muốn bọn họ cứ không hiểu rõ mọi chuyện mà mất đi nhau như thế, nhất là, con của hai người vẫn còn.

"Hiểu lầm cái gì, đùa nhỏ sao? Thôi, cứ như vậy đi, anh ấy cùng Đồng Y Mộng đều sắp kết hôn rồi..." Hạ Nhất Nhiễm chán nản nói, đứng lên, đi lên lầu rồi.

Cửa phòng ngủ khép lại, cô dựa lưng vào ván cửa, mím môi, nước mắt ẩm áp từ trong hốc mắt tuôn ra...

...

"Anh Hạo Nam! Em có đẹp không?"

Trong cửa hàng áo cưới, Đồng Y Mộng từ phòng thay đồ đi ra, phía sau đi theo hai nhân viên cửa hàng giúp cô ta cầm đuôi váy lớn thật dài, cả người cô ta mặc váy cưới trắng tinh, vẻ mặt vui sướng.

Đường Hạo Nam ngồi ở trong ghế sofa, theo bản năng cong khóe môi, "Đẹp!"

Anh giương giọng nói, đứng lên, đi đến trước mặt Đồng Y Mộng, trên dưới trước sau đánh giá cô ta.

"Bộ váy này là thiết kế lộ lưng đó, em cực kỳ thích, anh Hạo Nam, lưng của em có đẹp không?"

Lưng...

Ánh mắt người đàn ông rơi vào trên tấm lưng trắng nõn trơn bóng không chút tí vết của cô gái, trái tim phút chốc thất lại, trước mắt hiện lên chính là tấm lưng trắng nõn nhưng chẳng chịt vết xẹo xấu xí nhún nhúm lại kia.

Ở cửa bệnh viện, cái buổi chiều đến chết cũng khó quên kia...

Hiện tại đã biết được sự kiện lần đó là Kha Dịch Thần ở sau lưng ra lệnh, mà Hạ Nhất Nhiễm, có thể là cùng Kha Dịch Thần liên hợp diễn khổ nhục kế.

Rõ ràng anh vẫn còn nhớ rõ, lúc ấy người trong nhà đều đã tại hoài nghi Hạ Nhất Nhiễm là cố ý giúp anh cản Axit Sunfuric, khi đó, anh chết sống không tin!

Cũng là một lần kia, trái tim anh bị cô làm cho rung động, trái tim lạnh lùng băng giá của anh bị cô đã động, rồi sau đó, bắt đầu một đoạn tình yêu không thể vẫn hồi...

Hiện tại nhớ đến những cái này, quả thực là câu chuyện cười!

Xứng đáng, cô xứng đáng lưu lại vết xẹo xấu xí nhún nhúm thành một đoàn như vậy!

"Anh Hạo Nam, lưng của em, có phải cực kỳ xấu hay không?" Đồng Y Mộng nhìn Đường Hạo Nam trong gương đang thất thần, mắt mấp mí.

Đường Hạo Nam hoàn hồn, vội vàng lắc đầu, từ phía sau ôm lấy cô ta vào trong lòng, "Ai nói... Rất đẹp... Đẹp không tý vết..." Anh nhìn Đồng Y Mộng trong gương, cười nói, vẻ mặt ôn nhu, chẳng qua, cặp mắt kia, thực ra lại trống rỗng vô hồn.

Đường Hạo Nam nói muốn hút thuốc, đi ra khỏi cửa hàng áo cưới, bất tri bất giác, đi dọc theo đường phố đi về phía trước, đi qua vài con đường, đi đến chỗ rẽ, chính là cửa hàng đồ ngọt kia.

Ngã rẽ chuyện xưa.

Anh đi tới, vào trong cửa hàng.

Buổi chiều, cửa hàng đồ ngọt không có khách, kỳ thật, chỉ có buổi tối, nơi này làm ăn mới tốt.

Tô Tiểu Quả gặp Đường Hạo Nam đi vào, trong lòng giận dữ sợ, "Vị tiên sinh này, cửa hàng chúng tôi không chào đón anh, xin mời ra ngoài!"

Tại sao anh còn có mặt mũi tới đây?!

Tô Tiểu Quả nhìn Đường Hạo Nam, cực kỳ muốn bước tới đá anh mấy đá.

Mặt Đường Hạo Nam không chút cảm xúc, anh cũng không thèm quan tâm, ở trong tiệm đi lại, bị một tấm bưu thiếp trên vách tường, hấp dẫn ánh mắt của mình, anh đi tới.

Thư riêng, cầm mở ra xem.

【 kí gửi cho tương lai 】

Anh đại khái biết những bưu thiếp này là có ý nghĩ gì rồi.

"Đường Hạo Nam! Tôi lặp lại lần nữa, nơi này không chào đón anh!" Tô Tiểu Quả trừng mắt nhìn bóng lưng Đường Hạo Nam, lại một lần nữa nghiêng răng nghiêng lợi không khách khí nói.

"Mỗi một cửa hàng trên con phố này, đều thuộc sở hữu của công ty tôi..." mặt Đường Hạo Nam không đổi sắc, cũng không quay đầu, giọng nói.

Anh là đang uy hiếp cô!

Tô Tiểu Quả cảm tức, "Cạn bã!"

"Tôi muốn một ly cà phê đen, không thêm đường." Đường Hạo Nam nói xong, ngồi xuống ở một cái bàn bên cạnh, tầm mắt lại vẫn rơi vào tấm bưu thiếp trên tường kia.

Chỉ chốc lát sau, Tô Tiểu Quả bưng tới một tách cà phê nóng, cực kỳ không khách khí, mạnh mẽ đặt xuống.

Cà phê là mặn chát, vừa đắng vừa chát, giống hương vị nước mắt.

Tô Tiểu Quả kinh ngạc nhìn Đường Hạo Nam vẻ mặt bình tĩnh uống hết tách cà phê mà cô cố ý bỏ thêm muối kia, không phải cô không có lịch sự cơ bản, là thật sự chán ghét Đường Hạo Nam!

Người này căn bã ti tiện quá rồi, vậy mà vẫn còn cùng Đồng Y Mộng kết hôn!

Lại vẫn oanh động đến cả thành phố đều biết!

Vậy mà còn có tạp chí trắng trợn tuyên truyền anh cùng Đồng Y Mộng "Chuyện tình yêu cổ tích thời hiện đại" nữa chứ!

Giờ phút này cô rất muốn giúp Hạ Nhất Nhiễm chất vắn tên đàn ông căn bã này một chút, rốt cuộc coi Hạ Nhất Nhiễm là cái gì rồi hả?!

Đường Hạo Nam uống xong một ly coffee, đứng lên, đi đến quầy thu ngân, "Cà phê uống ngon không?"

"Không tệ." Đường Hạo Nam lấy ra bóp tiền, nhàn nhạt nói.

"Vậy Đường tiên sinh trở về mà có bị ngộ độc thức ăn cũng đừng tới tìm chúng tôi đây..." Tô Tiểu Quả châm chọc nói, nhận lấy tờ một trăm tệ của anh.

"Không cần thôi lại." Đường Hạo Nam nói xong liền đi.

Tô Tiểu Quả lại đem tiền lẻ cầm lấy, cô ngăn cản ở trước mặt anh, ngửa đầu, trừng mắt nhìn anh, "Cửa hàng của chúng tôi quy định, không ghi sổ nợ, cũng không thu một đồng tiền bo nào của khách!"

Đường Hạo Nam nhận tiền lẻ, nhướng mày.

"Ngu si! Căn bã! Tra nam tiện nữ, chúc các người bạch đầu giai lão, anh cưới Đồng Y Mộng rất tốt, tên đàn ông căn bã như anh không cần lại gây tai họa cho cô gái khác, đóa sen trắng Đồng Y Mộng kia cũng sẽ không lại đi lừa gạt người đàn ông khác rồi!" Tô Tiểu Quả lớn tiếng châm chọc, hoàn toàn không để ý đến hình tượng của chính mình, cô chính là thay Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy không đáng giá.

Hiện tại, cô không biết Hạ Nhất Nhiễm rốt cuộc ở đâu, chỉ là sẽ nhận được tin nhắn cô gửi đến.

Đường Hạo Nam xoay người, nhìn Tô Tiểu Quả tràn ngập địch ý với mình.

Cô là bạn tốt duy nhất thật sự của Hạ Nhất Nhiễm.

Cô là biết Hạ Nhất Nhiễm đi đâu đúng không?

Nhưng anh không muốn biết.

Cái gì cũng chưa nói, anh liền xoay người đi.

"Đường Hạo Nam! Anh đúng là kẻ mù!" Tô Tiểu Quả nhìn bóng lưng Đường Hạo Nam, không biết tại sao, rất muốn cho anh biết, gương mặt thật của Đồng Y Mộng kia, cũng rất muốn cho anh biết, Hạ Nhất Nhiễm đã từng yêu anh đến thế nào, mà anh là có mắt không trông ra sao!

Đường Hạo Nam còn không có đi tới cửa, di động của Tô Tiểu Quả đã vang lên, là âm báo tin nhắn thoại mới, cô vội vã mở ra.

"Tiểu Quả, chị gần đây rất tốt, đừng lo lắng, nhớ em!"

Âm thanh quen thuộc đã lâu chưa được nghe thấy kia, rõ ràng truyền vào lỗ tai anh, Đường Hạo Nam nắm chặt hai đấm, cắn răng thật chặt.

Người phụ nữ đáng giận, vô tình, lãnh huyết!

Hận, giống một cây dao, lại ở trong lòng anh đâm sâu thêm!

Hận cô vô tình cùng rời đi dứt khoát như vậy!

Hận cô lừa gạt mình!

Cô sống tốt, cô đương nhiên sống rất tốt!

Nhiều đàn ông vây quanh theo đuổi cô như vậy, sao có thể không tốt?!

Trở lại cửa hàng áo cưới, cùng Đồng Y Mộng đi lấy nhẫn kim cương, ba tháng trước đã đặt.

Quản lý lên rút đem nhẫn kim cương lúc trước anh đã đặt làm đưa cho anh, Đường Hạo Nam nhìn cũng không nhìn, lên rút nhét vào trong túi áo.

Buổi tối, anh không về nhà chính, kêu lái xe đưa Đồng Y Mộng đi trở về, chính mình lại đi căn hộ.

Âm nhạc mở lên, phát lên tất cả những ca khúc tình yêu nhằm chán mà cô đã từng chọn lựa, một mình anh đứng ở trong căn phòng trống vắng, tiếng nhạc mở thật lớn...

Từ trong túi áo lấy ra hộp nhung màu xanh ngọc kia, từ từ mở ra, một chiếc nhẫn kim cương tinh xảo tao nhã, an tĩnh nằm ở bên trong.

Anh yêu em, rất yêu em

Thực xin lỗi, cảm ơn

Cầm chiếc nhẫn trong tay

Anh hận em, thật hận em

Thực xin lỗi, cảm ơn

Cười nhạo anh có bao nhiêu thâm hại

Sự thiện lương của em, sự ngang ngược của anh

Đứa trẻ của chúng ta, sẽ trông như thế nào nhỉ

Đôi khi anh nghĩ về tương lai tương đẹp đó

Lông mi dày như bé gái, mắt một mí như bé trai

Tương lai tốt đẹp đã từng gần trong gang tấc

Giờ đã trở nên quá xa vời

...

Giọng ca nam đầy từ tính lên tiếng hát vang, giống như đang châm chọc nhẫn kim cương cầm trong tay anh.

Anh tự giễu nở nụ cười, đi nhanh ra khỏi phòng ngủ, từ trong tủ bảo hiểm lấy ra giấy chứng nhận kết hôn, từ trong ngăn tủ lấy ra bộ váy cưới kia, ném ở trên giường, từ trong túi áo lấy ra cái bật lửa, đem nhẫn kim cương cũng ném qua đó.

Ánh mắt người đàn ông trở nên tàn nhẫn trừng mắt nhìn chiếc váy cưới trắng chói mắt kia, chứng nhận kết hôn đỏ chói mắt, "Lạch cạch" một tiếng, cái bật lửa thoát ra ngọn lửa màu xanh.

Chỉ cần một trận lửa, có thể thiêu hủy toàn bộ những thứ chứng minh sự ngu xuẩn của anh!

Anh là thật sự ngu xuẩn!

Bật lửa cháy rất lâu, nhiệt độ nóng bỏng, làm phỏng ngón tay anh, anh mới hoàn hồn, nhìn một đồng truyện cười kia, lòng, vô cảm đến không còn chút tri giác...

Chung quy là không thiêu hủy kia toàn bộ, có lẽ giữ lại có thể thời khắc nhắc nhở anh, anh đã từng ngu xuẩn thế nào.

.....

Hạ Nhất Nhiễm nửa đêm bị ác mộng làm giật mình tỉnh dậy, miệng khô lưỡi hanh, tay theo bản năng vuốt ve xuống dưới mông là khô ráo, cô mới an tâm.

Ngồi ở trên giường, cô ôm đầu, vậy mà lại mơ thấy anh nắm chặt cổ cô hung tợn chất vấn, tại sao muốn cùng Kha Dịch Thần liên hợp lại hại anh, đáng vẻ như sắp giết cô đó, thật sự quá dọa người, rồi sau đó dưới người cô bắt đầu chảy máu...

Kha Dịch Thần...

Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi, Đường Hạo Nam có phải đối với cô còn có hiểu lầm những chuyện gì khác nữa hay không?

Nghe Lục Ngộ Hàn nói, Kha Dịch Thần cùng Khương Dư Hằng hiện tại là hợp tác mở công ty, Kha Dịch Thần lại vẫn thành cổ đông của Đường thị.

Bị ác mộng làm tỉnh còn có Đồng Y Mộng, cô ta mới vừa tỉnh lại, mobile phone vừa lúc vang lên, hoảng sợ.

"Mộng mộng, là mẹ...!"

"Nửa đêm bà gọi điện thoại làm gì?! Nghĩ muốn hù chết tôi à?!"

"Mộng Mộng! Con của Hạ Nhất Nhiễm vẫn còn! Mẹ mới vừa đạt được tin tức!" Cố Tú Vân ở trong điện thoại nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Bà nói cái gì?!" Đồng Y Mộng thét chói tai, lúc này, có bóng dáng từ cửa sổ phòng cô ta lướt qua, cô ta sợ tới mức ôm chặt thân thể, một cử động nhỏ cũng không dám, che miệng.

Còn ai thức ko nhĩ???

Không thức cũng không sao, chúc mọi người ngủ ngon ^^

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Thì ra còn có nhiều hiểu lầm như vậy

Đồng Y Mộng không biết người vừa mới đi ngang qua cửa sổ là ai, vừa nãy cô ta nói lớn tiếng như vậy, có bị người bên ngoài nghe được hay không. Cô ta vẫn đều luôn giả vờ đáng thương, sợ bị bất kỳ người nào ở Đường gia phát hiện ra bộ mặt thật của chính mình.

Bóng dáng kia không thấy nữa, trong điện thoại, Cố Tú Vân còn đang nói không ngừng.

"Mộng Mộng, chắc chắn một trăm phần trăm, con của Hạ Nhất Nhiễm quả thật không bị sảy mất, là cô ta cố ý tung tin giả che mắt chúng ta!" Cố Tú Vân trầm đĩnh tiết thiết nói.

Đồng Y Mộng cuối cùng cũng lấy lại tinh thần, thở hỗn hển, vỗ ngực, "Vậy phải làm sao đây?! Nếu để cho Đường Hạo Nam biết, đứa bé kia vẫn còn, tôi, tôi liền xong rồi! Anh ấy đã sớm yêu Hạ Nhất Nhiễm, tôi phải làm sao đây?!"

Sau đầu truyền đến một cảm giác đau đớn khó nhịn, Đồng Y Mộng nắm chặt di động, thấp giọng nói.

Thật sự rất sợ ở trước mặt Đường Hạo Nam lộ ra mọi chuyện, rất sợ anh cùng Hạ Nhất Nhiễm một lần nữa cùng một chỗ, cho nên, con của Hạ Nhất Nhiễm nhất định phải chết!

"Hạ Nhất Nhiễm hiện tại ở đâu? Các người tìm hai tháng vẫn còn không có tin tức sao?! Làm việc kiểu gì vậy?!" Đồng Y Mộng khôi phục bình tĩnh, ngữ

khí trở nên không tốt rất nhiều, nói chuyện với Cố Tú Vân như là sai bảo người hầu.

Cố Tú Vân cũng cảm giác được tính tình Đồng Y Mộng là có thay đổi, không giống như trước vẫn luôn nghe lời.

Hiện tại, đều đã là bọn họ nghe theo cô ta.

"Mộng Mộng, con đừng có gấp, con cũng biết Lục Ngộ Hàn lợi hại. Cậu ta muốn giấu một người, chúng ta làm sao tìm ra được, thật sự không có cách nào tìm ra." Cố Tú Vân vội vàng trấn an cô ta, Lục Ngộ Hàn quả thật lợi hại, đem Hạ Nhất Nhiễm biến thành đá chìm đáy biển, một chút tin tức đều không có.

Bọn họ cũng vẫn theo dõi người bạn tốt duy nhất Tô Tiểu Quả, nhưng mà vẫn không bắt luận tin tức gì.

Thế giới to lớn, giấu đi một người, quá dễ dàng.

"Không được! Cho dù các người lên trời xuống biển, cũng cần phải bắt cô ta xuất hiện! Tôi không muốn phải nhìn thấy Hạ Nhất Nhiễm đem đứa nhỏ trong bụng sinh ra!" Đồng Y Mộng nghiêng răng nghiêng lợi nói, trong lòng phần hận không thôi, đứa bé kia, vậy mà không bị sảy mất, là ngày đó cô ta dùng sức không đủ lớn sao?!

Cô ta nói xong câu này, lập tức liền cúp điện thoại.

Cô ta mở đèn bàn, lặng lẽ xuống giường, đêm khuya mọi âm thanh đều yên tĩnh tịch mịch, Đồng Y Mộng giống như một oan hồn, đi xuyên qua lối đi nhỏ trên lầu ba của biệt thự.

"Ừm..." Tại góc rẽ, cô ta đột nhiên bị người từ phía sau bịt miệng, thân thể gầy yếu bị kéo đến góc rẽ, là hương vị của đàn ông, Đồng Y Mộng không quá sợ hãi. Trong suy nghĩ của cô ta, chỉ cần không phải người của Lục Uyển Thu là tốt rồi.

Bàn tay của người đàn ông này vuốt ve bộ ngực của cô ta, hung hăng nhào nặng một phen, cảm giác này, để cho Đồng Y Mộng cảm giác rất quen thuộc, thân thể run rẩy.

Bàn tay của người đàn ông rời khỏi miệng cô ta, Đồng Y Mộng không có kêu lên, bàn tay của người đàn ông này mới hoàn toàn buông ra.

"Anh..."

"Đừng nói nói, vật nhỏ, là anh..." Giọng người đàn ông chứa đầy tà mị vang lên ở bên tai, thân thể Đồng Y Mộng run rẩy, tim đập rộn lên.

Đường Hạo Thăng...

Tại sao hắn lại trở về rồi...

Từ lúc tỉnh lại đến giờ, lại vẫn chưa thấy qua hắn, nghe nói hai tháng trước bị Đường Hạo Nam phái đi Nam Phi phụ trách hạng mục cung cấp đá quý rồi.

Bàn tay của người đàn ông ở trên ngực phải của cô ta làm càn xoa bóp, hai chân Đồng Y Mộng như nhũn ra, một cảm giác khô nóng dâng lên, thân thể cô ta bắt đầu có phản ứng.

"Vừa này... Cũng là anh sao?" Đồng Y Mộng thở hổn hển, người đàn ông ở bên tai cô ta thổi hơi, toàn thân cô ta run rẩy, miệng không tự giác phát ra âm thanh ngậm nga trầm thấp.

"Là anh... Vật nhỏ, bên dưới của em vẫn lại là hư hỏng như vậy nha... Cũng không biết anh trai của anh tại sao không phát hiện..." Đường Hạo Thăng ở bên tai cô ta cười nói, hoạt động bước chân, đem cô ta kéo vào trong phòng.

"Anh nói nhỏ chút, đừng để cho mọi người phát hiện!" Đồng Y Mộng thấp giọng nói, cắn chặt hàm răng, một thoáng chốc, đã bị Đường Hạo Thăng kéo vào phòng của chính mình, người đàn ông đẩy ngã cô ta xuống giường, bắt đầu giờ trò...

Sau khi một phen mây mưa, thể lực Đồng Y Mộng thiếu chút nữa chống đỡ không nổi choáng quáng ngất lịm, mềm nhũn dựa vào trong lòng Đường Hạo Thăng, "Anh thật sự, sẽ không bán đứng người ta sao?"

Tóc giả trên đầu Đồng Y Mộng đều đã rớt, một đầu tóc ngắn, mất đi mỹ cảm, Đường Hạo Thăng không nhìn cô ta, hút thuốc, "Đương nhiên, Đường Hạo Nam căn bản là không phải con cháu Đường gia, hừ, chỉ có anh, mới đúng là người của Đường gia! Mấy năm nay, anh chịu đựng bọn họ còn chưa đủ nhiều sao?"

Đồng Y Mộng trước liền biết chuyện này từ chỗ Cố Tú Vân, hiện tại nghe Đường Hạo Thăng nói như thế, cũng an tâm rồi.

"Sau này, anh phải giúp người ta..." Đồng Y Mộng làm nũng nói, bàn tay ở trên ngực người đàn ông nhẹ nhàng mà chuyển động vuốt ve.

...

Hứa Thành nhận được một cuộc gọi xa lạ, thực ra là Hạ Nhất Nhiễm gọi tới, cô rời đi đã hơn hai tháng.

"Boss đi công tác ở Bắc Kinh rồi!"

Nghe Hứa Thành nói, Hạ Nhất Nhiệm kiên định đôi chút, cô liên hệ Hứa Thành, lo lắng bị Đường Hạo Nam biết, hiện tại, anh không có ở công ty, cũng sẽ không sợ rồi.

Kỳ thật, anh biết thì đã thế nào, không có khả năng sẽ tìm đến cô nữa.

"Hứa Thành, là như vậy, trước tôi đem nhà cũ mẹ tôi để lại bán cho Khương Dư Hằng, căn nhà cũ này là lúc trước Đường Hạo Nam giúp tôi mua được, hiện tại, tôi muốn đem khoản tiền này trả lại cho anh ấy. Trước bởi vì các loại nguyên nhân, vẫn chậm trễ rồi." Hạ Nhất Nhiệm ở trong điện thoại bình tĩnh nói, khoảng thời gian trước bởi vì đủ loại chuyện xảy ra, đem chuyện này thiếu chút nữa đã quên, hiện tại, khoản tiền kia còn đang ở trong thẻ của cô, cô muốn trả lại cho Đường Hạo Nam, thủ chuyển khoản sang sổ cho anh, vẫn chuyển không đi vào.

Đành phải liên hệ Hứa Thành rồi.

"Bán cho Khương Dư Hằng? Chẳng lẽ không phải người đưa cho anh ta?" Hứa Thành hỏi lại, trong giọng nói lộ ra vẻ châm chọc, bây giờ, Đường Hạo Nam đúng là bị cô hại khổ rồi.

"Đường Hạo Nam tiêu tiền giúp tôi mua được nhà cửa, sao tôi có khả năng tặng cho người khác? Hứa Thành, nếu không anh đem sổ tài khoản của anh gửi cho tôi, tôi chuyển cho anh, anh giúp tôi chuyển cho anh ấy. Tôi không muốn cùng anh ấy lại có chút liên quan gì nữa!" Hạ Nhất Nhiệm trầm giọng nói, hơi giận buồn bực.

"Nhưng mà Đường tổng vẫn cho rằng là người cùng Khương Dư Hằng một mực âm thầm cấu kết, liên hợp Kha Dịch Thần lừa gạt ngài ấy! Hạ tổng, hiện tại người muốn trả lại khoản tiền này, rốt cuộc tính toán chuyện gì?!" Thân là trợ lý Đường Hạo Nam, công việc của công ty đã bận muốn chết, vẫn còn giúp bọn họ giải quyết việc việc tư, Hứa Thành cũng cực kỳ đau đầu.

Mà lời Hứa Thành nói, làm Hạ Nhất Nhiệm ngậm ngẫn cả người.

Ý của anh ta là, Đường Hạo Nam cho rằng cô cấu kết cùng Kha Dịch Thần, Khương Dư Hằng?

Ngược lại cười khổ, "Thì ra anh ấy là nghĩ về tôi như vậy... Vẫn cảm thấy tôi lừa gạt anh ấy, cho nên, một mực theo chơi đùa với tôi?" Cô thì thầm nói, trong lòng vừa chua vừa đắng.

"Không có! Đường tổng lúc ở nước Mỹ, mới biết được người cùng Khương Dư Hằng là anh em, mới cho rằng người cùng Kha Dịch Thần đang cấu kết với nhau, trước là hoài nghi qua, nhưng mà, ngài ấy đã từng nhiều lần cảnh cáo tôi, không cần hoài nghi người!" Hứa Thành ảo não nói ra những thứ này.

Có lẽ, giữa hai bọn họ người thật sự tồn tại hiểu lầm gì đi?

Hạ Nhất Nhiệm lần này có phản bưng tình hiểu ra mọi chuyện.

Biết Đường Hạo Nam từ Mỹ trở về liền giống như hoàn toàn thay đổi thành một người khác rồi...

Nước mắt lăn dài chảy xuống.

"Tôi không có cấu kết cùng Khương Dư Hằng, sau khi cha tôi qua đời, tôi mới biết được Khương Dư Hằng là anh trai cùng mẹ khác cha, nhà cũ là bán cho anh trai, tôi chỉ nghĩ muốn trả tiền cho anh ấy. Tôi không có cùng Kha Dịch Thần cấu kết, sau khi ly hôn, bị Kha Dịch Thần mang đi, anh ta ép tôi ký giấy đồng ý chuyển nhượng cổ phần... Hứa Thành, nói đến cùng, ở trong lòng anh ấy, tôi chính là xấu xa ác độc như vậy, không phải sao?"

"Vừa có mâu thuẫn, luôn hoài nghi tôi..." Hạ Nhất Nhiệm thì thầm nói, yết hầu nghẹn đắng.

Hứa Thành cũng sững sốt, Hạ Nhất Nhiệm nói những thứ này, không giống như là giả.

"Mà tại sao người lại tàn nhẫn mà đem con của các người phá bỏ rồi hả?! Người có biết boss để ý đến đứa nhỏ này bao nhiêu không?! Tôi cũng không nguyện tin tưởng người sẽ nhân tâm như vậy, mãi đến khi tôi nhìn thấy ghi chép bệnh án của bệnh viện!" Hứa Thành kích động nói, trách cứ cô.

Hồ sơ bệnh án của bệnh viện chẳng lẽ không phải ghi là bị sảy thai sao?

"Hứa Thành... Tôi cần bản..." Hạ Nhất Nhiệm thiếu chút nữa nói ra sự thật, nhìn đến Lục Ngộ Hàn đi đến, vội vàng dừng lại, thiếu chút nữa cô đã đem bí mật này nói cho người khác biết, nặc kệ như thế nào, vẫn lại là không muốn nói cho Hứa Thành mới tốt.

"Hứa Thành, có chút lời nói, vẫn nên là để tôi tự mình nói với anh ấy đi." Hạ Nhất Nhiệm nói xong, lập tức cúp điện thoại, lấy sim điện thoại di động ra, vứt hết.

Cô đem việc này nói cho Lục Ngộ Hàn, Lục Ngộ Hàn cũng không nghĩ tới hồ sơ bệnh án của bệnh viện vậy mà lại bị người động tay động chân, có thể chắc chắn, nhất định là Cố Tú Văn làm.

"Hỏi hạn cùng nó ly hôn sao?" Lục Ngộ Hàn rót ly nước cho cô, nhẹ giọng hỏi.

Hạ Nhất Nhiệm lắc đầu, nhàn nhạt mỉm cười, "Cũng không có, chỉ là cảm thấy được giữa tụi con vậy mà mang theo nhiều hiểu lầm như vậy, rất thất

vọng. Thật giống như một đoàn bông nhút ở trong ngực, rất khó chịu, rất muốn bắt nó ném đi!" Cô cười nói, hai tay nắm chặt cốc nước, sười ầm bàn tay đang lạnh buốt.

"Nói đến cùng là anh ấy không đủ tin tưởng con, mà còn vốn là muốn ly hôn, chính là được lợi cho những người xấu này..."

Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói, nhớ lại Đường Hạo Nam trước mặt truyền thông nói những lời này, rốt cuộc là nói nhảm, hay lại vẫn là lời nói thật tâm đây?

Bỗng nhiên quay đầu, cô phát hiện, thì ra đến chính bản thân cô cũng là không đủ tin tưởng anh, rốt cuộc là không yêu đậm sâu hay vẫn lại là, yêu đến không đủ tin tưởng rồi?

Vẫn giống như bước trên băng mỏng, hiện tại đã ly hôn, cũng không phải tiếp tục xoắn xuýt, còn về đứa nhỏ này...

Cảm thấy có phần tiếc nuối, dù sao, anh cũng là cha của đứa nhỏ, có quyền lợi được biết sự tồn tại của nó...

Lục Ngộ Hàn không khuyên cô cái gì, để cho chính cô tự quyết định, anh chỉ phụ trách bảo hộ an toàn của cô.

...

Đêm đông rét lạnh, cô cuộn mình ở trong chăn, di động nắm trong tay, bấm rồi lại xóa, xóa lại bấm, bấm cái dây số cô nhớ mãi không quên kia.

Đến cùng cũng không có dũng khí ấn nút gọi đi.

Mạnh mẽ hạ quyết tâm, cuối cùng ấn nút gọi, rồi sau đó, nín thở chờ đợi.

"Alo, Đường tổng đang đang tắm..." Giọng nữ xa lạ, giống một chậu nước đá, hắt vào người làm cô tỉnh táo, cái lạnh thấu xương rét lạnh lạnh triệt thể xác và tinh thần!

"Alo?"

Trái tim Hạ Nhất Nhiễm như chết đi lần nữa, cúp điện thoại, khoe miệng nhếch lên, cười nhạo mình khờ dại.

Vậy mà còn muốn giải thích rõ một chút hiểu lầm, không muốn anh bị Đồng Y Mộng bọn họ lừa gạt... ~

Lại không biết, người ta hiện tại đang ở sung sướng vui vẻ ở bên ngoài.

Tim, co rút đau đớn, cô cuộn thân thể, ôm chặt túi chườm nóng trong lòng.

"Người nào cho cô vào?! Cút!" Đường Hạo Nam từ phòng tắm đi ra, nhìn đến một người phụ nữ xa lạ, động tác thô lỗ túm tóc người phụ nữ kia, ném cô ta ra ngoài cửa.

Nhất định lại là Hạ Cận Nghiêu!

Bọn họ biết anh ly hôn, thiếu phụ nữ cho nên, mới bảo những người phụ nữ phong trần này đến!

Anh ở bên giường ngồi xuống, cảm lấy di động, nhìn đến một dây số xa lạ gọi đến, còn bị nhận nghe, tim, chùng xuống.

Lập tức gọi lại, điện thoại thông, nhưng mà còn không có người tiếp nghe, một tiếng một tiếng vang lên, âm thanh kia để cho tim của anh, không hiểu sao rung rẩy...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Gặp được bọn họ

Hạ Nhất Nhiễm nhìn màn hình điện thoại di động đang sáng lên, nhìn cái dây số di động quen thuộc của anh, trái tim căng thẳng lên rồi lại hạ xuống, co rút đau đớn. Anh là người làm ăn, bình thường đều sẽ không bỏ qua bất kỳ cuộc điện thoại nào, lúc này gọi lại, tưởng là khách hàng đi?

Cô liền ngơ ngác nhìn màn hình, không có bất kỳ động tác gì.

Đối phương không có nghe máy, Đường Hạo Nam nhíu mày, lòng ần ần run rẩy.

Ma xui quỷ khiến gọi lại lần nữa, nhưng lần này, đối phương đã tắt điện thoại.

Tất máy, cái này càng không thích hợp rồi!

"Hạ Nhất Nhiễm, là em sao?!" Anh dựa người vào đầu giường, tự đặt câu hỏi trong lòng, trái tim thất lại, vậy mà còn có chút cảm giác.

Hơn hai tháng đi qua, anh cho rằng đã không hề có cảm giác với cô nữa rồi..

Nếu là cô, lại gọi điện thoại tới làm gì chứ?!

Gặp ác mộng sao? Mơ thấy đứa bé bị cô nhấn tâm xóa bỏ kia sao? Có phải máu chảy đầm đìa, huyết nhục mơ hồ hay không?

Dù sao, gần đây anh vẫn thường mơ thấy.

Sau khi tỉnh lại, càng thêm cảm hận cô.

Nếu cô đang ở bên cạnh mình, anh khẳng định sẽ không chế không nổi tay giết chết cô, cho nên, vẫn không đi hỏi thăm tin tức của cô, vẫn không đi tìm cô.

Đến cùng, anh vẫn lại là không đành lòng thực giết chết cô rồi..

Người đàn ông dựa người vào đầu giường, hút thuốc, nuốt mây nhả khói, ánh mắt trống rỗng, giống một kẻ không hồn, chỉ còn lại có một khối thể xác.

Đêm đông lạnh lẽo, giờ phút này, cô đang ở trong vòng tay người nào đi vào giấc ngủ?

Nghĩ vậy, trong lòng lại ghen tị đến phát điên!

Hạ Nhất Nhiễm đang cuộn mình lại trong ổ chăn lạnh lẽo, ôm chặt túi chườm nóng thứ duy nhất có thể lấy sưởi ấm, từ từ nhắm hai mắt, trong đầu tất cả đều là khuôn mặt của anh.

"Tại sao không tin tưởng em? Trước kia không phải đã nói, tin tưởng em sao? Đường Hạo Nam, anh là người mù sao?!" Nước mắt Hạ Nhất Nhiễm trào ra, thấp giọng nói, tim đang nhỏ máu.

Ấn ấn cảm thấy được, anh ở trước mặt truyền thông nói những lời này, đều đã là vì tức giận, mà những lời anh nói đùa bỡn cô, chỉ là xuất phát từ trả thù, trên thực tế, là vì hiểu lầm cô mà thôi.

Nếu là như thế, anh còn không biết bộ mặt thật của Đồng Y Mộng đi..

Nếu cô nói cho anh tình hình thực tế, rốt cuộc anh có thể tin tưởng hay không?

Cô không nắm chắc, bởi vì anh cho tới bây giờ đều là không tin tưởng cô như vậy!

...

Không có đi điều tra cái dây số kia thuộc về ai, cho dù có điều tra được, cô cũng không có khả năng thật sự ở đó. Đường Hạo Nam không nghĩ muốn lại động tâm với cô thêm lần nữa, mấy ngày này, một mực bận rộn ở Bắc Kinh, buổi tối sẽ trở về tòa Tứ Hợp Viện kia, ngủ ở trên chiếc giường lần đầu tiên sau khi kết hôn bọn họ hoan ái với nhau.

Lúc ngày cưới với Đồng Y Mộng càng ngày càng gần, anh càng ngày càng không nghĩ muốn trở về Sùng Xuyên.

Chưa từng tính toán muốn kết hôn Đồng Y Mộng, trước kia chỉ là lừa gạt, hiện tại, hôn lễ sắp đến gần..

Đường Hạo Nam vẫn lại là về tới Sùng Xuyên.

Vừa đến công ty, đã Hứa Thành vào văn phòng của anh, đem chuyện Hạ Nhất Nhiễm gọi điện thoại đến nói toàn bộ cho anh biết rồi.

"Tiền bán nhà cũ?" Đường Hạo Nam hừ lạnh, đều đã ly hôn, cô còn muốn chơi trò dối trá này để làm gì?

"Thái độ của Hạ tổng ở trong điện thoại thành khẩn, không giống như là giả vờ, cô ấy đã nhiều lần chuyển trả tiền vào tài khoản của ngài, đều chuyển không được! Boss, tôi nghĩ người đối với cô ấy có phải thật sự còn có hiểu lầm gì không?" Hứa Thành bình tĩnh hỏi, ý cười nơi khóe miệng Đường Hạo Nam càng sâu rồi.

"Hứa Thành, đừng nói với tôi những chuyện liên quan đến cô ấy nữa! Sau này cô ấy sống hay chết, cùng tôi không có chút quan hệ!" Anh nhấn tâm nói, gần như là nghiền răng nghiền lợi.

Thật sự không quan hệ sao?

Hứa Thành nhìn dáng vẻ giận dữ của Đường Hạo Nam, không dám lăm miệng.

Đành phải ra ngoài.

"Hứa Thành! Hiện tại cô ấy ở đâu, ở cùng với ai..." Khi Hứa Thành đang muốn mở cửa đi ra khỏi văn phòng, giọng Đường Hạo Nam từ phía sau truyền đến.

"Đường tổng, tôi không có điều tra, hẳn là đi cùng Lục Ngô Hàn." Hứa Thành cung kính trả lời.

...

Mới vừa bước vào nhà cũ, Đồng Y Mộng từ trên lầu đi xuống, nhào vào trong lòng anh.

Khóe miệng Đường Hạo Nam cong lên nở một nụ cười không mang theo chút cảm xúc, cúi đầu nhìn cô ta, Đồng Y Mộng tươi cười ngọt ngào, kiễng hai chân, thẹn thùng ở trên môi anh hôn một cái.

Anh cũng cười, cánh tay rắn chắc ôm eo cô ta, lên lầu.

Tại góc rẽ, gặp được Đường Hạo Thăng, về mặt Đồng Y Mộng tự nhiên, Đường Hạo Nam nhưng lại gật gật đầu với anh ta.

"Anh Hạo Nam, kỳ thật, anh không cần miễn cưỡng chính mình."

Bên ngoài tuyết đang rơi, Đồng Y Mộng từ phía sau ôm lấy Đường Hạo Nam, mặt dán ở trên lưng anh, nhẹ giọng nói.

Đường Hạo Nam nhú mày, có phần không rõ ý của Đồng Y Mộng.

"Em nhìn ra được, trong lòng anh là có cô ấy, anh Hạo Nam, tương lai sớm hay muộn em sẽ trở thành kẻ ngốc, em không muốn chậm trễ anh, thật sự... Em biết, anh đã không thích em, mặc kệ cô ấy đối với anh ra sao, anh đều đã yêu cô ấy rồi..." Đồng Y Mộng ôm chặt eo Đường Hạo Nam, nói khẽ.

"Mộng Mộng! Anh không thích cô ấy! Anh hận cô ấy!" Đường Hạo Nam kích động lớn tiếng phản bác, tầm mắt rơi bên ngoài cửa sổ, quả đấm nắm chặt.

Hận, vẫn như cũ, căm hận người con gái kia.

Khóe miệng Đồng Y Mộng cong lên chứa ý cười ác độc, Đường Hạo Nam đưa lưng về phía cô ta, căn bản nhìn không tới.

Hận sâu đậm, yêu liền sâu đậm, Đồng Y Mộng cô cũng không phải kẻ ngốc.

Chỉ có anh cùng Hạ Nhất Nhiễm, là một đôi ngốc nghếch, bị tình yêu làm choáng váng đầu óc đến phát ngốc!

"Anh Hạo Nam... Anh không cần nói dối, không sao đâu, em có thể chấp nhận cái sự thật này, em là một cô gái đã không có tương lai, em không nên làm phiền hà đến anh. Em không muốn gả cho anh, thật sự... Yêu một người, nên là học cách buông tay, em không muốn cột lấy anh ở bên người, nhìn anh đau khổ."

Đồng Y Mộng đi tới phía trước anh, ngửa đầu nhìn anh, thành khẩn nói.

Đường Hạo Nam lần này càng kinh ngạc, không nghĩ tới Đồng Y Mộng sẽ buông tay.

Mà anh lại có chút động dung, có cảm động, có áy náy.

"Mộng Mộng..."

"Anh Hạo Nam, anh không cần lại nói những lời dễ nghe với em, thật sự em không muốn lại liên lụy đến anh nữa rồi. Liên tính anh quên cô ấy, cuộc đời lại vẫn rất dài, anh vẫn có khả năng lại yêu một cô gái khỏe mạnh khác, còn phải vì Đường gia nói dối tông đường, mà em..." Đồng Y Mộng biểu hiện sẵn sàng như vậy, vĩ đại vì anh như vậy, để cho Đường Hạo Nam có chút xấu hổ vô cùng rồi.

Vào lúc cô ta hôn mê, anh phản bội cô ta, yêu Hạ Nhất Nhiễm.

Hiện tại, cô ta sợ liên lụy chính mình, vẫn còn buông tay...

"Anh Hạo Nam, áo cưới, em đã được mặt rồi, nhẫn kim cương cũng đeo, liên tính lập tức chết đi, em cũng không hối tiếc nữa. Đừng nữa an ủi em, nếu cảm thấy được áy náy, vậy thì khi em còn ý thức còn chút tỉnh táo, đưa em ra ngoài đi du lịch nhiều một chút, theo giúp em nơi nơi đi một chút đi!" Về mặt Đồng Y Mộng đây tươi cười, đáng vẻ không có bất luận đau khổ hay là không tha gì.

"Mộng Mộng, dù em muốn đi đâu, anh đều sẽ đưa em đi!" Đường Hạo Nam gần như là lập tức đồng ý.

Chỉ cần cô ta thực không cùng anh kết hôn, dù cô ta có cái yêu cầu gì, anh đều đồng ý với cô ta.

Còn về chuyện tìm một cô gái khác yêu đương, anh chưa từng nghĩ tới.

Cả đời này, danh hiệu Đường phu nhân đã bị cái người phụ nữ không biết tốt xấu kia chiếm lấy, anh có chứng cuồng bách, không muốn lại cho cô gái khác...

Cho dù, như vậy không đáng giá!

...

Cho rằng Đồng Y Mộng muốn anh đưa cô ta đi chu du thế giới, mà còn, hiện tại là mùa đông, đi du lịch ở Nam Bán Cầu có vẻ thích hợp, tỷ như châu Úc các loại, nhưng cô ta lại muốn đi ở trong nước.

Lại còn là một thành phố nhỏ ở phương nam không ai để mắt đến.

Cách Sùng Xuyên cũng không phải rất xa.

Đường Hạo Nam có phần không nghĩ ra, Đồng Y Mộng nói, nghe viện trưởng Cô Nhi Viện nói, cô ta có thể là người phương nam, quê nhà khả năng chính là kia ở thành phố nhỏ kia.

Mùa đông ở Phương Nam, ẩm ướt lạnh rét thấu xương, cả ngày ướt sũng, Hạ Nhất Nhiễm càng chẳng muốn ra khỏi cửa, cả ngày làm tổ ở trong phòng, mở lò sưởi.

"Cậu, mặt trời lên cao rồi, con muốn ra ngoài đi dạo, mua khoai lang nướng ăn!" Hạ Nhất Nhiễm ra cửa, nhìn đến Lục Ngộ Hàn ở trong sân hút thuốc, lớn tiếng nói.

Lục Ngộ Hàn cung chiêu nhìn cô, gật gật đầu, "Muốn ta đưa con đi không?"

"Không cần!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong, đeo khẩu trang, quần khăn quàng cổ, đem chính mình che phủ nghiêm nghiêm thật thật, ra ngoài như vậy, không ai có thể nhận ra được.

Mà còn, đã qua hơn ba tháng, vẫn không có động tĩnh gì, Cố Tú Văn bọn họ chắc là hẳn không tìm tới.

Cô ra khỏi sân lớn, đi dọc theo đường lát đá trên trấn nhỏ.

Gần đây là một thị trấn cổ xưa, không phải là mùa du lịch, nên du khách cũng không nhiều, nhưng, trên đường cũng sẽ không rất vắng vẻ.

Đầu cầu liền có bán khoai lang nướng, hôm nay đột nhiên rất muốn ăn, từ sau khi nôn nghén kết thúc, cô cũng rất thèm ăn.

Có đôi khi nửa đêm tỉnh lại, sẽ đột nhiên rất muốn ăn mì ăn liền, miến chua cay, lại không muốn làm phiền Lục Ngộ Hàn, chỉ có thể nhịn.

Có lần đi bệnh viện gần đó khám thai, nghe những phụ nữ có thai khác nói, cũng là như thế này, luôn là nửa đêm kêu chồng mình thức dậy làm đồ ăn cho mình, hoặc là ra ngoài mua.

Có đôi khi cô cũng nghĩ, nếu không có Đồng Y Mộng, cô cùng Đường Hạo Nam chỉ là một đôi vợ chồng cực kỳ bình thường, không có ân oán tình thù gì, như vậy hiện tại, cô có thai, anh nhất định sẽ một tác cũng không rời chiếu cố cô đúng không?

Cô thực hâm mộ những cặp vợ chồng bình thường đó.

Kiếp sau, nhất định phải tìm một người vừa gặp đã yêu chính mình...

"Anh Hạo Nam! Em muốn ăn khoai lang nướng!" Giọng nữ quen thuộc, để cho cô cảm giác chính mình như là đang nằm mơ, Hạ Nhất Nhiễm sững sờ, lại bước lên thêm một bậc thềm, lúc đó, vừa lúc có thể nhìn đến đầu cầu bên kia, bên cạnh quán khoai lang, một đôi tuấn nam mỹ nữ, người đàn ông quay đầu, nhìn về phía bên này, cô lập tức xoay người, nhanh chóng xuống bậc thang.

Bước chân có chút gấp gáp, thiếu chút nữa ngã sấp xuống, cô không cho phép chính mình té ngã.

Đi tới thật lâu, cô trốn vào chỗ rẽ, mới dám dừng bước lại.

Như là một tên trộm nhìn về phía trên cầu, đã không có đôi bóng dáng kia nữa rồi.

Vừa nãy, cô xác định, là nhìn đến anh rồi.

Cả người mặc áo choàng dài đen, dáng người vẫn như cũ khoanh dài cao ngất, bên người anh là Đồng Y Mộng, mặc áo lông màu trắng...

Tại sao bọn họ muốn tới nơi này?!

Tay Hạ Nhất Nhiễm ôm ngực.

"Nhiễm Nhiễm!" Tiếng Lục Ngộ Hàn vang lên, thiếu chút nữa cô bị hoảng sợ, vỗ vỗ ngực.

"Cậu... Con vừa mới... Giống như nhìn đến bọn họ rồi!" Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói, thờ hồn hèn.

Lục Ngộ Hàn nhủ mảy, nháy mắt tiếp theo liền phản ứng kịp là ai, vội vàng kéo cô rời đi.

Đường Hạo Nam trên đường tìm thật lâu, cũng không tìm được bóng dáng vội vàng thoáng qua kia.

"Anh Hạo Nam, rốt cuộc anh đang tìm cái gì?" Đồng Y Mộng đuổi theo anh, kích động hỏi, anh là nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm sao?

Cô để cho Cố Tú Vân điều tra ra được Hạ Nhất Nhiễm cùng Lục Ngộ Hàn đang trốn ở thành phố nhỏ này, cho nên cô ta mới kêu Đường Hạo Nam đưa mình tới đây du lịch.

"Không, không có gì..." Nhất định là hoa mắt, sao lại có khả năng trùng hợp như vậy.

Đường Hạo Nam bình tĩnh trả lời.

Vậy tại sao anh lại phải tìm chứ?

Anh ở trong lòng tự đặt câu hỏi với chính mình, cảm thấy được hành vi như vậy cực kỳ ngây thơ, ôm Đồng Y Mộng, tiếp tục đi dạo.

"Đồng Y Mộng sẽ không phải đã biết con trốn ở nơi này, mới cùng Đường Hạo Nam đến đây chứ? Cô ta còn muốn như thế nào nữa?!" Quay về đến trong nhà, Hạ Nhất Nhiễm tức giận nói, Đồng Y Mộng quả thực là âm hồn không tan!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Tôi cũng mang trong mình giọt máu của anh ấy

Hạ Nhất Nhiễm không tin lại có chuyện trùng hợp như vậy, thế giới rộng lớn như vậy, tại sao bọn họ liền trùng hợp đến cái trấn nhỏ không ai để mắt đến này để du lịch chứ?

Có phải Đồng Y Mộng vẫn chưa từ bỏ ý định hay không?

Thấy Hạ Nhất Nhiễm kích động như thế, mặt Lục Ngộ Hàn nghiêm lại, "Nhiễm Nhiễm, hai ngày này con đừng ra khỏi cửa, chỉ cần con trốn ở trong nhà, dù sao bọn họ cũng không có khả năng đi vào tìm con!" Lục Ngộ Hàn bình tĩnh trấn an cô.

Hạ Nhất Nhiễm cười khổ.

"Tại sao con phải sống cuộc sống mèo vờn chuột như vậy? Tại sao con lại trở thành một con chuột vậy chứ? Cậu, con đột nhiên cảm thấy chính mình sống được thực kìm nén! Cũng không phải tội phạm giết người phạm pháp, cả ngày lại trốn chui trốn nhủi!" Cô nở nụ cười, hốc mắt ẩm ướt, lòng tràn đầy bi ai.

Lục Ngộ Hàn đi tới, trực tiếp ôm cô vào trong ngực, nhẹ nhàng mà vỗ về lưng của cô.

Thân thể Hạ Nhất Nhiễm đang run run, cô khóc thành tiếng, "Thật sự quá ngột ngạt, quá mệt mỏi, Đường Hạo Nam rốt cuộc đến khi nào anh ấy mới có thể thấy rõ bộ mặt thật của Đồng Y Mộng đây? Đến khi nào thì con mới có thể không cần sống những ngày tháng trốn tránh như bây giờ nữa đây? Cậu, tại sao con lại sống bi ai như thế?!"

Cô ghé vào lòng ngực ấm áp của Lục Ngộ Hàn, khàn giọng khóc lóc kể lể.

"Nhiễm Nhiễm, nghĩ cho đứa nhỏ trong bụng. Con làm như thế, đều là vì đứa nhỏ này!" Lục Ngộ Hàn một lời trúng đích, anh cũng hiểu được Hạ Nhất Nhiễm sống thật sự quá khổ, nhưng sợ dĩ phải như vậy, còn không phải là vì đứa nhỏ này sao?

Chẳng thể thì đã sớm cùng Cố Tú Vân bọn họ đối đầu đến cá chết lưới rách rồi!

Đứa nhỏ...

Hạ Nhất Nhiễm từ Lục Ngộ Hàn trong lòng đứng thẳng dậy, cúi thấp đầu, "Có đôi khi thực hối hận có đứa nhỏ này, tương lai nó sinh ra, cũng không có cha làm bạn lớn lên..."

Nước mắt nhỏ giọt, giờ phút này, đột nhiên rất hận Đường Hạo Nam, "Nếu anh ấy có thể cho con dựa vào dù chỉ một chút, con cũng không đến nỗi nói đối với anh ấy đã phá bỏ con của chúng con như vậy."

Lục Ngộ Hàn nhìn cô lên thang lầu, anh thở dài.

...

Khách sạn Cổ Trấn, Đường Hạo Nam đứng gần cửa sổ mà nhìn ra bên ngoài, nhìn phương hướng đầu cầu bên kia, cảm thấy chắc chắn khi đó anh không nhìn lầm, người kia, liền tính hóa thành tro, anh liếc mắt một cái cũng có thể nhận ra.

Lại không muốn gọi người đi tìm.

Ly hôn rồi, kết thúc hết rồi.

Cô cũng đã nói qua, không hẹn gặp lại rồi.

Bọn họ đã hoàn toàn kết thúc rồi.

Đồng Y Mộng thấy Đường Hạo Nam lại đang ngẩn người, xác định anh là đang nhớ đến Hạ Nhất Nhiễm.

Cô ta biết, Hạ Nhất Nhiễm đang ở trong Cổ trấn này.

"Anh Hạo Nam, có phải anh có cái tâm sự gì hay không? Vẫn luôn ngẩn người, có phải đang nhớ đến cô ấy hay không?" Đồng Y Mộng nhẹ giọng hỏi, về mặt nhìn không ra buồn vui, dáng vẻ hồ hững nhẹ nhàng như gió thổi mây bay, giống như đã nhìn thấu thể sự rồi.

"Mộng Mộng, cô ấy đáng để anh nhớ đến sao?" Anh nhẹ giọng hỏi lại, phần lớn gian vẫn là đang hỏi mình.

Đồng Y Mộng mỉm cười, chủ động ôm lấy anh, thân thể Đường Hạo Nam hơi hơi cứng ngắc, cũng không đẩy cô ta ra, "Em không biết... Có đôi khi thực không thể tin được, năm đó cô ấy sẽ hại em như vậy..."

Đường Hạo Nam không nói gì.

Không đi nghĩ lại, không nguyện nghĩ nhiều.

Cùng Đồng Y Mộng ở lại Cổ trấn này chơi mấy ngày, không gặp lại cái bóng dáng gầy gò kia, chẳng qua, hôm nay, anh nhận được một bức thư chuyển phát nhanh, mở ra là một tấm chi phiếu ngân hàng công thương, mặt trái viết mặt mã, sáu là con số ngày sinh nhật của anh.

Lập tức liền nghĩ tới Hạ Nhất Nhiễm.

"Tiền bạc bán nhà cũ, trả lại cho anh."

Có một tờ giấy, viết những lời này, là bút tích của cô.

Đường Hạo Nam nhìn kia tờ giấy không biết bao nhiêu lần, trên đó không đến một chữ cái dư thừa, người kí gửi chuyển phát cũng không có bất luận cái thông tin gì, chỉ biết là cùng thành chuyển phát đến.

Hạ Nhất Nhiễm, cô lại muốn muốn làm cái quỷ gì?!

Đường Hạo Nam ở trong lòng hừ lạnh, cảm thấy cô là có mục đích gì đó, lập tức cho người ta đi thăm dò chỗ ở của Hạ Nhất Nhiễm, nhưng kết quả là, cô đã rời khỏi trấn nhỏ này, trước đó cô đã ở lại nơi này được hai tháng, giờ chuyển đi đâu thì không rõ.

Đồng Y Mộng cũng không nghĩ tới, Hạ Nhất Nhiễm sẽ vụng trộm chạy mất, khiến cô ta cực kì thất vọng.

Đành phải kêu Cố Tú Vân bọn họ lại tiếp tục điều tra tung tích của cô.

...

Lục Ngộ Hàn mang cô một thành phố ở phương Nam.

Nếu không phải vì đứa bé trong bụng, cô thật sự sẽ cùng Cố Tú Vân, Đồng Y Mộng, đấu đá đến cùng, đánh đến người chết ta sống mới thôi!

Nhưng đứa nhỏ trong bụng vẫn còn không đến bốn tháng, lần đó thiếu chút nữa đã bị sảy thai, dù là như thế nào, cũng nên thật cẩn thận rồi.

Nửa đêm tỉnh lại, hai chân tê liệt, cô cố chống ngồi dậy, chính mình xoa bóp bàn chân cho mình, gần đây thiếu can-xi có vẻ nghiêm trọng.

Lục Ngộ Hàn hai ngày này trở về Sùng Xuyên, công ty của anh gặp phải chút chuyện phiền toái, trước khi rời đi, đã dặn dò cô, bình thường không cần ra ngoài.

Chân không còn tê rần, lại đói bụng, đói đến hoảng hốt, lập tức khoác thêm áo khoác đi phòng bếp tìm thức ăn, nhưng trong tủ lạnh không có một món mà cô muốn ăn.

Nàng tùy hứng một hồi, xuyên qua áo bành tô, bọc khăn quàng cổ, nửa đêm ra khỏi nhà rồi.

Đây là một đêm đông sáng sủa, có nửa vòng tròn ánh trăng, trăng sáng sao thưa, không khí vắng lặng, cô đi trên đường phố an tĩnh, chỉ có một cửa hàng tiện lợi 24 giờ còn đang buôn bán.

"Người đẹp, cho tôi hai phần trứng chần trong nước trà đi." Khi Hạ Nhất Nhiễm tính tiền, nhìn đến bên cạnh quầy thu ngân có trứng chần trong nước trà nóng hổi, có phần vui sướng.

Nhân viên bán hàng của cửa hàng tiện lợi đưa cho cô hai cái trứng chần trong nước trà, lúc tính tiền, phát hiện cô mua rất nhiều mì ăn liền mùi vị khác nhau, có lòng tốt nhắc nhở, phụ nữ có thai không nên ăn nhiều mì ăn liền như vậy.

Hạ Nhất Nhiễm cúi đầu, mới phát hiện, thì ra bụng của mình đã bắt đầu hơi nhô lên cao rồi.

Mặc áo bành tô, có vẻ có phần mập mạp, không nhìn kỹ là nhìn không ra tới.

Từ cửa hàng tiện lợi đi ra, cô một đường đi nhanh về nhanh, liền muốn nhanh được ăn trứng chần trong nước trà, lần trước ăn thứ này, còn giống như là chưa đi lấy chồng, là cha làm cho cô, cô cùng Hạ Khả San lúc ấy tranh nhau ăn a.

Cô đứng ở trên bờ sông, ngửa đầu, yết hầu tắc nghẽn, hốc mắt ẩm ướt, cay cay đột nhiên, có phần nhớ nhà.

Nhưng mà, nhà cô ở đâu?

Xoa xoa nước mắt, lập tức bước đi, từ phía mờ hồ sau truyền đến tiếng bước chân quen thuộc, Hạ Nhất Nhiễm có phần hoảng hốt, không dám quay đầu lại, bước chân nhanh hơn, phía sau kia tiếng bước chân cũng nhanh theo.

Đường Hạo Nam liền giữ một khoảng cách không xa như vậy, đi theo sau bóng dáng kia, kỳ thật chỉ cần chạy hai bước, là có thể chạy đến chắn trước mặt cô, nhưng anh không làm như vậy!

Cô không quay đầu lại, những cũng đã biết, người ở phía sau là ai.

Tại sao anh lại đi theo cô?!

Tại sao?!

Đột nhiên đậm chân, tiếng bước chân cũng dừng, cô đứng ở kia, dưới ánh trăng, bóng dáng cô tịch, mím môi, nước mắt bò đầy đôi má.

Hai người ngăn cách mấy chục mét, khoảng cách ngắn ngủi lại cảm giác rất xa xôi, cô gái trong tay mang theo túi tiện lợi, mặc áo choàng dài, người đàn ông cao gầy, đứng ở chỗ không xa, người con gái đưa lưng về phía người đàn ông.

Anh hiểu được, cô khẳng định đã biết là anh rồi.

Nhưng cô chính là không có quay đầu, nói không hẹn gặp lại, nói không cần gặp lại.

Anh là có ý gì?

Rốt cuộc là ngẫu nhiên gặp, hay vẫn lại là tìm đến cô?

Nếu là tới tìm cô, tại sao không bước tới?

Cô có cảm giác kích động muốn xoay người nói cho anh biết, đứa nhỏ của bọn họ vẫn còn!

Nói cho anh biết, cô không có bán đứng anh, càng không có cùng Khương Dư Hằng, Kha Dịch Thần hợp lại hãm hại anh.

Cô nghĩ muốn lại cuộc một lần...

Cuộc anh là tìm đến cô, cuộc anh đối với mình còn có chút tình cảm.

Trời vào đông lạnh đến băng lãnh, không hề hay biết hai chân, tại chỗ thoáng giật giật, chân chờ, do dự muốn xoay người.

Lòng Đường Hạo Nam cũng mềm lại, tại rung động, nhìn đến cô, giống như hồn cũng trở lại.

Giờ phút này, chỉ cần cô đồng ý xoay người, anh sẽ mặc kệ hiểm khích trước kia cùng cô trò chuyện, nói chuyện phiếm.

Quả đấm âm thầm nắm chặt, anh kiêu ngạo chờ cô xoay người, mà không chịu chủ động tiến lên.

Hạ Nhất Nhiễm cất lực lấy lại bình tĩnh, nháy mắt khi muốn xoay người, âm thanh như ma chú kia lại vang lên, "Anh Hạo Nam..."

Nháy mắt, liền khôi phục lý trí, túi tiện lợi trên tay rớt xuống đất, cô không có nhặt, bước chân nhanh hơn, cũng không quay đầu lại đi nhanh về phía trước.

"Nhiệm Nhiệm?" Đồng Y Mộng nhìn bóng dáng đi xa, thì thảo hời, ngẩng đầu, Đường Hạo Nam đã quay sang, anh cũng xoay người đi, nắm tay Đồng Y Mộng, đi nhanh rời khỏi.

Vừa nãy, thiếu chút nữa liền mất đi lý trí, thiếu chút nữa đã nghĩ tha thứ cho cô rồi...

Thật sự là buồn cười!

...

Lục Ngộ Hàn vài ngày không có điện thoại tới, Hạ Nhất Nhiệm có phần lo lắng, nhưng cô cũng không thể nào rời khỏi nơi này đi tìm anh, mỗi ngày nghe theo Lục Ngộ Hàn, chân không rời nhà, một ngày ba bữa có bảo mẫu chăm sóc.

Hôm nay, bảo mẫu sinh bệnh xin phép, cô mới đi ra khỏi cửa.

Khi cô cho rằng, Đồng Y Mộng cùng Đường Hạo Nam đã rời khỏi nơi này, Đồng Y Mộng đúng là âm hồn bất tán lại xuất hiện tại trước mặt cô.

Cùng nhà ăn lần trước tại một dạng, bây giờ, Đồng Y Mộng phụng phịu đang ở đối diện cô ngồi xuống, cũng không giả vờ nữa.

Hạ Nhất Nhiệm nhận được bài học lần trước, cẩn thận đề phòng cô ta, vệ sĩ Lục Ngộ Hàn phái theo đều ở gần đây, không sợ Đồng Y Mộng sẽ làm gì được cô.

"Đồng tiểu thư tìm tôi có việc?" Hạ Nhất Nhiệm ngoài cười nhưng trong không cười nhìn Đồng Y Mộng đối diện đầu đội tóc giả, cô mặc cái váy trắng tinh, khuôn mặt thanh tú, đẹp ngọt ngào, này cái bộ mặt dối trá này vậy mà có thể mê hoặc Đường Hạo Nam.

Tay trái Đồng Y Mộng đặt ở trên bàn, nhẫn kim cương to như quả trứng bồ câu trên ngón áp út phát ra ánh sáng chói mắt.

Hạ Nhất Nhiệm nhũ mảy, giây lát lòng khô phục bình tĩnh như hồ nước mùa thu tĩnh lặng.

"Không có chuyện gì, chỉ là xem thử, không nghĩ tới cô trốn ở chỗ này rồi." Đồng Y Mộng không tiếp tục giả vờ, nhìn cô ở đối diện, khoe khoang nhẫn kim cương trên tay âm trầm nói.

Hạ Nhất Nhiệm không để ý đến cô ta, đứng lên, liền đi tính tiền.

"Cô vì sao còn giữ lại đứa con của anh ấy? Chẳng lẽ, tương lai còn muốn mang theo đứa nhỏ trở về tìm anh ấy?" Đồng Y Mộng nhìn bóng lưng cô, châm chọc hỏi.

Lưng Hạ Nhất Nhiệm hơi cứng đờ, quả nhiên, cô ta là biết cô vẫn có thai, phòng tuyến trong lòng lập tức nổi lên, vẫn lại là không nói chuyện, trực tiếp đi tính tiền.

Nàng rất nhanh ra khỏi nhà ăn, Đồng Y Mộng vẫn đi theo phía sau cô, Hạ Nhất Nhiệm buồn bực, "Tôi cùng anh ấy sắp kết hôn rồi, cô giữ lại thứ con hoang này tới cùng là muốn làm gì?!"

Cô không để ý tới cô ta, Đồng Y Mộng cố ý kích thích cô, Hạ Nhất Nhiệm vẫn là không nói chuyện, tiếp tục đi về phía trước.

"Cô biết không? Tôi cũng có thai rồi! Là con của Đường Hạo Nam, tương lai cô muốn dùng đứa bé trong bụng mình để quay về, không có khả năng đâu, chết tâm đi!" Ở ngã tư đường, lời Đồng Y Mộng nói, làm Hạ Nhất Nhiệm dừng bước.

Cô xoay người đi, ánh mắt di chuyển xuống dưới bụng Đồng Y Mộng.

Lúc này Đồng Y Mộng đã đi tới, đặc ý nhìn cô, như vậy, chính là khiêu khích, "Kỳ thật, căn bản không phải con của anh ấy..." Cô ta đi tới bên cạnh cô, khóe miệng nhếch lên, nhỏ giọng nói.

Tay Hạ Nhất Nhiệm đặt ở trong túi nắm chặt nắm di động.

"Cô tới cùng là có ý gì?" Hạ Nhất Nhiệm vẫn không nhúc nhích, nghiêm mặt hỏi.

"Liền tính trong bụng tôi mang không phải con của anh ấy, tôi cũng có biện pháp, để cho nó trở thành con của anh ấy. Mà cô, rõ ràng mang thai của anh ấy, lại vĩnh viễn không có khả năng được anh ấy thừa nhận. Biết, đây là tại sao không?" Đồng Y Mộng sâu xa địa nói, còn không biết, lời cô ta nói tất cả đều bị Hạ Nhất Nhiệm dùng di động ghi âm lại rồi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 100: Tại sao làm như không thấy?

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ tới Đồng Y Mộng vậy mà vô si đến mức này!

Cô ta gờ bò đi lớp ngực trắng bên ngoài, xem ra còn ghê tởm hơn, cũng càng hung hãn.

Cô ta không phải là ý vào Đường Hạo Nam yêu cô ta sao?!

Đây cũng là chuyện làm cô đau lòng nhất, bởi vì Đường Hạo Nam không thích cô, cho nên, cô nói cái gì làm cái gì, ở trong mắt anh, đều là sai!

Điện thoại lên lút ghi lại những "Lời nói hùng hồn" Đồng Y Mộng vừa mới nói, Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ muốn lại cùng cô ta xảy ra bất kỳ tranh chấp gì, lại càng không muốn vì nói cho sướng miệng nhất thời mà xảy ra chuyện ngoài ý muốn! Xoay người đi, vừa lúc đèn xanh sáng, cô đi qua đường cái.

Đồng Y Mộng vốn tưởng rằng nói dối có thể kích thích được Hạ Nhất Nhiễm, nhưng cô vậy mà không chút quan tâm, cô ta lập tức đuổi theo.

"Hạ Nhất Nhiễm, cô còn giữ đứa nhỏ để làm gì?!" Đứa nhỏ này nếu không mất đi, tương lai bọn họ khẳng định lại vẫn có hi vọng, Đồng Y Mộng chưa từ bỏ ý định, đuổi theo sát Hạ Nhất Nhiễm, nhưng cô cũng không quay đầu lại, bước chân rất nhanh, một tay che chở bụng của mình.

Cuối cùng, qua được đường cái, cô hít sâu một hơi, chưa từng quên lần trước bị Đồng Y Mộng làm hại thiếu chút nữa sảy thai, lần này cũng không thể lại mắc bẫy của cô ta nữa rồi!

"Đồng Y Mộng! Cô lập tức từ trong tầm mắt tôi rút đi!" Hạ Nhất Nhiễm đứng ở lối đi bộ an toàn, xoay người, nhìn Đồng Y Mộng hung hăng ngang ngược kia, thái độ cường ngạnh.

"Hạ Nhất Nhiễm, cô thật sự cam tâm như vậy sao? Tôi mang cũng không phải là con của Đường Hạo Nam, nhưng anh ấy tin!" Đồng Y Mộng nhất quyết không tha, tiếp tục công kích cô, vẻ mặt hung hãn cùng đắc ý.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng là rất khổ sở, tay dấu đi di động, bình tĩnh nghĩ muốn tiếp tục ghi âm.

"Anh ta tin, là vì anh ta quá ngu xuẩn, cùng tôi có cái quan hệ gì? Cô không phải nghĩ muốn kích động tôi, để cho tôi khổ sở, ở trước mặt tôi khoe ra sao? Đồng Y Mộng, nếu cô thật sự yêu anh ta, liền chuyên tâm đi yêu thích đi, tôi sẽ không với cướp đoạt anh ta với cô, loại đàn ông như anh ta, cũng chỉ có loại tiện nhân như cô coi là của báu rồi." Cô nhin không được chăm chọc, còn giống như không tìm được chức năng ghi âm.

"Cô sai rồi, tôi cũng không coi anh ta như cái của quý gì, anh ta với tôi mà nói, bất quá là thứ phải có được mà thôi. Trước kia trong lòng anh ta luôn luôn có cô, làm chuyện gì, đều phải nhớ đến cô, để người làm bạn gái như tôi, cực kỳ khó chịu..." Đồng Y Mộng nhìn Hạ Nhất Nhiễm giống như nhìn cái đing trong mắt một dạng.

Đối với cô là ghen tị như vậy.

Cô dựa vào cái gì có thể vẫn ở trong mắt Đường Hạo Nam?

Cô ta vẫn cảm thấy, người Đường Hạo Nam yêu là Hạ Nhất Nhiễm, chỉ là vẫn không ý thức được.

"Cho nên, cô liền muốn liên hợp người mẹ ruột Cố Tú Vân kia cô có hại tôi sao?!" Nói không muốn quan tâm, nhưng vẫn lại là bị Đồng Y Mộng kích thích đến chỗ, Hạ Nhất Nhiễm tức giận quát, "Trước nhìn đến cô thành người thực vật nằm ở bệnh viện đã nhiều năm, lại vẫn cực kỳ thương tiếc cô, đồng tình cô, hiện tại ngấm lại, cảm thấy được tôi cùng Đường Hạo Nam thật đúng là ngu xuẩn! Anh ấy yêu cô, tôi coi cô là bạn tốt, mà Đồng Y Mộng cô thì sao, lương tâm của cô bị chó ăn rồi sao? Hay là lúc mẹ cô sinh cô ra, liền không cho cô lương tâm?! Hai mẹ con các người rốt cuộc muốn chứng tôi đến khi nào nữa?!"

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng thật hận a.

Hiện tại, nếu Đường Hạo Nam đang ở bên cạnh, cô nhất định lập tức nói cho anh biết toàn bộ, cho dù anh có tin hay không!

Dưới ánh mặt trời, ánh mắt Đồng Y Mộng có chút hoảng hốt, miệng cô ta nhếch lên chứa cười, nụ cười cực kỳ xấu xa, "Tôi đều đã thành như vậy, cô còn hỏi tôi có lương tâm hay không sao? Tôi chính là muốn lôi kéo người cùng theo tôi xuống Địa ngục! Liền tính tôi chết, cũng cần phải khiến cho các người bị thảm giống như tôi!"

Nhân cách Đồng Y Mộng đã triệt để phá diệt, thậm chí có chút phản xã hội, nghĩ đến chính mình bị thảm, nhìn đến người khác sống tốt hơn so với chính mình chỉ nghĩ muốn hủy diệt!

Nhìn Đồng Y Mộng như vậy, Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được cực kỳ nguy hiểm, đáng sợ, đành phải xoay người nhanh chóng bỏ đi, vừa đi vừa lấy điện thoại ra, Đồng Y Mộng vẫn đang đi theo.

"Cô muốn gọi điện thoại cho Đường Hạo Nam sao? Hạ Nhất Nhiễm, anh ta không có khả năng tin tưởng cô đâu!" Đồng Y Mộng vừa đi theo vừa châm chọc cô. Hạ Nhất Nhiễm vẫn lại là không để ý đến cô ta, rất nhanh lại đã đến ngã tư đường kế tiếp, lại là đèn đỏ, cô dừng lại, điện thoại của vệ sĩ vẫn không gọi được.

Trong di động có vừa mới lưu xong đoạn ghi âm kia, ngay khi cô chuẩn bị đem ghi âm gửi đi, Đồng Y Mộng đột nhiên đoạt đi di động của cô rồi.

"Cô trả lại cho tôi!" Cô vội vã quát lên, nhìn Đồng Y Mộng giống như nhìn thấy một con chó điên vậy.

"Ghi âm?! Cô ghi cái gì rồi hả?!" Đồng Y Mộng xem đến trong điện thoại có đoạn ghi âm, nghĩ đến cái gì, kích động lớn tiếng hỏi.

"Cô trả điện thoại cho tôi!" Sợ bị Đồng Y Mộng phát hiện xóa bỏ, đây chính là chứng cứ tốt nhất có thể trực tiếp vạch trần Đồng Y Mộng!

"Giỏi lắm, cô vậy mà lại muốn đem lời chúng ta ghi âm lại rồi!" Đồng Y Mộng tức giận quát, liền muốn đem đoạn ghi âm xóa bỏ, Hạ Nhất Nhiễm đuổi vung tay lên, điện thoại bị cô ta ném ở trên mặt đất, hai mắt Đồng Y Mộng màu đỏ tươi, nhìn điện thoại rơi xuống ở trên đường dành cho người đi bộ, bản năng muốn nhặt lên, Hạ Nhất Nhiễm đuổi theo, một tay lấy Đồng Y Mộng đẩy ra.

Một chiếc xe ben vừa lúc lao nhanh đến...

Đường Hạo Nam vừa muốn dừng xe cách đó không xa, nhìn thấy một màn này khiến lòng anh kinh ngạc.

Ở giữa đường lớn, Hạ Nhất Nhiễm đem Đồng Y Mộng đẩy ra, một chiếc xe ben vừa lúc lao nhanh đến tông thẳng vào cô ta, làm cô ta bay đi cách đó không xa, một màn cùng lúc trước một màn chồng chéo lên nhau!

Năm năm trước cũng vào một ngày nào đó, anh cũng là trở mắt nhìn Đồng Y Mộng bị xe đánh bay...

"Mộng Mộng!" Anh theo bản năng kêu hô, xe còn không có tắt máy, đây an toàn còn không có còi báo, anh liền mở cửa xe, thân hình cao lớn tránh thoát đây an toàn...

"Mộng Mộng!"

Thanh âm quen thuộc truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm bị xe quệt té ngã trên đường, nghe được tiếng Đường Hạo Nam, theo tiếng nhìn lại, dưới trời đông giá rét lạnh thấu xương, cô trở mắt nhìn kia bóng dáng kia từ cạnh mình lướt qua, chạy đến bên người Đồng Y Mộng.

"Đường Hạo Nam... Cứu em... Con..." Dưới người ướt sũng, cô cất lực kêu hô, máu tươi từ khóe miệng chảy xuống, tay nắm chặt thanh vịn lạnh băng bên đường.

"Mộng Mộng?!" Đồng Y Mộng miệng càng không ngừng phun máu tươi, cô ta bị Đường Hạo Nam ôm ấp ở trong ngực, đáng vẻ hấp hối.

"Anh.. Hạo Nam... Cô... Cô ấy... Lại... Hại em..." Đồng Y Mộng run giọng nói, khi nói chuyện, miệng càng không ngừng phun ra máu tươi, Đường Hạo Nam quay đầu, cách đó không xa, toàn thân Hạ Nhất Nhiễm đều là máu, nằm úp sấp ở trên đường cái.

Anh vừa nãy là tận mắt nhìn thấy cô đẩy Đồng Y Mộng một cái, lại không biết cô tại sao cũng bị đụng phải.

Ngăn cách mấy mét, Hạ Nhất Nhiễm miệng nói không ra lời, hai tay gắt gao vịn lấy thanh chắn ven đường, cầu xin nhìn Đường Hạo Nam, "Con... Đưa con..."

Cảm giác cái sinh mệnh nhỏ kia đang ở từng từng chút từ trên người cô đi mất, mất đi cảm giác đau trên người, thân thể như là quả bóng bị xì hơi, máu tươi đang tùy ý chảy theo dòng.

"Đường..." Đường Hạo Nam ôm lấy Đồng Y Mộng, Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh, cất lực kêu hô.

Máu tươi, nhuộm đỏ hai mắt của anh, từ hơi thở tất cả đều là mùi máu tươi, Đường Hạo Nam ôm Đồng Y Mộng, thần tốc hướng đến xe của mình, bóng dáng của anh đi qua bên người Hạ Nhất Nhiễm.

Hạ Nhất Nhiễm nằm trong vũng máu, tầm mắt vẫn đi theo bóng dáng cả anh, nhìn anh ôm Đồng Y Mộng lên xe, nhìn chiếc màu đen kia, rồi đi.

"Cứu... Cứu em...!" Tay nặng nề mà rơi xuống đất, một cái chớp mắt kia, giống như lại có một chiếc xe tải lớn từ trên người nghiền ép qua, lần này nghiền nát cả trái tim.

Anh đi rồi, anh vậy mà làm như không thấy cô...

Nước mắt nóng hổi rơi xuống, máu tươi còn đang tùy ý chảy ra, "Đường... Hạo Nam..." Cô tuyệt vọng kêu hô, thế giới thành một mảnh màu trắng đen.

Tại sao không cứu cô?

Tại sao?

Cho dù là người không quen biết, cũng có thể thấy chết mà không cứu sao...

Quên đau đớn, bầu trời đột nhiên đỏ tuyết, cái gì cô cũng không nghe thấy, cảm giác chính mình đã chết, đi ở trên đường hoàng tuyền, hai bên đường là ở đây hoa Bỉ Ngạn...

Bì Ngạn hoa, một nghìn năm hoa nở, một nghìn năm hoa tàn, hoa điệp vĩnh bất tương kiến. Tình bất vi nhân quả, duyên chủ định sinh tử.

Trong đầu vẫn quay quanh ba chữ "Tại sao vậy?"

Tại sao nhìn thấy cô toàn thân là máu lại làm như không thấy?

Rõ ràng là thấy được.

Tại sao thấy chết mà không cứu được?

Tại sao đối xử với cô tàn độc như thế?

Tại sao?

Cho dù có hiểu làm nhiều đến đâu, cũng từng là vợ chồng một hồi mà.

Đường Hạo Nam, trong bụng em còn có con của anh!

Tuyệt lớn bay tán loạn, cô đã dần mất đi bất cứ cái cảm giác gì rồi, bên tai kêu loạn, cái gì đều đã nghe không rõ...

...

Đồng Y Mộng lúc này được chuyển viện, thành phố nhỏ này điều kiện vệ sinh rất kém cỏi, nhu cầu cấp bách của Đồng Y Mộng lúc này là phải nhanh chóng làm phẫu thuật não lần thứ hai, trên đường chuyển viện, vài lần bệnh tình nguy kịch.

Đường Hạo Nam cũng giống mất hồn, toàn bộ hành trình không nói được một lời, không ai biết anh suy nghĩ cái gì.

Khi xe cứu thương sắp ra khỏi đường cao tốc, anh đột nhiên giống như phát điên muốn xuống xe, sau khi xe cứu thương dừng lại, anh liền chạy về hướng ngược lại, chạy mấy trăm mét, bị cảnh sát giao thông ngăn lại, anh đem cảnh sát giao thông đánh một trận, tiếp tục không sợ chết điên cuồng chạy trên đường cao tốc.

Trong đầu tất cả đều là hình ảnh Hạ Nhất Nhiễm nằm trong vũng máu.

Hối hận, giống nước biển, nhấn chìm anh, anh phải quay về, tìm cô...!

Sao cô có thể chết, cho dù chết, cũng phải bị anh tự tay bóp chết!

Đường Hạo Nam chạy đến cuối cùng, là té xỉu trên đường cao tốc, bị cảnh sát giao thông đưa ra khỏi đường cao tốc, bị Hứa Thành phái người tới đón trở về Sùng Xuyên rồi.

Đồng Y Mộng lại vẫn ở trong phòng phẫu thuật.

Về Hạ Nhất Nhiễm..

Người ở Sùng Xuyên còn không biết cô cũng đã xảy ra chuyện.

Chỉ có Lục Ngộ Hàn, nhận được điện thoại của vệ sĩ nói, Hạ Nhất Nhiễm không thấy nữa.

Lúc này anh vội vã rời khỏi Sùng Xuyên, đi kia đến thành phố nhỏ kia.

...

Kết quả cuộc phẫu thuật của Đồng Y Mộng ra sao, Đường Hạo Nam không rõ ràng lắm, anh vẫn nằm ở phòng bệnh bệnh viện, toàn bộ chuyện liên quan đến Hạ Nhất Nhiễm, cũng không biết được.

Mãi đến ba ngày sau, Lục Ngộ Hàn tìm đến đây.

Đường Hạo Nam nhìn đến sắc mặt Lục Ngộ Hàn xanh mét, cuối cùng có tri giác, chờ anh tuyên bố đáp án.

"Con mẹ kiếp tại sao không cứu cô ấy?!" Lục Ngộ Hàn lập tức liền đem Đường Hạo Nam trên giường túm lên, ném trên mặt đất, một đạp dẫm nát ngực của anh, như người bệnh tâm thần gào rống

Xem lại camera giám sát trên đường, anh đã nhìn thấy tất cả.

Quá trình, anh rõ ràng, Đường Hạo Nam người này quá cận bã, cứu Đồng Y Mộng, không có cứu Hạ Nhất Nhiễm!

"Con mẹ kiếp nói chuyện đi, con là tên súc sinh! Trong bụng của cô ấy lại vẫn mang thai con của con! Con quả là tên súc sinh!" Lục Ngộ Hàn bạo rống, chân mang dày da, đá đánh Đường Hạo Nam một trận, đánh vào chỗ hiểm, như muốn đánh chết anh.

Trong bụng của cô ấy lại vẫn mang thai con của con...

Đường Hạo Nam vẫn không nhúc nhích, máu tươi từ khóe miệng tràn ra, hai mắt nhìn thẳng vào một chỗ vô định, ánh mắt trống rỗng.

Lục Ngộ Hàn là bị Lục Uyển Thu giữ chặt.

"Đường Hạo Nam! Con là tên súc sinh! Con căn bản không phải là con cháu Đường gia! Con căn bản không phải đại thiếu gia! Nhiệm Nhiệm cô ấy mới đúng đời sau của Đường gia! Cô ấy biết rõ chuyện này lại vẫn để cho ta gạt con, sợ con được sẽ chịu đả kích! Con là thứ súc sinh, heo chó cũng không bằng! Mẹ kiếp, tại sao không cứu cô ấy?! Cô hiện tại không thấy đau nữa rồi!" Hai tay Lục Ngộ Hàn nắm chặt áo Đường Hạo Nam, trừng mắt nhìn Đường Hạo Nam chỉ còn lại có nửa cái mạng, một trận bạo rống.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Sống chết chưa biết

Hai mắt Lục Ngộ Hàn màu đỏ tươi, đáng sợ thật có khí thế muốn đem Đường Hạo Nam giết chết, Lục Uyển Thu còn kém không quỳ xuống cầu xin anh nữa rồi!

"Em thật muốn đánh chết nó sao?!" Lục Uyển Thu khóc nói, ôm thân hình to lớn của Lục Ngộ Hàn. Đường Hạo Nam quỳ rạp trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích, giống người chết một dạng.

"Nếu Nhất Nhiễm đã chết, nó chết không luyến tiếc!" Lục Ngộ Hàn hung tợn trừng mắt nhìn Đường Hạo Nam, nghiêng răng nghiêng lợi nói, "Đều là bị chị nuông chiều hư rồi! Một đám người vì tư lợi, biết rõ Nhất Nhiễm mới đúng là đời sau Đường gia, lại vẫn tìm đủ mọi cách ức hiếp cô ấy, xa lánh cô ấy!"

Lục Ngộ Hàn nghĩ đến tình yêu Hạ Nhất Nhiễm, những gì cô trả giá vì Đường Hạo Nam, càng hận Đường Hạo Nam, cùng một nhà như quý hút máu này!

"Chị còn không biết đi? Trong bụng Nhất Nhiễm vẫn đang mang thai cháu nội đức tôn của chị! Không tới bốn tháng! Con trai của chị nhìn cô ấy nằm trong vũng máu, không có cứu cô ấy!" Mặt Lục Ngộ Hàn tái xanh, gân xanh trên trán, trên huyệt Thái Dương chung quanh toàn bộ đều nổi lên, gào thét đinh tai nhức óc, hai chân Lục Uyển Thu mềm nhũn không còn sức lực, chặt vật ngã ngồi ở trên mặt đất!

Hạ Nhất Nhiễm mang thai?

Sắc mặt Lục Uyển Thu tái mét, đôi môi tím tái, tay ôm ngực, đáng sợ giống như bệnh tim muốn tái phát.

Đường Hạo Nam vẫn không nhúc nhích nằm bò ở kia, giống người chết.

Anh không tiếp tục phát tiết, bước ra đi nhanh, rời khỏi phòng bệnh.

"Hạo Nam..." Lục Uyển Thu thì thảo kêu hô, Đường Hạo Nam vẫn vẫn không nhúc nhích.

Cái gì đều đã nghe không được, ngực một mảnh lạnh lẽo, hồi hận, lấp đầy trái tim.

Giờ phút này, anh chỉ nghĩ muốn thời gian có thể quay lại thật nhanh, có thể trở về, trở lại đêm hôm trước tai nạn xe cộ, trở lại cái đêm đông yên tĩnh, tại thời điểm cô cách anh mấy chục mét khi đó, mặc kệ tất cả tiến lên...

Tiến lên...

Đem cô ôm chặt lấy!

Cái kiêu ngạo gì, tự tôn gì, cũng không cần, anh chỉ muốn cô, chỉ nghĩ muốn có cô, cho dù cô nhiều "Đáng giận".

Nước mắt, từ trong khóe mắt, từng giọt ngã nhào, lạnh lẽo trên sàn, người đàn ông nhếch lên khóe môi đỏ sẫm máu tươi, trong hai mắt, trong đôi mắt trắng bỏ đầy tia máu đỏ...

...

Hạ Nhất Nhiễm giống người hoàn toàn bốc hơi giữa nhân gian rồi, sống chết không rõ.

Camera giám sát trên đường cũng không quay được hình ảnh cô bị người cứu đi, cảnh sát nói, do vấn đề góc độ, không có ghi lại được.

Bởi vì vụ án xảy ra vào thời gian đi làm, người đi đường ở ngã tư đường không nhiều lắm, lại là giao lộ vùng ngoại thành, xung quanh không bao nhiêu người hiểu biết tình huống tường tận, mà kẻ chạy lái xe gây chuyện sa lưới, đối với tình huống Hạ Nhất Nhiễm cũng không biết.

Có người nói, nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm bị người trên một chiếc xe oto màu đen ôm đi rồi.

Tên bảng số là cái gì, không ai nói được.

Lục Ngộ Hàn gần như điều tra tất cả ghi chép nằm bệnh viện cả nước, cũng chưa tìm được cái tên Hạ Nhất Nhiễm này...

Sống chết chưa biết, mấy chữ này, quả thực làm cho người ta tuyệt vọng.

Đường Hạo Nam giống người không có hồn, mỗi ngày nhốt mình trong căn hộ kia, không ăn không uống, nằm trên giường, nhìn bộ áo cưới trong tủ quần áo kia, hoặc là xem trong tivi động, tấm hình chụp cô mặc áo cưới kia, trong tay nắm chặt cái nhẫn kim cương.

Em đi đâu rồi hả?

Anh còn không nói cho em biết, anh yêu em mà...

Thì ra, phía sau nỗi hận, chính là tình yêu thật sâu.

Anh yêu cô, không nhớ được, phân không rõ, là bắt đầu từ thời điểm nào, lại sớm xâm nhập cốt tủy, yêu đến trong mắt dung không được một hạt cát...

Hạ Nhất Nhiễm, tên này, sớm khắc sâu vào trong linh hồn của anh.

Hiện tại cô không thấy nữa, cũng đem linh hồn của anh đem đi rồi.

Đồng Y Mộng phải tiến hành phẫu thuật mở hộp sọ, coi như trong rủi có may, khối máu tụ trong đầu bởi vì tai nạn xe cộ, xảy ra sai lệch vị trí lớn, lần này vừa lúc bị lấy ra, người lại vẫn hôn mê, kết quả, không rõ.

Đường Hạo Nam không đi Đường thị, Đường thị gần như thuộc về Đường Hạo Thắng, Kha Dịch Thần đám người kia, Hạ Cận Nghiêu đã tới, hỏi anh muốn có động tác gì hay không, đem đám người Kha Dịch Thần đá đi, anh không có ra bất luận cái gì chỉ thị gì.

Bởi vì, vốn dĩ anh không họ Đường.

Đường thị, không nên thuộc về anh.

...

Nhà cũ Đường gia

"Khương Dư Hằng, tôi không muốn cùng anh ly hôn!" Đường Hạo Hâm vẫn không chịu buông tay Khương Dư Hằng, đôi mắt thỏa thuận ly hôn, cô rống to, muốn cướp đi, bị Khương Dư Hằng giành trước.

"Đường đại tiểu thư, cô không ly hôn, còn muốn như thế nào nữa?" Khương Dư Hằng tức giận trừng mắt nhìn Đường Hạo Hâm, khoe miệng châm chọc cong lên, cái người phụ nữ đáng giận này, anh là chịu đủ rồi!

Đường Hạo Hâm thống khổ nhìn Khương Dư Hằng, nháy mí mắt, hộc mắt phiếm hồng.

"Anh cảm thấy được hiện tại anh khá lắm, phải không? Khương Dư Hằng, anh là kẻ khôn kiếp vong ân phụ nghĩa!" Đường Hạo Hâm không cam lòng rống lên, vẫn không nguyện cúi đầu trước anh.

Khương Dư Hằng lại nở nụ cười, cô còn không biết chính mình là Đường gia nhật được à?

Không biết vì sao, anh vẫn không nói với cô chuyện này, mỗi lần nghĩ muốn nói ra, đem điều này làm người phụ nữ kiêu ngạo không coi ai ra gì đẩy ngã xuống mặt đất, nhưng, mỗi lần đều đã nói không nên lời!

"Hạ Nhất Nhiễm đều đã chết, anh hoàn..."

"Cô câm miệng cho tôi! Đường Hạo Hâm, được, hôm nay tôi sẽ nói cho cô biết! Hạ Nhất Nhiễm là em gái của tôi, không phải người trong lòng tôi! Mà tôi, mới đúng là người đời sau Đường gia! Còn về cô, chẳng qua là Đường gia nhật được! Thúc thời, liền đem hiệp nghị ký cho tôi!" Không đem "Vương miện" trên đầu cô tháo xuống, cô vĩnh viễn sẽ không cúi đầu, Khương Dư Hằng một cổ não rống lên.

Nhìn Đường Hạo Hâm sắc mặt trở nên trắng bệch, cũng không cảm thấy được sáng khoái!

Tôi cùng là vợ chồng một hồi.

Lục Uyển Thu từ trên lầu đi xuống, ngăn ngắn nửa tháng thời gian, bà đã già nua rất nhiều.

Đường Hạo Hâm vọt tới, hồi thân thể chính mình.

"Đừng nói cô, Hạo Nam cũng không phải đòi sau Đường gia, nhận mệnh đi. Cái nhà này, chúng ta ở không nổi nữa..." Lục Uyển Thu ít đi uy nghiêm ngày xưa, nhìn Đường Hạo Hâm, nhận mệnh nói.

Đường Hạo Hâm trực tiếp ngã ngồi vào trong ghế sofa, ngo ngắc, nhìn Khương Dur Hằng.

Khương Dur Hằng cho rằng cô còn có thể lại bám vào chính mình, không nghĩ tới, chỉ sau hai mươi phút, Đường Hạo Hâm chủ động cầm bút ký tên, ở trên thỏa thuận li hôn, ký tên.

"Ngay từ đầu, anh liền biết những thứ này à?" Ký xong, Đường Hạo Hâm bình tĩnh nhìn Khương Dur Hằng hỏi.

Anh an vị trên sofa đối diện bàn trà, khuôn mặt anh tuấn, mặt không chút thay đổi, nhìn cô, gật đầu.

Anh không giấu diếm, ánh mắt không hề chớp mắt nhìn người vợ kết hôn gần sáu năm ở đối diện.

Đường Hạo Hâm nở nụ cười, "Khương Dur Hằng, mấy năm nay, anh coi tôi như cái gì rồi hả?"

Cô nhẹ giọng hỏi, tim, lại như như tê liệt, hung hăng quặn đau.

Anh lúc trước cưới cô, liền là có mục đích, vậy mấy năm nay...

Đường Hạo Hâm nhớ lại vô số hoan ái lần nhiệt tình như hóa, nhớ lại Vitamin bị trộm đổi thành thuốc tránh thai, lại nhìn người đàn ông lạnh lùng đối diện, đột nhiên ý thức được, chính mình đến kỹ nữ cũng không bằng.

"Mấy năm nay, cô không từng coi tôi như đàn ông, tôi tự nhiên cũng không từng coi cô là người. Đường Hạo Hâm, đừng giả bộ như mình đang rất tổn thương trước mặt tôi, chúng ta, ai cũng không nợ người nào!" Khương Dur Hằng nói xong, đứng lên, cầm thỏa thuận li hôn, đi tới.

Hạ Nhất Nhiễm mất tích, sống chết chưa biết, mấy ngày này, Khương Dur Hằng cũng đang tìm, không tìm ra manh mối...

...

Một tháng, hai tháng, ba tháng, nửa năm..

Vẫn, cũng chưa có tin tức Hạ Nhất Nhiễm.

Đồng Y Mộng, giống như kì tích một loại sống sót, mà còn, khối máu bầm tụ trong đầu cũng lấy ra rồi.

Ngày đó, Đường Hạo Nam đi bệnh viện, nhìn đến cô ta, chỉ nhàn nhạt nói câu: Mộng Mộng, em khỏe mạnh, cô ấy cùng con của anh không có nữa, anh không nợ em cái gì, đừng nữa yêu anh, cũng đừng tìm anh.

Lục Ngộ Hàn không nói cho anh thân thể Đồng Y Mộng.

Đường Hạo Nam vẫn là cái gì cũng không đi điều tra, toàn bộ, đã không quan trọng nữa rồi.

Đồng Y Mộng không yên, vốn tưởng rằng Đường Hạo Nam sẽ trách cô ta, không nghĩ tới là cái thái độ này, cũng không dám nhiều lời, cô ta vừa khóc, Đường Hạo Nam không chút cảm xúc rời khỏi phòng bệnh.

Trước kia đối với cô ta không bỏ xuống được, là xuất phát từ áy náy.

Hiện tại, Hạ Nhất Nhiễm đều không có, thế giới của anh đều đã sụp xuống, dù là kẻ nào, dù là chuyện gì, anh đều không để ý rồi.

Anh không tin cô đã chết, nhất định còn sống, chờ anh đi tìm cô.

Nửa năm này, anh gần như bay khắp toàn bộ thế giới, cũng không thể gặp được cô.

Cửa hàng đồ ngọt kia lại vẫn mở cửa, Tô Tiểu Quả mỗi ngày đều đã đứng giờ buồn bán, có đôi khi, sẽ đột nhiên theo bản năng nhìn về phía cửa, cho rằng, Hạ Nhất Nhiễm sẽ đột nhiên xuất hiện...

Có lần, gặp Kha Dịch Thần vào tới.

Có nhiều lần, là Đường Hạo Nam.

Đường Hạo Nam cho tới bây giờ đều là, mới vừa bước vào cửa hàng đồ ngọt nửa bước, cô liền xông lên trước, hoặc là hắt nước vào anh, hoặc là dùng bánh mì đập đuổi anh...

Dù trong cửa hàng có khách hay không, dù có thể bị khách qua đường bên ngoài nhìn đến hay không.

Mà Đường Hạo Nam, thờ ơ không chút cảm xúc, gặp Hạ Nhất Nhiễm không có ở đây, lập tức liền đi rồi...

Lục Ngộ Hàn một mực tìm kiếm, vẫn không tin tức.

Anh cùng Đường Hạo Nam đoạn tuyệt qua lại, Đường Hạo Nam vài lần tìm đến anh, anh cũng chưa gặp.

Trái lại Hạ Khả San, vẫn bị anh trông giữ, bởi vì cô là người thân duy nhất còn lại trên cái thế giới này của Hạ Nhất Nhiễm. Anh không thể lại để cho cô tiếp tục sa đọa thêm nữa, nhất định sẽ giúp Hạ Nhất Nhiễm quản tốt cô. Mà Hạ Khả San, đã cùng Cố Tú Vân đoạn tuyệt rồi.

Một năm sau...

Vẫn không có chút tin tức gì của Hạ Nhất Nhiễm.

Đường thị không còn thuộc về Đường Hạo Nam, anh cùng Hạ Cận Nghiêu đem tổng bộ công ty, dời khỏi Sùng Xuyên, anh chẳng buồn cùng Kha Dịch Thần bọn họ tranh đấu, rất ít khi quản việc công ty, từng tháng đều phải bay sang nước Pháp một lần.

Nhưng, cô không có ở kia.

Đêm khuya mộng hồi, thường thường bị ác mộng làm tỉnh giấc, trong mộng đều là máu chảy đầm đìa, mơ hồ một mảnh, anh không sợ ác mộng, sợ nhất chính là, liên ngay cả nằm mơ, đều đã mộng không tới cô.

Cô đến mộng, cũng đều đã keo kiệt cho anh.

Nhất định là đặc biệt hận anh đi?

Nhà trọ phát ra tiếng nhạc, luôn luôn lặp lại mấy ca khúc tình yêu thối nát nhằm chán được yêu thích một thời kia, mỗi một bài, anh đều đã biết hát rồi.

Hai năm sau...

Sinh nhật Hạ Nhất Nhiễm ngày đó, Đường Hạo Nam mua bánh sinh nhật, làm mì thịt bò, dựa theo thực đơn, cùng với phương pháp trước kia cô từng dạy anh nấu mì.

Trên bánh sinh nhật cắm đầy ngọn nến, dưới ánh nến, anh giống như thấy được người ngồi đối diện.

"Bon anniversaire! Là có ý gì?"

"Tiếng Pháp, sinh nhật vui vẻ!"

"Đồ ngốc, anh đương nhiên biết! Lúc em bắt đầu học tiếng Pháp, anh cũng bắt đầu lén lút học tiếng Pháp rồi..."

Trong phòng ăn, anh tự hỏi tự đáp.

Giống như cô an vị ở đối diện, "Bon anniversaire! " nói xong, anh thổi tắt ngọn nến, ngẩng đầu khi đó, đối diện, trống trơn, một bóng người đều không có.

"Ồ trong mắt em, anh rõ ràng khôn kiếp như vậy, tại sao vẫn còn rất tốt với anh? Tại sao lại vẫn quyết một lòng yêu anh? Em là đồ ngốc, phải không?" Anh gục xuống bàn, nhẹ giọng nói.

Cô là kẻ ngốc, anh càng ngu ngốc.

Rõ ràng yêu, lại rất trẻ mới phát hiện...

Uống vào thuốc ngủ, anh mới ngã xuống, ngủ thật say.

Thời gian nhoáng lên một cái, lại năm năm đi qua...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Mami, cái chú này rất đẹp trai

Mùa đông Sùng Xuyên, luôn luôn cực kỳ dài lâu.

Đã là ba tháng Dương lịch, lại vẫn đón hai trận tuyết lớn, không khí lạnh lẽo u ám mà ẩm ướt.

Hai bên đường cây nhãn tỏa hương thơm ngát, vẫn lại là khoát lên mình màu xanh thẫm, ít đi sức sống, xem ra trầm lắng, nghiêm túc, làm cho cả thành phố bao phủ bởi một vẻ nặng nề, phiền muộn.

Cửa hàng đồ ngọt kia vẫn còn đang buôn bán, cho dù xung quanh sớm đã xây dựng sửa đổi trở nên ồn ào sầm uất.

Chỉ có cửa hàng nhỏ này, vẫn luôn duy trì diện mạo vốn có.

Đường Hạo Nam giống như thường ngày, vào cửa hàng đồ ngọt.

Người quản lý của cửa tiệm là một cô gái trẻ tuổi, là sinh viên của một trường đại học gần đó, tại đây kiêm chức quản lý. Tô Tiểu Quả vào ba năm trước đã đem cửa hàng này chuyển nhượng, cô không biết, người phía sau muốn mua cửa tiệm này là anh, nếu cô biết là anh, khẳng định sẽ không đem cửa hàng bán cho anh.

"Chào ông chủ!" Quản lý Nhạc Nhạc thấy anh vào cửa, vội chạy đến tiếp đón, lễ phép kêu hô.

Đường Hạo Nam nhân nhặt gậy đầu, anh đi đến vị trí gần cửa sổ quen thuộc hàng ngày ngồi xuống, Nhạc Nhạc giống như bình thường, pha cho anh một tách cafe Lam Sơn.

"Trong cửa hàng hai ngày nay làm ăn tốt không?" Anh nhẹ giọng hỏi.

"Uh'm, bình thường." Nhạc Nhạc biết, Đường Hạo Nam căn bản không quan tâm tình hình hoạt động của cửa hàng này, anh giống như vẫn đang ở đây chờ cái gì, cái tin tức gì, hoặc là người nào đó đi?

Cô không biết, cũng không tốt hỏi đến.

Nhạc Nhạc đột nhiên nghĩ đến cái gì, lập tức đi quầy thu ngân bên cạnh, "Ông chủ, mấy tấm bưu thiếp này, là kí gửi ra ngoài bị trả về lại, khách hàng không có địa chỉ nhận, cuối cùng, bưu cục liên lạc trả lại chúng ta rồi."

Đường Hạo Nam nhìn một túi phong bì, bên trong nhét bưu thiếp, nổi lên, rất chắc chắn.

"Trước cứ để lại trên kệ đi." Anh trầm giọng nói, Nhạc Nhạc đi bận việc rồi.

Anh uống cà phê, từ trong phong thư kia rút ra mấy tấm bưu thiếp, những thứ này đều là khách hàng kí gửi cho tương lai của chính mình.

Nhìn hai ba tấm, những thứ này là bưu thiếp sáu năm trước viết, hiện tại mới kí gửi ra đi, khẳng định là đến không được, sáu năm qua, Sùng Xuyên biến hóa quá nhanh, rất nhiều chỗ cũ đều bị dỡ xuống khai phá rồi...

Một tấm bưu thiếp cuối cùng, dùng loại bao thư giấy dai dẹt, mà còn là phong thư chuyên dụng kí gửi đi nước Pháp, Đường Hạo Nam nhú mày, rút ra...

Bút tích quen thuộc, bóp nghẹn trái tim anh.

Cảm giác đau lòng đã rất lâu kia, lại một lần nữa mãnh liệt ào đến.

Hi, sáu năm sau cô, có khỏe không?

Hạnh phúc không?

Đã quên được anh ấy rồi đúng không? Có phải ở nước Pháp sống rất tốt hay không?

Tình yêu à, cô phải thật hạnh phúc, đối xử tử tế chính mình.

Ít ỏi mấy lời, trong đầu giống như hiện lên gương mặt mặt cố gắng lặn quan mỉm cười, giấy lát liền mơ hồ rồi.

Đường Hạo Nam ngẩng đầu, nhìn ngoài cửa sổ, một tay che miệng, mũi chua xót, ót giạt giạt.

Lại cúi đầu khi đó, thấy được địa chỉ trên phong thư, chỗ kia anh thường xuyên đi đến, không từng gặp qua cô, hiện tại bưu thiếp bị trả trở lại, chứng tỏ cô không ở nước Pháp...

Không chút tin tức.

Không biết tung tích.

Có đôi khi, thực cho rằng, cô hoàn toàn biến mất trên thế giới này.

Chảy nhiều máu như vậy, nói không chừng, cứu giúp không có hiệu quả, đã chết...

Nhưng anh chết cũng không thừa nhận điểm này, cô nhất định phải còn sống, nhất định phải còn sống, chờ anh tìm đến cô!

Nắm chặt bưu thiếp kia trong tay, anh ở bên đường thong thả bước, sáu năm trước, lúc cô viết bưu thiếp liền quyết định muốn quên anh rồi..

Hạ Nhất Nhiễm, kỳ thật, người tàn nhẫn nhất là em

Anh cười, ở trong lòng lên án cô, có đôi khi nhớ tới, vậy mà lại oán hận cô!

Cái loại cảm giác này, hành hạ anh nổi điên.

...

Tập đoàn Đế Cảnh, bên cạnh cửa sổ sát đất trong văn phòng tổng giám đốc, người đàn ông tay trái cầm gạt tàn, ngón trỏ cùng ngón giữa tay phải kẹp một điếu thuốc, trong màn sương khói lượn lờ, người đàn ông giống như bức tượng, đứng sừng sững cạnh cửa sổ.

Vẫn không nhúc nhích.

Đây là toàn nhà cao nhất thành phố, đứng ở chỗ này, có thể quan sát tất cả Sùng Xuyên.

Cửa ban công bị người gõ vang, người đàn ông giương giọng một câu: Tiến vào!

Cũng không xoay người, vẫn như cũ đưa lưng về phía cửa, tiếp tục nhìn ngoài cửa sổ.

Hứa Thành mặc áo choàng dài màu xám đứng ở phía sau lưng anh cách đó không xa, "Boss, phóng viên phỏng vấn tiệc mừng lần này đã ở phòng họp chờ người rồi!"

Người đàn ông dụi tắt tàn thuốc, lúc này mới xoay người, "Hắn không hỏi ra cái vấn đề gì quá đáng chứ?"

Người đàn ông 34 tuổi, thành thực mà trầm ổn, mặt không chút thay đổi, khuôn mặt anh tuấn lạnh nhạt nghiêm trang, giọng điệu nhàn nhạt.

"Vấn đề tôi đã giúp người kiểm tra qua một lần, không có vấn đề gì quá đáng." Hứa Thành cung kính trả lời, Đường Hạo Nam đi đến giá áo bên cạnh, gỡ xuống áo khoác dài, khoác lên trên vai.

Đường Hạo Nam mấy năm nay tác phong làm việc rất bề bộn, bình thường ít tham gia bất cứ cái hoạt động, party gì, đương nhiên, cũng không có bất luận cái hoạt động giải trí gì, càng miễn bàn xem tiết mục ti vi rồi.

Lần này người dẫn chương trình tiết mục phỏng vấn, anh có phần quen mặt, lúc nhìn đến tên của cô trên danh thiếp, anh mới nhớ tới là ai.

Diêu Lộ.

Trước kia từng nhậm qua chức giám đốc bộ phận quan hệ công chúng của Đường thị, ấn tượng khắc sâu nhất trong lòng anh chính là, lần đó sau khi tổ chức họp báo tuyên bố chuyện của anh và Hạ Nhất Nhiễm, cô liền từ chức rồi.

Không nghĩ tới, thời gian qua biến hóa nhanh chóng, thành người dẫn chương trình rồi.

Hứa Thành trước nhiều lần nhắc nhở anh, cái tiết mục này tỉ lệ người xem TV rất cao, mà còn, nghe nói rất có tiếng.

"Đường tổng, đã lâu không gặp, thật hân hạnh." Diêu Lộ cắt tóc ngắn, mặc bộ váy màu trắng đen tao nhã gọn gàng, nhìn anh, khách khí nói, trong sự khách sáo kia, lộ ra rõ vẻ lạnh lùng.

Đường Hạo Nam cảm thấy được, chính mình có thể là người nổi tiếng duy nhất không bị cô khen tặng.

Anh gật đầu ý chào hỏi, ở trên ghế sofa ngồi xuống, ngọn đèn sáng lên, phỏng vấn bắt đầu.

Diêu Lộ chỉ lãnh đạm nhắc nhở câu, là truyền hình trực tiếp, trước khi trả lời vấn đề, cần phải suy nghĩ kỹ, nếu không, hậu quả tự chịu.

Diêu Lộ tuy đối Đường Hạo Nam có thành kiến, nhưng cô cũng có sự chuyên nghiệp rèn luyện hàng ngày của chính mình, không có trực tiếp khiến cho Đường Hạo Nam khó xử, cũng đặc tội không nói anh. Vài năm nay, giá trị con người anh đã lật chuyển vô số lần.

Nhưng trong lòng cô tình tường nhớ rõ trong buổi họp báo năm đó, người đàn ông này, trước mặt màn ảnh, nói vợ mình là con rồi...

Sau sự kiện kia, cô liền cùng An Lạc từ chức rồi.

Chuyện về sau của anh cùng Hạ Nhất Nhiễm, cô nhiều ít cũng đều hiểu biết một chút, có người nói, Hạ Nhất Nhiễm xảy ra tai nạn xe cộ, anh thấy chết mà không cứu, đều đã nhiều năm đi qua, Hạ Nhất Nhiễm vẫn là sống chết không rõ.

Hôm nay chủ đề phỏng vấn là -- Đường Hạo Nam vài năm nay, làm thế nào từ trong nghịch cảnh lại một lần nữa sáng lập ra một cái đế quốc buôn bán.

Nửa phần trước phần lớn những vấn đề cùng buôn bán có quan hệ, anh đoán có độ, nên đều nói, không nên nói, một chữ cũng không nói.

"Mami, mami, người tới nhanh nha, cái chú này rất đẹp trai!" Trong phòng khách sạn, một cô bé có mái tóc đen tuyền óng mượt, mặc toàn thân mặt áo ngủ lông hồng nhạt in hình phim hoạt họa, một đôi đen tuyền, vừa sáng vừa tròn, nhìn người đàn ông trên màn ảnh tivi, lớn tiếng kêu hô.

"Nini, con lại không ngoan, không được mami cho phép liền..." Người phụ nữ từ trong phòng đi ra, nhìn cô bé nhỏ đang ngồi trước tivi, cứng chiêu nói, nói còn chưa nói xong, liền dừng lại, trong TV là hình ảnh một khuôn mặt tuần tú thành thực.

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ tới, sáu năm sau, lại cùng người này có cùng xuất hiện, là dưới tình huống như vậy.

Mặt không chút thay đổi, lòng như mặt hồ tĩnh lặng, tầm mắt của cô đã dời đến cô bé đáng yêu đang ở phía trước TV.

"Nini, còn chưa tới thời gian xem tivi, tại sao lại mở tivi rồi hả?" Cô đi tới trước mặt con gái ngồi xổm xuống, xoay người tiểu bảo bối lại, nhưng hai mắt tiểu bảo bối lại vẫn nhìn chăm chú xem tivi, trong cặp mắt to sáng trong kia, quả thực muốn nổi lên hình trái tim rồi.

Hạ Nhất Nhiễm bắt đầu đi lác đầu, cái Tiểu Hoa si này, liền thích xem soái ca.

Cô cầm lấy điều khiển từ xa, liền muốn tắt đi.

"Đường tổng, người vài năm nay cuộc sống tình cảm như thế nào? Có bạn gái chưa? Thuận tiện lộ ra không?" Giọng người dẫn chương trình truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm liếc mắt một cái nhận ra Điều Lộ trên TV, tại sao cô lại trở thành người dẫn chương trình rồi?

"Tôi độc thân, không bạn gái." Người đàn ông nhàn nhạt nói câu, nhìn màn ảnh, cặp con ngươi đen lấy kia vừa lúc đối diện ánh mắt cô, Hạ Nhất Nhiễm hừ lạnh.

"Chú ơi, con cũng không có bạn trai đâu... Con sẽ làm bạn gái của chú, có được hay không?" Tiểu Hoa si nhìn màn hình tivi, nói từng chữ từng câu.

Hạ Nhất Nhiễm cười lác đầu, tắt tivi.

"Tôi vẫn tìm cô ấy..."

Chỉ nghe TV tắt đi nháy mắt, có âm thanh quen thuộc mà xa lạ truyền đến, như là nghe lầm, cô đã ôm lấy con gái bảo bối.

"Tiểu Hoa si, cùng mami đi tắm bồn!" Người phụ nữ ôm cô bé đáng yêu vào phòng ngủ, chỉ chốc lát sau, hai mẹ con ngồi ở trong bồn tắm lớn to như vậy.

"Mami, trên bụng người tại sao lại có một con rết to như vậy đang nằm chứ?" Ngón tay nhỏ của tiểu bảo bối chỉ chỉ lên vết sẹo trên bụng cô, ngây thơ hỏi.

Người phụ nữ mỉm cười, "Đó là lúc mami sinh Nini tiểu bảo bối để lại đó, lúc ấy, con liền từ nơi này của mami, bị bác sĩ bắt ra tới!" Cô cứng chiêu nựng hai gò má phần nộn trên khuôn mặt nhỏ nhắn của cô bé, cười nói.

"Mami, có đau hay không?" Một cô bé nhỏ xinh, xem ra ngây thơ, lại hiểu lắm chuyện, thân mật quan tâm hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng lác đầu, "Chỉ cần Nini tiểu bảo bối tiếp tục ngoan ngoãn nghe mami mà nói, mami liền không đau rồi."

Tiểu bảo bối vội vàng leo đến bồn tắm lớn bên kia, ôm lấy một chân của cô, bàn tay bé nhỏ càng không ngừng xoa xoa, miệng nhỏ lại vẫn thổi khí nóng, biết chân của mami cực kỳ lạnh.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn tiểu bảo bối quan tâm mình, ý cười trên khóe miệng càng sâu rồi...

Nhắm mắt lại khi đó, bên tai giống như còn vang vọng câu nói cuối cùng của người đàn ông đó trong TV.

Cô cười lạnh.

Con gái bảo bối đã ngủ thiếp đi, cô đặt con bé ở trên giường, chính mình bọc áo ngủ, rót ly rượu đỏ, ngồi trên sofa bên cạnh cửa sổ sát đất, nhìn cảnh đêm của cả thành phố này mà đã lâu chưa được nhìn thấy.

"Sùng Xuyên, đã lâu rồi..." Cô đứng lên, quan sát cảnh đêm, lầm bầm nói, rồi sau đó, đem rượu đỏ trong ly uống một hơi cạn sạch.

Thành phố này, đã không là đáng về trước kia, phần lớn các nơi trong thành phố này đều đã hoàn toàn thay đổi, so với trước kia càng phát đạt, cũng bớt chút cái gì.

Hạ Nhất Nhiễm ôm con gái, ngồi ở trong chiếc Rolls-Royce sang trọng, vẫn nhìn ngoài cửa sổ.

Có chút tiêu chí tính chất kiến trúc, cần cẩn thận phân biệt, mới có thể nhận được.

"Phu nhân, đã đến trung tâm thương mại, vệ sĩ ở xung quanh, âm thầm bảo hộ người cùng tiểu thư, xin yên tâm." Người đàn ông ngồi ở phía trước, quay đầu, cung kính nói với cô.

"Không cần đi theo chúng tôi quá sát sao, tôi chỉ muốn mang Nini ra ngoài đi dạo." Hạ Nhất Nhiễm cười nói, xe đã chạy vào bãi đỗ xe dưới đất của trung tâm thương mại.

Chỉ chốc lát sau, hai mẹ con mặc áo gió kiểu dáng giống nhau, vào thang máy trung tâm thương mại.

"Mẹ, bên kia có cái chú đẹp trai, giống như một mực nhìn chúng ta..." Ngồi trong nhà hàng, tiểu bảo bối miệng ngậm ống hút, chỉ vào bên ngoài cửa sổ sát đất, như trẻ con nói, Hạ Nhất Nhiễm theo phương hướng ngón tay của con gái nhìn qua...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Cô ấy đã tái hôn rồi !

Từ cửa sổ sát đất của nhà ăn theo cái góc độ này của cô nhìn ra bên ngoài, thủy tinh có chút phản quang, Hạ Nhất Nhiễm châu đầu hướng tới trước mặt con gái bảo bối ở đối diện, mới có thể thấy rõ bên ngoài.

"Nini, làm gì có chú nào chứ?" Bên ngoài là khách hàng thông thả qua lại, cô không phát hiện có người nào vẫn luôn một mực nhìn bọn họ, chẳng lẽ là vệ sĩ?

"Mẹ, nơi đó, đối diện nơi đó!" Tiểu bảo bối lớn tiếng nói, bàn tay nhỏ nhắn lại vẫn chỉ vào bên ngoài, Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía cửa sổ đối diện trung tâm thương mại, hình ảnh kia với cô mà nói, bóng dáng đó như một loại âm hồn, làm sắc mặt của cô nháy mắt liên thay đổi.

"Nini, ăn no chưa? Chúng ta lại đi cửa hàng quần áo, có được hay không?" Hạ Nhất Nhiễm nhìn đứa nhỏ đáng yêu đối diện, ôn nhu hỏi, kỳ thật cũng không khẩn trương, lại càng không sợ cùng anh gặp mặt, chỉ là, chẳng muốn xem người kia liếc mắt một cái, càng chẳng muốn cùng anh nói một câu.

"Người ta còn không có ăn no đâu..." Nini cong miệng nhỏ lên, kháng nghị nói.

Tiểu nha đầu này thật là!

Hạ Nhất Nhiễm nhìn không được muốn cười, "Vậy Nini tiếp tục từ từ ăn, chúng ta ăn no lại đi." Cô kiên nhẫn nói, cầm khăn giấy giúp cô bé lau khô miệng một chút, động tác mềm nhẹ, ánh mắt yêu thương, là một người mẹ tốt cần thận chu đáo đủ tư cách.

Mới vừa nhìn đến các cô khi đó, anh cho rằng chính mình hoa mắt, mặc kệ một đám quản lý cấp cao của công ty, chạy đến nơi này, nhìn các cô ở đối diện, vào nhà hàng, gọi món ăn, nhìn hai mẹ con mặc áo khoác cặp, ngồi ở bàn ăn bên cạnh cửa sổ sát đất ăn cơm.

Bóng dáng kia, đừng nói tại trung tâm thương mại đông đúc này, cho dù là trong biển người mờ mịt, anh liếc mắt một cái cũng có thể nhận ra, cho dù ngăn cách khoảng cách rất xa, anh cũng có thể cảm giác được, kia, chính là cô!

Hạ Nhất Nhiễm..

Một người đã sáu năm không chút tin tức.

Một người con gái đã chôn sâu ở trong lòng anh.

Một người đi mất cũng đem linh hồn của anh mang theo, để cho anh biến thành hành một cái xác không hồn!

Cô liền xuất hiện như thế, lặng yên không chút tiếng động, hoàn hảo xuất hiện ở trong tầm nhìn của anh, không hề chuẩn bị trước.

Anh có phần không yên gục đầu xuống, đánh giá cách ăn mặc của chính mình, hôm nay là đi thị sát định kỳ ở trung tâm thương mại, không tồi, ăn mặc đều là tỉ mỉ chuẩn bị qua, là cách ăn mặc trầm ổn tiêu sái chuyên nghiệp tinh anh!

Vậy cô bé nhỏ kia, là ai?

Cả người Đường Hạo Nam hơi hoảng hốt, hô hấp đột nhiên ngưng nghẽn...

Trong bụng của cô ấy vẫn mang thai con của con!

Những lời Lục Ngộ Hàn khàn cả giọng gào thét khi đó, lại vẫn ở bên tai vang vọng.

Mấy năm nay, này cũng ký ức mà anh không dám nhớ lại, không đành lòng đối mặt chuyện tàn nhẫn này.

Tai nạn xe cộ, chảy nhiều máu như vậy, liền tính cô an ổn còn sống, vậy đứa bé khẳng định là có lẽ mất rồi... Vậy, cô bé nhỏ này...

Không, còn có kỳ tích!

Nhất định là kỳ tích đã xảy ra!

Anh bước nhanh tới, vòng qua hàng lang hình tròn của trung tâm thương mại, hướng tới đối diện bước đến.

Mới vừa đi đến đối diện, nhìn đến cách đó không xa, ở cửa trung tâm thương mại, cô gái kia ngồi xổm xuống ôm cô bé nhỏ trước mặt, đang vì cô bé nhỏ này thất dây giày, anh dậm chân, một lòng chấn động.

Vẫn lại là một mái tóc xoăn màu nâu uốn lượn gọi cảm lại có chút chính chắn, áo khoác dài England màu nâu nhạt, đi đôi giày Martin màu đen, cô bé nhỏ trước mặt cô, mái tóc đen tuyền được buộc thành đuôi ngựa, cúi đầu, quần áo mặc trên người cùng một kiểu với cô...

Lúc này, cô bé nhỏ nghiêng đầu, một đôi mắt to đen tuyền vừa lúc hướng về bên này nhìn qua, trái tim Đường Hạo Nam đã thật lâu không có cảm giác, giờ phút này tại hung hăng chấn động.

Khuôn mặt cô bé nhỏ trắng nõn phấn nộn, nhỏ nhắn phún phính đang yêu, rất xa, cô bé đã nhìn anh cười, tươi cười đẹp ngọt ngào.

"Mẹ, chú đẹp trai lại đang nhìn chúng ta đó!" Hạ Nhất Nhiễm đứng dậy, con gái bảo bối túm quần áo của cô, ngón tay nhỏ chỉ cách đó không xa, chỉ cô nhìn qua.

Xoay người lại, liền nhìn đến bóng dáng cao lớn gầy gò kia, như bức tượng một loại, đứng sừng sững ở chỗ không xa.

Như là nhìn đến một người người bình thường xa lạ, lại một lần nữa đối mặt anh, lòng cô như hồ nước tĩnh lặng.

Chính mình cũng vì phản ứng của chính mình sững sốt hồi lâu, không nghĩ tới, lại nhìn thấy Đường Hạo Nam, vậy mà lại giống như đối mặt người xa lạ một dạng.

Đây là cái gọi là, như là người lạ đi!

Thế sự xoay chuyển, quá khứ lướt qua, thời gian, hòa tan toàn bộ, đối mặt anh, không yêu không hận, không oán không hối.

Đây là tốt nhất tâm tính, tiêu sái, lưu loát, không ướt át bản thủ.

Sáu năm trước, chuyện xảy ra ngày nào đó, giống một con dao sắc bén, đem giữa bọn họ, một dao cắt đứt hết thảy, đã không có bất luận cái liên quan gì nữa!

Cùng tiếp xúc ánh mắt cô, ngăn ngai một cái chớp mắt, anh chứa đầy tình cảm sâu nặng, cô lại lãnh đạm như nước, kinh ngạc thoáng nhìn, cô đã khom người xuống, ôm lấy cô bé nhỏ.

Cô tự nhiên xoay người, ôm con gái, bước chân không nhanh không chậm đi về phía trước, mà anh, quên toàn bộ phản ứng, nghi hoặc, nhìn bóng dáng người con gái kia đã xem chính mình như người xa lạ...

Có phần hoài nghi, cô có phải Hạ Nhất Nhiễm hay không!

Khi bóng lưng sắp biến mất khỏi tầm nhìn, anh cuối cùng có phản ứng, bước ra đến, vội đuổi theo!

"Mami, chú đẹp trai đang đuổi theo chúng ta!"

"Hạ Nhất Nhiễm!" Giọng người đàn ông vang vọng trong trung tâm thương mại, bước chân Hạ Nhất Nhiễm cũng chưa ngừng.

"Mami, chú kia đang gọi người!" Con gái bảo bối trong lòng một mực nói không ngừng, Hạ Nhất Nhiễm bất đắc dĩ, đã có không ít người qua đường quay lại nhìn họ bằng ánh mắt dị thường rồi rồi.

Đường Hạo Nam nghe được tiếng của cô bé nhỏ, cô là Hạ Nhất Nhiễm!

Vậy cô bé nhỏ đó là con gái của cô!

"Hạ Nhất Nhiễm! Em đứng lại đó cho anh!" Bước chân của cô, không có nhanh, cũng không có chậm, anh lớn tiếng quát, ngữ khí bá đạo mà cường thế, mang theo mệnh lệnh.

Lúc này, có bốn người đàn ông thân hình vạm vỡ cao lớn đã đi tới, ngăn cản đường đi của Đường Hạo Nam, "Vị tiên sinh này, xin dừng lại, không cần lại quấy rầy phu nhân nhà chúng tôi." Một người đàn ông mặc Tây phục đen, đứng ở bên người anh, lễ phép nói với anh, mà về mặt lại là nghiêm túc.

Lại có người dám ở trung tâm thương mại của anh chặn đường anh, còn cảnh cáo anh, Đường Hạo Nam giận, cười lạnh nhìn người trước mặt, mà bóng dáng Hạ Nhất Nhiễm, đã không thấy nữa.

"Hạ Nhất Nhiệm!" Anh lập tức đẩy người đàn ông kia ra, lớn tiếng quát, cô giống như đã đi vào thang máy rồi!

Khi Đường Hạo Nam đuổi tới lầu một khi đó, trong trung tâm thương mại đã không hề có tung tích của cô, chỉ có một chiếc Rolls-Royce tôn quý, từ trong bãi đỗ xe của trung tâm thương mại rời đi...

Trực giác nói cho anh biết, đó là xe của cô!

"Boss!"

"Hứa Thành! Cô ấy trở lại! Tại sao một chút tin tức tôi cũng chưa nghe được?!" Đường Hạo Nam đứng ở cửa trung tâm thương mại, nhìn Hứa Thành, kích động hỏi, vẻ mặt phức tạp, phân không rõ là vui giận yêu ghét.

Hứa Thành đã biết anh là đang nói người nào, vừa nãy anh ta cũng thấy được Hạ Nhất Nhiệm.

So với lúc trước, càng thành thực, chính chắn hơn trong lòng lại vẫn ôm cô bé nhỏ.

"Boss, tôi cũng là một chút tin tức đều đã không nhận được, chẳng thế thì không có khả năng gạt ngài, hiện tại tôi sẽ cho người đi tra!" Hứa Thành vội vàng nói, Đường Hạo Nam lại vẫn đắm chìm trong kích động, mắt vô hồn, một lòng rối loạn, để cho Hứa Thành lập tức đi điều tra.

Cô còn sống, xem ra rất tốt, tốt rồi, còn sống là tốt rồi!

Còn sống là tốt...

Hốc mắt không khỏi phấp phỏng, có phần cảm giác ấm áp, nước mắt ướt át thấm đẫm đôi mắt khô khốc đã lâu, đột nhiên có phần sinh đau.

...

Hạ Nhất Nhiệm ôm con gái ngồi trên sofa cao cấp trong xe, con gái bảo bố đã ngủ thiếp đi, tầm mắt cô nhìn ra bên ngoài cửa sổ.

Vẫn đang rất ngạc nhiên bởi tâm trạng của chính mình lúc gặp lại Đường Hạo Nam khi đó, vậy mà lại bình tĩnh như vậy.

Cô thích tâm tình như vậy, thích chính mình như vậy, hẳn không lại bị bất luận kẻ nào, bất cứ chuyện gì ảnh hưởng nữa.

...

Khi Hứa Thành cầm túi văn kiện đi vào khi đó, Đường Hạo Nam đã hút hơn nửa gói thuốc, trong văn phòng tất cả đều là hương vị thuốc lá.

Anh so với trước kia hút thuốc nhiều hơn, vài năm nay thân thể cũng thường mắc bệnh, Hứa Thành thường khuyên anh, anh cũng không để ý tới.

Sắc mặt Hứa Thành phức tạp, bị Đường Hạo Nam đọc thấu được.

"Đem những gì cậu điều tra được, toàn bộ nói cho tôi biết!" Anh không bình tĩnh giương giọng nói.

Hứa Thành có phần khó xử nhìn Đường Hạo Nam, anh phản ứng như vậy, khiến tim Đường Hạo Nam như muốn nhảy ra khỏi cổ họng!

Tim, ần ần có cảm giác bất an dâng trào!

Hung hăng hít sâu một ngụm thuốc lá cuối, đem tàn thuốc dập tắt, "Nói đi!"

"Boss, Hạ tổng hơn bốn năm trước đã tái hôn rồi..."

"Bốp!"

Hứa Thành vừa dứt lời, gạt tàn trong tay Đường Hạo Nam rơi xuống đất, theo tiếng mà bể vỡ.

Anh khó có thể tin nhìn Hứa Thành, "Cậu lặp lại lần nữa?!" Anh không bình tĩnh quát.

"Boss, ngài đừng kích động, sự thật quả thật như vậy. Hạ tổng hơn bốn năm trước đã tái hôn, ba năm trước đây, người chồng thứ hai của cô ấy bởi vì bệnh nặng nên đã qua đời, cô thành quả phụ, kế thừa toàn bộ di sản..." Hứa Thành nhìn Đường Hạo Nam tỏ ra khí thế giết người nguy hiểm, kiên trì, nói rõ ràng mọi chuyện.

Chỉ thấy cả người Đường Hạo Nam đứng không vững, theo bản năng lắc đầu, "Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng! Cô ấy sao có khả năng tái hôn?! Hứa Thành! Tin tức của cậu có phải lại có lầm lẫn gì hay không?!" Đường Hạo Nam kích động phản bác, sắc mặt xanh mét, túm lấy cổ áo Hứa Thành, bạo rống hỏi lại.

Hứa Thành liền biết anh chính là sẽ có phản ứng này, nhưng sự thật như vậy.

"Boss! Chuyện này là chính xác trăm phần trăm! Hạ tổng hiện tại là thủ tịch kiêm tổng giám đốc tập đoàn Hưng Á ở Singapore, chồng của cô ấy là Hoa kiều Singapore, ông trùm tài phiệt, Đồng Hưng Á!" Hứa Thành nói tiếp, đáng vẻ của Đường Hạo Nam cực kỳ đáng sợ, cảm giác hai tay của anh cũng đang run run, khớp xương phát xuất tiếng cọt xát giòn vang.

Cô tái hôn rồi...

"Đưa nhỏ thì sao?! Cái cô bé gọi cô là mẹ là của ai?! Có phải là con của tôi hay không?!" Đường Hạo Nam giống như điên rồi dạng hỏi tiếp, Hứa Thành chậm rãi lắc đầu.

"Tư liệu liên quan đến cô bé nhỏ kia rất ít, chỉ biết là cô bé này thường gọi là Nini, năm nay bốn tuổi." Hứa Thành nói tiếp, chỉ thấy Đường Hạo Nam dường như đã phát điên, một tay đem tất cả đồ đạc trên bàn làm việc gì đó, toàn bộ quét đi.

"Không có khả năng! Kia khẳng định là con của tôi! Hôn nhân cũng là giả! Hạ Nhất Nhiệm cô ấy là người phụ nữ của Đường Hạo Nam tôi! Cô ấy là của tôi!" Anh gào rống, thanh âm run rẩy, giống như hoàn toàn điên rồi.

Hứa Thành lên lút đem tư liệu bỏ xuống, chạy trốn cho nó lành.

Cô bé nhỏ kia, bốn tuổi...

Là con của cô cùng người đàn ông khác sao?

Anh không tin!

Nhất định là con của anh, cô chỉ là nghĩ muốn trả thù anh, mới bịa đặt những cái tư liệu gọi là chuyện thực này!

Nhất định là con của anh, năm nay hẳn là đã hơn năm tuổi rồi, Đường Hạo Nam cầm lên những tư liệu này, dùng lực xé bỏ, lúc này, một tấm hình rớt ra ngoài.

Trên ảnh chụp, người con gái mặc áo cưới đơn giản lại xinh đẹp tao nhã, bên cạnh một người đàn ông mặc đồ tây đứng sừng sững, khóe miệng cô gái nở một nụ cười dịu dàng.

Đó là ảnh cưới của cô cùng người đàn ông khác!

"Không..." Đường Hạo Nam cảm giác dường như không đủ, thân thể lão đảo, loạng choạng, nếu không phải có bàn làm việc chống đỡ, anh sớm ngã xuống, trên sàn, tấm hình cưới kia giống như dao găm sắc bén đâm thẳng vào trái tim anh, nhắc nhở anh, cô đã tái hôn là sự thực...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104: Tấm lưng tuyết trắng hoàn mỹ không tỳ vết

Mấy năm nay, anh vẫn luôn cho rằng, Hạ Nhất Nhiệm nhất định rất hận anh, chắc chắn sẽ trở về trả thù mình. Nhưng làm sao anh cũng cũng không nghĩ tới, cô sẽ tái hôn, lại vì một người đàn ông khác mặc áo cưới...

Nhìn ảnh cưới rơi trên mặt đất, anh vẫn đang không nguyện tin tưởng, cô thực sự đã tái hôn, thực sự cùng người đàn ông khác sinh con gái.

Anh không tin!

Chết cũng không tin!

Cô hận anh, khẳng định rất hận, nhưng sẽ không gả cho người khác!

Cô yêu anh như vậy, làm sao có khả năng gả cho người đàn ông khác?!

Người đàn ông trên ảnh chụp, lịch sự nho nhã, mặt mỉm cười, trên ảnh chụp cô gái mặc áo cưới kiểu dáng sुरूn xám, tươi cười dịu dàng, đầu cô dựa vào người đàn ông bên cạnh, xem ra là một đôi vợ chồng bình thường cực kỳ ấm áp.

Đường Hạo Nam nhấc ảnh chụp lên, nắm chặt ở lòng bàn tay, trái tim còn đang quặn đau!

Anh đi ra khỏi văn phòng, giờ phút này, anh gấp rút muốn gặp cô, hỏi rõ ràng!

Hạ Nhất Nhiệm trở lại khác sạn, dặn dò vệ sĩ ở bên ngoài cửa phòng, không cho bất kỳ người nào đi vào, bao gồm cả người phục vụ.

Cô biết, Đường Hạo Nam khẳng định rất nhanh liền biết các loại tin tức của cô, cũng khẳng định sẽ tìm tới!

Trước khi trở về Sùng Xuyên, cô đã làm tốt chuẩn bị tâm lý rồi, đối mặt toàn bộ nơi này, đối mặt mọi người ở đây!

Chẳng qua, cô cảm thấy được, người không cần thiết nhìn thấy nhất chính là, Đường Hạo Nam.

Anh cũng không cần phải giả bộ ra vẻ một người tình cảm chân thành sâu nặng như vậy, ngược lại sẽ khiến cô thấy ghê tởm.

Quả nhiên, một lát sau, bên ngoài liền có động tĩnh, cô không ra ngoài, ở trong phòng sách, chuyên tâm bận rộn công việc, lại còn mở một cái hội nghị trực tuyến.

Trợ lý Andy gọi điện thoại tới, báo cáo chuyện biệt thự, hệ thống bảo vệ cùng người giúp việc tất cả đều chuẩn bị tốt, cô cùng Nini có thể tùy thời dọn vào ở.

"Ok, chúng tôi ngày mai liền dọn qua, Nini mới vừa ngủ rồi, đêm nay không tiện." Hạ Nhất Nhiễm buông xả mái tóc xoăn, đứng ở cửa sổ, trầm giọng nói.

"Còn nữa, tiệc từ thiện tối ngày mai, người cần phải đúng giờ tham gia." Andy nhắc nhở.

"Tôi nhớ rõ, tối mai anh làm bạn nam đi chung với tôi, phải thời khắc theo bên cạnh tôi, đừng cho Đường Hạo Nam quấy rầy đến tôi." Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh dặn dò, đây là lần đầu tiên sau khi cô trở về Sùng Xuyên, lần đầu tiên muốn xuất hiện trước mặt công chúng, khó tránh khỏi sẽ cùng Đường Hạo Nam chạm mặt.

"Đường Hạo Nam? Chồng trước của người?" Andy nhẹ giọng hỏi.

"Ừ! Tôi không muốn nhìn đến người này!" Hạ Nhất Nhiễm cũng chẳng kiêng dè nói đến người này, càng kiêng dè, chính càng là biểu hiện để ý, cô không cần, cũng không quan tâm nhắc tới, không đề cập tới anh.

"Chỉ cần người không muốn nhìn thấy anh ta, tôi sẽ không cho phép anh ta tiếp xúc đến người, xin yên tâm đi!" Andy trầm giọng nói, anh ta là một người cực kỳ có thủ đoạn, Hạ Nhất Nhiễm tin tưởng anh ta.

"Cảm ơn, vất vả rồi!" Cô khách khí nói xong, kết thúc cuộc nói chuyện.

Đường Hạo Nam vẫn bị vệ sĩ ngăn ở ngoài phòng, anh không đi, dựa vào vách tường đứng ở bên cạnh tủ cứu hỏa khẩn cấp, miệng ngậm thuốc lá, vẫn nuốt mây nhả khói.

Cô vậy mà lại trốn tránh không gặp anh!

Hai người vệ sĩ mặt không chút thay đổi, cho dù hiện tại anh đánh ngã được bọn họ, anh cũng vào không được phòng.

Đây là khách sạn cao cấp năm sao hệ thống bảo an cực kỳ tốt, trừ phi có thể phòng.

Anh chỉ nghĩ muốn cùng cô mặt đối mặt, hỏi rõ ràng mọi chuyện, Hứa Thành điều tra những tin tức này, rốt cuộc có phải thật sự hay không!

Anh muốn cô chính miệng thừa nhận, tuy năm đó cô ở trước mặt anh, che giấu chuyện đứa nhỏ...

Hạ Nhất Nhiễm ngâm mình ở trong bồn tắm ấm áp, quanh thân lạnh lẽo, cho dù ngâm thêm bao lâu, nước ấm này đều đã ấm áp không tới trong lòng cô rồi.

Bệnh cũ, trị không hết.

...

Đường Hạo Nam đến nửa đêm mới rời đi, vệ sĩ nói cho cô, cô kiên định nằm ngủ rồi.

Mà trong căn hộ kia, Đường Hạo Nam một mình một người, cuộn mình trên giường lớn, không có thuốc ngủ, anh căn bản ngủ không được.

Tối nay, lại không muốn uống thuốc ngủ.

Trong đầu đều là hình ảnh cô cùng kia cô bé nhỏ ở trong trung tâm thương mại, cảm thấy được, kia là con của bọn họ, lại cảm thấy được đây là hy vọng xa vời, là tai nạn xe cộ đấy, chẳng lẽ thật sự có kỳ tích xảy ra sao?

Nhưng tư liệu đã nói, cô bé nhỏ kia mới hơn ba tuổi...

Con của bọn họ nếu không chết, năm nay phải hơn năm tuổi rồi...

Chỉ có thể cầu nguyện, tư liệu là bị Hạ Nhất Nhiễm động tay chân, đứa nhỏ kia kỳ thật đã hơn năm tuổi.

Nhắm mắt lại, hình ảnh bé gái kia nhìn anh mỉm cười, trái tim một hồi của anh, giống như có một dòng nước ấm, rót vào trái tim

Giây lát, anh cười khổ.

Đặc biệt hi vọng này bé gái chính là đứa bé năm xưa, nhưng mà, lại không hy vọng muốn vì đứa nhỏ này, làm cho bọn họ một lần nữa cùng một chỗ...

Anh để ý nhất chính là trái tim Hạ Nhất Nhiễm..

...

Mỗi năm một lần tiệc từ thiện tổ chức tại khách sạn năm sao, trên thảm đỏ thật dài, một đôi lại một đôi nam nữ mang theo bạn kèm đi vào, đèn flash liên tiếp lóe ra, khi Hạ Nhất Nhiễm kéo cánh tay người đàn ông, xuất hiện tại hiện trường tiệc tối khi đó, dẫn tới kinh động không nhỏ.

Cô mặc lễ phục dạ hội màu xanh đậm, trên vai khoác áo khoác, mái tóc xoăn quăn rũ chỉ dùng dây cột tóc buộc hờ hững ở sau đầu, tùy ý mà đơn giản, trong sự gọi cảm lại không mất đi vẻ ôn nhu cùng uyển chuyển hàm xúc của người phụ nữ.

Có người nhận ra cô, lại không biết người đàn ông bên người cô, có phóng viên muốn phỏng vấn cô, bị vệ sĩ ngăn lại, cô thành thạo đối mặt màn ảnh, vẻ mặt tươi cười đầy tao nhã.

Đồng thời, cũng có vẻ hơi chút thần bí.

Hạ Nhất Nhiễm, đã sáu năm không xuất hiện ở trong tầm mắt công chúng rồi.

Đã từng, cô là tổng giám đốc phu nhân tập đoàn Đường thị không được sủng ái.

Đã từng, cô là người vợ bù nhìn được tất cả mọi người ở Sùng Xuyên này biết đến.

Hiện tại, cô có thân phận gì? Vì sao uy phong như thế?

Trong hội trường, ăn uống linh đình, quần áo lộng lẫy, cô đã nhiều năm không tham gia qua tiệc tối như vậy, có cảm giác dường như đã xa cách một thế hệ, cũng đã không nhớ được trước kia tham gia tiệc tối, là tâm tình như thế nào rồi.

Andy luôn cùng cô như hình với bóng.

Trên tiếng Trung của Andy gọi là Phương Mặc Ngôn, là Hoa kiều Singapore, trợ lý của Hạ Nhất Nhiễm.

"Hạ tổng, có người, một mực đánh giá người." Phương Mặc Ngôn trong tay bưng ly sâm banh, cúi đầu, tại bên tai cô nói khẽ.

"Đường Hạo Nam?"

"Không phải." Giọng Phương Mặc Ngôn mới hạ xuống, Hạ Nhất Nhiễm kích động xoay người, quả nhiên, trong đám người đông đúc như vậy, một người đàn ông thân hình cao lớn như một bức tượng một dạng, đứng sừng sững tại kia.

Nháy mắt nhìn đến khuôn mặt tuần tú chính chắn của Lục Ngộ Hàn khi đó, chớp mũi Hạ Nhất Nhiễm dâng lên một cảm giác cay cay...

Xa cách nhiều năm, lại nhìn đến Lục Ngộ Hàn, vẫn lại là giống như thấy được người thân duy nhất một dạng, cảm động, áy náy.

Lục Ngộ Hàn liền như vậy yên lặng nhìn cô, anh đứng ở chỗ không xa, hoàn hảo không ảnh hưởng đến ai, thỉnh thoảng có người theo từ bên người anh đi qua, cũng chưa thể dời đi ánh mắt cặp kèn định kia của anh!

Ánh mắt sáng quắc, mạch nước ngầm bắt đầu khởi động, trái tim lật chuyển khuấy đảo, gắt gao, yên lặng đem cái bóng đáng ghét sáu năm kia thu vào trong mắt!

Anh so với trước kia càng chính chắn rồi.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn người đàn ông đã bốn mươi tuổi nhưng một chút cũng nhìn không ra tuổi tác kia, trái tim đang đập loạn, anh là người cô cảm thấy có lỗi nhất, mấy năm nay, cũng chưa cho anh một chút tin tức gì.

"Cậu..." Cô thì thầm, vẫn chưa phát ra âm thanh, nhưng khẩu hình miệng kia anh vừa thấy đã biết.

Nháy mắt tiếp theo, bóng dáng màu lam hướng tới chính mình, nhanh chóng đi tới, Lục Ngộ Hàn vẫn đang vẫn không nhúc nhích, Hạ Nhất Nhiễm đã đi tới trước mặt anh.

Hai người mặt đối mặt, coi như không có những người khác, "Cậu..." Cô ngửa đầu nhìn anh, cười kêu hô, hốc mắt đã nhuộm đỏ.

Lục Ngộ Hàn không nói được một lời, chỉ yên lặng nhìn cô, nháy mắt tiếp theo, bàn tay to lớn của anh nắm lấy cổ tay trắng nõn của cô, một câu chưa nói, lời kéo cô, hướng tới cửa sau hội trường đi đến.

Trong lối đi thoát hiểm, cô bị anh mạnh ôm lấy, gắt gao chặt chẽ vòng vào trong ngực, "Hạ Nhất Nhiễm! Hạ Nhất Nhiễm! Hạ Nhất Nhiễm!"

Lục Ngộ Hàn kích động lặp lại tên cô, giọng run rẩy, vẻ mặt phức tạp, đáng vẻ muốn khóc vừa muốn cười, môi đều đang run run, thiết thiết thực thực ôm cô, trái tim không ở đúng chỗ sáu năm qua, giờ phút này, cuối cùng về tới trái tim rồi.

"Sáu năm, không chút tin tức! Hạ Nhất Nhiễm! Sao con lại nhẫn tâm như thế?!" Lục Ngộ Hàn một tay lấy cô kéo ra, hai tay giữ chặt bờ vai cô, hướng cô cắn răng chất vấn.

"Cậu! Thực xin lỗi!" Làm sao cô lại không biết trong lòng anh đang oán trách cái gì, ở Sùng Xuyên này cô không liên quan không vấn vương, nhưng, Lục Ngộ Hàn, trong lòng cô vẫn luôn nhớ, cũng từng nghĩ tới, cho anh chút cái tin tức.

"Thực xin lỗi?" Lục Ngộ Hàn cười, lại một lần nữa đem cô ôm chặt lấy, Hạ Nhất Nhiễm cũng trở tay ôm chặt lấy anh, nước mắt rơi xuống, "Cậu, mấy năm nay con sống rất tốt, còn người? Cậu biết không, cậu là người duy nhất mấy năm nay con nhớ đến!"

Cô áy náy hỏi, thanh âm khàn khàn.

Sau cửa cầu thang, người đàn ông trốn ở trong bóng tối, ghen tị nhìn một màn này, nghe Hạ Nhất Nhiễm nói những lời kia, tim của anh hung hăng xé rách.

Lục Ngộ Hàn là người duy nhất mấy năm nay cô nhớ đến, cô nhìn thấy người đó, có thể cùng anh ôm chặt một hồi lâu.

Nhìn đến anh, lại như là người lạ.

Anh ghen tị, cực kỳ ghen tị!

Quả đảm cầm thật chặt, anh yên lặng xoay người, lặng lẽ rời đi.

"Cậu, người tại sao còn không có kết hôn? Đã bốn mươi tuổi, đều có tóc bạc rồi!" Từ trong lòng Lục Ngộ Hàn rời đi, cô ngửa đầu nhìn cái người đã không còn trẻ này, chính chắn lại xen lẫn hương vị của người đàn ông già, thấy được bên cạnh thái dương của anh có một cọng tóc bạc, đau lòng hỏi.

Cô biết, Lục Ngộ Hàn còn không có cưới vợ, mấy năm nay luôn cô đơn một mình.

"Tại sao, con là thật không biết hay vẫn lại là giả ngu?" Lục Ngộ Hàn hỏi thẳng, Hạ Nhất Nhiễm sùng sốt.

"Cậu... Con đã tái hôn rồi..." Cô nhỏ giọng nói, lòng Lục Ngộ Hàn chùng xuống, "Trước không nói những cái này, trở về lại trò chuyện đi!" Cô lý trí nói.

Hai người lại về tới hội trường.

Tiệc tối tổ chức cực kỳ thuận lợi, vẫn không ai tới quấy rầy cô, bên người cô đi kèm Lục Ngộ Hàn cùng Phương Mặc Ngôn, cũng cảm nhận được một ánh mắt vẫn dõi theo, chẳng qua, cũng không tìm kiếm.

Đường Hạo Nam, lẻ loi một mình, vẫn lén lút chú ý cô.

Bữa tiệc từ thiện bán đấu, anh tham dự cuộc bán đấu giá, cuối cùng thành người quyền tiền nhiều nhất.

Anh lên bục phát biểu khi đó, lời ít mà ý nhiều, lại để cho Hạ Nhất Nhiễm thực cảm thấy ghê tởm.

Một người thấy chết mà không cứu kia, lại giả vờ làm người lương thiện gì...

Cũng không nghĩ nhiều, những chuyện cũ này, sớm theo gió rồi biến mất rồi!

"Nhiễm Nhiễm, sau khi con gặp chuyện không may hậu, cậu đã nói cho nó biết, chuyện đứa bé... Trong bụng... Con rồi..." Lục Ngộ Hàn thật cẩn thận nói, lòng Hạ Nhất Nhiễm chùng xuống, khóe miệng nhếch lên.

"Nói cho anh ta, cũng được. Chẳng qua, cậu à, con đã sớm không thích anh ta, cũng không hận, không thích không hận, như là người lạ." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng thì thầm với anh.

Tiệc tối kết thúc, Đường Hạo Nam hướng cô đi tới, cô như là không thấy được, xoay người đi, đem tóc hường sùn cổ vuốt sang một bên, lộ ra một mảng lớn tấm tung tron bóng không tí vết...

Đường Hạo Nam vừa định đuổi theo phía sau, sợ sệt nhìn tấm lưng tuyết trắng hoàn mỹ không tí vết của cô, đầu óc trong nháy mắt trống rỗng, rồi sau đó, lại hiện lên cảnh tượng buổi chiều hôm đó, chuyện ở cửa bệnh viện, cùng với hình ảnh vết sẹo phía sau lưng cô khi đó làm sao mà có.

Bóng lưng cô, xinh đẹp làm cho người ta kinh diễm, một mảnh lưng tuyết trắng hoàn mỹ, giống như đang nói cho anh, toàn bộ những chuyện trước kia, đều bị năm tháng phai mờ rồi...

Ngủ ngon nè ~!~

Mai thứ 2 nè~~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Đứa nhỏ này không phải của anh!

Tại bên ngoài khách sạn, bạn nam đi cùng cô vì cô phủ thêm áo khoác.

Anh nhìn cô cùng Lục Ngộ Hàn ngồi trên cùng một chiếc limo, ngang nhiên rời khỏi khách sạn.

Cô mất tích nhiều năm, lúc gặp lại, cô đã hoa lệ xoay người, mà anh, lại vẫn thất thần tại chỗ.

Cô nhất định là hận anh, nhất định cho rằng anh yêu chính là Đồng Y Mộng

Hạ Nhất Nhiễm theo thói quen dựa đầu tựa vào trên vai Lục Ngộ Hàn, từ từ nhắm hai mắt, ngửi lấy hương vị khiến người ta cảm thấy kiên định trên người anh.

"Thành thật nói với ta, trở về có phải sẽ đối phó Hạo Nam hay không?" Tay trái Lục Ngộ Hàn giữ lấy bờ vai cô, trầm giọng hỏi, cũng không kiêng dè.

"Cậu, người cũng quá coi anh ta là quan trọng rồi, tại sao con phải đối phó anh? Con lười phải đối phó anh ta. Ngược lại là rất muốn xử lý Cố Tú Vân, Tần Mộc, còn có Đồng Y Mộng. Nghe nói cô ta mạng lớn, đã sớm khỏi hẳn, đúng không?" Hạ Nhất Nhiễm không có chút dảng vẻ khổ sở, ngồi dậy, trên mặt chứa nụ cười lạnh lùng đáng sợ.

Lục Ngộ Hàn nhú mày, "Nhiễm Nhiễm, con với Hạo Nam, thật sự..."

"Thật sự, không yêu không hận rồi. Ngày hôm qua tại trung tâm thương mại đã gặp phải anh ta, nhìn đến anh ta, giống như không khác gì nhìn đến người xa lạ, thật sự, con cũng bị cảm xúc của chính mình làm kinh ngạc! Con còn có gì phải trách móc oán hận anh ta?" Cô cười nói, vẻ mặt lạnh nhạt.

"Con là đang trốn tránh nó? Cho nên làm bộ không cần sao?" Lục Ngộ Hàn ép hỏi, cô theo bản năng lắc đầu.

"Không có trốn tránh, kỳ thật, hơn nửa năm sau khi gặp chuyện không may đều đã sống ở trong hồi ức, tất cả thương tổn, toàn bộ đều đã nhớ rõ rõ ràng, ở trong lòng yên lặng lập lời thề, tương lai nhất định sẽ đòi lại tất cả! Nhưng mà hiện tại, người để cho con nói, Đường Hạo Nam rốt cuộc là làm thế nào tổn thương con, thật sự, con không nhớ rõ rồi. Sáu năm rồi, có cái gì không qua được? Có cái gì không bỏ xuống được?" Cô cười nói, nghĩ đến Đường Hạo Nam, là trạng thái vô cảm.

Anh ưu tú cũng được, khốn nạn cũng được, đều đã cùng cô không có bất luận cái quan hệ gì.

Đương nhiên, nếu cô đối phó Đồng Y Mộng, nếu anh can thiệp mà nói, cô cũng sẽ không khách khí với anh!

"Ừm, con đều đã tái hôn rồi!" Lục Ngộ Hàn đột nhiên rất không vui nói, trong giọng nói mang theo trách cứ, giận cô tái hôn...

Hạ Nhất Nhiễm cười cười, "Cậu, có đôi khi không bức mình đi vào đường cùng, là sẽ không chịu bắt đầu lần nữa." Cô ý tứ hàm xúc thâm sâu nói.

Lục Ngộ Hàn thở dài.

Sau một trận trầm mặc, anh lại mở miệng, "Còn nhớ rõ người em gái kia của con sao?"

"San San? Con bé ra sao?" Hạ Nhất Nhiễm vội vàng hỏi.

"Hiện tại con bé ở công ty của cậu làm quản lý thị trường, đã sớm cùng Cố Tú Vân đoạn tuyệt qua lại rồi! Hôm nào, các con vẫn lại là gặp mặt đi, dù sao cũng là chị em!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm rất bất ngờ, Hạ Khả San vậy mà lại cái tà quy chính.

"Cảm ơn cậu." Càng cảm động tất cả nhưng chuyện Lục Ngộ Hàn đã làm vì cô, cô nói qua mỗi một câu, anh đều đã nhớ kỹ, mà còn, đều đã giúp cô thật tốt.

"Cậu, kỳ thật..." Hạ Nhất Nhiễm muốn nói lại thôi, Lục Ngộ Hàn nhìn cô, cảm giác cô còn có cái bí mật gì.

"Kỳ thật cái gì?"

"Kỳ thật người vẫn rất tuân tui! Đàn ông, đương nhiên là càng già càng có hương vị!" Cô nghịch ngợm nói.

Lục Ngộ Hàn sùng sục cười cười, kéo cô ôm chặt vào trong ngực, không tồi, cô còn khỏe mạnh sống rất tốt, nhiều năm như thế anh không cầu gì khác.

...

Hạ Nhất Nhiễm cùng con gái bảo bối chuyển vào biệt thự, sau này nơi đây chính là nhà của mẹ con cô tại Sùng Xuyên, thu xếp dọn dẹp hai ba ngày, mới đưa nơi này bố trí thành dáng vẻ mà cô muốn.

"Mami! Người không mang con đi chơi, người ta thật nhàm chán mà..." Nini từ trên thảm trải sàn bò lên, chạy đến bên người cô, thờ phỉ phỉ nói.

"Được được được, tiểu công chúa đáng yêu!" Hạ Nhất Nhiễm dứt lời, liền mang cô bé đi thay quần áo.

Khi Hạ Khả San xuất hiện ở trước mặt cô khi đó, cô đã sắp không nhận ra em gái mình. Vài năm không gặp, cô đã không còn là cô gái lỗ mãng, xu lợi, trên người hơn vài phần trầm ổn, càng thành thực hơn, nhìn đến cô, cũng không còn là vẻ mặt khinh thường.

"Hạ Nhất Nhiễm! Chị còn biết trở về?!" Chẳng qua, đối với cô vẫn không khách khí như cũ, lớn tiếng chỉ trích.

Hạ Nhất Nhiễm không tức giận, ngược lại nở nụ cười, đi tới, giang hai tay ra, rồi sau đó, hai chị em ôm ấp ở một chỗ.

"San San, em trưởng thành..." Hạ Nhất Nhiễm có phần ghen ngào nói.

"Chị làm trò! Đừng bày đặt tăng bốc tôi, tôi không cần!" Hạ Khả San quát cường nói xong, nước mắt cũng rơi xuống, nói đến cùng, cô dù sao cũng là chị của cô, có chung một người cha!

Hạ Nhất Nhiễm cũng chảy nước mắt, nghĩ tới người cha đã qua đời, ông ở trên trời có linh thiêng, nhất định hi vọng chị em các cô có thể hòa hảo!

"Hạ Nhất Nhiễm! Chị là người phụ nữ không lương tâm, Lục Ngộ Hàn tìm chị sáu năm, chị một chút tin tức đều không có!" Hạ Khả San đẩy cô ra, thẳng mặt chỉ trích,

Cô gật đầu, "Ừ, là chị không đúng."

"Được rồi, nề tình hoàn hảo không tồn tại, tôi liền không trách chị nữa!" Hạ Khả San giương giọng nói, bị Hạ Nhất Nhiễm lôi kéo, đi quán cà phê.

Nini ở khu vui chơi bên ngoài chơi đùa, có người giúp việc trông chừng, các cô ngồi bên cạnh cửa sổ sát đất, cũng có thể nhìn đến cô bé nhỏ ở bên ngoài đang chơi đùa vui vẻ.

"Nini rốt cuộc bao nhiêu tuổi? Hạ Nhất Nhiễm, em là em gái của chị, chị nếu là gạt em, là có lỗi với cha!" Hạ Khả San vĩnh viễn nói.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn em gái ở đối diện, cũng là mái tóc ngắn giống cô, mặc áo gió màu đen, cười cười, "Con bé thật sự không tới bốn tuổi, em suy nghĩ lung tung cái gì chứ, cho rằng đây là tiểu thuyết Quỳnh Dao sao?"

Hạ Khả San đương nhiên là đang nghĩ, cô nhóc nhỏ này đến cùng phải con của Đường Hạo Nam hay không.

Giống như tất cả mọi người cảm thấy được, Hạ Nhất Nhiễm không có khả năng thật sự cùng người đàn ông khác bên nhau, thật sự sẽ cùng người đàn ông khác sinh con.

Bởi vì, cô đã từng yêu Đường Hạo Nam như vậy.

Hạ Khả San cũng không ngoại lệ, từ nhỏ đến lớn, cô gần như chứng kiến tình cảm của chị mình giành cho Đường Hạo Nam.

Đường Hạo Nam đối với chị thật quá tốt, tốt đến nỗi khiến cho cô vẫn cực kỳ ghen tị!

"Chị khi đó, rất yêu Đường Hạo Nam mà..." Hạ Khả San thì thầm nói, nháy mí mắt, "Chị, em trước kia cực kỳ ngốc nghếch, còn muốn muốn phá hoại các người, nhớ rõ lần đó, em làm thư ký của Đường Hạo Nam, cố ý gọi điện thoại gọi chị đến văn phòng tổng giám đốc, cho chị gặp được anh ta cùng nữ Minh Tinh kia bên nhau! Về sau, em hỏi Đường Hạo Nam muốn xử lý chị hay không, anh ta vậy mà giúp chị nói tốt, si em một trận thâm tặc luôn!"

Trước kia cô đối với người chị này hơi quá đáng, mấy năm nay khi chị gái mất tích, Hạ Khả San vẫn áy náy, một mực nghĩ nếu còn có thể nhìn thấy cô, nhất định phải nhận sai...

Hạ Nhất Nhiễm có phần hoảng hốt, sau khi hoàn hồn nhú mày, "San San, em nói những thứ này, tại sao chị một chút cũng không ẩn nhẫn? Quá khứ đã qua, sau này chị em chúng ta phải bên nhau thật tốt, không cần phụ sự kỳ vọng của cha đối với chúng ta!"

Hạ Khả San vội vàng gật đầu, lúc Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía bên ngoài khi đó, Nini vậy mà không thấy nữa, cô nháy mắt đã hoảng hốt, vội vàng chạy đi ra ngoài, Hạ Khả San cũng đi theo.

...

Bên đường, cô bé nhỏ đứng ở trước mặt người đàn ông đang ngồi chồm hổm, bàn tay nhỏ xinh xoa xoa khuôn mặt của người đàn ông, một mùi sữa

thơm dịu nhẹ từ bàn tay nhỏ xinh ấm áp lan tỏa ở trên mặt của anh.

Đường Hạo Nam mỉm cười, hốc mắt một trận ấm áp, "Chú ơi, chú thật là đẹp trai!"

Nini xoa xoa gương mặt Đường Hạo Nam, hoa si nói, anh nở nụ cười, lập tức liền đem cô bé nhỏ đáng yêu ôm vào trong lòng, không dám ôm chặt, sợ làm cô bé bị thương chút gì, lòng đang run rẩy, lần đầu tiên trong đời ôm ấp một đứa bé như thế.

"Con tên là gì?"

Anh buông cô bé ra, vẻ mặt ôn nhu, trong hốc mắt lóe ra nước mắt, khăn giọng hỏi.

"Con tên là Nini, năm nay ba tuổi rưỡi!" Nini lớn tiếng trả lời.

Sắc mặt Đường Hạo Nam nháy mắt liền thay đổi, trẻ con sẽ không nói dối.

Con bé ba tuổi rưỡi...

Căn bản không có khả năng là con của anh, không có khả năng!

"Nini, nói cho chú biết, con rốt cuộc bao nhiêu tuổi?" Hai tay anh nắm lấy cánh tay nhỏ nhắn của cô bé, chưa từ bỏ ý định hỏi.

"Đường Hạo Nam! Anh đang làm cái gì?!" Giọng người phụ nữ đầy kích động vang lên, chỉ thấy Hạ Nhất Nhiễm đang lao tới, rồi sau đó, cô giống như gà mái bảo vệ con gà con một dạng, đem cô bé đàn yêu kia từ trong ngực anh cướp đi.

"Anh muốn làm gì con gái của tôi?!" Hạ Nhất Nhiễm từ trên cao nhìn xuống trừng mắt Đường Hạo Nam, tức giận quát.

Đường Hạo Nam chậm rãi đứng dậy, mặt không chút thay đổi nhìn cô, trong con ngươi lóe ra sự bi thương, anh có thể đổi làm gì một đứa trẻ đây?

Coi đáng về kia của cô, giống như anh sẽ làm bị thương đứa nhỏ vậy.

Ở trong mắt cô, anh là có bao nhiêu xấu xa đáng ghét như vậy?

Hạ Nhất Nhiễm trừng mắt nhìn Đường Hạo Nam cả người mặc đồ đen, anh không nói chuyện, cô xem anh lặng im là thừa nhận, xoay người, đem Nini giao cho bảo mẫu, để cho họ mang con bé đi.

Sau khi đứa nhỏ rời đi, cô mới mở miệng.

Hai người, lại mặt đối mặt, lòng cô như mặt hồ tĩnh lặng, anh cố nén tiến lên, kích động muốn ôm chặt cô, gắt gao nhìn chăm chăm cô.

"Anh có phải cảm thấy được, đứa nhỏ này có thể là con của mình hay không?" Cô cười lạnh hỏi, "Nếu anh nghĩ như vậy, vậy cũng quá ngây thơ rồi, đứa bé kia... Không còn. Bé gái này là con của tôi và chồng mình, cùng anh không chút quan hệ huyết thống, Đường Hạo Nam, anh đừng nằm mơ nữa!"

Gần từng tiếng, trầm đĩnh tiết thiết nói, nhìn người trước mắt này, đột nhiên lại cảm thấy được anh làm cho người ta cực kỳ chán ghét.

Chính mình lúc trước thật sự là mắt bị mù, mới có thể yêu một người đàn ông ti tiện cặn bã như thế!

Anh có cái gì đáng để cô yêu?

Thấy anh không nói được một lời, cô cũng không tâm tư tiếp tục cùng anh tranh chấp, chỉ cần anh lần sau đừng làm loại chuyện trộm đi con cô như vậy là được!

Cô lại xoay người, bóng dáng càng ngày càng xa, Đường Hạo Nam đột nhiên lao tới, ôm chặt cô.

"Anh buông tôi ta!" Người phụ nữ hét chói tai, thân thể bị anh gắt gao ôm chặt, cách đó không xa, đã có vệ sĩ chạy tới bên này.

"Anh là đang nằm mơ, mấy năm nay, một mực nằm mơ..." Anh từ phía sau ôm chặt cô, vùi đầu tại sườn cổ của cô, môi dán tại bên tai cô, giọng khàn khàn.

Cô cảm thấy cực kỳ buồn cười, anh có cần thiết phải làm ra đáng về tình cảm sâu nặng như vậy sao?

"Nếu anh còn không chịu buông ra, vệ sĩ của tôi sẽ không khách khí với anh nữa đâu!" Cô lạnh giọng nói, không có giả giụa, chỉ muốn anh biết điều tự mình buông ra.

Anh vẫn lại là gắt gao không chịu buông ra, giống như không có nghe đến lời của cô, từ từ nhắm hai mắt, cái gì cũng không muốn nghĩ, giờ này khắc này, thiết thiết thực thực ôm cô, có một loại cảm giác mất mà lại có được.

Vệ sĩ liền đứng ở bên cạnh bọn họ, Hạ Nhất Nhiễm không muốn ở bên đường cùng anh xảy ra xung đột, cho nên, cố ý muốn để cho anh chủ động buông ra.

Nhưng anh vẫn lại là giống như bức tượng gỗ không phản ứng, "Đường Hạo Nam! Anh đừng lại bám lấy tôi không buông nữa!" Cô nói xong, dùng lực đẩy, ai biết, anh vậy mà thực bị cô đẩy ra.

Rồi mới "ầm" một tiếng, anh vậy mà trực tiếp ngã sấp xuống, Hạ Nhất Nhiễm kinh sợ, sắc mặt của anh tái mét, từ từ nhắm hai mắt, giống ngất đi rồi...

"Đường Hạo Nam?" Cô theo bản năng kêu hô, anh vẫn không nhúc nhích, không hề phản ứng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Nếu bọn họ muốn hợp lại, tôi cứ tiếp tục phá vỡ

Cho dù đối Đường Hạo Nam lòng như hồ nước tĩnh lặng, nhìn một người đàn ông cao lớn như anh đột nhiên ngã xuống đất, Hạ Nhất Nhiễm vẫn lại là bị kinh sợ tại chỗ.

Anh đang tốt đẹp, tại sao lại đột nhiên té xỉu rồi?

Sắc mặt tái nhợt, không có chút huyết sắc, xem ra không giống như là giả vờ.

Cô cũng không tiến lên đỡ anh dậy, chỉ là nhìn về phía vệ sĩ bên cạnh, "Giúp anh ta gọi 120 đi!"

Ra lệnh cho vệ sĩ một câu, cô liền đi, không nhìn Đường Hạo Nam té trên mặt đất liếc mắt một cái.

Hạ Khả San cách đó không xa, kinh ngạc nhìn một màn này, không nghĩ tới Hạ Nhất Nhiễm chính là phản ứng như thế.

"Chị..." Hạ Nhất Nhiễm đến gần khi đó, cô giống ngày đầu tiên biết được chị mình, vẻ mặt nghi hoặc, nhẹ giọng kêu hô.

"San San, đừng có lộ ra vẻ mặt kỳ quái như thế, sau này mặc kệ anh ta như thế nào, đều đã không có bất kỳ quan hệ gì với chị rồi." Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nhìn Hạ Khả San, "Chị có thể cho người ta giúp anh ta gọi 120, cũng đã là hết lòng quan tâm giúp đỡ anh ta lắm rồi." Cô lại bổ sung câu.

Hạ Khả San hoàn hồn, "Em thật không nghĩ tới lại có một ngày như thế, còn tưởng rằng chị sẽ vẫn một lòng với anh ta."

Cô cảm khái, nhìn Hạ Nhất Nhiễm cùng Đường Hạo Nam, cô mới hiểu được, cái gì kêu, thế sự xoay chuyển.

"Chị dù nhìn đến anh ta té xỉu, đều không chút cảm xúc... Chị, Đường Hạo Nam mấy năm nay kỳ thật không cùng Đồng Y Mộng bên nhau!" Hạ Khả San lại nói thêm, cách đó không xa có xe cứu thương đã chạy đến.

"San San, em nếu còn lại nhắc đến anh ta, chị sẽ tức giận đấy!" Hạ Nhất Nhiễm nghiêm túc nói, Hạ Khả San le lưỡi, nào dám trêu chọc cô.

"Đừng nữa nhắc đến anh ta nữa, chị đã tái hôn rồi! Hiện tại chị là Đồng phu nhân, không phải con rỗi Đường phu nhân năm đó rồi!" Hạ Nhất Nhiễm xem ra không có vẻ gì là không vui, không có khả năng thực nổi giận cùng Hạ Khả San.

"Em biết rõ, sau này không đề cập tới nữa. Lần này chị trở về, có phải muốn trả thù người phụ nữ họ Cố kia hay không?!" Hạ Khả San đối với Cố Tú Vân, đến tiếng "Mẹ" cũng không nguyện gọi, chuyện giữa cô và Cố Tú Vân, rồi chuyện bà ta cùng người tình của mình đã là những gì, Lục Ngộ Hàn đều đã nhắc đến với cô.

Trong lòng cô cũng hận Cố Tú Vân.

"Chị muốn đem công ty Hạ gia chúng ta đoạt lại, đó từng là tâm huyết cả đời của cha, cũng là vì cha trút con giận! Chị chưa từng quên cha là bị người đàn bà họ Cố kia làm cho tức chết, trước kia là chị không có năng lực theo chân bọn họ đấu, hiện tại, chị có năng lực cùng thực lực rồi! San San, chị hi vọng em có thể hiểu cho chị, người đàn bà ác độc như Cố Tú Vân, là không đáng để em quan tâm vì bà ta." Hạ Nhất Nhiễm đem lời cảnh báo nói ra trước, cũng là tôn trọng Hạ Khả San.

Dù sao người cô đối phó cũng là mẹ ruột của em gái mình.

"Công ty là tài sản thuộc về Hạ gia chúng ta, đương nhiên phải đoạt lại! Chị, Em ủng hộ chị! Em yêu cha hơn bà ta... Chị, kỳ thật cha ông ấy cũng rất đau lòng vì chị, tuy mặt ngoài nghiêm khắc như vậy, nhưng đồ tốt nhất trong nhà, ông ấy đều muốn để giành cho chị, luôn bí mật trách mắng em, không cho em ức hiếp chị..."

"Ông ấy càng là như vậy, em càng ghen tị với chị!" Hạ Khả San mở rộng cửa lòng nói, Hạ Nhất Nhiễm lời kéo cô, lại vào quán cà phê.

Nini chính đang ăn bánh ngọt, nha đầu nhỏ miệng đầy bơ, "Bảo bối, cái chú vừa rồi có làm gì con không?"

Hạ Nhất Nhiễm vươn tay ôm lấy con gái, lo lắng hỏi.

"Mami, vừa nãy con muốn qua đường, bị cái chú đẹp trai đó ngăn cản, chú ấy nói, trẻ con không thể chạy loạn." Nini hiếm khi nghiêm túc nói chuyện, một đôi mắt to đen tuyền trong suốt chứa đựng vẻ ngây thơ.

Không phải anh ôm đi Nini?

Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ bất ngờ, còn tưởng rằng là Đường Hạo Nam ôm con cô đi.

...

Đường Hạo Nam tại bệnh viện tỉnh lại, bên người một người đều không có, hỏi qua y tá, nói là 120 đưa anh tới, không ai ở bên cạnh chăm sóc. Bác sĩ còn không tìm ra nguyên nhân bệnh, anh liền thanh toán tiền thuốc men xuất viện rồi.

Nghĩ đến ở trước mặt cô vậy mà lại té xỉu, Đường Hạo Nam cực kỳ ảo não.

Anh không thích nhất là ở trước mặt cô bày ra một mặt yếu đuối!

Trải qua lần này, cũng chứng minh rồi, cô đối với anh đã không có cảm giác, mà đứa bé, giống như cũng thực không phải của anh.

Một chiếc oto con màu đen ở bên chân dừng lại, lái xe xuống xe, vì anh mở cửa xe.

Hứa Thành gọi điện thoại tới, đã biết đến anh té xỉu qua, hỏi anh nguyên nhân bệnh, anh nói không tìm ra.

Hứa Thành cực kỳ lo lắng, Đường Hạo Nam mấy năm nay vẫn dựa vào thuốc ngủ duy trì giấc ngủ, bác sĩ cũng nói qua, thuốc ngủ tác dụng phụ rất lớn, không có thể sử dụng thời gian dài. Nhưng mà, theo anh ta biết được, Đường Hạo Nam chưa từng ngừng dùng thuốc qua, mà còn, liều thuốc càng lúc càng lớn.

Anh ta cực kỳ lo lắng anh lần này té xỉu là cùng tác dụng phụ thuốc ngủ có quan hệ!

Làm trợ lý đi theo anh làm việc nhiều năm như thế, Hứa Thành nghiêm nhiên thành tri kỷ Đường Hạo Nam, người ngoài có lẽ không hiểu biết anh, nhưng anh ta cái người tri kỷ này rõ ràng nhất trong lòng anh phải chịu đựng đau khổ ra sao.

"Tôi nói không có việc gì liên không việc gì! Singapore bên kia, cậu đã tra xét chưa?" Giọng điệu Đường Hạo Nam nghiêm túc, lộ ra băng lãnh cùng kiên quyết trước kia.

"Tra rồi, cùng kết quả điều tra một dạng. Hạ tổng quả thật tái hôn, sau khi kết hôn hơn nửa năm, sinh con gái. Nếu cảm thấy được kia bé gái là con ngài, chúng ta có thể nghĩ biện pháp làm kiểm tra giám định DNA. Bất quá, nhất định phải được sự đồng ý của người giám hộ, tôi thấy Hạ tổng bên kia chắc sẽ đồng ý!" Hứa Thành trực tiếp nói, sự thật liền là như thế này, anh ta đều đã để cho thuộc hạ đặc lực của mình tự mình đi Singapore, tra xét Đồng gia rồi!

Anh ta cùng Đường Hạo Nam một dạng, mấy năm nay luôn cho là Hạ Nhất Nhiễm khẳng định còn sống, nhưng làm sao cũng không nghĩ tới, cô sẽ tái hôn!

"Vậy con của tôi thì sao?!" Đường Hạo Nam hỏi lại, nhắm mắt lại, trong đầu lại là hình ảnh máu thịt mơ hồ kia.

Kỳ thật, trong tiềm thức, đã sớm cảm thấy được, đứa bé bởi vì tai nạn xe cộ mất rồi, chỉ là lừa mình dối người không nguyện thừa nhận!

"Đường tổng, người nên tiếp nhận hiện thực! Nếu, người vẫn còn yêu Hạ tổng, vậy thì nghĩ biện pháp xoay chuyển lòng của cô ấy đi, không nên sống ở trong hồi hận!" Hứa Thành thành tâm khuyên nhủ.

Cô đã không còn thích anh, tại sao anh lại còn phải theo đuổi?

Huống chi, năm đó rõ ràng là cô đẩy Đồng Y Mộng!

...

"Bà nói cái gì?! Hạ Nhất Nhiễm còn sống?!" Đồng Y Mộng đang nghe đến Cố Tú Vân nói xong những lời này, gần như là hét chói tai.

"Không chỉ có còn sống, lại vẫn sống được cực kỳ tốt! Con biết không? Hiện tại cô ta đúng là nữ tổng giám đốc giá trị con người hàng tỉ, chẳng qua cô ta đã tái hôn, lại còn dẫn theo con gái trở về, hẳn không phải là con Đường Hạo Nam!" Cố Tú Vân vừa lo vừa mừng nói.

Lo lắng chính là, Hạ Nhất Nhiễm hiện tại cường đại, thực lực công ty của cô là không thể khinh thường, bà ta lo lắng cô sẽ trả thù bọn họ.

Mừng chính là cô đã tái hôn, Đường Hạo Nam hiện tại chỉ sợ muốn tức chết rồi!

"Tái hôn? Sao có khả năng?! Hạ Nhất Nhiễm làm sao có khả năng tái hôn?!" Đồng Y Mộng đột nhiên nghe được tin tức này, cũng là khó có thể tin, Hạ

Nhất Nhiệm yêu Đường Hạo Nam như vậy, làm sao có khả năng gả cho người khác? Trước tiên cảm thấy được là giả.

"Chính xác một trăm phần trăm! Tuy cô ta mạng lớn còn sống, nhưng mà, đứa bé kia khẳng định là đã mất trong tai nạn xe cộ rồi! Đường Hạo Nam lúc trước thấy chết mà không cứu, cô ta khẳng định vẫn hận nó, trở về khẳng định là trả thù! Còn có nhóm người chúng ta... Mong Mong, con nói phải làm sao đây? Đường Hạo Nam còn có thể vẫn tin tưởng con hay không?"

"Nếu Hạ Nhất Nhiệm quả thật tái hôn, lại còn sinh con cho người đàn ông khác, lấy Đường Hạo Nam tính tình, khẳng định sẽ hận chết cô ta!" Đồng Y Mong tức giận cắn răng nói, đầu óc vẫn lại là bình tĩnh, "Cái người phụ nữ này đúng là âm hồn bất tán!"

"Mong Mong, chuyện này, chúng ta còn phải bàn bạc kỹ hơn! Nếu Đường Hạo Nam tin tưởng Hạ Nhất Nhiệm, biết được toàn bộ sự thật, đến lúc đó, chúng ta liền... Một Hạ Nhất Nhiệm đã khó đối phó, còn thêm Đường Hạo Nam.." Cổ Tú Vân lo lắng trùng trùng, chỉ sợ Đường Hạo Nam tin tưởng Hạ Nhất Nhiệm

"Sợ cái gì, bọn họ đã bị tôi thành công chia rẽ rồi! Mục đích của tôi đạt được rồi! Nếu bọn họ nghĩ muốn hợp lại, tôi cứ tiếp tục phá vỡ. Hạ Nhất Nhiệm đều đã tái hôn, khẳng định là vì đối Đường Hạo Nam thất vọng cực độ rồi!" Đồng Y Mong đắc ý nói.

"Mục đích của con là đạt tới, sao còn không đến công ty cha con làm?! Con nha đầu chết tiệt không lương tâm con đây, ta đời này toàn sinh hai nha đầu vô dụng!" Cổ Tú Vân tức giận nói, Hạ Khả San hiện tại cùng bà ta đoạn tuyệt qua lại, Đồng Y Mong lại là quý ích kỷ.

Mà Tần Mục...

Cổ Tú Vân mới nhớ tới Tần Mục, dưới lầu truyền đến động tĩnh, bà ta cùng Đồng Y Mong kết thúc cuộc nói chuyện, mặc áo ngủ, khoác áo choàng ngủ đi xuống.

"Tần tổng, không cần thôi..."

Cổ Tú Vân mới đến cầu thang lầu hai, chỉ thấy trên cầu thang, Tần Mục trái ôm phải ấp, đêm nay, hẳn mang trở về hai người phụ nữ!

Càng ngày càng quá đáng rồi!

Cổ Tú Vân căm tức, hai tay ôm ngực, cường thế chắn ở trước mặt bọn họ, "Hai người các cô, cút ra ngoài cho tôi!"

Bà ta cường thế quát, ngữ khí không tốt, vẻ mặt hung dữ.

Cổ Tú Vân ở trước mặt Tần Mục, từ trước đến nay là cường thế, nắm quyền chủ động trong tay, nhưng mà, vài năm nay, từ khi việc làm ăn của Tần Mục càng ngày càng phát triển, bà ta ở trước mặt hẳn càng ngày càng không địa vị rồi.

"Tần gia, bà ta là ai vậy? Bảo bọn em cút kia..." Người phụ nữ bên phải Tần Mục làm nũng hỏi, khinh thường nhìn cổ Tú Vân.

"Chị Vân, có phải tôi gần đây không thể thỏa mãn chị, nên chị tức giận hay không? Vậy thì, theo chúng tôi cùng chơi đùa thì thế nào?" Tần Mục về mặt tà ác, hẳn so với cổ Tú Vân nhỏ tuổi hơn, còn được bảo dưỡng tốt, năm nay gần 50, xem ra giống một người đàn ông trung niên ngoài bốn mươi tuổi.

Cổ Tú Vân vài năm nay lại già đi rất nhiều, dĩ nhiên là hoa tàn ít bướm rồi.

Lời Tần mục nói, để cho Cổ Tú Vân cảm thấy một trận ghê tởm, "Anh! Tần Mục! Rốt cuộc đêm nay anh có nghe theo tôi hay không?!"

Tần Mục lúc này buông lỏng hai người phụ nữ bên cạnh ra, hướng về phía trước bước lên bậc thang, đi tới trước mặt Cổ Tú Vân, lập tức bắt lấy bà ta kéo qua, Cổ Tú Vân lão đảo gần như muốn ngã sấp xuống, "Chị không thể sinh con cho tôi, lại còn muốn ngăn cản tôi tìm người khác? Huống chi, chị cũng không phải nữ chủ nhân nơi này..."

"Tần Mục! Anh... Anh dám tạo phản?!" Cổ Tú Vân trơ mắt nhìn Tần Mục lại ôm hai người phụ nữ kia lên lầu, bà ta điên cuồng cào thét, không người để ý bà ta, chỉ chốc lát sau, trên lầu liền truyền đến hoan ái dâm dăng của phụ nữ và đàn ông...

Cổ Tú Vân hận đến cắn răng, ngón tay nắm chặt tay vịn cầu thang.

...

Chi nhánh công ty tại Sùng Xuyên đã trang hoàng xong, Hạ Nhất Nhiệm ngồi trong văn phòng tổng giám đốc, đang ở vui đầu làm việc.

Phương Mặc Ngôn đi vào, đưa cho cô phương án sơ bộ liên quan đến việc thu mua công ty của Tần Mục, Hạ Nhất Nhiệm nhìn, cực kỳ hài lòng.

"Nghe nói, đoạn thời gian này Cổ Tú Vân cùng Tần Mục vẫn luôn bất hòa, bà ta hiện tại chính đang vội vàng chuyển đổi tài sản công ty!" Phương Mặc Ngôn cung kính nói, Hạ Nhất Nhiệm liền đứng bên cạnh cửa sổ sát đất, hai tay khoanh trước ngực, đối diện cách đó không xa, chính là Cao ốc tập đoàn đế cảnh, là công ty có thực lực cực mạnh ở toàn bộ Sùng Xuyên.

"Tôi còn chưa dạy dỗ bọn họ một trận, bọn họ vậy là lại xảy ra nội chiến trước rồi! Đồng Y Mong thì sao, cô ta mấy năm nay đang làm cái gì?" Hạ Nhất Nhiệm xoay người, lại hỏi.

"Sau khi bệnh tình của Đồng Y Mộng hoàn toàn hồi phục, được sự giúp đỡ của Đường Hạo Nam, sang nước Anh học tập, đã tốt nghiệp, sắp tới sẽ về nước." Phương Mặc Ngôn cung kính nói.

"Tốt lắm, cô ta cũng muốn về nước rồi...!" Hạ Nhất Nhiễm hừ lạnh, vẻ mặt châm chọc

Chỉ chốc lát sau, cô đã xuất hiện tại một nhà hàng đồ ăn nước Pháp, trong phòng bao, một mảnh u ám, Hạ Nhất Nhiễm nhíu mày, "Trần tổng?"

Mơ hồ có thể thấy được, cửa sổ đứng một người, cô thăm dò kêu hô, khách hàng hẹn gặp đêm nay họ Trần.

Cửa, được phục vụ viên mở ra, ngọn đèn trong phòng bao sáng lên.

Người đàn ông đứng ở cửa sổ, chậm rãi xoay người, Hạ Nhất Nhiễm đang nhìn đến khuôn mặt này khi đó, vẻ mặt lạnh lùng, tại sao lại là Đường Hạo Nam?!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Cho tới bây giờ chưa từng yêu Đồng Y Mộng

Đây là một căn phòng xa hoa, trong phòng bao phong cách châu Âu, trên trần nhà treo chùm đèn thủy tinh vĩ đại, ánh sáng lung linh, chiếu sáng khắp ngõ ngách trong phòng bao.

Đèn thủy tinh chiếu xuống một mặt bàn ăn màu trắng ngà theo phong cách Châu Âu, trên bàn com đặt hai cái giá cắm nến, hai bộ đồ dùng ăn com, ở dưới ánh đèn tản ra sáng kim loại sáng bóng.

Người đàn ông mặc toàn bộ đồ tây được cắt may thủ công, giá cả xa xỉ, tối màu, bên trong mặc một cái áo somi trắng, cà - vạt màu đen, trong túi áo ở ngực trái Tây phục gấp xếp khăn vuông màu trắng, xem ra, thân sĩ mà tao nhã.

Hạ Nhất Nhiễm chăm chú nhìn gương mặt này, khuôn mặt tuấn tú này, Nini mỗi lần nhìn đến, đều đã say mê nhìn đến không rời mắt.

Là tuấn mỹ như vậy, chẳng qua, cô đã quên gần như toàn bộ đáng vẻ trước kia của anh ra sao rồi.

Anh đây là có ý gì?

Khinh thường nhìn anh một cái, xoay người, nắm tay nắm cửa, lại kéo cửa không ra. Lấy điện thoại di động ra nghĩ muốn lập tức gọi điện thoại kêu Phương Mặc Ngôn, điện thoại một chút tín hiệu đều không có, bị khóa sóng từ rồi!

Cô xoay người, lông mày nhíu lại, bình tĩnh ung dung nhếch môi, "Đường tổng, người đây là có ý gì?" Cô lạnh giọng hỏi.

Cách đó không xa, anh vẫn không nói được một lời, giờ phút này, anh cuối cùng di chuyển hai bước, "Hẹn không được em, làm gì cũng không thấy được em, chỉ có thể dùng loại thủ đoạn hạ lưu này rồi." Đường Hạo Nam không e dè nói.

Tiến lên, kéo ra ghế dựa màu trắng ngà, lịch sự mời cô ngồi xuống ghế, "Hạ tổng, có thể nể mặt ăn cùng một bữa tối không?!"

Làm như mời, lại thành thạo lên giọng hoàn toàn là cưỡng chế, Hạ Nhất Nhiễm thật muốn nhìn một chút anh rốt cuộc là muốn giờ thêm chiêu trò gì, tự nhận là không còn sợ anh.

Cô bình tĩnh đi tới, cũng không có đi đến bên cạnh ghế dựa do anh vì cô kéo ra, mà là ở đối diện, nặng nề kéo ra ghế dựa, cô ngồi xuống.

Đường Hạo Nam nhàn nhạt nhìn cô, ngồi xuống.

"Không cần giờ trò gì, bữa ăn Pháp này, cũng không cần thu xếp, Đường tổng nếu là có chuyện gì, cứ trực tiếp nói thẳng ra đi, thời gian của tôi cực kỳ quý giá." Hạ Nhất Nhiễm nhìn người đàn ông đối diện, khuôn mặt gầy gò, mặt cô không chút thay đổi trở nên bình tĩnh.

Ánh mắt của cô không có lóe ra, không có kiêng dè, ung dung, bình tĩnh, cũng lạnh lùng, lạnh nhạt.

Anh vẫn lại là không nói chuyện, ánh mắt không hề chớp mắt nhìn chăm chăm cô, Hạ Nhất Nhiễm không vui nhíu mày.

Cô ngồi ở đối diện mặc áo gió, mái tóc uốn xoắn buông xõa, trang điểm nhẹ nhàng, đeo trang sức trang nhã, xem ra cùng sáu năm trước không cái gì khác nhau, so với sáu năm trước, càng nhiều một phần tinh xảo.

Người đến trong mộng đều đã mộng không tới, giờ phút này, cách anh không tới một mét.

Quả thật sau khi trực tiếp đối mặt với chuyện mất đi cô, anh mới ý thức được, bị cô lừa gạt, bị cô thiết kế gì đó, cũng không coi là gì cả...

Bao gồm chuyện, trơ mắt nhìn cô đem Đồng Y Mộng đẩy ra, bị xe đụng trúng...

Chỉ cần cô còn sống, cái gì đều đã không quan trọng.

Đúng là hiện tại, đột nhiên lại hận cô, hận cô vẫn như cũ tiêu sái như vậy!

"Đường tổng?" Hạ Nhất Nhiễm lãnh đạm kêu hô, Đường Hạo Nam vẫn đang chìm vào suy nghĩ riêng, chỉ là bùng cốc nước lên, uống một hớp, ánh mắt nóng bỏng, nhìn chằm chằm cô ở đối diện.

"Tại sao không bỏ đũa nhỏ?" Đường Hạo Nam cuối cùng mở miệng, bình tĩnh hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm nhú mi, "Đường tổng, tôi cảm thấy tôi không nghĩa vụ trả lời vấn đề này của anh."

"Anh muốn biết!" Anh lớn tiếng quát, vẻ mặt nghiêm túc, sắc mặt u ám.

Hạ Nhất Nhiễm cầm lấy cốc nước, nặng nề mà đặt mạnh xuống bàn, "Anh cho mình là ai? Anh muốn biết tôi phải nói cho anh sao?!"

Cô nói xong, đứng lên, cầm lấy túi xách, lập tức đi ra cửa, "Đường Hạo Nam, tôi cảnh cáo anh, hai chúng ta đã không còn chút quan hệ nào, nếu tôi muốn công ty của anh lập tức gặp chuyện... Ừm..."

Lời cường thế cô nói còn chưa nói xong, anh lại giống một con thú hoang, lao tới, đè cô ở trên vách tường, hai tay nâng chặt gương mặt cô, cúi đầu, cường thế hôn!

Đường Hạo Nam giống như phát điên một dạng, chiếc lưỡi nóng hổi tại trong miệng cô càn quấy, không để ý cô đang giãy giụa đánh đấm mình, điên cuồng cắn hút, bá đạo gặm nhấm, hận không thể nuốt cô vào bụng, hận không thể cứ như vậy, vẫn hôn cô, không bao giờ buông ra nữa!

Hàm răng cô cắn mạnh vào lưỡi anh, đã có máu tanh lan tỏa, anh vẫn đang chìm đắm trong nụ hôn đó, gắt gao quăn, mút, gặm!

Kê điên!

Mùi máu tươi gay mũi nồng nặc, hương vị mặn chát, để cho cô rất không vui, thất lung bị anh giữ chặt, đôi má bị anh cầm, cuối cùng khi anh chịu buông cô ra, cô không chút khách khí quăng cho anh một bạt tai!

Kia một cái tát roi xuống, anh giống như một chút cũng không đau vậy, khoe miệng niemi máu tươi.

Đôi mắt đen thâm trầm, sâu không thấy đáy.

"Nini, đến cùng phải có con của anh hay không?"

"Không phải! Anh nếu không tin, liền đi làm giám định DNA!" Anh mới hỏi ra miệng, cô trả lời lớn tiếng, rõ ràng nhìn đến trong con ngươi Đường Hạo Nam hiện lên một tầng bị thương.

Cô nở nụ cười, "Đường Hạo Nam, tôi vốn đối với anh đã không còn cảm giác, giờ này khắc này, sao tôi lại cảm thấy anh ghê tởm như vậy chứ? Con của anh, sớm đã không còn, lúc anh lựa chọn đối với tôi làm như không thấy, nó liền đi rồi... Liền tính còn sống, anh có cái tư cách gì mà hỏi? Có lẽ, xem như báo ứng đi. Bất quá, nếu anh muốn có con, còn nhiều phụ nữ đổ xô vào sinh con vì anh, hà tất đối trá giả tạo bám riết tôi không buông?"

Hạ Nhất Nhiễm lòng như mặt hồ tĩnh lặng, cho dù nhắc tới tai nạn kia, cũng là không hề cảm giác.

Quá đau đến nỗi đã quên là cái cảm giác gì rồi.

Đường Hạo Nam ích kỷ trước mặt càng làm cho cô khinh thường.

Bởi vì biết cô mang thai, cho nên, trong lòng anh vẫn nhớ đến đứa bé kia đi? Hiện tại hỏi hận lúc trước không cứu cô sao?

Anh cũng không buông cô ra, khoe miệng nhếch lên, "Em nghĩ rằng anh là cần đứa bé kia sao? Anh cmn chỉ muốn biết, em rốt cuộc có phải thực sự tái hôn rồi không, thực cùng người đàn ông khác sinh con sao?! Anh cmn để ý chính là em!" Anh rống, hai tay gắt gao nắm chặt bờ vai cô, lại không cách nào tiếp thu sự thật cô đã tái hôn!

Kia đại biểu, cô đã không còn yêu anh nữa.

Có lẽ, cô chưa từng yêu anh!

Hạ Nhất Nhiễm giật mình, không nghĩ tới anh chính là nghĩ như thế, cũng cười, "Tôi dựa vào cái gì không thể tái hôn? Tôi sớm đã ly hôn với anh rồi." Cô châm chọc hỏi lại.

Hai vai bị anh xiết chặt sinh đau, xương cốt sắp bị bóp nát, vẻ mặt phát điên kia của anh, đột nhiên để cho cô cảm thấy vui sướng.

Cô vốn không nghĩ muốn trả thù anh.

"Bởi vì em yêu anh! Em yêu anh, tại sao có thể tái hôn?! Hạ Nhất Nhiễm, em nói cho anh biết, lập gia đình có phải là có nỗi khổ gì hay không?!" Anh rống lên, hai mắt gắt gao trừng mắt cô.

"Đúng vậy, có nỗi khổ, tôi gã chính là trùm tài phiệt, tôi chính là muốn có một ngày như thế, hoa lệ trở về, đem những kẻ đã từng ức hiếp tôi, hung hăng giẫm chết! Đây là nỗi khổ của tôi, còn có, chồng của tôi đối với tôi rất tốt, tuy nhiên, anh..." Hạ Nhất Nhiễm phản bác.

"Anh không phải vẫn cảm thấy tôi luôn lừa gạt anh sao? Tôi không hề yêu anh, tôi cấu kết với Kha Dịch Thần, Khương Dư Hằng, tính kế anh, đây không tính là yêu đi? Cho nên, Đường tổng anh đừng tự mình đa tình nữa!" Có thừa nhận hay không, giải thích hay không, đã sớm không quan trọng rồi, làm sao để cho Đường Hạo Nam khổ sở, cô liền nói như thế.

Bởi vì, đã nhiều năm như thế, cái người đàn ông ngu xuẩn này, vậy mà cái gì cũng không biết!

Nhìn cô vẻ mặt lạnh lùng kiêu ngạo, đáng vẻ châm chọc, trong ánh mắt kia, không chút chút tình yêu, Đường Hạo Nam mới chính thức nhận rõ ràng hiện thực.

Anh vẫn luôn sống trong quá khứ, sống trong ân hận hối tiếc, nhưng mà cô, đã sớm đi tới, tiêu sái như vậy!

Giống như lúc trước cùng anh ly hôn, cũng là như vậy, tiêu sái dụng tất cả biện pháp, không tiếc nói dối đã bỏ đi đứa nhỏ, để thoát khỏi anh!

"Anh tự mình đa tình... Phải, anh còn một mực tự mình đa tình! Hạ Nhất Nhiễm! Em giỏi lắm! Em thật giỏi!" Mối anh đang run run, lên án nói.

"Đường Hạo Nam, anh có thể không cần bày ra đáng vẻ giống như toàn bộ thế giới đều đã phụ lòng anh hay không? Không ai phụ lòng anh cả, anh cứ tiếp tục cùng Mộng Mộng bảo bối của anh song túc song phi là được!" Hạ Nhất Nhiễm châm chọc nói, thật sự cảm thấy anh rất ghê tởm.

Lập tức đẩy anh ra, cô đi ra cửa, "Còn nữa, cảnh cáo trước, tôi trở về là muốn đối phó Cố Tú Vân cùng Đồng Y Mộng, tôi hi vọng, đến lúc đó anh đừng tham dự, nếu không, tôi cũng sẽ không khách khí với anh!"

Hạ Nhất Nhiễm đứng ở cửa, đưa lưng về phía anh, lạnh giọng cảnh cáo.

"Đồng Y Mộng rốt cuộc nợ em cái gì?! Em phải muốn ép cô ấy đi vào chỗ chết mới được sao?!" Đường Hạo Nam cắn răng.

"Tôi còn chưa đối phó cô ta, anh liền đau lòng rồi hả? Đường tổng thật sự là tình sâu, nếu tình cảm sâu nặng như vậy, vậy đừng đến nữa trêu chọc quả phụ tôi nữa, nếu không, chọc giận người nhà chồng tôi, bọn họ sẽ không để yên cho anh đâu!" Hạ Nhất Nhiễm cười châm chọc.

Đường Hạo Nam nhìn bóng lưng cô cười khổ, trên thế giới này, để cho người ta phải dờ khóc dờ cười, chắc cũng chỉ anh như vậy.

Anh vẫn yêu cô, cô lại cho rằng anh yêu người khác!

Quả phụ, người nhà chồng...

Người vẫn lại là người kia, nhưng thân phận, bối cảnh của cô, tất cả đều trở nên hoàn toàn thay đổi rồi.

Cô là vợ trước của anh, anh là chồng trước của cô.

Vợ trước của anh, hiện tại đã tái hôn rồi.

Cửa vẫn lại là mở không ra, đèn trong phòng bao cũng đột nhiên tắt ngúm, Hạ Nhất Nhiễm ảo não, "Đường Hạo Nam!"

Trong bóng tối, để cho toàn bộ trở nên thuần túy, nhìn không thấy cái khác.

Có lẽ là đứt cầu dao, có lẽ là nguyên nhân khác, tóm lại không phải anh phá rồi, tối đen như vậy, để cho anh nghĩ đến đêm đó, hai người ngồi ở cửa sổ căn hộ, mượn ánh sáng, vui vẻ hòa thuận chung sống một hồi...

Anh mở ra cái bật lửa, đem nến trên giá cắm đốt lên.

"Anh đã sớm không thích Đồng Y Mộng, có lẽ, cho tới bây giờ liền không có yêu..." Đường Hạo Nam đi đến cửa sổ, đưa lưng về phía cô, cất giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm nhũn mảy, nhưng mà, anh yêu người nào, hận người nào, có quan quan hệ gì với cô chứ?!

"Đường Hạo Nam, chuyện của hai chúng ta đã sớm là quá khứ, từ giờ khắc này bắt đầu, công ty của tôi với tập đoàn Đế Cảnh của anh, không thể cùng tồn tại!" Hạ Nhất Nhiễm lãnh đạm nói.

Đường Hạo Nam cười cười, xoay người đi, "Ồ mặt quản lý công ty, em rất không đủ tư cách, sao có thể hành động theo cảm tình chứ?"

Anh nhìn cô, sâu xa khó hiểu nói.

"Em muốn đối phó Cố Tú Vân cực kỳ dễ dàng, gần đây tập đoàn Văn Mục đang tranh giành một hạng mục, em có thể giành lấy tới, một cuộc điện thoại, không cần hao tổn khổ tâm." Đường Hạo Nam đến gần cô, nhàn nhạt nói.

"Đường tất của anh, vẫn là giữ lại cho chính anh dùng đi. Đường Hạo Nam, hiện tại mỗi một chữ anh nói, tôi nghe tới đều đã cùng không khí không khác gì nhau, đừng phí tâm tư nữa."

Cô như vậy, để cho Đường Hạo Nam cảm giác được một loại cảm giác vô lực, loại cảm giác này khiến anh càng thêm phiền muộn, hậm hực.

"Những bài hát em từng nghe trước kia, anh vẫn còn đang nghe, mỗi một bài đều biết hát, hiện tại, em nói cho anh biết, trước kia chưa từng yêu anh!" Anh vòng tay ôm lấy bờ vai cô, chỉ cần cô nói, chưa từng có yêu, có lẽ anh sẽ không áy náy như vậy rồi!

"Có lẽ trước kia cái người tên Hạ Nhất Nhiễm này có yêu anh, chẳng qua, Hạ Nhất Nhiễm đó đã chết! Hiện tại Hạ Nhất Nhiễm đứng ở trước mặt anh, đối với anh, không yêu không hận, không cảm giác, anh nếu lại nói với tôi một câu, có lẽ tôi lại có chút cảm giác, cảm giác kia gọi là: Ghê tởm!" Hạ Nhất Nhiễm vừa mới dứt lời, anh lập tức buông lỏng bờ vai cô ra...

Sợ hãi bị cô chán ghét, để cho cô cảm thấy được ghê tởm...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Lấy tóc Nini làm xét nghiệm DNA

Trong mấy năm Hạ Nhất Nhiễm mất tích, chuyện Đường Hạo Nam hận nhất, không vượt qua được nhất, chính là không nói ra với cô ba chữ chôn dấu dưới đáy lòng.

Giờ phút này, ba chữ kia như nghẹn trong cổ họng, anh nhìn cô chán ghét đứng cách xa mình, nói ngược lòng mình, ra lệnh phục vụ mở cửa ra.

Hạ Nhất Nhiễm nhanh chóng hướng cửa đi đến, không chút nào lưu luyến!

"Anh hận em!" Cuối cùng, giọng của anh lại vang lên, vẫn lại là câu nói kia để cho cô cảm giác đến vô cùng buồn cười.

Hận cô?

Anh có cái tư cách gì?

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng hừ lạnh, bước chân không có chút tạm dừng.

Ngược lại hận chính là yêu, ánh mắt anh lên án nhìn bóng lưng cô, có kích động muốn lôi cô trở về, bên tai lại vang lên bài hát đó.

Tại sao anh vẫn đắm chìm trong quá khứ, cô lại tiêu sái bước đến tương lai?

Những cảm động cô mang cho anh, cô để cho anh nghe mỗi một bài hát, những chuyện giữa bọn họ cô đã quên sao?!

Cửa mở, cô không chút do dự đi ra ngoài!

Hạ Nhất Nhiễm mới từ phòng bao ra ngoài không lâu, ngay tại góc rẽ gặp Lục Ngô Hàn, "Nó có làm gì con hay không?" Lục Ngô Hàn sắc mặt nghiêm túc, hướng cô lớn tiếng hỏi, hai tay đè lại hai vai cô, một đôi mắt đen sâu u tối khóa chặt cô.

"Cậu, anh ấy không làm gì con, sao người lại đến đây?" Hạ Nhất Nhiễm vội vàng hỏi, mặt mỉm cười.

Hạ Nhất Nhiễm chủ động mời Lục Ngô Hàn ăn cơm, ngay tại nhà hàng đồ ăn nước Pháp này.

Trong sảnh chính hoàn cảnh thanh nhã, bọn họ ngồi vị trí cạnh cửa sổ, ngồi mặt đối mặt, "Nghe nói Đồng Y Mộng muốn trở về rồi..." Hạ Nhất Nhiễm buông dao nĩa xuống, bung lên ly rượu đỏ, nhấp môi, nhìn Lục Ngô Hàn đối diện.

"Nhiễm Nhiễm, ta cũng nghe nói, Đồng Y Mộng vài năm nay vẫn luôn ở Anh quốc học tập, không làm cái gì, cùng Đường Hạo Nam cũng không có chuyện ái muội gì, nhiều lắm được cho bạn bè. Đường Hạo Nam hẳn là còn không biết bộ mặt thật của cô ta, cũng không biết quan hệ của cô ta cùng Cố Tú Vân. Nó vài năm nay, ngoại trừ công việc, chính là ở nhà, trồng các loại hoa cỏ, nghe nói lại còn nuôi chó. Cuộc sống rất kín tiếng" Lục Ngô Hàn bình tĩnh nói, Hạ Nhất Nhiễm cũng cực kỳ an tĩnh nghe, cảm xúc không có bất luận dao động gì.

Đột nhiên đã nghĩ đến những lời Đường Hạo Nam vừa mới nói, không thích Đồng Y Mộng.

Làm sao có khả năng không thích, cho dù Đồng Y Mộng nói cái gì, anh đều đã tin tưởng, đến bây giờ còn không biết Đồng Y Mộng là kẻ giả tạo ra sao.

"Bọn họ thế nào, không có quan hệ gì với con, con chính là muốn để Đồng Y Mộng lộ ra bộ mặt dối trá của mình, cô ta đã từng hại con thế nào, con phải hoàn trả lại tất cả! Còn có Cố Tú Vân cùng Tần Mục, bọn họ làm thế nào đem cha con chọc tức chết, con đều đã muốn đòi lại!"

"Nhiễm Nhiễm... Con thành thật nói cho ta biết, đứa bé tới cùng có hay không..." Lục Ngộ Hàn trầm giọng hỏi, động tác uống rượu của Hạ Nhất Nhiễm hơi ngập ngừng, ngược lại, chưa sót cười.

"Cậu, người nhất định phải kéo vết sẹo của con lên sao? Người cũng biết, con để ý nhất chính là cái gì..." Cô cười khổ, trong con ngươi hiện lên một tia bi thương.

Cũng chỉ có lúc ở trước mặt Lục Ngộ Hàn, cô mới có thể bày ra một chút cảm xúc chân thật.

Ý của cô là, đứa bé kia, chính là nỗi đau trong lòng cô!

Như vậy, Tiểu Nini thực không phải con của Đường Hạo Nam sao?

Lục Ngộ Hàn đoán không ra cô rồi...

...

"Anh Hạo Nam, vài năm qua anh sống có khỏe không? Nhìn anh, thật gầy quá!" Trên chiếc oto con màu đen, Đồng Y Mộng dựa vào trong lòng Đường Hạo Nam, nhìn anh, vẻ mặt quan tâm.

Tóc của cô ta đã hoàn toàn dài ra, một mái tóc đen suông dài buông xõa đến ngang lưng, xem ra so với trước kia thành thực rất nhiều. Lúc nói chuyện, giọng điệu vẫn lại là điềm đạm, vẻ mặt dịu dàng.

Đường Hạo Nam nghiêng mặt, nhìn Đồng Y Mộng bên cạnh, vài năm nay, anh không gặp cô ta lấy một lần.

Trong tiềm thức biết, Hạ Nhất Nhiễm không thích Đồng Y Mộng, cho nên, anh muốn rời xa cô ta.

Mà còn, sau khi bệnh của cô ta tốt lên, áy náy anh dành cho cô ta cũng ít rồi.

"Vẫn tốt." Khi Đường Hạo Nam nói chuyện, nhẹ nhàng mà đẩy cô ta ra, chính mình di chuyển sang một bên, hạ kính cửa sổ, "Tôi hút thuốc." Anh nhàn nhạt nói.

"Nhìn anh thật không tốt! Có phải còn đang suy nghĩ đến cô ấy hay không?" Đồng Y Mộng đau lòng nhìn anh, hỏi.

"Cô ấy quay về rồi!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, chỉ thấy Đồng Y Mộng sắc mặt, phút chốc thay đổi.

"Anh là nói, Nhiễm Nhiễm còn sống?!" Đồng Y Mộng cực kỳ kích động hỏi, khóe miệng chứa ý cười, Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi, nuốt mây nhả khói.

"Cô ấy còn sống thì tốt rồi, cho dù cô ấy đã từng gây ra rất nhiều lỗi, cũng không đến nỗi phải chết, chẳng thế thì, trong lòng em... Vậy... Anh Hạo Nam, anh cũng là vui vẻ đúng không?" Đồng Y Mộng đỏ mặt vành mắt nhìn anh hỏi, Đường Hạo Nam vẫn đang không hề phản ứng lại.

Đồng Y Mộng cũng không dám lên tiếng nữa, chỉ yên lặng rơi lệ.

Quá không biết bao nhiêu lâu, Đường Hạo Nam nhìn Đồng Y Mộng, "Ngày đó, các người tới cùng đã xảy ra cái tranh chấp gì? Tại sao cô ấy muốn đẩy cô? Cô cùng cô ấy làm sao gặp được?"

Anh trầm giọng hỏi.

Ánh mắt nghiêm túc nhìn Đồng Y Mộng.

Đồng Y Mộng vẻ mặt thản nhiên, "Điện thoại của cô ấy đột nhiên rơi xuống đất, em giúp cô ấy nhặt lên, ai biết sao cô ấy lại đột nhiên đung em một phen... Ngày đó, em chính là ở bên đường đi dạo, tình cờ gặp được cô ấy..."

Đường Hạo Nam gật đầu, vẻ mặt lạnh nhạt, Đồng Y Mộng cũng đoán không ra anh có tin tưởng mình hay không, trong lòng có phần không yên.

"Nhiễm Nhiễm còn sống, anh Hạo Nam, anh nên là bỏ qua hết hiềm khích trước kia cùng cô ấy hợp lại." Đồng Y Mộng rộng rãi khuyên, ra vẻ cực kỳ chân thành.

Đường Hạo Nam đột nhiên ghé sát vào cô ta, bàn tay to lớn giữ chặt cằm của cô, "Mộng Mộng, cô không phải cực kỳ yêu tôi sao? Tại sao hiện tại muốn khuyên tôi quay lại cùng cô ấy?"

Hai người mặt đối mặt, hơi thở của anh phun ra trên mặt cô ta, Đồng Y Mộng cả người căng thẳng.

Hốc mắt phỉm hồng, ánh mắt tham luyến nhìn anh, "Anh Hạo Nam, yêu một người, không nên cưỡng cầu đối phương, em biết anh không thích em, không cần phải cố chấp trở lại ở lại bên cạnh anh. Hiện tại em cũng có cuộc sống mới, giống như anh nói vậy, em nên vì chính mình mà sống thật tốt rồi."

Đồng Y Mộng mũi cay cay nói, làm ra vẻ cô ta yêu anh, nhưng không được không buông tay vậy.

Đường Hạo Nam dần dần buông lỏng cầm của cô ta ra, "Cô ấy đã tái hôn rồi! Lại còn cùng người đàn ông khác sinh con!"

"Cái gì?!" Đường Hạo Nam vừa dứt lời, Đồng Y Mộng kinh sợ hỏi.

"Không có khả năng! Anh Hạo Nam, sao Nhiễm Nhiễm có khả năng nhẫn tâm như vậy?! Có phải anh có gì hiểu lầm cô ấy rồi hay không?!" Đồng Y Mộng kích động nói, vẻ mặt Đường Hạo Nam bình tĩnh.

Anh chỉ chậm rãi lắc đầu, Đồng Y Mộng đoán không ra anh là có tâm tư gì.

...

Cách đó không xa, một cô bé được ánh nắng mặt trời bao phủ ngồi xỏm trên bãi cát công cộng của công viên, cầm trong tay cái xẻng nhỏ, đang xây lâu đài.

Người đàn ông lén lút đi tới.

"Chú đẹp trai!" Nini nhìn đến Đường Hạo Nam, lớn tiếng kêu hô, cô bé giống như rất thân thuộc với anh, tìm Đường Hạo Nam đập nhanh.

Nhìn đứa nhỏ cách đó không xa, giống như thấy được Hạ Nhất Nhiễm của trước đây.

Anh cong môi, ở trước mặt cô ngồi xỏm xuống.

Cả khu này đều thuộc sở hữu của biệt thự nhà Hạ Nhất Nhiễm, xung quanh có camera theo dõi, Đường Hạo Nam không hề cố kỵ vào được, căn bản không sợ bị Hạ Nhất Nhiễm đuổi đi, anh chỉ là muốn đến xem đứa nhỏ này.

Đây là một cô bé để cho anh liếc mắt một cái liền thích.

Không mạnh mai yếu đuối, có phần bướng bỉnh, lại cực kỳ đáng yêu.

Giống như lần trước nhìn đến anh cũng là kêu hô anh "Chú đẹp trai".

"Nini... Con đang làm cái gì?" Đường Hạo Nam ngập ngừng mở miệng, giọng hơi chút khàn khàn, giống như có chút xấu hổ.

"Con đang xây lâu đài cát ạ!" Nini vui vẻ trả lời, bởi vì thời tiết vẫn còn hơi lạnh, trên hai tay cô bé lại vẫn mang theo cái bao tay.

Trong tay nhỏ cầm cái xẻng bằng nhựa, đang xúc cát, Đường Hạo Nam nhìn đứa bé ngây thơ trước mặt, khóe miệng nhếch lên.

"Chú giúp con xây, có được hay không?" Anh nhẹ giọng hỏi.

"Được ạ!" Nini lớn tiếng nói, đem cái xẻng cho anh, "Người phụ trách xúc cát, con phụ trách xây!" Tiểu bảo bối rất có chủ kiến nói.

Đường Hạo Nam không nghĩ tới đứa nhỏ này vậy mà một chút cũng không bài xích anh, nhìn đáng vẻ khá ái của cô bé, trái tim mơ hồ đang run.

Nếu, đây là con của anh, thì thật tốt...

"Chú, người ngây ngốc ra đó làm gì vậy? Khẩn trương giúp con xúc cát đi, con đều đã muốn không đủ dùng..." Nini vênh môi nói, Đường Hạo Nam vội vàng cầm lấy cái xẻng, động tác nhanh nhẹn, lưu loát giúp cô bé xúc cát!

Trên lầu hai biệt thự cách đó không xa, Hạ Nhất Nhiễm uống nước ấm, an tĩnh nhìn một màn này, cũng không đuổi anh đi.

Kỳ thật anh vừa mới đi vào khu vực giám sát cô liền biết.

"Chú giỏi quá!" Lâu đài xây thật đẹp, Nini vỗ bàn tay nhỏ nói, Đường Hạo Nam nhìn cô, khóe miệng cung chiều cong lên, nhìn trên má cô bé dính hạt cát, anh nhìn không được vươn tay, nhẹ nhàng mà vì cô bé lau đi hạt cát trên mặt.

"Nini cũng rất tuyệt!" Càng nhìn Nini, càng cảm thấy là con của chính mình, ánh mắt Đường Hạo Nam ôn nhu, không hề chớp mắt nhìn cô bé, nhìn không được kéo cô bé vào trong ngực, anh nhẹ nhàng mà đem thân thể tiểu bảo bối ôm lấy, từ từ nhắm hai mắt, ngửi hít lấy trên mùi sữa thơm dịu nhẹ trên người cô bé, ngực anh dâng lên một dòng nước ấm.

"Nini... Chú có thể lấy một cọng tóc của con không?" Lúc buông cô bé ra, Đường Hạo Nam nhìn cô bé, nhẹ giọng hỏi.

"Tại sao chú lại muốn tóc của con?" Nini nhún mày, cảm giác anh thật kỳ quái.

"Con cho chú một cọng tóc, chú liền thỏa mãn con một nguyện vọng!" Đường Hạo Nam thấp giọng nói.

"Thật vậy sao?!" Nini kích động hỏi.

"Đương nhiên!"

"Con muốn có một daddy!" Nini lớn tiếng nói, trái tim Đường Hạo Nam mạnh mẽ run rẩy.

"Con cảm thấy, chú có thể làm daddy của con không?" Đường Hạo Nam run giọng hỏi.

"Người sẽ đối tốt với mami của con sao? Mami con cần người đắp chăn, lúc mami đi ngủ, tay chân đều cực kỳ lạnh..." Nini vô cùng thật sự nói.

Lòng Đường Hạo Nam thất lại, bệnh của cô còn chưa hết sao?

Anh vui vẻ đồng ý với đứa nhỏ, Nini rộng rãi để cho anh lấy đi một cọng tóc của mình, Đường Hạo Nam đem tóc của cô bé thật cẩn thận dùng khăn tay bao lại thật tốt.

Hạ Nhất Nhiễm cầm Ống Nhòm nhìn Đường Hạo Nam lấy tóc của Nini, mục đích của anh, cô đương nhiên biết.

Nini về đến nhà, vui mừng phấn chấn nói với cô: "Mami, con mới tìm bạn trai cho người rồi, người đó tên là Đường Hạo Nam!"

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng cười khò, mặt ngoài răn dạy con gái, không nên tùy tiện cùng người xa lạ nói chuyện.

...

Đường Hạo Nam cầm tóc của chính mình cùng tóc Nini, tự mình đi làm xét nghiệm DNA, kết quả hai ngày sau sẽ có.

"Anh Hạo Nam, cứu em!" Đồng Y Mộng rất ít đi tìm anh, đột nhiên gọi điện thoại tới, điện thoại mới vừa được kết nối, cô ta đã khóc hô.

Đường Hạo Nam nhíu mi, liền nghe được tiếng hét chói tai của Đồng Y Mộng...

Lúc anh tìm đến Đồng Y Mộng gần như là hấp hối, cô ta bị người ta đánh một trận!

"Anh Hạo Nam... Là ai... Đánh em... Em vừa mới về nước..." Đồng Y Mộng sau khi tỉnh dậy, suy yếu hỏi anh, trong đầu Đường Hạo Nam nháy mắt hiện lên gương mặt Hạ Nhất Nhiễm, giây lát cảm thấy được, cô không có khả năng dùng phương thức như vậy ức hiếp Đồng Y Mộng!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Ảnh kích tình của Đồng Y Mộng cùng người đàn ông khác

Gió xuân nhẹ thổi cảnh Dương Liễu xanh ròn, cảnh liễu nhẹ nhàng tung bay, người đàn ông đứng ở trong đình viện, mắt sáng như đuốc nhìn một nơi nào đó cách đó không xa.

Một người đàn ông trẻ tuổi mặc Tây phục màu đen đã đi tới, "Kha tổng, chuyện người dặn dò, đã làm thỏa đáng."

Người đàn ông trẻ tuổi khom người, đứng ở phía sau người đàn ông kia, cung kính nói.

"Đường Hạo Nam là có phản ứng gì, có hoài nghi Hạ Nhất Nhiễm hay không?" Kha Dịch Thần vẫn đang đưa lưng về phía trợ lý, trầm giọng hỏi, mặt không chút thay đổi, hai tròng mắt vẫn như cũ khóa chặt một nơi nào đấy.

"Cái này, Kha tổng, tôi không rõ lắm."

"Tiếp tục theo dõi sát sao!" Kha Dịch Thần trầm giọng mệnh lệnh, trợ lý lên tiếng đáp lại, sau khi nghe xong những mệnh lệnh của anh ta, liền rời đi.

Kha Dịch Thần bước đi nhẹ nhàng, hướng tới mặt cô cách đó không xa đi đến.

Một cậu bé trai mặc bộ quần áo cotton đáng yêu, chính đang ở trên bãi cỏ chơi bóng, không cẩn thận chạy té ngã sắp xuống, Kha Dịch Thần nhíu mày, vừa muốn đi qua nâng cậu bé lên, cậu bé nhỏ chính mình bò dậy, giống cái gì cũng không xảy ra một dạng, tiếp tục đá cầu.

Khóe miệng của anh ta hơi hơi cong lên.

"Eason!" Cách đó không xa, La Kỳ ăn mặc rất già dặn, hướng tới bên này đi tới, nghiêm túc nói.

Kha Dịch Thần nhìn thấy bà ta, khóe miệng chậm chọc cong lên.

"Eason, hôm nay sao cậu đột nhiên có lòng tốt đến xem con vậy?" La Kỳ về mặt phòng bị, hướng anh ta nghiêm túc hỏi, tầm mắt rơi vào trên người cậu bé nhỏ hoạt bát đáng yêu ở chỗ không xa.

"Bà La, tôi nghĩ muốn nhìn thẳng bé, chẳng lẽ còn cần phải cùng bà hẹn thời gian trước sao?" Kha Dịch Thần chậm chọc hỏi, khóe miệng cong lên nụ cười khinh thường.

Sắc mặt La Kỳ trở nên rất khó coi, "Cậu không phải không chấp nhận đưa con trai này sao? Hiện tại đối ý rồi hả?"

Kha Dịch Thần cười không hề răng, khóe miệng dương lên độ cong rất lớn, đáng vẻ chậm chọc kia giống như cực kỳ xem thường La Kỳ, "Bà La, bà xác định đứa nhỏ này là do chính bà sinh ra? Tôi cực kỳ hoài nghi, người phụ nữ đêm đó có phải là bà hay không, còn nữa, thân thể của bà, thật có thể mang thai?"

Về mặt La Kỳ cũng không bởi vì lời Kha Dịch Thần nói mà có bất luận cái biến hóa gì.

"Eason, tôi có cái gì cần phải lừa gạt cậu chứ? Đứa nhỏ này cậu không cần, OK, bản thân tôi hoàn toàn có năng lực nuôi thẳng bé lớn! Càng không lấy nó ra bắt cậu phải cưới tôi, xin hỏi, cậu hoài nghi tôi như thế, có ý gì?" La Kỳ về mặt bình tĩnh phản bác anh ta.

Kha Dịch Thần lúc này cuối cùng đồng ý nhìn thẳng coi bà ta liếc mắt một cái, hừ lạnh, "Nếu nói, tôi hiện tại muốn quyền nuôi dưỡng đứa nhỏ này thì sao?"

Lời Kha Dịch Thần, khiến La Kỳ mạnh ngẩn ra.

"Cậu nằm mơ đi!" La Kỳ cắn răng.

Sắc mặt Kha Dịch Thần cũng trở nên xanh mét, trầm xuống đầy u ám, "Nếu đứa nhỏ này không phải do bà sinh ra, tôi không chỉ muốn đem thẳng bé đoạt lại, mà còn, tuyệt đối sẽ không cho bà được dễ chịu!"

Nhìn dáng vẻ đàng đàng sát khí của anh ta, La Kỳ lạnh cả sống lưng, cắn chặt hàm răng, nhìn Kha Dịch Thần sau khi quẳng xuống mấy lời độc ác kia đã nhanh chóng đi tới.

...

Chuyện Đồng Y Mộng bị đánh nằm viện, để cho Hạ Nhất Nhiễm cũng cực kỳ bất ngờ, người nào sẽ cùng cô ta có thù oán?

Chỉ cảm thấy chuyện này không phải đơn giản như vậy.

Kết quả kiểm tra DNA hình như sắp có, mỗi ngày cô đều đang chú ý đến phản ứng của Đường Hạo Nam.

"Không có khả năng!" Trong nháy mắt lấy được kết quả kiểm tra DNA, nhìn kết quả kết luận so sánh cuối cùng, Đường Hạo Nam điên cuồng mà rống lên, dậm chân, liền muốn đem báo cáo xé bỏ.

Kết quả kiểm tra so sánh, mức độ giống nhau, chỉ có 0.05%, kết quả là, không có quan hệ cha con!

Nini vậy mà thực sự không phải con của anh!

Nhưng mà, cô bé nhỏ kia là thích anh như vậy, nhìn cô bé, anh sẽ nhớ tới Hạ Nhất Nhiễm khi còn nhỏ, cũng là thích anh như vậy, thích cùng với anh...

Người đàn ông dựa lưng vào vách tường trượt xuống, hai tay ôm đầu, nước mắt chưa sót dâng đầy trong lòng, hốc mắt phấp phồng, tới cùng là không có rơi nước mắt.

Hạ Nhất Nhiễm nhận được điện thoại của Đường Hạo Nam, cũng không bất ngờ, cô nghe máy rồi.

"Hạ Nhất Nhiễm! Anh không nghĩ tới em lại ác độc đến mức sẽ kêu người đánh Đồng Y Mộng! Cho dù là trả thù, em cũng không nên dùng thủ đoạn xấu xa như vậy! Em dựa vào cái gì trả thù cô ấy? Có cái gì thì cứ nhắm vào anh đi!" Tiếng rống giận dữ của Đường Hạo Nam truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm nghe được một trận không hiểu.

Anh kỳ thật là đang lên án, tại sao cô muốn dùng tái hôn, cùng người khác sinh con, tới hành hạ anh?!

"Đường Hạo Nam, tôi không thời gian nói nhảm với anh, tôi mới gửi tấm hình, mời anh mở to hai mắt ra mà nhìn cho kỹ!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong, quyết đoán cúp điện thoại.

Đường Hạo Nam nhìn trò chuyện kết thúc, ảo não nghĩ muốn ném điện thoại đi, lúc này, có tin nhắn gửi đến...

Trên ảnh chụp, người phụ nữ và người đàn ông quấn chặt lấy nhau cùng một chỗ, hai người hôn nồng nhiệt, chùng mực thật lớn, một bàn tay của người đàn ông nắm chặt ngực người phụ nữ.

Rõ ràng có thể thấy được, mặt của người phụ nữ cùng người đàn ông.

Người đàn ông là, Đường Hạo Thăng.

Người phụ nữ là, Đồng Y Mộng...

Tầm mắt Đường Hạo Nam khóa chặt trên ảnh chụp gương mặt Đồng Y Mộng mặt, vẻ mặt do kinh ngạc, từ từ biến thành khó có thể tin...

Lúc này, Hạ Nhất Nhiễm lại gọi điện thoại đến.

"Đường Hạo Nam, thấy được rồi chứ? Đây là ngọc nữ thanh thuần trong cảm nhận của anh, tạm biệt!" Hạ Nhất Nhiễm mang theo ý trả thù nói một lần, người này vậy mà lại hoài nghi cô tìm người đánh Đồng Y Mộng.

Hạ Nhất Nhiễm cô cho dù muốn đối phó Đồng Y Mộng, cũng sẽ không dùng phương thức bạo lực.

Lần này, anh sẽ phải thấy rõ ràng bộ mặt thật của Đồng Y Mộng rồi chứ?

Đột nhiên trong lúc này, có cảm giác vui sướng khi trả được thù!

Cảm giác cực kỳ kỳ quái, bởi vì trong kế hoạch trả thù của cô, cũng không có Đường Hạo Nam.

Đứng ở bên cạnh cửa sổ sát đất trong văn phòng, Hạ Nhất Nhiễm nhìn tòa kiến trúc khí thế cao nhất ở kia, vẻ mặt phức tạp.

Anh tin tưởng người nào, cùng cô có quan hệ gì đâu?

Tại sao vẫn còn vạch trần Đồng Y Mộng trước mặt anh như vậy?

Cô cũng có chút không rõ ràng lắm chính mình nghĩ gì rồi.

...

Đồng Y Mộng tại bệnh viện ở lại ba ngày, hôm nay xuất viện là do Đường Hạo Nam tự mình đến đón cô ta, trên xe, Đồng Y Mộng suy yếu dựa vào trong lòng anh.

"Anh Hạo Nam, kết quả kiểm tra DNA đã có chưa?" Đồng Y Mộng làm nũng hỏi.

"Có, kia không phải con gái của anh!" Đường Hạo Nam không vui nói, đem Đồng Y Mộng ôm thật chặt.

Đồng Y Mộng có phần được cung mà sợ, "Sao có khả năng như vậy?! Nhiễm Nhiễm là thật sự tái hôn sao? Lại còn cùng người đàn ông khác sinh con..."

"Là thật sự, Mộng Mộng... Anh cảm thấy được người lần này đánh em cũng là do cô ta ở sau lưng sai khiến..." Khi Đường Hạo Nam nói chuyện, đem Đồng Y Mộng ôm chặt, giọng điệu cũng càng mềm nhẹ, Đường Hạo Nam khác thường như vậy, để cho Đồng Y Mộng cảm thấy rất kỳ quái.

Giống như lại về tới trước kia.

Anh đối với Hạ Nhất Nhiễm hết hy vọng rồi sao? Cho nên, nghĩ muốn cùng cô ta bắt đầu lại lần nữa?

"Mộng Mộng... Cũng là em tốt nhất!" Đường Hạo Nam dứt lời, ở trên gương mặt cô ta nặng nề mà hôn một cái.

Đồng Y Mộng toàn thân cứng ngắc, càng được cung mà càng thấy sợ hãi nhìn anh.

Tươi cười trên mặt Đường Hạo Nam càng ôn nhu rồi...

...

Đường Hạo Nam không những không cùng Đồng Y Mộng trở mặt, ngược lại cùng cô ta ở chung rồi!

Hạ Nhất Nhiễm sau khi biết tin tức này, tất cả cảm xúc, chỉ có thể dùng hai chữ để hình dung: Ấy dà!

một cái kết quả cực kì châm chọc.

Có lẽ, anh cảm thấy ảnh chụp kia là cô cố ý ghép ra, lừa gạt anh đi?

Không muốn nghĩ quá nhiều, cô tiếp tục kế hoạch của chính mình, gần đây đang vội vàng thu mua công ty của Cổ Tú Vân, Tần Mộc, bề bộn nhiều việc,

không thời gian suy nghĩ những thứ này.

"Hạ tổng, thật tốt quá, Phương Thái cuối cùng đã đồng ý theo chúng ta hợp tác rồi!" Phương Mặc Ngôn tiến vào, hưng phấn nói.

Hạ Nhất Nhiễm vẻ mặt ung dung, mi tâm hơi nhíu, "Bọn họ sao lại đồng ý hợp tác rồi?"

Phương Mặc Ngôn lắc đầu.

"Cẩn thận một chút, phòng ngừa có đối trá! Chúng ta vừa tới Sùng Xuyên phát triển, xem như người mới, thiết lập quan hệ làm ăn, đều cực kỳ không dễ dàng. Nhất định phải đề phòng tiểu nhân từ trong làm khó dễ!" Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói.

Phương Mặc Ngôn gật đầu, "Điểm ấy người yên tâm, tôi làm việc luôn luôn chú ý cẩn thận!"

"Tôi nói anh điều tra Tô Tiểu Quả, có tin tức không?" Hạ Nhất Nhiễm hỏi, xoay người đi, Tô Tiểu Quả vào ba năm trước mắt tích, không biết đã đi nơi nào, cô cũng là gần đây mới biết được, ông chủ của tiệm bánh ngọt hiện tại là Đường Hạo Nam.

"Còn đang tìm kiếm, tin tưởng rất nhanh sẽ có tin tức!"

Nhớ tới Tô Tiểu Quả, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng còn có không muốn, nhiều năm không gặp, cô tới cùng đi đâu rồi?

Căn nhà cũ trước kia của cô cũng bị phá bỏ và dời đi nơi khác rồi.

Cô không biết cô ấy đi đâu, rất muốn tìm đến cô ấy, cái cô gái này đã từng là người bạn tốt duy nhất mà cô có thể thổ lộ tâm tình...

...

Đồng Y Mộng cảm giác chính mình là đang nằm mơ, Đường Hạo Nam lại khôi phục đáng vẻ nhiều năm trước, đối với người bạn gái là cô ta, cực kỳ ôn nhu.

Có đôi khi, cô ta thực hoài nghi anh có phải đang giả vờ hay không, nhưng mà, nửa tháng qua đi, cô ta cũng không phát hiện ra bất luận cái gì không thích hợp.

Tin tưởng Đường Hạo Nam là bị Hạ Nhất Nhiễm làm đau thấu tim, mới có thể nghĩ muốn cùng cô ta hợp lại.

Chẳng qua, trong khoảng thời gian này, anh chưa từng chạm qua cô ta.

Giải thích như vậy, hợp tình hợp lý, Hạ Nhất Nhiễm cũng quả thật tái hôn, cô bé nhỏ kia cũng quả thật không phải con của Đường Hạo Nam, anh không cần thiết lại cùng Hạ Nhất Nhiễm hợp lại.

Có lẽ, cùng với cô ta, cũng là vì trả thù Hạ Nhất Nhiễm.

Bất luận là loại nào, cô ta cũng là vui vô cùng.

Cô ta thích nhìn hai người bọn họ yêu nhau, nhưng từng chút từng chút bởi vì hiểu lầm, mỗi người đi một ngã, trở mặt thành thù!

Đường Hạo Nam uống đến say khướt trở về, Đồng Y Mộng vừa mới đến cửa, anh liền ngã xuống trên người cô ta, bị cô ta miễn cưỡng đỡ được, đi vào phòng ngủ của anh.

Đường Hạo Nam ngã xuống nhắm mắt, đem Đồng Y Mộng kéo ngã theo, cô ta nằm bò trên người anh.

Đồng Y Mộng trong lòng kích động một trận, môi gần như dán tại bên môi Đường Hạo Nam, anh từ từ nhắm hai mắt, ý thức mơ hồ.

"Anh Hạo Nam?" Mang theo thăm dò hôn anh, Đường Hạo Nam vẫn không nhúc nhích, miệng phát ra một tiếng hừ lạnh.

Tay cô ta trên ngực anh vuốt ve, Đường Hạo Nam miệng phát ra tiếng rên rỉ, tay Đồng Y Mộng, dần dần dời xuống dưới, đi tới giữa háng của anh.

"Anh Hạo Nam..."

"Mộng Mộng..." Đường Hạo Nam than thở, ôm cô ta thêm chặt, nhưng hạ thân của anh vẫn lại là mềm nhũn, khiến Đồng Y Mộng ảo não.

Anh không được sao?

Nghe nói anh sáu năm qua, cũng không gần phụ nữ, gần như sống cuộc sống giống hòa thượng một dạng...

Có lẽ là thực sự không được đi, cô ta không tin một người đàn ông có thể chống lại được sự dụ hoặc cùng câu dẫn của phụ nữ!

Cô ta vuốt ve anh thật lâu, anh vẫn lại là không chút phản ứng, giống như đã ngủ thiếp đi...

"A!"

Sáng sớm, tiếng kêu sợ hãi của cô gái vang lên đầy chói tai, quá nhiều đánh thức người đàn ông trên giường. Đường Hạo Nam mở hai mắt, toàn thân không mất quần áo, bên tai đúng là tiếng phụ nữ khóc thút thít.

Anh ngồi dậy, chần chừ theo ngực chảy xuống, lộ ra một mảng da thịt màu đồng cổ, trên da thịt bò đầy vết cào cào.

Đồng Y Mộng không mặc quần áo quần chật chần.

Đường Hạo Nam nghiêng đầu, mặt không chút thay đổi nhìn cô ta, trong con ngươi đen sáng lên hiện lên một tia biến hoá kỳ lạ...

"Mộng Mộng, xảy ra chuyện gì?" Anh nhẹ giọng hỏi, âm thanh lộ ra lười biếng.

"Anh Hạo Nam, tối hôm qua anh uống rượu, chúng ta, chúng ta..." Đồng Y Mộng khóc nói, ngẩng đầu khi đó, một gương mặt đầy nước mắt như hoa lê ẩm mưa, đầy vẻ tủi thân...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Lần nữa bắt đầu

Trên chiếc giường lớn màu đen lộn xộn, người đàn ông để trần nửa người trên ngồi ở đầu giường, trên da thịt màu đồng cổ bò đầy vết hồng ngân ám muội, người phụ nữ bọc chần, trên cơ thể trắng nõn, ẩn một cái một cái hôn ngân màu đỏ, tóc dài rối tung, cúi thấp đầu, trên lông mi đen tuyền lay dánh nước mắt óng ánh trong suốt.

Đường Hạo Nam nghi hoặc nhìn cô ta, "Ý của em là, chúng ta tối qua lăn giường rồi hả?"

Anh trực tiếp hỏi.

"Uh'm... Anh Hạo Nam... Tối hôm qua anh uống rượu, say đến không biết trời đất, vào cửa liền kéo em đến phòng của anh, đề em té ngã, em phản kháng không được, chúng ta liền..." Đồng Y Mộng cúi thấp đầu, ủy khuất nói.

Đường Hạo Nam híp con ngươi đen, khóa chặt người bên cạnh, khoe miệng lặng yên cong lên, vươn ra cánh tay phải, ôm cô ta vào trong ngực.

"Mộng Mộng... Thực xin lỗi... Anh tối hôm qua không thương tổn đến em chứ?" Đường Hạo Nam ôm cô ta, đem gương mặt như hoa lê ẩm mưa của cô ta xoa lại, nhìn cô ta, trầm giọng hỏi.

Đồng Y Mộng nhìn anh, mím môi, lắc đầu, lại gục đầu xuống, một vẻ cực kỳ thương cảm.

"Anh Hạo Nam... Em nghĩ muốn phản kháng, nhưng mà, phản kháng không được..." Giọng Đồng Y Mộng khàn khàn, bả vai đang run run.

Đường Hạo Nam mỉm cười, "Ngốc quá, tại sao nghĩ muốn phản kháng? Chẳng lẽ em không thích anh nữa rồi hả?" Anh ôn nhu hỏi, môi cơ hồ áp vào bên tai Đồng Y Mộng.

"Không phải! Là vì em trước kia từng bị cưỡng hiếp qua, em cảm thấy được chính mình không xứng với anh! Anh Hạo Nam, tuy tối hôm qua chúng ta đã... Nhưng mà, em không muốn anh vì vậy mà phụ trách với em! Em biết, người trong lòng anh yêu là Hạ Nhất Nhiễm!" Đồng Y Mộng lớn tiếng phản bác, khi nói chuyện, nước mắt rơi xuống càng thêm mãnh liệt.

Đường Hạo Nam vẻ mặt đau lòng, "Mộng Mộng, em bị người ta cưỡng hiếp, không phải là lỗi của em. Anh là một người đàn ông đã ly hôn, có cái gì xứng hay không? Huống chi, chúng ta vốn dĩ chính là một đôi, không phải sao?"

"Hạ Nhất Nhiễm đã tái hôn, lại là một người phụ nữ ác độc như vậy, sao anh có khả năng còn có thể yêu cô ấy? Anh thích giống như em đơn thuần, thiện lương, không có tâm cơ." Đường Hạo Nam ôm lấy cô ta càng thêm chặt, xoa mặt cô ta lại, bàn tay vén tóc mai hai bên má cô ta, ôn nhu nhìn cô ta, nhẹ giọng nói.

Đồng Y Mộng khoe miệng đau thương hơi cong lên, trong mắt đầy bi thương, chậm rãi lắc đầu, "Anh Hạo Nam... Đơn thuần thiện lương có ít gì, cuộc đời vẫn đầy trắc trở... Cảm ơn anh, anh Hạo Nam, anh coi như tối hôm qua cái gì cũng chưa từng xảy ra đi, không cần chịu trách nhiệm với em. Hiện tại ước vọng cuộc đời em chính là, tiếp tục làm thiết kế thời trang, không nghĩ muốn lập gia đình..."

"Mộng Mộng! Tại sao chúng ta không thể sống nương tựa lẫn nhau? Anh muốn cùng em lần nữa bắt đầu! Không được lại rời bỏ anh!" Đường Hạo Nam bá đạo nói, buông cô ta ra, anh để lộ chần, xuống giường.

"Đừng nữa trốn tránh anh! Em vốn dĩ chính là bạn gái của anh! Hạ Nhất Nhiễm kia, cô ấy không xứng để anh yêu! Anh đã đem cô ấy từ bỏ rồi!" Đường

Hạo Nam đứng ở một bên giường lớn trên cao nhìn xuống, nhìn Đồng Y Mộng ngồi ở trên giường, chắc chắn nói.

Sau khi nói xong, anh đi vào buồng vệ sinh.

Dưới vòi hoa sen, Đường Hạo Nam nhìn vật nam tính giữa háng, khoe miệng cười khở cong thành đường cong xinh đẹp, tươi cười chưa sót.

Bắt đầu từ lúc nào, nơi này, liền chuyên thuộc tại cô một người rồi hả?

Đối mặt người phụ nữ khác, đều không nổi lên một chút thú tính...

Nhưng mà Hạ Nhất Nhiễm, tại sao em có thể tiếp thu người đàn ông khác?

Đường Hạo Nam ngửa đầu, tùy ý để dòng nước mạnh mẽ của vòi hoa sen, cọ rửa mặt mình, tim, từng chút bị xé rách thành từng mảnh từng mảnh...

Đã từng, ba tháng ngọt ngào ấy, mà với anh lại chưa từng không phải một giấc mộng đẹp sao?

Cô nằm ở dưới thân thể của anh, càng không ngừng nói: "Em yêu anh! Ông xã... Em yêu anh..."

Nhắm mắt lại khi đó, nghĩ đến một đoạn kia, phảng phất cách một thế hệ.

Tựa như chuyện đã xảy ra đời trước một dạng.

Anh có thể chấp nhận được chuyện cô hận anh nhưng lại không chấp nhận được trong lòng cô triệt để không có anh, đối mặt anh khi đó, là ghê tởm, cảm giác chán ghét.

Thậm chí, sợ hãi lại cùng cô tiếp xúc mặt đối mặt, sợ hãi cô khinh thường anh, ánh mắt ghét bỏ anh...

...

Thường xuyên thu được tin tức Đường Hạo Nam cùng Đồng Y Mộng ra vào có đôi, có lần tại trường hợp công khai, anh lại vẫn mang theo Đồng Y Mộng tham dự hoạt động buôn bán, phóng viên đều nói, bọn họ là một đôi uyên ương số khổ.

Đồng Y Mộng hiện tại là nhà thiết kế thời trang, dưới sự hỗ trợ giới thiệu của Đường Hạo Nam, cô ta trong giới thiết kế thời trang đã có chút danh tiếng rồi.

Hạ Nhất Nhiễm liền như vậy bình tĩnh xem hình ảnh trên TV, phỏng vấn liên quan đến Đường Hạo Nam cùng Đồng Y Mộng, có phóng viên nhắc lại lời Đường Hạo Nam tại buổi phỏng vấn cùng Điều Lộ lúc trước, hỏi Đường Hạo Nam có phải là nói đến Đồng Y Mộng hay không, anh trả lời, phải.

Cô tắt TV, mặt không chút thay đổi, cái người đàn ông căn bã này, thật không biết công ty trong tay anh làm sao có thể phát triển, mà còn, nghiệp vụ vẫn tốt như vậy, giá trị cũng một mực tăng cao.

Có lẽ, yêu một người chính là như thế này đi, bất luận đối phương có cái khuyết điểm gì, đều đã tự động xem nhẹ.

Không khỏi có phần hối hận khi gửi đi tấm hình kia, đối với người mà giống Đường Hạo Nam như vậy, dù là nói ra sự thật như thế nào, anh đều là nhìn không thấy.

Mỗi cuối tuần đều phải mang Nini đi dạo phố, Sùng Xuyên dần dần ám áp, Nini thích làm đẹp, luôn muốn cô đưa con bé đi mua váy.

Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ cưng chiều con gái, đối với cô bé gần như muốn gì được đó.

Mới ra cửa, liền gặp Lục Ngộ Hàn, anh lái chiếc Mercedes-Benz hệ SUV, bảo là muốn cùng mẹ con các cô cùng đi dạo phố, Hạ Nhất Nhiễm vui vẻ đồng ý.

Nini đã có chút không vui, một câu lại một câu lại gọi Lục Ngộ Hàn "ông cậu", bởi vì mẹ gọi người này là "Cậu".

Lúc ba người đi vào cửa hàng quần áo trẻ em, nhân viên cửa hàng tự nhiên nhận định bọn họ là một nhà ba người, "Di ơi, thực xin lỗi, ông ấy không phải daddy của con, ông ấy là ông cậu của con đó...!"

Giọng Nini rất lớn phản bác nhân viên cửa hàng, Hạ Nhất Nhiễm nở nụ cười, Lục Ngộ Hàn mím môi, trong con ngươi lóe ra tia âm đạm, cứng ngắc cười cười.

Nếu là sáu năm trước, anh có thể còn có chút tự tin theo đuổi Hạ Nhất Nhiễm, hiện tại, anh đã bốn mươi, không dùng khí lại hy vọng tình yêu xa vời, càng miễn bàn hy vọng xa vời cùng với cô rồi!

Có đôi khi nghĩ lại, như thế giống người thân một dạng, cùng cô ở chung, cũng là rất tốt.

Nhưng cái cô gái đáng giận này, ba lần bốn lượt khuyên anh đi xem mắt tìm đối tượng, lại còn giới thiệu đối tượng xem mắt cho anh.

"Oa... Tiên sinh thật trẻ tuổi, đâu nào nhìn ra được đã là ông cậu của tiểu bảo bối!" Nhân viên cửa hàng cười giảng hòa, Lục Ngộ Hàn cũng quả thật rất tuần tú, nhìn không ra tuổi tác, cực kỳ thành thực, thập phần có hương vị đàn ông.

Chú đẹp trai mới rất tuần tú đó, Nini ở trong lòng thờ phỉ phỉ nói thầm, giấy lát nhanh chóng chạy đi, Hạ Nhất Nhiễm cùng Lục Ngộ Hàn vội vàng đuổi theo.

Cách đó không xa, Đường Hạo Nam lén lút đi theo ba người bọn họ, thật lâu rồi.

Hai người lớn, mang theo một đứa trẻ, rất giống một nhà ba người hòa thuận ấm áp.

Giờ phút này, anh ghen tị Lục Ngộ Hàn, vô cùng ghen tị...!

Rất muốn đem anh ta đuổi đi đi, đổi lại là anh, được theo bên người mẹ con các cô, dù cho chỉ là ăn một bữa cơm, đi dạo cái phố...

Giấy lát cực kỳ khinh bỉ chính mình như vậy!

Hạ Nhất Nhiễm mơ hồ cảm giác có người đang theo dõi bọn họ, không để ý quay đầu lại, nhìn đến một bóng dáng quen thuộc, rất nhanh liền biết mất không thấy nữa.

Theo bản năng che chở con gái, sợ đem con bé đánh mất rồi.

Ăn cơm buổi trưa, Hạ Nhất Nhiễm cùng Lục Ngộ Hàn cũng không được ăn cái gì, Nini hôm nay cực kỳ khác thường, ăn thật sự ít, rất nhanh bỏ chạy đi khu giải trí cho trẻ em chơi đùa rồi.

"Nini..."

"Chú đẹp trai!"

Nhìn đến Đường Hạo Nam, Nini vội vàng lớn tiếng kêu hô, anh nhìn đứa bé nhỏ nhỏ, tâm tình phức tạp.

Ngực ngọt ngào buồn bực, giống rót đầy chì, thờ không nổi.

"Người nói không giữ lời, tại sao không trở thành bạn trai của mami con chứ?! Người lại còn cùng cái đi khác..." Nini nói đến đây tìm không thấy lời nào để diễn giải, "Chính là ở trong TV!"

Đường Hạo Nam mỉm cười, "Mami của con không phải có bạn trai rồi sao?" Anh chỉ chính là Lục Ngộ Hàn.

"Không có! Mami của con không có bạn trai!" Nini lớn tiếng nói, hướng anh xem thường, "Không thèm để ý người nữa....!"

Nini thờ phỉ phỉ nói xong, chạy tới chơi đùa cầu trượt rồi!

Đường Hạo Nam đứng ở phía dưới, nhìn cô bé trèo lên đỉnh thang trượt, rồi mới từ trong nhà ống chui ra, "Chú đẹp trai, con muốn trượt!"

Nini nhìn anh vùng bàn tay nhỏ nói.

"Này nhanh lên đi!" Lúc này, một cậu bé nhỏ phía sau Nini đẩy cô bé một cái, cực kỳ không kiên nhẫn lớn tiếng nói.

Nini bị thằng bé đẩy mạnh, trực tiếp lăn xuống cầu trượt, Đường Hạo Nam nhìn một màn này, sợ tới mức kinh hãi!

"Nini!" Thân thể tiểu bảo bối càng không ngừng lăn xuống, Đường Hạo Nam rống to, lao nhanh tới, trước khi thân thể nhỏ bé của Nini không có rơi xuống đất, anh một tay lấy bắt được cô bé rồi.

"Nini!"

"Oa... Hu hu..." Nini bị dọa, bàn tay nhỏ nắm chặt vạt áo trước ngực Đường Hạo Nam, rồi mới "Oa" một tiếng, khóc lên.

Nghe tiếng khóc của cô bé, Đường Hạo Nam gần như tan nát cõi lòng, "Nini, con thế nào rồi hả? Có té ngã hay không?" Đường Hạo Nam cứng ngắt ôm thân hình nhỏ xinh, không biết làm sao an ủi, cứng ngắt hỏi.

"Đường Hạo Nam! Anh lại làm gì con gái của tôi?!" Hạ Nhất Nhiễm lao đến, xem Nini đang ở trong lòng anh khóc, cho rằng anh đã làm gì Nini, tức giận chỉ trích, muốn ôm lấy con gái.

Đường Hạo Nam thấy cô đến đây, cũng muốn đem Nini trả lại cho cô, anh thật sự không biết dỗ trẻ con như thế nào.

Hạ Nhất Nhiễm vươn tay liền muốn bế cô bé, nhưng mà hai bàn tay nhỏ của Nini gắt gao nắm chặt lấy vạt áo của anh, không chút nào đồng ý chịu buông ra, trên gương mặt nhỏ của cô bé, có một vết máu!

"Nini! Để mami bế!" Hạ Nhất Nhiễm thấy trên mặt con gái có vết thương, trong lòng cực kỳ lo lắng, Nini còn đang gào khóc, hai tay lại vẫn nắm chặt vạt

áo Đường Hạo Nam, không chịu buông ra chút nào.

Chung quanh đã vây quanh rất nhiều người rồi.

"Lại còn thất thần làm gì?! Đưa đi bệnh viện đi!" Lục Ngộ Hàn nhìn thấy một màn này, lớn tiếng nói.

Đường Hạo Nam theo bản năng bước nhanh đi tới, hướng tới cửa ra ở lầu một của trung tâm thương mại mà đi, Hạ Nhất Nhiễm cùng Lục Ngộ Hàn đi theo.

Chỉ chốc lát sau, Đường Hạo Nam ôm Nini ngồi trên xe của Lục Ngộ Hàn, Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở bên cạnh anh, Nini giống như bị dọa đến chỗ, chỉ bám lấy Đường Hạo Nam, không chịu nhìn mami là cô liếc mắt một cái, tiểu bảo bối như là chìm sợ cảnh cong, cuộn mình ở trong lòng Đường Hạo Nam..

Còn đang nức nở, nhưng không giống trước khóc đến khàn cả giọng như vậy rồi.

"Nini... Mami ôm nhé?"

Cô lần nữa thử muốn ôm cô bé, Nini lắc đầu, lại vùi vào trong lòng Đường Hạo Nam.

Đường Hạo Nam thân thể cứng ngắc, tiểu bảo bối dựa vào trong lòng ngực anh, cảm giác kia, là ấm áp, cảm động.

Anh quay đầu, nhìn Hạ Nhất Nhiễm, cô cũng đang nhìn chính mình, hai người bốn mắt giao nhau, không một giây, Hạ Nhất Nhiễm đã dời đi tầm mắt.

Đường Hạo Nam một câu chưa nói, cúi đầu, nhìn đứa nhỏ trong lòng, cô bé rúc vào trong lòng ngực mình, đáng vẻ giống như cực kỳ ý lại vào anh.

Tim không khỏi đập nhanh.

Tại sao, không phải con của anh, lại ý lại vào anh như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Em ghen tị?

Lục Ngộ Hàn thỉnh thoảng nhìn xuyên qua kính chiếu hậu bên trong xe, nhìn đến ba người ngồi ở phía sau, Nini dựa vào trong lòng Đường Hạo Nam, rất giống một cặp cha và con gái...

Hạ Nhất Nhiễm nghiêng đầu, nhìn Nini trong lòng anh, một màn ấm áp như vậy, thoát nhìn giống như là một nhà ba người.

Không có chút cảm giác ghen tị gì, ngược lại cảm thấy được thật đáng tiếc.

Rõ ràng là hai người yêu nhau, cuối cùng, hoàn toàn trái ngược, thậm chí trở mặt thành thù.

Rất nhanh đến bệnh viện gần đó, Nini té ngã không bị thương gì lớn, trên hồ sơ bệnh án, tuổi tác quả thật điền bốn tuổi, tuổi mẹ của cô bé hẳn là bốn tuổi. Nhóm máu A cùng của anh một dạng.

Đường Hạo Nam nhìn bản ghi chép bệnh án, đôi con ngươi đen buồn bã, Hạ Nhất Nhiễm đi đến, lập tức đoạt lấy, "Đường tổng, rốt cuộc là trong lòng anh đang tính toán cái gì, nếu anh đem con gái của tôi dọa sợ tới mức té ngã chính là vì xem tuổi hoặc là nhóm máu của con bé mà nói, vậy anh..."

"Hạ Nhất Nhiễm! Đường Hạo Nam anh ở trong mắt em tới cùng biến thành cái hình dáng gì rồi hả?!" Lời cô châm chọc, để cho trái tim anh băng giá, từng mắt nhìn cô, lên án quát.

Hạ Nhất Nhiễm hừ lạnh, "Anh dựa vào cái gì lại nhiều lần tiếp cận con gái của tôi?"

Đường Hạo Nam cười lạnh, khóe miệng châm chọc cong lên, "Tại Sùng Xuyên, Đường Hạo Nam anh muốn làm cái gì chính là làm cái đó!"

Anh nói xong, liền nhanh chóng xoay người rồi.

"Chú đẹp trai..." Nini từ phòng cấp cứu chạy ra, trên trán cùng trên gương mặt đều đã dán băng dán vết thương, tiểu bảo bối cột tóc đuôi ngựa, chớp hai mắt dầm lệ, làm nũng gọi anh.

Đường Hạo Nam nhìn đứa nhỏ cách đó không xa, ngực rất không rõ là cảm xúc gì, kia căn bản không phải con của anh, lại chán ghét không nổi, nhìn cô bé, luôn sẽ nghĩ tới Hạ Nhất Nhiễm của trước đây.

"Nini!" Hạ Nhất Nhiễm tiến lên, vội vàng muốn ôm lấy con gái, Nini lại né tránh cô, chạy tới bên người Đường Hạo Nam, cô bé ôm lấy đôi chân dài của anh, ngửa đầu nhìn anh, "Chú đẹp trai... Cũng không thể được chơi với con sao?" Nini đáng thương tội nghiệp nhìn anh, khàn giọng hỏi.

Lục Ngộ Hàn đi ra, thấy một màn như vậy, Hạ Nhất Nhiễm cũng không biết làm sao nhìn về phía anh.

Đường Hạo Nam khom người xuống, một tay đem Nini ôm lấy, anh thật sự tàn nhẫn quyết tâm cự tuyệt cô bé.

"Nini, con hiện tại nên là về nhà ngoan ngoãn nghỉ ngơi thật tốt, chú hôm nào lại tìm con chơi, có được hay không?" Anh tận lực ôn nhu nói, giọng hơi chút lộ vẻ cứng nhắc, bởi vì trước giờ anh từng dỗ trẻ con.

"Nini nghĩ muốn theo chú cùng một chỗ..." Nini làm nũng tùy hứng nói, khuôn mặt nhỏ nhắn chôn ở trong ngực của anh, Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ bất đắc dĩ nhìn một màn này, đứa nhỏ này tại sao lại thích người đàn ông cận kề bà này như thế?!

Chẳng lẽ chỉ là bởi vì anh đẹp trai?

"Được rồi! Chú hiện tại đưa con về nhà!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm, không đợi cô đồng ý hay không, anh ôm cô bé đi tới, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đuổi theo.

Tại cửa bệnh viện, lái xe của Đường Hạo Nam đã đến đây, Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ bất đắc dĩ nhìn Lục Ngộ Hàn, "Cậu, con không nghĩ tới Nini sẽ thích anh ta như thế, cũng không biết tiểu nha đầu này tại sao thích anh ta?!"

"Bọn họ đã lên xe, con cũng đi đi! Nini vừa rồi hẳn là bị dọa đến chỗ, con liền thỏa mãn con bé một chút, để cho con bé cùng người nó muốn cùng một chỗ!" Lục Ngộ Hàn cười nhạt trả lời.

"Nhưng mà con đối anh ta, thật sự..." Hạ Nhất Nhiễm nhú mày, cực kỳ không tình nguyện cùng Đường Hạo Nam mặt đối mặt, xảy ra bất luận cái gì cũng xuất hiện.

"Nể mặt Nini, liền nhẫn nại một phen!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng khuyên, Hạ Nhất Nhiễm vênh môi, không tình nguyện xoay người rồi.

Trên xe, Nini cùng Đường Hạo Nam cực kỳ vô cùng thân thiết, vẫn làm nũng chui rút trong lòng anh, hỏi đủ thứ chuyện.

Tỷ như:

"Chú đẹp trai, người có kết hôn không?"

"Mami của con có xinh đẹp không?"

"Con có đáng yêu không?"

"Người có thích con hay không?"

Dường như là mười vạn câu hỏi vì sao, không ngại phiền toái.

Đường Hạo Nam từng cái trả lời, cực kỳ thật sự, không phải trả lời lấy lệ cho qua với cô bé.

Cũng không biết đáng về kiên nhẫn của anh có phải là già vờ hay không, Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng thầm nghĩ.

Bọn họ rất nhanh về tới biệt thự, Nini lôi kéo Đường Hạo Nam lên lầu hai đến phòng của chính mình, bắt anh ngồi xuống, cùng cô bé chơi xếp gỗ, "Mami! Còn cùng chú đẹp trai đối bụng, người làm chút đồ ăn ngon cho chúng ta đi!"

Nini còn nhỏ nhưng đầu óc rất nhanh nhạy lém lỉnh, thấy Hạ Nhất Nhiễm đi vào, lớn tiếng dặn dò.

Hạ Nhất Nhiễm trừng lớn hai mắt, cái tiểu quỷ này, nếu không phải nể tình con bé mới vừa bị thương, cô sớm đã rằng dạy cô bé rồi!

"Con muốn ăn cái gì nè?" Hạ Nhất Nhiễm ôn nhu hỏi.

"Mỳ thịt bò!" Tiểu Nini lớn tiếng nói, tìm Đường Hạo Nam mạnh căng thẳng, nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm, cô đã đi ra ngoài.

Mỳ thịt bò...

Đã rất nhiều năm không được ăn mỳ thịt bò cô nấu rồi... Vẫn lại là nhờ phúc của tiểu Nini.

"Nini..."

"Chú đẹp trai!" Nghe Đường Hạo Nam kêu chính mình, Nini lập tức liền nhào vào trong lòng anh, "Nini, tại sao thích chú?"

Đường Hạo Nam nhìn không được hỏi, căn bản là không có quan hệ huyết thống, cô bé tại sao bám lấy chính mình như thế?

"Chính là thích... Chủ không thích con sao?" Nini làm nũng nói.

"Thích chứ!" Đường Hạo Nam phát ra từ nội tâm nói, không nghĩ tới chính mình vậy mà lại giống như thánh nhân, đối mặt con của Hạ Nhất Nhiễm cùng người khác, vậy mà cũng có thể thích được.

Nini ôm cổ của anh, tại trên gò má anh nặng nề mà "chụt" một phen!

...

Trên bàn cơm, đặt hai chén mỳ thịt bò nóng hôi hổi, hương vị quen thuộc cùng trong trí nhớ một dạng, Đường Hạo Nam tìm đập nhanh, phức tạp nhìn mắt Hạ Nhất Nhiễm, cô mặt không chút thay đổi, giống như cái gì đều đã không nhớ rõ rồi.

Nini vỗ chỗ ngồi bên cạnh mình, để cho anh ngồi xuống, Hạ Nhất Nhiễm cũng tại bên cạnh người Nini ngồi xuống, "Mami dứt cho con!"

Ở trước mặt con gái, cô tận lực bảo trì vẻ mặt hoà nhã, không nghĩ muốn ở trước mặt con gái trở mặt cùng Đường Hạo Nam.

Đường Hạo Nam ngồi đối diện không một chút xấu hổ, anh giữa trưa vốn là không ăn cơm, đã rất đói rồi.

Cùng hương vị trong trí nhớ một dạng...

Hạ Nhất Nhiễm vẫn dứt con gái ăn, không nhìn Đường Hạo Nam liếc mắt một cái.

Nini nhìn Đường Hạo Nam rất nhanh ăn hết nửa bát, thúc giục Hạ Nhất Nhiễm giúp cô bé ăn nhanh hơn, cô nhóc này bình thường ăn cơm liền không tích cực quá như thế, Hạ Nhất Nhiễm thật sự kinh ngạc.

Một lớn một nhỏ hai người, giống trận đấu một dạng, Nini ăn nửa bát, Đường Hạo Nam ăn được một chút cũng không để lại, cuối cùng lại còn ăn luôn nửa bát mì còn còn lại của Nini.

Nini lôi kéo Đường Hạo Nam lại đi phòng ngủ của mình, không chịu để cho anh rời đi.

Mãi đến chạng vạng, Hạ Nhất Nhiễm đi vào tìm bọn họ khi đó...

Đang lúc hoàng hôn, vầng sáng chiều tà theo cửa sổ sát đất chui vào phòng, người đàn ông ngồi ở trên thảm lông, dựa lưng vào vách tường, cúi đầu, trong lòng ôm một cô bé đang ngủ, hình ảnh yêu thương ấm áp, làm cô nín thở. Không dám thở mạnh, sợ đánh thức bọn họ.

Hạ Nhất Nhiễm đến gần, ở trước mặt bọn họ ngồi xổm xuống, ánh mắt rơi vào trên mặt Nini, giương mắt khi đó, thấy được khuôn mặt tuấn tú của Đường Hạo Nam.

Anh mặc áo lông màu xám, bên trong là áo somi trắng, cổ áo somi bẻ ra ngoài...

Tìm vẫn lại là bình tĩnh, rất khó tưởng tượng, năm đó chính mình là như thế nào yêu người đàn ông này...

Đường Hạo Nam lúc này đột nhiên mở hai mắt ra, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng xoay tầm mắt, Đường Hạo Nam nhìn Nini đang ngủ trong lòng, không lên tiếng.

Dưới ánh mắt ra hiệu của Hạ Nhất Nhiễm, anh đứng lên, chịu đựng cảm giác đau đớn do hai chân tê liệt, ôm cô bé, đến cạnh giường, đem cô bé nhẹ nhàng đặt ở trên giường.

Hạ Nhất Nhiễm vì cô bé kéo lại chăn, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ, hai người ra khỏi phòng.

"Đường tổng, thời gian không còn sớm, anh vẫn lại là trở về đi, sau này để cho bạn gái anh biết được, lại thương tâm khổ sở rồi." Mới vừa ra khỏi phòng, Hạ Nhất Nhiễm liền không khách khí trào phúng nói.

Con người đen của Đường Hạo Nam nhìn chằm chằm cô, khóe miệng nhếch lên, "Em đây là đang ghen sao?" Anh sâu xa hỏi lại.

Hạ Nhất Nhiễm châm chọc cười ra tiếng, "Anh vĩnh viễn tự cho là đúng như vậy."

Cô châm chọc nói câu.

Đường Hạo Nam trong lòng cười khổ, cô là không có khả năng ghen, nhưng anh mặt ngoài vẫn một vẻ cực kỳ tự cho là đúng, "Phụ nữ không phải đều đã thích nói một đằng nghĩ một nẻo sao?"

Hạ Nhất Nhiễm vừa cười, "Đường Hạo Nam, tôi không nghĩ muốn lãng phí nước miếng với anh, mời anh lập tức rời đi, sau này đừng đến gần con gái của tôi nữa!"

Cô lại hạ lệnh đuổi khách, người đàn ông này, cô không nghĩ muốn nhìn nhiều một giây.

"Hạ Nhất Nhiễm, em thành thật nói cho anh biết, đứa nhỏ này, có phải là do chính em sinh ra hay không?" Đường Hạo Nam chưa từ bỏ ý định hỏi.

Đàn ông đều có một loại thói xấu thích chiếm hữu đáng giận, chịu không được người phụ nữ của chính mình đem thân cùng trái tim giao cho người đàn ông khác, anh có đôi khi suy nghĩ, bé gái này, có thể không phải do cô sinh hay không...

Thành thật nói cho anh?

Anh cho rằng chính mình là ai?!

Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được người đàn ông này quả thực không thể nói lý, càng cảm thấy ghê tởm, "Anh muốn có con như thế, có thể cho Mộng Mộng của anh sinh cho anh! Hiện tại, xin lập tức từ trước mắt tôi biến mất!"

Bao tử một trận đau quặn thắt lại, một loại co rút đau đớn, kỳ nghỉ lễ của cô vừa mới đến đây, cô đến sức lực nói chuyện đều không có, càng chẳng muốn ứng phó Đường Hạo Nam cái người cặn bã này.

Đường Hạo Nam gắt gao nhìn chăm chăm cô, ánh mắt chứa đầy vẻ lên án, xoay người liền đi, đi tới cửa, xoay người khi đó, thấy Hạ Nhất Nhiễm khom người, tay ôm bụng, anh vội vã quay trở về!

"Em xảy ra chuyện gì?!" Sắc mặt trắng như thế!" Lời quan tâm liền thốt ra như thế, hành vi quan tâm là xuất phát từ bản năng.

"Tại sao anh còn không đi?!" Nhìn thấy anh lại trở về, Hạ Nhất Nhiễm tức giận đến nghẹt thở, toàn thân càng thêm không thoải mái.

"Lại là đau bụng kinh?!" Đường Hạo Nam kích động hỏi, xem cô như vậy, cảm giác đúng tám chín phần rồi.

"Cút!" Hạ Nhất Nhiễm không cho anh đụng tới, bỏ lại một câu, liền hướng phòng ngủ chạy đi, cô đem cửa phòng đóng sầm lại, bỏ anh ngăn cách ở bên ngoài.

Hạ Nhất Nhiễm cuộn mình ở trên giường, sắc mặt tái mét, từ trong ngăn kéo lấy ra thuốc giảm đau, nhét một viên vào trong miệng.

Bệnh cũ, vẫn không tốt, ngược lại tăng thêm rồi...

Ồ chần một mảnh lạnh lẽo, cô ngờ ngác nằm sấp vào kia, quần lấy chần thêm chặt.

Qua không biết bao nhiêu lâu, trong phòng có động tĩnh, khi cô mở mắt ra, một ly sâm banh đựng nước thuốc, nóng hôi hổi, bị đặt lên bàn.

Hương vị nước thuốc cây ích mẫu đã lâu chưa ngửi thấy bay đến.

Đường Hạo Nam đứng ở bên giường, nhìn cô nằm trên giường vẫn không nhúc nhích, không có mở miệng, chỉ là đem túi thuốc đặt ở trên tủ đầu giường, trong lúc vô ý nhìn đến bình thuốc đặt ở trên tủ đầu giường, anh cầm lấy.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em uống thuốc giảm đau?!" Đường Hạo Nam tức giận lớn tiếng quát, biết loại thuốc giảm đau này kỳ thật là một loại thuốc an thần, đối với thân thể ảnh hưởng rất lớn.

Hạ Nhất Nhiễm lúc này mạnh ngồi dậy, cầm lấy ly thủy tinh trên đầu giường, hướng thẳng Đường Hạo Nam ném tới!

"Tôi liền tính uống thuốc mà chết, cũng không uống nước thuốc của anh pha! Anh nếu còn không cút ngay tôi sẽ lập tức báo cảnh sát!"

Cốc nước nện ở trên người anh, áo lông trước ngực anh ẩm ướt một mảnh, cái ly rơi xuống đất, vỡ vụn thành mảnh nhỏ, giống như ý tốt của anh, bị ném thành mảnh nhỏ...

Hạ Nhất Nhiễm ngửi mùi nước thuốc cây ích mẫu, trong lòng đột nhiên mạnh đau thương...

Hồi ức ha xôi mà mơ hồ như thủy triều vọt tới...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 112: Đồng Y Mộng sao chép mẫu áo cưới năm đó

Cô cho rằng những chuyện này sớm bị quên đi không còn một mảnh, nhưng hương vị cây ích mẫu này, càng ngửi càng cảm thấy quen thuộc. Khi còn trẻ người người non dạ, hình ảnh những kỷ ức sáu năm trước rõ ràng xuất hiện ở trong đầu. Cái người đàn ông trẻ tuổi dịu dàng kia, cái người chồng nhìn như ôn nhu kia...

Cô gắt gao nhìn chằm chằm người đàn ông đứng sừng sững ở chỗ không xa, cả người anh nhếch nhác, áo lông trước ngực anh ẩm ướt một mảng lớn, lại vẫn bốc lên hơi nóng.

Đường Hạo Nam cũng nhìn cô đang nằm trên giường, cái người phụ này đã không còn ý lại vào chính mình nữa rồi, sự chán ghét trong mắt cô, quả thực làm anh hít thở không thông!

Ngay khi anh muốn xoay người rời đi, từ khóe mắt cô chảy xuống nước mắt trong suốt, chạm đến trái tim anh..

Nước mắt liền như vậy không nhìn được chảy xuống, nước mắt âm áp thấm đậm hốc mắt khô khốc, có phần đậm đau, là có bao nhiêu năm không chảy qua một giọt nước mắt rồi?

Hạ Nhất Nhiễm cũng cực kỳ kinh ngạc hành vi của chính mình, nước mắt này là không do chính mình không chế, đầu óc hoàn toàn là những hình ảnh xa xôi mà mơ hồ này...

Anh hướng bên giường đến gần, kích động ngồi xuống, dùng lực kéo cô vào lòng mình, "Anh đừng đụng vào tôi! Cút! Cút cho tôi!"

Người phụ nữ cường thế, trầm tĩnh, mất đi trấn định, lên tiếng quát, nước mắt rơi được càng thêm mãnh liệt, âm thanh khàn khàn.

Đường Hạo Nam không để ý sự phản kháng của cô, gắt gao giữ chặt cô vào trong lòng mình, hung hăng dùng lực ôm lấy, đem đầu cô đè trong ngực chính mình, cô có phải vẫn còn còn để ý anh hay không?! Có phải còn nhớ rõ toàn bộ những chuyện đã qua của họ hay không?

Có phải hay không, nhớ tới những cái này, lại vẫn giống anh, bị cảm động, cuốn hút?

"Nhiễm Nhiễm..." Giọng người đàn ông trầm thấp khàn đặc, chứa đầy nồng đậm đau thương, gấp cô như vậy, tới cùng là đau lòng, mà còn không phải một dạng đau, tê tâm liệt phế, chỉ có đem cô ôm chặt lấy, mới có thể giảm bớt cảm giác đau đớn kia.

"Đừng gọi tôi! Đường Hạo Nam! Anh cút cho tôi! Đừng đụng vào tôi!" Cô quát cường quát, bị đau bụng kinh hành hạ, cũng bị những hồi ức xa xôi này hành hạ đến không thở nổi.

Cùng với những thương tổn đã từng gần như đem cô đẩy vào chỗ chết!

Anh còn có cái tư cách gì quan tâm chăm sóc, ôm cô, còn vẫn gọi cô như thế.

Chỉ làm người ta cảm giác vô cùng đối trá.

Đường Hạo Nam giống không có nghe thấy, đem cô ôm chặt, ôm chặt hơn, gắt gao không nguyện buông ra.

Có thể ôm cô như thế, cũng là một chuyện cực kỳ xa xỉ.

Hạ Nhất Nhiễm tránh không thoát ôm áp của anh, cũng không còn khí lực tiếp tục phản kháng, liền như vậy vô lực bị anh ôm vào trong ngực, một giây một giây thăm đếm thời gian.

Qua không biết bao nhiêu lâu, trong lòng cô bình tĩnh, anh mới chịu buông cô ra, Hạ Nhất Nhiễm vẫn không nhúc nhích, cũng không ngủ, mặt không chút thay đổi.

"Đừng uống thuốc giảm đau, có hại đến cơ thể..." Anh nhẹ giọng nói, ánh mắt ôn nhu nhìn cô.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn không chút phản ứng, giống không có nghe đến.

Anh đặt cô xuống giường, vì cô đắp chăn, "Nini rất giống em khi còn nhỏ, có lẽ di truyền em, cực kỳ thích cùng với anh, anh cũng cực kỳ không hiểu."

"Con bé không phải con của anh! Con của anh đã ở trong trận tai nạn xe kia, không có! Về sau tôi đã suy nghĩ cẩn thận, không có cũng được, đây là ý trời, cũng là trừng phạt! Liên hệ duy nhất giữa tôi và anh cũng triệt để chặt đứt! Tôi hiện tại thật sự không hề liên quan gì đến anh rồi! Đường Hạo Nam, tôi đối với anh một chút cảm giác lại càng không có! Hi vọng sau này anh đừng đến phiền tôi nữa. Nhìn thấy anh, làm cho tôi cảm thấy rất ghê tởm!"

Cô lại kích động quát, vẻ mặt căm giận.

Đứa nhỏ, thành nỗi đau mãi mãi in sâu trong lòng cô, nhìn đến Đường Hạo Nam, sẽ nhớ tới những thứ này, nhớ tới cảnh ngộ cô phải chịu đựng mấy năm qua.

Đường Hạo Nam trong lòng lại càng không có cảm xúc, tâm đang run run.

"Chẳng lẽ, làm bạn bè cũng không được sao?!" Anh lớn tiếng hỏi lại, tựa như lời bài hát vậy, "Giống bạn bè một dạng..."

Anh làm không được đối cô không chút phản ứng, quan tâm cũng không nói gì đứt liên đứt, rất muốn giống bạn bè một dạng, cùng cô ở chung, thỉnh thoảng có thể gặp mặt cô, giúp đỡ cô, quan tâm cô.

Hi vọng cô không cần lãnh nghiệm mặt đối mặt chính mình, có thể cùng anh mỉm cười trò chuyện.

"Bạn bè?!" Hạ Nhất Nhiễm hừ lạnh, "Đường Hạo Nam! Tôi có thể không hận anh liền tốt lắm rồi! Anh còn muốn làm bạn bè với tôi?! Anh là đang nằm mơ sao?!" Cô kích động châm chọc.

Làm sao có khả năng còn có thể cùng anh làm bạn bè, quả thực là đám rỗng hang hồ!

Người này da mặt sao lại dày như thế?!

"Vây em hận anh đi!" Anh quát to, lòng tràn đầy bất đắc dĩ, cô nếu có thể hận anh, cũng là tốt thôi, ít nhất mỗi ngày đều có thể nhớ đến anh.

Hạ Nhất Nhiễm nở nụ cười, "Toàn bộ những gì liên quan đến anh, đối với tôi chỉ là lãng phí thời gian! Tôi không rảnh rỗi thời gian dùng để hận anh như vậy!"

Đường Hạo Nam bị lời của cô tổn thương đến thương tích đầy mình, ngực từng đợt đau thắt, cảm giác chính mình nói với cô một câu, đều là đang tự tìm không thú vị.

Cô là quyết tâm không thích anh rồi.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em đừng không biết phân biệt!" Thái độ của anh đột nhiên liền thay đổi, trừng mắt nhìn cô, vẻ mặt kiêu ngạo!

Cô liền biết người này vẫn lại là tính xấu không đổi, vừa nãy thiếu chút nữa bị vẻ thâm tình của anh lừa gạt đến chỗ.

Anh là người đàn ông cận bã vô tình vô nghĩa, làm sao có khả năng có tình cảm sâu nặng?!

Cô không nói lời nào, đóng lại hai mắt, quay người lại, đưa lưng về phía anh, thật sự không nghĩ để ý đến anh.

Qua không biết bao nhiêu lâu, cô ngủ thiếp đi, trong mơ màng, giống như có người ở trên bụng cô thả túi chườm nóng, cực kỳ ấm áp, để cho cô cảm giác cực kỳ thoải mái, trong ổ chăn không còn lạnh lẽo như vậy rồi.

...

Lần đầu tiên sau sáu năm, Đường Hạo Nam lần đầu tiên đi tìm Lục Ngô Hàn.

Năm đó bởi vì chuyện của Hạ Nhất Nhiễm, Lục Ngô Hàn cùng Đường Hạo Nam triệt để trở mặt, Đường Hạo Nam mấy năm nay cũng không chủ động đi tìm Lục Ngô Hàn.

Trong sân, Lục Ngô Hàn đứng đưa lưng về phía Đường Hạo Nam.

"Cô ấy vì giảm đau bụng kinh, đang uống thuốc giảm đau liều cao, thứ này tác dụng phụ rất lớn, người khuyên nhủ cô ấy đi." Đường Hạo Nam nhìn bóng lưng Lục Ngô Hàn, bình tĩnh nói.

Lục Ngô Hàn xoay người, híp con ngươi đen, liếc anh.

"Tôi đã hỏi qua ý kiến thầy thuốc trung y, có thể uống thuốc Đông y trị liệu." Đường Hạo Nam lại nói, mặt không chút thay đổi.

Lục Ngô Hàn nhếch môi, mỉm cười chứa đầy châm chọc.

"Con quan tâm cô ấy như thế sao? Vây tại sao lại vẫn cùng Đồng Y Mộng thông đồng một chỗ?" Lục Ngô Hàn châm chọc hỏi.

"Chuyện của tôi, người không xen vào, người nếu là thích cô ấy, liền khuyên cô ấy đừng uống thuốc giảm đau nữa!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, mặt hiện vẻ không vui, có một loại phiền muộn đem người phụ nữ của chính mình giao cho người khác.

Cho dù, người phụ nữ kia sớm đã không còn thuộc về chính mình.

Anh nói xong liền xoay người đi.

"Ta nghe nói con đã nhiều năm uống thuốc ngủ, Đường Hạo Nam, con có phải nghĩ muốn chết sớm một chút hay không?" Lục Ngô Hàn nhìn bóng lưng của anh, trầm giọng hỏi, ngữ điệu chứa đầy châm chọc.

Tối cùng là là cháu trai của mình, trong lòng vẫn lại là không hy vọng anh gặp chuyện không may.

Đường Hạo Nam không nghĩ tới Lục Ngô Hàn liền biết những thứ này, có phải chuyện gì đều đã giấu diếm không qua được mắt cậu hay không?

"Người cũng đừng xen vào việc của người khác, ở trước mặt mẹ tôi đừng nói bậy, ở trước mặt Hạ Nhất Nhiễm cũng đừng nhắc đến!" Đường Hạo Nam đưa lưng về phía Lục Ngô Hàn, giọng nói câu.

"Đường Hạo Nam, chuyện con để cho ta khinh bỉ nhất chính là, vĩnh viễn sợ hãi như vậy!" Lục Ngô Hàn trầm giọng quát, Đường Hạo Nam cũng không quay đầu lại đi tới.

Anh là cực kỳ sợ, sợ phải cam lòng rời khỏi.

...

Thời gian hành kinh kết thúc, Lục Ngộ Hàn liền mang cô đi khám trung y, bệnh thể hàn của cô càng nghiêm trọng, cần uống thuốc Đông y điều trị.

"Cậu, cảm ơn người, luôn quan tâm con như thế, người là tốt nhất, cái chuyện gì đều biết!" Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở Lục Ngộ Hàn trong xe, nhìn anh chính đang lái xe, cảm kích cũng cảm khái nói.

"Nhiễm Nhiễm, đây là..." Lục Ngộ Hàn bản năng muốn nói là ý của Đường Hạo Nam, sợ Hạ Nhất Nhiễm biết rõ, không chịu uống thuốc, vội vàng ngừng, "Đây là chuyện ta phải làm!" Anh bổ sung thêm.

"Sao lại phải nên làm, người lại không nợ con cái gì..." Hạ Nhất Nhiễm cảm khái, hít một hơi thật sâu.

Lục Ngộ Hàn cười mà không nói, xe tại ngã tư đường dừng lại, trên màn hình điện tử phía trên Cao ốc đối diện led màu sắc rực rỡ, chính đang truyền phát tin tức Đồng Y Mộng tiếp thu phòng vấn.

Cái gì Thiết Kế Sư nổi danh...

Hạ Nhất Nhiễm hừ lạnh, "Dựa vào sao chép tác phẩm người khác của người khác mà trở nên nổi tiếng mà thôi!"

Lục Ngộ Hàn quay đầu nhìn cô, "Con là nói, tác phẩm của Đồng Y Mộng là sao chép?"

"Đúng vậy, sao chép chính là tác phẩm của Vivian Wang đó!" Hạ Nhất Nhiễm nhìn người mẫu trên màn hình mặc áo cưới kia, quả thực cùng thiết kế năm đó của Vivian, cô từng mặc thử qua là giống nhau như đúc...

"Con vốn tưởng rằng, cô ta vài năm nay tại Anh quốc học tập nâng cao trình độ, khả năng thực ưu tú, hiện tại xem ra... Giang sơn dễ đổi, một người lòng dạ là như thế nào, làm cái gì đều đã như vậy." Cô tiếp tục trào phúng nói, Lục Ngộ Hàn nhú mày, chưa nói cái gì.

Lúc đó, Đường Hạo Nam ngồi ở trước TV trong căn hộ, nhìn đến tác phẩm dự thi của Đồng Y Mộng, mày hơi nhíu lại.

Anh tắt TV, cầm lấy điện thoại...

...

Trên TV đang trực tiếp trận chung kết cuộc thi thiết kế áo cưới.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn đến Đồng Y Mộng cũng lọt vào trận chung kết, tức giận đến nghĩ muốn lập tức tắt TV!

Lúc này, khách mời đang tuyên bố quán quân của trận chung kết, đèn pha chiếu thẳng vào trên mặt Đồng Y Mộng, dáng vẻ của cô ta như sắp khóc đến nơi, cái dạng này, làm Hạ Nhất Nhiễm càng thêm khinh bỉ.

"... Quán quân chung cuộc chính là, Thiết Kế Sư nổi tiếng từ Anh quốc trở về của chúng ta, Dream! Đồng Y Mộng tiểu thư!"

Khách mời hô lên tên Đồng Y Mộng, toàn trường cũng sôi trào, Đồng Y Mộng che miệng, đã lệ nóng doanh tròng rồi.

Cô ta mặc cái váy lụa cúp ngực mỏng, một mái tóc dày đẹp để đen tuyền theo vai phải buông rơi đến trước ngực phải, thật cẩn thận bước lên sân khấu nhận thưởng.

Hạ Nhất Nhiễm xem tv, vậy mà đã quên tắt.

Có thể là nghĩ muốn nhìn xem Đồng Y Mộng là như thế nào giả vờ Bạch Liên hoa, tiếp tục ra về giả tạo.

Quả nhiên, cô ta cảm cúp, vừa khóc, dáng vẻ lệ nóng doanh tròng, lúc này, đèn pha tụ lại chiếu ở trên mặt Đường Hạo Nam ngồi dưới sân khấu.

Quả là một cặp xứng lứa vừa đôi!

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng cảm khái châm biếm, tiếp tục mê muội nhìn, nghe Đồng Y Mộng như thế nào giả vờ giả vịt nói xong một đồng lời ghê tởm.

"Người tôi muốn cảm ơn nhiều nhất, cũng là người quan trọng nhất đời này của tôi, tôi cảm kích anh ấy, vẫn không rời không bỏ làm bạn bên tôi..."

Không cần đoán cũng biết là ai, Hạ Nhất Nhiễm ghê tởm nghĩ muốn phun, thật muốn xé nát bộ mặt dối trá kia của Đồng Y Mộng.

Yêu Đường Hạo Nam như vậy, lại còn cùng Đường Hạo Thăng lên giường?

Thật sự chịu không nổi, cô cầm lấy điều khiển từ xa, lúc này, toàn bộ ngọn đèn trên sân khấu đột nhiên sáng lên, dưới sân khấu một mảnh yên tĩnh, Đồng Y Mộng kinh ngạc nhìn người đang hướng tới chính mình đi đến.

Hạ Nhất Nhiễm liếc mắt một cái nhận ra người trên sân khấu chính là Vivian Wang!

Lòng, dâng lên!

Vivian Wang tại sao đột nhiên xuất hiện? Chẳng lẽ cô cũng phát hiện Đồng Y Mộng sao chép tác phẩm của mình rồi hả?

Cô vốn là nghĩ muốn vạch trần Đồng Y Mộng, đáng tiếc, không có chứng cứ, bộ áo cưới năm đó Vivian thiết kế, giống như cũng không công khai triển lãm qua.

Vivian không phải một mình lên sân khấu, cô mặc toàn thân đồ công sở màu trắng đen lịch sự nghiêm chỉnh giới giang, phía sau đi theo hai nam trợ lý, bọn họ nâng mô hình người mẫu mặc áo cưới lên sân khấu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Bộ áo cưới này gọi là #x27;Tôi yêu#x27;

Hạ Nhất Nhiễm hứng thú bị khơi dậy.

Giống như có đạo diễn lên sân khấu, bị người đàn ông mặc Tây phục màu đen đem xuống rồi.

Hiện trường buổi lễ trao giải rồi thành một nù, lúc nhìn Vivian Wang cùng với bộ áo cưới kia xuất hiện khi đó, sắc mặt Đồng Y Mộng đột nhiên tái mét, mất đi huyết sắc.

Làm sao cũng không nghĩ tới bộ áo cưới kia vậy mà còn tồn tại, Vivian Wang vậy mà còn nhớ rõ tác phẩm này, đều đã sáu năm đi qua!

Dưới sân khấu, Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi nhìn một màn này, chỉ có đáy mắt thâm sâu, lóe ra ánh sáng dị dạng.

Người chủ trì cũng rồi trí, hiện trường còn đang trực tiếp, đạo diễn không kêu ngừng, chỉ có thể kiên trì tiến lên, phỏng vấn nhà Thiết Kế áo cưới Vivian Wang quốc tế nổi danh đột nhiên xuất hiện này, mấy năm nay, cô làm việc rất khiêm tốn, tác phẩm cũng không nhiều, giá trị con người lại càng được nâng cao.

Nghe nói người đứng ra tổ chức cuộc thi thiết kế lần này nhiệt tình mời cô làm giám khảo, cô không đồng ý.

Tại sao lại đột nhiên xuất hiện?

Trong kịch bản của người dẫn chương trình căn bản không có xuất hiện tình huống này.

"Vivian Wang! Hoan nghênh người đột nhiên xuất hiện, đây là muốn cho chúng ta bất ngờ..." Nữ MC nâng váy đi đến bên người Vivian Wang, đang nói lại vẫn không nói xong, microphone đã bị Vivian Wang cường thế đoạt đi.

"Các vị! Tôi hôm nay đột nhiên xuất hiện, chỉ vì một sự kiện, mời mọi người cùng xem, đây là bộ áo cưới sáu năm trước, tôi nhận được sự nhờ vả của một người bạn, vì vợ của anh ta thiết kế một bộ áo cưới, mà mẫu thiết kế trên màn hình lớn kia là của người được gọi là quán quân của cuộc thi này, Đồng Y Mộng tiểu thư! Hôm nay, tôi có ý đem bản thiết kế lúc trước đều đã mang đến rồi!" Lời Vivian Wang nói, giống như một viên đá làm gợn ngàn tầng sóng!

Hiện trường trao giải, dù là là khán giả xem đài hay vẫn lại là khách quý có mặt ở đây, toàn bộ đều đã sôi trào rồi.

Bởi vì trên màn hình lớn, mẫu thiết kế áo cưới của Đồng Y Mộng cùng mẫu thiết kế này của Vivian, gần như là, giống nhau như đúc!

Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở trước TV lần này ngây ngẩn cả người, lại còn nhớ rõ năm đó, Vivian là thật nhiệt tình khuyên cô mặc thử bộ áo cưới này, cô ấy lúc đó còn nói, bộ áo cưới này không phải của khách hàng đặt trước, là tác phẩm chính cô ấy thiết kế mà thôi.

Tại sao hiện tại nói là giúp một khách hàng thiết kế?

Bộ áo cưới này, vậy mà lại vẫn giữ gìn suốt sáu năm...

Chính mình đã từng, còn giống như vì nó động tâm qua, có lẽ, vĩnh viễn cũng quên không được, tình cảnh ngày đó, cô cùng Đồng Y Mộng đi chọn áo cưới, hiện tại nhớ lại, thật sự là châm chọc.

Cô năm đó, cũng thật sự là yếu đuối!

Chẳng qua, giờ phút này nhìn Vivian đứng ra mặt vạch Đồng Y Mộng sao chép, thật sự là hết giận!

Là ai đi tố cáo với Vivian? Hay chính cô phát hiện, lại vẫn là có người nói cho cô biết?

Đột nhiên nghĩ tới Lục Ngộ Hàn, ngày đó cùng anh nhắc tới qua, nhất định là anh đi!

Khỏe miệng nhếch lên, anh vẫn luôn là như thế này, hiểu biết lòng của cô.

Đáng tiếc, bọn họ không duyên phận.

Màn ảnh đảo qua khuôn mặt tuấn tú của Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm vui sướng thở một hơi, "Đường Hạo Nam, anh xem đi, đây chính là người phụ nữ anh thích!"

Cô cực kỳ chờ mong nhìn thấy dáng vẻ Đường Hạo Nam kia hồi hận không kịp, nhìn thấy rõ ràng bản tính Đồng Y Mộng, lại cảm thấy được liên tính nhận rõ, cũng chẳng giúp được gì.

Liên tính bọn họ đã chết, cũng không cách nào xoa dịu thống khổ cùng thương tổn năm đó cô phải chịu!

Đồng Y Mộng trên sân khấu, càng không ngừng lắc đầu, một vẻ bị oan uổng, bất lực nhìn Đường Hạo Nam dưới sân khấu. Liên tính cô ta lại phủ nhận, hai bộ áo cưới trên sân khấu rành rành ra đó, liên tính người mù đều biết, cơ hồ giống nhau như đúc.

Lúc này, Vivian lại vẫn lấy ra bản thảo, "Bộ áo cưới này gọi là: Tôi yêu. Là sáu năm trước, một người bạn của tôi nhờ tôi giúp anh vì vợ của mình thiết kế một bộ áo cưới! Anh ta nói, vợ của mình là một người phụ nữ xinh đẹp, đại lượng, tao nhã, cho nên, tại tạo hình thượng áo cưới chính thể, tôi lựa chọn phong cách đuôi cá!"

Vivian cảm bản thiết kế lúc trước của chính mình, hướng những người có mặt tại hiện trường giải thích linh cảm cùng ý nghĩa lúc trước thiết kế bộ áo cưới này.

Tôi yêu...

Tên rất đẹp.

Hạ Nhất Nhiễm nhủ mi, nhìn màn ảnh tivi, nhìn bộ áo cưới chính mình đã từng có duyên mặt qua một lần...

Là người đàn ông thâm tình nào vì vợ mình mà định chế áo cưới?

Người phụ nữ kia thật hạnh phúc.

"Sao chép!"

"Sao chép!"

"Đồng Y Mộng sao chép! Cút xuống đi! Chúng tôi tin tưởng Vivian nữ vương!"

Dưới sân khấu sôi trào, đều đang mắng Đồng Y Mộng, mà Vivian quả thật không oan uổng cô ta, cô đã đem đầy đủ ý nghĩa của thiết kế nói ra, "Các vị, khi tôi nghe nói có người sao chép tác phẩm của mình, tôi cực kỳ tức giận, thật giống như đứa con do chính mình sinh ra lại bị người ta đánh cắp đi! Mà còn, gần như là hoàn toàn rập khuôn! Tác phẩm áo cưới này tuy không phải là tác phẩm công khai của tôi, nhưng quả thật là Vivian Wang tôi tự mình thiết kế. Tôi cũng cực kỳ cảm kích vị khách hàng kia của mình, khi biết tác phẩm của tôi bị sao chép, có thể trước tiên cho tôi mượn bộ áo cưới này, để cho tôi lấy ra cùng so sánh với tác phẩm sao chép của cô ta!"

Hạ Nhất Nhiễm không hiểu sao hết sức muốn biết, người đàn ông kia là ai, nhưng mà, nhìn không tới, đột nhiên cảm thấy được chính mình cực kỳ nhiều chuyện.

Đồng Y Mộng sắc mặt càng thêm tái mét, lúc đó, cô ta bất lực nhìn Đường Hạo Nam dưới sân khấu, anh vẫn đang không chút phản ứng gì ngồi ở kia, lạnh lùng nhìn cô ta nhận hết châm chọc.

"Đồng tiểu thư, xin hỏi cô..."

"Tôi không có sao chép! Tôi thật sự không có sao chép! Các người đây là đang phi báng, tôi sẽ tìm luật sư của mình đưa đơn kiện ra tòa án, giải quyết thông qua con đường pháp luật!" Đồng Y Mộng kích động nói, dáng vẻ ủy khuất kia làm cho người ta cực kỳ nghĩ muốn tiến lên đánh cho cô ta một bạt tai!

"Nếu Đồng tiểu thư không muốn thừa nhận, tôi đây cũng chỉ biết chọn con đường pháp luật giải quyết rồi! Đến lúc đó, có thể không phải trước mặt màn ảnh thừa nhận chính mình sao chép như thế đơn giản rồi!" Vivian cường thế nói.

Cho dù Đồng Y Mộng không thừa nhận, nhưng mà, chuyện xảy ra đêm nay, đã đạt tới hiệu quả.

Trừ khi là mắt mù mới có người nhìn không ra hai kiện áo cưới có gì khác nhau!

Đồng Y Mộng thanh danh lần này hủy hết!

Người phụ trách tổ chức cuộc thi thiết kế lần này lên sân khấu, trực tiếp tuyên bố, danh hiệu quán quân hủy bỏ, rồi sau đó, dưới đài truyền đến tiếng nhiệt liệt vỗ tay.

Trực tiếp đến đây kết thúc, Hạ Nhất Nhiễm cảm giác hả lòng hả dạ, đứng lên, cố ý đi rót cho chính mình ly rượu đỏ, lập tức, gọi điện thoại cho Lục Ngộ Hàn.

"Lục tổng, điện thoại của anh!" Hạ Khả San mới vừa theo Lục Ngộ Hàn đi xong một buổi xã giao, thấy di động để trên bàn của anh đang vang, liền hướng Lục Ngộ Hàn đang trong toilet của phòng bao, lớn tiếng kêu hô.

"Giúp tôi nghe máy!" Giọng nói thành thực trầm ổn của Lục Ngộ Hàn truyền đến.

Trên màn hình, biểu hiện hai chữ: Nhiễm Nhiễm.

Nhiễm Nhiễm..

Xung hô cực kỳ thân mật, lộ ra sùng nịch đối với cô, trong lòng không hiểu đau xót, vội vàng nghe điện thoại.

"Chị, là em"

"San San hả, em và cậu cùng một chỗ?" Hạ Nhất Nhiễm nghi hoặc hỏi, đã rất trễ rồi.

"Uh'm, chúng ta ra ngoài đi xã giao, vừa mới chuẩn bị về, anh ấy đang trong toilet." Hạ Khả San thành thật trả lời.

"A... Cậu uống rượu sao? San San, em nhớ để cho cậu uống chút trà giải rượu các loại, sau này khuyên cậu uống ít một chút, dù sao cũng lớn tuổi!"

"Anh ấy cũng không phải là gì của em, làm sao có khả năng nghe theo! Muốn khuyên cũng là chị khuyên đi, chị khuyên anh ấy khẳng định nghe!" Cô không phải chưa từng khuyên Lục Ngộ Hàn, nhưng anh từ đầu liền không nghe lời của cô, cô có thể làm thế nào!

Hạ Khả San giọng điệu u buồn, trong lòng kỳ thật càng chua xót.

Lúc đó, Lục Ngộ Hàn mới từ phòng vệ sinh đi ra, đem lời Hạ Khả San mà nói nghe được rõ ràng.

Anh đi tới, cướp đoạt điện thoại di động, "Nhiễm Nhiễm, ta không sao, không uống nhiều!"

Hạ Khả San đi theo phía sau Lục Ngộ Hàn, ra khỏi phòng bao, nghe cái người đàn ông đứng tuổi này cười mở vui vẻ, giọng nhỏ nhẹ cùng chị của chính mình gọi điện thoại, cô bình thường liền không thấy được Lục Ngộ Hàn ôn nhu quá như vậy.

Đối với cô, đúng là giống đối đãi máy móc một dạng, nghiêm khắc, nghiêm túc!

"Cậu, cảm ơn người vạch trần chuyện Đồng Y Mộng sao chép." Hạ Nhất Nhiễm cảm kích nói, Lục Ngộ Hàn nhú mày.

"Cái chuyện gì chứ?"

"Cậu, người cũng đừng giả bộ hồ đồ rồi! Không còn sớm, người trở về nghỉ ngơi cho tốt đi, nhớ rõ đem San San đưa trở về!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong liền cúp điện thoại, Lục Ngộ Hàn một trận không hiểu, anh nào có vạch trần chuyện Đồng Y Mộng sao chép!

Ra khỏi khách sạn, Hạ Khả San lên tiếng chào hỏi liền đi, không đi hai bước, bị Lục Ngộ Hàn kéo lại.

"Ngồi xe tôi trở về." Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói, ngữ khí cứng ngắc, nghiêm túc.

Hạ Khả San thụ sủng nhược kinh nhìn anh, "Chị em để cho tôi đưa em về, nhìn đi cô ấy thật sự quan tâm em rất nhiều!"

Lục Ngộ Hàn nghiêm túc nói, Hạ Khả San tùy hứng quăng cánh tay anh, "Lục tổng, tôi không cần anh đưa về, bạn trai tôi tới đón tôi!"

Hạ Khả San lớn tiếng nói.

Lục Ngộ Hàn nhú mày, "Em lại qua lại với cái loại bạn trai không đứng đắn gì rồi?! Hạ Khả San! Sao đã nhiều năm, bản tính phóng đảng kia của em sao còn không có thu bớt lại chút nào?!"

Lục Ngộ Hàn có thể là uống nhiều, mở miệng có phần không đắn đo châm chọc Hạ Khả San.

"Đúng vậy, tôi chính là như thế này, với anh có quan hệ gì! Anh là ông chủ của tôi, nhưng mà trong cuộc sống, có cái tư cách gì quản tôi!" Hạ Khả San quát cường phản bác, lời Lục Ngộ Hàn nói, dễ dàng chọc đến vết thương trong lòng của cô, một trận đau đớn đánh úp lại, cô kêu ngạo mà xoay người, nhanh chóng chạy đi.

Ở trong mắt anh, cô vĩnh viễn là cô em gái ngang ngược phóng túng thành tánh lúc trước đúng không?!

Ở trong lòng anh, chỉ có Hạ Nhất Nhiễm là người phụ nữ hoàn mỹ duy nhất, những phụ nữ khác, bao gồm cả cô, đều là máy móc!

Lục Ngộ Hàn thấy Hạ Khả San đột nhiên chạy, cực kỳ tức giận, cảm thấy được cô là bản tính không thay đổi!

...

Đồng Y Mộng từ hiện trường buổi trao giải cuộc thi thiết kế bước ra khi đó, bị người ta ném rất nhiều đồ bỏ đi, Đường Hạo Nam tìm đến cô ta khi đó, cô ta đã ô uế đầy người, "Anh Hạo Nam! Anh vừa nãy đã đâu vậy?! Em, em..."

"Mộng Mộng! Anh vừa mới từ một cái cửa khác đi ra, người quá nhiều, một chỗ không tìm được em!" Đường Hạo Nam nhìn Đồng Y Mộng đầy người chật vật, tóc đã rối tinh rối mù, lại vẫn lấy dính các loại kẹo cao su, vỏ trái cây, về mặt đây u ám, khoe miệng nhếch lên, lại đem áo khoác của chính mình khóa lại trên người cô ta!

"Anh Hạo Nam, em thật sự không có sao chép, anh phải tin tưởng em! Em chỉ có anh mà thôi!" Đường Hạo Nam là sẽ tin tưởng cô ta đi?

Đồng Y Mộng khàn giọng khóc nói, bị Đường Hạo Nam ôm lấy hướng bãi đỗ xe đi tới.

"Mộng Mộng! Anh đương nhiên tin tưởng em!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, "Những kẻ phi báng em, ta sẽ anh mời luật sư, giúp em kiện lên tòa án!"

Nghe nói muốn lên tòa án, Đồng Y Mộng hoảng hốt, nếu, nếu thật muốn kiện ra tòa, có thể đối với chuyện sao chép này, truy cứu tới cùng hay không?

"Anh Hạo Nam, em thấy vẫn lại là từ bỏ đi, mặc kệ kiện lên tòa án, thanh danh của em đã..."

"Mộng Mộng! Vụ kiện tòa nhất định phải làm! Anh nhất định phải để cho kẻ phi báng em trả lại em một cái trong sạch, nếu không, Đường Hạo Nam anh thế diện đề chỗ nào?!" Đường Hạo Nam lớn tiếng nói, đem Đồng Y Mộng đưa lên xe, "Em đi về trước, anh hiện tại liền đi liên hệ luật sư!" Anh đứng ở cửa xe, hướng Đồng Y Mộng trong xe nâng giọng nói, lập tức đóng mạnh cửa xe!

Chiếc oto con chậm rãi rời đi, anh nhanh chóng lên một chiếc xe khác...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Lặng lẽ, im lặng nhìn cô hạnh phúc

Chó, là người bạn trung thành của con người, Đường Hạo Nam kiên nhẫn tắm rửa cho Đại Hoàng mới đón từ bệnh viện thú cưng trở về. Nó là một con chó lông vàng thuần chủng, năm nay sáu tuổi, trước đó không lâu bệnh nặng một trận, hai ngày nay mới xuất viện.

Lúc giúp nó tắm rửa, nó vẫn không nhúc nhích, cực kỳ nghe lời.

Đại Hoàng là quà sinh nhật Hạ Cận Nghiêu tặng cho anh, khi đó, anh cả ngày sống mơ mơ màng màng, Hạ Cận Nghiêu nói, để một con vật sống ở bên cạnh bầu bạn với anh, có lẽ sẽ tốt chút.

Lúc ấy anh cực kỳ bài xích con chó này, cũng nhớ rõ trước từng bị chó của Tô Tiểu Quả cắn qua.

Không có đề ý nó, nhưng lúc đó con chó lông vàng nhỏ này, cả ngày ở bên cạnh anh cọ cọ làm nũng lấy lòng, thời gian một tuần, đôi đến da bọc xương, gần như hấp hối, sau đó, anh mới tỉnh táo lại, bón cho nó ăn, mang nó đi khám bệnh, mới từng chút tốt lên.

"Mây cũng thật hạnh phúc, còn có đại tổng tài như tao hầu hạ mày!" Đường Hạo Nam cầm vôi hoa sen cọ rửa bộ lông cho Đại Hoàng, dùng bàn chải chà bộ lông của nó, Đại Hoàng cực kỳ hưởng thụ híp mắt, lúc này, nghe xong Đường Hạo Nam nói, lại vẫn liếm liếm mu bàn tay anh.

"Tao thật là sống được còn không bằng một con chó." Đường Hạo Nam đột nhiên cảm khái nói.

Sấy khô bộ lông cho Đại Hoàng xong, chính mình cũng đi tắm rửa một cái, lại đi nấu bát mì, đến thịt bò cũng chưa lấy, chẳng muốn làm, chỉ chốc lát sau, tại vị trí cửa sổ căn hộ kia, anh ngồi trên ghế sofa ăn mì, cách đó không xa, Đại Hoàng nằm bò trên đất ăn thức ăn của nó.

Một người một chó, nghe nhạc, ăn thức ăn của mình, bên cạnh sofa là trống rỗng.

Mấy năm nay, luôn thường như vậy.

Ăn cơm xong, anh từ trong cái túi lớn ở phòng khách lấy ra bộ áo cưới kia, đem vào nhà vệ sinh, giặt sạch một lần, lại treo lên, cầm theo bàn ủi, từng

chút ùi khô, vuốt lên nếp uốn.

"Đại Hoàng! Đẹp đúng không? Mây đây, hôm nay rất có phúc được thấy đó!" Đường Hạo Nam nhìn Đại Hoàng ngồi ngay ngắn tại cửa sổ nhìn trời mưa bên ngoài, lớn tiếng nói, Đại Hoàng quay đầu, giống như không nguyện phản ứng đến anh vậy, nhìn anh một cái, lại quay đầu rồi.

"Mây đây, đến mây cũng muốn cắt đứt với tao sao? Không sao, Nini thích tao!" Đường Hạo Nam giống làm bầm lều bầu, cười nói.

Nini..

Đã rất nhiều ngày không gặp được cô bé, Hạ Nhất Nhiễm không muốn nhìn đến anh, cho nên, anh không xuất hiện.

Ngón tay xoa đường viền hoa trên áo cưới, đầu ngón tay lưu chuyển vô hạn nhu tình.

Trong đầu đột nhiên hiện ra ảnh cưới của cô cùng chồng sau của mình, ngực hung hăng đau thắt lại, một cổ phiền muộn tự nhiên nảy sinh, anh đột nhiên chạy đi thư phòng, lấy điện thoại ra, còn cả máy tính, mở ra tấm hình vẫn được anh trân quý cất giữ trong điện thoại kia.

Mấy năm nay, mỗi khi đổi điện thoại mới, tấm hình này đều sẽ được anh giữ lại.

Ảnh chụp người con gái mặc áo cưới xuất hiện tại trên màn hình, "Vẫn là bộ áo cưới này đẹp mắt nhất!" Ánh mắt anh tham lam nhìn cô trên ảnh chụp, khàn giọng nói.

"Em là của anh!" Đường Hạo Nam nhìn hình ảnh Hạ Nhất Nhiễm mặc áo cưới màn hình trên máy tính, bá đạo nói!

Chỉ chớp lát sau, trên màn hình xuất hiện một tấm hình cưới khác, người con gái phóng khoáng tao nhã, người đàn ông đẹp trai thành thực, cực kỳ đáng đối hoàn mỹ một đôi...

Đường Hạo Nam khước miệng nhếch lên.

Cảm thấy anh cùng cô mới là xứng đôi nhất, chính là trời sinh một đôi.

Nhưng mà...

Những thứ này chẳng qua là anh ảo tưởng mà thôi, không biết bắt đầu từ lúc nào, cô đã bị anh đánh mất, hoặc là, bị anh đuổi đi.

Cô nói chẳng muốn trả thù anh, kỳ thật, đã xem như trả thù rồi.

Cô không thích anh, cái sự thật này chính là sự trả thù lớn nhất với anh!

Cô gửi tới ảnh nóng của Đồng Y Mộng cùng Đường Hạo Thăng, anh tin, cũng âm thầm theo dõi qua Đồng Y Mộng, là sự thật, rồi sau đó, một loạt chuyện thực nổi trên mặt nước.

Bỗng nhiên quay đầu, mới phát hiện, thì ra chính mình là có nhiều ngu xuẩn đến vậy.

Thì ra cô mới là người thật sự yêu anh!

Không có đi níu kéo lại nữa, anh là một người tự mình hiểu mình, đương nhiên biết, chính mình đã không có tư cách!

Anh hiện tại, chờ kéo Đồng Y Mộng cùng nhau xuống Địa ngục, nhưng trước đó, nhất định sẽ giúp cô xây lên một con đường thẳng hướng đến hạnh phúc, tiền đồ tươi sáng!

Nước mắt chảy xuống, màn hình máy tính mờ hồ, lòng đang hung hăng quặn đau, nghĩ đến sau này chỉ có yên lặng, nhìn cô hạnh phúc, tim đã đau đến hít thở không thông.

Đêm nay, anh lại uống thuốc ngủ mới có thể đi vào giấc ngủ!

...

Đồng Y Mộng thanh danh mất hết, truyền thông tại trắng trợn đưa tin chuyện này, mấy ngày qua đi, lại vẫn một mực đứng đầu trên các diễn đàn, Đồng Y Mộng cực kỳ kỳ quái, Đường Hạo Nam dùng quan hệ áp chế chuyện này, tại sao lại vẫn...

Nhất định là Hạ Nhất Nhiễm giờ trò quý!

"Anh Hạo Nam... Anh nói xem, có phải rõ ràng có người ở phía sau tính kế em hay không? Anh dùng quan hệ ép tin tức xuống, nhưng một chút cũng không áp chế được, em nghe nói... Nghe nói Vivian cùng Nhiễm Nhiễm là bạn tốt, có thể là bọn họ liên hợp lại... Hay không?" Đồng Y Mộng mang theo vẻ thăm dò nói ra, lén lút quan sát sắc mặt Đường Hạo Nam, sợ anh hoài nghi cô ta có tâm cơ.

Đường Hạo Nam đặt chén trà xuống, nhíu mi.

"Nhờ em nhắc nhở như thế, anh ngược lại là nghĩ tới, bọn họ trước kia hình như là bạn tốt!" Đường Hạo Nam theo Đồng Y Mộng mà nói.

Đồng Y Mộng trong lòng mừng rỡ, "Em biết, cô ấy khẳng định sẽ không bỏ qua cho em, anh Hạo Nam, tai nạn xe cộ năm đó, em cũng là người bị hại, mà còn là bị cô ấy đẩy một cái! Tại sao cô ấy lại đuổi tận giết tuyệt em như vậy chứ?" Cô ta khóc hỏi.

Đường Hạo Nam hừ lạnh, "Mộng Mộng, em đừng lo lắng, người tốt ắt có hảo báo, vụ kiện cáo này, chúng ta nhất định sẽ thắng, chính trực không sợ gian tà!"

Cái gì chính trực không sợ gian tà!

Đồng Y Mộng trong lòng cực kỳ khẩn trương, cô ta vốn là là sao chép...!

Chỉ là không nghĩ tới, bộ áo cưới kia vậy mà vẫn còn, năm đó chẳng qua là ở cửa hàng áo cưới của Vivian nhìn nhiều vài lần, không nghĩ tới, nó lại vẫn "Khỏe mạnh"!

Hạ Nhất Nhiễm mang Nini đi vào nhà hàng ăn cơm, từ xa liền thấy được Đồng Y Mộng cùng Đường Hạo Nam, bọn họ ngồi ở vị trí cửa sổ, đang ăn cơm.

Nini mắt sắc phát hiện Đường Hạo Nam, vội vàng muốn chạy đến, bị Hạ Nhất Nhiễm giữ chặt, "Nini! Con nếu lại không nghe mami nữa, chúng ta hôm nay sẽ không ăn sủi cảo tôm nữa!"

Hạ Nhất Nhiễm buồn bực nói, Nini cong lên miệng nhỏ, ủy khuất nhìn mẹ.

"Ngoan, nghe lời đi!" Hạ Nhất Nhiễm giọng dịu lại đôi chút, nhìn về mặt mắt mác của cô bé, ôn nhu dỗ dành.

Nini không tiếp tục tùy hứng, ngoan ngoãn ngồi lên ghế dựa.

Lúc ăn cơm, tiểu bảo bối luôn thường nhìn lên Đường Hạo Nam.

"Mami, tại sao người không thích chú?" Tiểu Nini vĩnh viễn môi hỏi.

Đừng nhìn bình thường cực kỳ hoạt bát đại lượng, thật ra tiểu nha đầu tâm tư rất tinh tế.

"Không thích chính là không thích, không có vì cái gì." Hạ Nhất Nhiễm nói xong, nhìn ngoài cửa sổ, cũng thật sự là chiêm chọc, Đồng Y Mộng đều đã tiếng xấu lan xa, Đường Hạo Nam này đối với cô ta lại vẫn quyết một lòng.

Nini sợ mẹ tức giận, không dám hỏi lại.

Ăn vào một nửa, bụng Hạ Nhất Nhiễm không thoải mái, đi toilet, không quên đem Nini cũng mang theo, sợ đem cô bé làm lạc mất rồi.

Buồng vệ sinh ngăn cách rất nhỏ, căn bản đứng không được một đứa nhỏ, Hạ Nhất Nhiễm đành phải để cho Nini ở bên ngoài đợi, vừa đi toilet vừa nói chuyện với Nini, đảm bảo cô bé vẫn luôn ở đây.

"Nini, không cần chạy loạn biết không?"

"Mami, con biết!" Nini nói chuyện khi đó, chạy tới cửa toilet, Hạ Nhất Nhiễm mơ hồ cảm thấy được giọng của cô bé đã đi xa, lại lên tiếng gọi, quả nhiên, Nini không có trả lời!

Nini rồi rãnh liền chạy đi tìm Đường Hạo Nam rồi.

Chú tại sao muốn cùng cái dì khác cùng một chỗ!

Nhưng lại không để ý tới cô bé!

Khi Nini tìm đến vị trí cửa sổ khi đó, nơi đó chỉ còn lại có Đồng Y Mộng một người.

"Daddy của con đâu?" Nini đứng ở đối diện Đồng Y Mộng, tiểu bảo bối thân thể cực kỳ thấp, hai tay của cô bé giữ bên cạnh bàn, vừa vịn lợ ra một đôi mắt vừa lớn vừa tròn.

"Daddy? Ai là daddy con?" Đồng Y Mộng nhận ra Nini, không khách khí hỏi.

"Là chú đẹp trai vừa mới ngồi ở chỗ này chính là daddy của con, mami con đang đi vệ sinh! Dì là ai? Tại sao theo daddy của con cùng một chỗ?!" Nini một chút cũng không sợ Đồng Y Mộng, hai tay nhỏ chống nạnh, xem thường Đồng Y Mộng, lớn tiếng hỏi.

Đứa nhỏ này!

Đồng Y Mộng cảm tức, con bé vậy mà cho rằng Đường Hạo Nam là cha mình! Tuổi còn nhỏ như thế, liền biết nói móc người rồi!

"Con đến đây..." Đồng Y Mộng cười nhìn cô bé, ôn nhu nói.

Nini không chút nào sợ hãi đi tới, Đồng Y Mộng xách lên ấm trà người phục vụ mới vừa đưa tới, bên trong là một bình nước sôi nóng bỏng.

"Bạn nhỏ, đi rót nước cho con uống, có được hay không?" Đồng Y Mộng nói xong, liền hướng trong ly rót nước nóng, Nini đang nằm bò ở trên bàn, nhìn cô bé nhỏ da thịt mềm mại nhẵn nhụi, mỹ hảo như vậy, Đồng Y Mộng có kích thích muốn hủy đi.

Đột nhiên nâng ấm trà lên, làm bộ bị phỏng kinh hô, cái tách trong tay hướng Nini hất đi.

Lúc này, người đàn ông toàn thân mùi thuốc lá đột nhiên xuất hiện, nghìn cân treo sợi tóc, ôm cô bé nhỏ vào lòng, nước nóng trong tách trà có rơi vào mu bàn tay anh, có thấm ướt vạt áo của anh!

Hạ Nhất Nhiễm thất thần ở chỗ không xa, vừa rồi, cô là nhìn Đồng Y Mộng hướng Nini hất nước, may mà Đường Hạo Nam đột nhiên xuất hiện, đem Nini đẩy ra!

"Nini!" Cô hoàn hồn, chạy tới.

"Anh Hạo Nam, anh có làm sao hay không?!" Đồng Y Mộng thấy trên mu bàn tay Đường Hạo Nam một mảnh đỏ bầm, kích động hỏi.

"Bốp!" Lúc này, Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên xuất hiện, không chút khách khí, liền hướng tới Đồng Y Mộng quăng một cái tát!

"Tại sao hất vào người con gái của tôi?!" Hạ Nhất Nhiễm lớn tiếng quát, ánh mắt ác độc trừng mắt Đồng Y Mộng, Đồng Y Mộng nửa bên mặt má đã sưng đỏ, in rõ ràng dấu năm ngón tay!

"Tôi, tôi không có...! Tôi là rót nước, nước quá nóng!"

"Cô còn dám nói? Có tin tôi đem CCTV ra cho cô xem lại hay không!" Hạ Nhất Nhiễm nghiêng răng nghiêng lợi nói, xoay người nhìn con gái, ai biết, tiểu bảo bối đã đứng ở trước mặt Đường Hạo Nam, "Đường trắng! Di ơi! Mau đưa con chút đường trắng!"

Nini nhìn người phục vụ, lớn tiếng kêu, một vẻ rất lo lắng.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn con gái hoàn hảo không tổn hao gì, tim cũng yên ổn lại, nhìn Đường Hạo Nam mu bàn tay đỏ rực, có thể thấy được nước vừa rồi có bao nhiêu nóng, anh một người đàn ông da dày thịt béo đều bị phỏng đỏ.

Người phục vụ thực bụng tới đường trắng, Nini để cho Đường Hạo Nam ngồi xuống, ngón tay nhỏ của tiểu bảo bối cầm đường trắng, từng chút nhẹ nhàng hướng mu bàn tay của Đường Hạo Nam thoa lên.

"Như vậy rất nhanh liền không thông đau rồi!" Nini vừa nói xong, vừa thổi hơi, Đường Hạo Nam nhìn cô bé nhỏ trước mắt, đột nhiên, trí nhớ lại quay về trước đây, kia cô còn nhỏ cũng là như thế này, dùng phương pháp giống như vậy, vì phỏng trên cánh tay mình bị làm biện pháp bổ cứu.

Hạ Nhất Nhiễm cũng sợ sệt nhìn một màn này, nhìn con gái nhỏ nhỏ, giống như thấy được chính mình trước kia.

"Anh Hạo Nam... Anh có làm sao hay không? Em thực không phải cố ý, thật là..." Đồng Y Mộng kia kêu khóc, nháy mắt để cho Hạ Nhất Nhiễm từ trong hồi ức hoàn hồn, cô xem hướng Đường Hạo Nam.

Vừa nãy nếu không phải anh, bị phỏng chính là Nini rồi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Hồi ức càng ngọt, càng đả thương người

Như vậy, anh biết Đồng Y Mộng vừa rồi muốn hại Nini sao?

Anh khẳng định là nhìn đến, nếu không đã không can giúp Nini!

Coi như anh có chút lương tâm, có phần tình yêu!

Nini cũng không uống công thích anh.

Dáng vẻ nhỏ nhỏ, cẩn thận từng chút đem đường cát trắng rắc lên làn da bị phỏng đến đỏ bầm của anh.

Hiệu quả giống như trước đây, rất nhanh liền không đau rồi.

Phương pháp này khẳng định là theo mẹ mình học.

Đường Hạo Nam ánh mắt không hề chớp, nhìn chăm chăm nhất cử nhất động của cô bé, từ đầu đến cuối không để ý Đồng Y Mộng ở một bên bụm má, vừa khóc vừa nói với anh.

Thấy Đường Hạo Nam đối Đồng Y Mộng không hề phản ứng, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng không hiểu sao liền vui sướng dễ chịu rất nhiều.

"Chú còn đau nữa không?" Nini nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, một đôi mắt to đen tuyền nhìn anh, ít đi đáng vẻ vui vẻ hoạt bát trước kia, hơn vài phần tinh tế mà một cô gái nên có, bộ dạng quan tâm kia, căn bản không giống một đứa nhỏ mới chỉ ba bốn tuổi.

Cô bé nhu thuận có hiểu biết như vậy, cùng Hạ Nhất Nhiễm lúc còn nhỏ, quả thực không khác gì lắm.

"Không đau." Anh cứng ngắc trả lời, đã bao lâu không được quan tâm như vậy rồi? Cho dù là một đứa bé.

Ngại Đồng Y Mộng vẫn còn ở đây, anh không thể cùng Nini có quá nhiều thân mật.

Anh nghiêng đầu, nhìn về phía Đồng Y Mộng, lúc này mới nhớ tới vừa nãy cô ta bị Hạ Nhất Nhiễm đánh, nhìn cô ta bụm mặt, cố ý làm bộ như mảnh mai bất lực ở kia cảm thấy được cực kỳ ghê tởm, khiến người ta buồn nôn.

Trước kia tại sao lại chịu được người phụ nữ thích giả bộ Bạch Liên hoa này chứ?

Có lẽ, bệnh chung của đàn ông chính là, thích phụ nữ biết làm nũng, mảnh mai, đối chính mình ngoan ngoãn phục tùng đi?

Đường Hạo Nam anh trước kia cũng không ngoại lệ.

"Anh Hạo Nam... Em thật sự không phải cố ý..." Đồng Y Mộng ủy khuất nhìn Đường Hạo Nam.

"Mộng Mộng! Anh tin tưởng em không phải cố ý! Chúng ta trở về đi!" Đường Hạo Nam nhìn cô ta, trầm giọng nói, giọng rất lớn, Hạ Nhất Nhiễm ở một bên nghe được rõ ràng, tim, không hiểu sao chùng xuống.

Ngực đột nhiên nổi lên một luồng lửa giận, cô nhìn sang Đường Hạo Nam, trong ánh mắt tràn đầy khinh thường.

Đường Hạo Nam cũng nhìn cô, khóe miệng nhếch lên, "Cô ấy đã vô duyên vô cớ bị em đánh một cái tát, em còn muốn như thế nào nữa?"

Anh nói xong, lôi kéo cổ tay Đồng Y Mộng, kéo cô ta đi.

"Chú!" Nini lúc này cũng tức giận, lông mi đen tuyền nhướng lên, rất tức giận, không muốn nhìn đến anh nắm tay cái dì kia!

Đường Hạo Nam nhìn mắt tiểu Nini, trái tim thất lại, vẫn lại là mặt không chút thay đổi xoay người, kéo Đồng Y Mộng, nhanh chóng rời đi.

Khi Đồng Y Mộng quay đầu, đặc ý nhìn mắt Hạ Nhất Nhiễm, chọc Hạ Nhất Nhiễm tức đến nổi hai đấm nắm chặt.

Nini thấy bọn họ đi xa, mím môi, đáng vẻ như sắp khóc, "Không được khóc! Ai bảo con không nghe lời lại chạy loạn như vậy hả?! Con còn chạy loạn như vậy, mami không cần con nữa!"

Hạ Nhất Nhiễm vốn trong lòng đã có lửa giận, nhìn con gái mình đánh Đường Hạo Nam như thế, trong lòng cô tức giận, nhất thời nhịn không được, nói nặng lời rồi!

Tiểu bảo bối nghe mẹ nói như vậy, nước mắt ủy khuất ở trong hốc mắt đảo quanh, cúi thấp đầu, vẫn lại là cố nén không khóc.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn con gái như vậy, đột nhiên đau lòng một trận, "Nini, mami vừa rồi không phải cố ý, ngoan... Đừng buồn..." Cô ngồi xổm người xuống, đem con gái ôm lấy, Nini ghé vào trên bờ vai cô, không nói gì, cũng không có khóc.

Cô ôm Nini đứng lên, vừa đi vừa dỗ dành, ra khỏi nhà hàng.

...

Nini về đến nhà, liền nhốt mình ở trong phòng, không khóc không quậy, cầm bút vẽ ngồi ở bàn học vẽ tranh.

Hạ Nhất Nhiễm rồi rảnh liền trốn ở cạnh khe cửa, vụng trộm nhìn một chút, thấy tiểu bảo bối an an tĩnh tĩnh như vậy, cô cũng an tâm rồi.

Mỗi lần nhìn đến Nini cực kỳ thích, cực kỳ ý lại Đường Hạo Nam, cô cũng rất tức giận đến phát hỏa, thật giống như thấy được chính mình khi còn nhỏ, cũng là thích anh, ý lại anh như vậy.

Nếu thời gian có thể quay lại, cô khẳng định sẽ không muốn đến gần cái người đàn ông mang đến cho chính mình nhiều đau khổ như vậy, gần như đã hủy đi cả đời cô!

Nhưng mà, quá khứ, cuối cùng cũng không cách nào quay lại!

Những bi thảm đã trải qua, chỉ có thể cam chịu số mệnh!

Nhưng mà, cô không thể lại để cho con gái mình đến gần Đường Hạo Nam căn bã kia, cho dù anh sẽ không thương tổn Nini, bên cạnh anh còn có một Đồng Y Mộng!

Chưa từng quên Đồng Y Mộng tại nhà hàng ném cho cô ánh mắt đắc ý, người phụ nữ này, vĩnh viễn không buông tha việc tổn thương cô!

Đường Hạo Nam ngồi trên ban công ở căn hộ, phơi nắng chiều, Đại Hoàng trung thành nằm cạnh gác bên cạnh, Đại Hoàng nằm bò, cằm dán trên mặt đất.

Tay trái của Đường Hạo Nam nhẹ nhàng mà vuốt ve đầu Đại Hoàng, "Bọn tao hôm nay lại thấy mặt, về sau cô ấy cực kỳ khinh bỉ nhìn tao, ánh mắt như muốn thiêu đốt người... Cô ấy dù sao cũng sẽ nói tao không tin cô ấy, nhưng mà cô ấy, cũng vẫn gạt tao đó thôi! Nếu cô ấy nói cho tao biết sự thật, tao có thể không tin sao?"

Anh nói hết ụy khuất trong lòng với Đại Hoàng, trong đầu tất cả đều là hình ảnh Hạ Nhất Nhiễm khinh bỉ anh, đáng về châm chọc anh.

Trước kia, anh ở trong mắt cô, luôn luôn tràn ngập quyến luyến.

"Cũng tại tao, chưa từng cho cô ấy đủ cảm giác an toàn, cho nên, cô ấy mới không tin tưởng tao. Trách tao... Trách tao..." ANH cười khổ thì thầm

Càng ngày càng tin tưởng, toàn bộ chuyện trên đời, đều có nhân quả báo ứng

Cùng cô kết hôn bốn năm, anh một mực nhục nhã cô, lạnh nhạt với cô, hiện tại, đến phiên cô coi thường anh rồi!

Nhưng khi đó, ở trong lòng anh vẫn lại là đề ý cô.

Cô bây giờ, không một chút tình yêu dành cho anh!

Anh từ từ nhắm hai mắt, đắm chìm trong ánh nắng hoàng hôn, trong đầu tất cả là những chuyện tốt đẹp trước kia của bọn họ, hồi ức ngán ngái...

Kỳ thật, những thứ hồi ức này mới đúng càng đa thương người, mỗi lần nhớ tới, đều như dao nhọn khoét trái tim anh!

Nhưng mà, anh vẫn muốn nhớ đến, nhớ không biết mệt.

Những cái này, là một phần trong tình yêu của anh cùng cô, đầy đủ trân quý nhất.

...

Sân thượng

Đường Hạo Nam đưa lưng về phía Lục Ngộ Hàn, đứng ở bên cạnh sân thượng, ánh mắt anh rơi vào đường chân trời xa xôi đằng kia.

Mùa xuân Sùng Xuyên đã lặng yên tới, nhưng lòng của anh lại vẫn ở lại trong mùa đông giá lạnh kia.

"Chuyện Đồng Y Mộng sao chép, là con ở phía sau giờ trò đúng không?!" Lục Ngộ Hàn đi tới hai bước, hướng bóng lưng anh chất vấn.

Khỏe môi Đường Hạo Nam cong lên, xoay người đi, "Đầu óc tôi bị úng nước sao? Sẽ làm hư vậy à?" Anh châm chọc hỏi lại, toàn thân anh mặc Tây phục đen, đáng người xem ra cực kỳ thon dài, so với trước kia gầy đi rất nhiều!

Lục Ngộ Hàn có đôi khi rất thông cảm cho Đường Hạo Nam, nhưng, người đáng thương tất có chỗ đáng hận!

"Không phải chính con thì là người nào?! Bộ áo cưới kia chính là con để cho Vivian thiết kế!" Lục Ngộ Hàn chắc chắn nói, khuôn mặt tuần tú đầy vẻ u ám, thật sự không hiểu được, anh rõ ràng ở sau lưng yên lặng giúp Hạ Nhất Nhiễm, tại sao vẫn còn cùng Đồng Y Mộng quần cùng một chỗ?!

Lục Ngộ Hàn ơi Lục Ngộ Hàn, đã xuất ngũ nhiều năm như thế, tạo sao lại vẫn liệu sự như thần?!

"Lục tổng, tôi còn vẫn luôn không rõ, tại sao ngài lại sợ tôi như thế?! Ở bên cạnh cô ấy đã lâu như thế, còn không nắm được tới tay! Có phải ghét bỏ cô ấy là người đàn bà dám đăng rồi hay không?!" Đường Hạo Nam tránh đi cái đề tài kia, đối Lục Ngộ Hàn tà tứ châm chọc, vẻ mặt cười nhạo, đáng về gọi đòn!

"Đường Hạo Nam! Nhiều năm như thế, sao con vẫn nói cô ấy như thế?! Con mẹ nó thật hết thuốc chữa rồi!" Lục Ngộ Hàn xông lên trước, túm lấy cổ Đường Hạo Nam, tức giận quát to.

Anh chịu không được nhất chính là người khác nói Hạ Nhất Nhiễm một câu không tốt.

"Tôi tại sao phải có thuốc chữa? Người còn muốn chữa tôi cái gì đây? Đừng nói người nghĩ muốn tác hợp tôi cùng Hạ Nhất Nhiễm! Thôi đi! Đã là người

phụ nữ có hai đời chồng. Đường Hạo Nam tôi khinh thường... Hự!" Nói còn chưa nói xong, Lục Ngộ Hàn liền thương anh một quả đấm!

Đường Hạo Nam ăn đau, kêu một tiếng, thân thể lao đảo, dựa lưng vào bên cạnh sân thượng.

Anh không kiềm chế được nhìn Lục Ngộ Hàn, khoe miệng nhếch lên, cong ngón trỏ tay phải lại, lau mạnh máu tươi nơi khoe miệng.

"Ban đầu ta còn tưởng rằng con là yêu cô ấy, nên mới yên lặng trợ giúp cô ấy, hiện tại, ta phát hiện mình sai lầm rồi! Con mẹ nó vẫn là ngu ngốc như trước! Đường Hạo Nam! Ta nói cho con biết, ta hiện tại bắt đầu theo đuôi cô ấy!" Lục Ngộ Hàn lạnh giọng nói, tìm Đường Hạo Nam, kịch liệt bị xé rách.

"Cậu không ghét bỏ cô ấy kết hôn hai lần, à không, sắp là ba lần rồi, vậy thì đi đi, còn tưởng rằng tôi cướp đoạt với cậu sao? Tôi cũng không thèm!" Về mặt anh tà tử, buồn bã nói.

Lục Ngộ Hàn cố nén kích động lại muốn đánh anh, xoay người đi tới!

Ở trong lòng Đường Hạo Nam, Lục Ngộ Hàn là đối tượng Hạ Nhất Nhiễm tương lai nên chọn.

Anh thành thực, cơ trí, trầm ổn, lại cực kỳ săn sóc, quan trọng là, vẫn yêu cô ấy như vậy. Nếu tương lai bọn họ bên nhau, nửa đời sau của cô nhất định sẽ cực kỳ hạnh phúc.

Nghĩ vậy, tim đột nhiên liền đau, đầu cũng rất đau, hai tay vô huyết Thái Dương đỡ lấy đầu mình, một cảm giác choáng váng đánh úp lại, thân thể của anh loạng choạng, cố dựa vào sân thượng, chính mình mới có thể ổn định thân thể.

...

Hạ Nhất Nhiễm thành công đoạt một đơn hàng lớn của công ty Tần Mục!

Cực kỳ vui vẻ, lại còn tổ chức tiệc tối thành lập công ty, tổ chức họp báo tuyên bố, mạnh mẽ tuyên bố tập đoàn Hưng Á tiến quân thị trường Trung Quốc Đại Lục!

"Vivian?" Hạ Nhất Nhiễm từ toilet đi ra, nhìn đến một bóng lưng phụ nữ cực kỳ quen thuộc.

"Hạ tổng!" Vivian xoay người, nhìn thấy cô, vui mừng kêu hô.

Chỉ chốc lát sau, hai người phụ nữ sự nghiệp thành công, ngồi ở một góc trong nhà hàng của khách sạn.

Các cô giống người bạn cũ đã lâu không gặp vui vẻ trò chuyện.

"Lần trước chuyện tác phẩm của cô bị sao chép, hiện tại tiến triển ra sao rồi?" Hạ Nhất Nhiễm nhìn người phụ nữ đối diện, tuổi trung niên tóc đen gọn gàng ngang vai có khí chất cùng hàm dưỡng, quan tâm hỏi.

Vivian mỉm cười, "Tiến triển cực kỳ thuận lợi, cái người tên Đồng Y Mộng kia, cô ta vậy mà còn không biết xấu hổ kiện tôi phi báng! Tôi mấy năm nay, đối nhân xử thế kỳ khiêm tốn, vẫn ru rú trong nhà đang tìm linh cảm, vốn rất muốn nhân nhượng cho khỏi phiền, biết bị sao chép, cũng không kích động quá lớn. Là tôi chịu sự ủy thác của người bạn kia mới ra mặt!"

Vivian uống một hớp quả trà, nhìn cô, êm tai nói tới.

Hạ Nhất Nhiễm nhũ mảy, "Người bạn kia, chính là người mời cô thiết kế bộ áo cưới kia sao?" Cô nghi hoặc hỏi.

Hai trông mắt Vivian nhìn cô ngồi đối diện liếc mắt một cái, ánh mắt có phần phức tạp, "Đúng vậy, người bạn kia của tôi, anh ấy thật sự không dễ dàng tha thứ được chuyện bộ áo cưới bị người ta sao chép! Đây là tâm ý của anh ấy với vợ mình, nhiều năm như thế, anh ấy vẫn trân quý, lúc anh ấy tìm tôi thiết kế đã nói, anh ấy vẫn nợ vợ mình một bộ áo cưới! Xin nhờ tôi, dù như thế nào cũng cần phải thiết kế ra một bộ áo cưới có một không hai!"

Trong giọng của Vivian lộ ra một tia cảm tính, nhìn Hạ Nhất Nhiễm đối diện lông tóc không tổn hao gì, trong lòng ít nhiều vẫn rất vui mừng vì Đường Hạo Nam.

Chỉ là, nhận được sự nhờ cậy của Đường Hạo Nam, cô không thể nói cho Hạ Nhất Nhiễm, người bạn kia chính là Đường Hạo Nam!

"Người đàn ông thâm tình như vậy, trên đời này thật hiếm có!" Hạ Nhất Nhiễm cảm khái, Vivian cười cười, gạt đầu lại lắc đầu.

"Kỳ thật rất nhiều người, xem ra lãnh khốc vô tình, trên thực tế lại đối với nửa kia của mình dụng tình sâu vô cùng! Người bạn này của tôi chính là như vậy!" Vivian mang theo ám chỉ nói, Hạ Nhất Nhiễm nhũ mĩ, cái hiểu cái không, nhưng cô hoàn toàn không liên tưởng đến Đường Hạo Nam...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Vậy gọi em là gì? Bà xã?

Đầu mùa xuân, trong không khí ẩm áp lại vẫn có chút se lạnh.

Cô mặc bộ lễ phục lộ vai, đứng ở ban công khách, nhìn cảnh đêm Sùng Xuyên. Vivian đã đi, chỉ có cô một người, tiệc tối trên lầu còn không có tan, cô dặn dò Phương Mặc Ngôn tiếp khách rồi.

Vài năm nay, những yến hội như thế có vô số, đã sớm chán ghét những thứ xã giao này, lại không thể không tham gia.

Bà vai lạnh lẽo, hai tay ôm ngực, hay bàn tay chà xát cánh tay, lúc này, một cái áo khoác dài bị đưa tới, vừa vụn rơi vào trên vai cô.

Hạ Nhất Nhiễm xoay người khi đó, Đường Hạo Nam liền bắt ngờ không phòng ngự như vậy, xuất hiện ở trước mắt cô.

Áo choàng dài trên người ẩm áp, nhiễm đầy đặc hương vị nam tính, hòa trộn cùng mùi thuốc lá nhàn nhạt.

"Đã bao nhiêu tuổi rồi, ăn mặc còn hở hang như thế, đêm hôm khuya khoắt, câu dẫn đàn ông sao?" Đường Hạo Nam một vẻ đáng đánh đòn, híp con ngươi, nhìn cô, hướng cô châm chọc khiêu khích nói.

Trong lòng lại thán phục: Cô vẫn như xinh đẹp mỹ lệ như trước vậy!

Nhìn không ra đã là một người phụ nữ ba mươi hai tuổi!

Hạ Nhất Nhiễm ở trước mặt anh đã sớm đúc thành tường đồng vách sắt, hoặc là nói, cái người đàn ông vô sỉ này ở trong lòng cô đã không còn một chút vị trí tồn tại, cho nên, cô coi lời anh nói như không khí.

Nắm lấy áo khoác dài trên vai, liền muốn vứt bỏ!

"Em mặc vào cho anh!" Anh đột nhiên cường thế nói, cầm áo khoác, bó chặt thân thể của cô, rồi sau đó, đem cô xoay người lại, anh từ phía sau cô, cường thế ôm chặt cô!

"Đường Hạo Nam! Anh...!" Hạ Nhất Nhiễm thật là tức giận, nơi này là khách sạn, lại là ban công, nếu bị người ta nhìn đến, sẽ nói giống cái gì đây?!

Cô càng bài xích anh như vậy!

Hơi thở đặc hương vị đàn ông trên người anh hòa trộn mùi thuốc lá và rượu, đem cô gắt gao bao bọc.

Cho dù ôm ấp cực kỳ ẩm áp, cũng làm cho người ta cực kỳ bài xích!

Đường Hạo Nam hôm nay uống vào chút rượu, vừa mới nhìn đến cô ở đây, ăn mặc rất ít, xem ra rất lạnh, một giây kích động, liền kìm lòng không được làm như thế!

Gắt gao ôm thân thể nhỏ nhắn mảnh mai của cô, hương thụ xa xỉ ngán ngùi này.

Tùy ý cô giãy giụa, phản kháng.

"Anh muốn bị người của nhà chồng tôi nhìn đến sao?!" Cô thấp giọng bình tĩnh gầm nhẹ.

"Người nhà chồng..." Đường Hạo Nam nỉ non, cười khổ.

Đột nhiên buông cô ra, kéo lấy cổ tay cô, túm chặt cô, xuyên qua nhà hàng Tây, hướng tới cửa thang máy chạy đi.

"Đường Hạo Nam anh muốn làm cái gì?!" Thang máy mở, cô bị anh kéo vào, Hạ Nhất Nhiễm thét chói tai.

Thang máy một mực đi xuống, cuối cùng tại B1 dừng lại, cửa mới vừa mở, cô đã bị anh kéo ra ngoài, xe cùng lái xe của anh bãi đỗ xe chờ anh, Đường Hạo Nam cường thế túm Hạ Nhất Nhiễm lên xe!

Điện thoại của cô còn đang ở trong túi xách để ở bữa tiệc tối, túi xách lại ở chỗ thư ký đang ở hiện trường yến hội kia, giờ phút này, muốn gọi điện thoại xin giúp đỡ cũng không được!

Chiếc xe chạy ra bãi đỗ xe, chỉ nghe Đường Hạo Nam đối lái xe nâng giọng ra lệnh: "Đi bỏ đi!"

"Bệnh thần kinh!" Hạ Nhất Nhiễm biết phản kháng không được, cũng không thể nhảy xuống xe, nếu nhảy xe ngã chết, bọn nhỏ của cô phải làm sao?!

Anh đúng là bệnh thần kinh quá nặng rồi, đã trở như thế lại vẫn muốn đi nơi nào, đi làm cái gì?

Toàn bộ những chuyện trước đây, đều đã không có ý nghĩa rồi!

...

Mọi âm thanh trong đêm đều có vẻ tịch mịch, ánh trăng sáng tỏ rơi xuống, gió đêm hiu hiu, cô quần chặt áo khoác của anh trên người, đứng ở bên cạnh con đê, Đường Hạo Nam đặt mông tại cầu thang của con đê ngồi xuống, cô vẫn còn đứng.

Đây đã từng là nơi thuộc về bọn họ.

Hạ Nhất Nhiễm đối với nơi này hoàn toàn vô cảm, trong đầu Đường Hạo Nam lại tràn đầy hồi ức.

"Anh nổi con điên gì? Ngán vạn đừng nói cho tôi, là cùng tôi ôn chuyện xưa đi!" Cô châm chọc khiêu khích, không hề có ý nhúc nhích.

Đường Hạo Nam nở nụ cười, quay đầu, ngửa cổ nhìn cô, dưới ánh trăng, cô giống như là một nữ vương cao quý.

"Ôn chuyện cũ? Chúng ta từng có tình xưa sao?" Anh vẻ mặt tươi cười, hỏi lại.

Một cái chớp mắt kia, Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên bị tươi cười của anh làm kinh diễm tại chỗ.

Đó là nụ cười cực kỳ tự nhiên cực kỳ sang sáng, lại vẫn lộ ra hàm răng trắng tinh, hình dáng rõ ràng khuôn mặt tuần tú, dưới ánh trăng, trong hoàn cảnh u ám, càng lộ vẻ thâm thúy, lập thể, bao phủ đầu tóc ngắn của anh, anh có vẻ rất có mùi vị đàn ông.

Nhưng lời nói ra, vẫn lại là mang theo châm chọc.

"Là không có." Cô lãnh đạm trả lời.

Có!

Anh ở trong lòng kháng nghị!

Sao lại có thể nói không tình xưa?!

Năm đó, cô thương anh, anh cũng yêu cô!

Tươi cười âm đậm, trong lòng sớm lệ rơi thành sông.

"Không thể đến đây ngồi một chút sao?" Anh bình tĩnh hỏi, rút ra khăn tay trong túi ngực trái của Tây phục, đem nó đem lót ở vị trí bên cạnh.

Hạ Nhất Nhiễm giống không có nghe đến, vẫn không nhúc nhích.

Đối mặt với anh, đầy người phòng bị.

Tuy không sợ anh, nhưng mà, sợ anh giờ trò gì.

"Em nếu còn không chịu đến đây, anh liền bắt buộc em rồi!" Anh uy hiếp nói, Hạ Nhất Nhiễm hừ lạnh, xoay người rời đi, cũng không phải chưa từng đi qua đoạn đường này.

"A!"

Mới vừa nhắc chân bước đi, đã bị anh chặn ngang ôm lấy, cô kinh sợ kêu lên, bị anh bế lên như ôm công chúa, ôm ngang vào trong ngực. Anh từng bước một bước xuống bậc thang tối đen dưới đất, sườn bờ đê rất dốc, Hạ Nhất Nhiễm căn bản không dám động, sợ từ trong ngực anh té ngã ra ngoài.

Cô thật sự không muốn chết, đã từng tìm được đường sống trong chỗ chết qua, cái mạng này, vẫn là phải quý trọng!

Hai tay bắt lấy vạt áo Tây phục của anh, Đường Hạo Nam ôm cô, nhanh chóng đi đến bậc thang tối om, đến chỗ dưới cùng một tầng, ôm cô ngồi xuống.

"Anh là đồ biến thái! Sẽ không sợ bị Mộng Mộng của anh nhìn đến sao?!"

"Hừm! Em nói nữa, anh muốn hôn em rồi!" Đường Hạo Nam cười uy hiếp.

"Anh... Uhm!" Cô lại phản kháng, đôi môi thật sự bị anh ngăn chặn, người đàn ông bá đạo mà cường thế hôn cô, ngọn lửa ở trong miệng cô làm càn xâm lược, đem miệng nhỏ của cô lấp kín được nghiêm nghiêm thật thật.

Người con gái hai tay còn đang ra sức đánh đấm trong ngực anh.

Người đàn ông lại giống không hề cảm giác, chỉ điên cuồng mà giữ lấy ngọt ngào trong miệng của cô, làm càn cướp đoạt, hung hăng cắn hút, cánh tay sắt ôm chặt cô, mang theo quyết tuyệt cùng cuồng bạo!

Quên hết tất cả, chỉ muốn hưởng thụ có được ngón ngui này!

Cuối cùng, anh buông cô ra, Hạ Nhất Nhiệm vùng tay đã nghĩ đánh anh, bị anh ôm chặt lấy, anh ôm ấp được thật chặt, cô đánh không được tức giận quát.

"Đường Hạo Nam!"

"Hạ Nhất Nhiệm..." Cô phần nộ rống, anh lại sâu tình nỉ non kêu ra tên cô.

Tên này, mỗi khi nỉ non kêu lên, đều sẽ đau lòng.

"Anh còn muốn làm gì nữa? Có phải còn không có tổn thương tôi đủ hay không?!"

"Anh hiện tại nào dám tổn thương em chứ... Huống chi, có thể thương tổn em sao?" Đường Hạo Nam nói khẽ, thâm sâu tham lam hút hương vị trên người cô.

Ôm ấp như vậy ấm áp, sao mà ngón ngui như vậy, nói buông ra nhất định phải buông ra.

"Phải! Anh làm như thế nào cũng không gây thương tổn đến tôi nữa rồi!"

"Vậy em còn sợ cái gì? Để cho anh ôm một cái, giống bạn bè một dạng..." Anh nhẹ giọng nói, lòng đang run run, trước đây có trong tay không biết quý trọng, hiện tại muốn quý trọng, đến từ cách đều không có!

"Bạn bè... Anh có tư cách gì làm bạn của tôi? Đường Hạo Nam, anh thật buồn cười!" Hạ Nhất Nhiệm châm chọc phản bác, cảm thấy anh da mặt thật sự là quá dày, cho dù là muốn trêu đùa cô, tốt xấu nói chuyện cũng phải suy nghĩ chứ?

"Là không tư cách... Có thể coi như, em hiện tại là tổng giám đốc Tập Đoàn lớn, anh nghĩ muốn bám víu quan hệ với em, tìm nhiều hợp tác đi..." Đường Hạo Nam tự giễu nói.

Có cái tư cách gì làm bạn cô?

"Đường tổng, tuy tôi hiện tại được coi là thương nhân, nhưng mà, chuyện làm ăn tôi cũng có nguyên tắc chính mình! Không cùng tiểu nhân cùng múa! Dù cho ích lợi có lớn!" Hạ Nhất Nhiệm rất có cốt khí nói.

"Tiểu nhân... Ở trong lòng em, anh là kẻ tiểu nhân..."

"Hơn nữa còn là kẻ tiểu nhân không biết liêm sỉ!" Hạ Nhất Nhiệm bổ sung, trăm nghìn tiết tiết!

Anh nở nụ cười, lại lộ ra hàm răng trắng đều tăm tắp của mình, cúi đầu, tham lam người nhìn trong lòng mình, "Em sẽ cùng Lục Ngộ Hàn bên nhau sao? Người đó mấy năm nay đúng là một mực tìm em, vẫn không buông tha qua! Kha Dịch Thần người kia, liền coi như hết, anh ta đều đã cùng La Kỳ có con rồi!" Anh nhìn cô, trầm giọng nói.

"Tôi với ai cùng một chỗ, có quan hệ gì với anh sao? Anh lại muốn đùa giỡn trò gì nữa đây?!"

"Em dù sao cũng là vợ trước của anh, người chồng trước như anh quan tâm em một chút không được sao? Anh nghĩ em, liền cùng Lục Ngộ Hàn bên nhau, người đó tốt thế nào không nói, gả cho người đó, em chính là vợ của người chồng trước là anh rồi..." Anh cười nói.

"Đường Hạo Nam, anh nghĩ rằng tôi không dám sao? Anh nói những thứ này, là lại có âm mưu gì nữa?! Nghĩ muốn cảnh cáo tôi, không cần cùng Lục Ngộ Hàn bên nhau sao?!"

"Không phải! Anh thật tình hi vọng em có thể cùng với cậu!" Đường Hạo Nam lập tức phản bác, ánh mắt thành khẩn nhìn cô, tim đã đau đến vô cảm.

"Anh đừng làm bộ làm tịch, thật làm cho người ta thấy ghê tởm!" Cô chán ghét trừng mắt nhìn anh, cảm thấy người này thật sự là không thể nào hiểu được!

Cô nghĩ muốn đứng lên, lại bị anh kéo trở về, lại ôm chặt.

Có phải bây giờ anh nói ra kia ba chữ kia với cô, cô cũng sẽ cảm thấy ghê tởm hay không?

Kỳ thật, anh cũng không muốn nói.

Cho nên, sẽ không nói.

"Nhiệm Nhiệm..."

"Đừng gọi tôi như thế!"

"Vậy gọi em cái gì? Bà xã?" Anh run giọng hỏi lại, "Bà xã" cái từ này gọi ra khỏi miệng, là lo lắng như vậy!

Cô không nói gì trừng mắt nhìn anh, dưới ánh trăng, trong con người đen của anh lóe ra một ánh sáng nhỏ, giống nước mắt...

Liền như vậy lặng lẽ nhìn cô, nhiều cảm xúc tâm tình trộn lẫn.

Tại sao, trước kia cô không biết, anh yêu cô...

Nhìn không ra tới sao?

Hiện tại thì sao?

Nhìn không ra tới sao?

"Đừng nóng giận, chỉ đùa một chút, Hạ tổng! Không còn sớm, đưa em trở về!" Đường Hạo Nam giương giọng nói, mỉm cười, đỡ eo của cô, đẩy cô lên, chính mình cũng đứng lên!

Một trận choáng váng đầu óc đánh úp lại, thân hình cao lớn của anh không yên, lao đảo vài bước, Hạ Nhất Nhiễm thấy anh liền muốn hướng trên sông té đi, liền vội vàng kéo tay anh, ổn định thân thể của anh!

"Anh làm sao vậy?!" Đột nhiên nhớ tới lần trước anh ở bên đường té xỉu, cô kinh hãi hỏi.

Đường Hạo Nam lắc đầu, "Buổi tối uống vào chút rượu, cảm giác say giờ mới đến thôi! Em đang quan tâm anh sao?" Anh cười nói, đột nhiên cúi đầu, tay nắm lấy cằm của cô, tà mị hỏi.

Cô mạnh hất tay anh ra, hai lời chưa nói, xoay người rời đi.

Đường Hạo Nam nhìn bóng lưng cô, khoe miệng vẫn hạnh phúc cong lên, đêm nay, thật tốt đẹp!

Chỉ là ôm ấp cô, hôn nhẹ cô, liền cực kỳ vừa lòng rồi!

Có một đôi mắt, vẫn dõi theo chính mình, cô biết.

Không biết Đường Hạo Nam còn có mục đích gì, cô thời khắc đều luôn đề phòng, xoay người khi đó, phát hiện anh là đỡ tay vịn cầu thang, từng bước một, cực kỳ thông thả bò lên trên, giống một ông già.

"Anh có thể nhanh lên hay không?! Tôi còn muốn trở về dỗ Nini đi ngủ!" Cô tức giận quát, cảm thấy được anh là cố ý.

Anh cũng muốn nhanh, nhưng mà, tay phải đang phát run, đùi phải cũng đang run rẩy, mỗi một bước đi, đều giống như dẫm nát lên thứ gì đó mềm nhũn, cực kỳ không nổi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Tại sao không cứu em? !

Nhìn cô ở trên đê không kiên nhẫn thúc giục, mà chân chính mình lại lực bất tòng tâm, Đường Hạo Nam lòng muốn chết đều có rồi!

Kêu ngao của đàn ông, sao có thể cho phép chính mình tại trước mặt người phụ nữ mình yêu thương tỏ ra yếu đuối nhu nhược!

"Anh muốn hút thuốc! Em lên xe trước chờ anh đi!" Anh trầm giọng kêu hô, giống mệnh lệnh bá đạo. Tay phải dút vào túi quần, đụng đến hộp thuốc lá, muốn móc ra, lại dùng không được một chút khí lực!

Cô đã nói Nini ở nhà ngủ với chính mình, vậy mà anh vẫn còn hút thuốc!

Anh không phải cực kỳ quan tâm Nini à?!

Chẳng qua, một người hư hỏng giống như anh vậy, làm sao có khả năng tỉ mỉ đi quan tâm một tiểu cô nương cùng chính mình không hề có quan hệ huyết thống!

Hạ Nhất Nhiễm không thèm quan tâm anh, ngồi lên xe!

"Suốt ngày chỉ biết hút thuốc, cũng không sợ bị ung thư phổi!" Sau khi cô lên xe, nói thầm câu, lời này vừa lúc truyền tới trong tai chú Cát đang ngồi ở vị trí lái xe, ông thật thà phúc hậu cười.

"Đàn ông hút thuốc, hơn phân nửa là vì có tâm sự! Đường tổng mấy năm nay hút thuốc quá thật quá nhiều, những cấp dưới như chúng tôi cũng không dám khuyên!" Chú Cát lái xe cho Đường Hạo Nam cũng đã hơn mười năm, vài năm qua, Đường Hạo Nam là trải qua như thế nào, ông cũng rất rõ ràng.

"Ai có thể khuyên được cái người đàn ông kiêu ngạo tự phụ như anh ta!" Hạ Nhất Nhiệm phụ họa nói một câu, cũng căn bản không nghĩ muốn cùng chú Cát nói chuyện về Đường Hạo Nam.

"Có thể khuyên được ngài ấy, có thể chỉ có người rồi!" Chú Cát thật thà phúc hậu cười nói, Hạ Nhất Nhiệm cũng cười, nghe tới truyện cười, cảm thấy được rất buồn cười.

"Hạ tổng à, tôi là nói thật sự thôi, đừng nhìn tôi đã già, đầu óc cũng không hồ đồ! Đường tổng mấy năm nay, giữ mình trong sạch..."

"Chú Cát! Tôi đã tái hôn rồi!" Hạ Nhất Nhiệm cắt ngang, nâng giọng nhắc nhở chú Cát không cần lại nói với cô chuyện về Đường Hạo Nam nữa.

Cho dù anh cùng với ai bên nhau, hoặc là một người cô đơn lẻ loi, cô cũng không quan tâm, cũng không có quan hệ gì với cô!

Chú Cát thở dài, không nói nữa!

Qua một hồi lâu, tay chân mới khôi phục bình thường, thuốc lá cũng không hút, bởi vì lúc lấy thuốc ra, tay run, hộp thuốc lá rơi xuống trên mặt đất rồi!

May mà Hạ Nhất Nhiệm không thấy được một màn vừa rồi kia.

Đường Hạo Nam ngửa đầu, thở sâu, nhanh chóng bước lên bờ đê, cô hẳn là đợi đến chịu không nổi muốn bão nổi rồi!

Hạ Nhất Nhiệm ngồi trên xe bật điều hòa, gió mát đến sắp ngủ thiếp đi, Đường Hạo Nam mới lên xe, mang theo một hơi gió lạnh, anh mới vừa lên xe liền ra lệnh chú Cát lái xe.

Đọc theo đường đi, ai cũng không nói chuyện, chỉ chốc lát sau, vai phải truyền đến cảm giác nặng nề, Hạ Nhất Nhiệm nhú mày, "Anh..."

Mới vừa mở miệng, liền nghe được tiếng ngáy rất nhỏ.

Anh vậy mà dựa vào bờ vai cô ngủ thiếp đi!

Hạ Nhất Nhiệm một đường nhăn nheo, làm cho người ta buồn bực chính là, chú Cát vậy mà trực tiếp lái vào bãi đỗ xe dưới đất của căn hộ kia, cô cảm nhận phân biệt mới nhận ra nơi này.

Cũng là không nghĩ tới, Đường Hạo Nam còn có thể ở nơi này.

"Đường Hạo Nam! Anh mau tỉnh đi!" Hạ Nhất Nhiệm không khách khí đẩy anh một phen, lớn tiếng nói, cô còn phải gọi xe chạy trở về cùng con gái!

Đường Hạo Nam giật mình tỉnh giấc, lắc lắc đầu óc choáng váng nặng nề, mới ý thức được vừa rồi anh ở trên xe ngủ thiếp đi, anh là có bao nhiêu thiếu ngủ!

Hạ Nhất Nhiệm đẩy cửa ra liền đi xuống xe, Đường Hạo Nam cũng liền vội vàng đi xuống, "Em muốn đi đâu?!" Anh vòng qua xe, đem cô mặc lễ phục, mang giày cao gót kéo lại!

"Nói nhảm! Tôi đương nhiên là phải về nhà!" Giọng cô rất lớn, gần như vang vọng trong bãi đỗ xe, xe chú Cát đã quay đầu, cô bị anh kéo đến bên đường.

"Trong nhà không có người giúp việc sao? Đêm nay em ở lại đây đi!" Anh bá đạo cường thế, giống mệnh lệnh!

Hạ Nhất Nhiệm rất muốn mở miệng nói tục!

Nhưng mà, cô còn không có mở miệng, đã bị anh lôi kéo, hướng thang máy đi đến, trên chân cô đi giày cao gót, mặc váy, đều không tiện giẫy dụa!

Cô thật sự đã bị anh kéo vào thang máy, vào thang máy, không chút báo trước, Hạ Nhất Nhiệm nhắc chân liền hướng căng chân anh đá tới, "Úi...!" Đường Hạo Nam ôm đầu gối, ăn đau kêu rên.

"Cạn bã! Anh dựa vào cái gì kéo tôi đi?!" Hạ Nhất Nhiệm vẻ mặt tức giận, hận không thể đạp chết anh!

Da mặt anh quả thực dày quá mức rồi!

Đường Hạo Nam cười cười đầy ti tiện, "Nơi này dù gì cũng là tổ ấm trước kia của chúng ta nha, đến đây ôn chuyện cũ, không phải rất lãng mạn sao?"

"Ai da...!" Lời vừa mới dứt, một cái căng chân khác lại bị cô đạp trúng, anh lại đau đến kêu rên!

Dáng vẻ hung hăng của cô thực đẹp, Đường Hạo Nam nở nụ cười, trong thang máy sáng như ban ngày, trên khuôn mặt tuần tú của anh là nụ cười trong suốt sáng sủa.

Loại tươi cười sạch sẽ không nhiễm một chút tạp chất này, cùng anh hoàn toàn không hợp, trong đầu, đột nhiên vụt qua hình ảnh cực kỳ xa xôi, giống như là đời trước xuất hiện qua.

Dưới ánh mặt trời rực rỡ, một cậu bé trai mặc bộ đồ bóng rổ, đầu đầy mồ hôi hướng chính mình chạy tới, ánh mặt trời chiếu thẳng vào toàn thân khỏe mạnh đỏ đầy mồ hôi, da tay ngăm đen, mồ hôi nhễ nhãi, anh cười, lộ ra một hàm răng trắng tinh, từ trong tay bé gái tiếp nhận bình nước khoáng.

Ngừa đầu, ừng ực ừng ực uống.

Mồ hôi theo trán của anh, chạy dài xuống cằm, cô bé cầm khăn tay, nhón hai chân, giúp anh chà lau mồ hôi trên mặt.

Ánh đèn trong thang máy quá sáng chói mạnh mẽ, như ánh mặt trời chói mắt ngày hè một dạng.

Hạ Nhất Nhiễm hoảng hốt, khuôn mặt cậu bé kia cùng người đàn ông đang khom lưng trước mắt cô, chòng chéo, lại tách biệt...

Cửa thang máy mở, cô hoàn toàn hồi tỉnh lại hiện thực, cánh tay bị anh nắm chặt, anh lôi kéo cô ra khỏi thang máy.

Vẫn lại là căn hộ kia, căn hộ duy nhất trên tầng lầu này, lúc mở cửa, anh không buông cô ra dù chỉ một chút!

"Gâu gâu..."

Vừa mới bước vào cửa, liền nghe được một tiếng chó sủa, Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc, chỉ thấy bóng dáng một con chó cực kỳ dũng mãnh, tráng kiện hướng tới bên này chạy tới, là một con chó lông vàng!

Giống như từng nghe Lục Ngộ Hàn nói qua, vài năm nay khi nhân hạ anh liền chăm sóc chó, trồng hoa.

Vậy mà là sự thật, rất khó tưởng tượng đây là chuyện Đường Hạo Nam sẽ làm.

"Đại Hoàng! Mau chào hỏi khách!" Đường Hạo Nam nhìn Đại Hoàng chạy quanh Hạ Nhất Nhiễm, miệng gừ gừ, nâng giọng mệnh lệnh.

Đại Hoàng vội vàng chạy đến trước mặt Hạ Nhất Nhiễm, ngồi ngay ngắn, nghiêng đầu, rồi sau đó, hướng cô vurun ra chân phải trước, Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc.

"Nó muốn bắt tay với em!" Đường Hạo Nam cười nói, Hạ Nhất Nhiễm theo bản năng duỗi ra bàn tay phải ra, lòng bàn tay hướng về phía trước, Đại Hoàng kia thật sự đem móng vuốt của chính mình đặt ở lòng bàn tay Hạ Nhất Nhiễm.

"Thật đáng yêu..." Hạ Nhất Nhiễm kích động nói, đã quên đây là lúc nào đang ở chỗ nào, một lòng bị con chó lông vàng đáng yêu trước mắt này thu hút rồi!

Cô đã từng nói, trên thế giới, chỉ có trẻ con cùng động vật, là thuần khiết, thiện lương nhất, cho nên, cô nhất định thích động vật.

Càng thích trẻ con!

Thấy cô nở nụ cười, anh cũng vui vẻ.

"Đại Hoàng! Lấy giày cho khách!" Đường Hạo Nam lại ra lệnh một tiếng. Đại Hoàng ngoan ngoãn thu móng vuốt, vội vàng đến tủ giày bên cạnh, móng vuốt bên phải đem cửa tủ giày đẩy ra, cúi đầu, ngậm chặt một chiếc dép lê, hướng về bên này chạy tới.

Lúc nó chạy đến, đáng vẻ ngây ngô cực kỳ đáng yêu!

Lần đầu tiên gặp được con chó nghe lời như thế, so với Tiểu Bảo của Tô Tiểu Quả, muốn thông minh hơn.

Đại Hoàng ngậm một chiếc dép lê đến, ngay sau đó, ngậm chiếc thứ hai đến.

"Đại Hoàng thật thông minh!" Hạ Nhất Nhiễm xoa xoa đầu của nó, khen ngợi nói, Đại Hoàng vui vẻ lắc lắc cái đuôi.

"Đương nhiên! Giống anh!" Đường Hạo Nam đắc ý nói.

Hạ Nhất Nhiễm lại châm chọc nở nụ cười, "Anh đừng vũ nhục chỉ số thông minh Đại Hoàng được không? Chỉ số thông minh của anh căn bản so ra kém Đại Hoàng!"

Cô châm chọc nói, cũng thiệt tình cảm thấy được là như vậy!

Anh nào có cái chỉ số thông minh gì, bị Đồng Y Mộng lừa xoay quanh, hiện tại vẫn còn không có nhìn thấu cô ta!

Đường Hạo Nam không tức giận, ngây ngốc cười cười, cô nói đúng, anh là ngu dốt!

"Tôi phải đi về!" Thiếu chút nữa bị lừa đến hồ đồ, Hạ Nhất Nhiễm quát cường nói, đi mở cửa, cửa căn hộ đã bị khóa, cô căn bản mở không ra!

Đường Hạo Nam lại đi tới, "Đêm nay cũng đừng rời đi nữa, bên ngoài giống như đang đổ mưa rồi!" Anh đi dép lê, hướng ban công đi đến.

"Đường Hạo Nam! Anh rốt cuộc muốn như thế nào?!" Hạ Nhất Nhiễm có phản tức giận quá lớn, Đại Hoàng bị cô dọa, lỡ tai cụp xuống, Đường Hạo Nam giống không có nghe đến lời của cô.

...

Cô dùng điện thoại trong căn hộ của anh gọi điện thoại về biệt thự, nói với Nini ngủ ngon.

Toàn bộ nơi này còn giống như cùng trước kia một dạng, chẳng qua cô đã nhớ không rõ trước kia là cái dạng gì rồi.

Đại Hoàng nằm bò cạnh cửa sổ, Đường Hạo Nam tại ban công vội vàng di chuyển hoa cỏ của mình, bên ngoài rơi xuống mưa xuân quý giá.

Lúc Đường Hạo Nam xong việc đi vào, Hạ Nhất Nhiễm vậy mà ở trên ghế sofa ngủ thiếp đi, lòng của anh thoáng chốc liền mềm mại xuống, đi tới, ngồi chồm hổm ở cạnh ghế sofa, nhìn cô cuộn mình tại trên ghế sofa dài, đã ngủ say.

"Nhiễm Nhiễm..."

Anh thử mở miệng gọi, cô vẫn không nhúc nhích.

Anh dứt khoát ôm cô lên, đi phòng ngủ.

Khi anh đem lễ phục trên người cô cởi ra, cảm giác bụng dưới bành trướng đã lâu không xuất hiện dâng trào trong lòng anh...

Bành trướng, buộc chặt, nhìn thân thể cô trắng nõn bóng loáng, đục hóa lan tràn khắp người anh!

Cắm đục lâu, anh cho rằng phương diện kia của chính mình đã không còn khả năng, không nghĩ tới, chỉ là nhìn da thịt lỗ ló của cô, cũng đã...

"Rốt cuộc em đã bỏ độc gì với anh?!" Anh cười khổ hỏi, bàn tay to lớn run rẩy vuốt ve gương mặt cô.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn không nhúc nhích, ngủ thật sự say.

Anh đứng dậy, giúp cô đắp chăn, trong lúc lơ đãng, tầm mắt rơi vào bụng của cô.

Nơi đó, một vết sẹo dài rõ ràng đâm vào mắt anh!

Liên tính không kinh nghiệm, anh cũng biết, vết sẹo kia là mổ bụng sinh con để lại!

Thân thể mạnh quơ quơ, lòng đang run rẩy, đang nhỏ máu.

Trước đó anh lại vẫn hoài nghi, cô căn bản không sinh con, Nini khả năng không phải con ruột của cô, hoặc là nhận nuôi, mang về cố ý chọc giận anh...

Hiện tại mới ý thức được, chính mình là có nhiều ngày thật ngu xuẩn!

Mạnh kéo chăn lại, che giấu thân thể của cô lại, anh từ từ nhắm hai mắt, quả đấm nắm chặt.

Quay lại không được...

Cô tái hôn, kết hôn sinh con, là triệt để hết hy vọng, ép mình đi lên một con đường không thể quay đầu lại sao?

Cô là quyết tâm quên anh rồi...

Đường Hạo Nam nhanh chóng đi tắm, cầm khăn nóng giúp cô lau tay, mặt, rồi sau đó, lên giường, thật cẩn thận, từ phía sau, ôm chặt cô.

Thật cẩn thận như vậy, sợ đánh thức cô.

Kỳ tích ôm cô, nhắm mắt lại không bao lâu, anh liền ngủ thiếp đi, cực kỳ an tâm, cực kỳ kiên định, lần đầu tiên không uống thuốc ngủ liền ngủ được sâu như thế...

Anh thức dậy sớm hơn cô, nhìn cô dựa vào trong lồng ngực mình, toàn bộ đẹp đã đến có chút không chân thực.

Anh cúi đầu, đã nghĩ hôn lên trán của cô...

"Con... Con của em... Cứu em... Tại sao không cứu em? Cứu em...! Cứu mạng...!" Tiếng nỉ non của cô, như một chậu nước lạnh, kéo anh trở lại trong hiện thực máu chảy đầm đìa!

Anh như ở trong mộng mới tỉnh, mạnh ngồi dậy, chặt vật xuống giường.

Cái mùa đông rét lạnh máu tươi đầm đìa kia, hình ảnh như ác mộng một dạng kia, mấy năm nay, cũng vẫn như ác mộng quẩn lầy, hành hạ anh...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Anh học xong cách yêu, cô học xong cách quên

Có rất nhiều chuyện đã từng xảy ra, cho dù đã qua đi rất nhiều năm, bản thân cũng không dám nhớ lại, nhớ tới liền hối hận muốn thời gian có thể quay ngược lại lúc đó. Nhưng thời gian có thể quay lại được sao?

Đối với Đường Hạo Nam mà nói, trận tai nạn xe sáu năm trước, chính là chuyện mà cả đời này anh hối hận nhất, cực kỳ không muốn nhớ lại nhất.

Nhất là từ sau khi biết bộ mặt thật của Đồng Y Mộng!

Hận thời gian không thể quay lại, người anh cứu trước tiên chính là Hạ Nhất Nhiễm cùng con của bọn họ!

Anh gần như là ngã ngồi dưới đất, nhìn Hạ Nhất Nhiễm trên giường, thân thể của anh không ngừng lùi về sau, giống như chạy trốn bò lên, nhanh chóng đi ra.

Không cách nào tha thứ chính mình, lại càng sẽ không cầu xin cô tha thứ!

Lúc anh hằm cháo, anh mới ý thức được, tối hôm qua chính mình có bao nhiêu hoang đường, đem cô kéo về nơi này để làm gì chứ?!

Có cái tư cách gì lại lôi kéo cô cùng nhớ lại những chuyện đã qua?!

Có cái tư cách gì, muốn cô lại nhớ rõ cái gì?!

Những chuyện quá khứ kinh khủng khiến người ta không chịu nổi kia, chính là chuyện khiến cô thương tổn cùng đau khổ nhất, tại sao có thể tàn nhẫn để cho cô phải một lần nữa nhớ lại!

Kỳ thật, cô có thể từ đoạn quá khứ đau khổ, tuyệt vọng kia bước tới, anh nên là vì cô cảm thấy vui vẻ.

Một người phụ nữ, tại lúc đau khổ nhất, trở mặt nhìn người đàn ông chính mình yêu thương, ôm người phụ nữ khác rồi đi, không có cứu mình cùng đứa con trong bụng, đau khổ như vậy, đủ để hủy diệt một người rồi!

Huống chi, cô vẫn phải bảo vệ đứa nhỏ, cũng bởi vì xảy ra tai nạn xe cộ kia, mất hết...

...

Lúc Hạ Nhất Nhiễm thức giấc, phát hiện chính mình đang nằm trên một chiếc giường xa lạ, kỳ thật cũng không tính xa lạ, còn nhớ rõ đây là đâu!

Trần nhà không thay đổi, trong phòng bài trí cũng chưa đổi!

Cũng đã có năm sáu năm không trang trí lại, mà bất động sản của anh nhiều như vậy, bình thường lại ở nơi này làm gì?

Hạ Nhất Nhiễm lắc lắc đầu óc còn chút mông lung chưa tỉnh táo, không muốn còn nghĩ đến những thứ này, Đường Hạo Nam thích như thế nào thì cứ như thế đi, cùng cô không có quan hệ gì.

Nhìn chính mình nằm trong chăn chỉ mặc một cái quần lót bên dưới, cô vội vã kiểm tra qua một lần, giống như không bị làm gì!

Đường Hạo Nam anh nếu dám lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, cô nhất định chém chết anh!

Choàng qua áo ngủ mang hương vị đàn ông để ở một bên, xuống giường.

Lễ phục tối hôm qua là không thể mặc lại, cô không chút suy nghĩ đi đến bên cạnh tủ quần áo.

Vừa muốn kéo ra cửa tủ, Đường Hạo Nam đột nhiên xông tới, một tay lấy cô kéo qua, không cho phép cô đi kéo cửa tủ kia!

"Tìm quần áo sao? Trước mặc áo somi của anh, lát nữa anh sẽ bảo người đem một bộ đồ mới tới!" Anh bình tĩnh kéo ra cửa tủ một bên khác, từ bên trong lấy ra áo somi, tiện tay ném cho cô.

Hạ Nhất Nhiễm không nói được một lời, cầm áo somi đi nhà vệ sinh, Đường Hạo Nam nhìn tủ quần áo, lén lút đi tới, che ở cửa, không nghĩ để cho cô

phát hiện bí mật của chính mình...

Cô mặc áo sơ mi của anh, đánh răng rửa sạch mặt, bị anh gọi đi ăn cơm.

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ tới Đường Hạo Nam bây giờ còn biết nấu ăn rồi.

Cháo đậu đỏ, bánh sandwich nướng, sữa nóng..

Anh múc thêm một chén cháo đậu đỏ, đặt ở trước mặt cô, bị cô thô lỗ đẩy ra, "Tôi đã không thích ăn loại đồ ngọt này rồi!"

Cô lãnh đạm nói, cầm lên ly sữa.

Đó là anh tí mĩ nấu ra, học rất nhiều lần mới học được, bởi vì cô thích!

Hiện tại, cô lại không thích rồi.

Anh học xong cách yêu, cô cũng học xong cách quên đi.

Hiện thực, tàn nhẫn như vậy.

"Em cứ ăn thứ gì em cũng được, chấp nhận chịu chút đi." Anh nhàn nhạt nói, mặt không chút thay đổi, không da mặt dày giống tối hôm qua, không có không đứng đắn, càng không có bá đạo, cường thế, cực kỳ thân sĩ, cực kỳ tôn trọng cô.

Cô cảm thấy được Đường Hạo Nam chính là một người điên!

Mùi vị Sandwich cực kỳ ngon, rất khó tưởng tượng là Đường Hạo Nam tự mình làm, lúc ăn cơm, Đại Hoàng ở chỗ rất xa, ăn thức ăn cho chó.

Trong phòng ăn ấm áp yên tĩnh, hai người, ngồi mặt đối mặt nhau, cùng ăn bữa sáng.

Từ sau khi hai người xa cách nhiều năm, lần đầu tiên cùng nhau ăn bữa sáng.

"Đường Hạo Nam, anh thành thật nói cho tôi biết, tối hôm qua anh rốt cuộc là có mục đích gì? Có phải thừa dịp lúc tôi ngủ, chụp ảnh khóa thân của tôi phải không? Sau này muốn lấy nó ra uy hiếp vợ vét tài sản của tôi phải không?" Cô ăn no, khôi phục khí thế trấn định ung dung, chùi miệng, nhìn anh ở đối diện, bình tĩnh hỏi.

"Bốp!"

Anh mạnh buông đũa xuống, hai mắt oán hận trừng mắt nhìn cô!

"Hạ Nhất Nhiễm! Tại trong mắt em, anh luôn là đê tiện như thế sao?!" Đường Hạo Nam thốt ra chất vấn!

"Tất phải vậy rồi, một kẻ thấy chết không cứu, có thể cao thượng được sao?! Nếu anh dám chụp cái ảnh gì đem ra uy hiếp tôi, vậy sau này anh đừng hối hận!" Cô đứng lên, cường thế nói.

Thấy chết mà không cứu...

Đường Hạo Nam châm chọc nở nụ cười, xoa xoa tay, "Tối hôm qua, em cứ coi anh như bị điên đi, em yên tâm, anh cái gì cũng chưa làm với em. Em đều đã một đồng tuổi, anh xem thân thể của em, một chút hứng thú đều không có!"

Anh mạnh miệng nói, không muốn để lại cho cô chút ấn tượng tốt đẹp gì, ở trong lòng cô, Đường Hạo Nam anh sớm đã là tên cặn bã rồi!

"Anh tốt nhất cái gì cũng chưa làm! Chẳng thế thì, tôi sẽ ghét bỏ anh đến chết!" Cô nói xong liền đi, đi đến bên người Đại Hoàng, chính là chó của anh có vẻ đáng yêu!

Chỉ chốc lát sau, quần áo đã được đem đến, vẫn lại là nhãn hiệu quần áo mà cô yêu thích trước giờ, sau khi cô thay đồ xong, nói trở về sẽ trả tiền quần áo cho anh, rồi mới rời đi, Đường Hạo Nam không tiếp tục giữ cô lại.

...

Hạ Nhất Nhiễm mới vừa ra khỏi căn hộ của Đường Hạo Nam, tại hàng hiên bên ngoài gặp Đồng Y Mộng ăn mặc tinh xảo!

Nhìn thấy cô, Đồng Y Mộng về mặt châm chọc.

Đây là lần đầu tiên sau sáu năm các cô đơn độc mặt đối mặt gặp nhau.

Đồng Y Mộng không có giả vờ, nhìn cô ta cười, Hạ Nhất Nhiễm cũng châm chọc nở nụ cười.

Cô ta mặc toàn thân một bộ đồ màu trắng, mái tóc đen đuôi thẳng dài đến ngang lưng, tóc chải hai mái lộ ra cái trán trơn bóng.

Đồng Y Mộng cũng đánh giá Hạ Nhất Nhiễm, cả người mặc bộ đồ công sở đen trắng nhìn lịch sự chừng chặc lại không mất tao nhã, mái tóc xoăn dài màu râm nắng buông xõa, cho dù không trang điểm, làn da của cô lại vẫn rất tốt.

"Cô vậy mà vẫn thấp hèn như thế, năm đó anh ấy cũng không cứu cô, cô còn quán lấy anh ấy không buông?" Đồng Y Mộng trực tiếp nhục nhã cô.

"Đồng tiểu thư, cô hiểu lầm, là người đàn ông cận bã nhà cô chủ động tới quán lấy tôi không buông, cô vẫn lại là đem xem chừng anh ta cho cẩn thận đi, đừng để anh ta lại đi hại người khác, người đàn ông cận bã như vậy, phối cùng một kỹ nữ lâu xanh như cô là thích hợp nhất rồi." Hạ Nhất Nhiễm sâu xa châm chọc ngược lại.

Sắc mặt Đồng Y Mộng khẽ biến đổi, biết Hạ Nhất Nhiễm đang mắng mình.

Cô giống như cũng thật sự cực kỳ chán ghét Đường Hạo Nam!

"Cô yên tâm, tôi đã mang thai, sau này anh Hạo Nam sẽ trung thành tận tâm với tôi!" Đồng Y Mộng nhìn Hạ Nhất Nhiễm, đắc ý cười nói, lồng ngực Hạ Nhất Nhiễm có chút căng thẳng, nghĩ đến hình ảnh Đồng Y Mộng thông đồng cùng Đường Hạo Thăng bên nhau.

Cô nhủ vậy.

"Ồ, để Đường cận bã kia đội nón xanh, xong lại còn đưa con hoang của mình cho anh ta sao?" Hạ Nhất Nhiễm châm chọc nói, cảm thấy Đồng Y Mộng nếu thực sự mang thai mà nói, cũng chắc là của Đường Hạo Thăng mới đúng.

Quả nhiên, tiện nhân sẽ có tiện nhân tới xử lý.

Đường Hạo Nam kia cũng sẽ có hôm nay!

"Cái gì con hoang với không con hoang, chỉ cần tôi nói là của anh ấy, khẳng định anh ấy sẽ tin! Cô chắc không lại cất giấu điện thoại đang ghi âm gì nữa đi?" Đồng Y Mộng mặt không đổi sắc, vẻ mặt đắc ý, ánh mắt ở trên người cô tìm tòi nghiên cứu.

Hạ Nhất Nhiễm nhớ tới năm đó chính là vì giành lấy điện thoại có ghi âm cuộc nói chuyện của mình cùng cô ta, mới cùng Đồng Y Mộng xảy ra tranh chấp, sau đó bị đụng phải.

Hiện tại ngấm lại, thật sự là không đáng.

Khi đó, đều đã cùng Đường Hạo Nam ly hôn, còn muốn có thể chứng minh chút gì với anh, để cho anh thấy rõ ràng bộ mặt thật của Đồng Y Mộng..

Hiện tại cho dù cô biết Đồng Y Mộng mang thai chính là một đứa con hoang, cũng không tâm tư đi nói cho Đường Hạo Nam rồi.

"Nhìn anh ta bị cấm sừng, tôi càng vui sướng, sau này nhận một đứa con hoang là con mình, tôi càng vui vẻ. Ôi, mắc gì muốn vạch trần cô?" Hạ Nhất Nhiễm sâu xa nói.

Đồng Y Mộng tức giận đến nhíu chặt mi tâm, "Đứa nhỏ này chính là của anh ấy! Chúng tôi đã lên giường!"

Cô ta nói xong, lấy điện thoại cầm tay ra, cho Hạ Nhất Nhiễm xem một tấm hình!

Trên ảnh chụp là hình ảnh anh khóa thân cùng Đồng Y Mộng ôm ấp ngủ chung một chỗ!

Một cảm giác buồn nôn dâng lên, thiếu chút nữa cô muốn ói ra!

"Con của các người đã chết, tôi hiện tại mang thai con của anh ấy, cô liền chờ tham gia hôn lễ của chúng tôi đi! Hạ Nhất Nhiễm, người thắng cuối cùng, vẫn lại là tôi nha..." Đồng Y Mộng ngưỡn cằm, vô cùng đắc ý nói.

"Đồng Y Mộng, tôi có đôi khi cũng thật không rõ, cô nói cô xem, vì cùng tôi cướp đoạt đàn ông, bị người ta cưỡng hiếp, bị xe đụng thành người thực vật, sau đó thiếu chút nữa biến thành kẻ ngốc, hiện tại, lại dính tiếng xấu sao chép tác phẩm của người khác. Cô nói cô xem, không biết là sống được cực kỳ đau khổ à?" Hạ Nhất Nhiễm đồng tình nhìn cô ta, trong giọng nói tất cả đều là châm chọc trào phúng.

Đồng Y Mộng quả thực là ghen ghét đến điên rồi!

Sắc mặt của cô ta liền thay đổi, "Đó còn không phải đều là cô làm hại?!" Cô ta bèn nhợn rùng.

"Tôi? Cô thật sự là điên rồi!" Hạ Nhất Nhiễm châm chọc nói xong, nhanh chóng đi tới, bắt xe, lên taxi, Đồng Y Mộng oán hận nghiêng răng nghiêng lợi trừng mắt nhìn theo phương hướng cô rời đi.

"Mộng Mộng!"

"A?! Anh Hạo Nam!" Đồng Y Mộng thay đổi sắc mặt so với lật sách còn nhanh, vừa rồi vẫn nghiêng răng nghiêng lợi giống mụ phù thủy, lúc quay đầu lại đã cười đến đơn thuần xinh đẹp như vậy!

Đường Hạo Nam nhàn nhạt mỉm cười, hôm nay là ngày mở phiên toà.

Đồng Y Mộng ôm cánh tay anh, thẹn thùng cúi đầu, từ trong túi xách lấy ra một tờ xét nghiệm.

"Anh Hạo Nam! Em, em... Có..." Đồng Y Mộng cầm tờ xét nghiệm, đưa cho anh, cúi đầu, đỏ mặt nói.

"Có?" Đường Hạo Nam thấp giọng hỏi lại, làm bộ nghi hoặc, từ trong tay cô ta nhận lấy tờ xét nghiệm.

"Em là nói, em mang thai rồi hả?" Trong giọng nói của người đàn ông, không có kinh ngạc cùng vui mừng, chỉ là bình tĩnh hỏi lại.

Đồng Y Mộng ngẩng đầu, nhìn anh, "Cực kỳ trùng hợp phải không? Em cũng không nghĩ tới, chỉ một đêm như vậy, em liền mang thai rồi..."

Cô ta nhỏ giọng nói.

Đường Hạo Nam lại nở nụ cười, lập tức ôm lấy bờ vai cô ta, "Em không vui sao?" Anh ngược lại cười hỏi Đồng Y Mộng.

Đồng Y Mộng mím môi, đỏ mắt vành mắt nhìn anh, "Em là sợ anh không vui... Em không phải người mà anh yêu nhất, lại mang thai con của anh... Anh Hạo Nam... Không sao hết, nếu anh không muốn đứa nhỏ này, em sẽ không miễn cưỡng anh, bản thân em có thể đem đứa nhỏ này nuôi lớn!"

Cô ta ra cực kỳ sẵn sàng quan tâm suy nghĩ vì anh, vội vàng nói.

"Đồ ngốc! Anh cũng lớn tuổi rồi, cũng nên có đứa con rồi! Anh muốn đứa nhỏ này!" Đường Hạo Nam ôm lấy bờ vai cô ta càng thêm chặt, lớn tiếng nói.

Đồng Y Mộng mừng thầm, khó có thể tin nhìn người đàn ông vẻ mặt mỉm cười bên cạnh mình!

Anh vậy mà một chút hoài nghi đều không có!

"Anh Hạo Nam, anh thật sự, muốn em sinh đứa nhỏ này ra sao?!" Đồng Y Mộng lớn tiếng hỏi, một vẻ như muốn khóc.

"Đương nhiên! Tại sao em lại nghĩ là anh không muốn đứa nhỏ này?"

"Em là nghĩ đến người anh yêu, yêu Hạ Nhất Nhiễm, không muốn em sinh con cho anh..." Đồng Y Mộng ủy khuất nói, cúi thấp đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.